Incipit ordo miſſalis ſm cō
ſuetudinem romane curie. Do
minica prima de aduētu. Sta
tio ad ſanctam Mariā maio-
rem. Ad miſſam Introitus.

AD te leuaui
aīam meam
deus me⁹: in
te cōfido nō
erubeſcā: ne
q; irrideant
me inimici
mei etenī vniuerſi q̄ te expectāt
nō cōfundent. ps. Uias tuas
dñe demōſtra mihi: et ſemitas
tuas edoce me. Sequit immne
diate. ℣. Glia patri. Quo fini
to repetit introit⁹. Ad te leua-
ui aīam. Et iſte mod⁹ repetēdi
introitū ſeruat p totū ānū cū
dicit Glia patri. poſt introitū
etiā in feſtis duplicibus. Oro

EXcita q̄s dñe potētiā tuā
et veni vt ab imminētib⁹
peccatoꝝ noſtroꝝ periculis te
mereamur protegēte eripi: te
liberante ſaluari. Qui viuis.
Ab hac die vſq; ad vigiliā na-
tiuitatis dñi poſt orōnē diei dr
orō de ſancta maria ſcz. Deus
q̄ de btē marie. Tertia orō dr.
Eccleſie tue. vel Deus omniū.
Infra hebdomadā ſi fuerit fe-
ſtum prima orō de feſto. ſecun
da de dñica. tertia de ſcā ma-
ria. Lectio epl'e bti pauli apl'i
ad Romanos. xiij. capi.

FRatres. Sciētes q: hora
eſt iam nos de ſomno ſur
gere. Nūc aūt ppior ē nra ſal⁹
q̄ cū credidimus. Nox pceſſit
dies aūt appropinquit. Abij-
ciamus ergo opa tenebrarū et
induamur arma lucis: ſic vt in
die honeſte ambulem⁹. Nō in
comeſſatōibus ⁊ ebrietatibus.
Nō in cubilib⁹ ⁊ impudicitijs
Nō in cōtētiōe ⁊ emulatōe: ſz
iduimini dñz ieſuz xpz. Grad
Uniuerſi q̄ te expectāt nō con
fundent dñe ℣. Uias tuas do
mine notas fac mihi: ⁊ ſemitas
tuas edoce me. Alla ℣. Oñde
nobis dñe miaz tuā: ⁊ ſalutare
tuū da nobiſ. Sequētia ſancti
euāgelij ſm Lucā. xxi. capi.

IN illo tpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis. Erūt ſigna i ſole
⁊ luna ⁊ ſtellis: ⁊ in terris pſſu
ra gentiū pre confuſione ſonit⁹
maris ⁊ fluctuū: areſcentibus
hoībus pre timore ⁊ expectati
one que ſupueniēt vniuerſo or
bi. Nam virtutes celoꝝ moue
bunt. Et tūc videbūt filiū ho
minis veniētē in nube cū ptāte
magna ⁊ maieſtate. His autez
fieri incipiētib⁹ reſpicite ⁊ leua

te capita veſtra:qm̄ appropin-
quat redemptio vr̄a. Et dixit
illis ſilitudinē. Uidete ficulne
am ⁊ om̄s arbores cū ꝓducunt
iam ex ſe fructū: ſcitis qm̄ ꝓpe
eſt eſtas. Ita ⁊ vos cū videritis
hec fieri: ſcitote qm̄ ꝓpe eſt re-
gnū dei. Amen dico vobis: q꞉
nō p̄teribit gn̄atio hec donec
oīa fiant. Celū et t̄ra trāſibūt
verba autē mea non tranſibūt
Offer. Ad te leuaui aīaꝫ meā
deus meus in te cōfido nō eru
beſcā: neqꝫ irrideāt me inimici
mei: etenī vniuerſi q̄ te expectāt
nō confundentur. Secreta
HEc ſacra nos dn̄e potenti
virtute mūdatos ad ſuuꝫ
faciant puriores venire princi-
pium. Per. Cōio. Dn̄s dabit
benignitatē: et terra nr̄a dabit
fructum ſuum. Poſtcōmunio.
SUſcipiamꝰ dn̄e mīam tuā
in medio tēpli tui: ⁊ repa
rationis nr̄e vētura ſolēnia cō
gruis honoribus precedamus
Per. Notādū ꝙ a prima dn̄i
ca de aduētu vſqꝫ poſt feſtum
purificatiōis ſancte marie: ⁊ a
ſeptuageſima vſqꝫ poſt oct̄. pē
the. nō dicimꝰ miſſam cōuētua
lem ī die lune ꝓ mortuis: neqꝫ
de cruce feria ſexta: neqꝫ de ſā
cta maria in die ſabbati. Sed
ſi ſūt plures ſacerdotes in loco
plane pn̄t dicere: vel etiā canta
re qn̄qꝫ miſſam quā voluerint
Dn̄ica.ij.de aduentu. Statio
ad ſanctam crucem. Introitus.
POpulꝰ ſyō ecce dn̄s
veniet ad ſaluandas
gentes: ⁊ auditā faci
et dn̄s gl'iaꝫ vocis ſue in letitia
cordis vr̄i. Ps. Qui regis iſrael
intende q̄ deducis velut ouem
ioſeph. ℣. Gloria. Oratio.
EXcita dn̄e corda nr̄a ad p̄
parādas vnigeniti tui vi-
as: vt ꝑ eiꝰ aduētū purificatis
tibi mētibus ſeruire mereamī.
Qui vi. Epl'a ad roma. xv. c.
FRatres. Quecunqꝫ ſcri-
pta ſunt. ad noſtrā doctri
nā ſcripta ſunt: vt ꝑ patientiaꝫ
et cōſolatōeꝫ ſcripturarū ſpem
habeamus. Deus aūt patiētie
et ſolatij det nobis idipm̄ ſape
in alterutrū ſ̄m ieſum xp̄m: vt
vnanimes vno ore honorifice-
tis deū ⁊ patrē dn̄i noſtri ieſu
xp̄i. Propter quod ſuſcipite ī
uicē ſicut ⁊ xp̄s ſuſcepit vos in
honorē dei. Dico eīm chriſtum
ieſum miniſtrū fuiſſe circūciſio
nis ꝓpter veritatē dei ad cōfir-
mādas ꝓmiſſiones patrū. Gē
tes aūt ſuꝑ mīa honorare deū
ſicut ſcriptū eſt. Propterea cō-

fitebor in gẽtibus dñe ꝛ nomi-
ni tuo cantabo. Et iterũ dicit.
Letamini gẽtes cũ plebe eius.
Et iterũ. Laudate dñm oms
gẽtes: ꝛ magnificate eũ oẽs po
puli. Et rurſuz yſaias ait Erit
radix ieſſe et q exurget regere
gentes: in eũ gẽtes ſperabunt.
Deus aũt ſpei repleat vos oi
gaudio ꝛ pace in credendo: vt
abũdetis in ſpe ꝛ vtute ſpũſſci
Grad. Ex ſyõ ſpẽs decoris eiꝰ
deꝰ manifeſte veniet. Cõgre
gate illi ſcõs eiꝰ q ordinauerũt
teſtamentũ eius ſup ſacrificia.
Alla. ℣. Letatꝰ ſum in his que
dicta ſunt mihi in domuz dñi
ibimus. Scdm Mattheũ. xi.
IN illo tpe. Cum audiſſet
iohẽs in vinculis opa xpi
mittẽs duos de diſcipulis ſuis
ait illi. Tu es qui vẽturꝰ es: an
aliuz expectamꝰ? Et reſpõdẽs
ieſus ait illis. Eũtes renũciate
iohãni que audiſtis ꝛ vidiſtis.
Ceci vidẽt: claudi ambulãt: le-
proſi mũdant. Surdi audiũt
mortui reſurgũt: paupes euan
gelizant. Et btũs eſt qui non
fuerit ſcãdalizatus in me. Illis
aũt abeũtibus: cepit ieſus dice
re ad turbas de iohãne. Quid
exiſtis in deſertũ videre. Arun
dinem vento agitatã? Sed qd
exiſtis videre hoiem. mollibꝰ
veſtitũ? ecce qui mollibꝰ veſtiã
tur in domibꝰ regũ ſunt. Sed
quid exiſtis videre? Prophaz
Etiã dico vobis: ꝛ pluſq̃ pphe
tam. Hic eſt eñ de quo ſcriptũ
eſt. Ecce ego mitto angelũ me
um ante faciem tuam qui ppa
rabit viam ante te. Offer. Deꝰ
tu cõuertens viuificabis nos ꝛ
plebs tua letabit in te: oſtẽde
nobis dñe miam tuã: ꝛ saluta-
re tuũ da nobis. Secreta
PLacare qs dñe humilitatꝭ
noſtre precibus ꝛ hoſtijs:
et vbi nulla ſuppetũt ſuffragia
meritoruz: tuis nobis ſuccurre
ſubſidijs. Per dñz. Cõio. Hie
ruſalem ſurge ꝛ ſta in excelſo ꝛ
vide iocunditatẽ que veniet ti-
bi a deo tuo. Poſtcõmunio.
REpleti cibo ſpiritalis ali-
monie ſupplices te dñe de
pcamur: vt huius participatõe
myſterij doceas nos tña de-
ſpicere: ꝛ amare celeſtia. Per.
Dñica. iiij. de aduẽtu. Statio
ad ſcm̃ petrũ. Intro.
GAudete in dño ſep:
iterũz dico gaudete:
modeſtia vr̃a nota ſit oibꝰ hoi
bꝰ: dñs ppe ẽ: nihil ſolliciti ſitꝭ
ſz i oi orõe petitiões vr̃e ĩnote
ſcant apud deũ. Ps. Et pax dei

q̄ exupat oēz ſenſum cuſtodiat
corda vr̄a ⁊ itelligētias vr̄as. ℣
AUrē tuā q̄s Oro. Gl'a
dn̄e p̄cib⁹ nr̄is accōmoda
et mentis nr̄e tenebras gr̄a tue
viſitatiōis illuſtra. Qui viuis
Ep'la ad philippenſes. iiii. ca.
FRatres. Gaudete in dn̄o
ſemp: iterū dico gaudete:
modeſtia vr̄a nota ſit oīb⁹ hōi
bus: dn̄s em̄ ,ppe eſt. Nihil ſol
liciti ſitis: ſed in oī orone ⁊ ob
ſecratione cū grar̄ū actione pe
titiones veſtre innoteſcāt apud
deū. Et pax dei q̄ exupat oēm
ſenſuz cuſtodiat corda veſtra ⁊
intelligentias vr̄as. In chriſto
ieſu dn̄o nr̄o. Grad. Qui ſe-
des dn̄e ſup cherubī excita po
tētiā tuā ⁊ veni. ℣. Qui reg̃ iſr̄l'
intēde q̄ deducis velut ouē io-
ſeph Allā. ℣. Excita dn̄e potē
tiam tuā et veni vt ſaluos faci-
as nos. Scd̄m Iohannē. i. ca.
IN illo tpe. Miſerūt iudei
ab hieroſolymis ſacerdotes
et leuitas ad iohannē vt inter-
rogarēt eū. Tu quis es. Et cō
feſſus eſt ⁊ nō negauit. Et con
feſſus eſt q: nō ſum ego xp̄us.
Et interrogauerunt eū. Quid
ergo. Helias es tu? Et dixit.
Non ſum. Propha es tu? Et
rn̄dit. Non. Dixerūt ergo ei:
Quis es? vt reſpōſum demus
his q̄ miſerūt nos. Quid dicis
de teipo? Ait. Ego vox clamā
tis in deſerto: dirigite viā dn̄i:
ſicut dixit yſaias ,ppheta. Et q̄
miſſi fuerāt erāt ex iudeis. Et
interrogauerūt eū et dixerunt
ei. Quid ergo baptizas ſi tu
nō es xp̄s: neq3 helias neq3 ,p-
pheta? Rn̄dit eis iohannes di
cēs. Ego baptizo in aq̄: medi⁹
aūt vr̄m ſtetit quē vos neſcitis
Ipe eſt q̄ poſt me vētur⁹ ē: q̄ an̄
me fact⁹ eſt: cui⁹ nō ſum dignus
vt ſoluā eius corrigiā calciamē
ti. Hec in bethania facta ſunt
trās iordanē vbi erat iohānes
baptizans. Offer. Bn̄dixiſti
dn̄e ťrā tuā auertiſti captiuita-
tē iacob remiſiſti iniq̄tatē plebi
DEuotionis Secre tue.
nr̄e tibi q̄s dn̄e hoſtia iu-
giť imolet: ⁊ ſacri pagat iſtitu-
ta myſterij: ⁊ ſalutare tuū no-
bis mirabilr̄ opeť. Per. Cōio
Dicite puſillanimes ꝯfortami
ni ⁊ nolite timere: ecce de⁹ nr̄ ve
niet et ſaluabit nos. Poſtcōio
IMploram⁹ dn̄e clemētiam
tuā: vt hec diuina ſubſidia a vi-
tijs expiatos ad feſta ventura
nos p̄parēt. Per Feria. iiij. q̄t
tuor tēpor de aduētu. Statio
ad ſctāz mariā maiorē. Intro.

R Oꝛate celi deſuper ⁊
nubes pluãt iuſtum :
aperiat t̃ra ⁊ germi-
net ſaluatoꝛem. Ps. Et iuſtitia
oꝛiat ſimul: ego dñs creaui eã.
℣. Gloꝛia. Quãdocunqꝫ vna
pꝛophetia vel plures dicuntur
ãte ep̃lam: ad orõnẽ cuiuſlibet
pꝛophetie abſolute dicit ſacer
dos Oꝛemꝰ. ⁊ dyaconus ſi in
officio dyaconatꝰ ſeruiat. Fle
ctamꝰ genua Leuate Alioqui
ip̃e ſacerdos. excepto ꝙ in ſab
bato ſcõ ad orõnẽ poſt ꝑphiaꝫ
Nabuchodonoſoꝛ: ⁊ i vigilia
penth. ⁊ in q̃ttuoꝛ tp̃ibꝰ penth.
nõ dr̃ Flectamꝰ ge. excepto etiã
ꝙ ad orõnẽ q̃ ꝑmo ſequit vl
timã ꝑphetiã dr̃ Dñs vobiſcũ
ſine Flectamꝰ genua. Qua ora
tione finita fiat debite cõmẽo-
ratiões. Legũt aũt ꝑphie ſine
tit. tribꝰ diebꝰ tm̃. ſ. i paraſceue
ſabbato ſcõ ⁊ ſabbato in vigil.
pẽth Oꝛemꝰ. Flectamꝰ. Orõ

P Reſta q̃s oĩps deus: vt re
dẽptionis nr̃e vẽtura ſolẽ
nitas et p̃ſentis nobis vite ſub
ſidia cõferat: ⁊ eterne btĩtudĩs
pꝛemia largiat. Per dominũ.

Lectio yſaie ꝑphete. ii. ca.

I N diebus illis. Dixit yſa-
ias ꝑpheta. Erit in nouiſſi-
mis diebus p̃paratꝰ mons do-
mus dñi in vertice mõtiũ: ⁊ ele
uabit ſup̲ colles: ⁊ fluẽt ad eũ
oẽs gẽtes: ⁊ ibũt populi mul-
ti et dicent. Venite aſcẽdamus
ad mõtẽ dñi: ⁊ ad domũ dei ia
cob: et docebit nos vias ſuas:
⁊ ambulabimꝰ in ſemitis eius:
q: de ſyon exibit lex: et verbuꝫ
dñi de hierl̃m. Et iudicabit gẽ
tes ⁊ arguet populos multos.
Et cõflabunt gladios ſuos in
vomeres: et lãceas ſuas in fal-
ces. Non leuabit gẽs cõtra gẽ
tem gladiũ: nec exercebunt vl-
tra ad p̃liũ. Domꝰ iacob vẽite
ambulemus in lumine dñi dei
noſtri. Grad. Tollite poꝛtas
pꝛĩcipes vr̃as ⁊ eleuamini poꝛ
te eternales: ⁊ ĩtroibit rex glĩe
℣. Quis aſcẽdet in montẽ dñi
aut q̃s ſtabit in loco ſcõ eiꝰ: in-
nocẽs manibus ⁊ mũdo coꝛde
Hic dr̃. ℣. Dñs vobiſcum. ſine
Flectamꝰ genua Leuate. Orõ

F Eſtina queſumus dñe ne
tardaueris: et auxiliũ no-
bis ſuperne virtutis impende:
vt aduentus tui conſolationi-
bus ſubleuentur qui in tua pie
tate ꝯfidũt. Qui viuis. Lectio
yſaie pꝛophete. vii. capitulo.

I N diebꝰ illis. Locutus eſt
dñs ad achaz dicẽs. Pete ti
bi ſignum a dño deo tuo in ꝓ-

fundū inferni ſiue in excelſum
ſupꝛa. Et dixit achaz. Nō pe
tam ⁊ nō tentabo dn̄m. Et di
xit. Audite ergo domꝰ dauid.
Nūquid parū eſt vobis mole
ſtos eē hōibus: q: moleſti eſtis
et deo meo? Propt̄ hoc dabit
dn̄s ip̄e vobis ſignū. Ecce v̓go
cōcipiet ⁊ pariet filium ⁊ voca
bitur nomē eiꝰ emanuel. Bu
tirū ⁊ mel comedet: vt ſciat re
pꝛobare malū ⁊ eligere bonū.
Grad. Pꝛope eſt dn̄s omībus
inuocātibus eū: oībus q̄ inuo
cant eū in veritate. ℣. Laudem
dn̄i loquet̄ os meū: ⁊ bn̄dicat
oīs caro nomen ſanctum eius.

Sc̄dm Lucam.i.capitulo.

In illo tp̄e. Miſſus eſt āge
lus gabꝛiel a deo in ciuitatem
galilee cui nomē nazareth ad
virginē deſpōſatā viro cui no
men erat ioſeph de domo da
uid: ⁊ nomen virginis maria.
Et ingreſſus angelus ad eam
dixit. Aue gr̄a plena dn̄s tecū
bn̄dicta tu in mulieribꝰ. Que
cū audiſſet turbata eſt ī ſermo
ne eius: ⁊ cogitabat qualis eēt
iſta ſalutatio Et ait angelus ei
Ne timeas maria: inueniſti
eīm gr̄am apud deū. Ecce cōci
pies in vtero ⁊ paries filium ⁊
vocabis nomen eius ieſū. Hic
erit magnus: ⁊ filius altiſſimi
vocabit̄. Et dabit illi dn̄s deꝰ
ſedē dauid pr̄is eius: ⁊ regna
bit in domo iacob in eternū:
et regni eiꝰ nō erit finis. Dixit
aūt maria ad āgelū. Quō fiet
iſtud qm̄ virū nō cognoſco. Et
rn̄dens angelꝰ dixit ei. Sp̄us
ſanctꝰ ſuꝑueniet in te: ⁊ virtus
altiſſimi obūbꝛabit tibi. Ideo
q₃ et quod naſcet̄ ex te ſanctū
vocabit̄ filiꝰ dei Et ecce heliza
beth cognata tua ⁊ ip̄a cōcepit
filiū in ſenectute ſua. Et hic mē
ſis eſt ſextus illi q̄ vocat̄ ſterilꝭ
q: nō erit impoſſibile apud de
um om̄e verbū. Dixit aūt ma
ria. Ecce ancilla dn̄i: fiat mihi
ſcđm v̓bū tuū. Offer. Cōfoꝛta
mini ⁊ iā nolite timere: ecce eīm
deꝰ nr̄ retribuet iudiciū: ip̄e ve
niet ⁊ ſaluos nos faciet. Secr.
Accepta tibi ſint q̄s domi
ne nr̄a ieiunia q̄ ⁊ expian
do nos tua gr̄a dignos efficiāt
et ad ſempit̄na ꝓmiſſa ꝑducāt.
Per. Cōio. Ecce v̓go cōcipi
et ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur no
men eius emanuel. Poſtcōio.
Salutaris tui dn̄e munere
ſatiati ſupplices depꝛeca
mur: vt cuius letamur guſtu: re
nouemur effectu. Per dn̄m.
Feria.vi.q̄ttuoꝛ tp̄m. Statio

ad sctōs. xii. apl'os. Introitus.
PRope esto domine: et oēs vie tue vitas: initio cognoui de te stimonijs tuis: q: in eternuz tu es. ps. Bti immaculati in via q ambulāt in lege dñi. v. Glīa
Excita q̄s dñe potē Oro tiā tuā et veni: vt hi qui in tua pietate cōfidunt: ab omni citi' aduersitate liberent. Qui viuis. Lectio ysaie pphe. xi. ca.
HEc dicit dñs deus. Egredief virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet. Et requiescet sup eū spūs dñi: spūs sapiētie et intellect': spūs consilij et fortitudinis: spūs scientie et pietatis. Et replebit eū spūs timoris dñi. Nō fm visionē oculoꝝ iudicabit: neq fm auditū auriū arguet: sed iudicabit i iustitia paupes: et argu et in equitate, p mansuetis tre. Et percutiet terraz virga oris sui: et spū labiorum suoꝝ interficiet impiū. Et erit iustitia cingulum lumboꝝ eius: et fides cinctorium renuz eius. Grad.
Ostēde nobis dñe miam tuā: et salutare tuum da nobis. v. Benedixisti dñe terram tuaz auertisti captiuitatem iacob.
Scdm Lucam. i. capitulo.
IN illo tēpe. Exurgēs maria abijt in mōtana cū festinatione in ciuitatē iuda: et intrauit in domū zacharie: et salutauit helizabet. Et factū ē vt audiuit salutationē marie helizabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spūscō helizabet: et exclamauit voce magna et dixit. Bñdicta tu inter mulieres: et bñdictus fruct' ventris tui. Et vnde mihi h: vt veniat mater dñi mei ad me. Ecce eñi vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans i vtero meo. Et beata q credidisti: qm pficienf in te que dicta sūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat anima mea dñm: et exultauit spūs meus in deo salutari meo. Offer. Deus tu conuertens viuificabis nos: et plebs tua letabif in te: ostēde nobis domine miam tuaz: et salutare tuum da nobis. Secreta.
MUneribus nrīs q̄s dñe p cibusq susceptis: et celestibus nos mūda mysterijs: et clementer exaudi. Per. Cōmu.
Ecce dñs veniet et oēs sci eius cū eo: erit i die illa lux magna
TUa nos dñe Postcōio. sacramenti libatio sancta

reſtauret: ⁊ a vetuſtate purga-
tos in myſterij ſalutaris faciat
tranſire conſoꝛtium. Per dñm
Sabbato quattuoꝛ tempoꝛũ.
Statio ad ſcm̃ petrũ. Introit⁹
VEni et oſtẽde nobis
faciẽ tuã dñe q̃ ſedes
ſup cherubin et ſalui
erimus. ps. Qui regis iſrael i
tende: qui deducis velut ouem
ioſeph. ℣. Gloꝛia prĩ ⁊ filio et
ſpũi ſancto. Oꝛem⁹. Flectam⁹
genua Leuate. Oratio.
DEus q̃ cõſpicis q: ex nr̃a
prauitate affligimur: con
cede propitius: vt ex tua viſita
tione conſolemur. Qui viuis.
Lectio yſaie prophete. xix. ca.
IN diebus illis. Clamabũt
ad dñm a facie tribulantis:
⁊ mittet eis ſaluatoꝛem ⁊ ꝓpu-
gnatoꝛẽ qui liberet eos. Et co
gnoſcetur dñs ab egypto: ⁊ co
gnoſcẽt egyptij dñm in die illa
et colent eũ in beſtijs ⁊ muneri
bus: et vota vouebũt dño ⁊ ſol
uent. Et percutiet dñs egyptũ
plaga ⁊ ſanabit eos. Et reuer
tent̃ ad dñꝫ ⁊ placabit̃ eis. Et
ſanabit eos dñs deus noſter.
Grad. A ſummo celo egreſſio
eius: ⁊ occurſus ei⁹ vſqꝫ ad ſũ-
mũ eius. ℣. Celi enarrãt gl̃iaꝫ
dei ⁊ opa manuũ eius annũci-
at firmamẽtũ. Oꝛem⁹. Flecta-
mus genua Leuate. Oratio.
COncede q̃s oꝑs deus: vt
q̃ ſub peccati iugo ex vetu
ſta ſeruitute deprimimur: expe
ctata vnigeniti filij tui noua na
tiuitate liberemur. Per eundẽ
Lectio yſaie prophete. xxxv. c.
HEc dicit dñs de⁹. Letabit̃
deſerta et inuia: ⁊ exulta-
bit ſolitudo: ⁊ floꝛebit quaſi li-
lium. Germinãs germinabit:
⁊ exultabit letabũda ⁊ laudãs
Gl̃ia libani datus eſt ei: decoꝛ
carmeli ⁊ ſaron. Ipſi videbunt
gl̃iam dñi: ⁊ decoꝛẽ dei noſtri.
Cõfoꝛtate manus diſſolutas:
et genua debilia roboꝛate. Di
cite puſillanimes: cõfoꝛtamini
et nolite timere. Ecce deus nr̃
vltionẽ adducet retributionis:
deus ipe veniet ⁊ ſaluabit nos
Tunc aperient̃ oculi cecoꝝ: et
aures ſurdoꝛũ patebũt. Tunc
ſaliet ſicut ceruus claudus: ⁊ a
perta erit ligua mutoꝝ. Quia
ſciſſe ſunt in deſerto aque: ⁊ toꝛ
rentes in ſolitudine. Et q̃ erat
arida in ſtagnũ: ⁊ ſitiẽs in fon-
tes aquarũ. Ait dñs oĩpotens
Grad. In ſole poſuit taberna
culũ ſuũ ⁊ ipe tanꝙ ſpõſus ꝓ-
cedẽs de thalamo ſuo. ℣. A ſũ
mo celo egreſſio ei⁹ ⁊ occurſus

eiꝰ vſq3 ad ſummū eiꝰ. Oꝛemꝰ
Flectamꝰ ge. Leuate. Oro
INdignos nos q̄s dn̄e fa-
mulos tuos quos actiōis ꝓ
pꝛie culpa contriſtat: vnigeniti
filij tui aduentu letifica. Per.
Lectio yſaie ꝓphete. xl. capi.
HEc dicit dn̄s deus. Sup
montē excelſum aſcende
tu qui euāgelizas ſyon. Exal-
ta in foꝛtitudine vocē tuaz qui
euāgelizas hierl'z. Exalta noli
timere: dic ciuitatibꝰ iude Ecce
deus vr̄: ecce dn̄s deꝰ in foꝛtitu
dine veniet: ⁊ bꝛachiū eius do
minabit̄. Ecce merces eius cū
eo. ⁊ opus illiꝰ coꝛā ip̄o. Sicut
paſtoꝛ gregē ſuū paſcet: ⁊ ī bꝛa
chio ſuo cōgregabit agnos: ⁊ ī
ſinu ſuo leuabit eos dn̄s deꝰ nr̄
Grad. Dn̄e deus virtutū con-
uerte nos: ⁊ oſ̄nde faciē tuam ⁊
ſalui erimꝰ ℣. Excita dn̄e po-
tentiā tuā ⁊ veni: vt ſaluos faci
as nos. Oꝛemꝰ. Flecta. ge. Le.
PReſta q̄s op̄s Oro
deus: vt filij tui vētura ſo
lemnitas: ⁊ pꝛeſentis nobis vite
remedia conferat: et pꝛemia
eterna concedat. Per eundem
Lectio yſaie pꝛophete. xlv. ca.
HEc dicit dn̄s deus. Xp̄o
meo cyro cuius app̄hēdi
dexterā vt ſubijciā ante faciem
eius gētes: ⁊ doꝛſa regū vertaz
Et aperiā coꝛam eo ianuas: ⁊
poꝛte nō claudent̄. Ego añ te
ibo ⁊ glorioſos terre hūiliabo
Portas ereas conterā ⁊ vectes
ferreos confringā. Et dabo ti-
bi theſauros abſcōditos: et ar-
cana ſecretoꝝ reuelabo: vt ſci-
as qꝛ ego dn̄s qui voco nomen
tuū deus iſrael ꝓpter iacob ſer
uum meū: ⁊ iſrael electū meū.
Et vocaui te nomine meo: aſſi
milaui te et nō cognouiſti me.
Ego dn̄s et nō ē ampliꝰ: extra
me nō eſt deus. Accinxi te ⁊ nō
cognouiſti me vt ſciant hi ꝙ ab
ortu ſolis et ꝙ ab occidēte qm̄
abſq3 me nō eſt deus. Ego do
minus ⁊ nō eſt alter: foꝛmans
lucem ⁊ creās tenebꝛas faciens
pacem ⁊ creās malū. Ego dn̄s
faciens oīa hec. Roꝛate celi de
ſup ⁊ nubes pluāt iuſtū: apiat̄
terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē. Et
iuſtitia oꝛiat̄ ſil': ego dn̄s crea-
ui eā Grad. Excita dn̄e potē
tiā tuā ⁊ veni vt ſaluos facias
nos. Qui regis iſrl' itēde: ꝙ de
ducis velut ouē ioſeph: ꝙ ſedes
ſup cherubī appare coꝛā effraī
bēiamin ⁊ manaſſe. Oꝛemus.
Flectamꝰ genua Leuate. Oro
PReces populi tui q̄s dn̄e
clemēter exaudi: vt ꝙ iuſte

pro peccatis noſtris affligimur: pietatis tue viſitatione conſolemur. Qui viuis. Lectio Danielis prophete. iij. capitulo.

IN diebus illis. Angelꝰ domini deſcendit cū azaria et ſocijs eius in fornace ⁊ excuſſit flammā ignis de fornace: ⁊ fecit mediū fornacis quaſi vētuꝫ roris flantē. Flāma aūt diffuſa eſt ſup fornacē cubitis q̄dragintanouē: ⁊ incendit quos reperit iuxta fornacē de chaldeiſ miniſtros regis qui eā incēdebant. Illos aūt nō tetigit oīno ignis neq̨ cōtriſtauit: nec q̄c q̄ moleſtie intulit. Tūc hi tres q̄ſi ex vno ore laudabāt ⁊ glorificabant ⁊ bn̄dicebant deuꝫ in fornace dicētes. Hymnus.

BEnedictus es dn̄e deꝰ patrū noſtroꝝ. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus i ſecula. ℣. Et benedictū nomē gl'ie tue qd̕ eſt ſanctū. ℟. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. ℣. Bn̄dictus es i templo ſancto gl'ie tue. ℟. Et laudabilis. ℣. Benedictuſ es ſup thronū ſactū regni tui. ℟. Et laudabilis. ℣. Bn̄dictꝰ es ſup ſceptrū diuinitatis. ℟. Et laudabilis ℣. Bn̄dictꝰ es qui ſedes ſup cherubin intuēs abyſſos. ℟. Et laudabilis. ℣. Benedictus es qui ambulas ſuper pēnas vētorum ⁊ ſup vndas maris. ℟. Et laudabil'. ℣. Bn̄dicāt te om̄s angeli ſancti tui. ℟. Et laudēt te ⁊ glorificēt in ſecula. ℣. Benedicāt te celi et terra mare ⁊ oīa que in eis ſunt. ℟. Et laudēt te ⁊ glorificent in ſecula. ℣. Gl'ia patri et filio ⁊ ſpūiſancto. ℟. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. ℣. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ ſp ⁊ in ſecula ſeculoꝝ amē. ℟. Et laudabili et glorioſo in ſecula Reincipit. ℣. Bn̄dictꝰ es dn̄e deꝰ patrū nr̄oꝝ. ℟. Et laudabil' ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dr ℣. Dn̄s vobiſcū. ſine Flectamꝰ ge.

DEus q̄ tribꝰ pueris mitigaſti flāmā ignīū: concede ꝓpitiꝰ: vt nos famulos tuos nō exurat flāma vitioꝝ. Per. Oro. Epl'a ad Theſſalon. ij. c.

FRatres Rogamus vos ꝑ aduētum dn̄i noſtri ih'u xp̄i et nr̄e cōgregationis in idipm̄: vt non cito moueamini a veſtro ſenſu: neqꝫ terreamini: neqꝫ per ſpm̄: neqꝫ per ſermonē: neqꝫ ꝑ epl'am tanq̄ ꝑ nos miſſaꝫ q̄ſi inſtet dies dn̄i. Ne q̄s vos ſeducat vllo modo: qm̄ niſi venerit diſceſſio primuꝫ et reuelatꝰ fuerit hō pcti filiꝰ ꝑdi-

tionis q̇ aduerſaꝶ ⁊ extollitur
ſupꝛa oē qḋ ḋ: deꝰ aut qḋ coliꝶ
itavt in tēplo dei ſedeat oñdēs
ſe tāq̄ ſit deꝰ. Nō retinetis ꝙ
cū adhuc eſſem apud vos h̄ di
cebā vobis. Et nūc q̇d detine-
at ſcitis vt reueleꝶ in ſuo tēpe.
Nā myſteriū iā opaꝶ iniq̇ta-
tis tm̄:vt q̇ tꝫ nūc teneat:donec
de medio fiat. Et tūc reuelabi
tur ille iniquꝰ quē dn̄s ieſus in
terficiet ſpū oꝛis ſui:⁊ deſtruet
illuſtratiōe aduētꝰ ſui. Tracꝰ
Qui regis iſrl' intēde:q̇ dedu-
cis velut ouem ioſeph. ℣. Qui
ſedes ſup cherubin appare co-
ram effraim beniamin et ma-
naſſe. ℣. Excita dn̄e potentiaꝫ
tuam et veni vt ſaluos facias
nos. Scdm Lucam.iij.capl.

Anno q̇ntodecimo impe
rij tiberij ceſaris,pcurāte
poncio pilato iudeā:tetrarcha
autē galilee herode:philippo
autē fratre eiꝰ tetrarcha ituree
et traconitidis regionis ⁊ liſa-
nia abiline tetrarcha: ſub pꝛin
cipibꝰ ſacerdotū āna ⁊ caypha
factū eſt verbū dn̄i ſup iohānē
zacharie filiū in deſerto. Et ve
nit in omnē regionē ioꝛdanis
pꝛedicās baptiſmū penitentie
in remiſſionē peccatoꝛuꝫ:ſicut
ſcriptum eſt in libꝛo ſermonuꝫ
yſaie pphete. Vox clamātis in
deſerto:parate viā dn̄i: rectas
facite ſemitas eiꝰ. Ois vallis
implebiꝶ:⁊ oīs mons ⁊ collis
humiliabiꝶ. Et erunt pꝛaua ī
directa:⁊ aſpera ī vias planas
Et videbit omīs caro ſalutare
dei. Offert. Exulta ſatis filia
ſyon pꝛedica filia hieruſalem:
ecce rex tuus veniet tibi ſan-
ctus et ſaluatoꝛ. Secreta.

Sacrificijs pꝛeſentibꝰ que-
ſumus dn̄e placatus intē-
de:vt et deuotioni noſtre pꝛofi
ciant ⁊ ſaluti. Per dominum.
Cōio. Exultauit vt gygas ad
currendam viam a ſummo ce-
lo egreſſio eius:⁊ occurſus eiꝰ
vſq; ad ſummū eius. Poſtcō.

Queſumus dn̄e deus nr̄ vt
ſacroſancta myſteria que
p reparationis nr̄e munimine
cōtuliſti:⁊ pꝛeſens nobis reme
diū eſſe facias ⁊ futuruꝫ. Per.
Dn̄ica.iiij de aduētu. Statio
ad ſcōs duodecī aplo's. Intro.

Rorate celi deſuper:
et nubes pluāt iuſtū
aperiaꝶ terra ⁊ ger-
minet ſaluatoꝛē. Ps. Et iuſtitia
oꝛiaꝶ ſimul:ego dominꝰ creaui
eum. ℣. Gloꝛia patri. Oratio

Excita q̄s dn̄e potentiā tu
am ⁊ veni:⁊ magna nobis

virtute ſuccurre: vt per auxiliũ
gratie tue qđ nr̃a peccata p̃pe-
diunt indulgentia tue propitia
tionis acceleret. Qui viuis et.
Epiſtola ad Corinth. i. ca. iiij.
FRatres. Sic nos exiſtĩet
homo vt miniſtros xp̃i et
diſpẽſatores miniſterioꝝ̃ dei.
Hic iã querit̃ inter diſpẽſato-
res vt fidelis q̇s ĩueniat̃. Mi
hi aũt p mĩmo eſt vt a vobis iu
dicer aut ab hũano die: ſed nẽ
qꝫ meip̃m iudico. Nihil eniꝫ
mihi cõſcius ſum: ſed nõ ĩ hoc
iuſtificatus ſum. Qui aũt iudi
cat me dñs eſt. Itaqꝫ nolite añ
tp̃s iudicare: quoadusqꝫ vẽiat
dñs q̇ et illuminabit abſcõdita
tenebrarũ: ⁊ manifeſtabit cõſi-
lia cordiũ ⁊ tũc laus erit vnicui
qꝫ a deo. Grad. Prope ẽ dñs
oĩbus inuocãtibꝰ eũ: oĩbus q̇ ĩ
uocãt eũ in veritate. ℣. Laudẽ
dñi loquet̃ os meuꝫ ⁊ bñdicat
oĩs caro nomẽ ſcm̃ eius. Alla.
℣. Veni domĩe ⁊ noli tardare
relaxa facinora plebi tue iſrl̃.
Euangeliũ. Anno q̇ntodecĩo
Require in ſabbato p̃cedenti.
Offert. Aue maria grã plena
dñs tecũ bñdicta tu ĩ mulieribꝰ
et bñdictꝰ fructus ventris tui.
SAcrificijs p̃ſen Secreta
tibꝰ q̃s dñe placatꝰ intẽde

vt et deuotioni nr̃e proficiãt ⁊
saluti. Per. Cõio. Ecce virgo
cõcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit̃
nomẽ eius emanuel. Poſtcõ.
SUmptis muneribus dñe
queſumus: vt cum frequẽ
tatione myſterij creſcat noſtre
ſalutis effectus. Per dominũ.
Notandũ ꝙ ſi vigilia natiui-
tatis dñi venerit in dñica: totũ
officiũ miſſe fit de vigilia cum
cõmẽoratiõe dñice. Itẽ ſi feſtũ
nati. dñi venerit in dñica q̃ttu
or tẽpoꝝ celebrant̃ in penultĩa
hebd. q: tũc ſabbato p̄rimo añ
natiuitatẽ agit̃ officiũ de vigi-
lia nati. dñi. Statio ad ſanctã
mariã maiorem. Introitus
HOdie ſcietis q: veni
et dñs ⁊ ſaluabit nos
et mane videbit̃ glo
riã eius. p̃s. Dñi eſt terra ⁊ ple
nitudo eius: orbis terrarum et
vniuerſi qui habitant in eo. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. Oratio
DEus qui nos redemptio-
nis noſtre annua expecta
tione letificas: preſta vt vnige-
nitum tuũ quẽ redemptorẽ leti
ſuſcipimus: veniẽtẽ ꝙ̃ iudicẽ
ſecuri videamus. Qui tecum.
Hec oratio tñ dicitur niſi vigi
lia venerit in dominica. Ep̃la
ad Romanos. i. capitulo

FRatres. Paulus ſeru' ie-
ſu xp̄i vocat' apl's ſegrega
tus in euangeliū dei quod āte
ꝓmiſerat p̄ ꝓphētas ſuos in ſcri-
pturis ſanctis de filio ſuo: q̄ fa-
ctus eſt ei ex ſemine dauid ſm̄
carnē. Qui p̄deſtinatus eſt fili
us dei in v̄tute ſm̄ ſpm̄ ſanctifi
cationis ex reſurrectiōe mortu
orum ieſu xp̄i dñi nr̄i: per quē
accepimus gratiā ꝛ apl'atū ad
obediēdū fidei in oībus genti
bus, p noīe eius: in q̄bus eſtis
ꝛ vos vocati ieſu xp̄i dñi noſtri
Grad. Hodie ſcietis q̄ꝛ veniet
dñs et ſaluabit nos: et mane vi
debitis gl'iam eius. ℣. Qui re-
gis iſrael intēde: q̄ deducis ve-
lut ouē ioſeph qui ſedes ſuper
cherubin appare corā effraim
beniamin et manaſſe. Alla. ℣.
Craſtina die delebit̄ iniquitas
terre: ꝛ regnabit ſup nos ſalua
tor mūdi. Sed nō dicit̄ Alla.
niſi vigilia venerit i dominica
Scdm Mattheū. i. capitulo.
CUm eſſet deſponſata ma-
ter ieſu maria ioſeph āte-
q̄ cōuenirēt inuēta eſt in vtero
habēs de ſpūſctō. Joſeph aūt
vir eius cū eſſet iuſtus: ꝛ nollet
eā traducere: voluit occulte di
mittere eā. Hec aūt eo cogitan
te: ecce angelus dñi in ſomnis
apparuit ei dicēs. Joſeph fili
dauid noli timere accipe mari
am cōiugem tuā. Quod eñ in
ea natum eſt de ſpūſancto eſt.
Pariet aūt filiū: ꝛ vocabis no
mē ei' ieſum. Ipſe eñ ſaluum
faciet populū ſuū a pctīs eoꝝ
Offer. Tollite portas princi-
pes vr̄as ꝛ eleuamini porte et̄
nales ꝛ itroibit rex gl'ie. Secr.
DA nobis q̄s oēs deus: vt
ſicut adorāda filij tui na-
talitia p̄uenimus: ſic eius mu-
nera capiamus ſempit̄na gau
dētes. Per. Cōio. Reuelabit̄
gl'ia dñi: ꝛ videbit oīs caro ſa-
lutare dei noſtri. Poſtcōio
DA nobis q̄s dñe vnigeniti
filij tui recenſita natiuita
te reſpirare: cuius celeſti myſte
rio paſcimur ꝛ potamur. Per
eūdē. In natiuitate dñi i p̄ria
miſſa. Statio ad ſctām mariā
maiorē ad p̄ſepe. Introitus.
DOmin' dixit ad me
filius me' es tu ego
hodie genui te. ps.
Quare fremuerūt gētes et ppl'i
meditati ſunt inania. ℣. Gl'ia
DEus q̄ hāc ſacra Orō.
tiſſimā noctē veri luminis
feciſti illuſtratōe clareſcere: da
q̄s vt cui' lucis myſteria in t̄ra
cognouim': ei' quoq; gaudijs

in celo ꝑfruamur. Qui tecū.

Epiſtola ad Titum.ij.caplo.

CHariſſime. Apparuit gra
tia dei ſaluatoꝛis nr̄i om
nib⁹ hoīb⁹ erudiēs nos vt ab
negātes impietateꝫ ⁊ ſecularia
deſideria ſobꝛie et iuſte et pie
viuam⁹ in hoc ſeculo expectā
tes beatā ſpem: et aduētū glo
rie magni dei ⁊ ſaluatoꝛis nr̄i
ieſu xp̄i. Qui dedit ſemetipm̄
ꝓ nobis: vt nos redimeret ab
omni iniq̄tate: ⁊ mūdaret ſibi
populū acceptabilē ſectatoꝛeꝫ
bonoꝝ operū. Hec loq̄re et
exhoꝛtare. In xp̄o ieſu domi
no noſtro. Grad. Tecū pꝛinci
piū in die ꝟtutis tue in ſplēdo
ribus ſanctoꝝ ex vtero ante lu
ciferum genui te. ℣. Dixit dñs
dño meo ſede a dextris meis:
donec ponā inimicos tuos ſca
bellū pedū tuoꝝ. Allā. ℣. Dñs
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego
hodie genui te. Scdꝫ lucā.ij.

IN illo tēpe. Exijt edictū a
ceſare auguſto vt deſcribe
retur vniuerſus oꝛbis. Hec de
ſcriptio pꝛima facta eſt a p̄ſide
ſyꝛie cyꝛino. Et ibant oēs vt
ꝓfiterent ſinguli in ſuā ciuita
tē. Aſcēdit aūt ⁊ ioſeph a gali
lea de ciuitate nazareth in iu
deā ciuitatē dauid que vocat
bethleem eo q̄ eſſet de domo
⁊ familia dauid: vt pꝛofitere
tur cum maria deſpōſata ſibi
vxoꝛe pꝛegnāte. Factū eſt aūt
cū eſſent ibi ipleti ſunt dies vt
pareret: ⁊ peperit filiū ſuū pꝛi
mogenitū: ⁊ pānis eū inuoluit
et reclinauit eū in pꝛeſepio: q꞉
nō erat ei locus in diuerſoꝛio
Et paſtoꝛes erāt i regiōe eadē
vigilātes ⁊ cuſtodiētes vigilias
noct ſup̄ gregē ſuū. Et ecce āge
l⁹ dñi ſtetit iux illos ⁊ claritas
dei circūfulſit illos ⁊ timuerūt
timoꝛe magno. Et dixit ill' āge
l⁹. Nolite timere: ecce ei euāgeli
ꝫo vobis gaudiū magnū quod
erit oī ppl'o: q꞉ nat⁹ ē nobis ho
die ſaluatoꝛ q̄ ē xp̄s dñs i ciui
tate dd̄. Et h̄ vobis ſignū. In
uenie͛t īfantē pānis īuolutū: ⁊
poſitū i p̄ſepio. Et ſubito fcā
eſt cū āgelo multitudo militie
celeſtis exercit⁹ laudātiū deū ⁊
dicētiū. Glo'ia i altiſſimis deo:
⁊ i terra pax hoīb⁹ bone vo
lūtatis. Et dr̄. Credo. Offer.
Letent celi ⁊ exultet terra āte
faciē dñi qm̄ venit. Secreta

ACcepta tibi ſit dñe q̄s ho
dierne feſtiuitat oblatio
vt tua grā largiēte p h̄ ſacroſā
cta myſteria in illi⁹ inueniam
foꝛma in quo tecū eſt nr̄a ſub

ſtantia. Qui tecū. Prefatio. Eterne deus. Qr p incarnati verbi. Et dicit quotidie vſq ad epiphaniā dñi ĩfra actōez. Cōicātes ⁊ noctē ſacratiſſimā celebrātes. Et dr vſq ad octa. natiuitat tm incluſiue. Jn hac miſſa tm dr. Noctē. deinceps vero dicit Diē. Cōio. Jn ſplēdoribus ſanctoꝝ ex vtero āte luciferū genui te. Poſtcōio.

Da nobis qs dñe deus nr: vt q natiuitatē dñi noſtri ieſu xpi myſterijs nos frequētare gaudem⁹: dignis cōuerſationib⁹ ad eius mereamur puenire conſortium. Qui tecū.

Jn ſcda miſſa. Statio ad ſanctam anaſtaſiam. Introitus.

Lux fulgebit hodie ſup nos: qr natus eſt nobis dñs ⁊ vocabit admirabilis de⁹ princeps pacis pater futuri ſecli cui⁹ regni nō erit finis. ps Dñs regnauit decorē indutus eſt: indut⁹ eſt dominus fortitudinē et precinxit ſe. ℣. Gloria patri. Oratio.

Da nobis qs ops de⁹: vt q noua ĩcarnati ṽbi tui luce pfundim̄: h in nr̄o reſplēdeat opere quod p fidē fulget in mente. Per eundē dominum.

Epiſtola ad Titum. ij. caplo.

Cariſſime. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris nr̄i dei nō ex operib⁹ iuſtitie q fecimus nos: ſed ſm ſuā miām ſaluos nos fecit: p lauacrū regnatiōis ⁊ renouationis ſpūſſancti: quē effudit ĩ nobis abūde p ieſum xpm ſaluatorem noſtrū. Ut iuſtificati grā ipſius heredes ſimus ſm ſpem vite eterne. Jn xpo ieſu dño nr̄o. Grad. Benedictus q venit in noīe dñi deus dñs ⁊ illuxit nobis. ℣. A dño fcm̄ ē iſtud ⁊ eſt mirabile ĩ oculis noſtris Alla. ℣. Dñs regnauit decorē induit: induit dñs fortitudinē ⁊ pcinxit ſe ṽtute. Scdꝫ lucā. ij. c.

Jn illo tpe. Paſtores loqbant ad inuicem. Trāſeam⁹ vſq bethleē ⁊ videamus h ṽbū qd factū eſt qd fecitdñs ⁊ oñdit nobis. Et venerunt feſtinātes ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph: ⁊ infantē poſitū in pſepio. Uidētes aūt cognouerūt de ṽbo qd dictū erat ill' de puero h. Et oēs q audierūt mirati ſunt: ⁊ de his que dicta erāt a paſtorib⁹ ad ipos. Maria aūt cōſeruabat oīa ṽba h conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores laudātes et glorificātes deū in oībus que

audierāt ⁊ viderāt: ſicut dictū
eſt ad illos. Offer. Deꝰ em̄ fir-
mauit orbē terre q̄ nō cōmoue
bit: parata ſedes tua deus ex
tūc a ſeculo tu es. Secreta.
MUnera nr̄a q̄s dn̄e nati-
uitatis hodierne myſte-
rijs apta ꝑueniāt: ⁊ pacē nobis
ſemꝑ infundāt: vt ſicut hō geni
tus idē refulſit deus: ſic nobis
h̄ terrena ſubſtātia cōferat qđ
diuinū ē. Per eūdē. Prefatio
Cōicātes. vt ſ. Cōio. Exulta fi-
lia ſyon: lauda hieruſalē: ecce
rex tuus venit ſanctus ⁊ ſalua
tor mundi Poſtcōmunio
HUius nos dn̄e ſacramēti
ſp nouitas natalis inſtau
ret: cuiꝰ natiuitas ſingularis hūa
nā repulit vetuſtatē. Per eūdē
Ad miſſā maiorē. Statio ad
ſanctā mariā maiorē. Introitꝰ
PUer natꝰ ē nobis:
et filius datꝰ eſt no-
bis: cuius imperiū
ſuꝑ humerum eius
⁊ vocabitur nomē eius magni
conſilij angelus. ps. Cātate do
mino canticū nouū: quia mira
bilia fecit. ℣. Glīa. Oratio.
COncede q̄s om̄ps deus: vt
nos vnigeniti tui noua ꝑ
carnē natiuitatis liberet: quos
ſub pctī iugo vetuſta ſeruitus
tenet. Per eundem. Epiſtola
ad Hebreos primo capitulo.
FRatres. Multifariā mul
tiſq; modis olim deus lo
quēs patribꝰ in ꝓphetis: nouiſſi
me diebꝰ iſtis locutꝰ eſt nobis ī
filio quē conſtituit heredē vni
uerſorū: ꝑ quem fecit et ſecula.
Qui cū ſit ſplendor glīe ⁊ figu
ra ſubſtātie eius: portāſq; oīa
verbo ꝟtutis ſue purgationē
peccatorū faciēs ſedet ad dexte
ram maieſtatis in excelſis. Tā
to melior angelis effectus: q̄to
differētius pre illis nomē here
ditauit. Cui em̄ dixit aliq̄n an
gelorū filius meꝰ es tu: ego ho-
die genui te. Et rurſum. Ego
ero illi in patrē: ⁊ ipſe erit mihi
in filiū. Et cū iterū introducit
primogenitū in orbē terre di-
cit Et adorēt eū om̄s āgeli dei
Et ad angelos q̄dē dicit. Qui
facit angelos ſuos ſpūs: ⁊ mi-
niſtros ſuos flammā ignis Ad
filiū aūt. Thronꝰ tuus deus in
ſeculum ſeculi: virga equitatis
virga regni tui. Dilexiſti iuſti-
tiā ⁊ odiſti iniq̄tatē: ꝓpterea vn-
xit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo exultatōis
ꝑ pticipibꝰ tuis. Et tu in prīci-
pio domine terram fundaſti:
et opera manuū tuarum ſunt
celi. Ipſi peribunt: tu autem ꝑ

manebis: ꝛ om̄s ſicut veſtimē-
tū veteraſcēt. Et velut amictū
mutabis eos: ꝛ mutabūt. Tu
aūt idem ip̄e es: et anni tui nō
deficient. Grad. Viderūt oēs
fines terre ſalutare dei noſtri:
iubilate deo oīs terra. ℣. No-
tū fecit dn̄s ſalutare ſuū ante
conſpectū gentiū reuelauit iu-
ſtitiam ſuā. All'a. ℣. Dies ſan-
ctificatus illuxit nobis venite
gētes ꝛ adorate dn̄m: q: hodie
deſcēdit lux magna ſup terrā.
Initiū ſci euāgelij ſm Jo. i. c.
IN principio erat verbū: et
verbū erat apud deū et de⁹
erat verbū. Hoc erat in princi
pio apud deū. Omnia p ip̄m
facta ſunt: ꝛ ſine ip̄o factū eſt
nihil. Quod factū eſt in ipſo
vita erat: ꝛ vita erat lux hoīm
Et lux in tenebris lucet: ꝛ tene
bre eam nō compꝓhenderunt.
Fuit homo miſſus a deo cui
nomē erat iohānes. Hic venit
in teſtimoniū vt teſtimonium
ꝑhiberet de lumine: vt oēs cre
derent per illū. Non erat ille
lux: ſed vt teſtimoniū ꝑhiberet
de lumine. Erat lux vera que
illuminat oēm hoīem veniētē
in hūc mundū. In mūdo erat
et mūdus per ip̄m factus eſt: ꝛ
mūdus eū nō cognouit. In ꝓ-
pria venit: ꝛ ſui eū non recepe
rūt. Quotquot aūt receperūt
eū dedit eis ptātem filios dei
fieri his q̄ credūt in noīe eius
Qui nō ex ſanguinibus: neq̄
ex voluptate carnis: neq̄ ex vo
lūtate viri: ſed ex deo nati ſūt.
Et verbū caro factū eſt ꝛ habi
tauit in nobis. Et vidim⁹ glo
riā eius: gl'iam q̄ſi vnigeniti a
patre plenū gratie ꝛ veritatis.
Et d: Credo. quotidie vſq̄ ad
oct. Offer. Tui ſūt celi et tua
eſt t'ra: orbē terrarū ꝛ plenitu
dinē ei⁹ tu fūdaſti: iuſtitia ꝛ iu
diciū ꝑparatio ſedis tue Secre.
OBlata dn̄e munera vni-
geniti tui natiuitate ſcifica
noſq̄ p hec a pctōꝝ nr̄oꝝ ma
culꝭ emūda. Per eundē. Prefa.
Cōicātes. vt ſupra. Cōio. Vi
derunt omnes fines terre ſalu
tare dei noſtri. Poſtcōmunio
PReſta q̄s oꝑs deus vt na
tus hodie ſaluator mūdi:
ſicut diuine generatiōis ē au-
ctor: ita et immortalitatis ſit
ip̄e largitor. Qui tecum viuit
In ſancti ſtephani pthomar-
tyris. Statio ad ſctm̄ ſtepha-
nū in celiomonte. Introitus.
ETēm ſederūt ꝑncipes
ꝛ aduerſum me loque
banꝰ ꝛ iniqui ꝑſecuti

ſunt me adiuua me dñe de' me
us: q: ſeruus tuus exercebaẗ i
tuis iuſtificatiõibus. ps. Btí
immaculati in via q̄ ambulãt
ĩ lege dñi. ℣. Gloria. Oratio.

DA nobis q̄s dñe imitari
quod colim⁹: vt diſcam⁹
et inimicos diligere: q: ei⁹ na-
talitia celebram⁹: q̄ nouit etiã
pro pſecutoribus exorare dñz
noſtrũ ieſum xp̄m filium tuũ.
Qui tecũ. Et fit cõmẽoratio
de natitate. Orõ. Cõcede q̄s.

Lectio actuuz aploꝝ. vi. capi.

IN diebus illis. Stephan⁹
aũt plenus grã ⁊ fortitudĩe
faciebat pdigia ⁊ ſigna magna
in populo. Surrexerũt autez
quidã de ſynagoga q̄ appella
batur libertinoꝝ ⁊ cyreneñſiuz
et alexandrinoꝝ: ⁊ eoꝝ q̄ erãt
a cilitia ⁊ aſia diſputãtes cum
ſtephano: ⁊ nõ poterãt reſiſte-
re ſapiẽe ⁊ ſpũi qui loquebaẗ.
Audiẽtes aũt hec diſſecaban
tur cordibus ſuis: ⁊ ſtridebãt
dentibus in eũ. Cum aũt eſſet
ſtephanus plenus ſpũſancto:
intendens in celũ vidit gl'iam
dei: ⁊ ieſum ſtantem a dextris
dei: ⁊ ait. Ecce video celos ap
tos: ⁊ filiũ hoĩs ſtantẽ a dex-
tris vtutis dei. Exclamantes
aũt voce magna continuerũt
aures ſuas ⁊ impetũ fecerunt
vnanimiter in eũ. Et eiiciẽtes
eum extra ciuitatẽ lapidabãt.
Et teſtes depoſuerũt veſtimẽ
ta ſua ſecus pedes adoleſcẽtis
qui vocabaẗ ſaul⁹. Et lapida-
bant ſtephanũ inuocantẽ ⁊ di
centẽ. Dñe ieſu accipe ſpiritũz
meũ. Poſitis aũt genibus cla
mauit voce magna dicẽs. Do
mine ne ſtatuas illis hoc pctm̃
Et cũ h̃ dixiſſet obdormiuit ĩ
dño. Grad. Sederunt princi
pes ⁊ aduerſuz me loq̄banẗ ⁊
iniq̄ pſecuti ſũt me. ℣. Adiuua
me dñe deus meus ſaluuz me
fac pter miam tuaz. Alla. ℣.
Video celos apertos ⁊ ieſum
ſtantem a dextris virtutis dei

Secũ Mattheum. xxiij. ca.

IN illo tpe. Dixit ieſus tur.
bis iudeoꝝ ⁊ principibus ſa
cerdotum. Ecce ego mitto ad
vos pphas ⁊ ſapientes ⁊ ſcri-
bas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifi
getis: ⁊ ex eis flagellabitis ĩ ſyna
gogis vr̃is. Et pſequimini de ci
uitate in ciuitatẽ: vt veniat ſup
vos oĩs ſanguis iuſtus q̄ effu-
ſus eſt ſup trã a ſanguine abel
iuſti vſq3 ad ſanguinẽ zacharie
filij barachie quẽ occidiſtis in
ter templũ ⁊ altare. Amẽ dico
vobis: veniẽt hec oĩa ſup gene

ꝛationē iſtam. Hierlm̄ hierlm̄
q̄ occidis ꝓphetas : ⁊ lapidas
eos q̄ ad te miſſi ſunt. Quoti
ens volui cōgregare filios tu-
os quēadmodū gallina cōgre
gat pullos ſuos ſub alas: ⁊ no
luiſti. Ecce relinquetur vobis
dom⁹ vr̄a deſerta. Dico eñi vo
bis: nō me videbitꝭ āmodo do
nec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit
in noīe dn̄i. Offer. Elegerunt
apl'i ſtephanū leuitā plenuz fi
de et ſpū ſctō: quē lapidauerūt
iudei orantē ⁊ dicētē: dn̄e ieſu
accipe ſpm̄ meū all'a. Secreta
SUſcipe dn̄e munera pro
tuoꝝ cōmemoratiōe ſan-
ctoꝝ: vt ſicut illos paſſio glo
rioſos efficit: ita nos deuotio
reddat innocuos. Per. Cōio.
Video celos aptos ⁊ ieſuz ſtā
tem a dextris v̄tutis dei: dn̄e
ieſu accipe ſpm̄ meū ⁊ ne ſtatu
as illis hoc peccatum: quia ne
ſciunt quid faciunt. Poſtcōio.
AUxilient nobis dn̄e ſum
pta myſteria: ⁊ intcedēte
btō ſtephāo martyre tuo ſem
pit̄na ꝓtectōe cōfirment. Per
dn̄z. In oct. ſci ſtephani. Oro
OMnipotēs ſempit̄ne de
us: q̄ primitias martyrū
ī beati leuite ſtephani ſangui-
ne dedicaſti: tribue q̄s: vt ꝓ no
bis interceſſor exiſtat: q̄ ꝓ ſuis
etiā ꝑſecutoribus exorauit do
minū noſtrū ieſum xp̄m filiū
tuū. Qui te. Secre. Suſcipe
dn̄e mu. Req̄re vt. s. Poſtcō.
Auxilient nobis do. In ſcti
iohannis apli ⁊ euagel. Statio
ad ſctāz mariā maiorē Intro.
IN medio eccl'ie aꝑuit
os eius: ⁊ impleuit eū
dn̄s ſpū ſapie ⁊ intelle-
ct⁹ ſtola gl'e iduit eū. ps. Bo
nū eſt confiteri dn̄o: ⁊ pſallere
nomini tuo altiſſime. v. Gl'ia
Eccleſiā tuā dn̄e Oro.
benignus illuſtra: vt bea-
ti iohannis apl'i tui ⁊ euange-
liſte illūīata doctrinis ad do
na ꝑueniat ſempiterna. Per.
Et fit cōmemoratio de natiui
tate ⁊ de ſancto ſtephano. Le-
ctio libri ſapientie. xv. cap'lo.
QUi timet deū faciet bōa:
⁊ q̄ cōtinēs ē iuſtitie app̄
hēdet illam: ⁊ obuiabit illi q̄ſi
mr̄ honorificata. Cibauit illū
pāe vite ⁊ itellect⁹: ⁊ aq̄ ſapie
ſalutarꝭ potabit illū. Et firma
bit̄ i illo ⁊ nō flectet̄ ⁊ ꝯtiebit
illū ⁊ nō ꝯfundet̄: ⁊ exaltabit
illū apd̄ ꝓximos ſuos. In me
dio eccl'ie apiet os ei⁹ ⁊ iplebit
eū dn̄s ſpū ſapie ⁊ itellect⁹ ⁊ ſto
lā gl'ie iduet eū. Iocūditatē ⁊

exultationē theſaurizabit ſup
eum. Et noīe eterno heredita
bit illū dñs deus nr̄. Grad.
Exijt ſermo inter fratres ꝙ di
ſcipul' ille nō morit. ℣. Sed
ſic eū volo manere donec veni
am: tu me ſeq̄re. Alla. ℣. Hic ē
diſcipul' ille q̄ teſtimoniū phi
bet de his: ⁊ ſcim' q: verū eſt te
ſtimoniū ei'. Scd̄m Joh. xx. c.

IN illo tpe. Dixit ieſus pe-
tro. Seq̄re me. Conuerſus
petr' vidit illū diſcipulū quē
diligebat ieſus ſequentē: qui ⁊
recubuit in cena ſup pect' eius
Et dixit. Dñe q̄s eſt q̄ tradet
te? Hūc ergo cū vidiſſet petr'
dixit ieſu. Dñe hic autē quid?
Dicit ei ieſus. Sic eū volo ma
nere donec veniā. Quid ad te
Tu me ſequere. Exijt ergo ſ-
mo inter fratres ꝙ diſcipulus
ille nō morit ⁊ nō dixit ei ihs
q: nō morit: ſz ſic eū volo ma
nere donec veniā: quid ad te?
Hic eſt diſcipul' ille q̄ teſtimo
niū phibet de his: ⁊ ſcripſit h̄.
Et ſcim' q: verū eſt teſtimoni-
um ei'. Offer. Juſt' vt palma
florebit ſicut cedrus q̄ in liba-
no eſt multiplicabit. Secreta

SUſcipe dñe munera que
in eius tibi ſolēnitate de-
ferimus cui' nos ꝯfidimus pa
trocinio liberari. Per dñm.
Coīo. Exijt ſmo inter frēs ꝙ
diſcipul' ille nō morit: ⁊ nō di
xit ihs nō morit: ſz ſic eū volo
manere donec veniā. Poſtcō.

REfecti cibo potuq; celeſti
de' noſter te ſupplices dep̄
camur: vt in cui' hec cōmemo-
ratione pcepimus eius munia
mur et precibus. Per dominū

In feſto ſanctoꝝ innocentium
Statio ad ſcm̄ paulū. Intro.

EX ore infantiū deus ⁊
lactētiū pfeciſti laudē
ppter inimicos tuos.
Ps. Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile
eſt nomē tuū in vniuerſa terra
℣. Glia. Glia in excelſis deo.
nō dr̄ nec alla. nec Ite miſſa ē.
niſi hoc feſtū venerit in dñica:
ſed in octaua ſp dicunt. Oro.

DEus cuius hodierna die
pconiū innocētes marty
res nō loquēdo ſed moriendo
cōfeſſi ſunt: oīa in nobis vitio
rum mala mortifica: vt fidē tu
am quā lingua noſtra loquit
etiā moribus vita fateat. Per
Deinde fit cōmēoratio de na-
tiuitate ⁊ ſctō ſtephano ⁊ ſctō
iohāne. Lectio libri apocalip-
ſis bti Johannis aplī. xiiij. ca.

IN diebus illis. Vidi ſup
montē ſyon agnū ſtantē: et

cum eo centū q̄dragitaq̄ttuoꝛ milia habētes nomen eius:et nomē patris eius ſcriptum in frontibus ſuis. Et audiui vocem de celo tanq̄ vocē aq̄rum multarū:ꝛ tanq̄ vocē tonitrui magni. Et vocem quam audiui ſicut citharedoꝝ citharizantium in citharis ſuis. Et cantabant quaſi canticū nouū ante ſedē dei ꝛ ante q̄ttuoꝛ aīalia ꝛ ſenioꝛes. Et nemo poterat dicere canticū niſi illa centū quadragintaq̄ttuoꝛ milia:q̄ empti ſunt de terra. Hi ſunt qui cuꝫ mulieribus nō ſunt coinq̄nati v̄gines em̄ ſunt. Hi ſequuntur agnū quocūq̄ ierit. Hi empti ſunt ex omibus p̄mitie deo ꝛ agno:ꝛ in oꝛe ipoꝝ nō eſt īuētum mendaciū. Sine macula em̄ ſunt an̄ thronū dei. Grad. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. ℣. Laq̄us cōtritus ē ꝛ nos liberati ſum᷒ adiutoriū noſtrū in noīe dn̄i: qui fecit celū ꝛ terraꝫ. All'a. ℣. Laudate pueri dn̄m: laudate nomē dn̄i. Tractus ſubſcript᷒ ſemꝑ dr̄:niſi hoc feſtū venerit i dn̄ica. In oct. v̄o nunq̄ dicit. Tractus Effuderūt ſanguinē ſuū velut aquā in circuitu hieruſalē. ℣. Et non erat q̄ ſepeliret. ℣. Uindica dn̄e ſanguineꝫ ſanctoꝝ tuoꝛū q̄ effuſus ē ſup terrā. Scd'm Mattheū.ij.ca.

In illo tp̄e. Angel᷒ dn̄i apparuit in ſomnis ioſeph dicens. Surge ꝛ accipe puerū ꝛ matrē eius:ꝛ fuge in egyptuꝫ: et eſto ibi vſq̄ dum dicam tibi Futurū eſt em̄ vt herodes querat puerū ad ꝑdēduꝫ eū. Qui cōſurgēs accepit puerū ꝛ matrē eius nocte:ꝛ receſſit in egyptum:ꝛ erat ibi vſq̄ ad obitū herodis:vt adimpleret q̄d dictū eſt a dn̄o ꝑ ꝓphetā dicentē Ex egypto vocaui filiū meū. Tūc herodes videns q̄m̄ illuſus eſſet a magis:irat᷒ eſt valde Et mittēs occidit oēs pueros q̄ erant in bethleē ꝛ in oībus finibus eius a bimatu ꝛ infra ſm̄ tp̄s q̄d exq̄ſierat a magis. Tūc adimpletū eſt q̄d dictuꝫ eſt ꝑ hieremiā ꝓphetā dicentē. Uox in rama audita eſt ploꝛatus ꝛ vllulatus multus:rachel ploꝛās filios ſuos:ꝛ noluit cōſolari q꞉ nō ſunt. Offer. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū:laq̄us ꝯtritus ē ꝛ nos liberati ſum᷒. Secre.

Sanctoꝝ tuoꝝ nobis dn̄e pia nō deſit oꝛo:q̄ et muneral nr̄a cōcilict:et tuā nobis

indulgentiã ſp obtineat. Per. Cõio. Vox in rama audita ē ploratus ⁊ vlulatus mult⁹: rachel plorãs filios ſuos ⁊ noluit cõſolari q: nõ ſunt. Poſtcõ.

VOtiua dñe dona pcepimus q̄ ſanctoꝝ nobis pcibus ⁊ pſentis q̄s vite pariter ⁊ eterne tribue conferre ſubſidium. Per. In ſancti thome epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

GAudeam⁹ oēs ī dño diē feſtū celebrātes ſub honore btī thome martyris de cui⁹ paſſione gaudēt angeli ⁊ collaudant filiū dei. ps. Exultate iuſti ī dño rectos decet collaudatio. ℣. Glia. Orō

DEus pro cuius eccl'ia glorioſus pontifex thomas gladijs impioꝝ occubuit: pſta q̄s: vt oēs qui eius implorant auxiliū petitionis ſue ſalutarem cõſequantur effectū. Per. Et fit cōmēoratio de octauis. Epiſtola ad Hebreos. v. ca.

FRatres. Oīs nāq3 pontifex ex hoībus aſſumptus p hoībus cõſtituit in his qui ſunt āte deū vt offerat dona ⁊ ſacrificia p pctis. Qui cõdolere poſſit his q̄ ignorant ⁊ errāt: qm̄ ⁊ ipē circūdat⁹ eſt infirmitate. Et ppterea debet quēadmodū p poplo: ita etiā ⁊ p ſemetipſo offerre p pctis. Nec quiſq̄ ſibi ſumit honorē: ſ3 q̄ vocat a deo tanq̄ aarō. Sic et xp̄us nō ſemetipm clarificauit vt pōtifex fieret: ſed q̄ locutus eſt ad deū: filius meus es tu: ego hodie genui te. Quēadmodū ⁊ ī alio loco dicit Tu es ſacerdos in eternū ſm ordinē melchiſedech. Grad. Ecce ſacerdos magnus q̄ in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt īuētus ſilis illi q̄ cōſuaret legē excelſi Alla. ℣. Ego ſū paſtor bon⁹ ⁊ cognoſco oues meas et cognoſcūt me mee. Euāgeliū. Ego ſum paſtor bon⁹. Requre in dñica prima poſt octauam paſche. Offert. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronam de lapide precioſo: vitam petijt a te ⁊ tribuiſti ei alla. Secreta.

MUnera tibi q̄s dñe dicata ſanctifica: ⁊ intercedēte btō thoma martyre tuo atq3 pōtifice p eadē nos placat⁹ intende. Per. Cōio. Ego ſū paſtor bon⁹ alleluya: ⁊ cognoſco oues meas ⁊ cognoſcūt me mee alleluya alla. Poſtcōio.

HEc nos cōio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente beato thoma martyre tuo at-

q̄ pontifice celestis remedij fa
ciat esse consortes. Per dn̄m.
Si festū natiuitatis dn̄i: sācti
stephani: sancti iohānis euan
geliste: sctōꝝ innocētiū vel sctī
thome martyris venerit ī dn̄i
ca: ipō die nihil fit de dn̄ica: sꝫ
die primo post festū scī thome
martyris fit officiū dn̄ice. De
dn̄ica vō q̄ tūc venerit in oct.
festi nihil penit⁹ agit̄. Eo āno
quo natiuitas dn̄i venerit die
lune ī sabbato sequēti fiat of-
ficiū de nati. totalr̄. s. de missa
maiori p̄ter epl'aꝫ p̄ qua dicit̄
Apparuit beignitas ꝛc. Et euā
geliū de quo or. Pastores loq-
bant̄. Dominica infra octauā
natiuitatis dn̄i. Introitus.
DUm medū silentiū te
nerēt oīa: ꝛ nox ī suo
cursu mediū iter habe
ret oṗs ꝑmo tuus dn̄e de celis
a regalibus sedibus venit. Ps.
Dn̄s regnauit decorē indutus
est: idutus est dn̄s fortitudinē
et p̄cinxit se. ℣. Gl'ia. Oratio
OMnipotens sempiterne
deus dirige actus nr̄os ī
beneplacito tuo: vt in nomine
dilecti filij tui mereām̄ bonis
opibus abūdare. Per eundē.
Et fit cōmēoratio de octauis
Epistola ad Galathas. iiij. c.

HRes. Quāto tēpe heres
paruul⁹ est: nihil differt a
ꝑuo cum sit dn̄s oīum: sed sub
tutoribus ꝛ actoribus est vsqꝫ
ad p̄finituꝫ tp̄s a patre. Ita ꝛ
nos cū essem⁹ p̄uuli: sub elemē
tis mūdi hui⁹ eramus ꝑuiētes
At vbi venit plenitudo tēpis:
misit deus filiū suū factum ex
muliere: factuꝫ sub lege vt eos
qui sub lege erāt redimeret: vt
adoptionē filioꝝ reciperemus.
Qm̄ aūt estis filij dei: misit de
us sp̄m filij sui in corda vestra
clamantē: abba pr̄. Itaqꝫ iam
nō est ꝑuus sed filius: q̄ si fili⁹
ꝛ heres p̄ deū. Grad. Specio
sus forma p̄ filijs hoīm: diffu-
sa ē gr̄a in labijs tuis. ℣. Eru-
ctauit cor meuꝫ v̄buꝫ bonum
dico ego opa mea regi: ligua
mea calam⁹ scribe velocit̄ scri-
bentis. All'a. ℣. Dn̄s regnauit
decorē induit: induit dn̄s for-
titudinē ꝛ p̄cinxit se v̄tute. Se
IN illo tp̄e cūdū lucā. ij. c.
Erant ioseph ꝛ maria mat̄
iesu mirātes sup̄ his q̄ dicebā
tur de illo. Et bn̄dixit illis sy-
meō: ꝛ dixit ad mariā matreꝫ
eius. Ecce positus est h̄ in rui
nā ꝛ in resurrectionē mltoꝝ in
isrl': ꝛ ī signū cui p̄dicet̄. Et tu
am ip̄i⁹ aīaꝫ ꝑtrāsibit gladi⁹ vt

reuelent̄ ex multis cordib⁹ co-
gitationes. Et erat anna pphe
tiſſa filia phanuel de tribu a-
ſer. Hec pceſſerat in dieb⁹ illis
et vixerat cum viro ſuo annis
ſeptē a virginitate ſua. Et hec
vidua erat vſq; ad annos octo
gitaq̄ttuor: que nō diſcedebat
de templo ieiunijs ⁊ obſecra-
tionib⁹: ſeruiēs deo die ac no-
cte Et hec ipa hora ſupueniēs
confitebat̄ dn̄o: ⁊ loquebatur
de illo oibus qui expectabant
redēptionē iſrl'. Et vt pfecerūt
oia ſm legez dn̄i: reuerſi ſunt
in galileā in ciuitatē ſuā naza
reth. Puer aūt creſcebat ⁊ cō-
fortabat̄ plenus ſapia. Et gr̄a
dei erat in illo. Offer. De⁹ em̄
firmauit orbē terre q̄ nō cōmo
uebit̄: parata ſedes tua de⁹ ex
tunc a ſeculo tu es. Secreta.

Concede q̄s ops deus: vt
oculis tue maieſtatis mu
nus oblatū et gr̄am nobis pie
deuotionis obtineat: ⁊ effectū
beate pēnitatis acquirat. Per
Cōio. Tolle puerū ⁊ mr̄ez ei⁹
⁊ vade i terrā iuda: defūcti ſūt
eni qui querebāt animā pueri

Per huius dn̄e Poſtcōio
opationē myſterij: ⁊ vitia
noſtra purgent̄: ⁊ iuſta deſide
ria compleant̄. Pet dominū.

In ſancti ſilueſtri pape et con-
feſſoris. Introitus

Sacerdotes tui dn̄e in
duant iuſtitiā: et ſcti
tui exultent: ppter dauid ſuū
tuū nō auertas faciem xpi tui
Ps. Memento domine dauid
et omnis manſuetudinis eius
℣. Gloria patri. Oratio.

Da q̄s ops deus: vt beati
ſilueſtri cōfeſſoris tui atq;
pontificis veneranda ſolenni-
tas et deuotionem nobis au-
geat et ſalutem. Per dominū.
Et fit cōmēoratio de octaua.
Epiſtola. Teſtificor corā deo
Require in cōi vni⁹ cōfeſſoris
pōtificiſ. Grad. Ecce ſacerdoſ
magn⁹ q̄ in diebus ſuis placuit
deo. ℣. Non eſt inuentus ſilis
illi qui cōſeruaret legē excelſi.
All'a. ℣. Inueni dd̄ ſeruū meū
oleo ſcō meo vnxi eū. Euāge.
Sint lūbi veſtri pcincti. Req̄
re vbi eol'a. Offer. Inueni da
uid ſuū meū oleo ſcō vnxi eū
man⁹ em̄ mea auxiliabit̄ ei et
brachium meū cōfortabit euz

Sancti tui q̄s Secreta.
dn̄e nos vbiq; letificēt: vt
dū eo4 merita recolim⁹: patro
cinia ſentiamus. Per. Cōio.
Btūs ſu⁹ quē cū venerit dn̄s
inuenerit vigilātē: amē dico vo

bis ſup oia bōa ſua ꝯſtituet eū

P Reſta qs ops Poſtcō. deus: vt de pceptis mune ribus gras exhibētes: interce dēte btō ſilueſtro cōfeſſore tuo atq; pontifice: bñficia potiora ſumamus. Per. Si feſtū ſcti ſilueſtri i dñica venerit officiū de eo ꝛ cōmemoratio de dñica ꝛ de octa. In octaua natiuitat dñi. Statio ad ſanctā mariaꝫ trans tyberim. Introitus

P Uer nat' eſt nobis ꝛ fi lius dat' eſt nobis: cui' impiū ſup humerū ei' et vocabit nomē ei' magni cō ſilij angel'. ps. Cātate dño cā ticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria patri. Oratio.

D Eus q salutis eterne btē marie ṽginitate fecunda humano generi pmia pſtitiſti: tribue qs: vt ipam p nobis int cedere ſentiamus p quā merui mus auctorē vite ſuſcipe dñm nrꝫ ieſuꝫ xpꝫ filiū tuū. Qui t. Et nō fit aliqua cōmēoratio. Epla. Apparuit gra dei ſalua toris noſtri. Require i prima miſſa natiuitatis dñi. Grad. Uiderūt oēs fines terre ſalu tare dei nri: iubilate deo oīs terra. ℣. Notū fecit dñs ſalu tare ſuū añ cōſpectū gentiū re uelauit iuſtitiā ſuam. Alla ℣. Multifarie olim de' loquens patribus i pphetis: nouiſſime dieb' iſtis locut' eſt nobis in fi lio ſuo. Scdm Lucam. ij. cap.

I N illo tpe. Poſtq̄ cōſum mati ſunt dies octo vt circū cideret puer vocatū eſt nomē ei' ieſus: qd vocatū eſt ab ange lo priuſq̄ in vtero cōciperet. Et dr Credo. Offer. Tui ſūt celi ꝛ tua eſt terra: orbē terrarū ꝛ plenitudinē ei' tu fūdaſti: iuſti tia ꝛ iudiciū ppatio ſedis tue.

M Uneribꝰ nris Secreta qs dñe pcibuſq; ſuſcepti ꝛ celeſtib' nos mūda myſterijs ꝛ clemēter exaudi. Per. Pre fatio de nati. Cōio. Uiderūt oēs fines tre ſalutare dei nri.

H Ec nos cōio Poſtcōio dñe purget a crimine ꝛ in tercedēte btā dei genitrice ma ria celeſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Per eūdē. In octaua ſancti ſtephani totuꝫ officium miſſe dr ſicut in die: pter oroēs que dicit. Oīps ſempiťne de' qui primitias. Quaꝫ require poſt officiū ſancti ſtephani: et fit cōmemo. de ſcō iohāne ꝛ de innocētibus. In octaua ſcti io hannis officiū miſſe dr ſicut in feſto eius. prima orō de die. ſe

eũda de innocẽtib9. tertia. De9
q̃ ſalutis eterne. In octaua ſcõ
rum innocẽtiũ officiũ miſſe dr
ſicut in die: excepto q Glia in
excelſis deo et Alleluya. ⁊ Ite
miſſa eſt. dicunt. prima oro de
die: ſcda. De9 q̃ ſalutis eterne.
tertia. Eccleſie tue. In vigilia
epiphanie fit totũ officiũ miſ-
ſe de dñica: pter euãgeliuz qđ
dr de vigilia Defũcto herode
Introit9: Dũ mediũ ſilentium
Reqre ſupra p ordinẽ in dñi-
ca pcedẽti. pria oro de dñica.
ſcda. Deus qui ſalutis eterne.
tertia Eccleſie tue. Scdz mat-
theũ. ij. c.
IN illo tpe. De-
functo herode ecce angelus
dñi apparuit i ſomnis ioſeph
in egypto dicens. Surge ⁊ ac
cipe puerũ ⁊ matrẽ eius: ⁊ va-
de in terraz iſrl. Defuncti ſunt
eni qui querebãt animã pueri
Qui cõſurgens accepit puerũ
et matrẽ eius ⁊ venit in terraz
iſrael. Audiens aũt q archela
us regnaret in iudea p herode
pre ſuo: timuit illo ire. Et am
monitus in ſomnis: ſeceſſit in
partes galilee. Et veniens ha-
bitauit in ciuitate que vocatur
nazareth vt adimpleret quod
dictum eſt per prophetas: quo
niã nazareus vocabit. In epi-
phania domini. Statio ad
ſanctum petrum. Introitus
ECce aduẽit dñator do
minus ⁊ regnũ in ma-
nu eius ⁊ poteſtas ⁊ i-
perium. ps. Deus iudiciũ tuũ
regi da: ⁊ iuſtitiam tuam filio
regis. ℣. Gloria pri. Oratio.
DEus q̃ hodierna die vni
genitũ tuũ gẽtibus ſtella
duce reuelaſti: cõcede ppitius:
vt q̃ iaz te ex fide cognouimus
vſq ad cõtẽplandã ſpẽm tue
celſitudinis pducam. Per eũd
Lectio yſaie pphete. lx. caplo.
SUrge illuminare hierlm
quia venit lumen tuuz: et
gloria dñi ſup te orta ẽ. Quia
ecce tenebre operient terraz: ⁊
caligo populos. Sup te aut ẽ
orietur dñs: et gloria eius in te
videbit. Et ambulabunt gen-
tes in lumie tuo: ⁊ reges i ſplẽ
dore ortus tui. Leua in circui-
tu oculos tuos ⁊ vide. Omes
iſti congregati ſunt: venerũt ti
bi filij tui de longe venient: et
filie tue de latere ſurgent. Tũc
videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabit ⁊
dilatabit cor tuum: quãdo cõ-
uerſa fuerit ad te mltitudo ma
ris: fortitudo gentiũ venerit ti
bi. Inũdatio camelorz operiet
te: dromedarij madian et effa.

Omnes de ſabba venient auruꝫ et thus deferẽtes ⁊ laudẽ dño annũtiantes. Grad. Omnes de ſabba veniẽt aurũ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudẽ dño annũtiantes. ℣. Surge ⁊ illuminare hieruſalẽ: q꞉ gloria dñi ſup̱ te orta eſt. All'a. ℣. Vidimus ſtellã ei⁹ in oriente: ⁊ venimus cum muneribus adorare dominũ. Secundum Mattheum. ij. capi.

Cum nat⁹ eẽt ieſus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerũt hieroſolymã: dicẽtes. Ubi eſt q̃ natus eſt rex iudeorum? Vidimus eñ ſtellã eius in oriente: ⁊ venimus adorare eum. Audiens autẽ herodes rex: turbatus eſt: ⁊ oĩs hieroſolyma cum illo. Et congregans omnes principes ſacerdotum et ſcribas populi: ſciſcitabatur ab eis vbi chriſtus naſceretur. At illi dixerũt ei. In bethleeꝫ iude. Sic eñ ſcriptũ eſt per ꝓphetam. Et tu bethleem terra iuda nequaꝗ̄ mĩma es in principibus iuda. Ex te eniꝫ exiet dux qui regat poplm meũ iſrl'. Tunc herodes clã vocatis magis diligenter didicit ab eis tẽpus ſtelle que apparuit eis. Et mittens illos in bethleẽ: dixit. Ite ⁊ interrogate diligẽter de puero: ⁊ cum inueneritis renũtiate mihi: vt ⁊ ego veniẽs adorem eum. Qui cum audiſſent regem: abierunt. Et ecce ſtella quam viderant in oriente antecedebat eos: vſq꞉ dum veniens ſtaret ſupra vbi erat puer. Videntes autem ſtellam: gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrantes domum: inuenerunt puerũ cum maria matre eius. Et procidentes: adorauerunt eum. Et apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera: aurũ thus: et mirrham. Et reſponſo accepto in ſomnis ne redirent ad herodem: per aliã viã reuerſi ſunt in regionem ſuam. Offertorium. Reges tharſis et inſule munera offerent: reges arabum et ſabba dona adducent: et adorabunt eum omnes reges terre: et omnes gentes ſeruient ei. Secreta.

Eccleſie tue queſumus domine dona propitius intuere: quibus non iam aurum thus et mirrha profertur: ſed quod eiſdeꝫ muneribus declaratur: immolatur et ſumitur. Per dominuꝫ noſtrum ieſum xp̄m filium tuum. Qui tecuꝫ. Prefatio. Eterne de⁹. Quia

cum vnigenitus tuus in ſubſtã-
tia noſtre carnis apparuit. In-
fra actionẽ. Cõicantes ⁊ diem
ſacratiſſimaꝫ celebrantes quo
vnigenitus tuus in tua tecum
gloria coeternus. Et diciť per
octauas. Cõio. Vidim⁹ ſtellã
eius in oriẽte ⁊ venim⁹ cũ mu-
neribus adorare dñꝫ. Poſtcõ.
PResta q̃s oĩps de⁹: vt que
ſolẽni celebramus officio
purificate mẽtis intelligentia
conſequamur. Per dominuꝫ.
Infra octauã epiphãie fit idẽ
officium quod in die. Et poſt
orationẽ diei dicunť orõnes.
Deus qui ſalutis. Et. Eccleſie
tue q̃s dñe. De feſtiuitatib⁹ vo
que infra octauã veniũt: nihil
tunc agitur: ſed ꝑacta octaua
celebrať. Dominica ĩfra octa-
uam epiphanie. Introitus.
IN excelſo throno vi-
di ſedere virum quem
adorat multitudo an-
gelorum pſallẽtes in vnũ: ecce
cuius imperij nomẽ eſt in eter-
num. ps. Jubilate deo omnis
terra: ſeruite domino in letitia
℣. Gloria patri ⁊ filio. Orõ.
VOta q̃s dñe ſupplicãtis
populi celeſti pietate pro-
ſequere: ⁊ que agenda ſunt vi-
deant: ⁊ adimplẽda que vide-
derint cõualeſcant. Per dñm.
Et fit cõmẽoratio de epipha.
Epl'a ad Romanos. xij. cap.
FRatres. Obſecro vos ꝑ
miam dei: vt exhibeatis
corꝑa veſtra hoſtiã viuentem
ſanctã deo placẽtẽ: irrõnabile
obſequiũ veſtrũ. Et nolite cõ-
formari huic ſeculo: ſed refor-
mamini in no uitate ſenſus ve-
ſtri: vt ꝓbetis q̃ ſit volũtas dei
bona ⁊ bñplacẽs ⁊ ꝑfecta. Di-
co em̃ ꝑ gr̃am dei q̃ data ẽ mi-
hi oĩbus qui ſunt inter vos nõ
plus ſapere q̃ȝ oportet ſapere:
ſed ſaꝑe ad ſobrietatẽ: ⁊ vnicui-
q̃ȝ ſicut deus diuiſit menſuram
fidei. Sicut eniꝫ in vno corꝑe
multa mẽbra habem⁹: oĩa aũt
mẽbra nõ eundẽ actum habẽt
ita multi vnũ corpus ſumus i
xp̃o: ſinguli aũt alter alterius
mẽbra: in xp̃o ieſu dño noſtro
Grad. Benedictus dñs deus
iſrael qui facis mirabilia ma-
gna ſol⁹ a ſeculo. ℣. Suſcipiãt
mõtes pacẽ populo tuo ⁊ col-
les iuſtitiaꝫ. All'a. ℣. Jubilate
deo oĩs terra ſeruite dño in
letitia. Scdm Lucam. ij. capi.
CUm factus eſſet ieſus an-
noꝝ duodecim: aſcẽdenti-
bus illis hieroſolymã ſcdm con-
ſuetudinẽ diei feſti: conſumma-

tiſq; diebus cũ redirent: remã-
ſit puer ieſus in hierlm: et non
cognouerũt parẽtes eius. Exi
ſtimãtes illuz eſſe in comitatu
venerũt iter diei ⁊ requirebãt
eũ inter cognatos ⁊ notos. Et
nõ inueniẽtes: regreſſi ſunt in
hierlz requirẽtes eũ. Et factũ
eſt poſt triduũ inuenerũt illuz
in templo ſedẽtẽ in medio do-
ctorum audientẽ illos ⁊ inter-
rogantẽ. Stupebãt aũt oẽs q̃
eum audiebant ſup prudentia
et reſpõſis eius. Et videntes ad
mirati ſunt: ⁊ dixit mr̃ ad illuz
Fili quid feciſti nobis ſic? Ec-
ce pater tuus ⁊ ego dolẽtes q̃-
rebamus te. Et ait ad illos.
Quid eſt q me querebatis? ne
ſciebatis: q: in his que patris
mei ſunt oportet me eẽ? Et ip
ſi nõ intellexerũt verbũ quod
locutus eſt ad illos. Et deſcen
dit cuz eis ⁊ venit nazareth: ⁊
erat ſubditus illis. Et mat̃ ei⁹
cõſeruabat oĩa verba hec con
ferens in corde ſuo. Et ieſus p
ficiebat ſapientia ⁊ etate ⁊ gra
tia apud deum et homines.
Offerto. Jubilate deo omnis
terra: ſeruite domino in letitia
intrate in conſpectu eius in ex
ultatione: quia dominus ipſe
eſt deus. Secreta.

O Blatũ tibi dñe ſacrifici-
um viuificet nos ſemp et
muniat. Per. Cõio. Fili q̃d fe
ciſti nobis ſic: ego ⁊ pater tuus
dolentes querebamus te: ⁊ q̃d
eſt q me querebatis neſcieba-
tis quia in his que patris mei
ſunt oportet me eſſe? Poſtcõ.
S Upplices te rogam⁹ oĩps
deus: vt quos tuis reficis
ſacramẽtis tibi etiã placitis mo
ribus dignãter deſeruire cõce-
das. Per. Si feſtiuitas epi-
phanie in dñica venerit: ſupra
ſcriptũ officiũ dñice fit ſabba-
to ĩfra oct. In octauo epiphie
fit officium miſſe. Introitus.
Ecce aduẽit dñator: p ordinez
Require in die epiphie. Orõ.
D Eus cuius vnigenitus in
ſubſtantia noſtre carnis
apparuit: pſta q̃s: vt p eũ quẽ
ſimilẽ nobis foris agnouimus
int⁹ reformari mereamr̃. Qui
tecũ. Epiſtola. Surge illumi
nare. Require in die epiphanie
Grad. Oẽs de ſabba. Alla
Vidimus ſtellaz. Ut ſupra in
die. Scdm Johannem. i. cap.
I N illo tpe. Vidit iohãnes
ieſum veniẽtem ad ſe ⁊ ait.
Ecce agnus dei: ecce qui tollit
pctã mũdi. Hic ẽ de quo dixi.
Poſt me vẽit vir q̃ ãte me fact⁹

eſt: qꝛ prior me erat: ꝛ ego ne-
ſciebã eũ. Sed vt manifeſtet᷑
in iſrl': ꝓpterea veni ego in aq̃
baptizãs. Et teſtimoniũ ꝑhi-
buit iohẽs: dicẽs. Qꝛ vidi ſpm̃
deſcendẽtẽ q̃ſi colũbã de celo ꝛ
mãſit ſuꝑ eũ. Et ego neſciebaz
eũ. Sed q̇ miſit me baptizare
ĩ aq̃ ille mihi dixit. Suꝑ quẽ
videris ſpm̃ deſcẽdẽtẽ ꝛ manẽ-
tem ſuꝑ eũ: h̓ eſt q̇ baptizat in
ſpũſancto. Et ego vidi ꝛ teſti-
moniũ ꝑhibui: qꝛ hic eſt filius
dei. Offerto. Reges tharſis.
Hoſtias tibi do Secreta
mine, ꝑ nati filij tui appa
ritione deferim⁹ ſupplicit᷑ exo
rantes: vt ſicut noſtroꝝ ipẽ eſt
auctor munerũ: ita ſit ipẽ miſe
ricors ꝛ ſuſceptor ieſus chriſt⁹.
deus noſter. Qui tecũ. Cõio.
Vidimus ſtellam. Poſtcõio
Celeſti lumine q̃s dñe ſeꝑ
et vbiq; nos ꝑueni: vt my
ſteriũ cui⁹ nos ꝑticipes eẽ vo-
luiſti: ꝛ puro cernam⁹ ĩtuitu: ꝛ
digno ꝑcipiamus effectu. Per
Ab oct. epiphie vſq; ad puri-
ficationẽ poſt orõnẽ diei dicũ
tur iſte orõnes. Deus q̇ ſalutiſ
eterne. Eccleſie tue. vel. Deus
oĩm fideliũ. Si tp̃s breue fue
rit dñica prima poſt octa. epi-
phanie vſq; ad ſeptuageſimaz

ita ꝙ officia dñicalia ñ poſſũt
expleri ſuis diebus: officia re-
ſiduarũ dñicaruz diſtribuunt᷑
ꝑ hebdomadã ſi feſtũ nõ ĩpe-
diat. Silr̃ fit de dñicis poſt oc
tauã penth. vſq; ad aduentuz.
Dñica .ij. poſt epiph. Introit⁹
Omnis terra adoret te
et pſallat tibi pſalmũ
dicat nõi tuo altiſſime
Ps. Jubilate deo oĩs t̃ra pſal
mum dicite nõi ei⁹ date gl̃iam
laudi eius. ℣. Gloria. Oratio
Omnipotẽs ſempit̃ne de⁹
q̇ celeſtia ſimul ꝛ terrena
moderaris: ſupplicatões pplĩ
tui clemẽter exaudi: ꝛ pacẽ tuã
noſtris cõcede tẽporibus. Per
Epiſtola ad Romanos .xij. c.
Fratres. Habẽtes dona-
tiões ſcḋm grãz que data ẽ
nobis differẽtes: ſiue ꝓphetiaz
ſcḋm rationẽ fidei: ſiue miniſte-
rium in miniſtrãdo: ſiue q̇ do-
cet in doctrina. Qui exhortat᷑
in exhortando. Qui tribuit ĩ
ſimplicitate: qui ꝑeſt in ſollici-
tudine. Qui miſeret᷑ in hyla-
ritate. Dilectio ſine ſimulatõe
Odiẽtes malũ: adherẽtes bo
no. Charitate frat̃nitatis inui
cem diligẽtes: honore inuicem
ꝑuenientes. Sollicitudine nõ
pigri. Spũ feruẽtes: dño ſer-

uientes. Spe gaudẽtes:in tri-
bulatione patiẽtes. Orationi
inſtantes:neceſſitatibus ſctõꝝ
cõicantes:hoſpitalitatẽ ſectan
tes. Benedicite perſequẽtibꝰ
vos:bñdicite ⁊ nolite maledi-
cere. Gaudete cũ gaudẽtibus:
flete cũ flẽtibus: idipm inuicẽ
ſentientes. Nõ alta ſapiẽtes:
ꝫ humilibꝰ cõſentiẽtes. Grad
Miſit dñs vbũ ſuũ ⁊ ſanauit
eos: ⁊ eripuit eos de interitu
eoꝝ. ℣. Cõfiteanť dño mie eiꝰ
et mirabilia eius filijs hoim.
Alla. ℣. Laudate dñz oẽs ãge
li eius:laudate eũ oẽs vtutes
eius. Secundũ Johannẽ.ij.c

IN illo tẽpe. Nuptie facte
ſunt in chana galilee:⁊ erat
mr̃ ieſu ibi. Vocatus eſt autez
ieſus ⁊ diſcipuli eiꝰ ad nuptias
Et deficiẽte vino:dicit mr̃ ieſu
ad euz. Vinũ nõ habẽt. Dicit
ei ieſus. Quid mihi et tibi eſt
mulier? Nondum venit hora
mea. Dicit mr̃ eius miniſtris.
Quodcũqꝫ dixerit vobis faci
te. Erãt aũt ibi lapidee ydrie
ſex poſite ſm purificationẽ iu
deoꝝ capientes ſingule metre
tas binas vel ternas. Dicit ei
ieſus. Implete hydrias aqua.
Et impleuerũt eas vſqꝫ ad ſum
mũ. Et dicit eis ieſus. Hauri-
te nũc ⁊ ferte architriclino. Et
tulerũt. Ut aũt guſtauit archi
triclinus aquã vinũ factũ ⁊ nõ
ſciebat vnde eſſet. miniſtri aũt
ſciebãt q̃ hauſerãt aquã. vocat
ſpõſum architriclinꝰ et dicit ei.
Ois homo primũ bonũ vinũ
ponit: ⁊ cum inebriati fuerint:
tũc id qđ deterius eſt. Tu aũt
ſuaſti bonũ vinũ vſqꝫ adhuc.
Hoc fecit initiũ ſignoꝝ ieſus
i chana galilee ⁊ manifeſtauit
gl̃iam ſuã. Et crediderũt i eũ
diſcipl̃i eius. Offer. Jubilate
deo vniuerſa terra: pſalmũ di
cite nõi eiꝰ: venite ⁊ audite et
narrabo vobis oẽs q̃ timetis
deũ q̃ta fec̃ dñs aie mee. Alla

Oblata dñe Secreta
munera ſanctifica: noſqꝫ
a pctõꝝ nr̃oꝝ maculis emũda
Per. Cõio. Dicit dñs imple-
te hydrias aq̃ ⁊ ferte architri-
clino:dũ guſtaſſet architriclinꝰ
aquã vinũ factum dicit ſpõſo:
ſuaſti vinũ bonũ vſqꝫ adhuc:
hoc ſignũ fecit ieſus primũ co
ram diſcipulis ſuis. Poſtcõio

Augeat in nobis dñe q̃s
tue vtutis opatio:vt diui
nis vegetati ſacramẽtis ad eoꝝ
promiſſa capiẽda tuo munere
preparemur. Per. Dominica
iij.poſt epiphaniã. Introitus

ADorate deū oēs ãgeli
eius:audiuit ⁊ letata ē
ſyō ⁊ exultauerūt filie
iude. ps. Domin⁹ regnauit ex
ultet terra letentur inſule mul
te. ℣. Gloria patri. Oratio.
OMnipotēs ſempitne de⁹
infirmitatē noſtrã ꝓpiti⁹
reſpice:atq; ad ꝓtegendū nos
dexterã tue maieſtatis extēde.
Per. Epl'a ad romanos.xij.c.
FRatres Nolite eſſe pru
dētes apud voſmetipſos
nulli malū ꝓ malo reddentes
ꝓuidentes bona nō tm̄ coram
deo:ſed etiã corã oībus homi
nibuſ. Si fieri poteſt quod ex
vobis eſt cum oībus hoīb⁹ pa
cem habētes: nō voſmetipſos
defendētes chariſſimi: ſ; date
locum ire. Scriptum eſt eni;.
Mihi vindictã:⁊ ego retribuã
dicit dñs. Sed ſi eſurierit ini-
micus tuus:ciba illū. Si ſitit:
potum da illi:hec enim faciēs
carbones ignis congeres ſup
caput eius. Noli vici a malo:
ſed vince ī bono malū. Grad.
Timebūt gentes nomen tuu;
domine et omnes reges terre
gloriam tuam. ℣. Quoniã edi
ficauit dominus ſyon:et vide-
bit in maieſtate ſua Allelu ya
℣. Dominus regnauit exultet
terra letent̄ inſule multe. Se-
cundū Mattheum. viij. capi.
IN illo tpe. Cū deſcēdiſſet
iesus de mōte: ſecute ſūt eū
turbe multe. Et ecce leproſus
veniens adorabat eum dicens
Dñe ſi vis potes me mūdare.
Et extendens manū ieſus:teti
git eum dicens. Volo munda
re. Et cōfeſtim mūdata eſt lep̄
eius. Et ait illi ieſus. Vide ne
mini dixeris:ſed vade oſtende
te ſacerdoti:⁊ offer munus qđ
p̄cepit moyſes in teſtimoniu;
illis. Cū aūt introiſſet caphar
naum:acceſſit ad eum cēturio:
rogans eum ⁊ dicēs. Domine
puer meus iacet in domo pa-
raliticus: ⁊ male torquet̄. Et
ait illi ieſus. Ego veniã ⁊ cura
bo eum. Et rn̄dens centurio:
ait. Dñe nō ſum dignus vt in-
tres ſub tectum meū:ſed tantū
dic verbo ⁊ ſanabit̄ puer me⁹
Nã; ⁊ ego homo ſum ſub po
teſtate cōſtitut⁹: habēs ſub me
milites. Et dico huic vade: et
vadit. ⁊ alio veni: ⁊ venit. ⁊ ſer-
uo meo fac hoc: ⁊ facit. Audi-
ens aūt ieſus miratus eſt: ⁊ ſe-
quentibus ſe dixit. Amen di-
co vobis non inueni tantam
fidē in iſrael. Dico aūt vobis
q̄ multi ab oriente et occidēte

venient ⁊ recumbēt cū abꝛahã
yſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ
Filij autē regni eijcienẜ in te-
nebꝛas exterioꝛes. Ibi erit fle
tus ⁊ ſtridoꝛ dentiuꝫ. Et dixit
ieſus centurioni. Uade ⁊ ſicut
credidiſti fiat tibi. Et ſanatꝰ ē
puer ĩ illa hoꝛa. Offer. Dexte
ra dñi fecit ꝟtuteꝫ dextera dñi
exaltauit me: nõ moꝛiar ſꝫ vi-
uam: ⁊ narrabo opera domini
Hec hoſtia q̃s Secreta.
dñe emundet noſtra deli
cta: ⁊ ad ſacrificiū celebꝛandū
ſubditoꝝ tibi coꝛpoꝛa mētes-
q̄ ſanctificet. Per. Cōmunio:
Mirabanẜ oĩs de his que ꝓ
cedebant de oꝛe dei. Poſtcõio
Quos tantis dñe largiris
vti myſterijs queſumꝰ vt
effectibus nos eoꝝ veracitẜ ap
tare digneris. Per Dñica.iiij
poſt epiphaniam. Introitus.
Adoꝛate deū oĩs an
geli eius: audiuit ⁊ le
tata eſt ſyon: ⁊ exulta
uerũt filie iude. ps. Dñs regna
uit exultet terra: letenẜ inſule
multe. ℣. Glia. Hoc officiū dꝫ
p oēs dñicas vſq̄ ad ſeptuage
ſimã. Require in dñica ꝑcedēti.
Deus q̃ nos in tã Oro.
tis pic'lis cõſtitutos ꝓ hu
mana ſcis fragilitate nõ poſſe
ſubſiſtere: da nobis ſalutē mē-
tis ⁊ coꝛpis: vt ea que ꝓ pecca-
tis noſtris patimur: te adiuuã
te vincamus. Per dominum.
Epiſtola ad Romanos. xiij. c
Fratres. Nemini quicq̃
debeatis: niſi vt inuicē di
ligatis. Qui eñ diligit pꝛoxi-
mū legē impleuit. Nam non
adulterabis: nõ occides: nõ fu
raberis: nõ falſum teſtimoniū
dices: nõ concupiſces rē ꝓximi
tui: ⁊ ſi quid eſt aliud manda-
tum in hoc verbo inſtauratur.
Diliges ꝓximū tuū ſicut teipſ
Dilectio ꝓximi malū nõ ope-
ratur. Plenitudo ergo legis ē
dilectio. Grad. Timebūt gen
tes. Alla. ℣. Dñs regnauit ex-
ultet. Sedm Mattheū. viij. c.
In illo tpe. Aſcendēte ieſu
in nauiculã ſecuti ſunt eum
diſcipuli eius. Et ecce motꝰ ma
gnus factus eſt in mari: ita vt
nauicula operiretur fluctibus.
Erat aūt illis ventus contrari
us. Ipſe ꝟo doꝛmiebat. Et ac-
ceſſerunt diſcipuli ⁊ ſuſcitaue-
runt eum dicentes. Dñe ſalua
nos perimꝰ. Et dicit eis. Quid
timidi eſtis modice fidei? Tūc
ſurgēs impauit vētis ⁊ mari: ⁊
facta eſt tranquillitas magna.
Poꝛro hoīes mirati ſunt dicē

tes. Qualis eſt hic: q2 venti et
mare obediũt ei? Offertoriũ.
Dextera domini. Secreta
CONcede q̄s oṗs deus: vt
cuꝰ ſacrificij munꝰ oblatũ
fragilitatē nr̃am ab oĩ malo
purget ſemꝑ ⁊ muniat. Per.
Cõmunio. Mirabant̃ oĩs.
MUnera tua Poſtcõio
nos deus a delectatõibꝰ
terrenis expediãt: ⁊ celeſtibꝰ ſꝑ
inſtruãt alimẽtis. Per. Dñica
q̃nta poſt epiphaniã introitꝰ.
Adorate deũ omnes. Oratio
FAmiliã tuã q̄s dñe conti-
nua pietate cuſtodi: vt q̄ ĩ
ſola ſpe grẽ celeſtis innitit̃ tua
ſemꝑ ꝓtectione muniat̃. Per
Epiſtola ad Colocenſes. ij.c.
FRatres. Induite vos ſi-
cut electi dei ſcĩ et dilecti
viſcera mĩe benignitatẽ: humi
litatem: modeſtiã: patientiam
ſupportãtes inuicẽ: ⁊ donãtes
vobiſmetipſis: ſi q̇s aduerſus
aliquã habet q̃relā. Sicut ⁊
dñs donauit: ita et vos. Sup
oĩa aũt hec charitatẽ habẽtes
quod eſt vinculum ꝑfectionis.
Et pax xp̃i exultet in cordibꝰ
veſtris: in qua et vocati eſtis ĩ
vno corꝑe: ⁊ grati eſtote. Ver-
bum xp̃i habitet invobis abũ
danter: in omni ſapiẽtia. Do-
centes ⁊ cõmonẽtes voſmetip
ſos in pſalmis hymnis ⁊ canti
cis ſp̃ualibus in grã: cantãtes
in cordibus vr̃is dño. Oẽ aũt
quodcũq; facitis in v̇bo aut in
oꝑe oĩa in noĩe dñi noſtri ieſu
xp̃i facite: grãs agentes deo et
patri ꝑ ieſum xp̃m dñm nr̃m.
Grad. Timebũt gẽtes. Alľa.
℣. Dominus regnauit exultet
Secundũ Mattheum. xiij. c.
IN illo tp̄e. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis parabolã hãc.
Simile factũ eſt regnũ celorũ
homini q̇ ſeminauit bonũ ſe-
men in agro ſuo. Cũ aũt dor-
mirẽt hoĩes: venit inimicꝰ eiꝰ ⁊
ſupſeminauit zizania ĩ medio
tritici: ⁊ abijt. Cũ aũt creuiſſet
herba ⁊ fructũ feciſſet: tũc ap-
paruerũt ⁊ zizania. Acceden-
tes aũt ſerui patriſfamilias: di-
xerũt ei. Dñe nõne bonum ſe
mẽ ſeminaſti in agro tuo? Un
de ergo hꝫ zizania? Et ait illꝭ.
Inimicus hõ hoc fecit. Serui
aũt dixerũt ei. Uis imꝰ ⁊ colli
gimꝰ ea? Et ait. Non: ne for-
te colligẽtes zizania: eradicetis
cũ eis ſil' ⁊ triticũ: ſinite vtraq;
creſcere vſq; ad meſſem ⁊ ĩ tp̄e
meſſis dicã meſſoribꝰ. Colligi
te primũ zizania: ⁊ alligate ea
in faſciculos ad cõburẽdũ: tri-

ticū aūt ꝯgregate in horreum
meū. Offer. Dextera domini
H Oſtias tibi dn̄e Secre.
nr̄e placatiōis offerimꝰ vt
⁊ delicta nr̄a miſ͛atꝰ abſoluas:
et nutantia corda tu dirigas.
Per. Cōio. Mirabant̄ oēs.
O Ueſumꝰ oīps Poſtcōio
deus: vt illiꝰ ſalutaris ca-
piamus effectū cuiꝰ ꝑ hec my-
ſteria pignus accepimꝰ. Per.
Dn̄ica in .lxx. Statio ad ſcm̄
Laurētiū ex̄ murū. Introitus
C Ircūdederūt me gemi
tus mortis: dolores in
ferni circūdederūt me
⁊ in tribulatiōe mea inuocaui
dn̄m: ⁊ exaudiuit de tēplo ſctō
ſuo vocē meā. ps. Diligam te
dn̄e fortitudo mea: dn̄s firma-
mentū meū ⁊ refugiū meum ⁊
liberator meꝰ. ℣. Glia. Orō.
P Reces ppl̄i tui q̄s dn̄e de
menter exaudi: vt q̄ iuſte
ꝓ peccatis noſtris affligimur:
ꝓ tui nominis gloria miſericor-
diter liberemur. Per dominū
Ep̄la ad Corinthios. i. ca. ix.
F Ratres. Neſcitis ꝙ hi q̄
in ſtadio currūt. Oēs qui
dē currūt: ſʒ vnꝰ accipit brauiū
Sic currite vt cōp̄hendatis
Oīs em̄ q̄ in agone ꝯtēdit: ab
oībus ſe abſtinet. Et illi q̄dem
vt corruptibilē coronā accipiāt
nos autē incorruptā. Ego igit̄
ſic curro nō q̄ſi in icertū ſic pu-
gno: nō quaſi aerē v͛berās: ſed
caſtiga corpꝰ meū ⁊ in ſ͛uitutē
redigo: ne forte cū alijs p̄dica-
uerī: ipſe reprobꝰ efficiar. No-
lo enim vos ignorare frēs q̄m
p̄res nr̄i oēs ſub nube fuerūt ⁊
oēs mare trāſieīt ⁊ oēs in moy-
ſe baptizati ſunt in nube ⁊ in
mari. Et oēs eādē eſcā ſp̄ualē
māducauerīt: ⁊ oēs eūdē potū
ſp̄ualē biberūt. Bibebāt autē
de ſp̄uali cōſequēti eos petra:
petra aūt erat xp̄s. Grad. Ad
iutor in opptunitatibꝰ in tribu
latione ſperēt i te q̄ nouerūt te
q̄m nō derelinq̄s q̄rētes te dn̄e
℣. Q̄m nō in finē obliuio erit
paup̄is: patia pauperū nō pi-
bit i eternū: exurge dn̄e nō p̄ua-
leat hō. Tractꝰ. De ꝓfūdis cla
maui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vo
cē meā. ℣. Fiāt aures tue itēdē
tes i orōez ſ͛ui tui. ℣. Si iniq̄ta
tes obſ͛uaueris dn̄e: dn̄e q̄s ſuſti
nebit. ℣. Q2 apd̄ te ꝓpitiatio ē
⁊ ꝓpt̄ legē tuā ſuſtinui te dn̄e.
I N illo tp̄e Scd̄m math. xx.
Dixit ih̄s diſcipulis ſuis pa
bolā hāc. Silē ē regnū celorū
hōi p̄rifamilias q̄ exijt primo
mane ꝯducē operarios i vineā ſuā

Cōuentiōe aūt facta cū opari
is ex dēario diurno: miſit eos
in vineā ſuā. Et egreſſus circa
horam tertiā: vidit alios ſtan-
tes in foro ocioſos: ⁊ illis dixit
Ite et vos in vineā meā: ⁊ qḋ
iuſtum fuerit dabo vobis. Illi
aūt abierunt. Iteruz aūt exijt
circa ſextā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit
ſimiliter. Circa vndecimaz v̊o
horā exijt ⁊ inuenit alios ſtan
tes ⁊ dicit illis. Quid h̄ ſtatis
tota die ocioſi. Dicunt ei. Qꝛ
nemo nos cōduxit. Dicit illis.
Ite et vos in vineā meā. Cuz
ſero aūt factū eſſet: dixit domi
nus vinee ꝓcuratori ſuo. Vo-
ca oparios ⁊ redde illis merce
dem: incipiēs a nouiſſimis vſ-
qꝫ ad primos. Cum veniſſent
ergo qui circa vndecimā horā
venerāt: acceperūt ſingulos de
narios. Veniētes aūt ⁊ primi
arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent ac
cepturi. Acceperūt autē ⁊ ipſi
ſingulos denarios. Et accipiē
tes murmurabāt aduerſus pa
trēfamilias: dicētes: hi nouiſſi
mi vna hora fecerūt: et pares
illos nobis feciſti: qui portaui
mus pōdus diei et eſtus? At il
le r̄ndens vni eoꝝ dixit. Ami
ce nō facio tibi iniuriā. Non-
ne ex denario cōueniſti mecuz

Tolle quod tuum eſt ⁊ vade.
Volo autez ⁊ huic nouiſſimo
dare ſicut ⁊ tibi. Aut non licet
mihi facere qḋ volo? An ocul⁹
tuus nequā eſt: qꝛ ego bon⁹ ſuz
Sic erūt nouiſſimi primi ⁊ pri
mi nouiſſimi. Multi em̄ ſunt
vocati: pauci vo electi. Offer.
Bonū eſt cōfiteri dn̄o ⁊ pſal-
lere nōi tuo altiſſime Secreta
Muneribꝰ noſtris q̄s dn̄e
p̄cibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cele
ſtibus nos mūda myſterijs: et
clementer exaudi. Per. Cōio
Illumina faciē tuā ſuꝑ ſeruuz
tuū: ⁊ ſaluū me fac in tua mīa
domine non ꝯfundar: quomā
inuocaui te. Poſtcōmunio
Fideles tui deus ꝑ tua do
na firment̄: vt eadem ⁊ ꝑ
cipiendo requirant: ⁊ queren-
do ſine fine percipiant. Per.
A ſeptuageſima vſqꝫ ad feriā
quartā cinerū nō cantat̄ tract⁹
niſi in dn̄icis ⁊ diebꝰ feſtis. Do
minica in ſexageſima. Statio
ad ſanctū paulum. Introitus.
Exurge q̄re obdormis
dn̄e: exurge ⁊ ne repel
las in finē: q̄re faciem
tuā auertis: obliuiſceris tribu-
lationē noſtrā: adheſit in terra
vēter noſter: exurge dn̄e adiu-
ua ⁊ libera nos. ps. Deꝰ aurib⁹

nīis audiuim⁹: pr̄es noſtri an
nūtiauerūt nobis. ℣. Gloria.
Oro
Deus q̄ cōſpicis q: ex nulla nr̄a actiōe cōfidi
mus: cōcede ꝓpitius: vt contra
aduerſa oīa doctoris gentium
ꝓtectōe muniamur. Per dñm
Epl'a ad Corinthios. ij. ca. ij.
Fratres. Libēter ſuffertis
inſipiētes: cū ſitis ipſi ſa-
pientes. Suſtinetis em̄ ſi quis
vos in ſeruitutē redigit: ſi quis
deuorat: ſi quis accipit: ſi q̄s ex
tollit: ſi quis in faciē vos cedit
Scd̄z ignobilitatē dico quaſi
nos infirmi fuerim⁹ in hac pte
In quo quis audet: in inſipiē
tia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei
ſunt: et ego. Iſraelite ſūt ⁊ ego
Semen abrahe ſunt: et ego.
Miniſtri xp̄i ſunt: ⁊ ego. Ut
minus ſapiens dico: plus ego.
In laboribus plurimis: in car
ceribus abūdantius: in plagis
ſupra modū: in mortib⁹ frequē
ter. A iudeis q̄nquies q̄drage
nas vna min⁹ accepi. Ter v̄gis
ceſus ſum: ſemel lapidat⁹ ſum.
ter naufragiū feci: nocte ⁊ die
in ꝓfundū maris fui. In itine-
ribus ſepe: periculis fluminū:
periculis latronū: periculis ex
genere: periculis ex gētib⁹: pe-
riculis in ciuitate: periculis in
ſolitudine: periculis ī mari: pe
riculis in falſis fratrib⁹. In la-
bore ⁊ erūna: in vigilijs multꝭ.
in fame ⁊ ſiti: in ieiunijs mul-
tis: in frigore ⁊ nuditate. Pre
ter illa q̄ extrinſecus ſunt inſtā
tia mea quotidiana ſollicitu-
do oīm eccleſiarū. Quis infir
mat ⁊ ego nō infirmor? Quis
ſcandalizat ⁊ ego nō vror? Si
gloriari oportet: q̄ infirmitatꝭ
mee ſunt gloriabor. Deus ⁊ pr̄
dñi noſtri ieſu xp̄i ſcit: q̄ eſt be
nedict⁹ in ſecula: ꝙ nō mētior.
Damaſci ꝑpoſit⁹ gētis arethe
regis cuſtodiebat ciuitatē da
maſcenoꝝ vt me cōp̄hēderet
Et p feneſtrā in ſporta demiſ-
ſus ſum per murū: ⁊ ſic effugi
manus eius. Si gloriari opꝫ:
nō expedit quidē. Ueniā autē
ad viſiones ⁊ reuelatiōes dñi.
Scio hoīem in xp̄o āte ānos
quattuordecim ſiue in corpore
ſiue extra corpus neſcio: deus
ſcit raptū huiuſcemodi vſq; ad
tertiū celum. Et ſcio hmōi ho
minē ſiue in corpore ſiue extra
corpus neſcio: deus ſcit: qm̄ ra
ptus eſt in paradiſum: ⁊ audi-
uit archana verba que nō licꝫ
homini loqui. Pro hmōi glo
riabor: p me aūt nihil gloria-
bor: niſi in infirmitatib⁹ meis.

Nam⁊ ſi voluero gloriari:nō ero inſipiēs: veritatē em̄ dicaʒ Parco aūt ne quis me exiſtimet ſupra id quod videt in me aut audit aliq̄d ex me. Et ne magnitudo reuelationū extollat me: datus eſt mihi ſtimul⁹ carnis mee:angel⁹ ſathane qui me collaphizet. Propt̄ qd ter dñm rogaui vt diſcederet a me et dixit mihi. Sufficit tibi grā mea: nam v̄tus in infirmitate pficit̄. Libēter igit̄ gloriabor in infirmitatib⁹ meis:vt inhabitet in me virtus xp̄i. Grad. Sciant gentes qm̄ nomen tibi deus:tu ſolus altiſſim⁹ ſup oēs terraʒ. ℣. Deus me⁹ pone illos vt rotam ⁊ ſicut ſtipulam ante faciē vēti. Tract⁹. Cōmouiſti dñe trā ⁊ cōturbaſti eā. ℣. Sana ptritiōes ei⁹ q: mota eſt. ℣. Ut fugiāt a facie arc⁹ vt liberētur electi tui. Scd'ʒ lucā. viij. c.

IN illo tpe. Cū turba plurima pueniret: ⁊ de ciuitatib⁹ pperarent ad ieſum dixit p ſimilitudinē. Exijt qui ſeminat ſeminare ſemē ſuū. Et dū ſeminat: aliud cecidit ſecus viā ⁊ cōculcatū eſt ⁊ volucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit ſupra petrā ⁊ natū aruit: quia nō habebat humorē. Et aliud cecidit inter ſpinas: ⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terrā bonaʒ: et hortum fecit fructū centuplum Hec dicens clamabat. Qui hʒ aures audiēdi audiat. Interrogabant aūt eū diſcipuli eius q̄ eſſet hec parabola. Quib⁹ ipe dixit. Vobis datū ē noſſe myſterium regni dei: ceteris autē in parabolis: vt videtes nō videant: ⁊ audiētes nō intelligāt Eſt aūt hec parabola. Semē eſt verbū dei. Quod aūt ſecus viam hi ſunt qui audiūt: deinde venit dyabolus ⁊ tollit verbum de corde eorū: ne credētes ſalui fiant. Nam quod ſup̄ petram hi ſunt qui cū audierint cū gaudio ſuſcipiūt verbū. Et hi radices nō habēt: q: ad tp̄s credūt: ⁊ in tpe tētationis recedunt. Quod aūt in ſpinis cecidit: hi ſunt q̄ audierūt: ⁊ a ſollicitudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus vite eūtes ſuffocant̄ ⁊ nō referūt fructū. Quod aūt cecidit in terrā bonā hi ſunt qui in corde bono ⁊ optimo audiētes verbū retinēt: ⁊ fructū afferūt in patientia. Offerto. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis vt non moueant̄ veſtigia mea inclina aurem tuā ⁊ exaudi v̄ba

mea: mirifica miſericordias tu
as qui ſaluos facis ſperantes
in te domine. Secreta.
OBlatū tibi dñe ſacrificiū
viuificet nos ſemp̱ et mu
niat. Per. Cōio. Introibo ad
altare dei ad deū qui letificat
iuuentutem meam. Poſtcōio.
SVpplices te rogam⁹ om
nipotēs deus: vt quos tu
is reficis ſacramētis: tibi etiā
placitis moribus dignāter de
ſeruire cōcedas. Per dominū.
Dñica in q̃nq̃geſima. Statio
ad ſanctū Petrū. Introitus.
ESto mihi in deū ꝓte
ctorē ⁊ in locū refugij:
vt ſaluū me facias: qm̄
firmamentū meū et refugium
meū es tu: et ꝓpter nomen tuū
dux mihi eris et enutries me.
ps. In te dñe ſpaui nō ↄfūdar
i eternum in iuſtitia tua libera
me. ℣. Gloria patri. Oratio.
PReces nr̄as q̄s dñe clemē
ter exaudi: atq; a pctōꝝ
nr̄oꝝ vinculis abſolutos: ab oī
nos aduerſitate cuſtodi. Per.
Ep̄la ad Corinthios. i. c. xiij.
FRatres. Si linguis hoīꝫ
loquar ⁊ angeloꝝ: chari
tatem aūt nō habeā: fact⁹ ſum
velut es ſonās: aut cymbalum
tinniēs. Et ſi habuero ꝓphiaꝫ
et nouerim myſteria oīa ⁊ oēꝫ
ſcientiā: ſi habuero oēm fidem
ita vt mōtes transferā: charita
tem aūt nō habuero nihil ſuꝫ
Et ſi diſtribuero in cibos pau
perum oīs facultates meas: ⁊
ſi tradidero corpus meū ita vt
ardeam: charitatez aūt nō ha
buero: nihil mihi ꝓdeſt. Cha
ritas patiens eſt: begnina eſt.
Charitas nō emulat̄: nō agit
ꝑperā: nō inflat̄: non eſt ambi
tioſa: nō querit q̄ ſua ſūt. Nō
irritat̄: nō cogitat malum: nō
gaudet ſup iniq̄tate: cōgaudet
autē veritati. Oīa ſuffert: oīa
credit: oīa ſperat: oīa ſuſtinet.
Charitas nunq̄ excidit ſiue ꝓ
phetie euacuabunt̄: ſiue lingue
ceſſabūt: ſiue ſcia deſtruet̄. Ex
parte eñ cognoſcim⁹: et ex pte
ꝓphetam⁹. Cū aūt venerit qḋ
pfectū eſt: euacuabit̄ qḋ ex pte
eſt. Cū eſſeꝫ puul⁹ loquebar vt
puulus: ſapiebā vt puul⁹: cogi
tabā vt puulus. Qñ aūt factuſ
ſum vir euacuaui q̄ erāt puuli.
Videm⁹ nūc p ſpeculū in enig
mate: tunc aūt facie ad faciem.
Nūc cognoſco ex pte: tūc aūt
cognoſcā ſicut ⁊ cognitus ſum.
Nūc aūt manēt fides ſpeſ cha
ritas tria hec. Maior aūt ho
ruꝫ eſt charitas. Grad. Tu es

deus q̄ facis mirabilia ſol᷑:no
tam feciſti in gētibus virtutē
tuā.℣. Liberaſti ī brachio tuo
populū tuū filios iſrl̄ ⁊ ioſeph
Tractus. Jubilate deo om̄is
terra ſuite dn̄o ī letitia.℣. In
trate in ꝯſpectu eius in exulta
tione. Scitote q̄m dn̄s ipe eſt
deus.℣. Ipe fecit nos ⁊ nō ipi
nos:nos aūt ppl's ei⁹ ⁊ oues pa
ſcue eius. Sc̄dm̄ Lucā.xviij.c.
IN illo tēpe. Aſſumpſit ie
ſus duodecim diſcipulos ſu
os:⁊ ait illis. Ecce aſcēdimus
hieroſolymā:⁊ cōſummabunt
oīa que ſcripta ſunt p̄ pph'as
de filio hoīs. Tradet eñ gen
tibus ⁊ illudet:⁊ flagellabit ⁊
conſpuet. Et poſtq̄ flagella
uerint occidēt eū:⁊ die tertia
reſurget. Et ipſi nihil hoꝶ in
tellexerūt. Erat aūt v̄bū iſtud
abſconditū ab eis:⁊ nō intel
ligebant q̄ dicebant. Factū eſt
aūt cum appropinq̄ret hierico
cecus quidā ſedebat ſecus viā
mendicās. Et cū audiret tur
bam p̄tereuntē: interrogabat
q̄d hoc eſſet. Dixerūt aūt ei q̄
ieſus nazarenus tranſiret. Et
clamauit dicēs. Jeſu fili dauid
miſerere mei. Et qui preibant
increpabant eū vt taceret. Ipe
vero multo magis clamabat.
Fili dauid miſerere mei. Stās
aūt ieſus iuſſit illū adduci ad
ſe. Et cū appropinq̄ſſet inter
rogauit illū dicēs. Quid tibi
vis faciā? At ille dixit. Dn̄e vt
videā. Et ieſus dixit illi. Re
ſpice. Fides tua te ſaluū fecit.
Et cōfeſtim vidit et ſequebat
illum magnificās deū. Et oīs
plebs vt vidit dedit laudē deo
Offert. Bn̄dictus es domine
doce me iuſtificationes tuas:
bn̄dictus es dn̄e doce me iuſti
ficationes tuas:in labiis meis
p̄nūciaui oīa iudicia oris tui.
Hec hoſtia q̄s Secreta
dn̄e emūdet nr̄a delicta:⁊
ad ſacrificiū celebrandū ſubdi
toꝶ tibi corpa mēteſq̄ ſctificet
Per. Cōio. Māducauerūt et
ſaturati ſunt nimis:⁊ deſideriū
eoꝶ attulit eis dn̄s:nō ſūt frau
dati a deſiderio ſuo. Poſtcōio
Queſum⁹ oīps deus vt q̄ ce
leſtia alimēta p̄cepimus
p̄ hec ꝯ oīa aduerſa muniam̄.
Per. Feria.iiij.cinerū an̄ miſ
ſam bn̄dicunt cineres facti de
ramis:bn̄dictis p̄teriti anni ſi
habent ī medio chori an̄ alta
re h̄ modo primo cātat. Añt.
Exaudi nos dn̄e q̄m be
nigna eſt mīa tua ſm̄
multitudinē miſeratio

uum tuarum reſpice nos dn̄e
Ps. Saluū me fac deus qm̄ in
trauerunt aque vſq; ad animā
meā. ꝟ. Glia. Et repetit̄ añt.
Exaudi nos dn̄e. Deide dicit̄.
Dominus vobiſcum. Oratio

O Mnipotēſ ſempitn̄e deꝰ
parce metuētibus; ꝓpitia
re ſupplicātibus: ⁊ mittere di-
gneris ſanctū angelū tuum de
celis q̄ bene✠dicat ⁊ ſcti✠fi-
cet hos cineres vt ſint remediū
ſalubre oībus nomen ſanctum
tuū humiliter implorātibus:
ac ſemetipſos ꝓ cōſcientia deli
ctorum ſuoꝝ accuſantibus āte
cōſpectum diuine clemētie tue
facinora ſua deplorātibus vel
ſereniſſimā maieſtatem tuam
ſuppliciter obnixeq; flagitanti
bus: ⁊ ꝓſta ꝑ inuocationez ſan
ctiſſimi noīs tui: vt q̄cunq; eos
ſuꝑ ſe aſperſerint ꝓ redēptōne
pctōꝝ ſuoꝝ corꝑis ſanitatem ⁊
anime tutelā ꝑcipiāt. Per xp̄z
dn̄m noſtrū. ℟. Amē. Orō

D Eus qui nō mortē ſed pe
nitentiā deſideras pctōꝝ:
fragilitatē cōditōnis humane
benigniſſime reſpice: ⁊ hos ci-
neres quos cauſa ꝓferēde hu-
militatis atq; ꝓmerende venie
capitibus nr̄is imponi decre-
uimus: bn̄dicere ꝓ tua pietate
digneris vt qui nos cinerē eſſe
⁊ ob prauitatis noſtre meritū
in puluerē reuerſuros cogno-
ſcimus: pctōꝝ omniū veniaz ⁊
ꝓmia penitētibus repromiſſa
miſericorditer cōſequi merea-
mur. Per chriſtum dominuz
noſtrum. ℟. Amen. Oratio.

D Eus qui humiliatiōe fle
cteris: ſatiſfactōe placaris
aurē tue pietatis inclina preci
bus nr̄is: ⁊ capitibus ſeruoruz
tuoꝝ hoꝝ cinerum aſperſione
attactis: effunde ꝓpitius grãz
tue bn̄dictōis: vt eos ⁊ ſpū cō-
pūctionis repleas: ⁊ q̄ iuſte po
ſtulauerint efficaciter tribuas
cōceſſa ꝑpetua ſtabilitate inta
ctos manere decernas. Per.
xp̄m dn̄m nr̄z. ℟. Amē. Orō.

O Mnipotēs ſempitn̄e de
us qui niniuitis in cinere
et cilitio penitentibus indul-
gentie tue remedia ꝓſtitiſti: cō
cede ꝓpitius: vt ſic eos imitem̄
habitu: q̄tenꝰ venie ꝓſeq̄mur
obtentu. Per dn̄m nr̄m ieſuz
xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit
⁊ regnat ī vnitate ſpūſſcī deus
ꝑ oīa ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amē.
Expleta bn̄dictiōe primo im-
ponit̄ cinis ſacerdoti celebra-
turo miſſam ab alio ſacerdote
ſi adeſt. Alioq̄n ipſe ſacerdos

genibus flexis coꝛã altari ſibi
ipſi cineres imponit: ⁊ cãtatur
ſtatim in choꝛo Añt. Jmmute
mur habitu in cinere ⁊ cilicio:
ieiunemus et ploꝛemus ante
dominum: qꝛ multum miſeri-
coꝛs eſt dimittere peccata no-
ſtra deus noſter. Añt. Juxta ve
ſtibulum ⁊ altare ploꝛabãt ſa-
dotes ⁊ leuite miniſtri dñi di-
centes parce dñe parce popu-
lo tuo ⁊ ne diſſipes oꝛa canen-
tium ad te dñe. Sequit℞ cũ.
℣. et Glꝛa pr̃i. ℞. Emendem⁹
in meli⁹ q̃ ignoꝛãter peccauim⁹
ne ſubito pꝛeoccupati die moꝛ
tis q̃ram⁹ ſpaciũ penitentie et
inuenire nõ poſſimus. Attẽde
dñe ⁊ miſerere nr̃i qꝛ peccaui-
mus tibi. ℣. Adiuua nos. deus
ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter hono
rẽ noĩs tui dñe libera nos. At
tẽde. ℣. Glꝛia. Attẽde dñe. Sa
cerdos ꝓo duz cantant añe et
ꝛꝛia. pꝛimo miniſtris aſtantib⁹
genib⁹ flexis coꝛã altari impo
nit cinerem dicens. Memẽto
hõ qꝛ puluis es ⁊ in puluerez
reuerteris. Poſtea veniũt fra-
tres bini ⁊ bini: ⁊ flexis genib⁹
ante altare recipiunt cineres a
ſacerdote vt dictum eſt de mini
ſtris. Completa ciner̃z datio
ne dicitur. Dñs vobiſcũ. Orõ.

Concede nobis dom̃e p̃
ſidia militie xp̃iane ſanctꝭ
inchoare ieiuniꝭs: vt ꝯtra ſpiri
tuales nequitias pugnaturi cõ
tinẽtie muniam̃ auxiliꝭs. Per.
xp̃m dominũ nr̃m. ℞. Amen
Deinde dicit̃ miſſa Satio ad
ſanctam Sabinam. Introitus

Miſereris oĩm dñe: ⁊ ni
hil odiſti eoꝛũ q̃ feciſti
diſſimulãs pctã hoĩm
ꝓpter penitẽtiã ⁊ parcẽs illꝭ: q̃a
tu es dñs de⁹ nr̃. ps. Miſerere
mei de⁹ miſerere mei qm̃ in te cõ
fidit aĩa mea. ℣. Glꝛia. Orõ.

Preſta dñe fidelib⁹ tuis vt
ieiunioꝝ venerãda ſolen
nia: ⁊ ꝯgrua pietate ſuſcipiãt ⁊
ſecura deuotiõe ꝑcurrãt. Per.
Ab hac die vſq3 ad dñicam de
paſſiõe poſt orõnẽ diei dicunt̃
orõnes. A cunctis et Omĩpo-
tens ſempiterne deus qui vi.
Lectio Johelis ꝓphete. ij. cap̃

Hec dicit dñs. Cõuertimi
ni ad me in toto coꝛde ve
ſtro in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plãctu:
et ſcindite coꝛda vr̃a ⁊ nõ veſti
menta vr̃a. Et cõuertimini ad
dñm deũ veſtrũ: qꝛ benignus ⁊
miſericoꝛs eſt: patiẽs mlt̃e mie
et p̃ſtabilis ſup malitia. Quis
ſcit ſi cõuertat̃ ⁊ ignoſcat de⁹ ⁊
relinquat poſt ſe benedictiõez:

Sacrificiū et libamē dn̄o deo noſtro. Canite tuba in ſyō: ſcti ficate ieiunū: vocate cetū: con gregate pplm: ſcificate ecclīaȝ: coadunate ſenes: congregate paruulos ⁊ ſuggentes vbera. Egrediatur ſponſus de cubili ſuo: ⁊ ſponſa de thalamo ſuo. Inter veſtibulū ⁊ altare plorabunt ſacerdotes miniſtri dn̄i ⁊ dicent. Parce dn̄e parce pplo tuo ⁊ ne des hereditatem tuaȝ in opprobriū: vt dominentur ei nationes. Quare dicūt in populis. vbi eſt deus eoꝝ? Zelatus eſt dn̄s terrā ſuaȝ: ⁊ pepcit poplo ſuo. Et rn̄dit dn̄s: et dixit poplo ſuo. Ecce ego mittā vobis frumentū vinū ⁊ oleuȝ ⁊ replebimini ī eis: ⁊ nō dabo vos vltra opprobriū gētibus. Dicit dn̄s oṗs. Grad. Miſerere mei deus miſerere mei qm̄ in te cōfidit aīa mea. ℣. Miſit de celo ⁊ liberauit me dedit in opprobrium cōculcantes me. Tractus. Dn̄e nō ſm peccata noſtra q̄ fecimus nos: neq; ſm iniqtates nr̄as retribuas nobis ℣. Dn̄e ne memineris iniqtatū nr̄arū antiquarum: cito anticipent nos mie tue: q: pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter ⁊ propter gl'iam nois tui dn̄e libera nos et propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Supraſcriptus tract' ab hac die dr̄ ſecūda ⁊ quarta ⁊ ſexta feria vſq; ad quartā feriam maioris hebdomade: niſi ppri' aſſignetur etiā ſi plura gradualia cātata fuerint. Scdm mattheū. vi. c.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cuȝ ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Extermiauit em̄ facies ſuas: vt appareāt hominibus ieiunantes. Amen dico vobis receperunt mercedem ſuā. Tu auteȝ cum ieiunas vnge caput tuum: ⁊ faciem tuam laua: ne videaris hominibus ieiunās: ſed patri meo qui eſt in abſcōdito. Et pater tuus qui videt ī abſcōdito reddet tibi. Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra vbi erugo ⁊ tinea demolliuntur: ⁊ vbi fures effodiunt: et furantur. Theſaurizate autē vobis theſauros in celo vbi ne q; erugo neq; tinea demolliuntur: et vbi fures nō effodiūt nec furantur. Ubi em̄ eſt theſaurus tuus ibi eſt ⁊ cor tuū. Offerto. Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me: domine clamaui

ad te ⁊ ſanaſti me. Secreta.
H Ac nos q̄s dn̄e his mune
ribus offerēdis cōuenien-
ter aptari: q̄bus ipſius venera
bilis ſacramēti celebram⁹ exor
diū. Per. Prefatio. Qui cor-
porali ieiunio. Et dr quotidie
vſq ad dn̄icam palmarū niſi
in miſſa de feſto ſi occurrerit.
Cōio. Qui meditabit̄ i lege
dn̄i die ac nocte dabit fructum
ſuū in tempore ſuo. Poſtcōio
P Ercepta nobis dn̄e p̄beāt
ſacramēta ſubſidiū: vt tibi
grata ſint nr̄a ieiunia: ⁊ nobis
pficiāt ad medelā. Per. Oro
prima pcedēs orōez ſup pplz
finit̄. Per omnia ſecula ſecu-
lorum. R. Amē. Deinde abſo
lute dicit ſacerdos. Oremus.
Poſtea dyaconus ſi in officio
dyaconat⁹ ſeruiat Humilia-
te capita veſtra deo. Alioquin
ipe ſacerdos. ſequit̄ orō ſuper
pplm. Et hic modus ſeruatur
tm̄ in miſſa de feria vſq ad q̄r
tā feriā maioris hebd. incluſi-
ue. Sup populum. Oratio.
I Nclinātes ſe dn̄e maieſtati
tue, ppitiatus intēde: vt qui
diuino munere ſunt refecti: ce
leſtibus ſemp nutriantur auxi
liis. Per. Feria quinta. Sta-
tio ad ſanctū gregoriū. Intro.

D Um clamarē ad dn̄m
exaudiuit vocē meam
ab his qui appropin-
quat mihi: ⁊ hūiliauit eos qui
eſt añ ſecula ⁊ manet in eternū
Iacta cogitatū tuū in dn̄o ⁊ ipe
te enutriet. ps. Exaudi de⁹ ora
tionē meā ⁊ ne deſpexeris dep
cationē meā: intēde mihi ⁊ ex-
audi me. V. Gloria. Oratio.
D Eus qui culpa offenderis
penitentia placaris: p̄ces
populi tui ſupplicantis propi
tius reſpice: ⁊ flagella tue ira-
cundie que p peccatis noſtris
meremur auerte. Per dn̄m.
Lectio eſaie pph̄ete. xxxviii. c.
I N diebus illis. Egrotauit
ezechias vſq ad mortē ⁊ in
troiuit ad eū eſaias fili⁹ amos
pph̄a: ⁊ dixit ei. Hec dicit dn̄s
Diſpone domui tue q: morie-
ris tu ⁊ nō viues. Et cōuertit
ezechias faciē ſuā ad parietē ⁊
orauit ad dn̄m ⁊ dixit. Obſe-
cro dn̄e memento q̄ſo quomo-
do ambulauerim corā te in ve
ritate ⁊ i corde pfecto: ⁊ quod
bonū eſt in oculis tuis fecerim
Et fleuit ezechias fletu ma-
gno. Et factū eſt verbū dn̄i ad
eſaiam dicens. Vade ⁊ dic eze
chie. Hec dicit dn̄s de⁹ dauid
pr̄is tui. Audiui orōnē tuā et

vidi lachꝛymas tuas. Ecce ego
adijciã ſup̲ dies tuos q̇ndecim
ãnos: ⁊ de manu regis aſſyꝛio
rũ eruã te ⁊ ciuitatẽ iſtã ⁊ ꝓte-
gam eam ait dñs oṗs. Grad.
Jacta cogitatũ tuũ in domino
et ipe te enutriet. ℣. Dũ clama
rem ad dñm exaudiuit vocem
meã ab his q̇ appꝛopinquant
mihi. Scdm mattheũ. viij. ca.
IN illo tpe. Cũ introiſſet
ieſus capharnaũ: acceſſit ad
eũ centurio rogans eũ ⁊ dicẽs
Domine puer meus iacet in
domo paraliticus ⁊ male toꝛ-
quet. Et ait illi ieſus. Ego ve
niã et curabo eũ. Et rñdẽs cẽ-
turio ait. Dñe nõ ſum dignꝰ vt
itres ſub tectũ meũ: ſed tm̃ dic
ṽbo ⁊ ſanabit puer meꝰ. Nã
ego homo ſum ſub ptãte cõſti
tutus: habẽs ſub me milites: ⁊
dico huic vade ⁊ vadit: ⁊ alio
veni: ⁊ venit: ⁊ ſeruo meo fac h
⁊ facit. Audiẽs aũt ieſus mira
tus eſt: ⁊ ſequentibus ſe dixit.
Amen dico vobis: non inueni
tantã fidẽ in iſrl. Dico aũt vo
bis ꝙ multi ab oꝛiẽte ⁊ occidẽ
te veniẽt ⁊ recũbent cũ abꝛahã
yſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ
Filij aũt regni eijcient i tene
bꝛas exterioꝛes: ibi erit fletus
et ſtridoꝛ dentiũ. Et dixit ihs
centurioni. Vade ⁊ ſicut credi
diſti fiat tibi. Et ſanatꝰ ẽ puer
in illa hoꝛa. Offer. Ad te dñe
leuaui aiam meã deꝰ meꝰ in te
ꝯfido nõ erubeſcã: neqꝫ irride
ant me inimici mei: etenim vniuer
ſi q̇ te expectãt nõ ꝯfundentur
SAcrificijs pñtibꝰ Secre
dñe q̃s intẽde placatꝰ: vt ⁊
deuotiõi nr̃e ꝓficiant ⁊ ſaluti.
Per. Cõio Acceptabis ſacrifi
ciũ iuſtitie oblatões ⁊ holocau
ſta ſup altare tuũ dñe. Poſtcõ
CEleſtis doni bñdictõe p-
cepta ſupplices te deꝰ oṗs
depcamur: vt h idẽ nobis ⁊ ſa
cramenti cã ſit et ſalutis. Per.
PArce Sup pplz. Orõ.
dñe parce pplo tuo: vt di-
gnis flagellatiõibꝰ caſtigatꝰ: in
tua miſeratõe reſpiret. Per d.
Feria. vi. Statio ad ſcõs Jo-
hannẽ ⁊ Paulum. Introitus
ADiuuit dñs ⁊ miſertꝰ
eſt mihi: dñs factus eſt
adiutoꝛ meꝰ. ps. Exal
tabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me:
nec delectaſti inimicos meos
ſuper me. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.
INchoata ieiunia queſumus
domine benigno fauoꝛe ꝓ-
ſequere: vt obſeruantiã quam
coꝛpoꝛaliter exhibemus: men-
tibus etiã ſinceris exercere va

leamus. Per dominum3. Lectio
Eſaie prophete. lviij. cap.
HEc dicit dñs deus. clama
ne ceſſes: quaſi tuba exal-
ta vocē tuā: ꝛ annūtia populo
meo ſcelera eoꝝ ꝛ domui iacob
pctā eoꝝ. Me etenī de die ī diē
querūt. ꝛ ſcire vias meas volūt
q̄ſi gens q̄ iuſtitiā fecerit: ꝛ que
iudiciū dei ſui non dereliq̄rit.
Rogant me iuſtitia iuſtitie: et
appropinq̄re deo volūt. Qua
re ieiunauim⁹ et nō aſpexiſti:
humiliauimus animas nr̄as ꝛ
neſciſti. Ecce in die ieiunij ve-
ſtri inuenitur voluntas vr̄a: et
oms debitores vr̄os repetitis
Ecce ad lites ꝛ cōtentiones ie-
iunatis: ꝛ pcutit̄ pugno impie.
Nolite ieiunare ſicvſq3 ad hāc
diem: vt audiat̄ in excelſo cla-
mor veſter. Nunq̄d tale eſt ie
iuniū qd̄ elegi: per diez affligere
hoiez aīaz ſuā Nūq̄d ꝯtorq̄re
quaſi circulum caput ſuū: ꝛ ſac
cum ꝛ cinerē ſternere? Nunq̄d
iſtud vocaui ieiuniū: et diē ac-
ceptabilem dn̄o? Nonne hoc
eſt maius ieiuniū qd̄ elegi? Diſ
ſolue colligationes impietatis
ſolue faſciculos deprimentes.
Dimitte eos q̄ ꝯfracti ſūt libe
ros ꝛ oē onus diſrūpe. Frange
eſurienti panem tuū: ꝛ egenos
vagoſq3 induc ī domū tuā. Cū
videris nudū operi eū et carnē
tuā ne deſpexeris. Tunc erūpet
quaſi mane lumē tuū ꝛ ſanitas
tua citius orief. Et anteibit fa
ciem tuā iuſtitia tua et glia dn̄i
colliget te. Tunc inuocabis et
dn̄s exaudiet. clamabis ꝛ dicet
ecce adſum. Quia miſericors
ſum domin⁹ deus tuus. Gra.
Unā petij a dn̄o hanc req̄ram
vt ihabitē in domo dn̄i. V. Ut
videā voluntatē dn̄i: ꝛ ꝓtegar
a tēplo ſcō ei⁹. Scd̄3 lucā. v. c.
IN illo tpe. dixit ieſus diſci
pulis ſuis. Audiſtis q2 dcm̄
eſt antiq̄s. Diliges pximū tuū
et odio habebis inimicū tuū.
Ego aūt dico vobis. Diligite
inimicos veſtros bn̄facite his
q̄ oderūt vos: ꝛ orate pro pſe-
quētib⁹ ꝛ calūniātib⁹ vos: vt ſi
tis filij pr̄is vr̄i q̄ in celꝭ ē q̄ ſolē
ſuū oriri facit ſup bonos ꝛ ma
los: ꝛ pluit ſuper iuſtos ꝛ iniu
ſtos. Si eī diligitis eos q̄ vos
diligūt: quā mercedē hēbitis?
Nōne ꝛ publicani hoc faciūt?
Et ſi ſalutaueritis frēs vr̄os tan
tū: quid ampli⁹ facietis? Non
ne ethnici hoc faciunt? Eſtote
ergo vos pfecti ſicut ꝛ pat̄ ve-
ſter celeſtis pfectus ē. Attendi-
te ne iuſtitiā veſtrā faciatis co-

raꝫ hominibus vt videamini ab
eis. Alioqn mercedē nō habe
bitis apud patrē veſtrū q̄ in ce
lis eſt. cū ergo facis elemoſynā
noli tuba canere ante te: ſic hy
pocrite faciūt in ſynagogis et
in vicis vt honorificētur ab ho
minibus. Amē dico vobis: re-
ceperūt mercedē ſuā. Te autē
faciēte elemoſynaꝫ: neſciat ſini
ſtra tua q̄d faciat dextera tua:
vt ſit elemoſyna tua in abſcon
dito: ⁊ pater tuus qui videt in
abſcondito reddet tibi. Offer.
Domine viuifica me ſcḋm eloq̄
um tuū vt ſciā teſtimonia tua.
SAcrificiuꝫ dn̄e Secreta.
obſeruantie paſcalis offe-
rimus: p̄ſta q̄ſum⁹: vt tibi ⁊ mē
tes noſtras reddat acceptas: et
continentie ꝓmptiores nobis
tribuat facultatē. Per. Cōio.
Seruite dn̄o in timore ⁊ exul
tate ei cū tremore: app̄hendite
diſciplinā ne peat̄ de via iuſta
SPiritū nobis Poſtcōio.
tue claritatis infunde: vt
quos vno pane celeſti ſatiaſti:
tua facias pietate concordes.
Per. in vnitate eiuſdē. Super
TUere dn̄e ppl'ꝫ ppl'ꝫ orō.
tuū et ab oib⁹ pctis clemē
ter emūda; q: nulla ei nocebit
aduerſitas ſi nulla ei dn̄et ini-
quitas. Per. Sabbato Statio
ad ſanctum Triphonem. In-
troitus. Et reſumitur officiuꝫ
heſternum ſcilicet Audiuit do
minus et miſertus. Oratio.
ADeſto dn̄e ſupplicatiōib⁹
nr̄is ⁊ concede: vt hoc ſo-
lēne ieiuniū q̄d animis corpo-
ribuſq̄ curandis ſalubriter in
ſtitutū eſt deuoto ſeruitio cele
brem⁹. Per. Lectio eſaie ꝓphe
HEc dicit dn̄s de⁹. Si lviij
abſtuleris de medio tui ca
thenā: ⁊ deſieris digitū tuū ex
tēdere ⁊ loqui q̄d nō ꝓdeſt cuꝫ
effuderis eſurienti aīam tuā ⁊
animā afflictā repleueris: tunc
orietᷣ i tenebris lux tua: ⁊ tene
bre tue erūt ſicut meridies. Et
requiem tibi dabit dn̄s de⁹ tu⁹
ſemp: ⁊ implebit ſplendoribus
aīam tuā ⁊ oſſa tua liberabit.
Et eris quaſi hort⁹ irrigu⁹ ⁊ ſi
cut fons aquarū cuius nō defi
cient aq̄. Et edificabuntᷣ in te
deſerta ſeculoꝝ fundamēta ge
neratōnis ⁊ generationis ſuſci
tabis ⁊ vocaberis edificator ſe
piū: auertēs ſemitas iniq̄tatū
Si auerteris a ſabbato pedeꝫ
tuū: facere volūtatē tuā in die
ſancto meo: ⁊ vocaberiſ ſabba-
tum delicatuꝫ: ⁊ ſctm̄ dn̄i glio-
ſuꝫ. Et glorificaueriſ eū dū n̄ fa

cis vias tuas: ⁊ nõ iuenieꝛ vo-
lũtas tua vt loq̃ris ſmonẽ: tũc
delectaberis ſup dño ⁊ ſuſtollã te
ſup altitudinẽ tre et cibabo te
hereditate iacob pr̃is tui os ei
dñi locutũ eſt. Scdm marcum.

In illo tpe. Cũ ſero eẽt. vi.
factuz: erat nauis in medio
mari: ⁊ ieſus ſolus in terra. Et
vidit diſciplos ſuos laborãtes
in remigãdo. Erat eñi vent⁹ cõ
trarius eis. Et circa quartã vi
giliã noctis venit ad eos ambu-
lans ſupra mare: ⁊ volebat pte
rire eos. At illi vt viderũt euz
ambulãtẽ ſupra mare putaue-
rũt fantaſma eſſe. ⁊ exclamaue
rũt. Oms eñi eũ viderũt ⁊ con
turbati ſunt. Et ſtatĩ locut⁹ eſt
cũ eis et dixit ill'. Cõfidite ego
ſũ nolite timere. Et aſcẽdit ad
illos in nauĩ ⁊ ceſſauit ventus
Et plus mag͛ itra ſe ſtupebãt
Non eñi intellexerãt de pani
bus. Erat eñi cor illoꝝ obceca
tũ. Et cũ trãſfretaſſent: puene
rũt in terrã genezareth: et ap-
plicuerũt. Cũq3 egreſſi eẽnt de
naui: cõtinuo cognouerũt eũ.
Et percurrentes vniuerſam re
gionẽ illã: ceperũt in grabatis
eos qui ſe male hẽbant circun
ferre vbi audiebãt euz eſſe. Et
quocũq3 introibat in vicos ve-
in villas aut in ciuitates: i pla
teis ponebant infirmos et de
precabãtur eũ vt vel fimbriaz
veſtimẽti ei⁹ tangerẽt. Et quot
quot tãgebãt eũ ſalui fiebant.

Suſcipe dñe ſa Secreta.
crificiũ cui⁹ te voluiſti di-
dignanter imolatiõe placari p
ſta q̃ſum⁹: vt hui⁹ opatiõe mũ-
dati: bñplacitũ tibi nr̃e mẽtis
offeram⁹ affectũ. Per. Poſtcõ

Celeſtis vite munere vege
tati q̃s dñe: vt qḋ ẽ nobis
in preſenti vita myſteriuz: fiat
eternitatis auxiliũ. Per. Sup

Fideles tui pplm Oratio.
de⁹ per tua dona firmentꝛ
vt eadẽ ⁊ pcipiẽdo requirãt: et
q̃rendo ſine fine pcipiãt. Per.

Dñica prima iq̃dragesima. ſta
tio ad ſctm̃ Johãnẽ i laterano

Inuocabit ⁊ ego ex- Intro.
audiã eũ eripiã eũ ⁊ glori
cabo eũ: longitudĩe dieruz ad
implebo eum. ps. Qui habi-
tat i adiutorio altiſſimi in pte
ctõe dei celi commorabitur. ℣.

Deus q̃ eccleſiã Oro Gl'ia
tuaz annua q̃dragesima-
li obſeruatiõe purificas preſta
familie tue: vt qḋ a te obtinere
abſtinẽdo nitiꝛ: hoc bonis ope
ribus exequatꝛ. Per dominuz

Ep'la ad corinthios. ij. capi. vi.

FRatres. Hortam̄ vos ne in vacuū gratiā dei reci-
piatis. Ait em̄. Tpe accepto ex audiui te: ⁊ i die salut adiuui te Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis. Nemini dantes vllam offenſionē: vt nō vituperet̄ miſteriū noſtrū. Sʒ in omnib⁹ exhibeam⁹ noſmet ipſos ſicut dei miſtros in mul-
ta patiētia in tribulatōnibus: in neceſſitatib⁹: in anguſtijs: in plagis in carcerib⁹ i ſeditionib⁹ in laborib⁹: i vigilijs: i ieiunijs in caſtitate: in ſciētia: in lōgani-
mitate in ſuauitate: i ſpiritu ſcō In charitate nō ficta: in ꝟbo veritatis: in ꝟtute dei. Per arma iuſtitie a dextris et a ſiniſtris. per gloriā ⁊ ignobilitatem. per infamiā ⁊ bonā famā: vt ſedu-
ctores ⁊ veraces ſicut q̄ ignoti et cogniti: quaſi morientes et ecce viuim⁹: vt caſtigati ⁊ nō mortificati quaſi triſtes ſemꝑ autē gaudētes ſicut egentes multos aūt locupletātes. Tanq̄ nihil habentes ⁊ omnia poſſidētes.

Gra Angel ſuis mādauit d̄ te vt cuſtodiāt te i oīb⁹ vijs tuis ℣. In manib⁹ portabūt te ne vnq̄ offendas ad lapidē pedē tuum

Tractus. Qui habitat i adiu-
torio altiſſimi in ꝓtectōe dei celi cōmorabit̄. ℣. Dicet dn̄o ſu-
ſceptor meus es tu ⁊ refugium meū de⁹ me⁹ ſperabo in eū. ℣. Qm̄ ipſe liberauit me de laqo venantiū et a verbo aſpero. ℣. Scapulis ſuis obūbrabit tibi et ſub pennis eius ſperabis. Scuto circūdabit te ꝟitas ei⁹ n̄ timebis a timore nocturno. ℣. A ſagitta volante per diē a negocio ꝑambulante in tenebris a ruina ⁊ demonio meridiano ℣. Cadēt a latere tuo mille ⁊ decem milia a dextris tuis: tibi autē nō appropinquabit. ℣. Qm̄ angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiāt te in oībus vijs tuis ℣. In manib⁹ portabunt te: ne vnq̄ offendas ad lapidem pe-
dem tuū. ℣. Super aſpidem et baſiliſcum ambulabis: ⁊ cōcul-
cabis leonem et draconem. ℣. Qm̄ in me ſperauit liberabo eū, ꝓtegā eū qm̄ cognouit nom̄ meū. ℣. Inuocabit me ⁊ ego exaudiā eū: cuʒ ipo ſum in tribu-
latione. ℣. Eripiam euʒ ⁊ glo-
rificabo euʒ: longitudine dierꝫ ad implebo eum: ⁊ oſtendā illi ſalutare meū.

Scd̄m matth. .iiij. ca.

IN illo tpe. Duct⁹ eſt ieſus in deſertū a ſpiritu vt tentaret̄ a dyabolo. Et cum ieiunaſſet quadraginta dieb⁹ ⁊

quadraginta noctibus. poſtea
eſuriit. Et accedens tẽtator di
xit ei. Si filius dei es: dic vt la
pides iſti panes fiant. Qui rñ
dens dixit. Scriptũ eſt. Non
in ſolo pane viuit homo: ſʒ in
omni verbo quod procedit de
ore dei. Tũc aſſumpſit eũ dya
bolus in ſanctã ciuitatem ⁊ ſta
tuit eum ſupra pinnaculũ tem
pli: ⁊ dixit ei. Si filius dei es:
mitte te deorſum. Scriptũ eſt
eñi: q2 angelis ſuis mãdauit d
te ⁊ in manib⁹ tollẽt te: ne for
te offendas ad lapideʒ pedem
tuũ. Ait illi ieſus rurſuʒ. Scri
ptum eſt. Non tentabis dñm
deũ tuũ. Iterũ aſſumpſit eum
dyabol⁹ ĩ montẽ excelſum val
de: ⁊ oñdit ei oĩa regna mũdi
et gl'iam eoꝝ: et dixit illi. Hec
oĩa tibi dabo: ſi cadẽs adora
ueris me. Tunc dixit ei ieſus.
Uade ſathana. Scriptũ ẽ eñi
Dñm deũ tuũ adorabis: ⁊ illi
ſoli ſuies. Tunc reliq̃t eũ dya
bolus: ⁊ ecce angeli acceſſerũt
et miniſtrabãt ei. Offer. Sca
pulis ſuis obũbrabit tibi dñs
⁊ ſub pẽnis ei⁹ ſpabis: ſcuto cir
cũdabit te vitas eius. Secreta
SAcrificiũ quadrageſimal'
initij ſolẽniter ĩmolamus
te dñe deprecãtes: vt cum epu
larũ reſtrictiõe carnaliũ a no
xijs quoq; voluptatibus tẽpe
remur. Per. Cõio. Scapulis
ſuis obũbrabit tibi ⁊ ſub pen
nis eius ſperabis: ſcuto circum
dabit te veritas ei⁹. Poſtcõio.
TUi nos domine ſacramẽ
ti libatio ſancta reſtauret
et a vetuſtate purgatos in my
ſterij ſalutaris faciat tranſire
conſortium. Per dñm noſtrũ.

Feria ſcða Statio ad ſanctũ
Petrũ ad vincula. Introitus.

SIcut oculi ſeruorũ in
manibus dñoꝝ ſuorũ
ita oculi nr̃i ad dñm
deum noſtrũ donec miſereat
nobis: miſerere nobis dñe mi
ſerere nobis. ps. Ad te leuaui
oculos meos qui habitas ĩ ce
lis. ℣. Gloria patri. Oratio
COnuerte nos de⁹ ſalutaris
nr̃: ⁊ vt nobis ieiuniũ q̃
drageſimale pficiat: mẽtes no
ſtras celeſtib⁹ iſtrue diſciplinis
Per. Lectio ezechielis pphe
HEc dicit dñs de⁹ xxxiiij. c.
Ecce ego ipſe reqrã oues
meas: ⁊ viſitabo eas ſicut viſi
tat paſtor gregẽ ſuũ in die qñ
fuerit in medio ouiuʒ ſuarum
diſſipatarũ. Sic viſitabo oues
meas: et liberabo eas de oĩb⁹
locis in quibus diſperſe fuerãt

in die nubis ⁊ caligis. Et edu
cam eas de populis: ⁊ ꝯgrega
bo eas de terris. Et inducam
eas in terrā ſuam: et paſcā eas
in mōtibus iſrael: in riuis ⁊ in
cūctis ſedibus terre. In paſcu-
is vberrimis paſcā eas ⁊ ī mō
tibus excelſis iſrl' erūt paſcua
earū. Ibi requieſcēt in herbis
virētibus: ⁊ in paſcuis pingui
bus paſcent̄ ſup̄ mōtes iſrael.
Ego paſcā oues meas: ⁊ accu
bare eas faciā dicit dn̄s deus.
Quod perierat requirā: ⁊ qđ
abiectū fuerat reducā: ⁊ qđ cō
fractū fuerat alligabo: ⁊ quod
īfirmū fuerat ꝯſolidabo: ⁊ qđ
pingue ⁊ forte cuſtodiā. Et pa
ſcam illas in iudicio ⁊ iuſtitia.
Dicit dn̄s ops̄. Građ. Prote-
ctor nr̄ aſpice deus ⁊ reſpice ſu
per ſeruos tuos. ℣. Dn̄e deus
virtutū exaudi p̄ces ſeruorum
tuorum. Scd̄m mattheū.xxv.c.

In illo tēpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Cū venerit fi-
lius hoīs in maieſtate ſua et
oēs angeli eius cū eo: tūc ſede
bit ſup̄ ſedē maieſtatis ſue. Et
cōgregabunt̄ ante eū omnes
gētes: ⁊ ſeparabit eos ab īuicē
ſicut paſtor ſegregat oues ab
hedis. Et ſtatuet oues quidē
a dextris ſuis: hedos autem a
ſiniſtris. Tūc dicet rex his q̄ a
dextris eius erunt. Venite be
nedicti pr̄is mei poſſidete pa-
ratum vobis regnū a conſtitu
tione mūdi. Eſuriui eīm et de-
diſtis mihi mādŭcare: ſitiui et
dediſtis mihi bibere. Hoſpes
eram ⁊ collegiſtis me. Infirm'
et viſitaſtis me: in carcere eram
et veniſtis ad me. Tunc rn̄de-
bunt ei iuſti dicētes. Dn̄e qn̄ te
vidimus eſurientē ⁊ pauimus
te: ſitientē ⁊ dedim' tibi potū?
Qn̄ aūt te vidim' hoſpitem et
collegimus te: aut nudū ⁊ coo
peruim' te? Aut qn̄ te vidim'
infirmū: aut in carcere ⁊ veni-
mus ad te? Et rn̄dēs rex dicet
illis. Amen dico vobis: q̄diu
feciſtis vni de his fratrib' meis
minimis: mihi feciſtis. Tūc di
cet ⁊ his q̄ a ſiniſtris eius erūt.
Diſcedite a me maledicti in
ignē eternū q̄ parat' ē diabolo
et angelis eius. Eſuriui eīm et
nō dediſtis mihi manducare.
Sitiui ⁊ nō dediſtis mihi po
tū. Hoſpes erā ⁊ nō collegiſtis
me: nud' ⁊ non cooꝑuiſtis me.
Infirm' ⁊ ī carcere ⁊ non viſita
ſtis me. Tūc rn̄debūt ei ⁊ ipſi
dicētes. Dn̄e qn̄ te vidim' eſuriē
tē aut ſitientē: aut hoſpitē: au
nudū: āt īfirmū vł ī carcere ⁊

miniſtrauim⁹ tibi. Tūc reſpō-
debit illis dicēs. Amē dico vo
bis: q̄diu nō feciſtis vni de mi
noribus his: nec mihi feciſtis.
Et ibunt hi in ſuppliciū eter-
num: iuſti aūt in vitā eternam
Offer. Leuabo oc̄los meos ⁊
conſiderabo mirabilia tua do
mine vt doceas me iuſtitias tu
as: da mihi intellectū vt diſcā
mandata tua. Secreta.
MUnera tibi dñe oblata
ſanctifica: noſq̄ a pctōꝝ
noſtroꝝ maculis emūda. Per
Cōio. Amē dico vobis quod
vni ex minimis meis feciſtis mi-
hi feciſtis: venite bñdicti patris
mei poſſidete ꝑparatū vobis
regnū ab initio ſeculi. Poſtcō
SAlutaris tui dñe munere
ſatiati ſupplices exoram⁹
vt cui⁹ letamur guſtu: renouem̄
effectu. Per. Sup pplm. Orō
ABſolue domine noſtroꝝ
vincula pctōꝝ: ⁊ quic-
quid pro eis meremur propi-
tiatus auerte. Per dominum.
Feria tertia. Statio ad ſctām
Anaſtaſiam. Introitus.
DOmine refugiū fact⁹ es
a nobis: a gñatione et
ꝓgenie a ſeculo ⁊ in ſe
culū tu es. ps. Priuſq̄ montes
fierent aut formaret terra ⁊ or
bis a ſeculo ⁊ vſq̄ in ſeculū tu
es deus. ℣ Gloria. Oratio.
REſpice dñe familiā tuā et
ꝓſta: vt apud te mens nr̄a
tuo deſiderio fulgeat: q̄ ſe car-
nis maceratione caſtigat. Per
dñm Lectio eſaie ꝓphe. lv. ca.
IN diebus illis. Locutus ē
eſaias ꝓpha dicēs. Queri-
te dñm dū inueniri poteſt: inuo
cate eū dum ꝓpe eſt. Derelin-
quat impius viā ſuā: ⁊ vir ini-
quus cogitatiōes ſuas: ⁊ reuer
tat ad dñm ⁊ miſerebit ei⁹: et
ad deū noſtrū: qm̄ mult⁹ eſt ad
ignoſcendū. Non eī cogita-
tiones mee cogitatiōes veſtre:
neq̄ vie mee vie vr̄e dicit dñs.
Qr ſicut exaltant celi a terra:
ſic exaltate ſunt vie mee a vijs
veſtris: ⁊ cogitatōes mee a co-
gitationib⁹ vr̄is. Et quō deſcē
dit ymber ⁊ nix de celo ⁊ illuc
vltra non reuertit ſed inebriat
terrā ⁊ infundit eā: ⁊ germiare
eā facit: ⁊ dat ſemē ſerēti ⁊ pa-
nē comedēti: ſic erit ꝟbū meū
qd̄ egredie de ore meo. Nō
reuerte ad me vacuū: ſꝫ faciet
q̄cunq̄ volui ⁊ ꝓſpabit in his
ad q̄ miſi illud. Ait dñs ops.
Grad. Dirigat oro mea ſicut
incēſum in ꝯſpectu tuo dñe. ℣.
Eleuatio manuū mearū ſacri

ficiū veſptinū. Scdꝫ mattheū
IN illo tpe. Cū in xxi. ca.
traſſet ieſus hieroſolymam
cōmota eſt vniuerſa ciuitas di
cens. Quis eſt h. Populi aūt
dicebant. Hic eſt ieſus pp̄ha a
nazareth galilee. Et itrauit ie
ſus in tēplū dei: ⁊ eijciebat oēs
vendētes ⁊ emētes in templo.
et mēſas nūmularioꝝ ⁊ cathe
dras vendentiū colūbas euer
tit. Et dixit eis. Scriptum eſt
Domus mea domꝰ orōnis vo
cabitur: vos aūt feciſtis illam
ſpeluncā latronū. Et acceſſert
ad eū ceci ⁊ claudi in templo: ⁊
ſanauit eos. Videtes aūt prin
cipes ſacerdotū ⁊ ſcribe mira-
bilia q̄ fecit: ⁊ pueros claman-
tes in tēplo ⁊ dicētes. Oſanna
filio dauid: indignati ſunt ⁊ di
xerūt eis. Audis q̄d iſti dicūt?
Jeſus autem dixit eis. Vtiq̄ꝫ.
Nunq̄ legiſtis q: ex ore īfan-
tiū ⁊ lactentiū pfeciſti laudē?
Et relictis illis abijt foras ex-
tra ciuitatē in bethaniam. Ibi
q̄ꝫ docebat eos de regno dei.
Offer. In te dn̄e ſperaui dixi
tu es deus meꝰ in manibus tu-
is tempora mea. Secreta.
OBlatis queſumus domi
ne placare muneribus: ⁊ a
cunctis nos defende periculis.
Per dn̄m. Cōio. Cum inuo-
carem te exaudiſti me deus iu
ſtitie mee in tribulatōe dilata
ſti me: miſerere mihi ⁊ exaudi
oratione meam. Poſtcōio
PReſta q̄s oḿps deꝰ: vt illiꝰ
ſalutaris capiamꝰ effectū:
cuiꝰ p h myſteria pignꝰ accepi-
mꝰ. Per dn̄m. Sup pplꝫ orō.
AScendāt ad te dn̄e p̄ces
noſtre: ⁊ ab eccl'ia tua cun
ctam repelle nequitiam. Per.
Feria quarta quattuor tem-
porum. Statio ad ſanctā ma
riam maiorem. Introitus.
REminiſcere miſeratio
num tuarū dn̄e ⁊ miīe
tue q̄ a ſeculo ſunt: ne
vnq̄ dominent nobis inimici
noſtri: libera nos deus iſrl' ex
oībus āguſtijs nr̄is. Ps. Ad te
dn̄e leuaui aīaꝫ meā deꝰ meus
in te cōfido non erubeſcam. V.
Glia pr̄i. Oremus. Flectamꝰ
genua Leuate. Oratio.
PReces noſtras q̄s dn̄e de
mēter exaudi: ⁊ ꝯtra cun-
cta nobis aduerſantia dexterā
tue maieſtatis extende. Per.
Lectio libri exodi. xxiiij. capi.
IN dieb' illis. Dixit dn̄s ad
moyſen. Aſcende ad me in
mōtem ⁊ eſto ibi: daboq̄ꝫ tibi
duas tabulas lapideas: et legē

⁂ mandata que ſcripſi vt doce
as filios iſrl'. Surrexerūt aūt
moyſes et ioſue miniſter eius
aſcendēſqꝫ moyſes in montem
dei: ſenioꝛibus ait. Expectate
hic donec reuertamur ad vos
habetis aaron ⁊ hur vobiſcuꝫ
ſi quid natum fuerit queſtiōis
referetis ad eos. Cūqꝫ aſcēdiſ-
ſet moyſes operuit nubes mō
tem: ⁊ habitauit gloꝛia dn̄i ſu-
per ſinay tegens illū nube ſex
diebus. Septimo aūt die vo
cauit eum dn̄s de medio caligi
nis. Erat aūt ſpēs glīe dn̄i q̄ſi
ignis ardēs ſuꝑ verticē mōtis
in conſpectu filioꝝ iſrael. In-
greſſuſqꝫ moyſes mediū nebu
le aſcēdit in montē. Et fuit ibi
quadraginta dieb' ⁊ quadra-
ginta noctibus. Grad. Tribu
latiōes coꝛdis mei dilatate ſūt
de neceſſitatib' meis eripe me
domine. ℣. Vide humilitateꝫ
meam et laborē meū: ⁊ dimit
te omnia pctā mea. Hic dicit
Dominus vobiſcuꝫ. ſine Fle
ctamus genua. Oratio.

Deuotionē populi tui q̄s
dn̄e benignus intende: vt
q̄ ꝑ abſtinentiā macerantur in
coꝛpoꝛe: ꝑ fructuꝫ boni operis
rēficiant in mente. Per dn̄m.

Lectio libri Regū.iij.xix.ca.

In dieb' illis. Venit hely-
as in berſabee iuda: ⁊ dimi
ſit ibi puerū ſuū: ⁊ perrexit in
deſertū viaꝫ vnius diei. Cūqꝫ
veniſſet ⁊ ſederet ſubter vnaꝫ
iuniperū: petiuit aīe ſue vt mo
reret: ⁊ ait. Sufficit mihi dn̄e.
Tolle queſo aīam meā. Neqꝫ
em̄ melioꝛ ſum ꝙ patres mei:
ꝓiecitqꝫ ſe ⁊ obdoꝛmiuit in vm
bꝛa iuniperi. Et ecce angel' do
mini tetigit eum: dixitqꝫ illi.
Surge comede. Et reſpexit: ⁊
ecce ad caput ſuuꝫ ſubcineric'
panis ⁊ vas aque. Comedit er
go et bibit: ⁊ rurſum obdoꝛmi
uit. Reuerſuſqꝫ eſt āgelus dn̄i
ſcdo ⁊ tetigit eum: dixitqꝫ illi.
Surge comede: grandis em̄ ti
bi reſtat via. Qui cū ſurrexiſ-
ſet: comedit ⁊ bibit: ⁊ ambula-
uit in foꝛtitudine cibi illi' qua-
draginta diebus ⁊ quadragin
ta noctibus vſqꝫ ad montē dei
oꝛeb. Tractus. De neceſſitati-
b' meis eripe me dn̄e: vide hu-
militatē meā ⁊ laboꝛē meuꝫ ⁊
dimitte oīa pctā mea. ℣. Ad te
dn̄e leuaui aīam meā de' me' i
te ꝯfido nō erubeſcā: neqꝫ irri-
deāt me inimici mei. ℣. Etem̄
vniuerſi q̄ te expectāt nō ꝯfun
dent: ꝯfundant oēs facientes
vana. Scdm Mattheū.xij.c.

In illo tpe. Acceſſerunt ad
ieſuz ſcribe ꝛ phariſei dicē-
tes. Magiſter volumus a te ſi
gnum videre. Qui rñdens ait
illis. Gñatio mala ꝛ adultera
ſignū querit: ꝛ nō dabit ei niſi
ſignū ione ꝓphete. Sicut eñ
ionas fuit in vētre ceti tribus
diebus ꝛ trib' noctib': ſic erit
filius hoīs in corde terre trib'
diebus ꝛ tribus noctib'. Viri
niniuite ſurgēt in iudicio cum
gñatione iſta: ꝛ ꝯdemnabunt
eam: q: penitentiā egerunt in
predicatiōe ione. Et ecce plus
ꝙ ionas hic. Regina auſtri ſur
get in iudicio cū gñatione iſta
et cōdemnabit eam: q: venit a
finibus terre audire ſapientiā
ſalomonis: ꝛ ecce pluſꝙ ſalo-
mon hic. Cuz aūt immundus
ſpūs exierit ab hoīe: ambulat
ꝑ loca arida querēs requiez et
nō iuenit: tūc dixit. Reuertar
in domū meaz vnde exiui. Et
veniēs inuenit eam vacātem:
ſcopis mundatā ꝛ ornatā. Tūc
vadit ꝛ aſſumit ſecū ſeptez ali
os ſpūs nequiores ſe ꝛ intran-
tes habitant ibi. Et fiunt no-
uiſſima hoīs illius peiora pri-
oribus. Sic erit ꝛ generationi
huic peſſime. Adhuc eo loquē
te ad turbas: ecce mr̄ eius ꝛ fra
tres ſtabant foris querētes lo-
qui ei. Dixit aūt ei quidā. Ec-
ce mater tua: ꝛ fratres tui foris
ſtant: querētes te. At ipe reſpō
dens dicēti ſibi ait. Que ē ma
ter mea: ꝛ qui ſūt fratres mei?
Et extēdēs manū in diſciplos
ſuos dixit. Ecce mr̄ mea ꝛ frēs
mei. Quicūqꝫ fecerit volūtatē
pr̄is mei q̇ in celis eſt: ipſe me',
frater ꝛ ſoror ꝛ mr̄ eſt. Offer.
Meditabor in mādatis tuis q̄
dilexi valde: ꝛ leuabo manus
meas ad mādata tua q̄ dilexi.

Hoſtias tibi Secreta.
dñe placatōis offerimus:
vt ꝛ delicta nr̄a miſerat' abſol-
uas ꝛ nutātia corda tu dirigas
Per. Cōio Intellige clamorē
meū intende voci orōnis mee
rex meus ꝛ deus meus: qm̄ ad
te orabo domine. Poſtcōio.

Tui domine perceptione
ſacramēti et a noſtris mū
demur occultis: ꝛ ab hoſtium
liberemur inſidijs. Per dñm.

Super populum. Oratio.

Mentes noſtras q̄s dñe lu
mine tue claritatꝫ illuſtra
vt videre poſſimus que agēda
ſunt: et que recta ſunt agere va
leamus. Per dominū noſtruz

Feria.v. Statio ad ſctm̄ Lau
rentium paliſperne. Introit'.

Confeſſio ⁊ pulchritu
do in cõſpectu ei⁹:ſan
ctitas ⁊ magnificẽtia i
ſanctificatiõe eius. ps. Cãtate
dño canticũ nouũ:cantate dño
oĩs terra. ℣. Gloria. Oratio

Devotiõez ppłi tui q̄s dñe
benign⁹ intẽde:vt q̄ ꝑ ab-
ſtinentiã macerant̄ in corpe:ꝑ
fructum boni operis reficiant̄
in mente. Per dñm noſtrum.

Lectio ezechiel' ꝓphe. xviii. ca.

In diebus illis. Fact⁹ eſt ſer
mo dñi ad me dicẽs. Quid
eſt ꝙ inter vos parabolã verti
tis in ꝓuerbiũ iſtud in terra iſ
rael dicẽtes. Patres nr̄i come-
derũt vuã acerbã:⁊ dẽtes filio
rum obſtupeſcunt? Viuo ego
dicit dñs deus:ſic erit vobis vl
tra parabola hec in ꝓuerbiuz
in iſrael. Ecce oẽs aĩe mee ſũt.
Vt aĩa pr̄is:ita ⁊ aĩa filij mea
eſt. Aĩa q̄ peccauerit ipſa mori
etur. Et vir ſi fuerit iuſtus:⁊ fe
cerit iudiciũ ⁊ iuſtitiã in mõti
bus nõ comederit:⁊ oclos ſuoſ
nõ leuauerit ad idola domus
iſr̄l:⁊ vxorẽ ꝓximi ſui nõ viola
uerit:⁊ ad mulierẽ mẽſtruatã
nõ acceſſerit:⁊ hoĩem nõ cõtri
ſtauerit:pign⁹ debitori ſuo red
diderit: ꝑ vim nihil rapuerit:
panẽ ſuũ eſuriẽti dederit:⁊ nu
dum coopuerit veſtimento:ad
vſurã nõ cõmodauerit ⁊ ãpli⁹
nõ accepit:ab iniq̄tate auer te-
rit manũ ſuã: iudiciũ verũ fe-
cerit inter virũ ⁊ virũ:⁊ in p̄ce-
ptis meis ãbulauerit:⁊ iudicia
mea cuſtodierit vt faciat veri-
tatem: hic iuſtus eſt. Vita viuet
et nõ morietur. Ait dñs omp̄s.

Grad. Cuſtodi me dñe vt pu
pillã oculi ſub vmbra alarũ tu
arum protege me. ℣. De vultu
tuo iudiciũ meũ ꝓdeat:ocli tui
videãt eq̄tatẽ. Scdz mattheũ xv. ca.

In illo tẽpe. Egreſ-
ſus ieſus ſeceſſit in ꝑtes tyri
et ſydonis: Et ecce mulier cha-
nanea a finib⁹ illis egreſſa cla-
mauit dicẽs ei. Miſerere mei
dñe fili dauid:filia mea male a
demonio vexat̄. Qui non re-
ſpondit ei verbũ. Et accedẽtes
diſcipuli eius rogabãt eũ dicẽ-
tes. Dimitte eã q: clamat poſt
nos. Ipſe aũt r̄ndens ait. Nõ
ſum miſſus niſi ad oues q̄ pie-
runt dom⁹ iſr̄l. At illa venit et
adorauit eũ dicens. Dñe adiu
ua me. Qui r̄ndens ait. Non
eſt bonũ ſumere panẽ filioꝝ ⁊
mittere canibus. At illa dixit.
Etiã dñe. nã ⁊ catelli edunt de
micis q̄ cadũt de mẽſa dñoꝝ
ſuoꝝ. Tũc r̄ndẽs ieſus ait illi.

O mulier magna ē fides tua
fiat tibi ſicut vis. Et ſanata eſt
filia eius ex illa hora. Offert.
Immittit angelus dñi in cir-
cuitu timentiuꝫ eum ⁊ eripiet
eos: guſtate ⁊ videte quoniam
ſuauis eſt dominus. Secreta.
SAcrificia dñe q̃s ꝑpitius
iſta nos ſaluēt q̃ medicina
lib⁹ ſunt inſtituta ieiunijs. Per
Cōio Panis quē ego dedero
caro mea ē ꝑ ſecli vita. Poſtcō
TUoꝝ nos dñe largitate
donoꝝ ⁊ tpalibus attolle
ꝑſidijs et renoua ſempiternis.
Per dñm. Sup ppłm. Orō.
DA queſumus dñe popu-
lis chꝛiſtianis ⁊ que pꝛofi-
tētur agnoſcere: ⁊ celeſte mun⁹
diligere qđ frequētāt. Per do.
Feria ſexta. Statio ad ſctōs
duodecim aplōs. Introitus.
DE neceſſitatibus meis
eripe me dñe vide hu-
militatē meā ⁊ laboreꝫ
meum ⁊ dimitte oīa pctā mea
Ps. Ad te dñe leuaui aīaꝫ meā
deus meus in te cōfido nō eru
beſcam. ℣. Glia pri. Oratio.
ESto domine pꝛopiti⁹ ple
bi tue: et quam tibi facis
eſſe deuotam: benigno refoue
miſerat⁹ auxilio. Per. Lectio
ezechielis pphete. xviij. caplo.

HEc dicit dñs deus. Aīa q̃
peccauerit ipa moꝛietur.
Fili⁹ nō poꝛtabit iīq̃tatē pr̄is
⁊ pater nō poꝛtabit iniquitatē
filij. Juſtitia iuſti ſup euꝫ erit:
et impietas impij erit ſup euꝫ.
Si aūt impius egerit penitē-
tiaꝫ ab oībus pctīs ſuis q̃ opa
tus eſt: ⁊ cuſtodierit vniuerſa
ꝑcepta mea: ⁊ fecerit iudiciū ⁊
iuſtitiā: vita viuet ⁊ nō moꝛietᷣ
Oīm iniq̃tatū eius q̃s opat⁹ ē
nō recoꝛdaboꝛ. In iuſtitia ſua
quā opatus eſt viuet. Nunq̃d
voluntatis mee eſt moꝛs impij
dicit dñs deus: ⁊ nō ꝯuertatᷣ a
vijs ſuis ⁊ viuat. Si aūt auer-
terit ſe iuſtus a iuſtitia ſua ⁊ fe
cerit iniquitatē: ſcḋm oēs abomi
nationes q̃s opari ſolet impi⁹,
nūquid viuet. Oēs iuſtitie ei⁹,
quas fecerat nō recoꝛdabūtur
In ꝑuaricatione q̃ ꝑuaricat⁹ ē
et in pctō ſuo qđ peccauit ⁊ in
ipſis moꝛietᷣ. Et dixiſtis. Nō
eſt equa via dñi. Audite ergo
dom⁹ iſrael. Nunq̃d via mea
nō eſt equa: ⁊ nō magis vie vr̄e
pꝛaue ſūt? Cū eīm auerterit ſe
iuſt⁹ a iuſtitia ſua ⁊ fecerit ini-
quitatem moꝛietur in eis. In
iniuſtitia ſua quam operatus
eſt moꝛietur. Et cuꝫ auerterit
ſe impi⁹ ab impietate ſua quaꝫ

opatus eſt:ꝛ fecerit iudiciumꝛ
iuſtitiā ipe aīam ſuā viuifica-
bit. Conſiderās eñ et auertēs
ſe ab oībus iniq̄tatib' ſuis q̄s
opatus eſt vita viuet ꝛ nō mo
rietur. Ait dñs omps. Grad.
Saluū fac ſeruū tuū de' meus
ſperantē in te. ℣. Auribus per
cipe domine orationem meaꝫ

Secundū Johannem.v.cap.

IN illo tēpe. Erat dies feſt'
iudeoꝝ:ꝛ aſcēdit ieſus hie-
roſolymā. Eſt aūt hieroſoly-
mis pbatica piſcina que cogno
minaꝛ hebraice bethſaida: q̄n
q̄ porticus habēs. In his iace
bat multitudo magna languē
tium cecoꝝ: claudoꝝ: aridoꝝ:
expectātiū aque motū. Ange-
lus aūt dñi ſm tps deſcēdebat
in piſcinam ꝛ mouebaꝛ aqua
Et q̄ prior deſcēdebat in piſci
naꝫ poſt motionē aque ſanus
fiebat a quacūq̄ detinebaꝛ in
firmitate. Erat aūt quidā ho-
mo ibi triginta et octo annos
hens in infirmitate ſua. Hunc
ergo cum vidiſſet ieſus iacentē
et cognouiſſet q: iam multum
tempus haberet: dicit ei. Uis
ſanus fieri. Rn̄dit ei lāguid'.
Dñe hoīem nō habeo: vt cum
turbata fuerit aqua mittat me
in piſcinā. Dū venio eñ ego:
alius ante me deſcendit. Dixit
ei ieſus. Surge tolle grabatū
tuū ꝛ ambula. Et ſtatim ſan'
factus eſt homo ꝛ ſuſtulit g̃ba
tū ſuū ꝛ ambulabat. Erat aūt
ſabbatū in illa die. Dicebāt er
go iudei illi q̄ ſan' fact' fuerat.
Sabbatū eſt: nō licet tibi tol-
lere grabatū tuum. Reſpōdit
eis. Qui me ſaluū fecit ille mi
hi dixit. Tolle grabatū tuū ꝛ
ambula. Interrogauerūt ergo
eū. Quis eſt ille homo qui di
xit tibi. Tolle grabatū tuuꝫ ꝛ
ambula? Is aūt q̄ ſan' fuerat
effect' neſciebat q̄s eſſet. Ieſus
aūt declinauit a turba cōſtitu-
ta in loco. Poſtea inuenit euꝫ
ieſus in tēplo: ꝛ dixit illi. Ecce
ſanus factus es: iam noli pecca
re: ne deterius tibi aliq̄d cōtin
gat. Abijt ille hō ꝛ nūtiauit iu
deis: q: ieſus eēt qui fecit eum
ſanū. Offert. Bn̄dic aīa mea
dñm ꝛ noli obliuiſci oēs retri
butōnes ei': ꝛ renouabiꝛ ſicut
aq̄la iuuētus tua. Secreta.

SUſcipe queſum' dñe mu
nera noſtris oblata ſui-
tijs: ꝛ tua ꝑpitius dona ſancti
fica. Per dñm. Cōio. Erube-
ſcant ꝛ ꝯturbenꝛ oñs inimici
mei: auertanꝛ retrorſum ꝛ eru
beſcāt valde velociꝛ. Poſtcō.

PEr huius domine opatio
ne myſterij ⁊ vitia noſtra
purgent ⁊ iuſta deſideria com
pleantur. Per dominum no.
Super populuz. Oꝛatio.
EXaudi nos miſericoꝛs deꝰ
et mentibus nr̄is gr̄e tue
lumē oſtende. Per. Sabbato
Statio ad ſcm̄ petrū. Introitꝰ.
INtret oꝛo mea in con
ſpectu tuo: iclina aurē
tuam ad pꝛecem meaz
Ps. Dn̄e deus ſalutis mee ī die
clamaui ⁊ nocte coꝛā te. ℣. Gl'a
Oꝛemꝰ. Flectamꝰ ge. Leuate.
POpulum tuum. Oꝛo.
qs dn̄e reſpice atq; abꝰ eo
flagella tue iracundie clemēter
aduerte. Per. Lectio libꝛi deu
IN diebꝰ illis. tro. xxvi. ca.
Oꝛauit moyſes ad dominū
dicēs Reſpice domine de ſan
ctuario tuo: ⁊ de excelſo celoꝝ
habitaculo et bn̄dic pplo tuo
iſrael ⁊ terrā quam dediſti no
bis ſicut iuraſti patribꝰ noſtris
dare terrā lacte ⁊ melle manen
tez. Audi iſrael. Hodie dn̄s de
us tuꝰ pcepit tibi vt facias mā
data eiꝰ atq; iudicia: ⁊ cuſtodi
as ⁊ impleas ex toto coꝛde tuo
⁊ ex tota aīa tua. Dominū ele
giſti hodie vt ſit tibi deus ⁊ am
bules in vijs eius: ⁊ cuſtodias
cerimonias illius et mandata
atq; iudicia. ⁊ obedias eius im
perio. Et dn̄s elegit te hodie vt
ſis ei populus peculiaris ſicut
locutus ē tibi: ⁊ cuſtodias om
nia pcepta eiꝰ: ⁊ faciat te excelti
oꝛē cunctis diebus quas crea
uit in laudē ⁊ nomē ⁊ gloꝛiam
ſuā: vt ſis ppl's ſcūs dn̄i dei tui
ſicut locutus eſt tibi. Gradus.
Pꝛopitius eſto dn̄e pctis nr̄is
ne quādo dicant gentes vbi eſt
deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſa
lutaris nr̄ et ꝑpter honoꝛē no
minis tui dn̄e libera nos Oꝛe
mus. Flectamus ge. Leuate.
PRotectoꝛ nr̄ aſpice. Oꝛo
deus: vt qui maloꝝ noſtro
rum pōdere pmimur: percepta
miſericoꝛdia tua libera tibi men
te famulemur. Per dominum
Lectio libꝛi deuteronomij. xi. c.
IN diebus illis. Dixit moy
ſes filijs iſrl'. Si cuſtodieritis
mādata q̄ ego pcipio vobis et
feceritis ea vt diligatis dominū
deū vr̄m: ⁊ ambuletis in oībꝰ
vijs eius adherentes ei: diſper
det dn̄s om̄s gentes iſtas ante
faciē veſtrā: ⁊ poſſidebitis eas
q̄ maioꝛes ⁊ foꝛtioꝛes vobis ſūt
Omis locus quē calcauerit pes
veſter veſter erit. A deſerto ⁊ li
bano ⁊ flumīe magno eufrate

vſq ad mare occidentale erunt
termini veſtri: nulluſq ſtabit cō
tra vos. Terroꝛē veſtrū ꝛ foꝛti
tudinez dabit dn̄s deus veſter
ſup oēm terrā quaz calcaturi e-
ſtis ſicut locut' eſt vobis domi-
nus deus veſter. Grad. Prote
ctoꝛ nr̄ aſpice de' ꝛ reſpice ſup
ſuos tuos. ℣. Dn̄e de' v̄tutum
exaudi p̄ces ſeruoꝛum tuoꝛū.
Oremus Flectam' ge. Leuate

Adeſto q̄s dn̄e ſup Oro
plicationibus nr̄is. vt eſſe
te largiente mereamur et inter
pſpera humiles: ꝛ inter aduer
ſa ſecuri. Per dominū noſtrū.

Lectio libri machabeoꝝ. ij. c. i.

In dieb' illis. Orationem
faciebant ſacerdotes dū of-
ferrēt ſacrificiū p populo iſrael
ionatha inchoāte: ceteris autē
rn̄dētib' ꝛ dicētib'. Bn̄faciat
vobis de': et meminerit teſta-
menti ſui qd locut' eſt ad abra-
hā ꝛ yſaac ꝛ iacob ſeruoꝝ ſuo-
rū fideliū. Et det vobis coꝛ oī-
bus: vt colatis eū et faciatis ei'
voluntatē. Adapiat coꝛ vr̄m in
lege ſua: ꝛ in p̄ceptis ſuis: ꝛ fa-
ciat pacē. Exaudiat oꝛones ve
ſtras et recōſiliet vobis. Nec
vos deſerat i tēpe malo dn̄s de'
noſter. Grad. Cōuertere dn̄e
aliquātulum ꝛ dep̄care ſup ſer
uos tuos ℣. Dn̄e refugiū factus
es nobis a generatōe ꝛ pgenie
Oremus. Flectamus ge. Le.

Preces ppl'i tui q̄s Oro.
dn̄e clemēter exaudi: vt q̄
iuſte p pctis noſtris affligimur
pro tui nois glia miſericoꝛdi-
ter liberemur. Per dominum.

Lectio libri ſapientie. xxxvi. c.

Miſerere noſtri deus oīuz
ꝛ reſpice nos: ꝛ oſtēde no
bis lucē miſerationum tuarū.
et immitte timoꝛē tuum ſuper
gentes q̄ nō exq̄ſierunt te: ꝛ co
gnoſcant q2 nō eſt deus niſi tu:
vt enarrēt magnalia tua. Alle-
ua manū tuaz ſuper gentes ali
enas: vt videāt potentiā tuaz.
Sicut eīn in cōſpectu eoꝛū ſan
ctificat' eſt in nobis: ſic in cōſpe
ctu noſtro magnificaberis in il
lis: vt cognoſcant te ſicut ꝛ nos
cognouimus quoniaz nō ē de'
preter te dn̄e. Innoua ſigna
ꝛ imuta mirabilia. Glifica ma
num ꝛ brachiū dextrū. Excita
furoꝛez: ꝛ effunde irā. Extolle
aduerſariū ꝛ affige inimicum
Feſtina tp̄s ꝛ memēto finis: vt
enarrēt mirabilia tua dn̄e de-
us noſter. Grad. Dirigat oꝛo
mea ſicut incenſuz in cōſpectu
tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuum
mearum ſacrificiū veſpertinū.

Oꝛemus. Flecta genua Leua.
Actões nr̄as q̄s Oꝛatio
dn̄e aſpirãdo ꝑueni et ad
iuuãdo,pſequere: vt cũcta nr̄a
opatio a te ſemꝑ incipiat:⁊ per
te cepta finiatur. Per dn̄m no.
Lectio danielis,pphe. Angel'
dn̄i deſcen. Reqre retro in ſab
bato qttuoꝛ tẽpoꝝ de aduentu
Hymn' Bn̄dictus es dn̄e de'
patrũ noſtroꝛum ⁊ laudabilis
Cũ ceteris reqre retro in ſab-
bato q̄ttuoꝛ tẽpoꝝ de aduẽtu.
Hic dicit Dn̄s vobiſcum ſine.
ectamus genua Oꝛatio.
Eus de tribus pueris mi
tiga ſti flãmas ignium: cõ
cede,ppiti':vt nos famulos tu-
os non exurat flãmã vitioꝛum
Per. Epiſtola ad theſſal.i.c.v.
Fratres. Rogamus vos:
coꝛrip ite inq̄etos: ꝯſolami
puſillanimes: ſuſcipite īfirmos
patientes eſtote ad om̄s. Uide-
te ne quis alicui malũ pꝛo ma
lo reddat: ſed quod bonum eſt
ſectamini inuicẽ ⁊ i oẽs. Semꝑ
gaudete: ſine intermiſſione oꝛa-
te in omnib' gratias agite. Hec
eſt enim voluntas dei in xp̄o ie
ſu in omnibus vobis. Spiritũ
nolite extinguere: pꝛophetias
nolite ſpernere. Omnia autez
pꝛobate: quod bonum eſt tene
te. Ab omni ſpecie mala abſti
nete vos. Ipſe aũt deus pacis
ſanctificet vos per om̄ia: vt in-
teger ſpiritus veſter ⁊ anima ⁊
coꝛpus ſine querela in die ad-
uentus dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſer-
uetur. Tractus. Laudate do
minũ omnes gentes: et collau-
date eũ om̄s populi. ℣. Quo-
niam confirmata eſt ſuper nos
miſericoꝛdia eius.⁊ veritas do
mini manet in eternũ. Secun
dum Matheũ.xvij.capitulo.
In illo tp̄e. Aſſumpſit ih̄us
petrũ ⁊ iacobum ⁊ iohãnez
fratrẽ eius:⁊ duxit illos in mõ
tem excelſuz ſeoꝛſuz: et tranſfi-
guratus eſt ante eos: Et reſplẽ
duit facies eius ſicut ſol: veſtim̄
ta autẽ eius facta ſunt alba ſi-
cut nix. Et ecce apparuerũt ill'
moyſes ⁊ helyas cum eo loq̄n
tes. Reſpondens autẽ petrus
dixit ad ieſum. Dom̄e bonũ ẽ
nos hic eſſe. Si vis faciamus
hic tria tabernacula: tibi vnuz
moyſi vnuz:⁊ helye vnum. Ad
huc eo loquẽte ecce nubes luci
da obũbꝛauit eos. Et ecce vox
de nube dicẽs. Hic ẽ fili' me' di
lect' in quo mihi bn̄ complacui
ip̄m audite. Et audiẽtes diſci-
puli ceciderũt in faciẽ ſuã⁊ ti-
muerũt valde. Et acceſſit ih̄s

et tetigit eos:dixitꝗ eis. Sur⸗
gite nolite timere. Leuãtes aũt
oculos ſuos neminẽ viderunt:
niſi ſolũ ieſum. Et deſcendẽti
bus illis de mõte: precepit eis
ieſus dicẽs. Nemini dixeritis
viſionẽ donec filiꝰ hoĩs a mor
tuis reſurgat. *Offer.* Dñe deꝰ
ſalutis mee ĩ die clamaui ⁊ no
cte corã te:intret orõ mea in cõ
ſpectu tuo domine. *Secreta.*
PResentibꝰ ſacrificijs q̄ſu⸗
mus dñe ieiunia nr̃a ſctifi⸗
ca:vt qd̓ obſeruãtia noſtra ꝓfi
tetur extrinſecꝰ: interius opeꝛ
Per. *Coĩo.* Dñe deus meꝰ in
te ſperaui libera me ab oĩbus
ꝑſequentibus me et eripe me.
SAnctifi. *Poſtcõmunio.*
cationibꝰ tuis oĩps deus:⁊
vitia noſtra curẽtur:⁊ remedia
nobis eterna proueniãt. Per.
FIdeles *Sup ꝑplm. Orõ*
tuos deus benedictio deſi
derata cõfirmet: q̄ eos et a tua
volũtate nunꝗ̃ faciat diſcrepa
re: ⁊ tuis ſp ĩdulgeat bñficijs.
gratulari. Per. *Dñica.ij.in.xl.*
Statio ad ſctã m mariã maiorẽ.
REminiſcere. *Introit.*
miſerationuz tuarum
dñe et mĩe tue que a ſe
culo ſunt:ne vnꝗ̃ dñenꝛ nobis
inimici nr̃i: libera nos deꝰ iſrl
ex oĩbus ãguſtijs nr̃is. *Ps.* Ad
te dñe leuaui aĩam meam: deꝰ
meus in te cõfido nõ erubeſcã.
V. Gloria pr̃i ⁊ filio. *Oratio.*
DEus q̄ cõſpicis oĩ nos
virtute deſtitui:interiꝰ ex
teriuſꝗ cuſtodi:vt ab oĩbus ad
uerſitatibꝰ muniamur in corpe
⁊ a prauis cogitatõibꝰ mũdem̃
in m ente. Per dñz nr̃z. *Epiſto*
la ad Theſſalonicẽ. i.c. iiij.
FRẽs. Rogamꝰ vos ⁊ ob
ſecramꝰ in dño ieſu:vt quẽ
admodũ accepiſtꝭ a nobis quõ
vos oporteat ambulare ⁊ pla⸗
cere deo:ſic ⁊ ambuletis vt abũ
detis magis. Scitis em̃ q̄ ꝓce⸗
pta dederĩ vobis per dominũ
ihm. Hec ẽ em̃ volũtas dei ſan
ctificatio vr̃a:vt abſtineatꝭ vos
a fornicatõe: vt ſciat vnuſq̄ſꝗ
vr̃m ſuũ vas poſſidere in ſan⸗
ctificatõne ⁊ honore: nõ in paſ
ſione deſiderij: ſicut et gentes
que ignorant deum:⁊ ne quis
ſupergrediatur neꝗ circũueni
at in negotio frẽm ſuũ:qm̃ vin
dex eſt dñs de his omnibꝰ ſicut
ꝑdiximꝰ vobis ⁊ teſtificati ſu⸗
mus. Nõ em̃ vocauit nos deꝰ ĩ
ĩmũdiciã:ſz in ſanctificatõem.
In xp̃o ieſu dño noſtro. *Grа.*
Tribulationes cordis mei di⸗
latate ſũt:de neceſſitatibꝰ meis

eripe me dñe. ℣. Uide humili
tatē meā ⁊ laborē meū ⁊ dimit
te oīa peccata mea. Tractus.
Cōfitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in
ſeculū mīa eius ℣. Quis loq-
tur potentias dñi auditas faci
et oēs laudes eius ℣. Beati q
cuſtodiūt iudiciū et faciunt iu
ſtitiam in omni tēpore. ℣. Me-
mento nr̄i dñe in bn̄placito po
puli tui: viſita nos in ſalutari
tuo. Euāgelium. Aſſumpſit ie
ſus petrū. Require in ſabba-
to precedēti. Offer. Medita-
bor in mandatis tuis que dile
xi valde ⁊ leuabo manꝰ meas
ad mādata tua q̄ dilexi. Secr.
Sacrificijs preſentibꝰ do-
mine queſumꝰ intēde pla
catꝰ: vt ⁊ deuotioni nr̄e pficiāt
⁊ ſaluti. Per. Coīo. Intellige
clamorē meū intēde voci orati
onis mee rex meꝰ ⁊ deus meꝰ:
qm̄ ad te orabo dñe. Poſtcōio
Supplices te rogamꝰ omni
potens deus: vt quos tuis
reficis ſacramētis: tibi etiā pla
citis moribus dignanter deſer
uire concedas. Per dominuꝫ.
Feria ſecūda. Statio ad ſan-
ctum Clementem. Introitus.
Redime me dñe et mi-
ſerere mei: pes em̄ meꝰ
ſtetit in via recta: in ec-
cleſijs benedicam dominuꝫ. Ps
Iudica me dñe qm̄ ego in ino
centia mea ingreſſus ſuꝫ: ⁊ i do
mino ſperās non infirmabor.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oro.
Preſta q̄s oṗs deꝰ: vt fami
lia tua q̄ ſe affligēdo carnē
ab alimentis abſtinet: ſectādo
iuſtitiā a culpa ieiunet. Per.
Lectio Danielis pphete. ix. c.
In diebꝰ illis Orauit dani
el dicens. Dñe deus nr̄ qui
eduxiſti populū tuuꝫ de terra
egypti in manu forti: ⁊ feciſti ti
bi nomē ſm diē hanc: peccaui
mus: iniquitatē fecimꝰ dñe in
oēm iuſticiā tuā. Auertat ob
ſecro ira tua ⁊ furor tuꝰ a ciuita
te tua hierlm: ⁊ a mōte ſctō tuo
Propter pctā em̄ nr̄a ⁊ iniqui
tates patrū noſtrorū hierlm ⁊ po
pulus tuꝰ in opprobriū ſunt oī
bus per circuitū noſtrū. Nūc
ergo exaudi deꝰ nr̄ orōem ſui
tui ⁊ p̄ces eiꝰ: ⁊ oſtende faciē tuaꝫ
ſuper ſanctuariū tuū quod de-
ſertuꝫ eſt. Propter temetipſuꝫ
inclina deus meus aurē tuam
⁊ audi. Aꝑi oculos tuos ⁊ vide
deſolationē nr̄am ⁊ ciuitatem
ſup quā inuocatū eſt nomē tu-
um: neq̄ em̄ in iuſtificationibꝰ
nr̄is pſternimꝰ p̄ces ante faciē
tuā: ſꝫ in miſerationibus tuis

iniſtis. Exaudi dñe: placare domine: attende ꝛ fac. Ne moreris, ꝑpter temetipſm de⁹ me⁹: q2 nomē tuū inuocatuz eſt ſup ciuitatē hanc: ꝛ ſup pplin tuum. Dñe de⁹ nr̄. Grad. Adiutor me⁹ ꝛ liberator me⁹ eſto dñe ne tardaueris. ℣. Cōfundant ꝛ reuereant inimici mei q̄ querūt aiam meā. Sc'dz ioh'ez.viij.c.

IN illo tpe. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Ego vado ꝛ q̄retis me: ꝛ ī pctō veſtro moriemini: ꝛ quo ego vado vos nō poteſtis venire. Dicebāt ergo iudei. Nunq̄d interficiet ſemetipſz: q2 dicit: quo ego vado vos nō poteſtis venire? Et dicebat eis. Vos deorſuz eſtis: ego de ſupius ſum. Vos de mūdo h' eſtis: ego nō ſum de hoc mundo. Dixi ergo vobis q2 moriemini in peccatiſ veſtris. Si em̄ nō credideritis q2 ego ſum: moriemini in pctō vr̄o. Dicebant ergo ei. Tu q̄s es? Dixit eis ieſus. Principium qui ꝛ loquor vobis. Multa habeo de vobis loq̄ ꝛ iudicare: ſed q̄ miſit me verax eſt. Et ego q̄ audiui ab eo hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt: q2 patrē eius dicebat deū. Dixit ergo eis ieſus. Cum exaltaueritis filiū hois tūc cognoſcetis q2 ego ſum ꝛ a meipſo facio nihil: ſed ſicut docuit me pr̄ hec loquor. Et qui me miſit mecū eſt: ꝛ nō dereliquit me ſolū: q2 ego q̄ ſunt placita ei facio ſemꝑ. Offer. Bn̄dicam dn̄z qui mihi tribuit intellectū, ꝑuidebā deū in cōſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dextris eſt mihi ne commouear. Secreta

HEc hoſtia dñe placatiōis et laudis tua nos ꝑpitiatione dignos efficiat. Per.

Cōio. Domine dn̄s noſter: q̄ admirabile eſt nomen tuuz in vniuerſa terra. Poſtcōmunio.

HEc nos cōio dñe purget a crimine: ꝛ celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per. dn̄m. Sup populū. Oratio.

ADeſto ſupplicatōib⁹ nr̄is ops̄ deus: ꝛ q̄bus fiduciā ſperāde pietatis indulges: cōſuete mie tribue benignus effectū. Per. Feria.iiij. Statio ad ſanctam ſabinam. Introitus.

TIbi dixit cor meū queſiui vultū tuū: vultum tuū domine requiraz ne auertas faciē tuaz a me. ps. Dn̄s illūinatio mea ꝛ ſal⁹ mea quē timebo. ℣. Gl'ia. Oratio.

PErfice q̄s dñe benign⁹ in nobis obſuātie ſcē ſubſi

diuꝫ vt q̄ te auctore facienda co
gnouimꝰ: te opaute impleamꝰ.
Per. Lectio libri regū.iij.c.xi.

IN diebꝰ illis. Factꝰ ē ſmo
dñi ad helyaz teſ bitē dicēs.
Surge ⁊ vade in ſareptā ſido-
niorū: ⁊ manebis ibi. Precepi
eīm ibi mulieri vidue vt paſcat
te Surrexit ⁊ abijt in ſareptā.
Cūqꝫ veniſſet ad portā ciuita-
tis: appuit ei mulier vidua col
ligēs ligna. Et vocauit eaꝫ: di
xitqꝫ ei. Da mihi paululū aq̄ i
vaſe vt bibā. Cūqꝫ illa ꝑgeret
vt afferret: clamauit poſt tergū
eius dicēs. Affer mihi obſecro
et buccellā panis in manu tua
Que rñdit. Uiuit dominꝰ deꝰ
tuꝰ qꝛ nō habeo panē niſi q̄tū
pugillus capere pōt farine in
hydria: ⁊ paululū olei in lechi
to En colligo duo ligna vt in-
grediar et faciam illud mihi et
filio meo vt comedamꝰ ⁊ mori
amur. Ad quā helias ait. No
li timere: ſꝫ vade ⁊ fac ſicut di-
xiſti verūtamē mihi primū fac
ipſa farinula ſubcinericiuꝫ pa-
nem pꝟulū et affer ad me. tibi
autē et filio tuo facies poſtea.
Hec aūt dicit dñs deꝰ iſrł. Hy
dria farine non deficiet: nec le-
chitus olei minuet̄ vſqꝫ i diē i q̄
dñs daturꝰ eſt pluuiā ſuꝑ faciē
terre. Que abijt et fecit iuxta
ꝟbū helie. Et comedit ipſe ⁊ il
la ⁊ domꝰ eius tota. Et ex illa
die hydria farine nō defecit: et
lechitꝰ olei nō ē iminutꝰ iuxta
ꝟbū dñi qđ locutꝰ eſt in manu
helie. Gra. Iacta cogitatū tuū
in dño ⁊ tp̄e te enutriet. ꝟ. Dū
clamarē ad dñm exaudiuit vo
cē meā ab his q̄ appropinquāt
mihi. Scđm matheū.xxiij.ca.

IN illo tp̄e. Locutꝰ ē ih̄s ad
turbas ⁊ ad diſcipulos ſuos
dicēs. Suꝑ cathedrā moyſi ſe
derūt ſcribe et phariſei. Oīa
ergo q̄cunqꝫ dixerīt vobis ſua
te ⁊ facite: ſm ꝟo opa eorū no
lite facere. Dicūt eīm ⁊ nō faci-
unt. Alligāt eīm onera grauia
⁊ importabilia ⁊ īponūt in hu
meros hoīm: digito auteꝫ ſuo
nolūt ea mouere. Oīa vero
opera ſua faciūt vt videant̄ ab
hominibus. Dilectāt eīm phila
theria ſua: ⁊ magnificant fim
brias. Amāt autē primos recu
bitus in cenis: et primas cathe
dras in ſinagogis. ⁊ ſalutatio-
nes in foro ⁊ vocari ab hoībꝰ
rabbi vos aūt nolite vocari rab
bi. vnꝰ ē ei magr̄ vr̄: oēs aūt vos
frēs eſtis. Et p̄rem nolite voca
re vobis ſuper terrā. Unꝰ ē eīm
pater veſter qui in celis. ē Nec

vocemini magiſtri:q: magiſter
veſter vnꝰ eſt xp̄us. Qui maior
eſt veſtrum:erit miniſter veſter
Qui autem ſe exaltauerit:hu-
miliabitur:et qui ſe humiliat:
exaltabitur. Offerto. Miſere
re mihi domie ſm magnā mi-
ſericordiam tuā dele domine
iniquitatē meam. Secreta.
SAnctificationē tuā nobis
dñe his myſterijs placatꝰ
opare:que ꝛ nos a terenis pur-
get vitijs:ꝛ ad celeſtia dona p-
ducat. Per. Cōio. Narrabo
omnia mirabilia tua:letabor ꝛ
exultabo in te pſallaꝫ nomini
tuo altiſſime. Poſtcōmunio.
VT ſacris dñe reddamur
digne muneribꝰ: fac nos
q̄s tuis ſemꝑ obedire mādatis
Per. Super populū. Oro.
PRopitiare dñe ſupplicati
onibꝰ nr̄is:ꝛ aīarū nr̄aruꝫ
medere lāgoribꝰ: vt remiſſiōe
ꝑcepta in tua ſemꝑ bn̄dictōne
letemur. Per. Feria.iiij.ſtatio
ad ſanctā ceciliam. Introitus.
NE derelinqs me dñe
deus meꝰ ne diſcedas
a me: intende in adiu
toriū meū dñe vtꝰ ſalutis mee.
ps. Dñe ne in furore tuo argu
as me: neqꝫ i ira tua corripias
me. ℣. Gloria patri. Oratio.

POpulū tuū dñe ꝓpitiꝰ re-
ſpice:ꝛ q̄s ab eſcis carnali
bus ꝑcipis abſtinere:a noxijs
q̄ꝫ vitijs ceſſare concede. Per.
Lectio libri heſter.xiiij.caplo.
IN diebus illis. Orauit he
ſter ad dn̄m dicens. Dñe de
us rex omīpotēs in ditiōe tua
cūcta ſunt poſita:ꝛ non eſt qui
poſſit tue reſiſtere volūtati Si
decreueris ſaluare nos: conti-
nuo liberamur. Tu eñ domie
feciſti celū et terrā: ꝛ quicqd ce
li ambitu continet. Tu es dñs
oīm:ꝛ nō eſt q̄ reſiſtat maieſta
ti tue. Et nūc dñe rex regū deꝰ
abrahā miſerere populo tuo:
q: volūt nos inimici nr̄i ꝑdere
ꝛ hereditatē tuā delere:ne de-
ſpitias partē tuam quā rede-
miſti tibi:ſed exaudi depcatio
nem noſtrā:ꝛ ꝓpitius eſto ſorti
et funiculo hereditatis tue: et
ꝯuerte luctū noſtrū in gaudiū
vt viuētes laudemꝰ nomē tuū.
Et ne claudas ora canentium
te. Dñe deꝰ nr̄. Grad. Saluū
fac populū tuū dñe ꝛ benedic
hereditati tue. ℣. Ad te dñe cla
maui deus meꝰ ne ſileas a me
et ero ſimilis deſcēdentibus in
lacum. Scd̄m mattheū.xx.ca.
IN illo tpe. Aſcendēs ieſus
hieroſolymā aſſumpſit du-

odecim diſcipulos ſuos ſecreto
et ait illis. Ecce aſcēdim⁹ hiero
ſolymā: ⁊ filius hoīs tradetur
pn̄cipibus ſacerdotū ⁊ ſcribis:
et ꝯdēnabunt eum morte ⁊ tra
dent eum gētibus ad illudēdū
et flagellandū ⁊ crucifigendū:
et tertia die reſurget. Tunc ac-
ceſſit ad euz mr̄ filiorꝝ zebedei
cū filijs ſuis adorans ⁊ petens
aliquid ab eo. Quid dixit ei:
Quid vis: Ait illi. Dic vt ſe-
deant hi duo filij mei: vn⁹ ad
dexterā tuā: ⁊ vnus ad ſiniſtrā
tuā in regno tuo. Rn̄dens aūt
ieſus dixit. Neſcitis quid pe-
tatis. Poteſtis bibere calicem
quē ego bibiturus ſum: Dicūt
ei. Poſſumus. Ait illis. Cali-
cem quidē meū bibetis: ſedere
aūt ad dexterā meā vel ad ſini
ſtram nō eſt meū dare vobis:
ſed q̄bus paratū eſt a pr̄e meo
Et audiētes decem indignati
ſunt de duobus fratribus. Je-
ſus aūt vocauit eos ad ſe ⁊ ait
Scitis q: pn̄cipes gētiū dn̄ant
eorꝝ: ⁊ q̄ maiores ſunt ptātem
exercēt in eos. Non ita erit in
ter vos. Sed quicūq; voluerit
inter vos maior fieri ſit veſter
miniſter. Et q̄ voluerit int̄ vos
eſſe primus erit veſter ſeruus.
Sicut filius hoīs nō venit mi
niſtrari ſed miniſtrare: ⁊ dare
aīam ſuā i redēptionē p mltis
Offer. Ad te dn̄e leuaui aīam
meā: de⁹ me⁹ in te ꝯfido nō eru
beſcā: neq; irrideāt me inimici
mei: etenim vniuerſi qui te expe-
ctant nō ꝯfundant. Secreta.
Hoſtias dn̄e q̄s quas tibi
offerim⁹ ꝑpitius reſpice:
⁊ p hec ſcā cōmercia vīcla pctō
rū nr̄orꝝ abſolue. Per. Cōio.
Juſtus dn̄s ⁊ iuſtitiā dilexit eq̄
tatē vidit vult⁹ eius. Poſtcōio.
Sumptis dn̄e ſacramētis
ad redemptionis eterne
queſumus proficiam⁹ augmen
tum. Per. Sup ppl̄m. Orō.
Deus innocētie reſtitutor
et amator: dirige ad te tu
orum corda ſuorꝝ: vt ſpūs tui
feruore cōcepto: ⁊ in fide inue
niant ſtabiles: ⁊ in ope effica-
ces. Per in vnitate eiuſdem.
Feria.v. Statio ad ſcām ma
riā trans tyberim. Introitus.
Deus i adiutoriū meū
intende: dn̄e ad adiu-
uādū me feſtina: ꝯfū-
dant ⁊ reuereant oēs inimici
mei qui querūt aīaz meā. Ps.
Auertāt retrorſū ⁊ erubeſcāt
q̄ volūt mihi mala. ℣. Gloria
Preſta nobis q̄s Orō.
dn̄e auxiliū gratie tue: vt

ieiuniis ⁊ orōnib⁹ ꝯuenienter
intenti liberemur ab hoſtibus
mentis et corporis. Per dñm.
Lectio hieremie ꝓphe. xvij.c.
HEc dicit dñs deus. Ma-
ledictus homo q̄ confidit
in hoīe: ⁊ ponit carnē brachiū
ſuum: ⁊ a dño recedit cor eius
Erit eīm quaſi myrice in deſer
to: ⁊ nō videbit cū venerit bo-
num: ſed habitabit in ſiccitate
in deſerto in terra ſalſuginis ⁊
inhabitabili. Bñdictus vir q̄
ꝯfidit ī dño: ⁊ erit dñs fiducia
eius. Et erit quaſi lignū quod
tranſplātat̄ ſup aquas: qḋ ad
humorē mittit radices ſuas: et
nō timebit cum venerit eſtus.
Et erit foliū eius viride: et in
tpe ſiccitatis nō erit ſollicitum
nec aliqñ deſinet facere fructū.
Prauū eſt cor hoīs ⁊ inſcruta
bile: q̄s cognoſcet illud? Ego
dñs ſcrutans corda ⁊ ꝓbans re
nes: qui do vnicuiq; iuxta viā
ſuam: ⁊ iuxta fructū adinuen-
tionum ſuarū. Dicit dominus
omps. Grad. Propitius eſto
domine peccatis noſtris ne qñ
dicant gentes vbi eſt deus eo-
rum. ℣. Adiuua nos deus ſa-
lutaris noſter: ⁊ propter hono
rem nominis tui domine libe
ras nos. Scḋm Lucā. xvi. ca.

IN illo tēpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis parabolā hāc.
Homo quidā erat diues ⁊ in-
duebatur purpura et byſſo: et
epulabat̄ quotidie ſplendide.
Et erat quidā mēdicus nomīe
lazarus: q̄ iacebat ad ianuam
eius vlceribus plenus: cupiens
ſaturari de micis que cadebāt
de menſa diuitis: ⁊ nemo illi
dabat. Sed ⁊ canes veniebāt
et lingebāt vlcera eius. Factū
eſt aūt vt moreret̄ mēdicus: et
portaretur ab angelis in ſinū
abrahe. Mortu⁹ ē aūt ⁊ diues
⁊ ſepult⁹ eſt in inferno. Eleuās
aūt oculos ſuos cum eēt in tor
mētis: vidit abrahā a longe: et
lazarū in ſinu eius. Et ipē cla
mās dixit. Pr̄ abrahā miſere
mei: ⁊ mitte lazarū vt intigat
extremū digiti ſui in aquā vt
refrigeret linguā meā: q: cru-
cior in hac flāma. Et dixit illi
abrahā. Fili recordare q: rece
piſti bona in vita tua: ⁊ lazar⁹
ſilr̄ mala. Nūc aūt hic ꝯſolat̄
tu ḃo cruciaris. Et in his oīb⁹
inter nos ⁊ vos chaos magnū
firmatū eſt: vt hi q̄ volūt hinc
tranſire ad vos nō poſſunt: ne
q; inde huc trāſmeare. Et ait.
Rogo ergo te pr̄ vt mittas eū
ī domū patris mei. habeo eīm

quīq fratres vt teſtet illis:ne ⁊
ipſi veniant in locū hūc tormē
torum. Et ait illi abrahā. Ha
bent moyſen ⁊ pphãs:audiāt
illos. At ille dixit. Non pater
abrahā ſed ſi quis ex mortuis
ierit ad eos penitentiā agent.
Ait aūt illi. Si moyſen ⁊ pro
phetas nō audiūt:neq ſi quis
ex mortuis reſurrexerit credēt
Offer. Precatus eſt moyſes i
conſpectu dñi dei ſui ⁊ dixit. p
catus eſt moyſes in conſpectu
dñi dei ſui ⁊ dixit. quare domi
ne iraſceris in poplo tuo. pce
ire aīe tue. memēto abrahā
yſaac ⁊ iacob quib' iuraſti da
re terram fluentē lac et mel: et
placatus factus eſt domin' de
malignitate quam dixit facere
populo ſuo. Secreta.

PResenti ſacrificio nomi
ni tuo nos dñe ieiunia di
cata ſanctificēt:vt qd obſeruā
tia noſtra profitet exteri':inte
ri' operet effectu. Per. Cōio.
Qui māducat carnē meā ⁊ bi
bit ſanguinē meū ī me manet ⁊
ego in eo dicit dñs. Poſtcōio.

GRatia tua queſum' nos
dñe non derelinqt:q ⁊ ſa
cre nos debitos faciat ſuituti:
et tuā nobis opē ſemp acqrat.
Per. Sup populū. Oratio.

ADeſto dñe famulis tuis ⁊
ppetuā benignitatē largi
re poſcētibus:vt his q te aucto
re ⁊ gubernatore gliamur ⁊ cō
gregata reſtaures ⁊ reſtaurata
cōſerues. Per. Feria.vi. ſtatio
ad ſanctū vitalem. Introitus.

EGo aūt cū iuſtitia ap
parebo ī cōſpectu tuo
ſatiabor dū mānifeſta
bit glia tua. Ps. Exaudi dñe
iuſtitiā meā: intēde depcatōez
meam. ℣. Gloria pri. Oratio

DA qs ops deus: vt ſacro
nos purificāte ieiunio ſin
ceris mētibus ad ſancta vētura
facias puenire. Per dominū.
Lectio libri geneſ. xxxvij. cap.

IN dieb' illis. Dixit ioſeph
fratribus ſuis. Audite ſom
niū meū quod vidi. Putabaz
nos ligare manipulos ī agro:
et quaſi conſurgere manipulū
meū et ſtare:veſtroſq manipu
los circūſtantes adorare mani
pulum meū. Rñderūt fratres
eius. Nūquid rex nr̄ eris:aut
ſubijciemur ditiōi tue? Hec er
go cā ſomnior atq ſmonū in
uidie ⁊ odij fomitē miniſtrauit.
Aliud quoq vidit ſomniū qd nar
rans fratrib' ait. Vidi p ſom
niū qſi ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtellas vn
decim adorare me. Qd cū pri

ſuoꝝ fratribꝰ retuliſſet: increpa
uit eum pr̄: ⁊ dixit. Quid ſibi
vult hoc ſomniū quod vidiſti?
Nunqd ego ⁊ mr̄ tua ⁊ fratres
adorabimꝰ te ſup terrā? Inui-
debant igiť ei frēs ſui. pať vo
rem tacitꝰ cōſiderabat. Cumqꝫ
frēs illius in paſcēdis gregibꝰ
pr̄is morarenť i ſichem: dixit
ad eū iſrl̄. Fratres tui paſcunt
oues in ſichimis: veni mittam
te ad eos. Quo rn̄dēte preſto
ſuz ait. Uade ⁊ vide ſi cūcta p
ſpera ſint erga frēs tuos ⁊ pe-
cora: et renūtia mihi qd agať.
Miſſus de valle ebrō venit in
ſichē. Inuenitqꝫ eū vir errātez
in agro: ⁊ interrogauit qd que-
reret. At ille rn̄dit. Frēs meos
quero: indica mihi vbi paſcūt
gregē. Dixitqꝫ ei vir. Receſſe-
runt de loco iſto. audiui autez
eos dicētes. Eamꝰ in dothaim.
Perrexit ergo ioſeph poſt fra
tres ſuos: ⁊ inuenit eos in do-
thaim. Qui cū vidiſſent eū p-
cul āteqꝫ accederet ad eos cogi-
tauerunt eū occidere: ⁊ mutuo
loqbanť. Ecce ſomniator vēit
venite occidamꝰ euz ⁊ mittamꝰ
eū i ciſternā veterē: dicemuſqꝫ
fera peſſima deuorauit eū. Et
tūc apparebit qd pſint illi ſom
nia ſua. Audiens hec rubē: ni-
tebať liberare eū de manibus
eoꝝ: ⁊ dicebat. Non interficia
mus aiam eius: nec effundamꝰ
ſanguinē: ſed pijcite eū i ciſter
nam hāc q̄ eſt in ſolitudine ma
nuſqꝫ veſtras puate innoxias.
Hoc aūt dicebat volēs eripere
eū de manibus eoꝝ ⁊ reddere
pr̄i ſuo. Grad. Ad dn̄m cū tri-
bularer clamaui: et exaudiuit
me. ℣. Dn̄e libera aiam meam
a labijs iniquis et a lingua do
loſa. Scđm Mattheū. xxi. ca.

In illo tēpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeo
rum parabolā hanc. Homo q
dam erat paterfamilias q plā
tauit vineā: ⁊ ſepe circundedit
ei. Et fodit in ea torcular: ⁊ edi
ficauit turrim in medio eius: ⁊
locauit eā agricolis: ⁊ peregre
pfectꝰ eſt. Cū aūt tp̄s fructuuz
appropinqſſet: miſit ſeruos ſu
os ad agricolas vt accipēt fru-
ctus eius. Et agricole apphen
ſis ſeruis eius aliū ceciderunt:
aliuz occiderūt: aliū vero lapi
dauerūt. Iterū miſit alios ſer-
uos plures prioribus: ⁊ fecerūt
illis ſimiliter. Nouiſſime aūt
miſit ad eos filium ſuū dicens.
Uerebunť filiū meū. Agrico-
le aūt vidētes filiū dixerūt itra
ſe. Hic ē heres: vēite occidamꝰ

eū:⁊ habebim⁹ hereditatē ei⁹.
Et apph̄ēſum eum eiecerūt ex
tra vineam:⁊ occiderūt. Cū er
go venerit dn̄s vinee:quid faci
et agricolis illis? Aiunt illi.
Malos male perdet:⁊ vineā
ſuā locabit alijs agricolis qui
reddāt ei fructū tēpib⁹ ſuis.
Dicit illis ieſus. Nūq̄ legi-
ſtis in ſcripturis. Lapidē quē
reprobauerūt edificātes hic fa
ctus eſt in caput āguli? A dn̄o
factū eſt iſtud:⁊ eſt mirabile in
oculis nr̄is. Ideo dico vobis:
q: auferet a vobis regnū dei:
et dabit genti faciēti fruct⁹ ei⁹.
Et q̄ ceciderit ſup lapidē iſtū
cōfringet. Sup quē vo ceciderit
cōteret eū. Et cum audiſſet
principes ſacerdotū ⁊ phariſei
parabolas ei⁹: cognouerūt q̄ de
ipſis diceret. Et q̄rentes eū te-
nere timuerūt turbas:q̄m ſicut
pphetā eū habebant. Offert.
Dn̄e in auxiliū meū reſpice:
cōfundant ⁊ reuereant q̄ que-
rūt aīam meā vt auferāt eam:
domie in auxiliū meū reſpice.
Hec ī nobis ſacri Secre.
ficia deus ⁊ actōe pmane
ant: ⁊ opatione firmēt. Per
Cōio. Tu dn̄e ſeruabis nos ⁊
cuſtodies nos a gn̄atione hac
in eternum. Poſt cōmunionē.

Hac nos dn̄e q̄s accepto pi
gnore ſalutis eterne ſic tēde
re cōgruēter: vt ad eā puenire
poſſim⁹. Per. Sup populum
Da queſumus dn̄e Orō
populo tuo ſalutē mētis⁊
corpis:vt bonis opibus inhe-
rēdo:tue ſemp virtutis merea-
tur protectione defendi. Per.
Sabbato. Statio ad ſanctos
marcellū ⁊ petrū. Introitus.
Lex dn̄i irreph̄ēſibilis
cōuertēs aīas teſtimo
niū dei fidele ſapiam
pſtans paruulis. ps. Celi enar
rant gloriam dei: et opera ma
nuum eius annūtiat firmamē
tum. V. Gloria pr̄i. Oratio.
Da queſumus dn̄e noſtris
effectū ieiunijs ſalutarē
vt caſtigatio carnis aſſumpta:
ad noſtrarū vegetationē tranſ
eat animarum. Per dominū.
Lectio libri Geneſ. xxvij. ca.
In dieb⁹ illis. Dixit rebec-
ca filio ſuo iacob. Audiui
patrē tuū loquentē cū eſau fra
tre tuo:et dicentē ei. Affer mi-
hi de venatōne tua ⁊ fac cibos
vt comedā: ⁊ bn̄dicā tibi corā
dn̄o añq̄ moriar. Nūc ergo fi
li mi acq̄eſce cōſilijs meis:⁊ per
gēs ad gregē affer mihi duos
hedos optimos:vt faciā ex eis

escas patri tuo: quibus libēter
vescit. Quas cum attuleris et
comederit: bñdicat tibi priusq̄
moriat. Cui ille rñdit. Nosti
q̄ esau frater me⁹ homo pilo-
sus sit: ⁊ ego lenis. Si attrecta
uerit me pater me⁹ et senserit:
timeo ne putet me sibi voluisse
illudere: ⁊ inducat sup me ma-
ledictionē p̄ benedictione. Ad
quem mater. In me sit ait ista
maledictio fili mi: tm̄ audi vo-
cem meā: ⁊ pergēs affer q̄ dixi
Abijt et attulit: deditq̄ matri.
Parauit illa cibos sicut noue-
rat velle patrē illius: ⁊ vestib⁹
esau valde bonis quas apud se
habebat domi induit eū. Pel
liculas hedorū circūdedit ma
nibus: et colli nuda p̄texit. De
ditq̄ pulmentū ⁊ panes quos
coxerat tradidit. Quibus illa
tis dixit. Pater mi. At ille rñ
dit. audio. Quis es tu fili mi.
Dixitq̄ iacob. Ego sum esau
primogenitus tuus. Feci sicut
precepisti mihi. Surge sede et
comede de venatōe mea: ⁊ bñ-
dicat mihi aīa tua. Rursumq̄
ysaac ad filiū suū. Quō inq̄t
tam cito inuenire potuisti fili
mi? Qui rñdit. Voluntas dei
fuit vt cito mihi occurreret qđ
volebam. Dixitq̄ ysaac. Acce
de huc vt tāgā te fili mi: ⁊ p̄bē
vtrū tu sis fili⁹ me⁹ esau an nō.
Accessit ille ad patrē: ⁊ palpa
to eo dixit ysaac. Vox quidē
vox iacob est: sed man⁹: man⁹
sunt esau. Et nō cognouit eū:
q: pilose manus silitudinē ma
ioris expsserant. Bñdictus er
go illi ait. Tu es fili⁹ me⁹ esau.
Respōdit. Ego sum. At ille.
Affer mihi inq̄t cibos de vena
tione tua fili mi: ⁊ bñdicat tibi
aīa mea. Quos cum oblatos
comedisset: obtulit ei etiā vinū
Quo hausto dixit ad eū. Ac-
cede ad me ⁊ da mihi osculū
fili mi. Accessit ⁊ osculat⁹ est eū
Statimq̄ vt sensit vestimento
rum eius fragrantiā: bñdicens
illi ait. Ecce odor filij mei sicut
odor agri pleni cui bñdixit do
minus. Det tibi deus de rore
celi ⁊ de pinguedine terre abū
dantiā frumēti vini ⁊ olei ⁊ ser
uiant tibi popl̄i: ⁊ adorēt te tri
bus. Esto dñs fratrū tuorū: ⁊
incuruent āte te filij m̄ris tue.
Qui maledixerit tibi sit ille
maledictus: ⁊ q̄ bñdixerit tibi:
bñdictionibus repleatur. Vix
ysaac sermonē impleuerat: et
egresso iacob foras venit esau:
coctosq̄ de venatōe cibos ītulit
p̄ri dicēs. surge mi p̄r et cōede

de venatione filij tui vt benedicat mihi anima tua. Dixitqꝫ yſaac. Quis em̃ es tu? Qui reſpōdit. Ego ſum filius tuꝰ primogenitꝰ eſau. Expauit yſaac ſtupore vehemēti: ⁊ vltraꝙ credi poteſt admirans ait. Quis igit̃ ille eſt qui dudū captā venationē attulit mihi: ⁊ comedi ex omnibus priuſꝙ tu venires? Benedixiqꝫ ei: ⁊ erit bn̄dictꝰ. Auditis eſau ſmonibꝰ patris: irrugijt clamore magno: ⁊ conſternatus ait. Benedic etiā et mihi pater mi. Qui ait. Venit germanus tuus fraudulēter: ⁊ accepit bn̄dictionē tuā. At ille ſubiūxit. Juſte vocatū ē nomē eius iacob. ſupplātauit em̃ me en altera vice. Primogenita mea ante tulit: et nūc ſcḋo ſubripuit benedictionē meā. Rurſumqꝫ ad patrē. Nūquid non reſeruaſti ait ⁊ mihi benedictōnem? Reſpondit yſaac. Dn̄m tuū illum cōſtitui: ⁊ oēs fratres tuos ſeruituti illius ſubiugaui frumēto ⁊ vino ⁊ oleo ſtabiliui eum: ⁊ tibi poſt hec fili mi vltra quid faciam? Cui eſau ait. Non vnā inqͭt tm̄ bn̄dictionē habes pater. Mihi qꝫ obſecro vt bn̄dicas. Cūqꝫ eiulatu magno fleret motꝰ yſaac dixit ad eum. In pinguedine terre ⁊ in rore celi deſuper erit bn̄dictio tua. Grad. Bonū eſt confiteri dño ⁊ pſallere nōi tuo altiſſime. ℣. Ad annūtiandū mane miām tuā: ⁊ veritatem tuā per noctem. Scḋm Lucā. xv. cap.

In illo tēpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc Homo quidā habuit duos filios: ⁊ dixit adoleſcētior ex illis patri. Pater da mihi portionē ſubſtātie que me ꝯtingit Et diuiſit illis ſubſtantiā. Et nō poſt mltos dies cōgregatis oībus adoleſcētior filius peregre pfectus eſt in regionē longinquā: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtātiam ſuā viuēdo luxurioſe. Et poſtꝙ oīa cōſumaſſet: facta eſt fames valida in regione illa: ⁊ ipe cepit egere: ⁊ abijt ⁊ adheſit vni ciuiū regionis illiꝰ ⁊ miſit illum in villā ſuā vt paſceret porcos. Et cupiebat iplere vētrē ſuū de ſiliquis quas porci mādūcabāt et nemo illi dabat. In ſe aūt reuerſus dixit. Quāti mercēnarij i domo pr̄is mei abundāt panibus: ego aūt hic fame pereo? Surgā ⁊ ibo ad patrem meū ⁊ dicam ei. Pater peccaui in celū ⁊ coram te: iam nō ſum dignus vocari filiꝰ tuꝰ.

Fac me ſicut vnũ de mercenna
rijs tuis. Et ſurgẽs veĩt ad pa-
trẽ ſuũ. Cũ aũt adhuc lõge eẽt
vidit illuꝫ pater ipſiꝰ ⁊ mĩa mo
tus eſt. Et accurrẽs cecidit ſuꝑ
collũ eius: ⁊ oſculatus eſt eum
Dixitq; ei filius. Pater pecca-
ui in celũ ⁊ corã te: iam nõ ſum
dignus vocari filius tuus. Di-
xit aũt pr̃ ad ſuos ſuos. Cito
ꝓferte ſtolam primã ⁊ induite
illum: ⁊ date annulũ in manu
eius: ⁊ calciamẽta in pedes eiꝰ
Et adducite vitulũ ſaginatũ ⁊
occidite ⁊ mãducemus ⁊ epu-
lemur: q: hic filius meꝰ mortuꝰ
erat ⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ inuẽtus
eſt. Et ceperunt epulari. Erat
autẽ filius eius ſenior in agro.
Et cũ veniret ⁊ appropinq̃ret
domui: audiuit ſymphoniã et
choꝝ: ⁊ vocauit vnuꝫ de ſeruis
et interrogauit q̃ hec eẽnt. Iſq;
dixit illi. Frater tuꝰ venit: ⁊ oc-
cidit pater tuꝰ vitulũ ſaginatũ
q̊a ſaluũ illũ recepit. Indigna-
tus eſt aũt ⁊ nolebat introire.
Pater ergo illiꝰ egreſſus cepit
rogare eum. At ille reſpõdens
dixit patri ſuo. Ecce tot annis
ſeruio tibi ⁊ mandatum tuum
nunq̃ p̃terijui: ⁊ nunq̃ dediſti
mihi hedũ: vt cũ amicis meis
epularer. Sed poſtq̃ filiꝰ tuus
hic q̊ deuorauit ſubſtãtiã ſuaꝫ
cũ meretricibus venit: occidiſti
illi vitulũ ſaginatũ. At ip̃e di-
xit illi. Fili tu ſemꝑ mecũ es et
oĩa mea tua ſũt. Epulari aũt ⁊
gaudere oportebat: q: frat̃ tuꝰ
mortuꝰ erat ⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ i
uẽtꝰ eſt. Offer. Illumina ocu-
los meos ne vnq̃ obdormiaꝫ
in morte: ne qñ dicat inimicus
meus preualui aduerſus eum.

H Is ſacrificijs Secreta.
dñe cõcede placatus: vt q̃
ꝓprijs oramꝰ abſolui delictis:
nõ g̃uemur extnis Per. Cõio
Oportet te fili gaudere q: frat̃
tuus mortuus fuerat ⁊ reuixit:
ꝑierat ⁊ inuẽtus eſt. Poſtcõio

S Acramẽti tui domine di-
uĩa libatio penetralia nr̃i
cordis infundat: ⁊ ſui nos par-
ticipes potenter efficiat. Per
dominũ. Suꝑ ppłm. Oratio.

F Amiliã tuã q̃s dñe conti-
nua pietate cuſtodi: vt q̃ i
ſola ſpe gr̃e celeſtis innitit̃: cele
leſti etiaꝫ ꝓtectione muniatur
Per dñꝫ. Dñica .iij. in quadra-
geſima. Statio ad ſcm̃ lauren
tium extra murũ. Introitus.

O Culi mei ſemꝑ ad do
minũ q: ip̃e euellet d̊
laq̃o pedes meos: re-
ſpice in me ⁊ miſerere mei: qm̃

vnic⁹ ꝛ paup ſuȝ ego. ps. Ad
te dn̄e leuaui aiaȝ meā: de⁹ me
us in te cōfido nō erubeſcā. ℣.
Queſum⁹. Oro. Gl'ia pri
ops de⁹ vota humiliū re-
ſpice: atq₃ ad defenſionē noſtrā
dexterā tue maieſtatis extende
Per. Ep'la ad Epheſios. v. ca.
Fratres. Eſtote imitatores
dei ſicut filij chariſſimi: et am-
bulate in dilectōe ſicut ꝛ chriſt⁹
dilexit nos: et tradidit ſemetip
ſum pro nobis oblationē ꝛ ho
ſtiam deo in odorem ſuauita-
tis. Fornicatio aūt ꝛ oīs immū
dicia aut auaritia nec nomine
tur in vobis: ſicut decet ſctōs:
aut turpitudo: aut ſtultiloquiū
aut ſcurrilitas que ad rem non
pertinet: ſed magis gratiarum
actio. Hoc aūt ſcitote intelligē
tes q: omis fornicator aut im-
mundus aut auar⁹ qd ē idolo-
rū ſeruitus nō habȝ hereditatē
in regno xp̄i ꝛ dei. Nemo vos
ſeducat inanib⁹ ṽbis. ꝑpter hᷓ
enī venit ira dei in filios diffi-
dētie. Nolite ergo effici parti
cipes eorū. Eratis enī aliqñ te-
nebre: nūc aūt lux in dn̄o vt fi-
lij lucis ambulate. fruct⁹ enī lu-
cis eſt in omni bonitate ꝛ iuſti
tia ꝛ ṽitate. Grad. Exurge do
mine nō ꝑualeat hō. iudicent
gentes ī cōſpectu tuo. ℣. In cō
uertēdo inimicū meū retroſuȝ
infirmabūtur: ꝛ perient a facie
tua. Tract. Ad te leuaui ocu-
los meos q̄ habitas in celis. ℣.
Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in ma-
nib⁹ dn̄oꝝ ſuoꝝ. ℣. Et ſicut ocu
li ancille in manib⁹ dn̄e ſue. ℣.
Ita oculi nr̄i ad dn̄m deuȝ no
ſtrum donec miſereat noſtri.
℣. Miſerere nobis dn̄e miſere
re nobis. Scd̄m Lucā. xj. cap.
In illo tēpe. Erat ih̄s eijci-
ens demonium: ꝛ illud erat
mutū. Et cū eieciſſet demoniū
locut⁹ eſt mut⁹: ꝛ admirate ſunt
turbe. Quidā aūt ex eis dixe-
rūt. In beelzebub principe de
monioꝝ eijcit demonia. Et a-
lij temptantes ſignū de celo q̄re
bant ab eo. Ipe autē vt vidit
cogitationes eorum: dixit eis.
Oē regnū ī ſeipm diuiſuȝ de
ſolabit ꝛ dom⁹ ſupra domū ca
det. Si aūt ꝛ ſathanas in ſeipȝ
diuiſus eſt: quō ſtabit regnum
ipius: q: dicitis ī beelzebub eij
cere me demonia. Si autē ego
in beelzebub eijcio demonia fi
lij vr̄i ī q̄ eijciūt? Ideo ipi iudi
ces vr̄i erūt. Porro ſi in digito
dei eijcio demonia: ꝑfecto per-
uenit in vos regnū dei. Cū for
tis armatus cuſtodit atriū ſuū

in pace ſunt oĩa q̃ poſſidet. Si
aũt fortior illo ſupueniẽs vice
rit eum: vniuerſa arma eiꝰ au-
feret in quibus ꝯfidebat ⁊ ſpo
lia eiꝰ diſtribuet. Qui nõ ẽ me
cuʒ aduerſuʒ me eſt: ⁊ q̇ nõ col
ligit mecũ diſpergit. Cũ imũ-
dus ſpũs exierit ab hoĩe am-
bulat per loca arida ⁊ ĩaquoſa
querẽs requiẽ: et nõ inueniẽs
dicit. Reuertar in domũ meã
vnde exiui. Et cũ venerit: inue
nit eã vacãtem: ſcopis mũdatã
et ornatã. Et tũc vadit et aſſu-
mit ſeptẽ alios ſpũs ſecuʒ neq̃
tiores ſe: ⁊ ingreſſi habitãt ibi.
Et fiũt nouiſſima homĩs illiꝰ
peiora prioribus. Factũ ẽ aũt
cũ hec diceret: extollẽs vocem
q̃dam mulier de turba dixit il-
li. Beatꝰ venter q̇ te portauit
⁊ vbera q̃ ſuxiſti. At ille dixit.
Quinĩmo bti q̇ audiũt v̇buʒ
dei et cuſtodiũt illud. Offer.
Juſtitie dñi letificantes corda
et dulciora ſup mel et fauũ: nã
⁊ ſuus tuꝰ cuſtodiet ea. Secre.
HEc hoſtia tibi dñe queſu
mus emũdet nr̃a delicta
⁊ ad ſacrificiũ celebrãdũ ſubdi
toruʒ tibi corpora mẽteſq̃ ſcti-
ficet. Per. Cõio. Paſſer inue
nit ſibi domũ et turť nidũ vbi
reponat pullos ſuos; altaria
tua dñe virtutũ rex meꝰ ⁊ deus
meꝰ: beati qui habitant in do
mo tua in ſclin ſclĩ laudabũt te
ACunctis nos Poſtcõio.
q̃s dñe reatibus ⁊ pericu-
lis ꝓpiciatꝰ abſolue. quos tan-
ti myſterij tribuis eẽ ꝑticipes.
Per. Feria.ij. Statio ad ſan
ctuʒ marcũ. Introitꝰ.
IN deo laudabo v̇bũ
in dño laudabo ſmo
neʒ: in deo ſperabo nõ timebo
q̇d faciat mihi hõ. Ps. Miſe-
rere mei deus qm̃ conculcauit
me homo: tota die impugnãs
tribulauit me. ℣. Glĩa. Orõ
COrdibꝰ nr̃is q̃s dñe gra-
tiã tuã benignus infunde
vt ſicut ab eſcis carnalibꝰ abſti-
nemꝰ: ita ſenſus quoq̃ noſtros
a noxijs retrahamꝰ exceſſibus
Per. Lectio libri Regũ quar
IN diebꝰ illis. ti.v. capitulo
Naamaʒ princeps militie
regis ſyrie erat vir magnꝰ apd̃
dñm ſuũ ⁊ honoratꝰ. Per illuʒ
eñ dedit dñs ſalutẽ ſyrie. Erat
aũt vir fortꝭ ⁊ diues: ſʒ leproſꝰ
Porro de ſyria egreſſi fuerãt
latrũculi ⁊ captiuã duxerãt de
terra iſrael puellã paruulã que
erat ĩ obſequio vxoris naamã
que ait ad dñam ſuã. Utinam
fuiſſet dñs meus ad ꝓphetã

q̄ ē in ſamaria: pfecto curaſſet
eũ a lepra quã hȝ. Ingreſſus ē
itaq; naamã ad dñm ſuũ: ⁊ nũ
tiauit ei dicēs. Sic ⁊ ſic locuta
eſt puella de terra iſrael. Dixit
q; ei rex ſyrie. Uade ⁊ mittam
litteras ad regē iſrael. Qui cũ
pfectus eēt ⁊ tuliſſet ſecum de-
cē talēta argēti et ſex milia au
reos ⁊ decē mutatoria veſtimē
torũ: detulit lrãs ad regē iſrael
in hec verba. Cũ acceperis epi-
ſtolã hanc ſcito q; miſeri ad te
naamã ſeruũ meũ: vt cures eũ
a lepra ſua. Cũq; legiſſȝ rex iſ
rael lrãs ſcidit veſtimēta ſua. ⁊
ait. Nũqd de⁹ ego ſum vt occi
dere poſſim et viuificare: quia
iſte miſit ad me vt curē hoiem
a lepra ſua? Aiaduertite ⁊ vide
te q: occaſiones q̄rat aduerſum
me. Quod cũ audiſſet heliſe⁹
vir dei ſcidiſſe ſcȝ regem iſrael
veſtimēta ſua: miſit ad eum di-
cēs. Cur ſcidiſti veſtimēta tua?
Ueniat ad me ⁊ ſciat eſſe pro-
phetã in iſrl. Uenit ergo naa-
mã cũ eq̄s et currib⁹. et ſtetit ad
hoſtium dom⁹ heliſei. Miſitq;
ad eũ heliſe⁹ nũtiũ dicēs. Uade
et lauare ſepties in iordane et
recipiet ſanitatē caro tua: atq;
mũdaberis. Irat⁹ naamã: recede
bat dicēs: Putabam q; egrede
retur ad me: ⁊ ſtans inuocaret
nomē dñi ſui: et tãgeret manu
ſua locum lepre et curaret me.
Nunqd nõ meliores ſũt aba-
na ⁊ pharfar fluuij damaſci oĩ
bus aq̄s iſrl: vt lauer in eis et
mũder? Cũ ergo vertiſſet ſe ⁊
abiret indignãs: acceſſerũt ad
eũ ſerui ſui. ⁊ locuti ſunt ei. Pa-
ter ⁊ ſi rē grandē dixiſſet tibi p
pheta: certe facere debueras: q̄
to magis q: nũc dixit tibi laua
re ⁊ mũdaberis? Deſcēdit ⁊ la
uit i iordane ſepties iux ſermo
nem viri dei: ⁊ reſtituta ē caro
eius ſicut caro pueri paruuli: ⁊
mũdatus ē. Reuerſuſq; ad vi
rũ dei cũ vniuerſo comitatu ſuo
venit ⁊ ſtetit corã eo ⁊ ait. Ue-
re ſcio q; nõ ſit alius de⁹ in vni
uerſa terra: niſi tm̃ dñs de⁹ iſrl.
Grad. Deus vitã meã annun
tiaui tibi: poſuiſti lachrymas
meas in cõſpectu tuo. V. Miſe
rere mihi dñe qm̃ conculcauit me
homo tota die bellans tribula
uit me. Sc̃dȝ Lucã. iiij. c.
In illo tpe. Dixerũt phari
ſei ad ihꝫ. Quãta audiuim⁹ fa
cta in capharnaum fac ⁊ hic in
patria tua. Ait aũt. Amē dico
vobis q: nemo pp̄heta accept⁹
eſt in patria ſua. In veritate di
co vobis multe vidue erãt in di

ebus helie in iſrl: quādo clau-
ſum ē celū annis trib⁹ ⁊ mēſib⁹
ſex cū facta eēt fames magna i
oī tra:⁊ ad nullā illarū miſſus
ē helias niſi i ſareptā ſidonie
ad mulierē viduā. Et multi le
proſi erāt in iſrl ſub heliſeo.p
pheta:⁊ nemo eoꝝ mūdat⁹ eſt
niſi naamā ſyr⁹. Et repleti ſūt
oēs in ſynagoga ira h audiē-
tes. Et ſurrexerūt⁊ eiecerūt eū
extra ciuitatē ⁊ duxerūt illū vſ
qꝫ ad ſupciliū mōtis ſup quā ci
uitas eoꝝ erat edificata: vt pci
pitarēt eū. Ipe aūt trāſiens p
mediū illoꝝ ibat. Offer. Ex-
audi de⁹ oroēꝫ meā ⁊ ne deſpe
xeris depcatōēꝫ meā itēde i me
⁊ exaudi me. Secr. Vnꝰ
qđ tibi dñe nře ſuitutis
offerim⁹:tu ſalutare nobis pfi
ce ſacramētū Per. Cōio Quiſ
dabit ex ſyon ſalutare iſrl cuꝫ
auerterit dñs captiuitatē ple-
bis ſue exultabit iacob ⁊letabi
tur iſrl. Poſtcōio. Preſta
qs oṗs ⁊ miſericors deus
vt qđ ore ꝯtingim⁹ :pura mēte
capiam⁹ Per. Sup pplꝫ oro.
Subueniat nobis dñe mi-
ſericordia tua:vt ab īminē-
tib⁹ pctōruꝫ noſtroꝝ periculis
te mereamur protegente eripi:
te liberante ſaluari. Per.

Feria.iiij. Statio ad ſanctam Potētianā. Introit.

Ego clamaui qm̄ exau
diſti me de⁹ inclina au
rē tuā ⁊ exaudi verba mea: cu-
ſtodi me dñe vt pupillam oculi
ſub vmbra alarū tuarū ptege
me. ps. Exaudi dñe iuſtitiam
meā: intende depcationē meā
℣. Gloria pri. Oratio.
Exaudi nos oṗs ⁊ miſeri
cors de⁹:⁊ cōtinentie ſalu
taris ppiti⁹ nobis dona cōcede
Per. Lect. libri regū .iiij.c.iiij.
In dieb⁹ illis. Mulier qdā
clamabat ad heliſeū pphetā
dicēs. Seru⁹ tu⁹ vir me⁹ mor-
tu⁹ ē:⁊ tu noſti q: ſu⁹tu⁹ fuit ti-
mēs deū. Et ecce creditor venit
vt tollat duos filios meos ad
ſuiēdū ſibi. Cui dixit heliſe⁹.
Quid vis vt faciā tibi? Dic m
qđ habes i domo tua. At illa
rñdit nō hēo ācilla tua qcqꝫ i
domo mea niſi parū olei q vn
gar Cui ait. Vade ⁊ pete mu-
tuo ab oībus vicinis tuis vaſa
vacua nō pauca:⁊ ingredere. ⁊
claude oſtiū tuū cū intrinſecus
fueris tu ⁊ filij tui ⁊ mitte inde
in oīa vaſa hec: ⁊ cum plena
fuerit:tolles. Iuit itaqꝫ mulier
et clauſit oſtiuꝫ ſup ſe ⁊ ſup fili
os ſuos. Illi offerebāt vaſa et

illa infundebat. Cũq; plena fuiſſent vaſa: dixit ad filiũ ſuuz. Affer mihi adhuc vas. Et ille rñdit. Nõ habeo. Stetitq; oleum. Uenit aũt illa et indicauit hõi dei. Et ille. vade inq̃d vende oleuz: ⁊ redde creditori tuo Tu aũt et filij tui viuite de reliquo. Grad. Ab occultis meis mũda me dñe ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. ℣. Si mei nõ fuerint dñati tunc immaculatus ero et emũdabor a delicto maximo.

Scdm Matheum. xviij. capi.

IN illo tpe. Reſpiciẽs ihs i diſciplos ſuos: dixit ſymoni petro. Si peccauerit in te frat tu' vade ⁊ corripe eum inter te et ipm ſolũ. Si te audierit: lucratus eris frẽm tuũ. Si aũt te non audierit adhibe tecum adhuc vnũ vel duos: vt in ore duo℞ vl' triũ teſtiũ ſtet omẽ ṽbũ. Qd ſi nõ audierit eos dic eccleſie. ſi aũt eccliaz nõ audierit ſit tibi ſicut ethnicus et publican' Amen dico vobis q̃cunq; alligaueritis ſuper terraz erunt ligata ⁊ in celo: ⁊ q̃cunq; ſolueritis ſup terrã erũt ſoluta ⁊ in celo. Iteruz dico vobis: q: ſi duo ex vobis cõſenſerĩt ſuper terrã de oĩ re quãcũq; petierĩt: fiet ill' a pr̃e meo q̃ in celis eſt. Ubi ei ſunt duo vel tres congregati in noĩe meo ibi ſũt in medio eo℞ Tũc accedẽs ad eũ petrus dixit. Dñe quotiens peccabit in me frat me' ⁊ dimittã ei: vſq; ſepties? Dixit illi ihs. Nõ dico tibi vſq; ſepties: ſed vſq; ſeptuagies ſepties. Offer. Dextera dñi fecit ṽtutẽ: dextera dñi exaltauit me: nõ moriar ſed viuã: ⁊ narrabo opa dñi. Secreta.

PEr hec veniat q̃s dñe ſacramẽta nr̃e redemptionis effectus: q̃ nos ⁊ ab hũanis retrahat ſp exceſſib' et ad ſalutaria dona pducat. Per do. Cõio. Dñe q̃s habitabit i tabernaculo tuo aut q̃s requieſcet in mõte ſancto tuo: qui igredit ſine macula ⁊ opat iuſtitiã. Poſtcõio.

SAcris dñe myſterijs expiati ⁊ veniã q̃s cõſequamr et gratiã. Per. Super ppl'm. Oro.

TUa nos dñe protectione defende ⁊ ab oĩ ſemper iniquitate cuſtodi. Per.

Feria. iiij. Statio ad ſanctum Sixtum. Introitus.

EGo aũt in dño ſperabo exultabo ⁊ letabor in tua miſericordia: q: reſpexiſti humilitatẽ meam. ps. In te dñe ſperaui nõ cõfundar i eternum: in iuſtitia tua libera me ⁊

eripe me. ℣. Gloria. **Oratio.**
PReſta nobis q̄s dñe vt ſa
lutaribus ieiunijs eruditi
a noxijs quoqꝫ vitijs abſtinen-
tes ꝓpitiationē tuā facilius im
petremus. Per dominū nr̄m.

Lectio libri exodi .xx. caplo.

HEc dicit dñs deꝰ. Hono-
ra patrē tuū ⁊ matrē tuā:
vt ſis lōgeuus ſup terrā qua͂m
dñs deus dabit tibi. Nō occi-
des nō mechaberis: nō furtū
facies. Non loqueris cōtra ꝓ
ximū tuū falſum teſtimonium
Non cōcupiſces domū ꝓximi
tui: nec deſiderabis vxorē eius
Non ſeruū: nō ancillā: nō bo
uem: nō aſinū: nec oīa q̄ illius
ſunt. Cūctus aūt ppl's videbat
voces et lampades et ſonitum
buccine: montēqꝫ fumantē. Et
ꝑterriti ac pauore cōcuſſi ſtete-
runt procul dicētes moyſi. Lo-
q̄re tu nobis ⁊ audiemꝰ. Non
loquat̄ nobis dñs ne forte mo
riamur. Et ait moyſes ad po-
puluꝫ. Nolite timere. Ut em̄
ꝓbaret vos venit deus ⁊ vt ter
ror illius eſſet in vobis et non
peccaretis. Stetitqꝫ populꝰ de
longe: moyſes autē acceſſit ad
caliginē in qua erat deꝰ. Dixit
qꝫ p̄terea dñs ad moyſen. Hec
dices filijs iſrael. Uos vidiſtis
q d celo locutus ſum vobis.
Non facietis deos argēteos:
nec deos aureos facietꝭ vobis.
Altare de terra facietis mihi: ⁊
offeretis ſup illud holocauſta
⁊ pacifica veſtra: oues veſtras ⁊
boues in omni loco in quo me
moria fuerit nōis mei. **Grad.**
Miſerere mei dñe qm̄ infirmꝰ
ſum ſana me dñe. ℣. Cōturba-
ta ſunt oīa oſſa mea ⁊ aīa mea
turbata eſt valde. **Scđm mat**
theū .xv. c.

IN illo tempe
Acceſſerūt ad ieſum ab hie
roſolymis ſcribe ⁊ phariſei di
cētes. Qua re diſcipli tui trāſ-
grediunt̄ traditōes ſeniorūꝫ?
Non em̄ lauāt manꝰ ſuas cuꝫ
panē mādncāt. Ipe aūt reſpō-
dēs ait illis. Quare ⁊ vos trāſ
gredimini mandatū dei ꝓpter
traditionē veſtrā. Nam deus
dixit. Honora patrē tuū ⁊ ma
trem tuā: ⁊ qui maledixerit pa
tri vel prī morte moriat̄. Uos
aūt dicitꝭ. Quicūqꝫ dixerit prī
vel matri: munus quodcūqꝫ eſt
ex me: tibi ꝓderit ⁊ nō honori
ficabit patrē ſuū aut mr̄eꝫ ſuā
et irritū feciſtis mandatuꝫ dei
ꝓpter traditiōeꝫ veſtrā. Hypo
crite bene ꝓphetauit de vobis
eſaias dicēs. Populꝰ hic labijs
me honorat: cor autē eoꝝ lōge

lõge eſt a me. Sine cauſa aũt colunt me:docẽtes doctrinas ⁊ mandata hoim. Et cõuocatis ad ſe turbis:dixit eis. Audite et intelligite. Non qđ intrat ĩ os coinq̃nat hoiem : ſed quod ꝓcedit ex ore hoc coinq̃nat ho minẽ. Tũc accedẽtes diſcipuli eius dixerũt ei. Scis q: phari ſei audito hoc v̄bo ſcãdalizati ſunt. At ille rñdens ait. Omis plantatio quã nõ plãtauit pa-ter meus celeſtis eradicabitur. Sinite illos. Ceci ſũt:⁊duces cecoꝝ. Cecus aũt ſi ceco duca-tum p̃ſtet:ambo in foueam ca dunt. Reſpõdens aũt petrus dixit ei. Ediſſere nobis para-bolã iſtã. At ille dixit. Adhuc et vos ſine intellectu eſtis. Nõ intelligitis q: om̃e quod in os intrat in ventrez vadit:⁊ in ſe-ceſſum emittit : Que aũt ꝓce-dunt de ore de corde exeunt : ⁊ ea coinq̃nant hoiem. De cor-de eñ exeũt cogitationes male homicidia:adulteria : fornica-tiones:furta: falſa teſtimonia: blaſphemie. Hec ſunt q̃ coinq̃ nant hoiem. Nõ lotis autem manibus mãducare nõ coinq̃-nãt hominẽ. Offert. Domine fac mecũ miſericordiã tuam,ꝓ pter nomẽ tuũ quia ſuauis eſt miſericordia tua. Secreta.

SUſcipe q̃s dñe preces po puli tui cũ oblationibus hoſtiarum:⁊ tua myſteria cele brantes ab oĩbus nos defende piculis. Per. Cõmunio. No tas mihi feciſti vias vite ad-implebis me letitia cum vultu tuo domine. Poſt cõmunio.

SAnctificet nos dñe q̃ pa-ſti ſum᷒ mẽſa celeſtis: et a cũctis erroꝛib᷒ expiatos:ſupnis ꝓmiſſiõibus reddat acceptos. Per. Sup populum. Oratio

COncede q̃s oñs deus: vt qui ꝓtectõis tue gr̃az que rimus : liberati a malis oĩbus ſecura tibi mẽte ſuiam᷒. Per.

Feria. v. Statio ad ſanctos Coſmã et damianũ. Introit᷒

SAlus ppl̃i ego ſum di cit dñs:de q̃cũq; tribu latiõe clamauerint ad me exaudiã eos:⁊ ero illorum dñs in ꝑpetuum. Ps. Attẽdite popule meus legẽ meaz: incli-nate aurẽ veſtrã in verba oris mei. ℣. Gloria patri. Oratio.

MAgnificet te dñe ſancto-rũ tuoꝝ coſme ⁊ damia-ni btã ſolẽnitas:qua ⁊ illis glo riã ſempitnã:⁊ opẽ nobiſ ieffa bili ꝓuidentia contuliſti. Per.

Lectio Hieremie ꝓphe. vij.c.

IN diebus illis. Factum eſt v̓buz dñi ad me dicēs. Sta in porta domus dñi: ⁊ predica ibi verbuz iſtud ⁊ dic. Audite verbū dñi oīs iuda q̄ ingredimini ꝑ portas has vt adoretis dñm. Hec dicit dñs exercituuz deus iſrael. Bōas facite vias veſtras ⁊ ſtudia vr̄a: ⁊ habitabo vobiſcū in loco iſto. Nolite cōfidere in verbis mendacij dicētes: templū dñi: tēplū dñi: templū dñi eſt. Qm̄ ſi bñdixeritis vias vr̄as ⁊ ſtudia veſtra: ſi feceritis iudiciū inter virum et proximū eius: aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue nō feceritis calūniam: nec ſanguinē innocentē effuderitis in loco iſto: ⁊ poſt deos alienos nō ābulaueritis in malū vobiſmetipſis: hītabo vobiſcū in loco iſto in t̄ra quā dedi patrib' vr̄is a ſeclo et vſq; in ſeculū. Ait dñs oṗs. Grad. Oculi omniū in te ſperāt domine et tu das illis eſcā in tēpore opportuno. ℣. Aperis tu manū tuā ⁊ imples omne aīal bñdictione. Scd'm Lucā. iiij. c.

IN illo tp̄e. Surgens ieſus de ſynagoga:ītroiuit in domū ſymonis. Socrus autē ſymonis tenebat magnis febribus. Et rogauerūt illum ꝓ ea Et ſtans ſup illam: imperauit febri ⁊ dimiſit illam. Et continuo ſurgens miniſtrabat illis Cum aūt ſol occidiſſet: oēs q̄ habebāt infirmos varijs languoribus ducebāt illos ad ieſum. At ille ſingulis man' imponens curabat eos. Exibant aūt demonia a multis damantia ⁊ dicentia: q: tu es fili' dei. Et increpās nō ſinebat ea loq̄ quia ſciebant ipm̄ eſſe chriſtū. Facta aūt die egreſſus ibat in deſertū locū: ⁊ turbe req̄rebāt eum: et venerūt vſq; ad ipſuz: ⁊ detinebāt illū ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia et alijs ciuitatib' opz me euāgelizare regnum dei: quia ad hoc miſſus ſum. Et erat p̄dicās in ſynagogis galilee. Offer. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me domine et ſup iram inimicoꝝ meoruz extendes manū tuā: ⁊ ſaluum me fecit dextera tua. Secreta.

IN tuoꝝ dñe p̄cioſa morte iuſtorū ſacrificiuz illud offerim': de quo martyrij ſumpſit omne principiuz. Per. Cōio. Tu mandaſti mādata tua cuſtodiri nimis vtinā dirigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Poſt cōionē.

Sit nobis dñe ſacramenti
tui certa ſaluatio que cũ
beatoꝝ martyrũ tuoꝝ coſme
et damiani meritis imploraẽ.
Per. Sup populũ. Oratio.
Subiectũ tibi pplm q̃s do
mie ꝓpitiatio celeſtis am
plificet: ⁊ tuis ſemꝑ faciat ſerui
re mandatis. Per dñm noſtrũ
Feria.vi. Statio ad ſctm̃ Lau
rentium luciana. Introitus.
Fac mecũ dñe ſignum
in bonũ: vt videãt qui
me oderunt ⁊ confun
dant: q̃m tu dñe adiuuiſti me
et cõſolatus es me. Ps. Inclina
domine aurem tuam ⁊ exaudi
me quoniam inops et pauper
ſum ego. V. Gloria. Oratio.
Ieiunia nr̃a q̃s domie beni
gno fauore proſeq̃re vt ſicut
ab alimẽtis abſtinem⁹ in corpe
ita a vitijs ieiunemus in mẽte
Per. Lectio libri numeri. xx. c
In diebus illis. Conuene
runt filij iſrl̃ aduerſuz moy
ſen et aaron: ⁊ verſi in ſeditio-
nez dixerũt. Date nobis aquã
vt bibam⁹. Ingreſſiq̃ moyſes
et aarõ dimiſſa mltitudine añ
tabernaculũ federis corruerũt
proni in terram: clamauerũtq̃
ad dñm atq̃ dixerũt. Domine
deus exaudi clamorẽ ppli hu-
ius ⁊ aperi eis theſaurum tuũ
fontẽ aque viue: vt ſatiati ceſſ3
murmuratio eorũ. Et apparuit
glia dñi ſup eos. Locutuſq̃ eſt
dñs ad moyſen dicens. Tolle
virgam ⁊ cõgrega populuz tu
et aaron frater tuus: ⁊ loq̃mi-
ni ad petrã coram eis: ⁊ illa da
bit aq̃s. Cũq̃ eduxeris aquaz
de petra bibet oĩs mltitudo et
iumẽta ei⁹. Tulit igiẽ moyſes
virgã q̃ erat in cõſpectu dñi ſi-
cut p̃ceperat ei: cõgregata mul
titudine ãte petrã. Dixitq̃ eis.
Audite rebelles et increduli.
Nũ de petra hac vobis aquã
poterimus eijcere. Cumq̃ ele-
uaſſet moyſes manũ ꝑcutiens
virga bis ſilicẽ egreſſe ſunt aq̃
largiſſime ita vt ppl's biberet ⁊
iumenta. Dixitq̃ dñs ad moy
ſen ⁊ aaron. Quia nõ credidi
ſtis mihi vt ſctificaueritis me
corã filijs iſrael: nõ introduce-
tis hos pplos in terrã quam
dabo eis. Hec eſt aqua contra
dictionis vbi iurgati ſunt filij
iſrl̃ ꝯ dñm: ⁊ ſctificat⁹ eſt in eis
Grad. In deo ſperauit cor me
um ⁊ adiutus ſum et refloruit
caro mea ⁊ ex volũtate mea cõ
fitebor illi. V. Ad te dñe clama
ui de⁹ me⁹ ne ſileas ne diſcedas
a me. Scdm Johannẽ. iiij. ca.

IN illo tēpe. Venit iesus in
ciuitatē ſamarie que dicit̄ ſi
char iuxta pꝛediū quod dedit
iacob ioſeph filio ſuo: erat aūt
ibi fons iacob. Jeſus ergo fati
gat⁹ ex itinere ſedebat ſic ſupꝛa
fontē. hoꝛa autē erat q̄ſi ſexta.
Venit mulier de ſamaria hau
rire aquam. Dicit ei ieſus. Da
mihi bibere. Diſcipuli aūt ei⁹
abierant in ciuitatem vt cibos
emerēt. Dicit ergo ei mulier il
la ſamaritana. Quō tu iude⁹
cuꝫ ſis bibere a me poſcis que
ſum mulier ſamaritana? Nō
eñ coutunt̄ iudei ſamaritanis
Reſpōdit ieſus ⁊ dixit ei. Si
ſcires domū dei: ⁊ quis eſt qui
dic̄ tibi: da mihi bibere: tu foꝛ-
ſitan petiſſes ab eo: ⁊ dediſſet
tibi aquā viuā. Dicit ei mulier
Dñe neq̄ in quo haurias ha-
bes: ⁊ puteus altus eſt. Unde
ergo habes aquā viuā? Num
q̇d tu maioꝛ es pr̄e nr̄o iacob?
qui dedit nobis hūc puteuꝫ: ⁊
ip̄e ex eo bibit ⁊ filij eius et pe
coꝛa eius? Rn̄dit ieſus ⁊ dixit
ei. Oīs q̇ biberit ex aqua hac
ſitiet iterū. Qui aūt biberit ex
aqua quā ego dabo ei nō ſiti-
et in eternū. Sed aqua quam
ego dabo ei fiet in eo fons aq̄
ſaliētis in vitā eternā. Dicit ad
eum mulier. Dñe da mihi h̄ ā͞c
aquā vt nō ſitiā: neq̄ veniā huc
haurire. Dicit ei ieſus. Vade
voca virū tuū ⁊ veni huc. Re-
ſpōdit mulier ⁊ dixit. Nō ha
beo virū. Dicit ei ieſus. Bene
dixiſti q: nō habeo virū. Quī
q̄ eñ viros habuiſti ⁊ nūc quē
habes nō eſt tu⁹ vir. Hoc vere
dixiſti. Dicit ei mulier. Dñe vt
video ꝓpheta es tu. Pr̄es nr̄i
in mōte hoc adoꝛauerūt ⁊ vos
dicitis q: hieroſolymis eſt loc⁹
vbi adoꝛare opꝫ. Dicit ei ih̄s.
Mulier crede mihi: q̇a venit
hoꝛa q̄n neq̄ in mōte hoc neq̄
in hieroſolymis adoꝛabitis pa
trē. Vos adoꝛatis qd̓ neſcitis:
nos adoꝛam⁹ quod ſcimus: q̇a
ſalus ex iudeis eſt. Sed venit
hoꝛa ⁊ nūc eſt q̄n veri adoꝛato
res adoꝛabūt pr̄eꝫ in ſpiritu ⁊
veritate. Naꝫ ⁊ pr̄ tales q̄rit q̇
adoꝛēt eū. Sp̄ūs eſt de⁹ ⁊ eos
q̇ adoꝛāt eū i ſp̄ū ⁊ v̓itate opꝫ
adoꝛare. Dicit ei mlier. Scio
q: meſſias venit qui dicit̄ xp̄s
Cum ergo venerit: ille nobis
annūtiabit oīa. Dicit ei ieſus.
Ego ſum q̇ loquoꝛ tecum. Et
ꝯtinuo venerūt diſcipuli eius
et mirabant̄ q: cū muliere lo-
quebat̄. Nemo tñ dicit. q̇d q̄-
ris aut q̇d loq̄ris cuꝫ ea. Reli-

quit ergo hydriā ſuā mulier: ⁊ abijt in ciuitatem: ⁊ dixit illis hoīb⁹. Venite ⁊ videte hoīem q̄ dixit mihi oīa quecūq; feci. Nunqd ipe eſt xp̄s? Exierūt ergo de ciuitate ⁊ veniebāt ad eū. Interea rogabāt eū diſcipuli eius dicētes. Rabbi manduca Ille aūt dixit eis. Ego cibum habeo māducare quē vos neſcitis. Dicebāt ergo diſcipli ei⁹ ad inuicē. Nunqd aliqs attulit ei manducare. Dicit eis ieſus. Meus cibus eſt vt faciā volūtatē eius q̄ miſit me: vt pficiaz opus ei⁹. Nōne vos dicitis q̄ adhuc quattuor menſes ſunt ⁊ meſſis venit. Ecce dico vobis leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiones: q: albe ſunt iā ad meſſem. Et q̄ metit mercedez accipit: ⁊ cōgregat fructū in vitam eternā: vt q̄ ſeminat ſimul gaudeat et q̄ metit. In hoc eniz eſt verbū verū: q: alius eſt q̄ ſeminat ⁊ ali⁹ eſt q̄ metit. Ego miſi vos metere: quod vos nō laboraſtis. Alij aūt laborauerunt et vos in labores eoꝝ itroiſtis Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt in eū ſamaritanoꝝ, ppter v̄bū mulieris teſtimoniū phibētis: q: dixit mihi oīa q̄cunq; feci. Cuz veniſſent ergo ad illū ſamaritani: rogauerūt eū vt ibi māeret. Et māſit ibi duos dies. Et mlto plures crediderūt in eū, ppter ſermonez eius ⁊ mulieri dicebāt. Quia nō iaz, ppter tuā loquelā credimus. Ipſi eni audiuim⁹ ⁊ ſciuimus: q: hic ē vere ſaluator mūdi. Offer. Intēde voci oroīs mee rex me⁹ et deus meus: qm̄ ad te orabo dn̄e. Secreta.

RESpice dn̄e, ppiti⁹ ad munera q̄ ſacramus: vt ⁊ tibi grata ſint ⁊ nobis ſalutaria ſp exiſtāt. Per. Cōio. Qui biberit aquā quā ego dabo ei dicit dn̄s fiet in eo fons aq̄ ſaliētis in vitā eternam. Poſt cōionē.

HUius nos dn̄e pceptio ſacramēti mundet a crimie et ad celeſtia regna perducat. Per. Super populū. Oratio

PReſta queſum⁹ omnipotens deus: vt qui in tua, ptectione confidimus cūcta nobis aduerſantia te adiuuante vincamus. Per dn̄m noſtruz.

Sabbato. Statio ad ſanctaz ſuſannam. Introitus

VErba mea aurib⁹ pcipe dn̄e itellige clamorem meum: intēde voci orationis mee. Ps. Rex meus ⁊ deus meus. V. Gloria pr̄i. Oratio.

PResta q̄s om̄ps deꝰ: vt qui
ſe affligendo carnē ab ali
mētis abſtinēt ſectādo iuſtitiā
a culpa ieiunent. Per dominū

Lectio danielis ꝓphete. xiij. c.

IN diebus illis. Erat vir i
babylone: ⁊ nomē eius ioa
chim. Et accepit vxorē nomīe
ſuſannā filiaz helchie pulchrā
nimis et timentē deū. Parētes
enī illius cū eſſent iuſti: erudie
runt filiam ſuā ſ̄m legē moyſi
Erat aūt ioachim diues valde
et erat ei pomeriū vicinuz do-
mui ſue. Et ad ip̄m cōfluebāt
iudei: eo ꝙ eſſet honorabilioꝛ
oīm. Et cōſtituti ſūt duo ſenes
iudices in āno illo de quibus
locutus eſt dn̄s: quia egreſſa ē
iniquitas de babylone a ſenio
ribus iudicibus qui videbanꝛ
regere populū. Iſti frequenta-
bāt domū ioachim ⁊ veniebāt
ad eos omnes qui habebāt iu
dicia. Cuz aūt ppl's reuertiſſꝫ
poſt meridiem: ingrediebatur
ſuſanna ⁊ deambulabat in po
merio viri ſui. Et videbāt eaz
ſenes quotidie ingredientē et
deambulantē: ⁊ exarſerūt ī cō
cupiſcentiā eius. Et euerterūt
ſenſum ſuū ⁊ declinauerūt ocu
los ſuos vt nō viderēt celū ne-
ꝗ recoꝛdarenꝛ iudicioꝝ iuſto
rum. Factū eſt aūt cū obſerua
rent diē aptū q̄n eā poſſent in-
uenire ſolaz: ingreſſa eſt aliq̄n
ſicut heri ⁊ nudius tertius cuz
duabus ſolis puellis: voluitꝗ
lauari in pomerio Eſtus q̄ppe
erat. Et non erat ibi q̄ſq̄ p̄ter
duos ſenes abſcōditos cōtem-
plantes eam. Dixit ergo puel
lis. Afferte mihi oleuz ⁊ ſmig
mata: ⁊ oſtia pomerij claudite
vt lauer. Cum aūt egreſſe eēnt
puelle: ſurrexerūt duo ſenes ⁊
accurrerūt ad eam: ⁊ dixerunt
Ecce oſtia pomerij clauſa ſūt:
et nemo nos videt: ⁊ in concu-
piſcentia tui ſumꝰ. Quāobrez
aſſentire nobis ⁊ cōmiſcere no
biſcum. Quod ſi nolueris di-
cemus teſtimoniū contra te ꝙ
fuerit tecū iuuenis: ⁊ ob hanc
cauſam emiſeris puellas a te.
Ingemuit ſuſanna ⁊ ait. An-
guſtie ſunt mihi vndiꝗ. ſi eniꝫ
hoc egero: moꝛs mihi ē. ſi aūt
nō egero: nō effugiā manꝰ ve-
ſtras. Sed meliꝰ eſt mihi abſꝗ
ope incidere in manus hoīm:
q̄ꝫ peccare in cōſpectu dn̄i. Et
exclamauit voce magna ſuſan
na. Exclamauerūt aūt ⁊ ſenes
aduerſus eā. Et cucurrit vnus
⁊ apuit oſtia pomerij. Cū aūt
audiſſent clamorē in pomerio

famuli domus irruerunt ꝑ po
ſticum vt viderent quidnā hoc
eſſet. Poſtq̄ autē ſenes locuti
ſunt: erubuerūt ſerui vehement̄
q2 nūq̄ dictus fuerat ſmo hu
iuſcemodi de ſuſanna. Et factā
eſt dies craſtina. Cūq3 veniſſet
ppl's ad virū eius ioachim: ve
nerūt ⁊ duo p̄ſbr̄i pleni iniqua
cogitatōe aduerſus ſuſannā vt
interficerēt eā. Et dixerunt co
ram pplo. Mittite ad ſuſannā
filiā helchie vxorē ioachiʒ. Et
ſtatim miſerūt. Et venit cū pa
rētibus ⁊ filijs ⁊ vniuerſis co-
gnatis ſuis. Flebāt igit̄ ſui: et
oēs q̄ nouerāt eā. Cōſurgētes
aūt duo p̄ſbr̄i in medio popli:
poſuerūt man⁹ ſuas ſup caput
eius. Que flens ſuſpexit ad ce
lum. Erat eñ cor ei⁹ fiduciā ha
bens in dño. Et dixerūt p̄ſbr̄i
Cū deambularem⁹ ī pomerio
ſoli ingreſſa eſt hec cū duabus
puellis ⁊ clauſit oſtia pomerij:
et dimiſit a ſe puellas. Venit ad
eam adoleſcēs q̄ erat abſcondi
tus ⁊ cōcubuit cum ea. Porro
nos cuʒ eſſemus in angulo po
merij vidētes iniquitatem cu-
currimus ad eos: ⁊ vidim⁹ eos
pariter cōmiſceri. Et illū q̄dē
nequiuimus cōprehendere quia
fortior nobis erat: ⁊ apto oſtio
exiliuit. Hanc aūt cū appreh̄ē
diſſemus: interrogauim⁹ q̄ſnā
eſſet adoleſcēs: ⁊ noluit indica
re nobis: hui⁹ rei teſtes ſumus
Credidit eis oīs multitudo q̄
ſi ſenioribus ppli ⁊ iudicibus
et ꝯdemnauerūt eam ad mor-
tem. Exclamauit aūt voce ma
gna ſuſanna ⁊ dixit. De⁹ eterne
qui abſcōditoꝝ es cognitor: q̄
noſti omnia anteq̄ fiāt: tu ſcis
qm̄ falſum teſtimoniū ꝯtra me
tulerūt. Et ecce morior cum ni
hil hoꝝ fecerim q̄ iſti malicio-
ſe compoſuerūt aduerſum me:
Exaudiuit aūt dñs vocē eius
Cūq3 ducerent̄ ad mortē: ſuſci-
tauit dñs ſpm̄ pueri iunioris:
cui nomē daniel: ⁊ exclamauit
voce magna ⁊ dixit. Mūdus
ego ſum a ſanguine huius. Et
cōuerſus eſt omnis ppl's ad eū
⁊ dixit. Quis eſt iſte ſmo quē
locut⁹ es. Qui cum ſtaret ī me
dio eorumʒ: ait. Sic fatui filij iſ
rael nō iudicātes neq3 quod ve
rum eſt cognoſcētes ꝯdēnaſtis
filiam iſrael. Reuertimini ad
iudiciū: quia falſum teſtimoni
um locuti ſūt aduerſus eā. Re
uerſus eſt ergo ppl's cū feſtina
tiōe: ⁊ dixit ad eos daniel. Se
parate eos ab inuicē ꝓcul: ⁊ di
iudicabo eos. Cum ergo diui

ſi cēnt alter ab altero: vocauit vnū de eis ꝛ dixit ad eum. Jn neterate dierū maloꝝ: nunc venerunt pctā tua que opabaris prius iudicās iudicia iniuſta: inocētes opprimēs ꝛ dimittēs noxios: dicēte dño. Jnnocentē et iuſtuꝫ nō interficies. Nunc ergo ſi vidiſti eam dic ſub qua arbore videris eos colloquentes ſibi. Qui ait. Sub cino. Dixit aūt daniel. Recte mētitus es in caput tuū. Ecce enim angelus dñi accepta ſententia ab eo ſcidet te mediū. Et amoto eo iuſſit venire aliū et dixit ei. Semen chanaan ꝛ nō iuda ſpēs decepit te: ꝛ concupiſcētia ſubuertit cor tuū. Sic faciebatis filiabus iſrl': ꝛ illi timentes loquebanť vobis. Sꝫ nō filia iuda ſuſtinuit iniq̄tatē veſtraꝫ Nūc ergo ſi vidiſti eā: dic mihi ſub qua arbore comp̄hēderis eos loquētes ſibi. Qui ait. Sub pruno. Dixit aūt ei daniel. Recte mētit' es: ꝛ tu in caput tuū. Manet em̄ angel' dñi gladiū habēs vt ſecet te mediū et interficiet vos. Exclamauit itaqꝫ oīs cetus voce magna: et bñdixerūt deū q̄ ſaluat ſperantes i ſe. Et cōſurrexerūt aduerſus duos p̄ſbr̄os. cōuicerat em̄ eos daniel ex ore ſuo falſuꝫ dixiſſe teſtimoniū. Feceruntq; eis ſicuti male egerāt aduerſus proximū: ꝛ interfecerūt eos. Et ſaluatus eſt ſanguis innoxius in die illa. Oraō. Si ambulē in medio vmbre mortꝭ n̄ timebo mala qm̄ tu mecum es dñe. ℣. Uirga tua ꝛ bacul' tu' ip̄a me ꝯſolata ſūt. Scd'ꝫ Johēꝫ. viii.

In illo tpe. Perrexit ieſus i montē oliueti ꝛ diluculo iterum venit in templū: ꝛ oīs populus venit ad eū: ꝛ ſedēs docebat eos. Adducūt aūt ſcribe et phariſei mulierē in adulterio dep̄henſam: ꝛ ſtatuerūt eā in medio et dixerūt ei. Magr̄ hec mulier modo dep̄hēſa eſt in adulterio. Jn lege aūt moyſes mādauit nobis hm̄ōi lapidare. Tu ergo q̄d dicis? Hoc aūt dicebāt tētantes eū: vt poſſent accuſare eū. Jeſus aūt inclinans ſe deorſum digito ſcribebat in terra. Cūt aūt pſeuerarēt interrogātes eū erexit ſe et dixit eis. Qui ſine pctō eſt veſtrū: prim' in illā lapidē mittat. Et iterū ſe inclinās ſcribebat in terra. Audiētes aūt hec vnus poſt vnū exibant: incipientes a ſenioribus. Et remāſit ieſus ſolus: ꝛ mulier in medio

ſtās. Erigens aūt ſe ieſus dixit
ei. Mulier vbi ſunt q̄ te accu-
ſabant? Nemo te cōdēnauit?
Que dixit. Nemo dñe. Dixit
aūt ieſus. Nec ego te cōdēno.
Uade ⁊ iam ampli⁹ noli pecca
re. Offer. Greſſus meos diri-
ge domine ſm̄ eloquiū tuum
vt non dominet̄ mei omnis in
iuſtitia domine. Secreta

C Oncede q̄s om̄s de⁹ vt hu
ius ſacrificij mun⁹ oblatū
fragilitatē noſtrā ab oī malo
purget ſp̄ ⁊ muniat Per. Cōio
Nemo te ɔdēnauit mulier: ne
mo dñe nec ego te ɔdēnabo iā
ampli⁹ noli peccare. Poſtcōio.

U Eſum⁹ om̄s de⁹: vt inter
ei⁹ mēbra numeremur cu
ius corpori cōicauimus et ſan-
guini. Qui. Sup ppl'm. Orō

P Retende dñe fidelib⁹ tuis
dexterā celeſtis auxilij: vt
te toto corde ꝑquirāt ⁊ q̄ digne
poſtulāt cōſeq̄ mereant̄. Per.

Dñica.iiij.in.xl. ſtatio ad ſcā
crucē in hieruſalē. Introitus.

L Etare hierl'm et cōuē
tum facite omnes qui
diligitis eā: gaudete
cum letitia qui in triſtitia fui-
ſtis vt exultetis et ſatiemini ab
vberibus conſolationis veſtre
Ps. Letatus ſum in his q̄ dicta
ſunt mihi in domū dñi ibim⁹.
℣. Gloria patri. Oratio.

C Oncede q̄s om̄s deus: vt
q̄ ex merito nr̄e actionis
affligimur: tue gr̄e ɔſolatione
reſpiremus. Per. Epiſtola ad
Galathas quarto capitulo.

F Ratres. Scriptū eſt qm̄
abrahā duos filios habu
it: vnū de ancilla ⁊ vnū de libe
ra. Sed qui de ancilla ſm̄ car
nem natus eſt. Qui aūt de li-
bera ꝑ repromiſſionē q̄ ſunt ꝑ
allegoriā dctā. Hec em̄ ſūt duo
teſtamēta. Unū q̄dē in monte
ſyna in ſeruitutē generās: que
eſt agar. ſynai eſt mons in ara
bia qui cōiunctus eſt ei q̄ nūc ē
hierl'm: et ſeruit cū filijs ſuis.
Illa aūt q̄ ſurſum eſt hierl'm li
bera eſt q̄ eſt mr̄ nr̄a. Scriptū
eſt em̄. Letare ſterilis q̄ nō pa-
ris: erūpe ⁊ clama que nō par-
turis: q: multi filij deſerte ma-
gis q̄ eius q̄ habet virū. Nos
aūt fratres ſm̄ yſaac ꝑmiſſiōis
filij ſum⁹. Sed quō tūc is q̄ ſ̄z
carnē nat⁹ fuerat ꝑſeq̄bat̄ eū q̄
ſm̄ ſp̄m: ita et nūc. Sed quid
dicit ſcriptura? Eijce ancillā ⁊
filiū ei⁹. Nō em̄ erit heres fili
us ancille cū filio libere. Itaq̄
frēs nō ſum⁹ āc̄ille filij: ſ̄z libe-
re: q̄ libertate chriſt⁹ nos libe-

rauit. Grad. Letat⁹ ſum in his
q̄ dicta ſunt mihi in domū dn̄i
ibim⁹. ℣. Fiat pax in v̓tute tua
ꝛ abundātia in turribus tuis.
Tract⁹. Qui ꝯfidūt in dn̄o ſic̄
mōs ſyō nō cōmouebit̄ in et̄-
nū q̇ h̄itat in hierl̄m. ℣. Mon
tes in circuitu ei⁹ ꝛ dn̄s in circui
tu ppl̄i ſui ex h̄ nūc ꝛ vſq̄ȝ in ſe
culum. Scd̄m Johēm.vi.cap̄.

IN illo tp̄e. Abijt ieſus trās
mare galilee qḋ eſt tyberia-
dis ꝛ ſeq̄bat̄ eū multitudo ma
gna q: videbāt ſigna q̄ faciebat
ſuꝑ his q̇ īfirmabant̄. Subijt
ergo in montē ieſus: ꝛ ibi ſede
bat cū diſcipl̄is ſuis. Erat aūt
ꝓximū paſcha dies feſt⁹ iudeo
rum. Cū ſubleuaſſet ergo ocu
los ieſus ꝛ vidiſſet q: mltitudo
maxima venit ad eū: dixit ad
philippū. Vn̄ emem⁹ panes vt
mādueēt hi? Hoc aūt dicebat
tētans eū. Ip̄e em̄ ſciebat quid
eēt factur⁹. Rn̄dit ei philipp⁹.
Ducētoꝝ denarioꝝ panes nō
ſufficiūt eis: vt vnuſq̇ſq̄ȝ modi
cū q̇d accipiat. Dicit ei vnus ex
diſcipul̄ ei⁹ andreas frat̄ ſymo
nis petri. Eſt puer vn⁹ h̄ q̇ h̄ȝ
q̇nq̄ȝ panes ordeaceos ꝛ duos
piſces: ſed h̄ q̇d ſunt int̄ tātos?
Dixit ergo ih̄s. Facite hoīes
diſcūbere. Erat aūt fenū mltū
in loco. Diſcubuerūt ergo viri
nūero q̄ſi q̇nq̄ȝ milia. Accepit
ergo ih̄s pāes: ꝛ cū gr̄as egiſſ;
diſtribuit diſcūbētib⁹. Silr̄ et
ex piſcib⁹ q̄ꝝtū volebāt. Vt aūt
impleti ſunt dixit diſcipul̄ ſuis
Colligite q̄ ſuꝑfuerūt fragmē-
ta ne ꝑeant. Collegerūt ergo ꝛ
īpleuerunt duodecī cophinos
fragmētoꝝ ex q̇nq̄ȝ pāīb⁹ orde
aceis q̄ ſuꝑfuer̄t his q̇ māduca
uerāt. Illi ergo hoīes cū vidiſ-
ſēt q̄ꝛ ih̄s fecerat ſignū dicebāt
q: h̄ eſt vere ꝓpħa q̇ vētur⁹ ē in
mūdū. Offer. Laudate dn̄ȝ qm̄
b ēign⁹ ē: pſallite nōi ei⁹: qm̄ ſua
uis ē: oīa q̄cūq̄ȝ voluit fec̄ i celo

SAcrificijs Secr. ꝛ in t̄ra
ꝑn̄tib⁹ dn̄e q̄s intēde pla-
cat⁹: vt ꝛ deuotiōi nr̄e ꝓficiāt et
ſaluti. Per. Cōio. Hierl̄ȝ que
edificat̄ vt ciuitas cui⁹ ꝑticipa-
tio ei⁹ in idip̄m: illuc em̄ aſcēde
rūt tribus trib⁹ dn̄i ad ꝯfitēdū
nomini tuo dn̄e. Poſt cōio.

DA nobis miſericors deus
vt ſancta tua q̇b⁹ inceſſan
ter explemur: ſinceris tractem⁹
obſequijs: et fideli mente ſemꝑ
ſumamus. Per. Feria ſecūda
Statio ad ſanctos q̄ttuor co-
ronatos. Introitus.

DEus ī noīe tuo ſaluū
me fac et in v̓tute tua

iudica me deus exaudi orōem
meam. ps Auribꝰ pcipe verba
oris mei. ℣. Gloria. Oratio.
Preſta q̄ſumus ops deus
vt obſeruatōes ſacras an-
nua deuotōe recolentes: ꝛ cor
pore tibi placeamꝰ ꝛ mēte. Per
Lectio libri regū.iij. caplo.iij.
In diebꝰ illis. Venerūt due
mulieres meretrices ad re-
gem ſalomonē. ꝛ ſteterūt coraꝫ
eo: quarū vna ait. Obſecro mi
dñe. ego et mulier h̄ habitamꝰ
in domo vna: ꝛ pepi apud eaꝫ
i cubiculo. Tertia vō die poſt
q̄ ego pepi: pepit ꝛ h̄ ꝛ eramꝰ
ſimul nulluſq; alius i domo no
biſcum exceptis nobis duabꝰ.
Mortuꝰ ē autē filius mulieris
huiꝰ nocte: dormiēs quippe op
preſſit eum. Et cōſurgens intē
peſte noctis ſilentio tulit filiuꝫ
meuꝫ de latere meo ancille tue
dormiētis: ꝛ collocauit in ſinu
ſuo. ſuū aūt filiū qui erat mor-
tuꝰ poſuit in ſinu meo. Cumq;
ſurrexiſſem mane vt darē lac fi
lio meo apparuit mortuꝰ. Queꝫ
diligētius intuēs clara luce de-
p̄hēdi nō ēē meū quē genuerā
Rn̄ditq; altera mulier. Nō ē ita
vt dicis: ſꝫ filius tuꝰ mortuꝰ eſt
meus aūt viuit Ecōtrario illa
dicebat. Mentiris filius q̄ppe
meꝰ viuit: ꝛ filiꝰ tuꝰ mortuꝰ eſt.
Atq; in hūc modū ptēderāt co
raꝫ rege. Tūc rex ait Hec dicit
filiꝰ meꝰ viuit ꝛ filiꝰ tuꝰ mortuꝰ,
ē ꝛ iſta rn̄det: nō ſꝫ filiꝰ tuꝰ mor
tuus ē ꝛ filius meꝰ viuit. Dixit
ergo rex. Afferte m̄ gladiū. Cū
q̄ attuliſſent gladiū corā rege:
diuidite inq̄t infātem viuuꝫ in
duas ptes: ꝛ date dimidiā pteꝫ
vni: ꝛ dimidiā ptē alteri. Dixit
aūt mulier cuiꝰ filius erat viuꝰ,
ad regē. Cōmota ſūt q̄ppe vi-
ſcera eiꝰ ſup filio ſuo. Obſecro
dñe date illi infantē viuū: ꝛ no
lite interficere eū. Ecōtrario il
la dicebat. Nec mihi nec tibi:
ſed diuidat. Rn̄dit rex et ait.
Date huic infātē viuū ꝛ nō oc
cidat. Hec eſt eñi mater eius.
Audiuit itaq; oīs iſrl' iudiciuꝫ
qd̄ iudicaſſet rex: et timuerunt
regē vidētes ſapientiā dei eſſe
in eo ad faciēdū iudiciū. Gra.
Eſto mihi in deū ptectoreꝫ et
in locū refugij vt ſaluū me faci
as. ℣. Deus in te ſperaui domi
ne nō cōfūdar in etnū. Scd'm
Johannem. ſecundo capitulo.
In illo tpe. Prope erat pa-
ſcha iudeorū ꝛ aſcēdit ieſus
hieroſolymā. Et inuenit in tē-
plo vendentes oues boues: et
colūbas: ꝛ nūmularios ſedē-

tes. Et cũ feciſſet quaſi flagellũ
de funiculis: oēs eiecit de tem
plo oues quoq; ⁊ boues ⁊ num
mulariorũ effudit es ⁊ mēſas
ſubuertit. Et his qui colũbas
vēdebāt dixit Auferte iſta hic
et nolite facere domũ pr̃is mei
domum negociationis. Recor
dati vero ſunt diſcipuli eius q:
ſcriptũ eſt. zelus domus tue co
medit me. rñderũt ergo iudei et
dixerũt ei. Qđ ſignũ oſtendis
nobis q: hec facis? Rñdit ie
ſus ⁊ dixit eis. Soluite tēpluz
hoc ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo il
lud dixerũt ergo iudei. Qua
draginta ⁊ ſex annis edificatũ
eſt templũ hoc ⁊ tu in trib⁹ die
bus excitabis illud? Jlle aũt di
cebat de tēplo corporis ſui. Cũ
ergo reſurrexiſſet a mortuis: re
cordati ſunt diſcipuli eius: q: h
dicebat de corpore ſuo. Et cre
diderũt ſcripture ⁊ ſmoni quē
dixit ieſus. Cum autem eſſet
hieroſolymis in paſcha in die
feſto: multi crediderũt in noīe
ei⁹ vidētes ſigna ei⁹ q̄ faciebat
Jpſe autem ieſus nō credebat
ſemetipſuz eis: eo q ipſe noſſz
oēs ⁊ q: op⁹ ei nō erat vt quis
teſtimoniũ phiberet de hoīe
Jpſe enim ſciebat quid eſſet in
homine. Offertoriũ. Jubilate
deo oīs terra: ſuite dño in leti
tia intrate in cōſpectu eius in
exultatione q: dñs ipe eſt deus
OBlatũ tibi dñe Secre.
ſacrificiũ viuificet nos ſp
et muniat. Per. Cōio. Ab oc
cultis meis mũda me dñe ⁊ ab
alienis pce ſuo tuo. Poſtcōio.
SUmptis dñe ſalutarib⁹ ſa
cramentis ad redēptionis
etne q̄ſum⁹ pficiam⁹ augmen
tum. Per. Sup ppłm. Orō.
DEprecatōem nr̃am q̄s do
mine benign⁹ exaudi: ⁊ q
bus ſupplicādi p̄ſtas affectum
tribue defenſiōis auxiliũ. Per
Feria. iiij. Statio ad ſctm̃ lau
rentiũ in damaſo. Introitus.
EXaudi de⁹ orōez meā
et ne deſpexeris depre
catōem meā: intēde in
me ⁊ exaudi me. ps. Cōtriſtat⁹
ſum in exercitatōe mea et con
turbatus ſuz a voce inimici et
a tribulatōe pctōris. ℣. Gloria
patri ⁊ filio. Oratio.
SAcre nobis q̄s dñe obſer
uatōis ieiunia et pie con
uerſatōis augmētuz ⁊ tue ppi
tiationis cōtinuũ p̄ſtent auxili
um. Per dominum noſtrum
Lectio libri Exodi. xxxij. ca.
IN diebus ill. Locut⁹ ē dñs
ad moyſen dicēs. Deſcende

de mõte: q: peccauit populus
tuus quē eduxiſti de terra egy
pti. Receſſerūt cito de via quē
oſtēdiſti eis. Fecerūtq; ſibi vi-
tulum cõflatilē: ⁊ adorauerūt:
atq; immolātes ei hoſtias dixe
runt. Iſti ſunt dij tui iſrael q̇ te
eduxerūt de t̃ra egypti. Rur-
ſumq; ait dñs ad moyſen. Cer
no ꝙ populus iſte dure ceruı-
cis ſit: dimitte me vt iraſcat̃ fu
ror meus contra eos ⁊ deleam
eos: faciāq; te in gentē magnā
Moyſes aūt orabat dñm deū
ſuū dicēs. Cur dñe iraſcitur fu
ror tuus cõtra pplm tuū quem
eduxiſti de terra egypti in for-
titudine magna et in manu ro
buſta. Ne queſo dicāt egyptij
callide eduxit eos: vt interfice-
ret in montibꝰ ⁊ deleret de t̃ra
Quieſcat ira tua: ⁊ eſto placa-
bilis ſuꝑ nequitia ppli tui. Re
cordare abraham: yſaac: et iſrl
ſ̃uorū tuorū quibꝰ iuraſti ꝑ te
metipſum dicens. Multiplica
bo ſemen vr̃m ſicut ſtellas celi:
vniuerſam terrā hāc de q̃ locu-
tus ſū dabo ſemini vr̃o: ⁊ poſ-
ſidebitis eam ſꝑ. Placatuſq; eſt
dñs ne faceret malum qḋ locu-
tus fuerat aduerſus pplm ſuū.
Et miſertꝰ eſt pplo ſuo dñs de
us noſter. Grad. Exurge dñe
fer opē nobis: ⁊ libera nos ꝑpt̃
nomē tuū. ℣. Deꝰ auribꝰ nr̃is
audiuimꝰ patres nr̃i ānuntia-
uerūt nobis opꝰ qḋ operatꝰ es
in diebꝰ eoꝝ ⁊ ī diebꝰ antiq̇s.

Scḋm Iohānem. vij. caplo.

IN illo tp̃e. Iā die feſto me
diāte aſcēdit ieſus ī tēplū et
docebat. Et mirabāt̃ iudei di
centes. Quō hic litteras ſcit: cū
nō didicerit. Rñdēs eis ih̄s et
dixit. Mea doctrina nō ē mea
ſed eiꝰ qui miſit me. Si q̇s vo-
luerit volūtatē eius facere: co-
gnoſcet de doctrina mea vtrū
ex deo ſit: an ego a meipſo loq̃r
Qui a ſemetipſo loquit̃: gl̃iā
propriā querit. Qui aūt q̃rit
gl̃iam eius qui miſit illū: hic ve
rax eſt: ⁊ iniuſtitia in illo nō ē.
Nonne moyſes dedit vobis le
gem: et nemo ex vobis facit le-
gem? Quid me queritis inter-
ficere? Reſpōdit turba ⁊ dixit.
Demoniū habes. Quis te q̃rit
interficere? Rñdit ih̄s ⁊ dixit
eis. Vnū opꝰ feci ⁊ oēs mira-
mini. Propterea moyſes dedit
vobis circūciſionē: ñ q: ex moy
ſe: ſ; ex pr̃ibꝰ. Et ī ſabbato cir-
cūcidit hoīez. Si circūciſionē
accipit hō ī ſabbato: vt nō ſol
uatur lex moyſi mihi indigna-
mini q: totū hoīem ſanum fe-

ci in ſabbato? Nolite iudicare ſcḋ faciē: ſz iuſtū iudiciū iudicate. Dicebāt ergo ꝗdā ex hieroſolymis. Nōne hic ē quē querūt iudei interficere: Ecce palā loquit: ⁊ nihil ei dicūt. Nunꝗd vere cognouerūt principes q: hic eſt xp̄s. Sz hūc ſcimus vñ ſit. Xp̄s autē cū venerit nemo ſcit vñ ſit. Clamabat ergo docens in tēplo ieſus: et dicēs. Et me ſcitis: ⁊ vnde ſim ſcitis et a meipſo nō veni: ſed eſt ver⁹ qui miſit me: quē vos neſcitis. Ego aūt ſcio eū. Et ſi dixero q: neſcio eū: ero ſimul vobis mēdax Sed ſcio eū q: ab ipſo ſum et ipſe me miſit. Querebāt ergo eū apphendere: ⁊ nemo miſit i eū manus: q: nondū venerat hora eius. De turba autē multi crediderūt in eū. Offer. Expectās expectaui dñm et reſpexit me: ⁊ exaudiuit dep̄catōez meā ⁊ immiſit in os meū cāticū nouū hymnum deo noſtro. Secre.

HEc hoſtia dñe q̄s emūdet nr̄a delicta ⁊ ad ſacrificiū celebrādū ſubditoꝝ tibi corpa menteſq; ſctificet. Per. Cōio. Letabimꝰ i ſalutari tuo ⁊ in nomine dei nr̄i magnificabimꝰ. Poſtcommunio.

HUius nos dñe pceptio ſacramēti mūdet a crimine ⁊ ad celeſtia regn̄ pducat. Sup pplz. Orō.

MIſerere dñe pplo tuo et cōtinuis tribulatōnibus laborāt ppiti⁹ reſpirare ɔcede. Per.

Feria quarta. Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.

DUm ſanctificatus fuero i vobis cōgregabo vos de vniuerſis t̄ris: ⁊ effundā ſup vos aquā mūdā et mundabimini ab oībus inquinamētis vr̄is: ⁊ dabo vobis ſpm̄ nouū. Ps. Bn̄dicam dñm in oī tpe: ſp laus eius i ore meo ℣. Gl'ia patri ⁊. Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. Oratio.

DEus qui ⁊ iuſtis premia meritoꝝ ⁊ pctōrib⁹ per ieiuniū veniā pbes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reat⁹ noſtri cōfeſſio indulgentiā valeat percipere delictoꝝ. Per dominū.

Lectio ezechiel' pphe. xxxvi. c.

HEc dicit dñs deus. Sanctificabo nomē meū magnum: vt ſciāt gentes quia ego dñs: cū ſanctificat⁹ fuero in vobis coram eis. Tollā quippe vos de gentibus: et cōgregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ adducam vos in terram veſtram: et effundā ſup vos aquā mūdā: ⁊ mundabimini ab oībus inqui

namentis vrïs ⁊ ab vniuerſis
idolis vrïs mūdabo vos. Et da
bo vobis coꝛ nouū: ⁊ ſpm̄ no‑
uum ponā i medio vrï. Et au‑
ferā coꝛ lapideū de carne vrā ⁊
dabo vobis coꝛ carneū: ⁊ ſpm̄
meū ponā in medio vrï. Et fa
ciā vt in p̄ceptis meis ambule‑
tis: ⁊ iudicia mea cuſtodiatis: ⁊
operemini. Et habitabitis in
terra quā dedi patrib⁹ veſtris
et eritis mihi i pplm: ⁊ ego ero
vobis in deū. Dicit dñs oṗs.
Graduale. Uenite filij audite
me timoꝛē dñi docebo vos. ℣.
Accedite ad eū ⁊ illuminamini
⁊ facies vrē nō cōfundēt. Hic
dicitur. Dñs vobiſcum. Sine
Flectamus genua. Oratio.

Preſta q̄s oṗs deus: vt q̄s
ieiunia votiua caſtigāt ipſa
quoq; deuotio ſancta letificet:
vt terrenis affectib⁹ mitigatis
facilius celeſtia capiam⁹. Per.
Lectio eſaie pphete primo ca.

Hec dicit dñs. Lauamini:
mūdi eſtote: auferte malū
cogitōnū vrarū ab oculis meis
Quieſcite agere pverſe: diſcite
bene facere. Querite iudiciū
ſubuenite opp̄ſſo: iudicate pu
pillo: defendite viduā: ⁊ venite
et arguite me dicit dñs. Si fu‑
erint peccata veſtra vt coccinū
quaſi nix dealbabunt. Et ſi fu
erint rubra quaſi vermiculus:
velut lana alba erūt. Si volue
ritis ⁊ audieritis me: bona terre
comedetis. Dicit dñs omnipo‑
tens. Grad. Btā gens cuius
eſt dñs de⁹ eoꝝ pplˢ quē elegit
dñs in hereditatē ſibi. ℣. Uer‑
bo dñi celi firmati ſunt et ſpū
oris eius omīs virtus eoꝛum.
Scdm Johannē. ix. capitulo.

In illo tpe. Preteriens ihs
vidit hoiem cecū a natiuita‑
te. Et interrogauerūt eū diſci‑
puli eius. Rabbi q̄s peccauit
hic aut parētes ei⁹ vt cecus na‑
ſceretur. Rn̄dit ihs. Neq; hic
peccauit neq; p̄ētes ei⁹: ſ; vt ma
nifeſtent opa dei in illo. Me
optet opari opa ei⁹ q̄ miſit me
donec dies ē. Uenit nox qn̄ ne
mo pōt opari. Quādiu in mū
do ſum: lux ſum mūdi. Hec cū
dixiſſet expuit in terrā: et fecit
lutū ex ſputo ⁊ liniuit lutū ſu
per oculos ei⁹ ⁊ dixit ei. Uade
⁊ lauare in natatoꝛia ſyloe: qđ
interp̄tat̄ miſſus. Abijt ergo ⁊
lauit: ⁊ venit videns. Itaq; vici
ni ⁊ q̄ viderāt eū prius q: men
dicus erat dicebāt. Nōne hic ē
q̄ ſedebat ⁊ mēdicabat? Alij di
cebāt q: hic ē: alij aūt. Neq̄q̄
ſed ſimilis eius eſt. Ille vero di

cebat. Quia ego ſum. Dicebāt
ergo ei. Quō apti ſūt tibi ocu-
li? Rn̄dit ille homo q̄ dicitur
ieſus lutū fecit: ⁊ vnxit oculos
meos: ⁊ dixit mihi. Uade ad
natatoria ſyloe ⁊ laua. Et abiȷ
⁊ laui ⁊ vidi. Dixerūt ergo ei.
Ubi eſt ille? Ait. Neſcio. Ad-
ducūt eū ad phariſeos q̄ cecus
fuerat. Erat aūt ſabbatū qn̄ lu
tum fecit ieſus: ⁊ apuit oculos
eius. Iterū ergo interrogabāt
eum phariſei quō vidiſſet. Ille
aūt dixit eis. Lutū poſuit mi-
hi ſuper oculos ⁊ laui ⁊ video.
Dicebāt ergo ex phariſeis qui
dā: nō ē hic hō a deo qui ſab-
batū nō cuſtodit. Aliȷ aūt dice
bāt. Quō pōt homo peccator
hec ſigna facere. Et ſciſma erat
inter eos. Dicūt ergo ceco ite-
rum. Tu q̄d dicis de eo q̄ apu
it oculos tuos? Ille autē dixit
q: ꝓpheta eſt. Nō crediderūt
ergo iudei de illo quia cecus fu
iſſet ⁊ vidiſſet: donec vocauerūt
parentes eius qui viderat. Et
interrogauerunt eos dicentes
Hic eſt filius veſter quē vos di
citis q: cecꝰ natꝰ eſt? Quō ergo
nūc videt. Rn̄derūt eis paren
tes eius ⁊ dixerūt. Scimꝰ q: h
eſt filius noſter: ⁊ q: cecꝰ natꝰ ē:
quō aūt nūc videat neſcimꝰ aut
quis eiꝰ aperuit oculos nos ne
ſcimꝰ. Ipſum interrogate: eta
tem hꝫ ipſe de ſe loquat. Hec
dixerūt parētes eius: q: time-
bāt iudeos. Iā eī cōſpirauerāt
iudei: vt ſi q̄s eū cōfiteret xp̄m
ex ſynagogā fieret. Propterea
parētes eiꝰ dixerūt q: etatē hꝫ
ip̄m interrogate. Uocauerunt
ergo rurſum hoīeꝫ qui fuerat.
cecus ⁊ dixerūt ei. Da gloriam
deo. Nos ſcimꝰ q: hic hō pec-
cator ē. Dixit ergo ille. Si pec
cator eſt neſcio: vnū ſcio: q: cuꝫ
eſſem cecꝰ: mō video. Dixerūt
ergo illi. Quid fecit tibi: quō
aperuit tibi oculos? Rn̄dit eis
Dixi vobis iam ⁊ audiſtis q̄d
iterū vultis audire. Nūq̄d et
vos vultis diſcipuli eius fieri:
Maledixerūt ergo ei ⁊ dixe-
rūt. Tu diſcipulꝰ illius ſis: nos
aūt moyſi diſcipli ſumꝰ. Nos
ſcimꝰ q: moyſi locutꝰ ē deꝰ: hūc
aūt neſcimꝰ vnde ſit. Rn̄dit ille
homo ⁊ dixit eis. In hoc enim
mirabile ē: q: vos neſcit vnde
ſit: ⁊ apuit oculos meos. Sci-
mus autē q: pctōres deus non
audit: ſꝫ ſi q̄s dei cultor eſt ⁊ vo
luntatē eiꝰ facit hunc exaudit.
A ſeculo nō ē auditū q: apuit
q̄s oculos ceci nati. Niſi eſſet
hic a deo non poterat facere

quicq̃. Reſpõderũt ⁊ dixerũt
ei. In pctis natus es totus ⁊ tu
doces nos. Et eiecerũt eũ foras
Audiuit ieſus q: eiecerũt eum
foras: ⁊ cuꝫ inueniſſet eũ dixit
ei. Tu credis in filiũ dei? Rñ
dit ille et dixit. Quis eſt domi
ne vt credã in eum? Et dixit ei
ieſus. Et vidiſti eum: ⁊ qui lo-
quit̃ tecum ipſe eſt. At ille ait.
Credo dñe. Et pcidẽs adora-
uit eum. Offer. Bñdicite gen
tes dñm deuꝫ nr̃m: ⁊ obaudite
vocẽ laudis ei⁹: q: poſuit aĩam
meã ad vitã: ⁊ nõ dedit cõmo-
ueri pedes meos: bñdict⁹ dñs q̃
nõ amouit depcationẽ meã: et
mĩam ſuam a me. Secreta.

S Upplices te rogam⁹ opſ
deus: vt his ſacrificijs pec
cata nr̃a mũdent̃: q: tunc verã
nobis tribuis mẽtis ⁊ corporis
ſanitatẽ. Per. Cõio. Lutuꝫ fe
cit ex ſputo dominus ⁊ liniuit
ocl'os meos: ⁊ abij ⁊ laui ⁊ vidi
et credidi deo. Poſt cõmunio.

S Acramẽta que ſumpſim⁹
dñe deus nr̃: et ſpũalibus
nos repleant alimẽtis: ⁊ corpo
ralibus tueant̃ auxilijs. Per
dominũ. Sup pplin. Oratio

P Ateant aures mĩe tue dñe
pcibus ſupplicãtiũ: ⁊ vt pe
tẽtibus deſiderata ꝯcedas: fac
nos q̃ tibi placita ſunt poſtula
re. Per. Feria.v. Statio ad
ſanctũ Silueſtrũ. Introitus.

L Etet̃ cor q̃rẽtiũ dñm:
querite dñm ⁊ ꝯfirma
mini q̃rite faciẽ ei⁹ ſp.
ps. Cõfitemini dño ⁊ inuoca-
te nomẽ eius: ãnũtiate int̃ gen
tes opa eius. ℣. Gloria. Orõ

P Reſta q̃s opſ deus: vt q̃s
ieiunia votiua caſtigãt: ip
ſa q̃ꝫ deuotio ſancta letificet: vt
terrenis effectib⁹ mitigatis: fa-
cilius celeſtia capiamus. Per.
Lectio libri regum. iiij.ca.iiij.

I N diebus illis. Uenit mu-
lier ſunamitis ad heliſeũ in
montẽ carmeli. Cumq̃ꝫ vidiſſet
eã vir dei de contra: ait ad iezi
pueruꝫ ſuum. Ecce ſunamitis
illa. Uade ergo ĩ occurſum ei⁹
et dic ei. Recte ne agitur circa
te ⁊ circa filiũ tuũ? Que rñdit
Recte. Cũq̃ꝫ veniſſet ad virũ
dei in monteꝫ apphẽdit pedes
eius. Et acceſſit iezi vt amoue
ret eã. Et ait hõ dei. Dimitte
illã. Aĩa eñi eius in amaritudi
ne eſt ⁊ dñs celauit a me: ⁊ nõ ĩ
dicauit mihi. Que dixit illi.
Nunquid petiui filiuꝫ a dño
meo. Nũquid nõ dixi tibi ne
illudas me? Et ille ait ad iezi.
Accinge lumbos tuos et tolle

baculũ meũ in manu tua ⁊ va-
de. Si occurrerit tibi homo ñ
ſalutes eum: ⁊ ſi ſalutauerit te
quiſpiã non reſpõdeas illi. Et
pones baculum meũ ſuper fa
ciem pueri. Porro mat̃ pueri
ait. Viuit dominꝰ ⁊ viuit ani-
ma tua nõ dimittã te. Surre-
xit ergo ⁊ ſecutus eſt eaz. Jezi
autẽ precesſerat ante eos: ⁊ po
ſuerat baculũ ſup faciẽ pueri:
⁊ nõ erat vox neqꝫ ſenſus. Re
uerſuſqꝫ eſt iezi in occurſuz eiꝰ
et nũtiauit ei dicẽs. Non ſur-
rexit puer. Ingreſſus eſt ergo
heliſeꝰ domũ: et ecce puer mor
tuus iacebat in lectulo eiꝰ. In-
greſſuſqꝫ clauſit oſtium ſup ſe
et ſuper puerũ: ⁊ orauit ad do
minũ. Et aſcẽdit ⁊ incubuit ſu
per puerum: poſuitqꝫ os ſuuz
ſup os eius: et oculos ſuos ſup
oculos eius: ⁊ manus ſuas ſup
manus eius ⁊ incuruauit ſe ſu
per eũ: ⁊ calefacta eſt caro pue
ri. At ille reuerſus deambula-
uit in domo ſemel huc atqꝫ il-
luc. Et aſcendit ⁊ incubuit ſup
eum. Et oſſitauit puer ſepties
aperuitqꝫ oculos ſuos. At ille
vocauit iezi: et dixit ei. Voca
ſunamitẽ hanc. Que vocata i
greſſa aſt ad eũ. Cui ait. Tol-
le filiũ tuũ. Venit autez illa ⁊
corruit ad pedes eius: ⁊ adora
uit ſup terrã. Tullit filiũ ſuuz
et egreſſa eſt. Heliſeus vero re
uerſus eſt in galgala. Grad.
Reſpice dñe teſtamentũ tuũ ⁊
aĩas pauperũ tuorum ne obliui-
ſcaris in finem. ℣. Exurge do-
mine ⁊ iudica cauſam tuã: me
mor eſto opprobrij ſeruorum tu-
orum. Scdm Lucam. vij. cap.

In illo tpe. Ibat ieſus in ci
uitatez que vocat̃ naym: et
ibant cum eo diſcipuli eius: et
turba copioſa. Cũ aũt appro-
pinquaret porte ciuitatis: ecce
defunctus efferebat̃ filius vni
cus matris ſue. Et hec vidua
erat: ⁊ turba ciuitatis multa cũ
illa. Quam cuz vidiſſet domi
nus miſericordia motus ſup
eam: dixit illi. Noli flere. Et
acceſſit ⁊ tetigit loculũ. Hi aũt
qui portabãt: ſteterunt. Et ait.
Adoleſcẽs tibi dico ſurge. Et
reſedit qui erat mortuꝰ et cepit
loqui: ⁊ dedit illum matri ſue.
Accepit aũt om̃s timor et ma-
gnificabãt deũ dicẽtes. Quia
ꝓpheta magnꝰ ſurrexit in no-
bis. Et qr deus viſitauit plebẽ
ſuam. Offer. Dñe ad adiuuã
dum me feſtina: confundantur
omnes aduerſuz me q̃ cogitãt
ſeruis tuis mala. Secreta.

Purifica nos miſericors de⁹: vt eccleſie tue p̄ces que tibi grate ſunt pia munera deferētes: fiāt expiatis mētibus gratiores Per. Cōio. Dñe memorabor iuſtitie tue ſolius: de⁹ docuiſti me a iuuētute mea: et vſqꝫ in ſenectā ꝛ ſeniū deus ne derelinquas me. Poſt cōionē.

Celeſtia dona capiētibus q̄s domine nō ad iudiciū prouenire patiaris: que fidelibus tuis ad remedium prouidiſti. Per. Sup ppłm. Orō.

Populi tui de⁹ inſtituto: ꝛ rector: pctā quib⁹ ipugnat̄ expelle: vt ſemp tibi placitus ꝛ tuo munimine ſit ſecur⁹. Per.

Feria ſexta. Statio ad ſanctū Euſebiuꝫ. Introitus

Meditatio cordis mei in cōſpectu tuo ſemp dñe adiutor meus et redēptor meus. Pſ. Celi enarrāt gloriaꝫ dei ꝛ opa manuū ei⁹ annūtiat firmamentū. ℣. Gloria. Orō.

Deus q̄ ineffabilib⁹ mūdū renouas ſacramētis: p̄ſta q̄s vt eccleſia tua et eternis pficiat inſtitutis: ꝛ tēpalibus non deſtituat̄ auxilijs. Per dñm.

Lectio libri regum.iii.ca.xvii.

In diebus illis. Egrotauit fili⁹ mulieris mriſſamitias: et erat languor fortiſſimus: ita vt nō remaneret in eo halitus Dixit ergo ad heliam. Quid mihi ꝛ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me vt rememorarent̄ iniquitates mee ꝛ iterficeres filiū meū. Et ait ad eaꝫ helias. Da mihi filiū tuū. Tullit eū de ſinu illi⁹ ꝛ portauit in cenaculū vbi ip̄e manebat et poſuit ſup lectū ſuū ꝛ clamauit ad dñm ꝛ dixit. Dñe deus meus etiaꝫ ne viduā apud quā ego vtcūqꝫ ſuſtentor afflixiſti vt interficeres filiū ei⁹. Et expādit ſe atqꝫ mēſus eſt ſup puerū trib⁹ vicibus: clamauitqꝫ ad dñꝫ ꝛ dixit. Domine de⁹ me⁹ reuertat̄ obſecrō aīa pueri huius in viſcera ei⁹. Exaudiuit aūt dñs vocē helie ꝛ reuerſa eſt aīa pueri intra eū et reuixit. Tullitqꝫ helias puerū et depoſuit eū de cenaculo ī iferiorē domū: ꝛ tradidit mrī ſue: ꝛ ait illi. En viuit fili⁹ tu⁹. Dixitqꝫ mulier ad heliā. Nūc ī iſto cognoui qm̄ vir dei es tu et ꝟbū dñi in ore tuo verū eſt.

Grad. Bonū ē ꝯfidere ī dño q̄ ꝯfidere in hoie. ℣. Bonū ē ſperare in domino q̄ ſpare in principib⁹. Sc̄dꝫ Johānē.xi.c.

In illo tpe. Erat quidā languens lazar⁹ a bethania de

caſtello marie ꝛ marthe ſororꝫ
eius. Maria aũt erat q̃ vnxit
dñm vnguēto ꝛ exterſit pedes
eius capillis ſuis. Cuiꝰ frater
lazarus infirmabat᷑. Miſerũt
ergo ſorores ad eum dicentes
Dñe ecce quē amas infirmat᷑.
Audiens autē ieſus dixit eis.
Infirmitas hec nõ eſt ad mor-
tem: ſed ꝓ gloria dei: vt glorifi
cetur filius dei per eã. Dilige-
bat aũt ieſus marthã ꝛ ſororē
eius mariã: et lazarum. Ut er
go audiuit q: infirmabat᷑ tũc
quidē mãſit in eodē loco duo-
bus diebus. Deinde poſt h̄ di
xit diſcipulis ſuis. Eamꝰ in iu-
deam iterũ. Dicũt ei diſcipuli
Rabbi nũc querebãt te iudei
lapidare: et iteruꝫ vadis illuc?
Rñdit ieſus. Nõne duodecim
hore ſunt diei. Si q̃s ambula
uerit in die nõ offendit: q̃a lu-
cem huius mũdi videt. Si aũt
ambulauerit in nocte offendit
quia lux nõ eſt in eo. Hec ait:
et poſt h̄ dicit eis. Lazarꝰ ami-
cus noſter dormit: ſed vado vt
a ſomnis excitē eum. Dixerũt
ergo diſcipuli eius. Dñe ſi dor-
mit ſaluus erit. Dixerat auteꝫ
ih̄s de morte eiꝰ: illi aũt puta-
uerũt q: de dormitione ſomni
diceret. Tũc ergo dixit eis ih̄s
manifeſte. Lazarꝰ mortuus eſt
ſed gaudeo ꝓpter vos vt creda
tis q̃m nõ eram ibi. Sꝫ eamꝰ
ad euꝫ. Dixit ergo thomas q̃
dicit᷑ didimus ad ꝯdiſcipulos
Eamus ꝛ nos ꝛ moriamur cũ
eo. Uenit itaq; ih̄s: ꝛ inuenit eũ
q̃ttuor dies iam in monumēto
habentem. Erat aũt bethania
iuxta hieroſolymã q̃ſi ſtadijs
q̃ndecim. Multi aũt ex iudeis
venerant ad marthã ꝛ mariam
vt cõſolarent᷑ eas de fratre ſuo
Martha ergo vt audiuit q: ie
ſus venit: occurrit illi. Maria
aũt domi ſedebat. Dixit ergo
martha ad ih̄m. Dñe ſi fuiſſes
hic frater meꝰ nõ fuiſſet mortu
us. Sed et nũc ſcio: q: q̃cunq;
popoſceris a deo dabit tibi de
us. Dicit illi ieſus. Reſurget
fr̃ tuꝰ. Dicit ei martha. Scio
q: reſurget in reſurrectione in
nouiſſimo die. Dicit ei ieſus.
Ego ſum reſurrectio et vita.
Qui credit in me: etiã ſi mor-
tuus fuerit viuet. Et oĩs qui vi
uit ꝛ credit in me: nõ morietur
in eternũ. Credis hoc? Ait illi
Utiq; dñe. Ego credidi q̃a tu
es xp̃s filiꝰ dei viui qui in hũc
mũdũ veniſti. Et cũ h̄ dixiſſet
abijt ꝛ vocauit mariã ſororem
ſuã ſilentio dicens. Magiſter

adeſt et vocat te. Illa autem vt
audiuit ſurrexit cito ⁊ venit ad
eum. Nondū eñi venerat ihs
in caſtellū: ſed erat adhuc in il
lo loco vbi occurrerat ei mar-
tha. Judei ergo qui erāt cū ea
in domo ⁊ cōſolabant̃ eā: cuȝ
vidiſſent mariam q: cito ſurre
xit ⁊ exijt: ſecuti ſunt eā dicen-
tes. Quia vadit ad monumen
tuȝ: vt ploret ibi. Maria ergo
cū veniſſet vbi erat ihs: vidēs
eum cecidit ad pedes eius: et
dixit ei. Dñe ſi fuiſſes hic: non
eſſet mortu⁹ frater me⁹. Jeſus
ergo vt vidit eam plorantē: et
iudeos qui venerāt cū ea plo-
rātes: īfremuit ſpū: ⁊ turbauit
ſemetipm̄ ⁊ dixit. Ubi poſui-
ſtis eū. Dicūt ei. Dñe veni ⁊ vi
de. Et lachrymat⁹ eſt ieſus. Di
xerūt ergo iudei. Ecce quomō
amabat eū. Quidā aūt ex ip-
ſis dixerūt. Nō poterat h̄ qui
aperuit oculos ceci nati facere vt
h̄ nō moreret̃. Ihs ergo rurſū
fremēs in ſemetipſo venit ad
monumētū. Erat aūt ſpelūca ⁊
lapis ſuppoſit⁹ erat ei. Ait ihs
Tollite lapidem. Dicit ei mar
tha ſoror ei⁹ qui mortu⁹ fuerat.
Dñe iam fetet q̄triduanus eſt
eſt. Dicit ei ieſus. Nōne dixi
tibi; qm̄ ſi credideris videbis
gloriā dei. Tulerūt ergo lapi-
dem. Jeſus autē eleuatis ocu
lis ſurſuȝ dixit. Pater gratias
ago tibi: qm̄ audiſti me. Ego
aūt ſciebaȝ q: ſemp̄ me audis:
ſȝ ,ppt̃ pplȝ q̄ circūſtat dixi vt
credāt q: tu me miſiſti. Hec cū
dixiſſet voce magna clamauit
Lazare veni foras. Et ſtatiȝ ,p
dijt qui fuerat mortu⁹: ligatus
man⁹ ⁊ pedes inſtitis: ⁊ facies
illi⁹ ſudario erat ligata. Dixit
eis ieſus. Soluite eū et ſinite
abire. Multi ergo ex iudeis q̄
venerant ad mariā ⁊ marthā
et viderāt q̄ fecit ieſus credide
runt in eū. Offer. Populū hu
milē ſaluū facies dñe: ⁊ oculos
ſupboꝝ humiliabis: qm̄ quis
deus preter te dñe. Secreta.

Munera nos q̄s dñe obla
ta purificēt ⁊ te nobis iu
giter faciāt eſſe placatuȝ. Per
Cōio. Uidēs dñs flētes ſoro-
res lazari ad monumētum: la
chrymat⁹ ē corā iudeis ⁊ clama
bat: lazare veni foras: ⁊ ,pdijt li
gat⁹ manib⁹ ⁊ pedib⁹: q̄ fuerat
q̄triduan⁹ mortuus. Poſt cōio

Hec nos q̄s dñe participa
tio sacramēti ⁊ a proprijs
reatibus indeſinēter expediat
et ab oībus tueatur aduerſis.
Per. Super populū. Oratio

PA q̃s ops deus: vt q̃ infir
mitatis noſtre conſcij de
virtute tua ↄfidimus: ſub tua
ſp pietate gaudeam⁹. Per do.

Sabbato. Statio ad ſanctuȝ
nicolaum. Introitus.

SItiẽtes venite ad aq̃s
dicit dñs: ꝛ q̃ nõ habe
tis preciũ venite ꝛ bibite cũ le-
titia. ps. Attẽdite popl'e meus
legẽ meã: inclinate aurẽ vr̃aȝ i
verba oris mei. ℣. Glia. Oro

FIat dñe q̃s per gratiam
tuã fructuoſus nr̃e deuo-
tionis affect⁹: q: tũc nobis ꝓde
rũt ſuſcepta ieiunia: ſi tua ſint
placita pietati. Per dominuȝ

Lectio eſaie ꝓphete. xlix. cap.

HEc dicit dñs. In tpe placi
to exaudiui te: ꝛ in die ſa
lutis auxiliat⁹ ſum tui. Et ſua
ui te: ꝛ dedi te in fedus populi
vt ſuſcitares terrã ꝛ poſſideres
hereditates diſſipatas: vt dice
res his qui vincti ſunt exite: et
his q̃ i tenebris ſunt reuelami
ni. Sup vias paſcent ꝛ in oĩ
bus planis paſcua eorũ. Non
eſuriẽt neq; ſitiẽt: ꝛ nõ ꝑcutiet
eos eſtus ꝛ ſol: q: miſerator re-
get eos ꝛ ad fontes aquarũ po
tabit eos: ꝛ ponaȝ oẽs mõtes
meos in viã: ꝛ ſemite mee exal
tabũt. Ecce iſti d lõge veniẽt:
et ecce ab aq̃lone ꝛ mari: ꝛ iſti
a terra auſtrali. Laudate celi ꝛ
exultet terra: iubilate montes
laudẽ: q: cõſolatus eſt dñs po-
pulum ſuũ: ꝛ pauperum ſuoꝝ
miſerebit. Et dixit ſyõ. Dere-
linq̃t me dñs: ꝛ dñs oblitus eſt
mei. Nũquid obliuiſci poteſt
mulier infantẽ ſuũ: vt nõ miſe-
reatur filio vteri ſui. Et ſi illa
oblita fuerit: ego tñ nõ obliui-
ſcar tui. Dicit dñs ops. Grad

Tibi dñe derelict⁹ eſt paup: pu
pillo tu eris adiutor. ℣. Ut qd
dñe receſſiſti longe: deſpicis in
opptunitatibus in tribulatiõe
Dum ſupbit impius incendit
pauper. Sedm Johẽm. viij. c.

IN illo tpe. Dicebat ihs tur
bis iudeoruȝ. Ego ſum lux
mũdi. Qui ſequit me nõ am-
bulat in tenebris: ſed habebit
lumẽ vite. Dixerũt ergo ei pha
riſei. Tu de teipo teſtimoniuȝ
phibes: teſtimoniũ tuũ nõ eſt
verũ. Rñdit ieſus et dixit eis.
Et ſi ego teſtimoniũ phibeo d
meipo: verum eſt teſtimoniuȝ
meuȝ: q: ſcio vnde veni et q̃ va
do. Vos aũt neſcitis vnde ve-
nio aut q̃ vado. Vos ſm car-
nem iudicatis: ego non iudico
quẽq;. Et ſi ego iudico iudiciũ
meũ verũ eſt: q: ſolus nõ ſum:

ſed ego et q̄ miſit me pater. Et
in lege veſtra ſcriptū eſt: q: du-
orum hoīm teſtimoniū veruꝫ
eſt. Ego ſum qui teſtimonium
ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſtioniuꝫ
ꝑhibet de me q̄ miſit me pater
Dicebant ergo ei. Ubi eſt pat
tu⁹? Rn̄dit iħs. Neqꝫ me ſcitis:
neqꝫ prēm meū. Si me ſciretis
forſitan et patrē meuꝫ ſciretis.
Hec v̄ba locut⁹ eſt ieſus in ga-
zophilatio docēs in tēplo. Et
nemo apprehēdit eū q: nōdū ve-
nerat hora ei⁹. Offer. Fact⁹ eſt
dn̄s firmamētū meū ⁊ refugiū
meū ⁊ liberator me⁹ ſꝑabo i eū

Oblationibus Secreta
nr̄is q̄s dn̄e placare ſuſce-
ptis ⁊ ad te nr̄as etiā rebelles
cōpelle ꝓpiti⁹ volūtates. Per.
Cōio. Dominus regit me ⁊ ni-
hil mihi deerit: in loco paſcue
ibi me collocauit: ſuꝑ aquā re-
fectionis educauit me. Poſt cō

Tua nos domīe queſum⁹
ſancta purificēt: et opera-
tionis ſue remedio tibi faciant
eſſe placatos. Per dominum.

Super populū. Oratio
Deus qui ſperātibus in te
miſereri potius eligis q̄ iraſci
da nobis digne flere mala que
fecimus: vt tue ꝯſolatiōis gra-
tiam inuenire valeamus. Per

Dn̄ica de paſſione. Statio ad
ſanctum Petrum. Introitus.

Iudica me de⁹ ⁊ diſcer-
ne cauſam meā de gē-
te non ſancta: ab hoīe
iniquo ⁊ doloſo eripe me: q̇a
tu es de⁹ me⁹ ⁊ fortitudo mea.
Ps. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē
tuam: ipſa me deduxerūt ⁊ ad-
duxerūt in mōtē ſctm̄ tuū: ⁊ in
tabernacula tua. ℣. Gl'ia patri
nō dicit̄ ad introitū vſqꝫ ad pa-
ſcha: niſi in miſſa de feſto ſi oc-
currerit: ſꝫ finito pſalmo abſo-
lute reincipit̄ introitus. Orō.

Queſum⁹ oꝑs de⁹ familiā
tuā ꝓpitius reſpice: vt te
largiente regatur in corꝑe: et te
ſeruāte cuſtodiat̄ in mēte. Per.
Ab hac die vſqꝫ ad feriā q̇ntā
cene dn̄i poſt orōeꝫ diei dr̄ orō
Eccl'ie tue. vel Deus oīm fid.
Epiſtola ad Hebreos. ix. cap.

Fratres. Xp̄s aſſiſtēs pō-
tifex futuroꝝ bonoꝝ per
amplius ⁊ ꝑfectius tabernacu-
lum nō manufactū: id eſt non
huius creationis. Neqꝫ ꝑ ſan-
guinē hircoꝝ aut vituloꝝ: ſed
per ꝓpriuꝫ ſanguinē introiuit
ſemel in ſctā: eterna redēptiōe
inuēta. Si eīm ſanguis hircorū
et thauroꝝ: ⁊ cinis vitule aſper-
ſus inquinatos ſctificat ad emūda

tionem carnis: q̃to magis ſan
guis xp̄i qui ꝑ ſpm̄ſctm̄ ſemet-
ip̄m obtulit immaculatū deo
emūdabit cōſcientiā noſtrā ab
opibus mortuis ad ſeruiendū
deo viuēti. Et ideo noui teſta
mēti mediator eſt: vt morte in
tercedēte in redemptionē earū
p̄uaricationū qui erāt ſub pri
ori teſtamēto repromiſſionem
accipiāt: q̄ vocati ſunt eťne he
reditatis. In xp̄o iħu dn̄o nr̄o
Grad. Eripe me dn̄e de ini-
micis meis: doce me facere vo
luntatē tuā. ℣. Liberator meuſ
dn̄e de gētibus iracūdis: ab in
ſurgētibꝰ in me exaltabis me a
viro iīiquo eripies me. Tractꝰ
Sepe expugnauerūt me a iu-
uētute mea. ℣. Dicat nūc iſrael
ſepe expugnauerūt me a iuuē
tute mea. ℣. Etem̄ nō potuerīt
mihi: ſupra dorſum meū fabri
cauerūt peccatores. ℣. Prolon
gauerunt iniq̄tatē ſibi: dominꝰ
iuſtus cōcidet ceruices peccato
rum. Scdm Johannē. viij. c.
IN illo tp̄e Dicebat iħs tur
bis iudeoꝝ ⁊ p̄ncipibꝰ ſacer
dotum. Quis ex vobis arguet
me de pctō? Si v̄itatē dico vo
bis q̄re nō credit̄ mihi? Qui
ex deo eſt: v̄ba dei audit. Pro
pterea vos nō auditis: quia ex
deo nō eſtis. Rn̄derunt ergo
iudei ⁊ dixerūt ei. Nōne bene
dicimus nos: q: ſamaritanꝰ es
tu ⁊ demoniū habes? Rn̄dit
ieſus. Ego demoniū nō hēo:
ſed honorifico p̄rē meū ⁊ vos
inhonoraſtis me. Ego aūt nō
quero gl'iā meā. Eſt q̄ querat
et iudicet. Amen amē dico vo
bis: ſi quis ſermonē meū ſerua
uerit: mortē nō videbit in eter
nū. Dixerūt ergo iudei. Nūc
cognouimus q: demoniū ha
bes. Abrahā mortuus eſt ⁊ ꝓ-
phete: ⁊ tu dicis. ſi q̄s ſermonē
meū ſuauerit: mortē nō guſta
bit in eternū. Nunq̄d tu ma-
ior es patre nr̄o abraham qui
mortuꝰ ē. Et prophete mortui
ſūt? Quē teip̄m facis? Rn̄dit
ieſus. Si ego glorifico meip̄m
gl'ia mea nihil eſt. Eſt pat̄ me
us qui glorificat me quem vos
dicitis: q: deus veſter eſt ⁊ non
cognouiſtis eum. Ego autem
noui eum. Et ſi dixero quia
neſcio eū: ero ſilis vobis men-
dax. Sed ſcio eū ⁊ ſermonem
eius ſuo. Abrahā p̄r v̄r exul-
tauit vt videret diē meū: vidit
et gauiſus eſt. Dixerūt ergo iu
dei ad eū. Quinq̄ginta ānos
nōdum habes: ⁊ abrahā vidi-
ſti? Dixit eis ieſus. Amē amē

dico vobis anteq̄ꝫ abrahã fie-
ret ego ſum. Tulerũt ergo la-
pides iudei vt iacerẽt i eũ. Je-
ſus aũt abſcõdit ſe ⁊ exiuit de
templo. Offer. Cõfitebor tibi
dñe i toto corde meo: retribue
ſuo tuo: viuã ⁊ cuſtodiã ſmo-
nes tuos: viuifica me ſm ver-
bum tuum domine. Secreta.

HEc munera q̄s dñe ⁊ vin-
cła nr̃e ꝑuitat abſoluãt ⁊
tue nobis mie dona ꝯciliẽt. p.
Cõio. Hoc corpus qđ ꝓ vobis
tradeť: hic calix noui teſtamẽti
eſt in meo ſanguie dicit dñs: h
facite quotiẽſcunq̄ꝫ ſumitis in
meã cõmẽorationẽ. Poſt cõio

ADeſto nobis dñe deꝰ nr̃: ⁊
et quos tuis myſterijs re-
creaſti: ꝑpetuis defẽde ꝑſidijs
Per. Feria.iij. ſtatio ad ſanctũ
Chryſogonum. Introitus.

MIſerere mihi deꝰ: qm̃
cõculcauit me homo:
tota die bellãs tribu-
lauit me. Ps. Cõculcauerũt me
inimici mei: quoniam multi
bellantes aduerſum me. Oro

SAnctifica q̄s dñe nr̃a ieiu
nia: ⁊ cũctarũ nobis ĩdul
gentiã ꝓpitiꝰ largire culparuꝫ.
Per. Lectio Jone ꝓphe.iij.c.

IN diebus illis. Factuꝫ eſt
verbũ dñi ad ionã ꝓphetã
ſecũdo dicẽs. Surge ⁊ vade in
niniuẽ ciuitatẽ magnã: ⁊ pre-
dica in ea ꝑdicationẽ quã ego
loq̄r ad te. Et ſurrexit ionas ⁊
abijt in niniuẽ ciuitateꝫ iuxta
verbũ dñi. Et niniue erat ciui
tas magna itinere dieruꝫ triũ
Et cepit ionas introire in ciui
tateꝫ itinere diei vnius. Et cla
mauit ⁊ dixit. Adhuc q̄dragin
ta dies ⁊ niniue ſubuerteť. Et
crediderũt viri niniuite dño: ⁊
ꝑdicauerũt ieiunium: ⁊ veſtiti
ſunt ſaccis a maiore vſq̄ꝫ ad mi
norem. Et ꝑuenit verbũ ad re
gem niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio
ſuo: ⁊ abiecit veſtimẽtũ ſuuꝫ a
ſe ⁊ indutꝰ eſt ſacco: ⁊ ſedit in ci
nere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in nini
ue ex ore regis ⁊ principũ eius
dicẽs. Hoies ⁊ iumẽta ⁊ boues
⁊ pecora nõ guſtent quicq̄ꝫ nec
paſcanť ⁊ aquã nõ bibãt. Et
operiant ſaccis hoies ⁊ iumẽta:
et clamẽt ad dñm in fortitudie
et ꝯuertať vir a via ſua mala
⁊ ab iniq̄tate q̄ eſt in manibus
corꝝ. Quis ſcit ſi ꝯuertatur et
ignoſcat deꝰ: ⁊ reuertať a furo
re ire ſue: ⁊ nõ ꝑibimꝰ. Et vi-
dit deus opa corꝝ: q2 conuerſi
ſunt de via ſua mala: ⁊ miſtus
eſt populo ſuo dñs deꝰ noſter.
Grad. Deus exaudi orationẽ

meã:auribus pcipe verba oris
mei. ℣. De' in noie tuo ſaluum
me fac: ⁊ i ṽtute tua iudica me
Secundũ Johannẽ. vij. cap.
IN illo tpe. Miſerũt princi
pes ⁊ phariſei miniſtros:vt
appħenderẽt ieſum. Dixit er
go ieſus. Adhuc modicũ tẽp'
vobiſcũ ſum ⁊ vado ad eũ qui
miſit me. Queretis me ⁊ nõ in
uenietis⁊ vbi ego ſum:vos nõ
poteſtis venire. Dixerũt ergo
iudei ad ſemetipſos. Quo hic
iturus eſt:q: nõ inueniem' eũ?
Nunqd in diſperſionẽ gẽtiuꝫ
iturus eſt ⁊ docturus gentes?
Quis eſt hic ſmo quem dixit
qretis me ⁊ nõ inuenietis:⁊ vbi
ego ſum vos nõ poteſtis veni
re? In nouiſſimo aũt die ma
gno feſtiuitatis ſtabat ieſus et
clamabat dicẽs. Si quis ſitit:
veniat ad me⁊ bibat:q credit i
me ſicut dicit ſcriptura:flumia
de vẽtre ei' fluẽt aq̃ viue. Hoc
aũt dixit de ſpũ quẽ accepturi
erãt credẽtes i eũ. Offer. Dñe
ɔuertẽ ⁊ eripe aiaꝫ meã:ſaluũ
me fac,ppter miam tuã. Secr.
COncede nobis dñe deus
noſter:vt hec hoſtia ſalu
taris ⁊ noſtrorꝫ fiat purgatio
peccatorꝫ:⁊ tue,ppitiatõ maie
ſtatis. Per. Cõio. Dñs ṽtutuꝫ

ipe eſt rex glorie. Poſt cõionẽ
SAcramẽti tui q̃s dñe par
ticipatio ſalutaris ⁊ puri
ficationẽ nobis tribuat ⁊ me
delam. Per. Sup ppłm Orõ
DA q̃s dñe pplõ tuo ſalutẽ
mentis ⁊ corpis: vt bonis
opib' inherẽdo tua ſp mereaꝛ
ptectione defendi. Per dñm.
Feria tertia. ſtatio ad ſanctuꝫ
Ciriacum. Int oitus
EXpecta dñm viriliter
age:⁊ ɔfortetꝛ cor tuũ
⁊ ſuſtine dñm. ps. Dñs illumi
natio mea⁊ ſal' mea quẽ timebo
NOſtra tibi q̃s dñe Orõ
ſint accepta ieiunia q̃ nos
⁊ expiãdo gr̃a tua dignos effi
ciant:⁊ ad remedia perducant
eterna. Per dominũ noſtruꝫ.
Lectio danielis pphete. xiiij. c.
IN diebus illis. Cõgregati
ſunt babylonij ad regẽ:⁊ di
xerũt ei. Trade nobis danielẽ
qui bel deſtruxit: ⁊ draconem
interfecit. Alioqn ĩterficiem'
te ⁊ domũ tuã. Vidit ergo rex
q irruerũt in eũ vehementer:
et neceſſitate compulſus tradi
dit eis danielẽ. Qui miſerunt
eum in lacum leonũ:⁊ erat ibi
ſex diebus. Porro in lacu erãt
leones ſeptem ⁊ dabantur eis
quotidie duo corpa⁊ due oues

Et tunc nō data ſunt eis vt de
uorarent danielem. Erat autē
abacuch in iudea: et ipſe coxe-
rat pulmentum: et intriuerat
panes in alueolo: ⁊ ibat in cā-
pum: vt ferret meſſoribus. Di-
xitq; angelus dñi ad abacuch.
Fer prandiū qđ habes in ba-
bylonē danieli q eſt ī lacu leo-
num. Et dixit abacuch. Dñe
babylonē nō vidi: ⁊ lacum ne-
ſcio. Et apphēdit eū angel' dñi
in vertice ei': ⁊ portauit eū capil
lo capitis ſui. Poſuitq; eum in
babylonē ſup lacuz in impetu
ſpūs ſui. Et clamauit abacuch
dicens. Daniel ſerue dei: tolle
prādium qđ miſit tibi de'. Et
ait daniel. Recordatus eñ es
mei dñe deus meus: ⁊ nō dere
liquiſti diligētes te. Surgēſq;
daniel comedit. Porro angel'
domini reſtituit abacuch confe
ſtim in locuz ſuū. Uenit ergo
rex die ſeptimo: vt lugeret da-
nielem: ⁊ venit ad lacū ⁊ intro
ſpexit. Et ecce daniel ſedens in
medio leonum. Et exclama
uit rex voce magna: dicens.
Magn' es dñe deus danielis
Et extraxit eū de lacu leonū.
Illos autē q pditionis ei' cau-
ſa fuerant intromiſit in lacum.
⁊ deuorati ſunt ī momēto corā
eo Tūc rex ait. Paueant oēs
habitātes in vniuerſa terra de
um danielis: q: ipſe eſt libera-
tor et ſaluator faciens ſigna et
mirabilia in celo et in terra: q
liberauit danielē de lacu leo-
nuz. Gra. Diſcerne cauſaz me
am dñe: ab homie iniquo ⁊ do
loſo eripe me. ℣. Emitte lucem
tuā ⁊ veritatē tuam: ipa me de
duxerūt ⁊ adduxerūt ī monte
ſctō tuo. Scdz Johannē. vij. c.

In illo tpe. Ambulabat ie-
ſus in galileā. Nō eñ vole-
bat in iudeā ambulare: q: que
rebāt eū iudei īterficere. Erat
aūt in proximo dies feſt' iudeoꝝ
ſcenophegia. Dixerūt autē ad
eū fratres eius. Trāſi hinc et
vade in iudeam: vt ⁊ diſcipuli
tui videāt opa tua que tu facis.
Nemo quippe ī occulto qcq̄
facit: ⁊ querit ipe in palam eē.
Si hec facis: manifeſta teipm
mundo. Neq; eñ fratres eius
credebāt in euz. Dicit ergo eis
ieſus. Tēpus meū nonduz ad
uenit: tēpus autē vrm ſemp eſt
paratū. Nō pōt mūd' odiſſe
vos: me aūt odit q: ego teſtimo
nium phibeo de illo: q: opera
illius mala ſunt. Uos aſcēdite
ad diē feſtuz hunc: ego autem
non aſcendā ad diē feſtū iſtuz:

q: tps meū nondū impletū eſt.
Hec cū dixiſſet ipe māſit in ga
lilea. Ut aūt aſcēderūt fratres
eius:tūc ⁊ ipſe aſcēdit ad diem
feſtū:nō manifeſte:ſed quaſi in
occulto. Judei ergo querebant
eū in die feſto ⁊ dicebāt. Ubi ē
ille? Et murmur mult⁹ erat de
eo ī turba. Quidā eñ dicebāt:
q: bonus eſt. Alij aūt dicebant
nō ſed ſeducit turbas. Nemo
tamē palā loquebat̄ de illo ꝓ-
pter metū iudeoꝝ. Offerto.
Sperēt ī te oēs q̄ nouerūt no-
mē tuū dñe:qm̄ nō derelinq̄s q̄
rentes te pſallite dño q̄ habitat
in ſyon quoniā nō eſt oblitus
oꝛones pauperum. Secreta.
Hoſtias tibi dñe deferim⁹
immolādas:q̄ tpalem cō-
ſolationem ſignificent: vt pro-
miſſa certius non deſperemus
eterna. Per. Cōmunio. Re-
dime me deus iſrael: ex oībus
anguſtijs meis. Poſtcōio
Da q̄ſum⁹ oñs de⁹: vt q̄ di
uina ſunt iugiter exequē-
tes: donis mereamur celeſtib⁹
appropinq̄re. Per. Sup pplꝫ
Da nobis q̄s dñe ꝑ Ora.
Pſeuerantē in tua volūtate
famulatū:vt in dieb⁹ nr̄is ⁊ me
rito ⁊ numero popul⁹ tibi ſer-
uiens augeatur. Per dominū.

Feria.iiij. Statio ad ſanctum
Marcellū. Introit⁹.
Liberatoꝛ me⁹ de gen-
tib⁹ iracūdis: ab inſur-
gentib⁹ in me exultabis me: a
viro iniquo eripies me dñe. Ps
Dirigā te dñe foꝛtitudo mea:
dñs firmamētū meū ⁊ refugiū
meuꝫ et liberatoꝛ meus. Ora.
Sanctificato h̄ ieiunio de-
us tuoꝝ coꝛda fideliū mi
ſeratoꝛ illuſtra: ⁊ quib⁹ deuotio
nis pſtas affectū: pbe ſupplicā
tib⁹ piū benign⁹ auditū. Per.
Lectio libri. Leuitici. xix. capi.
In dieb⁹ illis. Locut⁹ ē dñs
ad moyſen dicēs. Loquere
ad vniuerſū cetū filioꝝ iſrael:
et dices ad eos. Ego dñs deus
veſter. Nō facietis furtū. Nō
mentiemini: nec decipiat vnuſ-
quiſq; ꝓximum ſuū. Non per
iurabis in noīe meo:nec pollu
es nomē dei tui. Ego domin⁹.
Non facies calumniā ꝓximo
tuo:nec vi opprimes eū. Non
moꝛabit̄ op⁹ mercennarij tui
apd te vſq; mane. Nō maledi-
ces ſurdo:nec coꝛaꝫ ceco pones
offendiculū: ſed timebis dñm
deū tuuꝫ:q: ego ſum dñs. Nō
facies qd iniquum eſt nec iniu-
ſte iudicabis. Nō cōſideres ꝑ
ſonā paupis:nec honoꝛes vul-

tūm potētis. Juſte iudica ꝓxi-
mo tuo. Non eris criminatoꝛ
nec ſuſurro ī pplis. Nō ſtabis
ↄtra ſanguinē ꝓximi tui. Ego
dn̄s. Nō oderis frēm tuū ī coꝛ
de tuo: ſed publice argue eum:
ne habeas ſup illo pctm̄. Non
q̄res vltionē: nec memoꝛ eris in
iurie ciuiū tuoꝝ. Diliges ami
cum tuū ſicut teipſum. Ego do
minus. Leges meas cuſtodite.
Ego em̄ ſum dn̄s deus veſter.
Grad. Exaltabo te dn̄e qm̄ ſu
ſcepiſti me: nec delectaſti inimi-
cos meos ſup me. ℣. Domine
deus meus clamaui ad te ⁊ ſa-
naſti me: dn̄e abſtraxiſti ab in
feris aiam meam: ſaluaſti me a
deſcendētib' in lacū. Secundū
IN illo tpe. Johannē. x. ca.
Facta ſunt ēcenia ī hieroſo
lymis: ⁊ hyems erat: ⁊ ābula-
bat ieſus in tēplo ī porticu ſalo
monis. Circūdederūt ergo eū
iudei et dicebant ei. Quouſq̄
aiaʒ nr̄aʒ tollis? Si tu es xp̄s
dic nobis palā. Rn̄dēs ieſus.
Loq̄ꝛ vobis ⁊ nō creditꝭ. Opa
q̄ ego facio in noīe p̄ris mei h̄
teſtimoniū ꝑhibēt de me. Sʒ
vos nō creditis: qꝛ non eſtis ex
ouibus meis. Oues mee vocē
meam audiūt: ⁊ ego cognoſco
eas ⁊ ſequunt̄ me: ⁊ ego vitaʒ
eternā do eis: ⁊ nō ꝑibūt ī eter
num: ⁊ nō rapiet eas quiſq̄ de
manu mea. Pater meus q̄ de-
dit mihi maius oīb' ē: ⁊ nemo
pōt rapere de manu p̄ris mei.
Ego ⁊ pater vnū ſum'. Suſtu
lerūt ergo lapides iudei: vt la-
pidarēt eum. Rn̄dit eis ieſus.
M̄lta bona opa oſ̄di vobis
ex patre meo: ꝓpt̄ qd̄ eoꝝ op'
me lapidatis? Rn̄derūt ei iu-
dei. De bono opere nō lapida
mus te: ſʒ de blaſphemia: et qꝛ
tu hō cū ſis: facis teipſum deū.
Rn̄dit eis ih̄s. Nōne ſcriptū
ē ī lege vr̄a. Ego dixi dij eſtis?
Et ſi illos dixit deos ad quos
ſ̄mo dei factus eſt: ⁊ nō poteſt
ſolui ſcriptura: quē pater ſan-
ctificauit ⁊ miſit in mūdū: vos
dicitis qꝛ blaſphemas: qꝛ dixi:
filius dei ſuʒ. Si nō facio opa
patris mei: nolite credere mi-
hi. Si aūt facio: ⁊ ſi mihi non
vultis credere opib' credite: vt
cognoſcatꝭ ⁊ credatis: qꝛ in me
eſt pater: et ego ī patre. Offer.
Eripe me de inimicis meis de
us meus: ⁊ ab inſurgētibus in
me libera me domine. Secre.
ANnue miſericoꝛs deus:
vt hoſtias placationis et
laudis ſincero tibi deferam' ob
ſeq̄o. Per. Cōio. Lauabo īter

ſnnocentes man' meas: ⁊ circũ
dabo altare tuũ dñe: vt audiã
vocẽ laudis tue et enarrem vni
uerſa mirabilia tua Poſtcõio
C Eleſti dñe bñdictõne pce
pta ſupplices te deus op̃s
depcamur: vt hoc idem nobis
et ſacramẽti cauſa ſit ⁊ ſalutis.
Per. Super populum. Orõ.
A Deſto ſuplicatõnib' no-
ſtris op̃s de': ⁊ quib' fidu
ciã ſperande pietatis ĩdulges:
cõſuete miſcõie tribue benign'
effectum. Per dñm noſtrum.

Feria quinta. Statio ad ſctm̃
Appollinarẽ. Intro.

O Omnia q̃ feciſti nobis
dñe: in vero iudicio fe
ciſti: q: peccauim' tibi ⁊ mãda-
tis tuis nõ obediuimus: ſed da
gloriam nomini tuo: ⁊ fac no-
biſcum ſcḋm multitudinẽ miſeri
cordie tue. Ps. Bti ĩmaculati
invia qui ambulãt in lege dñi.
P Reſta q̃s op̃s de'. Orõ.
vt dignitas cõditionis hu
mane p ĩmoderantiã ſauciata
medicinalis parſimonie ſtudio
reformetur. Per. Lectio danie
I N di bus lis, pphete. iij. c.
illis. Orauit daniel dñm di
cens. Dñe de' ne deſpicias po-
pulũ tuũ, ppter nomẽ tuũ: ⁊ ne
diſſipes teſtamẽtũ tuũ: neq3 au
feras miam tuã a nobis, ppter
abrahã dilectũ tuũ ⁊ yſaac ſer
uũ tuũ: ⁊ iſrl' ſctm̃ tuũ: quib' lo
cutus es pollicẽs q multiplica
res ſemẽ eorũ ſicut ſtellas celi:
et ſicut arenã q̃ eſt in littore ma
ris. Q: dñe ĩminuti ſum' plus
q̃ om̃s gentes: ſumuſq3 hũiles
in vniuerſa terra hodie, ppter
pctã nr̃a. Et non eſt in tpe hoc
princeps ⁊, pph̃a ⁊ dux: neq3 ho
locauſtuz: neq3 ſacrificiuz: neq3
oblatio: neq3 inſenſum: neq3 lo
cus primitiarũ corã te: vt poſſi-
mus ĩuenire miam tuaz: ſed in
aĩa ꝯtrita ⁊ ſpũ hũilitatis ſuſci
piamur. Sicut in holocauſto
arietuz ⁊ thaurorꝫ: ⁊ ſicut in mi
libus agnorꝫ pinguiũ: ſic fiat ſa
crificiũ nr̃m in ꝯſpectu tuo ho
die ⁊ placeat tibi qm̃ nõ eſt con
fuſio ꝯfidẽtibus in te. Et nunc
ſeq̃mur te in toto corde: ⁊ time
mus te: ⁊ q̃rim' faciẽ tuaz. Ne
ꝯfundas nos: ſ3 fac nobiſcum
iuxta mãſuetudinez tuã: ⁊ ſcḋm
mltitudinẽ mĩe tue. Erue nos
in mirabilib' tuis ⁊ da gliã no
mini tuo dñe. Et ꝯfũdãt oẽs
qui oñdũt ſuis tuis mala. Cõ
fũdãtur ĩ oĩpotẽtia tua: et ro-
bur eorꝫ ꝯterat. Et ſciãt q: tu
es dñs de' ſol' ⁊ glioſus ſuper
oẽz t̃raz dñe de' nr̃. Gra. Tol

lite hoſtias ꝛ ītroite ī atria eiꝰ
adoꝛate dñm in aula ſctā eius.
℣. Reuelauit dñs cōdēſa: ꝛ ī tē
plo eiꝰ oēs dicēt glīam. Sc̄dꝫ
IN illo tpe. Lucā .vij capl'o.
Rogabat ihm qdā phariſe
us vt mādu caret cū illo. Et in
greſſ' domū phariſei diſcubuit
Et ecce mulier q̄ erat ī ciuitate
peccatrix: vt cognouit ꝙ ihs ac
cubuit ī domo phariſei: attulit
alabaſtrum vnguēti: ꝛ ſtās re
tro ſecꝰ pedes eiꝰ: lachꝛymis ce
pit rigare pedes eiꝰ: ꝛ capill' ca
pitis ſui tergebat: ꝛ oſculabat
pedes eiꝰ: ꝛ vnguēto vngebat.
Uidēs aūt phariſeꝰ q̄ vocaue
rat eū ait ītra ſe dicēs. Hic ſi eſ
ſet ppħa ſciret vtiq̄ꝫ q̄ ꝛ q̄lis eēt
mulier q̄ tāgit eū: q: peccatrix ē
Et rñdēs ihs dixit ad illū. Si
mō hēo tibi aliq̄d dicere. At il
le ait. Magr̄ dic Et rñdēs ihs
dixit. Duo debitoreſ erāt cuidā
feneratoꝛi: vnus debebat dena
rios quingentos: aliꝰ q̄nquagī
ta. Nō hñtibꝰ ill' vñ redderēt:
donauit vtriſq̄ꝫ. Quis ergo eū
plꝰ diligit? Rñdēs ſymō dixit
Eſtimo q: is cui plꝰ dōauit. At
ille dixit ei. Recte iudicaſti Et
ꝯuerſus ad mlierē dixit ſymōi
Uides hāc mulierē? Jntraui ī
domū tuā: aquā pedibꝰ meis ñ
dediſti: h̄ āt lachꝛymis rigauit
pedes meos ꝛ capill' ſuis terſit.
Oſculū m̄ nō dediſti: h̄ aūt ex
q̄ ītrauit nō ceſſauit obſculari
pedes meos. Oleo caput meū
nō vnxiſti: hec aūt vnguēto vn
xit pedes meos. Ꝓpt̄ qd̄ di
co tibi: remittūt ei pctā multa
q̄m dilexit multum. Cui autē
minus dimittitur: minꝰ diligit.
Dixit aūt ieſus ad illam. Re
mittuntur tibi pctā tua. Et ce
perūt q̄ ſimul diſcūbebāt dice
re intra ſe. Quis eſt hic etiā q̄
peccata dimittit? Dixit aūt ad
mulierēꝫ. Fides tua te ſaluam
fecit: vade ī pace. Offer. Sup
flumīa babylonis illic ſedimꝰ
ꝛ fleuimꝰ: dū recoꝛdaremur tui
DOmine deꝰ Secre. ſyō.
noſter q̄ in his potiꝰ crea
turis q̄s ad fragilitatis noſtre
ſubſidiū condidiſti: tuo quoq̄ꝫ
nomini munera iuſſiſti dicāda
cōſtitui: tribue q̄s: vt ꝛ vite no
bis p̄ſentis auxiliuꝫ: ꝛ eternitatꝭ
efficiāt ſacramētū. Per. Cōio.
Memēto v̄bi tui ſuo tuo dñe
in quo mihi ſpē dediſti: hec me
conſolata eſt ī humilitate mea.
QUod oꝛe ſumpſi Pꝰcōio
mꝰ dñe pura mente capia
mus: ꝛ de munere tēpoꝛali fiat
nobis remediū ſempiternum.

Per dñm. Sup pplm. Orõ.
ESto q̄s dñe ꝓpitꝰ plebi
tue: vt que tibi nõ placent
reſpuentes: tuoꝝ potiꝰ repleã
tur delectationibꝰ mãdatoꝝ.
Per. Feria ſexta. Statio ad
ſcm̃ Stephanum. Introitus.
MIſerere mei dñe quo-
niã tribulor: libera me
⁊ eripe me de manibꝰ
inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a pſeq̄ntibꝰ
me dñe nõ cõfundar: qm̃ inuo-
caui te. Ps. In te dñe ſpaui : nõ
cõfundar in eternũ : in iuſtitia
tua libera me. Oratio.
COrdibꝰ nr̄is q̄s dñe grãꝫ
tuã benignꝰ īfunde: vt pec
cata noſtra caſtigatione volun
taria cohibẽtes: tẽporali poti-
us maceremur: q̄ ſupplicijs de
putemur eternis. Per. Lectio.
Hieremie ꝓphete. xvij. capi.
IN dieb' ill'. Dixit hieremi
as. Dñe oẽs qui te derelin-
quũt cõfũdẽtur : recedẽtes a te
in terrã ſcribentur : qm̃ dereli-
q̄runt venã aquarũ viuentiuꝫ
dñm. Sana me dñe ⁊ ſanabor:
ſalua me ⁊ ſaluꝰ ero : qm̃ ſalus
mea tu es. Ecce ipſi dicunt ad
me. Ubi eſt ỽbũ dñi? Ueniat.
Et ego nõ ſuꝫ turbatꝰ te paſto
rẽ ſeq̄ns: ⁊ diẽ hoīs nõ deſidera
uit tu ſcis. Nõ egreſſuꝫ ẽ de la
bijs meis rectũ in cõſpectu tuo
fuit. Nõ ſis mihi tu formidini
ſpes mea tu in die afflictiõis.
Cõfundãt q̄ me pſequũtur: et
nõ cõfundar ego. Paueant illi
et nõ pauea ego. Induc ſuper
eos diẽ afflictõis ⁊ duplici con
tritione cõtere eos. Dñe deus
noſter. Grad. Pacifice loque-
bant mihi inimici mei: ⁊ in ira
moleſti erant mihi. ℣. Vidiſti
dñe ne ſileas: ne deſcedas a me
Secundum. Johannem. xi. c.
IN illo tpe. Collegerũt põ-
tifices ⁊ phariſei cõſiliũ ad-
uerſus ieſum ⁊ dicebãt. Quid
facimꝰ : q2 hic hõ multa ſigna
facit? Si dimittimꝰ euꝫ ſic: oẽs
credẽt in eũ. Et veniẽt romani
et tollent nr̄m locũ ⁊ gẽtẽ. Unꝰ
aũt ex ipſis cayphas noīe cum
eẽt pontifex anni illiꝰ dixit eis.
Uos neſcitis quicq̄ꝫ nec cogita
tis: q2 expedit vobis vt vnꝰ mo
riatur hõ pro pplo: ⁊ non tota
gens peat. Hoc aũt a ſemetip-
ſo nõ dixit: ſed cuꝫ eſſet ponti-
fex anni illiꝰ ꝓphetauit : q2 iħs
moriturꝰ erat pro gẽte ⁊ nõ tã-
tuꝫ ꝓ gẽte: ſꝫ vt filios dei q̄ erãt
diſperſi cõgregaret in vnũ. Ab
illo ergo die cogitauerũt vt in-
terficerent eũ. Jeſus ergo iam
nõ in palam ambulabat apud

iudeos: ſed abijt in regionē iu‑ xta deſertū in ciuitatē que dici tur effrē: et ibi morabaẗ cū di ſcipulis ſuis. Offer. Benedi‑ ctus es domine: doce me iuſtifi cationes tuas: et nō tradas me calūniātib⁹ me ſupbis: et reſpō debo exprobrātib⁹ mihi vbū.

Preſta nobis mi Secre. ſericors de⁹: vt digne tuis ſeruire ſemp altarib⁹ mereamr: et eoꝝ ppetua participatione ſaluari. Per. Cōio. Ne tradi‑ deris me dñe in aīas pſequen‑ tiū me: qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniq̄: et mētita eſt iniq̄tas

Sumpti ſa Poſtcōio. ſibi cramenti dñe ppetua nos tuitio nō derelinquat: et noxia ſemp a nobis cūcta depellat. p.

Adeſto Sup pplm Orō. nc de q̄s ops de⁹: vt q̄ ptectō nis tue gratiā querim⁹ liberati a malis oībus: ſecura tibi mēte ſuiam⁹. Per. Sabbato ſtatio ad ſctm̄ Johānnē ante portam latinā. Intro. Reſumiẗ offici um heſternū: ſcȝ. Miſerere mi

Proficiat Orō. hi dñe. q̄s domine plebs tibi dicata pie deuotōis affectu: vt ſacris actionib⁹ erudita q̄to maieſta‑ ti tue ſit gratior: tāto donis po tiorib⁹ augeaẗ. Per dominū.

Lectō Hieremie pphe. xviij. c.

In dieb⁹ illis. Dixerūt ipſi iudei ad inuicē. Venite co‑ gitem⁹ ꝯtra iuſtū cogitationes Nō eñi peribit lex a ſacerdote neqꝫ conſiliū a ſapiente nec ſer mo a ppheta. Venite percuti‑ amus eum lingua et nō attēda mus ad vniuerſos ſmones eī⁹ Attende dñe ad me et audi vo‑ cem aduerſariorū meorū. Nū quid redditẗ p bono maluȝ q: foderunt foueam anime mee? Recordare q̄ ſteteri ī ꝯſpectu tuo vt loquerer p eis bonū: et vt aduerterē indignatōeȝ tuā ab eis. Propterea dabo filios eo‑ ruȝ in famē: et deducā eos ī ma nu gladij. Fiant vxores eoruȝ abſqꝫ liberis: et viri earū interfi ciantur morte. Iuuenes eoruȝ cōfodiantur gladio in plio: au diatur clamor de domib⁹ eoꝝ. Adduces eñi ſup eos latrones repente: q: foderūt foueā vt ca perent me: et laq̄os abſcōderūt pedib⁹ meis. Tu aūt dñe ſcis oē cōſiliū eorū aduerſum me ī mortē. Ne ppicieris iniq̄tati eoruȝ et pctm̄ eoruȝ a facie tua nō deleatur. Fiāt corruētes in cōſpectu tuo in⁹ tpe furoris tui dñe de⁹ noſter. Grad. Pacifi‑ ce. Scdm Johannē. xi. caplo.

IN illo tpe. Cogitauerunt principes ſacerdotū vt lazaruz interficerēt: qꝛ multi ꝓpter illum abibant ex iudeis ⁊ credebāt in ihm. In craſtinū aūt turba multa que ꝯuenerat ad diem feſtū cuz audiſſent quia venit ieſus hieroſolymā acceperunt ramos palmarū: ⁊ proceſſerūt obuiam ei ⁊ clamabāt Oſanna bñdictus qui venit in noīe dñi rex iſrael. Et inuenit ihs aſellū: et ſedit ſup eū ſicut ſcriptuz eſt. Noli timere filia ſyō: ecce rex tu' venit ſedēs ſup pulluz aſine. Hec nō cognouerunt diſcipuli eius primū. Sz qñ glorificat' eſt ieſus tūc recordati ſunt: qꝛ hec erāt ſcripta de eo: ⁊ hec feceſt ei. Teſtimoniū ergo ꝑhibebat turba q̄ erat cū eo qñ lazarū vocauit de monumēto: ⁊ ſuſcitauit eū a mortuis. ꝓpterea ⁊ obuiā venit ei turba: qꝛ audierūt eū feciſſe h̄ ſignū. Phariſei ergo dixerunt ad ſemetipſos. Videtis qꝛ nihil ꝓficim': Ecce mūdus tot' poſt eū abijt. Erāt aūt gētiles q̄dā ex his q̄ aderāt vt adorarēt in die feſto. Hi ergo acceſſerunt ad philippū q̄ erat a bethſaida galilee: ⁊ rogabāt eū dicentes. Dñe volum' ieſum videre

Venit philipp' ⁊ dixit andree Andreas rurſum ⁊ philippus dixerunt ieſu. Ieſus aūt rñdit eis dicēs. Venit hora vt clarificet filius hoīs. Amen amen dico vobis niſi granū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit ipz ſolum manet. Si aūt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīam ſuā ꝑdet eā: Et qui odit aīam ſuaz in hoc mundo in vitā eternā cuſtodit eam. Si quis mihi miniſtrat: me ſequat': ⁊ vbi ego ſum: illic et miniſter me' erit. Si q̄s mihi miſtrauerit: honorificabit eum pater meus. Nūc anima mea turbata eſt. Et quid dicā? Pat' ſaluifica me ex hac hora: Sed ꝓpterea veni in horam hāc. Pater clarifica nomē tuū Venit ergo vox de celo dicēs Et clarificaui et iterū clarificabo. Turba ergo q̄ ſtabat ⁊ audierat: dicebat tonitruū factū eſſe. Alij dicebāt. Angelus ei locut' eſt. Rñdit ieſus ⁊ dixit. Non ꝓpter me venit hec vox ſed ꝓpter vos. Nūc iudiciū eſt mundi. Nūc princeps huius mūdi eijcietur foras. Et ego ſi exaltat' fuero a t̄ra oīa trahaz ad meipſm. Hoc aūt dicebat ſignificās q̄ morte eēt moritur'.

Rn̄dit ei turba. Nos audiui mꝰ ex lege: q: xp̄s manet i et̄nū et quō tu dicis: opꝫ exaltari fi lium hoīs? Quis est iſte filius hoīs? Dixit ergo eis ih̄s. Adhuc modicū lumē in vobis est Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehēdāt Et q̄ ambulat in tenebris: neſcit q̄ vadat. Dum lucē habetis credite in lucem vt filij lucis ſitis. Hec locutus est ieſus: ⁊ abijt ⁊ abſcōdit ſe ab eis. Offer. Bn̄ dictus es domine. Secreta.

A Cunctis nos q̄s dn̄e reatibus ⁊ periculis ꝑpitiatꝰ abſolue: quos tāti myſterij tri buis eſſe cōſortes. Per. Cōio. Ne tradideris. Poſt cōionē.

Diuini muneris largitate ſatiati q̄s dn̄e deus nr̄: vt huius ſemꝑ participatōe viua mus. Per. Sup pplm. Orō.

Ueaf q̄s dn̄e dextera tua pplꝫ depcantē: ⁊ purifica tuꝫ dignāter erudiat: vt ꝯſola tiōe pn̄ti ad futura bōa ꝓficiat Per. In die palmarū cōpleta tertia ⁊ aſperſione aq̄ more ſo lito facta: ſacerdos procedit in dutꝰ ſine caſula cū miſtris idutis ante mediuꝫ altare poſitis a choro cātant̄ an̄e Oſanna filio dauid bn̄dictꝰ q̄ venit in noīe dn̄i. O rex iſrl̄ oſanna i excelſis. Deīde dicat ſacerdos Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cum ſpū. in tono orōnis miſſe. Oratio.

Deus quē diligere ⁊ ama re iuſtitia eſt: ineffabilis gratie tue dona in nobis multiplica: ⁊ q̄ feciſti nos in morte filij tui ſꝑare q̄ credimus: fac nos eodem reſurgēte ꝑuenire quo tēdimꝰ. Qui te. Subſcripta lectio legitur in tono epl'e. Lectio libri Exodi. xv. caplo.

In diebꝰ illis. Uenerūt filij iſrl̄ in helim vbi erāt duodecim fontes aquarū ⁊ ſeptuagita palme: ⁊ caſtrametati ſunt iuxta aq̄s. Profectiq; ſunt de helim: ⁊ venit oīs multitudo filioꝝ iſrl̄ in deſertū ſyō: quod eſt inter helim ⁊ ſynai: q̄ntodecimo die mēſis ſecundi poſtq̄ egreſſi ſūt de terra egypti. Et murmurauit oīs congregatio filioꝝ iſrael contra moyſen ⁊ aarō in ſolitudine. Dixerūtq; ad eos filij iſrl̄. Utinā eſſemꝰ mortui per manū dn̄i in terra egypti: q̄n ſedebamꝰ ſuꝑ ollas carniū: ⁊ comedamꝰ panem in ſaturitate. Cur iduxiſtis nos in deſertū iſtud: vt occideretis oēꝫ mltitudinē fame: Dixit āt dn̄s ad moyſen Ecce ego pluā

vobis panẽ de celo. Egrediet̃
populus ⁊ colligat q̃ ſufficiunt
per ſingulos dies: vt tẽptẽ euꝫ
vtruꝫ ambulet in lege mea an
nõ. Die aũt ſexto parẽt quod
inferant et ſit duplũ q̃ collige-
re ſolebant per ſingulos dies.
Dixerũtq; moyſes ⁊ aaron ad
oẽs filios iſrael. Veſpe ſcietis
q dñs eduxerit vos de t̃ra egy
pti: ⁊ mane videbit̃ gl̃iam ei⁹.
Deinde cantat̃ ꝓ g̃duali. ℟.
Collegerũt pontifices ⁊ pha-
riſei cõſilium ⁊ dicebãt. Quid
facimus: q: hic homo multa ſi
gna facit: ſi dimittimus euꝫ ſic
oẽs credent in eum. Ne forte
veniãt romani ⁊ tollãt noſtrũ
locum et gentẽ. ℣. Vnus autẽ
ex illis cayphas noĩe cuꝫ eſſet
põtifex anni illius ꝓphetauit
dicẽs. Expedit vobis vt vnus
moriat̃ hõ ꝓ populo ⁊ non to
ta gens peat. Ab illo ergo die
cogitauerũt interficere eum di
cẽtes. Ne forte. Vel aliud. ℟.
In monte oliueti oraui ad pa
trem pater ſi fieri poteſt tranſe
at a me calix iſte. Spũs quidẽ
prõptus eſt caro aũt infirma:
fiat volũtas tua. ℣. Vigilate ⁊
orate vt non intretis in tẽpta-
tionem. Poſtea legit̃ euange-
lium. Secũ Mattheũ. xxi. c.

In illo tẽpe. Cũ appropin
quaſſet ieſus hieroſolymis
et veniſſet bethphage ad montẽ
oliueti: tũc miſit duos de diſci
pulis ſuis dicens eis. Ite in ca
ſtelluꝫ quod cõtra vos eſt: ⁊ ſta
tim inuenietis aſinã alligataꝫ
et pullum cum ea ſoluite ⁊ ad-
ducite mihi. Et ſi q̃s vobis ali
quid dixerit: dicite q: domin⁹
his opus habet ⁊ confeſtim di
mittet eos. Hoc aũt totũ factũ
eſt vt adimpleret̃ quod dictuꝫ
eſt per ꝓphetã dicentẽ. Dicite
filie ſyon ecce rex tu⁹ venit tibi
mãſuetus ſedẽs ſuper aſinaꝫ ⁊
pullum filiuꝫ ſubiugalis. Eũ
tes autem diſcipuli fecerunt ſi
cut preceperat illis ieſus. Et
adduxerunt aſinam et pullum
et impoſuerunt ſuper eos ve-
ſtimenta ſua: ⁊ eum deſuper ſe
dere fecerunt. Plurima auteꝫ
turba ſtrauerunt veſtimenta
ſua in via. Alij autem cedebãt
ramos de arboribus et ſterne-
bant in via. Turbe auteꝫ que
precedebant et que ſequebant̃
clamabant dicentes. Oſanna
filio dauid: benedictus qui ve
nit in nomine domini. Poſt
hec benedicuntur rami: et tũc
ſacerdos dicit. Dominus vo-
biſcum. Oratio.

AUge fidē in te ſperantiū
deus:⁊ ſupplicum preces
clementer exaudi:⁊ veniat ſup
nos m'ltiplex miſericordia tua
benedi✠cant et hi palmites
oliuarū et ſicut in figura eccl'ie
multiplicaſti noe egredientem
de archa ⁊ moyſen exeuntē de
egypto cū iſrael ita nos portā
tes palmas ⁊ ramos oliuaruꝫ
bonis actibꝰ occurramꝰ obuiaꝫ
xp̄o ⁊ p ip̄m in gaudiū intro-
eamus eternum. Qui tecuꝫ vi
uit et regnat in vnitate ſpiritꝰ
ſancti deus. Verſus.

PEr omnia ſecula ſeculo-
rum. ℟. Amen. ℣. Dominus
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo.
℣. Surſum corda. ℟. Habe-
mus ad dominuꝫ. ℣. Gratias
agamus domino deo noſtro
℟. Dignū et iuſtū ē. Prefatio

VEre dignum et iuſtum eſt
equum et ſalutare. Nos tibi
ſemper et vbiq; gratias agere:
domine ſancte pater oīpotens
eterne deus. Qui gloriaris in
conſilio ſanctorum tuorum:ti-
bi enim ſeruiunt creature tue:

quia te ſolum auctorē ⁊ deum
cognoſcūt: ⁊ omīs factura tua
te collaudat: ⁊ bñdicūt te ſan-
cti tui. Quia illud magnū vni
geniti tui nomē corā regibus
et poteſtatibꝰ huiꝰ ſeculi libera
voce confitent̄. Cui aſſiſtunt
angeli ⁊ archangeli: throni et
dñatōes. Cūqꝫ oīs militia ce-
leſtis exercitꝰ hymnū glīe tue
ꝯcinūt ſine fine dicētes. Scūs
Scūs Scūs Dñs deus ſa-
baoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra
gloria tua: oſanna in excelſis.
Benedictus q̄ venit in noīe
domini oſanna in excelſis.
Sequit̄. ℣. Dominꝰ vobiſcū.
℟. Et cum ſpiritu. Oratio.
Petimus dñe ſctē pr̄ oṗs
eťne deus vt hāc creaturā
oliue quā ex ligni materia ꝓ-
dire iuſſiſti: quāqꝫ colūba redi
ens ad archā ꝓprio ꝓtulit ore
benedi✠cere ⁊ ſcifi✠care di

gneris:vt quicūq̧ ex ea accepe
rint: accipiāt ſibi ad ꝓtectionē
aīe et corporis: fiatq̧ domine
noſtre ſalutis remediuꝫ: tueq̧
grē ſacramentū. Per. Oratio

D Eus q̄ diſpſa ꝯgregas ⁊
ꝯgregata ꝯſeruas q̄ po-
pulis obuiā ieſu ramos portā
tibus bn̄dixiſti:bene✠dic etiā
et hos ramos palme et oliue
q̄s tui famuli ad honorē nōis
tui fideliter ſuſcipiūt:vt in quē
cūq̧ locū introducti fuerīt:tuā
benedictionē habitatores loci
illius ꝯſequanť:⁊ oī aduerſita
te effugata:dextera tua prote-
gat: quos redemit ieſus xp̄us
filiꝰ tuꝰ dn̄s nr̄. Qui tecū viuit
et regnat in vnitate ſpūſſancti
deus. Per omnia ſecula ſecu-
lorum. ℟. Amen. Oratio.

D Eus q̄ miro ordie diſpo
ſitionis ex rebꝰ etiā inſen
ſibilibꝰ diſpēſationē nr̄e ſaluť
oſ̄dere voluiſti:da q̄s:vt deuo
ta tuoꝝ turma fideliū ſalubriť
intelligat q̄cquid myſtice deſi-
gnatur in facto q̄ hodie celeſti
lumie afflata redēptori obuiā
ꝓcedēs:palmarū atq̧ oliuarū
ramos veſtigijs eiꝰ ſubſtrauit:
palmarū igiť rami de mortis
principe triūphos expectant:
ſurculi v̄o oliuarū ſpūalē vn-
ctionē aduenisſe q̄dāmodo cla
māt. Intellexit em iā tunc illa
btā hoīm mltitudo p̄figurari:
q: redēptor nr̄ hūanis ꝯdolēs
miſerijs,ꝓ totiꝰ mūdi vita cum
mortis pricipe eēt pugnaturꝰ ac
moriēdo triūphaturꝰ. Et ido
talia obſequēs adminiſtrauit q̄ i
illo ⁊ triūphos victorie ⁊ mie
piguedinē ꝺclararēt. Qd̄ nos
q̧ plena fide ⁊ factū ⁊ ſignifica
tū retinētes te dn̄e ſctē pr̄ oīps
eťne deꝰ: ꝑ eundē dn̄m noſtrū
iħm xp̄m ſuppliciter exoramꝰ
vt in ip̄o atq̧ ꝑ ip̄m cuius nos
mēbra fieri voluiſti de mortis
ip̄io victoriā reportātes:ip̄ius
gl̄ioſe reſurrectōis ꝑticipes eē
mereamꝰ. Qui tecū viuit et re-
gnat in vnitate ſpūſſancti deꝰ.
Per oīa ſecl'a ſecl'oꝝ. ℟. Amē.

D Eus q̄ ꝑ oliue Orō
ramū pacē terris colūbā
nūtiare iuſſiſti:p̄ſta q̄s:vt hos
oliue ceterarūq̧ arboꝝ ramos
celeſti benedi✠ctione ſanctifi
ces: vt cūcto populo tuo profi
ciant ad ſalutē. Per xp̄m dn̄m
noſtrum. ℟. Amen. Oratio.

B Ene✠dic q̄ſumus dn̄e
hos palmarū ſeu oliuaꝝ
ramos:⁊ p̄ſta:vt qd̄ ppl's tuus
tua veneratione hodierna die
corporaliter agit: hoc ſpūaliť

ſumma deuotione perficiat de
hoſte victoriã reportãdo ⁊ op'
mĩe ſummope diligendo. Per
dñm noſtrũ ieſum xp̄m filium
tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat ĩ
vnitate ſpũſſcti deus. Per oĩa
ſecl'a ſecl'oꝝ. ℟. Amẽ. Hic aſp-
gunt rami aq̄ bñdicta cuȝ añ.
Aſperges me. ſine cantu: ⁊ ſine
pſalmo: ⁊ incenſant. Deinde
dicit ſacerdos. Dñs vobiſcum
℟. Et cum ſpũ tuo. Oratio.

DEuȝ qui filiũ tuum dñm
noſtrũ ieſum xp̄m, p ſalu
te noſtra in hũc mũdũ miſiſti:
vt ſe humiliaret ad nos: et nos
reuocaret ad te: cui etiaȝ dum
hierl'm veniret vt adimpleret
ſcripturas credentiũ ppl'orum
turba fideliſſima deuotõne ve
ſtimẽta ſua cũ ramis palmarũ
in via ſternebãt: p̄ſta q̄s: vt illi
fidei viam p̄paremus: de qua
remoto lapide offenſiõis ⁊ pe-
tra ſcandali frondeãt apud te
opa noſtra iuſtitie ramis: vt ei'
veſtigia ſequi mereamur Qui
tecuȝ viuit ⁊ regnat in vnitate
ſpũſſancti deus. Per omnia ſe
cula ſeculoꝝ. ℟. Amẽ. Poſtea
duo fratres ramos fratrib' in
locis ſuis manẽtib' diſtribuũt
et interim a choro cantat añ.
Pueri hebreoꝝ portantes ra-
mos oliuarũ obuiauerunt do
mino clamãtes ⁊ dicẽtes: oſan
na in excelſis. Alia añ. Pueri
hebreorum veſtimẽta proſter-
nebant in via: ⁊ clamabant di
centes: oſanna filio dauid bñ-
dictus qui venit in nomie dñi.
Que ſi nõ ſufficiant repetant
quouſq; ramoꝝ diſtributio fi-
niat. Deinde dicit ſacerdos. ℣.
Dominus vobiſcum. Oratio

OMnipotens ſempiterne
deus qui dñm nñm ieſuȝ
xp̄m die azimorũ ſup pullum
aſine ſedere feciſti: ⁊ turbas po
puloꝝ veſtimẽta vel ramos ar
borũ in via ſternere et oſanna
decantare in laudẽ ipſius do-
cuiſti: da q̄s vt illorum innocẽ
tiam imitari poſſimus: ⁊ eorũ
meritũ cõſeq mereamur. Per
eũdẽ xp̄m dñm nñm. ℟. Amẽ
Poſtea fit proceſſio ⁊ cantant
añe ſubſcripte vel oẽs vel aliq̄
p diſpoſitione cantorum. Añ.
Cuȝ appropinquaret dñs hie
roſolymã miſit duos ex diſci-
pulis ſuis dicẽs. Ite ĩ caſtelluȝ
quod eſt cõtra vos: ⁊ inuenie-
tis pullum aſine alligatuȝ ſup
quẽ nullus hoĩm ſedit: ſoluite
⁊ adducite mihi. ſi q̄s vos iter
rogauerit: dicite: opus dñi eſt.
ſoluẽtes adduxerũt ad ieſum:

⁊ ĩpoſuerũt illi veſtimẽta ſua:
et ſedit ſup eum. alij expande-
bant veſtimẽta ſua in via. alij
ramos de arboꝛibꝰ externebãt
et qui ſequebant clamabant:
oſanna bñdictus q̃ venit in no
mine dñi: benedictũ regnũ pa
tris noſtri dauid oſanna in ex
celſis miſerere nobis fili dauid.
Cũ audiſſet pplꝰ q̃a
ieſus venit hieroſolymã acce-
perunt ramos palmarũ ⁊ exie
runt ei obuiã. ⁊ clamabãt pue
ri dicẽtes. Hic eſt qui vẽturus
eſt in ſalutẽ ppli. hic eſt ſalꝰ no
ſtra ⁊ redẽptio iſrael: q̃tus eſt
iſte cui throni ⁊ dñatões occur
runt. noli timere filia ſyõ: ecce
rex tuus venit tibi ſedẽs ſuper
pullum aſine ſicut ſcriptum eſt
ſalue rex fabꝛicatoꝛ mũdi q̃ ve
niſti redimere nos. Alia añ.
Ante ſex dies ſolẽnis paſche
qñ venit dñs in ciuitatẽ hierlꝫ
occurrerũt ei pueri: ⁊ in mani
bus poꝛtabant ramos palma-
rum ⁊ clamabant voce magna
dicentes: oſanna in excelſis be
nedictus qui veniſti in multitu
dine mĩe tue oſanna ĩ excelſis
Alia añ. Occurrerũt turbe cũ
floꝛibus ⁊ palmis redemptoꝛi
obuiã et victoꝛi triumphãti di
gna dant obſequia: filium dei
oꝛe gentes pꝛedicãt: ⁊ in laudẽ
xp̃i voces tonãt ꝑ nubila oſan
na in excelſis. Alia añ. Cũ an
gelis ⁊ pueris fideles inueniã-
mur triũphatoꝛi moꝛtis clamã
tes oſanna ĩ excelſis. Alia añ.
Turba multa que cõuenerat
ad diem feſtum clamabat dño
benedictus qui venit in nomi-
ne domini oſanna in excelſis.
In reuerſione ꝓceſſionis ad ec
cleſiã aliqui fratres intrãt duo
ad minus vel q̃ttuoꝛ ad plus ⁊
clauſo oſtio ſtãtes ꝟſa facie ad
ꝓceſſionẽ incipiũt. Glỉa laus
Et totũ decãtãt vſq₃ Iſrlꝫ es tu
rex. Sacerdos vero cũ reliq̃s
ſtãtibus extra repetit illud idẽ
Deinde ſtantes intus cantent
verſus ſequẽtes vel oẽs vel ꝑtẽ
ꝓ diſpoſitiõe cãtoꝛis: ⁊ ſtantes
extra reſpondent poſt quoſli-
bet duos verſus. Gloꝛia laus
ſicut a pꝛincipio. ℣. Glỉa laus
et honoꝛ tibi ſit rex xp̃e redem
ptoꝛ cui puerile decus pꝛõpſit
oſanna pium. ℣. Iſrlꝫ es tu rex
dauidis ⁊ inclita ꝓles. ℣. No-
mine qui in dñi rex benedicte
venis. ℟. Glỉa laus. ℣. Cetus
in excelſis te laudat celitꝰ oĩs.
℣. Et moꝛtalis homo cũcta cre
ata ſimul. ℟. Gloꝛia laus. ℣.
Plebs hebꝛea tibi cũ palmis

obuiā venit. ℣. Cum p̄ce voto hymnis aſſumis ecce tibi. ℟. Glõa laus. ℣. Hi tibi paſſuro ſoluebāt munia laudiſ. ℣. Nos tibi regnāti pāgimus ecce melos. ℟. Glõa laus. ℣. Hi placuere tibi placeat deuotio nr̄a. ℣. Rex bone rex clemēs cui bōa cūcta placēt. ℟. Glõa. ℣. Fecerat hebreos hos glõa ſanguis almi. ℣. Nos facit hebreos tranſitus ecce pius. ℟. Glõa. ℣. Sis pius aſcēſoꝛ tu ⁊ nos ſimus aſellus. ℣. Tecū nos capiat vrbs venerāda dei. ℟. Glõa ℣. Veſtis aplice rutilo fulgore tegamur. ℣. Te bene docta vt ea noſtra caterua vehat. ℟. Glõa. ℣. Tegmine ſiue anime ſternam⁹ coꝛpa nr̄a. ℣. Quo ꝑ nos ſemper ſit via tuta tibi. ℟. Glõa laus. ℣. Sit pia ꝑ palme nobis victoꝛia ramis. ℣. Ut tibi victrici: ſoꝛtē canam⁹ ita. ℟. Glõa laus. Poſtea intrat proceſſio eccleſiam cantando. ℟. Ingrediēte dño in ſanctā ciuitatē hebreoꝝ pueri reſurrectōnē vite p̄nūtiantes. Cū ramis palmarū oſanna clamabāt in excelſis. ℣. Cūq₃ audiſſent ꝙ ih̄s veniret hieroſolymā exierūt obuiā ei. Cū ramis palmarum. Et nō dicit̃ Glõa patri.

Dñica in palmis. Ad miſſam Statio ad ſanctū iohannē in laterano. Introitus.

Domine ne lōge facias auxiliū tuū a me ad defenſionē meā aſpice: libera me de oꝛe leonis ⁊ a coꝛnib⁹ vnicoꝛniū humilitatē meā. ps. De⁹ de⁹ me⁹ reſpice in me: q̄re me dereliquiſti longe a ſalute mea v̄ba delictoꝝ meoꝝ. Oro

Omnipotens ſempiterne deus q̄ humano generi ad imitādū hūilitatis exēplū ſaluatoꝛē noſtrū carnē ſumere et crucē ſubire feciſti: concede ꝓpiti⁹: vt ⁊ patiētie ipſius habere documēta ⁊ reſurrectiōis ꝯſoꝛtia mereamur. Per eūdē. Et hec oꝛatio tm̄ dicit̃. Epl̃a ad philippenſes. ij. capitulo.

Fratres. Hoc eñ ſentite i vobis quod ⁊ in xp̄o ih̄u Qui cū in foꝛma dei eſſet: nō rapinā arbitrat⁹ eſt eſſe ſe eq̄lē deo: ſed ſemetip̄m exinaniuit foꝛmā ſerui accipiēs in ſimilitudinē hoīm factus: et habitu inuēt⁹ vt hō. Humiliauit autē ſemetip̄m fact⁹ obediens vſq₃ ad moꝛtē: moꝛtē autem crucis. Propt̃ qḋ ⁊ de⁹ exaltauit illū ⁊ donauit illi nomē qḋ eſt ſup oē nomē vt i noīe ieſu oē genu

flectatur: celeſtiū terreſtriū ⁊ i
fernorū. Et oīs lingua cōfitea
tur: q: dñs ihs xp̄s in glīa ē dei
prīs. Grad. Tenuiſti manū
dexterā meā: ⁊ in volūtate tua
deduxiſti me: ⁊ cū glīa aſſum
pſiſti me. ℣. Quā bon⁹ iſrl' de⁹
rectis corde: mei aūt pene moti
ſūt pedes: pene effuſi ſunt greſ
ſus mei: q: zelaui in peccatori
bus: pacē pctōꝝ vidēs. Tract⁹
Deus de⁹ me⁹ reſpice i me: q̄re
me dereliq̄ſti. ℣. Lōge a ſalute
mea: verba delictoꝝ meoꝝ. ℣.
Deus me⁹ clamabo p diez nec
exaudies in nocte ⁊ nō ad inſi
pientiā mihi. ℣. Tu aūt in ſctō
hītas: laus iſrael. ℣. In te ſpe
rauerūt prēs nr̄i: ſpauerūt ⁊ li
beraſti eos. ℣. Ad te clamaue
runt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſpa
uerunt ⁊ nō ſunt cōfuſi. ℣. Ego
aūt ſum vmis ⁊ nō hō: oppro
briū hoīz ⁊ abiectio plebis. ℣.
Oēs q̄ videbāt me aſpnabāt
me locuti ſūt labijs ⁊ mouerūt
caput. ℣. Sperauit in dño eri
piat eū: ſaluū faciat eū: qm̄ vult
eū. ℣. Ipi ℣o ꝯſiderauerūt ⁊ cō
ſpexerūt me diuiſerūt ſibi veſti
mēta mea: ⁊ ſup veſtē meā mi
ſerūt ſortē. ℣. Libera me de ore
leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicornium
huilitatē meā. ℣. Qui timetis

dñm laudate eū: vniuerſuz ſe
mē iacob magnificate eum. ℣.
Annuntiabit dño generatio
vētura: ⁊ annūtiabūt celi iuſti
tiam ei⁹. ℣. Pplo q̄ naſcet: quē
fecit dñs. Paſſio dñi abſqȝ bn̄
dictōne d: ⁊ ſine Dñs vobiſcū
⁊ luminarib⁹ ⁊ incēſo: ſz abſo
lute incipit: nec rn̄detur. Glīa
tibi dñe. Peruēto aūt ad ptez
illā q̄ in tono euāgelij legit be
neditō petit et incēſuz portat
ſicut ꝯſuetū ē fieri ad euāgeliū
Silr̄ fit alijs dieb⁹ qn̄ legit paſ
ſio. Paſſio dñi nr̄i ieſu chriſti.
Scdm Matheū. xxvi. caplo.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſci
pulis ſuis ✠ Scitis q: poſt
biduū paſcha fiet: ⁊ filius hoīs
tradet vt crucifigat. C Tūc
cōgregati ſunt principes ſacer
dotum ⁊ ſeniores populi i atri
um principis ſacerdotū q̄ dice
bat cayphas: ⁊ cōſiliū fecerūt
vt ihz dolo tenerēt ⁊ occiderēt.
Dicebāt aūt S Nō i die feſto
C Ne forte tumult⁹ fieret in
pplo. Cū aūt eēt ihſ i bethani
a i domo ſimōiſ leproſi acceſſit
ad eū mlier hn̄s alabaſtrū vn
guēti pcioſi ⁊ effudit ſup caput
ipi⁹ recūbētj. Vidētes aūt diſci
pli idignati ſūt dicētes. S Ut
qd pditō hʼ? Potuit ei vnguen

tum iſtud venūdari mlto ⁊ dari pauperib᷒. C. Sciens autē ieſus ait illis. ✠. Quid moleſti eſtis huic mulieri? Op᷒ eñ bonū operata ē in me. Nā ſꝑ paupes habebitis vobiſcū: me aūt nō ſemꝑ habebitis. Mittēs eñ h̄ vnguētū h̄ in corp᷒ meū ad ſepeliēdū me fecit. Amē dico vobis: vbicūq; predicatum fuerit hoc euāgeliū in toto mūdo dicet: ⁊ q᷑ hec fecit ī memoriam eius. C. Tūc abijt vnus de duodecī q̇ dicit iudas ſcarioth ad principes ſacerdotū: et ait illis. S. Quid vultis mihi dare ⁊ ego eū vobis tradā. C. At illi cōſtituerūt ei trigīta argenteos. Et exinde querebat opportunitatē vt euȝ traderet. Prima aūt die azimoꝝ acceſſerūt diſcipuli ad ieſum dicentes. S. Ubi vis parem᷒ tibi comedere paſcha? C. At ih̄s dixit. ✠ Ite in ciuitatē ad quendaȝ ⁊ dicite ei. Magiſter dicit. Temp᷒ meū ꝓpe eſt: apud te facio paſcha cū diſcipul' meis. C. Et fecerūt diſcipli ſicut cōſtituit illis ieſus: et parauerūt paſcha. Veſpe aūt facto diſcūbebat cū duodecim diſcipulis ſuis. Et edentib᷒ illis dixit. ✠ Amē dico vobis: q: vn᷒ veſtrū me traditur᷒ eſt. C. Et cōtriſtati valde ceperūt ſinguli dicere. S. Nūquid ego ſum dñe? C. At ip̄e rñdēs ait. ✠ Qui īntingit mecū manū in parapſide: hic me tradet. Filius q̇dem hoīs vadit ſicut ſcriptuȝ eſt de illo. Ve aūt hōi illi ꝑ quē fili᷒ hoīs tradet. Bonū erat ei ſi nat᷒ nō fuiſſet hō ille. C. Rñdens aūt iudas q̇ tradidit euȝ dixit. S. Nunq̇d ego ſuȝ rabbi? C. Ait illi. ✠ Tu dixiſti. C. Cenātib᷒ aūt eis accepit ieſus panem: ⁊ benedixit ac fregit: deditq; diſcipulis ſuis ⁊ ait ✠ Accipite et comedite: hoc ē corp᷒ meuȝ. C. Et accipiens calicē gr̄as egit ⁊ dedit illis dicēs. ✠ Bibite ex hoc oēs. Hic eſt eñ ſanguis me᷒ noui teſtamenti: qui ꝓ multis effundetur in remiſſionē pctōꝝ. Dico aūt vobis: nō bibā ammodo de h̄ geniīne vitis: vſq; in diem illum cū illud bibā vobiſcū nouum in regno patris mei. C. Et hymno dicto exierūt ī mōtē oliueti. Tūc dixit ill' ih̄s ✠ Oēs vos ſcandalū patiemini in me in iſta nocte. Scriptum eſt enim. Percutiam paſtoreȝ. et diſpergentur oues gregis. Poſtq̄ autē ſurrexero p̄cedaȝ

vos in galileã. C Rñdẽs aũt
petrus ait illi. S Et ſi oẽs ſcã
dalizati fuerĩt in te ego nunꝗ̃
ſcandalizabor. C Ait illi ihs
✠ Amẽ dico tibi: q: in hac no-
cte anteꝗ̃ gallus cantet: ter me
negabis. C Ait illi petr⁹. S
Etiã ſi oportuerit me mori te-
cum: nõ te negabo. C Simi-
liter ꝛ oẽs diſcipuli dixerunt.
Tũc venit ieſus cũ illis ĩ villã
q̃ dicitur gethſemani: ꝛ dixit di
ſcipulis ſuis. ✠ Sedete h̃ do-
nec vadã illuc ꝛ orem. C Et
aſſumpto petro ꝛ duob⁹ filijs
zebedei: cepit cõtriſtari ꝛ meſt⁹
eſſe. Tũc ait illis. ✠ Triſtis ẽ
aĩa mea vſqꝫ ad mortẽ. Suſti-
nete h̃ ꝛ vigilate mecũ. C Et
ꝓgreſſus puſillũ procidit in fa
ciem ſuã orãs ꝛ dicẽs. ✠ Mi
pater ſi poſſibile eſt: tranſeat a
me calix iſte. Verũtamẽ non ſi
cut ego volo: ſꝫ ſicut tu. C Et
venit ad diſcipulos ſuos: ꝛ in-
uenit eos dormiẽtes. Et dicit
petro. ✠ Sic nõ potuiſti vna
hora vigilare mecũ? Vigilate
et orate vt nõ intretis in tẽpta-
tionẽ. Spiritus qđẽ ꝓmptus
eſt: caro aũt infirma. C Iterũ
ſcđo abijt et orauit dicens. ✠
Pater mi ſi nõ poteſt hic calix
tranſire niſi bibam illum: fiat
voluntas tua. C Et venit ite
rum: ꝛ inuenit eos dormiẽtes.
Erant aũt oculi eorũ grauati
Et relictis illis iterum abijt et
orauit tertio eundẽ ſermonez
dicens. Tunc venit ad diſcipu-
los ſuos: ꝛ dixit illis. ✠ Dor-
mite iaꝫ ꝛ requieſcite. Ecce ap
propinquabit hora: ꝛ filius ho
minis tradetur in manus pctõ
ruꝫ. Surgite eam⁹: ecce appro
pĩquabit q̃ me tradet. C Ad-
huc eo loquẽte ecce iudas vn⁹
de duodecim venit ꝛ cũ eo tur
ba multa cum gladijs ꝛ fuſtib⁹
miſſi a principib⁹ ſacerdotum
ꝛ ſeniorib⁹ populi. Qui autẽ
tradidit eum dedit illis ſignũ
dicens. S Quẽcunqꝫ oſcula-
tus fuero: ipſe eſt tenete eum.
C Et cõfeſtim accedẽs ad ie-
ſum dixit. S Aue rabbi. Et
oſculat⁹ eſt euꝫ: dixitqꝫ illi ihs.
✠ Amice ad quid veniſti? C
Tũc acceſſerunt ꝛ manus inie
cerũt ĩ ihm: ꝛ tenuerũt eũ. Et
ecce vnus ex his qui erãt cũ ie-
ſu extendẽs manuꝫ exemit gla
diuꝫ ꝛ pcutiens ſeruuꝫ princi-
pis ſacerdotũ amputauit auri
culam eius. Tunc ait illi ieſus.
✠ Conuerte gladiũ tuũ in lo
cum ſuum. Oẽs enim qui ac-
ceperint gladiuꝫ: gladio peri-

bunt. An putas q: nõ poſſum
rogare patrẽ meũ: ⁊ exhibebit
m̃ mõ pl⁹ q̃ duodeci legiones
ãgeloꝝ? Quõ ergo iplebunt
ſcripture? Q: ſic op3 fieri. C
In illa hora dixit ieſus turbis
✠ Tanq̃ ad latronez exiſtis
cum gladijs ⁊ fuſtib⁹ cõprehen
dere me. Quotidie apud vos
ſedebã docẽs in templo ⁊ non
me tenuiſtis. C Hoc aũt totũ
factũ eſt vt adimplerentur ſcri-
pture ꝓphetarũ. Tũc diſcipu-
li oẽs relicto eo fugerũt. At illi
tenẽtes ieſum duxerũt eum ad
cayphã principẽ ſacerdotum:
vbi ſcribe ⁊ ſeniores cõuenerãt
Petrus aũt ſequebat euz a lõ
ge vſq3 in atriũ principis ſacer
dotũ. Et ingreſſus intro ſede-
bat cũ miniſtris vt videret finẽ.
Principes aũt ſacerdotũ et oẽ
cõſiliũ querebant falſum teſti-
moniũ cõtra ieſum: vt eũ mor-
ti traderẽt. ⁊ nõ inuenerũt. cuz
multi falſi teſtes acceſſiſſẽt. No
uiſſime aũt venerunt duo falſi
teſtes: ⁊ dixerũt. S Hic dixit.
Poſſuz deſtruere templũ dei:
et poſt triduum reedificare il-
lud. C Et ſurgẽs princeps ſa
cerdotuz: ait illi. S Nihil re-
ſpondes ad ea q̃ iſti aduerſum
te teſtificãtur C Ieſus aũt ta
cebat. Et princeps ſacerdotuz
ait illi. S Adiuro te ꝑ deũ vi
uũ: vt dicas nobis ſi tu es chri-
ſtus filius dei. C Dixit illi ie
ſus. ✠ Tu dixiſti. Verũtamẽ
dico vobis ammodo videbitis
filiũ hois ſedentẽ a dextris vir
tutis dei: ⁊ venientẽ in nubib⁹
celi. C Tunc princeps ſacer-
dotũ ſcidit veſtimẽta ſua dicẽs
S Blaſphemauit. Quid
adhuc egem⁹ teſtib⁹? Ecce nũc
audiſtis blaſphemiam. Quid
vobis videtur. C At illi rñdẽ
tes. S Reus eſt mortis. C
Tunc expuerũt in faciez eius:
et colaphis eũ ceciderũt. Alij
aũt palmas in faciẽ eius dede-
runt dicentes: S Prophetiſa
nobis chriſte q̃s eſt qui te ꝑcuſ-
ſit? C Petrus vo ſedebat fo-
ris in atrio. Et acceſſit ad eum
vna ancilla dicẽs. S Et tu cũ
ieſu galileo eras. C At ille ne
gauit corã omnib⁹ dicens. S
Neſcio quid dicis. C Exeũ
te aũt illo ianuã: vidit euz alia
ancilla ⁊ ait his qui erant ibi.
S Et hic erat cũ ieſu nazare-
no. C Et iterũ negauit cũ iu-
ramẽto q: nõ nouit hominẽ.
Et poſt puſillũ acceſſerũt qui
aſtabant ⁊ dixerũt petro. S
Vere ⁊ tu ex illis es: nã ⁊ lo-

quela tua manifeſtum te facit.
C Tunc cepit deteſtari ⁊ iura
re q: nõ nouiſſet hoiem. Et cõ
tinuo gallus cãtauit. Et recor-
datꝰ ẽ petrꝰ vbi ihu qd dixerat
prius ꝙ gallus cãtet ter me ne
gabis. Et egreſſus foras: fleuit
amare. Mane aũt facto cõſili
um inierũt oẽs principes ſacer
dotũ ⁊ ſeniores ppli aduerſus
ieſum: vt eũ morti traderẽt. Et
vinctũ adduxerũt eũ ⁊ tradide
rũt pontio pylato pſidi. Tũc
videns iudas qui euz tradidit
ꝙ damnatꝰ eſſet: penitẽtia du-
ctus rettulit triginta argẽteos
pricipibꝰ ſacerdotũ ⁊ ſeniores:
dicẽs. S Peccaui tradẽs ſan-
guinẽ iuſtũ. C At illi dixerũt
S Quid ad nos tu videris. C
Et proiectis argẽteis in tẽplo
receſſit: ⁊ abiẽs laq̃o ſe ſuſpẽdit
Principes autẽ ſacerdotũ acce
ptis argẽteis dixerũt. S Nõ
licet eos mittere in corbanam:
quia preciũ ſanguinis eſt. C
Cõſilio autẽ inito: emerũt ex
illis agrum figuli ĩ ſepulturã
peregrinorũ. Propter hoc vo
catus ẽ ager ille acheldemach
hoc ẽ ager ſanguinis vſq; ĩ ho
diernũ diem. Tunc impletũ ẽ
quod dictuz eſt ꝑ hieremiam
prophetam dicentem. Et acce-
perũt trigĩta argẽteos preciũ-
appreciati: quẽ appreciauerũt
a filijs iſrael: et dederũt eos in
agrum figuli ſicut cõſtituit mi
hi dñs. Jeſus autem ſtetit an-
te preſidem: ⁊ interrogauit euz
preſes dicens. S Tu es rex
iudeorum? C Dixit ei ieſus.
✠ Tu dicis. C Et cum accu
ſaretur a principibus ſacerdo
tum ⁊ ſenioribꝰ: nihil reſpon-
dit. Tunc dicit illi pylatus. S
Nõ audis quãta aduerſuz te
dicũt teſtimonia? C Et nõ re
ſpondit ei ad vllum ꝟbum: ita
vt miraretur preſes vehemen-
ter. Per diem autez ſolennem
cõſueuerat pſes dimittere po-
pulo vnum vinctũ quem volu
iſſent. Habebat autẽ tunc vin-
ctum inſignẽ qui dicebaẗ bar-
rabas: qui propter ſeditionez
miſſus fuerat in carcerem. Cõ
gregatis aũt illis: dixit pylatꝰ.
S. Quẽ vultis dimittam vo-
bis barrabam: an ieſum qui di
citur chriſtus? C Sciebat eñi
ꝙ per inuidiam tradidiſſent
eum. Sedente autem illo pro
tribunali miſit ad illum vxor
eius dicens. S Nihil tibi et
iuſto illi. Multa enim paſſa
ſum hodie per viſum propter
eum. Principes autem ſacer-

dotuꝫ ⁊ ſenioꝛes perſuaſerunt
populis vt peterēt barrabam
ieſum aūt ꝑderent. Reſpōdēs
aūt pꝛeſes ait illis. S Quem
vultis vobis de duobus dimit
ti? C At illi dixerūt S Bar
rabam. C Dicit illis pilatus
S Quid igitur faciaꝫ de ieſu
qui dicit xp̄s? C Dicūt oīs.
S Crucifigatur. C Ait illis
pꝛeſes. S Quid eīm mali fecit
C At illi magis clamabāt di
centes. S Crucifigatur. C Vi
dens aūt pilatus q: nihil ꝓ
ficeret: ſed magis tumultꝰ fieret
accepta aqua lauit manꝰ coꝛaꝫ
populo dicens. S Innocens
ego ſum a ſanguīe iuſti huius
vos videritis. C Et reſpōdēs
vniuerſus ppl's dixit. S San
guis eius ſuꝑ nos: ⁊ ſuꝑ filios
noſtros C Tunc dimiſit illis
barrabam: ieſum aūt flagella
tū tradidit eis vt crucifigeretur.
Tunc milites pꝛeſidis ſuſcipiē
tes ieſum in pꝛetoꝛio cōgrega
uerunt ad eum vniuerſam co
hoꝛteꝫ Et exuētes eū clamidē
coccineam circūdederūt ei. Et
plectentes coꝛonam de ſpinis
poſuerunt ſuper caput eius: et
arundinē in dextera eius. Et
genuflexo ante eum illudebāt
ei dicētes S Aue rex iudeoꝝ

C Et expuētes in eū accepe
runt arūdinē ⁊ ꝑcutiebant ca
put eiꝰ. Et poſtꝙ illuſerunt ei
exuerūt eū clamide ⁊ induerūt
eum veſtimētis eius: ⁊ duxerūt
eum vt crucifigerēt. Exeuntes
aūt inuenerūt hoīem cyreneū
venientē obuiam ſibi: nomine
ſymonē. Hūc angariauerūt vt
tolleret crucē eius. Et venerūt
in locū qui dicitur golgatha: qđ
eſt caluarie locus. Et dederūt
ei vinū bibere cū felle mixtuꝫ
Et cū guſtaſſet noluit bibere.
Poſtꝙ aūt crucifixerūt eū: di
uiſerūt veſtimēta eius: ſoꝛtem
mittētes: vt impleretur quod di
ctum eſt ꝑ ꝓphetā dicentē. Di
uiſerūt ſibi veſtimēta mea: ⁊ ſu
per veſtē meā miſerūt ſoꝛtem.
Et ſedētes ſeruabāt eum. Et i
poſuerūt ſuꝑ caput eiꝰ cauſam
ipſius ſcriptā. Hic eſt ieſus na
ꝫarenus rex iudeoꝝ. Tūc cru
cifixi ſunt cuꝫ eo duo latrones
vnus a dextris ⁊ vnꝰ a ſiniſtris
Pꝛetereūtes aūt blaſphemabāt
eum mouētes capita ſua ⁊ di
centes. S Vach qui deſtruis
templuꝫ dei: ⁊ in triduo illud
reedificas. Salua temetipm̄.
Si filiꝰ dei es: deſcēde de cru
ce. C Similiter ⁊ pꝛincipes ſa
cerdotum illudētes cū ſcribis

et ſenioribus dicebant. S Alij
os ſaluos fecit: ſeipſuz nõ po-
teſt ſaluũ facere. Si rex iſrael
eſt: deſcendat nunc de cruce: et
credim⁹ ei. Cõfidit in deo: libe
ret eũ nunc ſi vult. dixit eñi q: fi
lius dei ſum. C Idipm autez
et latrones qui crucifixi erant
cuz eo iproperabãt ei. A ſexta
aũt hora tenebre facte ſunt ſu-
per vniuerſaz terram: vſqz ad
horã nonam. Et circa horam
nonã clamauit ieſus voce ma-
gna dicẽs. ✠ Hely hely lama
zabathani. C Hoc ẽ. ✠ De⁹
meus deus me⁹: vt quid dereli-
quiſti me? C Quidã aũt illic
ſtantes ⁊ audiẽtes dicebãt. S
Heliã vocat iſte. C Et conti-
nuo currens vn⁹ ex eis acceptã
ſpongiã impleuit aceto: ⁊ impo-
ſuit arũdini. et dabat ei bibere
Ceteri vero dicebãt. S Sine
videamus an veniat helias li-
berans eum. C Jeſus aũt ite
rum clamãs voce magna emi-
ſit ſpiritũ. Et ecce velum tem-
pli ſciſſum eſt in duas partes a
ſummo vſqz deorſum. Et ter
ra mota ẽ: ⁊ petre ſciſſe ſunt et
monumentta apta ſunt ⁊ mlta
corpa ſanctorũ qui dormierãt
ſurrexerũt. Et exeũtes de mo-
numẽtis poſt reſurrectionẽ ei⁹
venerũt in ſanctã ciuitatẽ: ⁊ ap
paruerũt multis. Cẽturio aũt
et qui cũ eo erant cuſtodientes
iħm viſo terre motu ⁊ his q̃ fie
bant timuerũt valde dicentes.
S Vere filius dei erat iſte C
Erant aũt ibi mulieres multe
a lõge q̃ ſecute erãt ipm ag ali
lea: miniſtrãtes ei: inter q̃s erat
maria magdalene ⁊ maria ia-
cobi ⁊ ioſeph mater: et mater
filiorum zebedei. Cuz ſero au
tem factuz eẽt: venit quidã hõ
diues ab arimathia: nomine
ioſeph. q̇ ⁊ ipſe diſcipulus erat
ieſu. Hic acceſſit ad pylatuz: et
petijt corpus ieſu. Tunc pylat⁹
iuſſit reddi corpus. Et accepto
corpore ioſeph: inuoluit illud
in ſyndone munda ⁊ poſuit il
lud in monumento ſuo nouo:
quod exciderat ĩ petra: et ad-
uoluit ſaxum magnum ad ho
ſtiũ monumẽti: ⁊ abijt. Erat
aũt ibi maria magdalene: ⁊ al
tera maria ſedẽtes cõtra ſepul
chrũ. Hic legit ĩ tono euãgelij

Altera autem die q̃ ẽ poſt
paraſceuen: conuenerunt
principes ſacerdotum ⁊ phari
ſei ad pylatum dicẽtes. Domi
ne recordati ſum⁹: q: ſeductor
ille dixit adhuc viuẽs Poſt tres
dies reſurgaz. Jube ergo cuſto

dixit ſepulchrum vſq; in diez ter
tium: ne forte veniāt diſcipuli
eius ⁊ furent eum: ⁊ dicāt ple-
bi ſurrexit a mortuis. Et erit
nouiſſimus error peior priore
Ait illis pilat⁹. Habetis cuſto
diam: ite cuſtodite ſicut ſcitis.
Illi aūt abeuntes munierunt
ſepulchrū: ſignātes lapidē cuz
cuſtodib⁹. Offer. Improperium
expectauit cor meū ⁊ miſeriaz
et ſuſtinui qui ſimul cōtriſtaret
et non fuit: conſolantē me que
ſiui et nō inueni: ⁊ dederūt in
eſcam meā fel: ⁊ in ſiti mea po
tauerūt me aceto. Secreta

Concede queſumus dñe:
vt oculis tue maieſtatis
munus oblatū et grām nobis
deuotionis obtineat: ⁊ effectū
beate pēnitatis acquirat. Per
Prefatio. Eterne deus. Qui
ſalutē humani generis ī ligno
crucis cōſtituiſti. Et dr̄ q̄tidie
vſq; ad feriā ſextā: niſi in miſ-
ſa de feſto ſi occurrerit. Cōio.
Pater ſi non poteſt hic calix
tranſire niſi bibam illum: fiat
voluntas tua. Poſt cōionem.

Per huius dñe operationez
myſterij et vitia nr̄a pur-
gentur: ⁊ iuſta deſideria com-
pleantur. Per dominū noſtrū
Feria. iij. Statio ad ſanctam
Praxedem. Introitus.

Iudica dñe nocentes
me expugna ipugnā-
tes me: apphende ar-
ma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in adiuto
riū meū dñe vtus ſalutis mee
Ps. Effunde frameā ⁊ cōclude
aduerſus eos q̄ pſequunt me
dic aīe mee ſalus tua ego ſum

Da q̄s omps deus Orō.
vt q̄ in tot aduerſis ex no
ſtra infirmitate deficimus: int
cedēte vnigeniti filij tui paſſio
ne reſpiremus. Per eundem.
Lectio eſaie prophete.l. caplo

In diebꝰ illis. Dixit eſayas
Dñs de⁹ aperuit mihi aurē
ego autē nō ꝯdico: retrorſum
nō abij. Corpus meū dedi p-
cutiētibus: ⁊ genas meas vellē
tibus. Faciem meā nō auerti
ab increpātibus ⁊ ꝯſpuentibꝰ
in me. Dñs de⁹ auxiliator me⁹
et ideo nō ſum cōfuſus. Ideo
poſui faciē meā vt petram du-
riſſimā: ⁊ ſcio qm̄ nō ꝯfundar
Iux ē qui iuſtificat me. Quis
ꝯtradicet mihi? Stem⁹ ſimul.
Quis eſt aduerſari⁹ me⁹: acce
dat ad me. Ecce dñs deus au-
xiliator meus ē. Quis eſt qui
ꝯdēnet me? Ecce oēs q̄ſi veſti-
mentū ꝯterent: tinea comedet
eos. Quis ex vobis timēs de

um audiẽs vocẽ ſui eiꝰ Quis ãbulauit in tenebris: ⁊ non eſt lumẽ ei: Speret in noĩe dñi: ⁊ inita᷑ ſuꝑ dñm deũ ſuũ. Ora. Exurge dñe ⁊ intẽde iudiciuz meũ: deus meꝰ ⁊ dñs meus in cauſaz meã. ℣. Effũde frameã ⁊ cõclude aduerſus eos q̇ me ꝑſequun᷑. Scdꝫ Johẽz .xij. c.

IN illo tẽꝑe. Ante ſex dies paſche venit ihs bethaniã vbi lazarꝰ fuerat mortuꝰ: quez ſuſcitauit ieſus. Fecerũt autez ei cenã ibi: ⁊ martha miniſtrabat. Lazarus ꝟo vnus erat ex diſcũbẽtibus cum eo. Maria ergo accepit librã vnguẽti nardi piſtici ꝓcioſi: ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊ extersit capillis ſuis pedes eius: ⁊ domꝰ impleta eſt ex odore vnguẽti. Dixit ergo vnꝰ ex diſcipulis eius iudas ſcariotis q̇ erat eũ traditurꝰ Quare hoc vnguentũ nõ veniit trecentis denariis: ⁊ datũ eſt egenis? Dixit aũt hoc nõ q: de egenis ꝑtinebat ad eũ: ſed q: fur erat et loculos habẽs: ea que mittebant᷑: portabat. Dixit ergo ieſus. Sinite illã: vt in diẽ ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes em̃ ſemꝑ habebitis vobiſcũ: me aũt non ſemꝑ habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeis: q: illic eẽt: ⁊ venerũt non ꝓpt᷑ ieſuz tm̃: ſꝫ vt lazarũ viderent quẽ ſuſcitauit a mortuis. Offer. Eripe me de inimicis meis dñe ad te ↄfugi doce me facere voluntatem tuam quia deus meus tu es. Secreta.

HEc ſacrificia nos oĩps deꝰ potẽti virtute mundatos ad ſuũ faciant puriores venire principiũ. Per. Cõio. Erubeſcant ⁊ reuereant᷑ ſimul q̇ gratulant᷑ malis meis induantur pudore ⁊ reuerẽtia q̇ maligna loquũt᷑ aduerſuz me. Poſtcõ.

PRebeant nobis domine diuinũ tua ſancta feruorẽ quo eorum pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu. Per dominũ

Super populum. Oratio.

ADiuua nos deꝰ ſalutaris nr̃: ⁊ ad bñficia recolẽda q̇bꝰ nos iſtaurare dignatus es: tribue veĩre gaudẽtes. Per d.

Feria tertia. Statio ad ſanctam Priſcam. Introitus.

NOs aũt gloriari oportet ĩ cruce domini nr̃i ieſu xp̃i: in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra: ꝑ quem ſaluati et liberati ſumus. ps. Deus miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos et

miſereatur nobis. Oratio.
OMnipotens ſempiterne
deus da nobis ita dñice
paſſionis ſacramenta pagere:
vt indulgentiam percipere me
reamur. Per dñm noſtrum.
Lectio Hieremie pphe. ij.ca.
IN diebus illis. Dixit hie-
remias. Dñe demonſtraſti
mihi ⁊ cognoui: tu oñdiſti mi
hi ſtudia eoꝝ. Et ego q̄ſi agnꝰ
manſuetꝰ q̇ portaꝛ ad victimā
Et nō cognoui quia cogitaue
runt ſup me conſilia dicentes.
Venite mittamꝰ lignū ī panez
eius: ⁊ eradamus euz de terra
viuentiū: ⁊ nomē eius nō me-
moreꝛ ampliꝰ. Tu aūt dñe ſa
baoth q̇ iudicas iuſte ⁊ probaſ
renes ⁊ corda: videā vltionem
tuam ex eis. Tibi em̄ reuelaui
cām meā dñe deꝰ meus Grad.
Ego aūt dū mihi moleſti eēnt
induebam me cilitio: et humi-
liabam in ieiunio aīam meaz
⁊ oratio mea in ſinu meo con-
uerteꝛ. ℣. Judica domine no-
cētes me: expugna īpugnātes
me: apphende arma ⁊ ſcutum
et exurge in adiutoriuz mihi.
Paſſio dñi noſtri ieſu chriſti
Scdm Marcum. xiiij. caplo.
IN illo tpe. Erat paſcha et
azima poſt biduū. Et que-
rebāt ſummi ſacerdotes ⁊ ſcri-
be quō ieſum dolo tenerent: ⁊
occiderēt. Dicebant enim. S
Non in die feſto. C Ne for
te tumultꝰ fieret in pplo. Et cū
eſſet ieſus bethanie in domo
ſymonis leproſi ⁊ recumberet:
venit mulier habēs alabaſtrū
vnguenti nardi ſpicati pcioſi.
Et fracto alabaſtro effudit ſu
per caput eius. Erāt autē q̇dā
indigne ferētes intra ſemetip-
ſos: dicentes. S Ut q̇d pditio
iſta vnguēti facta eſt? Poterat
em̄ vnguentū iſtud venundari
plus q̄ trecentis denariis ⁊ da
ri paupibus. C Et fremebāt
in eā. Jeſus aūt dixit ✠ Sini
te eam. Quid illi moleſti eſtis
Bonū opus operata eſt ī me
Semp em̄ paupes habebitis
vobiſcū: ⁊ cū volueritis pote-
ſtis illis bn̄facere: me aūt non
ſemp habebitis Qd̄ habuit h
fecit: puenit vngere corpꝰ meuz
in ſepulturā. Amē dico vobis
vbicūq; pdicatū fuerit euāge-
liū iſtud in vniuerſo mūdo: et
q̄ fecit hec narrabiꝛ in memo
riam eius. C Et iudas ſcario
tis vnus de duodecim abiit ad
ſummos ſacerdotes: vt prode-
ret eū illis. Qui audiētes ga-
uiſi ſunt: ⁊ pmiſerūt ei pecuniā

ſe daturos. Et q̄rebat quō illū
oportune traderet. Et primo
die azimoꝝ qñ paſcha immo-
labant: dicunt ei diſcipuli. S
Quouis eam⁹ ⁊ paremus tibi
vt mãduces paſcha. C Et mit
tit duos ex diſcipulis ſuis ⁊ di
cit eis. ✠ Ite in ciuitatẽ: ⁊ oc-
curret vobis homo lagenam
aque baiulãs. Seq̄mini eum.
Et quocunq; introierit: dicite
dño dom⁹: q: magr̄ dicit. Ubi
eſt refectio mea: vbi paſcha cū
diſcipulis meis mãducem? Et
ipe vobis demõſtrabit cenacu
lum grãde ſtratū: ⁊ illic parate
nobis. C Et abierūt diſcipli
eius: ⁊ venerūt in ciuitatẽ: ⁊ in
uenerūt ſicut dixerat illis ⁊ pa
rauerūt paſcha. Ueſpe autȝ
facto venit cū duodecim. Et
diſcūbẽtibus eis ⁊ mãducãtib⁹
ait ieſus. ✠ Amen dico vobis
q: vn⁹ ex vobis tradet me qui
mãducat mecū C At illi cepe
runt ꝯtriſtari ⁊ dicere ei ſingu
lati S Nunq̄d ego? C Qui
ait illis. ✠ Un⁹ ex duodecim
q̄ intingit mecū manū i catino
Et filius quidẽ hoīs vadit ſi-
cut ſcriptū eſt de eo. Ue autȝ
hōi illi p quẽ fili⁹ hoīs tradet.
Bonū erat ei ſi nō eēt nat⁹ hō
ille. C Et mãducãtibus illis
accepit ieſus panẽ ⁊ bñdicens
fregit ⁊ dedit eis: ⁊ ait. ✠ Su
mite hoc eſt corp⁹ meū. C Et
accepto calice grãs agẽs: dedit
eis. Et biberūt ex illo oms: et
ait illis. ✠ Hic eſt ſanguis me
us noui teſtamẽti q̄ pro mltis
effundet. Amẽ dico vobis: q:
iaȝ nō bibã de genimine vitis
vſq; in diẽ illū cū illud bibam
vobiſcū nouū i regno dei. C
Et hymno dicto exierūt i mō
tẽ oliuarū. Et ait illis ihs. ✠
Oẽs vos ſcandaliſabimini in
me nocte iſta: q: ſcriptū ẽ. Per
cutiã paſtorẽ ⁊ diſpgent oues
Sȝ poſtq̄ reſurrexero pcedã
vos in galileã. C Petr⁹ autȝ
ait illi. S Et ſi oẽs ſcãdaliza
ti fuerint: ſȝ nō ego. C Et ait
illi ieſus. ✠ Amẽ dico tibi: q:
tu hodie in nocte hac priuſq̄
bis gallus vocẽ dederit ter me
es negatur⁹. C At ille ampli⁹
loq̄bat S Et ſi oportuerit me
ſimul cōmori tibi: nō te negabo
C Siliter aūt ⁊ oẽs dicebãt
Et veniūt in prediū cui nomẽ
gethſemani ⁊ ait diſcipul' ſuis
✠ Sedete hic donec orẽ. C
Et aſſumit petrū ⁊ iacobū ⁊
iohannẽ ſecū: ⁊ cepit pauere ⁊
tedere. Et ait illis. ✠ Triſtis
eſt aïa mea vſq; ad mortẽ Su

ſtine:⁊ hic ⁊ vigilate. C Et cũ
ꝓceſſiſſet paululũ,ꝓcidit ſuper
terrã ⁊ oꝛabat vt ſi fieri poſſet
tranſiret ab eo hoꝛa:⁊ dixit ✠
Abba pater oĩa tibi poſſibi
lia ſunt tráffer calicẽ hũc a me
Sed nõ quod ego volo:ſʒ qḋ
tu. C Et venit ⁊ inuenit eos
doꝛmiẽtes. Et ait petro ✠ Si
mõ doꝛmis. Nõ potuiſti vna
hoꝛa vigilare mecũ? Vigilate
et oꝛate vt nõ intretis in tenta
tionẽ. Spũs quidẽ pꝛomptuſ
eſt:caro autẽ infirma. C Et
iterũ abiens oꝛauit eundẽ ſer-
monẽ dicens. Et reuerſus de-
nuo: inuenit eos doꝛmientes.
Erant eñ oculi eoꝝ grauati:
et ignoꝛabant qḋ rñderent ei.
Et venit tertio: et ait illis. ✠
Doꝛmite iã ⁊ requieſcite. Suffi
cit. Venit hoꝛa ecce tradetᷣ filiꝰ
hoĩs in manus pctõꝝ. Surgi
te eamꝰ:ecce qui me tradet,ꝓpe
eſt. C. Et adhuc eo loquente
venit iudas ſcarioth vnus ex
duodecim:et cũ eo turba mul
ta cum gladijs ⁊ lignis miſſi a
ſummis ſacerdotibꝰ ⁊ ſcribis ⁊
ſenioꝛibꝰ. Dederat aũt traditoꝛ
eis ſignũ dicẽs. S Queͨunqꝫ
oſculatꝰ fuero ip̃e eſt tenete eũ
⁊ ducite eũ caute. C Et cũ ve
niſſʒ ſtatĩ accedẽſ ad eũ ait S

Rabbi. C Et oſculatus ẽ eũ
At illi manus iniecerũt in eũ:
et tenuerũt eum. Vnꝰ autẽ de
circũſtãtibus educens gladiuʒ
ꝑcuſſit ſuũ ſummi ſacerdotis:
et amputauit illi auriculã. Et
rñdẽs ieſus ait illis. ✠ Tanq̃
ad latronẽ exiſtis cũ gladijs ⁊
lignis cõpꝛehẽdere me. Quo-
tidie eram apud vos in tẽplo
docẽs:⁊ nõ me tenuiſtis. Sed
vt adimpleantur ſcripture. C
Tũc diſcipuli eiꝰ relinquẽtes
eum oẽs fugerũt. Adoleſcens
aũt quidã ſequebatᷣ eũ amictꝰ
ſyndone ſuꝑ nudo:⁊ tenuerũt
euʒ. At ille relicta ſyndone nu
dus ꝓfugit ab eis. Et adduxe-
runt ieſum ad ſummũ ſacerdo
tem. ⁊ cõuenerũt in vnũ oẽs
ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſenioꝛes.
Petrꝰ aũt a longe ſecutꝰ eſt eũ
vſqꝫ intro in atriũ ſummi ſacer
dotis ⁊ ſedebat cũ miniſtris et
calefaciebat ſe ad ignẽ. Sũmi
vo ſacerdotes ⁊ oẽ cõſiliuʒ q̃
rebant aduerſus ieſum teſtimo-
nium vt eũ moꝛti traderẽt:nec
inueniebãt. Multi eñ teſtimo
niũ falſum dicebant aduerſus
eũ:⁊ cõueniẽtia teſtimonia nõ
erant. Et qdã ſurgẽtes falſum
teſtimonium ferebãt aduerſus
eum dicẽtes. S. Qm̃ nos au-

diuinus eum dicentẽ. Ego diſ
ſoluã templũ hoc manufactuȝ
et poſt triduũ aliud nõ manu-
factũ edificabo. Et nõ erat cõ-
ueniẽs teſtimoniũ illoꝝ. Et ex-
urgẽs ſumm⁹ ſacerdos ĩ mediũ
interrogauit ihm dicẽs. S. Nõ
rñdes quicq̃ ad ea q̃ tibi obij-
ciunt ab his? C. Ille aũt tace
bat: ꝛ nihil rñdit. Rurſus ſum
mus ſacerdos interrogabat eũ ꝛ
dixit ei. S. Tu es xp̃s fili⁹ dei
bñdicti? C. Jeſus aũt dixit il-
li. ✠ Ego ſum. Et videbitis fi
lium hoĩs ſedentẽ a dextris vir
tutis dei: ꝛ veniẽtẽ cũ nubibus
celi. C. Sũmus aũt ſacerdos
ſcindens veſtimẽta ſua ait. S.
Quid adhuc deſideram⁹ teſtes
Audiſtis blaſphemiã. Quid
vobis videt. C. Qui oẽs ꝯdẽ-
nauerũt eum eſſe reũ mortis.
Et ceperũt quidã cõſpuere eũ
et velare faciẽ eius: ꝛ colaphis
eum cedere: ꝛ dicere ei S. Pro
phetiſa. C. Et miniſtri alapis
eum cedebãt. Et cũ petrus eẽt
in atrio deorſum venit vna ex
ancillis ſummi ſacerdotis: ꝛ cũ
vidiſſet petrũ calefacientem ſe
aſpiciẽs illũ ait. S. Et tu cũ ie
ſu nazareno eras. C. At ille
negauit dicẽs. S. Neſcio neq̃
noui q̃d dicas. C. Et exijt fo-
ras ante atriũ: ꝛ gall⁹ cantauit.
Rurſus aũt cũ vidiſſet illum
alia ancilla cepit dicere circum
ſtãtibus. S. Qꝛ hic ex illis eſt
C. At ille iterum negauit. Et
poſt puſillũ rurſus q̃ aſtabant
dicebãt petro. S. Uere ex illis
es: nã et galile⁹ es. C. Ille autẽ
cepit anathematizare ꝛ iurare
qꝛ neſcio hoĩeȝ iſtũ quẽ dicitis
Et ſtatim iterũ gallus cãtauit.
Et recordat⁹ eſt petr⁹ vbi qd di
xerat ei ihs: priuſq̃ gall⁹ cantet
bis: ter me negabis. Et cepit
flere. Et ꝯfeſtim mane ꝯſiliuȝ
faciẽtes ſummi ſacerdotes cuȝ
ſenioribus ꝛ ſcribis ꝛ vniuerſo
ꝯſilio: vinciẽtes ihm duxerũt ꝛ
tradiderũt pilato. Et interroga-
uit eum pilatus. S. Tu es rex
iudeoꝝ. C. At ille rñdẽs ait il
li. ✠ Tu dicis. C. Et accuſa-
bant euȝ ſummi ſacerdotes in
mltis. Pilat⁹ aũt rurſum intro
gauit eũ dicẽs. S. Nõ rñdes
q̃cq̃: vides in q̃tis te accuſant?
C. Ihs aũt ãplius nihil rñdit
ita vt miraret pilat⁹. Per dieȝ
ãt feſtũ ſolebat ill⁹ dimittẽ vnũ
ex vinct̃ quẽcũq; petiſſẽt. Erat
aũt q̃ dicebat barrabas: q̃ cuȝ
ſeditioſis erat vict⁹: q̃ ĩ ſeditiõe
fecerat hõicidiũ. Et cũ aſcẽdiſ
ſet turba: cepit rogare ſic̃ ſp fa-

clebat illis. Pilatus aūt rñdit eis ⁊ dixit. S Vultis dimittā vobis regē iudeoꝝ? C Sciebat enī q̇ ꝑ inuidiā tradidiſſēt eū ſummi ſacerdotes. Pōtifices aūt cōcitauerūt turbaꝫ: vt magis barrabā dimitteret eis Pilatus aūt iterū rñdens ait illis. S Quid ergo vultis faciam regi iudeoꝝ? C At illi iterū clamauerūt. S Crucifige eum. C Pilat⁹ vo dicebat eis S Quid enī mali fecit. At illi magis clamabāt. S Crucifige eum. C Pilat⁹ autē volens ppl'o ſatiſfacere dimiſit ill' barrabam: ⁊ tradidit ieſuꝫ flagell' ceſuꝫ vt crucifigeret. Milites aūt duxerūt eū intro in atriū ptorij: ⁊ cōuocāt totā cohortē Et induūt eū purpurea ⁊ imponūt ei plectētes ſpineā coronam: ⁊ ceperūt ſalutare eū. S Aue rex iudeoꝝ. C Et ꝑcutiebant caput ei⁹ arūdine: ⁊ cōſpuebāt euꝫ: ⁊ ponētes genua adorabāt eū. Et poſt q̄ illuſerunt ei exuerūt illū purpura: ⁊ induerūt eū veſtimentis ſuis ⁊ educūt illū vt crucifigerēt eū Et āgariauerūt ptereūtē quēpiā ſymonē cyreneū venientē de villa patrē alexādri ⁊ ruffi vt tolleret crucē ei⁹. Et ꝑducūt eum in golgotha locū: qđ ē interp̄tatū caluarie loc⁹: ⁊ dabāt ei bibere mirrhatū vinū: ⁊ nō accepit. Et crucifigētes euꝫ diuiſerūt veſtimēta ei⁹: mittētes ſortē ſuꝑ eis: vt q̇s q̇d tolleret. Erat aūt hora tertia ⁊ crucifixerūt eum. Et erat titul⁹ cauſe eius ſcriptus: rex iudeoꝝ. Et cū eo crucifigūt duos latrones vnū a dextris eius: ⁊ aliū a ſiniſtris. Et adipleta eſt ſcriptura q̄ dicit. Et cū iniq̇s reputatus eſt. Et ptereūtes blaſphemabant eum mouētes capita ſua ⁊ dicētes. S Vach qui deſtruis templū dei: ⁊ in tribus diebus reedificas? Saluū fac temetipm deſcendēs de cruce. C Silr̄ ⁊ ſummi ſacerdotes illudētes ad alterutrū cum ſcribis dicebant. S Alios ſaluos fecit: ſeipm ſaluuꝫ nō pōt facere. Xp̄s rex iſrl' deſcendat nūc de cruce vt videam⁹ ⁊ credamus. C Et q̇ cū eo crucifixi erant cōuiciabant ei. Et facta hora ſexta tenebre facte ſūt ſuꝑ totā terrā vſq; in horā nonam. Et hora nona exclamauit ieſus voce magna dicēs ✠ Heloy heloy lamazabathani C Quod eſt interp̄tatuꝫ. ✠ Deus meus de⁹ me⁹: vt q̇d de

reliqſti me. ¶ Et qdã d circũ
ſtantibus audiẽtes dicebãt S
Ecce helyã vocat. ¶ Currẽs
aũt vnus ꝛ implẽs ſpongiam
aceto:circũponẽſqꝫ calamo po
tum dabat ei dicẽs. S Sinite
videam' ſi venit helyas ad de
ponendũ eũ. ¶ Jeſus autem
emiſſa voce magna expirauit.
Et velũ tẽpli ſciſſum eſt i duo
a ſummo vſqꝫ deorſuꝫ. Videns
aũt cẽturio qui ex aduerſo ſta
bat:q: ſic clamãs expiraſſet ait
S Uere hõ hic fili' dei erat.
¶ Erant aũt ibi mulieres de
longe aſpiciẽtes: inter qs erat
maria magdalene ꝛ maria ia
cobi minoris ꝛ ioſeph mater:
et ſalome. Et cũ eſſent in gali
lea ſeqbant eũ ꝛ miniſtrabãt
ei:et alie multe que ſimul cum
eo aſcenderãt hieroſolymam.
Hic legitur in tono euãgelij.
ET cũ iam ſero eſſet factũ
q: erat paraſceue quod ẽ
ante ſabbatũ: venit ioſeph ab
arimathia nobilis decurio: q
et ipe erat expectãs regnũ dei.
Et audacter introiuit ad pila
tum ꝛ petijt corp' ieſu. Pilat'
aũt mirabat ſi iã obijſſet. Et
accerſito cẽturione interrogauit
eũ ſi iam mortu' eẽt. Et cũ co
gnouiſſet a cẽturione donauit
corpus ioſeph. Joſeph autem
mercat' ſyndonẽ: ꝛ deponens
eũ inuoluit ſyndone: ꝛ poſuit
eũ i monumẽto qd erat exciſuꝫ
de petra: ꝛ aduoluit lapidẽ ad
oſtium monumẽti. Offer. Cu
ſtodi nos dñe de manu pecca
toris ꝛ ab hominibus iniquis
eripe me domine. Secreta.
SAcrificia nos qs dñe ppẽ
tius iſta reſtaurẽt: q medi
cinalib' ſunt inſtituta ieiunijs.
Per Cõio. Aduerſum me ex
ercebant qui ſedebãt in porta
ꝛ in me pſallebãt qui bibebãt
vinũ: ego vero orõnẽ meã ad
te dñe tps bñplaciti de' in mul
titudine mie tue. Poſt cõ.
SAnctificatiõib' tuis ops
deus et vitia nr̃a curent:
et remedia nobis ſempit'na p
ueniãt. Per. Sup pplꝫ. Oro
TUa nos mia deus et ab
omni ſurreptõe vetuſtat
expurget: ꝛ capaces ſancte no
uitatis efficiat. Per dominuꝫ
Feria. iiij. Statio ad ſanctaꝫ
Mariã maiorem. Introitus.
IN noie dñi oẽ genu
i flectat celeſtiuꝫ terre
ſtrium ꝛ infernoꝝ: q:
dñs factus eſt obediẽs vſqꝫ ad
mortẽ: mortẽ aũt crucis: ideo
dñs ihs xps in glia ẽ dei pris.

ps. Dñe exaudi orōnē meā:et clamor meꝰ ad te veiat. Oremꝰ Flectamus genua Leua. Oro

Preſta q̄s oīps deus: vt q̄ noſtris exceſſibꝰ inceſſant affligimur:ꝑ vnigeniti tui paſſionem liberemur. Qui tecum

Lectio eſaye ꝓphete.lxiij.cap.

Hec dicit dñs deꝰ. Dicite filie ſyō:ecce ſaluator tuꝰ venit:ecce merces eius cum eo. Quis eſt iſte q̄ venit de edō tīctis veſtibus de boſra. Iſte formoſus in ſtola ſua gradiēs in mltitudine fortitudis ſue Ego q̄ loquor iuſtitiā ⁊ ꝓpugnator ſuȝ ad ſaluandū. Quare ergo rubrum eſt indumentū tuum ⁊ veſtimēta tua ſicut calcantium in torculari. Torcular calcaui ſolus:⁊ de gētibus nō ē vir mecū. Calcaui eos in furore meo ⁊ cōculcaui eos in ira mea. Et aſpſus eſt ſanguis eoꝝ ſup veſtimēta ſua:⁊ oīa indumēta mea inq̄naui. Dies em̄ vltionis in corde meo:annus retributiōis mee venit:circūſpexi ⁊ nō erat auxiliator q̄ſiui ⁊ nō fuit q̄ adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachiū meū ⁊ idignatio mea ipa auxiltata eſt mihi. Et cōculcaui poplos in furore meo: ⁊ inebriaui eos in indignatōe mea et detraxi virtutē eoꝝ in terrā Miſerationū dñi recordabor laudē dñi ſup oībus que reddidit nobis dñs deus nr̄. Grad.

Ne auertas faciē tuā a puero tuo:qm̄ tribulor velocit̄ exaudi me. ℣. Saluū me fac deꝰ qm̄ ītrauerūt aq̄ vſq; ad aīam meā infixus ſum in limo ꝓfundi et nō ē ſubſtātia. Hic dr: Dñs vobiſcū. ſine Flectamꝰ ge. Oratio

Deus q̄ ꝓ nobis filiū tuū crucis patibulū ſubire voluiſti: vt inimici a nobis expelleres ptātem: cōcede nobis famulis tuis:vt reſurrectōis gratiam cōſequamur. Per eundē

Lectio eſaye ꝓphete. liij. ca.

In dieb' illis. Dixit eſayas Dñe quis credidit auditui nr̄o ⁊ brachiū dñi cui reuelatū eſt. Et aſcēdet ſicut vgultū corā eo:⁊ ſicut radix de terra ſitiēti et nō eſt ſpēs ei neq; decor. Et vidimus eū ⁊ nō erat aſpectus et deſiderauimus eū deſpectū et nouiſſimū viroꝝ:virū dolorum et ſcientē infirmitatē. Et quaſi abſconditus vultꝰ eius et deſpectꝰ: vnde nec reputauimꝰ eum. Vere lāguores nr̄os ipe tulit:⁊ dolores nr̄os ipe portauit. Et nos putauimꝰ eū quaſi leproſum:et percuſſuȝ a deo

humiliatū. Ipſe aūt vulnerat⁹
eſt ꝓpter iniquitates nr̄as: at-
tritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra.
Diſciplina pacis noſtre ſup eū
⁊ liuore eius ſcti ſumus. Om̄s
nos q̄ſi oues errauim⁹: vnuſq̄ſ
ꝗ in viam ſuam declinauit: et
dn̄s poſuit ī eo iniquitatē om-
nium noſtruz. Oblatus eſt q2
ipſe voluit: ⁊ nō apuit os ſuuz
Sicut ouis ad occiſionē duce-
tur: ⁊ q̄ſi agnus corā tondāte ſe
obmuteſcet: ⁊ nō apiet os ſuū.
De anguſtia ⁊ de iudicio ſub-
latus ē: generationē ei⁹ q̄s enar
rabit? Q2 abſciſus eſt de terra
viuētiuz. Propt̄ ſcelus populi
mei percuſſi eū: ⁊ dabit impi-
os ꝓ ſepultura: et diuites pro
morte ſua eo ꝙ iniquitatē non
fecerit neq3 dolus inuētus fue-
rit in ore ei⁹. Et dn̄s voluit con
terere eū in īfirmitate. Si po-
ſuerit ꝓ pctō aīam ſuā: videbit
ſemē longeuū: ⁊ volūtas dn̄i ī
manu eius dirigetꝛ; ꝓ eo ꝙ tra
didit in mortē aīam ſuā: ⁊ cum
ſceleratis reputatus eſt. Et ip̄e
peccatū multoꝝ tulit: ⁊ ꝓ tranſ
greſſorib⁹ orauit vt nō perirent
Tractus. Dn̄e exaudi oratio-
nem meā ⁊ clamor meus ad te
veniat. ℣. Ne aduertas faciez
tuā a me in quacūq3 die tribu-
lor: inclina ad me aurē tuaz. ℣.
In quacūq3 die inuocauero te
velociter exaudi me. ℣. Quia
defecerūt ſicut fumus dies mei:
⁊ oſſa mea ſicut in frixorio con
frixa ſunt. ℣. Percuſſus ſum ſi
cut fenū ⁊ aruit cor meū: q2 ob-
litus ſuz comedere panē meū.
℣. Tu exurgens dn̄e miſerebe-
ris ſyō q2 vēit tp̄s miſerēdi ei⁹.

Paſſio domini noſtri ieſu xp̄i
Secundum Lucam xxij. ca.

IN illo tpe. c Appropin-
quabat aūt dies feſtus azi-
morū: q̄ dicitur paſcha. Et que
rebāt pꝛicipes ſacerdotū ⁊ ſcri
be quomō ieſum interficerent
Timebant v̄o plebē. Intrauit
aūt ſathanas in iudā: q̄ cogno
minabatꝛ ſcarioth vnū de duo
decim ⁊ abijt ⁊ locutus eſt cuz
principib⁹ ſacerdotum ⁊ magi-
ſtratib⁹: quēadmodū traderet
illū eis. Et gauiſi ſunt et pacti
ſunt pecuniā illi dare: ⁊ ſpopō-
dit. Et querebat oportunitatē
vt traderet eū ſine turbis. Ve-
nit aūt dies azimorū in qua ne
ceſſe erat occidi paſcha ⁊ miſit
petrū ⁊ iohannē dicēs ✠ Eū
tes parate nobis paſcha: vt mā
ducem⁹. c At illi dixerūt. s
Vbi vis parem⁹? c Et dixit
ad eos. ✠ Ecce introeūtibus

vobis ĩ ciuitatẽ occurret vobis
hõ amphorã aque portãs ſeq̄-
mini eũ ĩ domũ in quã intrat:
et dicetis p̄rifamilias domus.
Dicit tibi magiſter: vbi eſt di-
uerſoriũ vbi paſcha cũ diſcipu
lis meis manducẽ? Et ipſe vo-
bis oñdet cenaculum magnum
ſtratum: et ibi parate. ¶ Eũ
tes autem inuenerunt ſicut di-
xit illis ieſus: et parauerũt pa-
ſcha. Et cuȝ facta eſſet hora di
ſcubuit: ⁊ duodecĩ apl'i cum eo
et ait illis. ✠ Deſiderio deſide
raui hoc paſcha mãducare vo-
biſcũ anteq̃ꝫ patiar. Dico eniȝ
vobis: q: ex hoc non mãduca-
bo illud donec ĩpleat̃ in regno
dei. ¶ Et accepto calice gr̃as
egit ⁊ dixit. ✠ Accipite ⁊ diui
dite inter vos. Dico eñ vobis
q: nõ bibaȝ de gñatione vitis:
donec regnũ dei veniat. ¶ Et
accepto pane gr̃as egit: ⁊ fregit
⁊ dedit eis dicẽs. ✠ Hoc ẽ cor
pꝰ meũ qḋ ꝓ vobis dat̃. Hoc
facite in meã cõmemorationẽ.
¶ Similiter ⁊ caliceȝ poſt q̃ꝫ
cenauit dicens. ✠ Hic ẽ calix
nouũ teſtamentũ in ſanguine
meo: qui ꝓ vobis effundetur.
Verũtamẽ ecce manꝰ tradẽtis
me mecũ eſt ĩ mẽſa. Et quidaȝ
filius hoĩs ſꝫm q̃ꝫ diffinitũ eſt
vadit. Verũtamẽ ve hõi illi ꝑ
quẽ tradet̃. ¶ Et ipſi ceperũt
q̄rere inter ſe q̇s eſſet ex his q̇
hoc facturꝰ eſſet. Facta ẽ aũt cõ
tentio inter eos quis eorũ vide
retur eſſe maior. Dixit aũt eis.
✠ Reges gentiũ dñantur eo
rum: ⁊ q̇ poteſtatẽ habẽt ſuper
eos bñfici vocãt̃. Vos aũt nõ
ſic: ſȝ q̇ maior ẽ ĩ vobis fiat ſic̃
minor: ⁊ q̇ p̄ceſſor ẽ ſic̃ miſtra
tor. Naȝ q̇s maior eſt: q̇ recũ-
bit: an q̇ miniſtrat? Nõne qui
recumbit? Ego autẽ in medio
veſtrũ ſum ſic̃ q̇ miſtrat. Vos
autẽ eſtis q̇ ꝑmãſiſtis mecum ĩ
tẽptationibus meis. Et ego di
ſpono vobis ſicut diſpoſuit mi
hi pater meꝰ regnũ: vt edatis ⁊
bibatis ſuꝑ menſaȝ meã in re-
gno meo ⁊ ſedeatis ſuper thro
nos iudicantes duodecĩ tribus
iſrael. ¶ Ait aũt dñs ſymoni.
✠ Symon ecce ſathanas ex-
petiuit vos vt cribraret ſicut tri
ticuȝ: ego aũt rogaui ꝓ te vt nõ
deficiat fides tua. Et tu aliq̃n
cõuerſus cõfirma fratres tuos.
¶ Qui dixit ei ✠ Dñe tecũ
paratꝰ ſuȝ ⁊ in carcerẽ ⁊ ĩ mor-
tem ire. ¶ Et ille dixit. ✠
Dico tibi petre nõ cãtabit ho-
die gallꝰ donec ter abneges noſ
ſe me. ¶ Et dixit eis. ✠ Quã

do miſi vos ſine ſacculo ꝛ pera
et calciamētis:nūq̄d aliq̄d de-
fuit vobis. ¶ At illi dixerūt.
S Nihil. ¶ Dixit ergo eis
✠ Sed nunc quib⁹ ſacculū tol
lat ſimiliter ꝛ perā. Et q̄ nō ha
bet vendat tunicā ſuaꝫ ꝛ emat
gladiū. Dico em̄ vobis:q̄m ad
huc hoc qđ ſcriptū eſt opꝫ im-
pleri in me. Et cum iniquis de
putatus eſt. Etem̄ ea q̄ ſunt de
me finē hn̄t. ¶ At illi dixerūt
S Dn̄e ecce gladij duo hic.
¶ At ille dixit eis. ✠ Satis
eſt. ¶ Et egreſſus ibat ƀm cō
ſuetudinē i mōtē oliuarū. Se
cuti ſunt autē illuꝫ et diſcipuli
eius. Et cū ꝑueniſſent ad locū
dixit illis. ✠ Orate ne intret̄
in tēptationē. ¶ Et ipſe auul
ſus eſt ab eis quantū iactus eſt
lapidis. Et poſitis genib⁹ ora-
bat dicēs. ✠ Pater ſi vis tranſ
fer calicē iſtum a me. Verūta-
men nō mea voluntas:ſed tua
fiat. ¶ Apparuit aūt illi an-
gelus de celo cōfortās euꝫ. Et
factus i agonia ꝓlixius orabat
Et factus ē ſudor ei⁹ ſicut gutte
ſanguinis decurrētis in terrā.
Et cum ſurrexiſſet ab oratio-
ne et veniſſet ad diſcipulos ſu-
os inuenit eos dormiētes pre-
triſtitia. Et ait illis. ✠ Quid
dormitis. Surgite et orate ne
intretis in tēptationē. ¶ Ad
huc eo loquēte ecce turba: et q̄
vocabatur iudas vn⁹ de duode
cim antecedebat eos. Et appro
pinquauit ieſu vt oſcularetur
eū. Jeſus aūt dixit illi. ✠ Ju-
da oſculo filiuꝫ hoīs tradis ?
¶ Videntes autē hi q̄ circa
ipm̄ erant qđ futurū erat dixe-
rūt ei. S Dn̄e ſi percutimus
in gladio? ¶ Et ꝑcuſſit vnus
ex illis ſeruū principis ſacerdo
tuꝫ ꝛ amputauit auriculā eius
dexterā. Rn̄dens aūt ih̄s ait.
✠ Sinite vſq; huc. ¶ Et cū
tetigiſſet auriculā eius:ſanauit
eum. Dixit ih̄s ad oēs qui ve-
nerant ad ſe principes ſacerdo
tum ꝛ magiſtratus tēpli et ſeni
ores. ✠ Quaſi ad latronē exi
ſtis cum gladijs et fuſtib⁹: cum
quotidie vobiſcū fuerī in tēplo
et nō extēdiſtis manus in me.
ſed hec eſt hora vr̄a ꝛ poteſtas
tenebrarū. ¶ Cōprehēdētes
aūt eū duxerūt ad domū prin-
cipis ſacerdotuꝫ. Petr⁹ ꝟo ſeq̄-
batur eū a longe. Acceſo autē
igne in medio atrio: et circūſe-
dentibus illis:erat petr⁹ in me-
dio eoꝝ. Quē cū vidiſſet ancil
la quedā ſedentē ad lumē: ꝛ cū
fuiſſet intuita dixit. S Et hic

cū illo erat. c At ille negauit
eū dicēs. s Mulier nō noui
illū. c Et poſt puſillū aliꝰ vi-
dēs eū dixit. s Et tu de illꝭ es
c Petrꝰ vo ait. s O hō nō
ſuz. c Et interuallo facto q̄
ſi hore vnius aliꝰ q̄dā affirma-
bat dicēs. s Uere ꝛ hic cuz il
lo erat: nā ꝛ galileus ē. c Et
ait petrus. s Hō neſcio q̄d di
cis. c Et cōtinuo adhuc illo
loquēte cātauit gallus. Et con
uerſus dn̄s reſpexit petrū. Et
recordatꝰ eſt petrꝰ vbi dn̄i ſicut
dixerat: qꝛ priuſq̄ꝫ gallus cātet
ter me negabis. Et egreſſus fo
ras petrus: fleuit amare. Et vi
ri qui tenebāt ihm illudebant
ei: cedētes eū. Et velauerūt eū:
et ꝑcutiebāt faciē eius: ꝛ inter-
rogabāt euz dicētes: s Pro-
phetiſa q̄s ē qui te ꝑcuſſit? c
Et alia multa blaſphemantes
dicebāt in eū. Et vt factꝰ ē dies
cōuenerūt ſeniores plebis ꝛ pri
cipes ſacerdotū ꝛ ſcribe: et du-
xerūt illū in cōſiliū ſuū dicētes
s Si tu es xp̄s dic nobis c
Et ait illis. ✠ Si vobis dixe
ro nō creditis mihi. Si aūt ꝛ i
terrogauero nō r̄ndebitis mi-
hi: neq̄ꝫ dimittetis. Ex hoc aūt
erit filius hoīs ſedēs a dextris
virtutis dei. c Dixerūt autē

om̄s. s Tu ergo es filius dei.
c Qui ait. ✠ Uos dicitis
qꝛ ego ſum. c At illi dixerūt
s Quid ad huc deſideramꝰ
teſtimoniū. Ipſi eñi audiuimꝰ
ex ore eiꝰ. c Et cōſurgēs oīs
multitudo eoꝝ: duxerūt illum
ad pylatū. Ceperūt aūt illū ac
cuſare dicētes. Hūc inuenimꝰ
ſubuertentē gētez noſtrā ꝛ pro
hibentez tributa dari ceſari et
dicētez ſe xp̄m regē eſſe. Pyla
tus aūt interrogauit eū dicēs.
s Tu es rex iudeoꝝ? c At
ille r̄ndēs ait. ✠ Tu dicis. c
Ait aūt pylatꝰ ad principes ſa
cerdotū ꝛ turbas. s Nihil in
uenio cauſe in hoc hoīe. c
At illi inualeſcebāt dicētes. s
Cōmouit pplm̄ docēs per vni
uerſaz iudeā: incipiēs a galilea
vſq̄ꝫ huc. c Pylatus aūt au-
diens galileaz: interrogauit ſi
hō galileus eſſet. Et vt cogno-
uit ꝙ de herodis poteſtate eſ-
ſet: remiſit eū ad herodē qui et
ipſe hieroſolymis erat illis di-
ebus. Herodes autez viſo ieſu
gauiſus eſt valde. Erat eñi cu-
piens ex multo tp̄e videre euz:
eo ꝙ audierat multa de illo: et
ſperabat ſignū aliq̄d videre ab
eo fieri. Interrogabat aūt illū
multis ſermonibꝰ. At ipſe nihil

illi reſpōdebat. Stabāt autem
principes ſacerdotū ꝛ ſcribe cō
ſtanter accuſantes eū. Spreuit
aūt illū herodes cum exercitu
ſuo:ꝛ illuſit eū indutū veſte al-
ba: ꝛ remiſit ad pylatū. Et fa-
cti ſunt amici herodes ꝛ pylatꝰ
in ipa die. Nā antea inimici
erāt adinuicē. Pylatꝰ aūt cōuo
catis principibꝰ ſacerdotū ꝛ ma
giſtratibus ꝛ plebe dixit ad il-
los. S Obtuliſtis mihi hunc
hoīem quaſi auertētē populū
et ecce corā vobis interrogans
nullam cauſam īuenio in hoīe
iſto ex his in quibus eū accuſa
tis:ſed neqꝫ herodes.nā remi
ſit illuꝫ ad nos:ꝛ ecce nihil di-
gnū morte actū ē ei. Emēdatū
ergo illuꝫ dimittā ¶ Neceſſe
aūt hēbat dimittere eis p diē
feſtuꝫ vnū. Exclamauit aūt ſilr
vniuerſa turba dicēs S Tolle
hūc ꝛ dimitte nobis barrabaꝫ
¶ Qui erat propter ſeditōnē
quēdā factā in ciuitate ꝛ homi
cidiū miſſus in carcerē. Iteruꝫ
autē pylatꝰ locutus ē ad illos:
volens dimittere ieſum. At illi
ſubclamabant dicētes. S Cru
cifige crucifige illū. ¶ Ille au
tē tertio dixit ad illos. S Quid
mali fecit iſte? Nullam cauſā-
mortis īuenio ī eo. Corripiaꝫ
ergo illū ꝛ dimittam. ¶ At il
li inſtabāt vocibꝰ magnis:po-
ſtulātes vt crucifigeretur. Et in
ualeſcebāt voces eoꝝ. Et pyla
tus adiudicauit fieri petitionē
eoꝝ. Dimiſit aūt illꝭ eū q ꝓpt
homicidiū ꝛ ſeditōeꝫ miſſus fu
erat ī carcerē quē petebāt: ihm
vo tradidit volūtati eoꝝ. Et cū
ducerēt eū apphēderūt ſymonē
quēdā cyrenēſē venientē de villa
ꝛ impoſuerūt illi crucē portare
poſt ihm. Seqbaꝉ aūt illū mlꝭ
ta turba ppłi ꝛ mulierū q plan
gebāt ꝛ lamētabāꝉ. Cōuerſus
aūt ad illas ihs dixit. ✠ Filie
hierlm nolite flere ſup me: ſed
ſup voſipſas flete:ꝛ ſup filios
vr̄os. Qm̄ ecce venient dies in q
bus dicēt. Btē ſteriles ꝛ vētreſ
q nō genuerūt ꝛ vbera q nō la-
ctauerūt. Tūc icipiēt dicere mō
tibꝰ:cadite ſup nos:ꝛ collibꝰ o-
pite nos. Qꝛ ſi ī viridi ligno h
faciūt:ī arido qd fiet. ¶ Duce
bāꝉ aūt ꝛ alij duo nequā cū eo
vt īterficerenꝉ. Et poſtq̄ vene-
rūt ī locū q vocaꝉ caluarie: ibi
crucifixerūt eū ꝛ latrones:vnū
a dextris ꝛ aliū a ſiniſtris. Ihs
aūt dicebat. ✠ Pr̄ dimitte illꝭ
n̄ ei ſciūt qd faciūt. ¶ Diuidē
tes vo veſtimēta eiꝰ miſerūt ſortes
Et ſtabat ppłs expectās ꝛ deri

debãt eũ principes cũ eis dicẽ
tes S Alios ſaluos fecit: ſeip
ſum ſaluũ faciat ſi hic eſt xp̄us
dei electus. C Illudebãt autẽ
ei ⁊ milites accedẽtes ⁊ acetuz
offerẽtes ei dicẽtes. S Si tu
es rex iudeoꝝ ſaluũ te fac. C
Erat aũt ⁊ ſup̄ſcriptio ſcripta
ſup illũ litteris grecis ⁊ latinis
et hebraicis. Hic eſt rex iudeo
rum. Un' aũt de his q̄ pende-
bant latronib': blaſphemabat
dicens. S Si tu es xp̄s ſaluũ
fac temetip̄m ⁊ nos. C Rñ-
dens aũt alter increpabat euz
dicens. S Neq̄ tu times deũ
qui in eadẽ dãnatiõe es: ⁊ nos
quidẽ iuſte: nam digna factis
recipimus hic vero nihil mali
geſſit. C Et dicebat ad ieſum
S Dñe memẽto mei dũ vene
ris in regnũ tuuz. C Et dixit
illi ieſus. ✠ Amẽ dico tibi ho
die mecũ eris in paradiſo. C
Erat aũt fere hora ſexta: ⁊ te-
nebre facte ſunt inuniuerſa ter
ra vſq̄ in horã nonã: ⁊ obſcu-
ratus eſt ſol et velũ tẽpli ſciſſũ
eſt mediũ ⁊ clamãs ieſus voce
magna ait. ✠ Pater in man'
tuas cõmendo ſp̄m meum C
Et hec dicens expirauit. Ui-
dens autẽ centurio qđ factum
fuerat glorificauit deum dicẽs
S Uere hic homo iuſt' erat.
C Et oĩs turba qui ſiml' ade
rant ad ſpectandũ illud ⁊ vide
bant que fiebant pcutiẽtes pe
ctora ſua reuertebantur. Sta-
bant aũt oñs noti eius a lõge
et mulieres que ſecute erãt eũ
a galilea hec videntes. Hic le-
gitur in tono euangelij.

(E)T ecce vir noĩe ioſeph q̄
erat decurio vir bonus ⁊
iuſtus. Hic nõ ꝯſenſerat conſi
lio ⁊ actib' eoꝝ ab arimathia
ciuitate iudee: qui expectabat
et ip̄e regnũ dei: hic acceſſit ad
pilatũ ⁊ petijt corpus ieſu. Et
depoſitũ inuoluit in ſyndone
et poſuit eũ in monumẽto ex-
ciſo in quo nõdum quiſq̄ poſi
tus fuerat. Offert. Dñe exau-
di orationem meaz et clamor
meus ad te veniat. Secreta.

(P)Urifica nos miſ̄icors dñe
vt eccl'e tue p̄ces que tibi
g̃te ſunt pia munera deferẽtes
fiãt expiatis mẽtib' gratiores.
Per. Cõio. Potũ meum cum
fletu tẽpabã q: eleuãs alliſi-
ſti me ⁊ ego ſicut fenũ arui: tu
aũt dñe in et'nũ p̄manes: tu ex
urgẽs miſ̄eberis ſyõ: q: venit
tp̄s miſerẽdi eius. Poſt cõio.

(L)Argire ſenſibus nr̄is op̄s
deus: vt p tẽpalem filij tui

mortem quã myſteria venerã-
da teſtanť: vitã nobis te dediſ-
ſe ppetuã cõfidamus. Per eun
dem. Super ppľm Oratio.

RESpice q̃s dñe ſup hanc fa
miliã tuã pro qua dñs no-
ſter ieſus xp̃s nõ dubitauit ma
nibus tradi nocẽtium: et crucis
ſubire tormentum. Qui tecum

Feria quinta in cena domini
Statio ad ſanctum iohãnez
in laterano Introitus.

NOs aũt gl'iari opz in
cruce dñi nr̃i ieſu xp̃i i
quo eſt ſalus vita ⁊ re
ſurrectio noſtra per quẽ ſalua-
ti ⁊ liberati ſumus. ps. Deus
miſereatur nr̃i ⁊ benedicat no
bis: illuminet vultũ ſuũ ſuper
nos ⁊ miſereatur noſtri. Et dr
Gloria in excelſis deo. Orõ.

DEus a quo ⁊ iudas ꝓdi-
tor reatus ſui penã ⁊ con-
feſſionis ſue latro p̃mium ſum
pſit: cõcede nobis tue ꝓpiciatõ
nis effectum: vt ſicut in paſſio-
ne ſua ieſus xp̃s dñs nr̃ diuer-
ſa vtriſq; intulit ſtipendia meri
torũ: ita nobis oblatio vetuſta
tis errore reſurrectõis ſue gra-
tiam largiať. Qui. Et hec orõ
tñ diciť. Ep'la ad Corinth. i. c. xj

FRatres. Conuenientibus
vobis in vnum iam non ẽ
dñicam cenã mãducare. Vnuſ
quiſq; enĩ ſuã cenã preſumit ad
mãducandũ. Et alius quidem
eſurit: alius aũt ebrius ẽ. Nũ-
q̃d domos nõ habetis ad mã-
ducãdũ ⁊ bibendũ? Aut eccle-
ſiam dei cõtemnitis ⁊ cõfundi-
tis eos qui nõ hñt? Quid dicã
vobis? Laudo vos: in hoc nõ
laudo. Ego enĩ accepi a domi-
no quod ⁊ tradidi vobis quo-
niã dñs ieſus in qua nocte tra-
debatur accepit panẽ ⁊ gratias
agens fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊
mãducate. Hoc eſt corpus meũ
q̃d pro vobis tradetur. Hoc fa
cite i meã cõmemoratõem. Si
militer ⁊ calicẽ poſtq̃ cenauit
dicẽs. Hic calix nouũ teſtamẽ-
tuz ẽ in meo ſanguine. Hoc fa
cite q̃uotieſcũq; bibetis in meã
cõmemoratõez. Quotienſcũq;
eĩ manducabitis panẽ hũc ⁊ ca
licem bibetis: mortẽ dñi annũ-
tiabitis donec veniat. Itaq; q̃-
cunq; mãducauerit panez hũc
vel biberit calicẽ dñi indigne:
reus erit corporis et ſanguinis
dñi. Probet aũt ſeipſuz hõ: et
ſic de pane illo edat: et de calice
bibat. Qui enĩ mãducat et bi-
bit indigne: iudiciũ ſibi mãdu-
cat ⁊ bibit. nõ dijudicãs corp⁹
dñi. Ideo inter vos multi infir

mi ⁊ ĩbecilles ⁊ dormiũt mul-
ti. Quod ſi noſmetipſos diju-
dicaremus: non vtiq; iudicare
mur. Dum iudicamur autez a
dño corripimur: vt nõ cuz hoc
mũdo dãnemur. Grad. Xp̃s
fact⁹ ẽ ꝑ nobis obediẽs vſq; ad
mortẽ: mortẽ aũt crucis. ℣. Pro
pter qd ⁊ deus exaltauit illũ ⁊
dedit illi nomẽ qd eſt ſuꝑ oĩe
nomẽ. Scdm iohannẽ. xiij. c.

Ante diem feſtum paſche
ſciẽs ieſus q: venit ei⁹ ho-
ra vt tranſeat ex hoc mũdo ad
patrẽ: cũ dilexiſſet ſuos q̇ erãt
in mũdo: in finem dilexit eos.
Et cena facta cũ dyabolus iã
miſiſſet in cor vt traderet eum
iudas ſymonis ſcariothis: ſci
ens q: oĩa dedit ei pater ĩ ma-
nus: ⁊ quia a deo exiuit et ad
deũ vadit: ſurgit a cena ⁊ põit
veſtimẽta ſua. Et cũ accepiſſet
lintheũ p̃cinxit ſe. Deinde mi
ſit aquã in peluim: ⁊ cepit laua
re pedes diſcipuloꝝ ſuoꝝ ⁊ ex
tergere lintheo quo erat p̃cin-
ctus. Venit ergo ad ſymonem
petrũ: ⁊ dicit ei petrus. Dñe tu
mihi lauas pedes. Reſpondit
ieſus ⁊ dixit ei. Quod ego fa-
cio tu neſcis modo: ſcies autez
poſtea. Dicit ei petrus. Non
lauabis mihi pedes in eternũ

Rñdit ei ieſus. Si nõ lauero
te: nõ habebis partem mecuz.
Dicit ei ſymõ petrus. Dñe nõ
tm̃ pedes meos: ſed ⁊ manus
⁊ caput. Dicit ei ieſus. Qui lo
tus eſt nõ indiget niſi vt pedes
lauet: ſed eſt mũdus totus. Et
vos mũdi eſtis ſed nõ omnes.
Sciebat eñ quiſnã eẽt qui tra
deret eũ. Propterea dixit: nõ
eſtis mundi oñs. Poſtq̃ ergo
lauit pedes eoꝝ accepit veſti-
menta ſua: ⁊ cũ recubuiſſet ite
rũ dixit eis. Scitis q̇d fecerim
vobis? Vos vocatis me magr̃
et dñe: ⁊ bñ dicitis. Sum etenĩ
Si ergo ego laui pedes vr̃os
dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis al
ter alterius lauare pedes. Ex-
emplũ eñ dedi vobis: vt queãd
modũ ego feci vobis: ita ⁊ vos
faciatis. Et dr Credo. Offer.
Dextera dñi fec̃ v̾tutẽ dextera
dñi exaltauit me: nõ moriar ſ;
viuã ⁊ narrabo oꝑa dñi. Secr̃

Ipſe tibi q̄s dñe ſancte pat̃
omp̃s eterne de⁹ ſacrificiuz
noſtrũ reddat acceptũ: q̇ diſci-
pulis ſuis in ſui cõmemoratõe
hoc fieri hodierna traditione
mõſtrauit ihs xp̃s fili⁹ tu⁹ dñs
nr̃. Qui tecum. Infra actõem.

Communicãtes ⁊ diez ſa
cratiſſimũ celebrãtes quo

dominus noſter ieſus xp̄s pro nobis eſt tradit᷒: ſed ⁊ memoria in. Alia infra actionem.

HAnc igiť oblatōez ſuitutis nr̄e: ſʒ ⁊ cuncte familie tue quā tibi offerim᷒ ob diē in qua dn̄s nr̄ ieſus xp̄s tradidit diſcipulis corpis ⁊ ſanguinis ſui myſteria celebranda: q̄s dn̄e vt placatus accipias: dieſq̄ʒ nr̄os in tua ⁊c. Alia infra actionem

QUi pridie q̄ p nr̄a oīumq̄ʒ ſalute paterek: h̄ ē hodie accepit panē in ſanctas ac venerabiles man᷒ ſuas ⁊c. Agn᷒ dei diciť: ſed pax nō dať. Hodie reſeruat ſacerdos in loco honeſto et cōuenienti vnam hoſtiā cōſecratam pro ſequēte die: in quo nō cōficiť vel etiā plures ſi neceſſe fuerit, p infirmis: ſanguinē vero totū ſumit. Deinde fratres īmediate cōicāt: ⁊ poſt ea compleť miſſa. Cōmunio.

Dn̄s ih̄s poſtq̄ cenauit cū diſcipulis ſuis lauit pedes eoꝝ ⁊ ait ill'. Scitis q̄d fecerīʒ vobis ego dn̄s ⁊ ma gr̄: exēpluʒ dedi vobis vt ⁊ vos ita faciatis. P᷒cō.

REfecti vitalib᷒ alimoniis q̄s dn̄e deus noſter: vt qd̄ tempe noſtre mortalitatis cultu exequimur: immortalitatis tue munere ꝯſequamur. Per.

Et d̄ Ite miſſa eſt. Poſt refectionez ſacerdos cum accolito denudat altaria legendo Añ.

Diuiſerūt ſibi veſtimēta mea et ſup veſtem meā miſerūt ſortē. cū toto pſalmo. De᷒ de᷒ me᷒, reſpice ī me. Poſt nudationez altarium hora cōpetenti facto ſigno cum tabula conueniunt fratres ad faciendū mandatū: Maiores abluunt pedes minoribus: tergunt et oſculantur et interim hec ſubſcripta cantantur: vel omnia vel in parte pro diſpoſitione cantoris. añ. Mādatum nouū do vobis vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos dicit dn̄s. p̄s. Beati īmaculati. Et repetiť īmediate añ. Mādatū. Et ſic alie añe q̄ habent pſalmos vel verſus repetūtur. Et nota q̄ de quolibʒ pſalmo nō diciť niſi vnus verſus. Añ.

POſtq̄ ſurrexit dn̄s a cena miſit aquā in peluim ⁊ cepit lauare pedes diſcipulorum ſuoꝝ: hoc exemplū reliq̄t eis. p̄s. Magn᷒ dn̄s et laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i ī mōte ſctō ei᷒. añ. Dn̄s ieſus poſtq̄ cenauit cū diſcipulis ſuis lauit pedes eoꝝ ⁊ ait illis: ſcitis q̄d fecerim vobis: ego dominus ⁊ magiſter exemplū dedi vobis

vt et vos ita faciatis. Ant. In diebus illis mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ ieſus recubuit in domo ſymonis leproſi attulit alabaſtrum vnguēti ꝛ ſtans retro ſecus pedes dñi ieſu lachrymis cepit rigare pedes eius ꝛ capillis capitis ſuis tergebat ꝛ oſculabatur pedes ei⁹: ꝛ vnguēto vngebat. ps. Bn̄dixiſti dñe terrā tuam: auertiſti captiuitatē iacob. añ. Maria ergo vnxit pedes ieſu et extersit capillis ſuis: ꝛ dom⁹ impleta eſt ex odore vnguenti. ps. Dñe ne in furore tuo arguas me neq̄ꝫ in ira tua corripias me. añ. Uos vocatis me magr̄ et dñe et bene dicitis ſum etem̄ ſi ego laui pedes vr̄os domin⁹ et magiſter: ꝛ vos debetis alter alterius lauare pedes. ℣. Exēplum em̄ dedi vobis vt et vos ita faciatis. añ. Diligam⁹ nos inuicem q2 charitas ex deo eſt: et q̄ diligit fratrē ſuū ex deo nat⁹ eſt et videt deū. ps. Quā dilecta tabernacula tua dñe v̄tutū cōcupiſcit ꝛ deficit aīa mea in atria dñi. añ. Ubi eſt charitas et dilectio ibi ſctōꝝ eſt ꝯgregatio: ibi nec ira eſt nec indignatio ſed firma charitas in ppetuū: xp̄s deſcendit mūdū redimere vt liberaret a morte hominē: exemplū dedit ſuis diſcipulis vt ſibi inuicē pedes ablu erent. ps. Deus miſereat̄ nr̄i ꝛ bn̄dicat nobis illuminet vultū ſuū ſup nos ꝛ miſereat̄ noſtri. añ. Congregauit nos xp̄us ad glorificanduꝫ ſeipm̄ reple dñe aīas noſtras ſancto ſpū. ℣. A ſolis ortu ꝛ occaſu ab aq̄lone ꝛ mari. añ. Mulier que erat in ciuitate peccatrix attulit alabaſtruꝫ vnguēti ꝛ ſtās retro ſecus pedes dñi ieſu lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: ꝛ capillis capitis ſui tergebat. ℣. Dū eēt rex in accubitu ſuo nard⁹ mea dedit odorem ſuauitatis. añ. Dñe tu mihi lauas pedes: rn̄dit ieſus ꝛ dixit ei ſi nō lauero tibi pedes nō habebiſ partē mecū. ℣. Uenit ergo ad ſymonē petrū: ꝛ dixit ei petrus. Et repetitur añ. Dñe tu mihi. ℣. Quod ego facio tu neſcis modo: ſcies auteꝫ poſtea. Et repetit̄ añ. Dñe tu mihi. ℣. Non tm̄ pedes meos ſed et manus ꝛ caput. Et repetit̄ añ. Dñe tu mihi. ℣. Si ego dn̄s ꝛ magr̄ veſter laui vobis pedes: q̄to magis debetis alt̄ alterius lauare pedes. ps. Audite hec om̄s gētes auribus pcipite om̄s qui habitatis orbē

ān. In hoccognoſcēt oīes ꝗa
mei eſtis diſcipuli ſi dilectōem
habueritis ad inuicē. ān. Ma
neant in vobis fides ſpes cha-
ritas tria hec: maioꝛ aūt hoꝝ
eſt charitas. ℣. Nūc autē ma-
nent fides ſpes charitas tria h̄
ān. Bn̄dicta ſit ſācta trinitas
atq̄ indiuiſa vnitas: ꝯfitebim̄
ei quia fecit nobiſcū mīaꝫ ſuā
℣. Bn̄dicamus patrē ⁊ filium
cum ſancto ſpū. ān. Ubi chari
tas ⁊ amoꝛ deus ibi eſt. ℣. Cō
gregauit nos in vnū xp̄i amoꝛ
℣. Exultemus ⁊ in ip̄o iocūde
mur. ℣. Timeamus ⁊ amemus
deū viuuꝫ ⁊ ex coꝛde diligamꝰ
nos ſincero. Et repetitur Añ.
Ubi charitas ⁊ a. ℣. Qui non
habet charitatē nihil hꝫ. Et ī
tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis mā̄et
℣. Nos alterutrū amemꝰ et in
die. ℣. Sicut decet ambulemꝰ
lucis ꝓles. Et repetiꝭ ān. Ubi
charitas ⁊ amoꝛ. ℣. Clamat do
minꝰ ⁊ dicit clara voce. ℣. Ubi
fuerint in vnuꝫ congregati. ℣.
Meū ꝓpter nomen ſimul tres
vel duo. Et in medio eoꝝ ego
ero. Et repetiꝭ ān. Ubi chari-
tas. ℣. Simul ergo cū in vnū
ꝯgregamur. ℣. Ne nos mente
diuidamur caueamꝰ. ℣. Ceſſēt
iurgia magna ceſſent lites. ℣.
Et in medio nr̄i ſit xp̄us deus
Et repetitur ān. Ubi charitas
℣. Charitas eſt ſummū bonū
amplum donū. ℣. In qua pen-
det totꝰ oꝛdo ꝓceptoꝝ. ℣. Per
quā vetus atq̄ noua lex ipleꝭ.
℣. Que ad celſa celi mittit ſe re
pletos. Et repetitur ān. Ubi
charitas. ℣. Nā et vt charitas
cōiūgit abſentes. ℣. Sic diſcoꝛ
dia diſiungit ⁊ pn̄tes. ℣. Quia
charitas ꝓceptis in duobus. ℣.
Cōſtat ꝗbus deus atq̄ omnis
homo Et repetiꝭ ān Ubi cha
ritas. ℣. Et per coctū pꝛiſca le-
ge figuraꝭ. ℣. Qui coloꝛe tigi
rubꝛo bis iubetur. ℣. Uere me
moꝛ dat fraternus amoꝛ vitaꝫ
℣. Et perpetuam malignis da
bit penaꝫ. Et repetiꝭ ān Ubi
charitas. ℣. Unanimiter excel
ſuꝫ imploꝛemus. ℣. Ut det pa
cem clemens nr̄is in diebus. ℣.
Iūgat fidei ſpeiq̄ opus bonū
℣. Et conſoꝛtiū captemus ſup-
noꝝ. Et repetiꝭ ān. Ubi cha-
ritas. ℣. Similes q̄ꝫ cū beatis
videamus. ℣. Gloꝛiaꝭ vultū
tuū xp̄e deus. ℣. Gaudiuꝫ qd̄
eſt immēſum atq̄ ꝓbū. ℣. Se-
cula ꝑ infinita ſeculoꝝ. Amen

Feria. vi. in paraſceue hoꝛa ſe
xta fratres ꝯuēiētes ad eccl̄iaꝫ
dicūt nonā: ⁊ interiꝫ ſacerdos

et miniſtri induti miſſalib⁹ in-
dumētis:cōpleta nona ſine lu-
minarib⁹ ⁊ incēſo ꝓcedūt:⁊ añ
altare ꝓſtrati aliq̄diu orēt. Ac
coliti vo interi vnā tm̄ tobaleā
extendunt ſup altare:⁊ in loco
ſuo cū miſtris ſedet:vnus vero
ſubdyacon⁹ ꝓcedit ad legendū
et ſine titulo incipit ꝓphetiam
Prophetia prima Oſee.vi.c.

HEc dicit dn̄s. In tribula-
tione ſua mane cōſurgēt
ad me. Uenite reuertamur ad
dn̄m quia ipſe cepit ⁊ ſanabit
nos:ꝑcutiet ⁊ curabit nos. Ui
uificabit nos poſt duos dies:
⁊ in die tertio ſuſcitabit nos:⁊
viuemus in ꝯſpectu eius: ſcie-
mus ſeq̄murq̄ꝫ vt cognoſcamus
dn̄m. Quaſi diluculū ꝑparat⁹
eſt egreſſus eius:⁊ veniet quaſi
ymber nobis tēporaneus:⁊ ſe
rotinus terre. Quid faciā tibi
effraim:quid faciaꝫ tibi iuda?
Miſericordia veſtra q̄ſi nubeſ
matutina:⁊ q̄ſi ros mane per-
tranſiēs. Propter hoc dolaui
in ꝓphetis:⁊ occidi eos in v̄ba
oris mei:⁊ iudicia mea q̄ſi lux
egredien̄t. Quia miaꝫ volui ⁊
nō ſacrificiū:⁊ ſciētiā dei pl⁹ q̄
holocauſtū. Tract⁹ Dn̄e audi
ui auditū tuū ⁊ timui:ꝯſidera-
ui opa tua ⁊ expaui. ℣. In me
dio duoꝝ aīaliū inoteſceris dū
appropiquauerint āni cogno-
ſceris dū aduenerit tp̄s oſten-
deris. ℣. In eo dū turbata fue
rit aīa mea in ira mie memor
eris. ℣. Deus a libano veniet ⁊
ſctūs de mōte vmbroſo ⁊ ꝯdē
ſo. ℣. Operuit celos maieſtas
eius ⁊ laudis eius plena ē t̄ra.
Finito tractu dicit ſacerdos.
Oremus. Et dyaconus dicit.
Flectam⁹ genua Leuate. Oro

DEus a quo ⁊ iudas ꝓdi-
tor reatus ſui penā:⁊ con
feſſionis ſue latro p̄miū ſūpſit
ꝯcede nobis tue ꝓpitiatōis ef
fectū:vt ſicut in paſſiōe ſua ih̄s
xp̄s dn̄s nr̄ diuerſa vtriſq̄ꝫ itu-
lit ſtipēdia meritoꝝ: ita nobis
ablato vetuſtatis errore reſur-
rectōis ſue gr̄am largiat̄. Qui
tecū. Prophetia ſcda ⁊ legitur
ſine titulo. Exodi.xij.capitulo

IN dieb⁹ illis. Dixit dn̄s ad
moyſen ⁊ aarō in t̄ra egypti
Mēſis iſte vobis principiū mē
ſium. Prim⁹ erit in mēſib⁹ anni
Loq̄mini ad vniuerſuꝫ cetū fi
lioꝝ iſrl̄:⁊ dicite eis. Decia die
mēſis hui⁹ tollat vnuſq̄ſq̄ꝫ agnū
ꝑ familias ⁊ domos ſuas. Sin
aūt minor ē nūer⁹ vt ſufficē poſ-
ſit ad veſcēdū agnū:aſſumat vi
cinū ſuū q̄ ꝯiūctus ē domui ei⁹

iuxta numerū aīarū que ſuffi-
cere poſſint ad eſum agni. Erit
aūt agn⁹ abſq3 macula maſcul⁹
anicul⁹. Juxta quē ritū tolletis
ꝛ hedū: ꝛ ſuabit eū vſq3 ad q̄r
tādecimā diem mēſis hui⁹. Im
molabitq3 eū vniuerſa multitu
do filiorū iſrael ad veſperā: et
ſumēt de ſanguine ei⁹ ac ponēt
ſup vtrūq3 poſtē: ꝛ in ſuplumi-
narib⁹ domoꝝ in quib⁹ come-
dent illū. Et edent carnes no-
cte illa aſſas igni: ꝛ azimos pa
nes cū lactucis agreſtib⁹. Nō
comedetis ex eo crudū q̄d nec
coctū aqua: ſed aſſum tm̄ igni.
Caput cū pedibus ei⁹ ꝛ inteſti
nis vorabitis: ꝛ os ei⁹ nō cōfrin
getis: nec remanebit ex eo q̄cq̄
vſq3 mane. Si q̄d reſiduū fue-
rit igni cōburetis. Sic aūt co-
medetis illum. Renes vr̄os ac
cingetis: ꝛ calciamēta habebi-
tis in pedib⁹ tenētes baculos ī
manib⁹: ꝛ comedetis feſtināter
Eſt eñ phaſe id eſt trāſitus do
mini. Tractus. Eripe me dn̄e
ab hōīe malo: a viro iniquo li
bera me. ℣. Qui cogitauerunt
malicias in corde: tota die cōſti
tuebant prelia. ℣. Acuerūt lin
guas ſuas ſicut ſerpentes: vene
num aſpidū ſub labijs eorū. ℣.
Cuſtodi me dn̄e de manu pec-
catoris: ꝛ ab hoībus iīquis libe
ra me. ℣. Qui cogitauerūt ſup
plantare greſſus meos: abſcon
derūt ſuperbi laqueū mihi. ℣.
Et funes extenderūt in laqueū
pedib⁹ meis: ꝛ iuxta iter ſcāda
lū poſuerūt mihi. ℣. Dixi dn̄o
de⁹ me⁹ es tu: exaudi dn̄e vocē
orōnis mee. ℣. Dn̄e dn̄e v̄tus
ſalutis mee: obūbra caput me
um in die belli. ℣. Ne tradas
me a deſiderio meo pctōri: co-
gitauerūt aduerſum me: ne de-
relinq̄s me ne vnq̄ exaltēt. ℣.
Caput circuitus eoꝝ labor la
biorū ipoꝝ operiet eos. ℣. Verū
tamē iuſti cōfitebūt noī tuo ꝛ
hītabūt recti cū vultu tuo. Fi
nito tractu paſſio ſup nudū pul
pitū dr̄. Paſſio dn̄i nr̄i ihu xp̄i
IN illo ſm Johānē. xviij. c.
tēpore. Egreſſus ē ihs cū di
ſcipul' ſuis trās torrentē cedrō
vbi erat hort⁹: i quem introiuit
ipe ꝛ diſcipuli ei⁹. Sciebat aūt
ꝛ iudas q̄ tradebat eū locū: q2
freq̄nter ihs cōuenerat illuc cū
diſcipul' ſuis. Judas ergo cum
accepiſſet cohortē: ꝛ a pontifici
b⁹ ꝛ phariſeis miſtros vēit illuc
cū laternis ꝛ facib⁹ ꝛ armis. Ihs
itaq3 ſciēs oīa q̄ vētura erāt ſup
eū, pceſſit ꝛ dixit eis. ✠ Quem
q̄ritis. C. Rn̄derūt ei S. Ihm

nazarenū. C Dicit eis ieſus. ✠ Ego ſuʒ. C Stabat autē ⁊ iudas qui tradebat euʒ cum ipſis vt ergo dixit eis: ego ſuʒ: abierūt retrorſum ⁊ ceciderunt in terram. Iteruʒ ergo eos interrogauit. ✠ Quē queritis? C Illi aūt dixerūt. S Jhm nazarenū. C Rn̄dit ihs. ✠ Dixi vobis q: ego ſuʒ Si ergo me q̄ritis ſinite hos abire. C Vt impleret ſmo quē dixit: q: q̄s dediſti mihi nō pdidi ex eis quēq̄. Symon ergo petr⁹ habēs gladiū eduxit eū: et pcuſſit ſuū pōtificis: ⁊ abſcidit auriculā eius dexterā. Erat aūt nomē ſuo malch⁹. Dixit ergo ihs petro. ✠ Mitte gladiū tuum in vaginam. Calicē quē dedit mihi pater nō vis vt bibā illū? C Cohors ergo ⁊ tribun⁹ et miniſtri iudeoꝝ cōprehēderūt ieſum ⁊ ligauerūt euʒ: ⁊ adduxerūt eū ad annā primū. Erat autē anna ſocer cayphe: q̄ erat pontifex anni illius. Erat aūt cayphas qui cōſiliū dederat iudeis: q: expedit vnum hoīem mori pro pplo. Sequebat̄ aūt ihʒ ſymō petr⁹: ⁊ ali⁹ diſcipul⁹. Diſcipul⁹ aūt ille erat not⁹ pōtifici: et introiuit cū ieſu in atriū pōtificis. Petr⁹ autē ſtabat ad oſtium foris. Exiuit ergo diſcipulus alius qui erat not⁹ pōtifici: ⁊ dixit oſtiarie: ⁊ introduxit petrū. Dixit ergo petro ancilla oſtiaria. S Nunq̄d ⁊ tu ex diſcipul' es hoīs iſtius? C Dixit ille. S Non ſum. C Stabāt āt ſui ⁊ miſtri ad prunas q: frigus erat: et calefaciebant ſe. Erat aūt cū eis ⁊ petr⁹ ſtans ⁊ calefaciēs ſe. Pontifex ergo interrogauit ieſum de diſcipulis ſuis: ⁊ de doctrina ei⁹. Rn̄dit ei ihs. ✠ Ego palā locut⁹ ſum mūdo. Ego ſp docui ī ſynagoga ⁊ in tēplo quo oīs iudei coueniūt: ⁊ in occulto locut⁹ ſuʒ nihil. Quid me interrogas. Interroga eos qui audierūt q̄d locut⁹ ſum eis. Ecce hi ſciunt q̄ dixerim ego. C Hec aūt cū dixiſſet: vnus aſſiſtēs miniſtroꝝ dedit alapā ieſu dicēs S Sic reſpōdes pōtifici? C Rn̄dit ei ihs. ✠ Si male locutus ſuʒ: teſtimoniū phibe de malo. Si autē bene q̄d me cedis. C Et miſit eū annas ligatum ad cayphā pontificem. Erat autē ſymō petrus ſtās et calefaciēs ſe. Dixerūt ergo ei. S Nunq̄d ⁊ tu ex diſcipulis eius es. C Negauit ille ⁊ dixit. S Nō ſuʒ. C Dixit vn

ex huis pontificis cognat⁹ eius cui⁹ abſcidit petr⁹ auriculã. S Nõne ego te vidi in horto cũ illo. C Iterũ ergo negauit petrus: ⁊ ſtatĩ gall⁹ cãtauit. Adducunt ergo ieſuz a caypha in p̄torĩũ. Erat autẽ mane. Et ipſi nõ introierũt in p̄torĩũ vt non cõtaminarent̄: ſ; vt mãducarẽt paſcha. Exiuit ergo pylat⁹ ad eos foras ⁊ dixit. S Quã accuſatõez affertis aduerſus hõminẽ hũc. C Rñderũt ⁊ dixerũt ei. S Si nõ eſſet h̄ malefactor: nõ tibi tradidiſſem⁹ euz C Dixit ergo eis pylat⁹. S Accipite eũ vos: ⁊ ſcḋm legẽ veſtrã iudicate eũ. C Dixerunt ergo ei iudei. S Nobis non licet interficere quẽq̄. C Ut ſmo ieſu ĩpleret̄ quẽ dixit: ſignificãs q̃ morte eẽt moritur⁹. Introiuit ergo iterũ pylat⁹ in p̄torĩũ: ⁊ vocauit ih̄s et dixit ei S Tu es rex iudeoꝝ. C Et rñdit ih̄s. ✠ A temetĩpo h̄ dicis: an alij tibi dixerunt de me. C Rñdit pylat⁹. S Nunq̇d ego iudeus ſuz. Gens tua et pontifices tui tradiderũt te mihi. Quid feciſti. C Rñdit ieſus. ✠ Regnũ meũ nõ ẽ de hoc mũdo. Si ex h̄ mũdo eẽt regnũ meũ miſtri mei vtiq̄ decertarẽt vt nõ traderer iudeis. Nũc aũt regnũ meũ nõ ẽ hic. Dixit itaq̄ ei pylat⁹. S Ergo rex es tu. C Rñdit ieſus. ✠ Tu dicis q: rex ego ſuz. Et in hoc natus ſuz: ⁊ ad hoc veni in mũdũ: vt teſtimoniũ p̄hibeam veritati. Oĩs eñ q̇ ẽ ex v̄itate audit meã vocem. C Dicit ei pylat⁹. S Quid eſt v̄itas. C Et cum h̄ dixiſſet iterũ exiuit ad iudeos ⁊ dixit eis. S Ego nullã inuenio ĩ eo cauſaz. Eſt autẽ cõſuetudo vobis vt vnuz dimittã vobis in paſcha. Uultis ergo dimittã vobis regẽ iudeoꝝ. C Clamauerunt oĩs rurſuz dicẽtes S Nõ hũc: ſ; barrabã. C Erat aũt barrabas latro. Tũc ergo app̄hẽdit pylatus ieſuz ⁊ flagellauit. Et milites plectẽtes coronã de ſpinis ĩpoſuerũt capiti eius: ⁊ veſte purpurea circũdederũt eũ. Et veniebant ad eũ: ⁊ dicebãt. S Aue rex iudeoruz. C Et dabant ei alapas. Exiuit iterũ foras pylat⁹ ⁊ dixit eis. S Ecce adduco vobis eũ foras vt cognoſcatis q: in eo nullã cauſaz iuenio C Exiuit ergo ih̄s portans ſpineã coronã ⁊ purpureum veſtimentũ: ⁊ dicit eis pylatus. S Ecce homo. C Cum

ergo vidiſſent eum pōtifices et
miniſtri clamabāt dicentes. S
Crucifige crucifige eū. C Di
cit eis pylat⁹. S Accipite euꝫ
vos ⁊ crucifigite. Ego enim nō
inuenio in eo cauſam. C Re
ſponderūt ei iudei. S Nos le
gem habemus: ⁊ ſm legem de
bet mori: quia filium dei ſe fe-
cit. C Cum ergo audiſſet py
latus hūc ſmonē magis timu-
it. Et ingreſſus pretoriū iteruꝫ
dicit ad ieſum. S Unde es tu
C Jeſus autem reſponſum
non dedit ei. Dicit ergo ei py-
latus S Mihi non loqueris.
Neſcis q: ptātem habeo cru-
cifigere te: ⁊ ptātem habeo di-
mittere te? C Reſpōdit ieſus
✠ Non haberes ptātem ad-
uerſum me vllā: niſi tibi datum
eſſet deſuper: ꝓpterea qui tra-
didit me tibi maius peccatum
habet. C Et exinde querebat
pylatus dimittere eum. Judei
autem clamabant dicentes. S
Si hunc dimittis nō es amic⁹
ceſaris. Omnis eñ qui ſe regē
facit cōtradicit ceſari. C Py-
latus ergo cū audiſſꝫ hos ſmo
nes adduxit foras ieſuꝫ ⁊ ſedit
ꝓ tribunali in loco q̄ dicit̃ lico
ſtratos: hebraice autē gabatha
Erat aūt paſceue paſche hora
q̄ſi ſexta. Et dixit iudeis. S
Ecce rex veſter. C Illi autem
clamabant. S Tolle tolle cru
cifige eum. C Dixit illis py-
latus. S Regē vr̄ꝫ crucifigā?
C Reſponderūt pontifices.
S Non habemus regem niſi
ceſarem. C Tunc ergo tradi-
dit eis illum vt crucifigeretur.
Suſceperūt autē ieſum ⁊ edu
xerunt. Et baiulans ſibi crucē
exiuit in eum qui dicitur calua
rie locum hebraice autem gol-
gotha vbi eum crucifixerunt: et
cum eo alios duos hinc ⁊ hic
medium autē ieſum. Scripſit
aūt ⁊ titulū pylat⁹: ⁊ poſuit ſu-
per crucem. Erat autem ſcriptū
Jeſus nazarenus rex iudeorū
Hunc ergo titulum multi lege
runt iudeorum quia ꝓpe ciui-
tatem erat locus vbi crucifixus
eſt ieſus. Erat autem ſcriptum
hebraice: grece ⁊ latine dicebāt
ergo pylato pontifices iudeo-
rum. S Noli ſcribere rex iu
deorū: ſꝫ q: ipſe dixit: rex ſum
iudeorū. C Reſpondit pyla
tus. S Quod ſcripſi ſcripſi C
Milites ergo cū crucifixiſſent
eum acceperunt veſtimenta ei⁹
et fecerunt quattuor ptes vni-
cuiq; militi partem ⁊ tunicam.
Erat aūt tunica incōſutilis de

ſuper contexta per totum. Di-
xerunt ergo ad inuicē. S Nō
ſcindam⁹ eam ſed ſortiamur de
illa cuius ſit. C Ut ſcriptura
impleret͂ dicens. Partiti ſunt
veſtimēta mea ſibi: ⁊ ſup veſtē
meā miſert ſortē. Et milites q̄
dem hoc fecerūt. Stabat autē
iuxta crucē ieſu mater ei⁹ ⁊ ſo-
ror matris ei⁹ maria cleophe:
et maria magdalene. Cum vi-
diſſet ergo ieſus matrē ⁊ diſci-
pulū ſtantē quē diligebat dixit
matri ſue. ✠ Mulier ecce fili⁹
tuus. C Deinde dicit diſcipulo
✠ Ecce mater tua. C Et ex
illa hora accepit eā diſcipulus
in ſuā. Poſtea ſciēs ieſus q: iā
oīa cōſummata ſunt vt cōſum-
maret͂ ſcriptura. Dicit. ✠ Si-
tio. C Uas ergo poſitū erat
aceto plenū. Illi aūt ſpongiaꝫ
plenā aceto hiſopo circūponē
tes obtulerūt ori ei⁹. Cū ergo ac
cepiſſꝫ ihs acetū dixit. ✠ Cō-
ſummatū ē. C Et iclinato ca-
pite tradidit ſpm̄. Iudei ergo
qm̄ paſceue erat vt nō remane-
rēt i cruce corpa ſabbato Erat
eī magn⁹ dies ille ſabbati: roga
uerūt pylatū vt frāgerent͂ eoꝝ
crura: ⁊ tollerēt͂. Uenert͂ ergo
milites: ⁊ primi quidē fregerūt
crura: ⁊ alterius q̄ crucifixus ē
cū eo. Ad ihm aūt cū veniſſent
vt viderūt eū iā mortuū nō fre
gerūt ei⁹ crura: ſꝫ vnus militū
lācea latus ei⁹ apuit: ⁊ cōtinuo
exiuit ſanguis ⁊ aq̄. Et q̄ vidit
teſtimoniū phibuit ⁊ verū ē te
ſtimoniū ei⁹. Et ille ſcit q: ve-
ra dicit: vt ⁊ vos credatis. Fa-
cta ſunt eī hec vt ſcriptura iple
retur. Os nō cōminuetis ex eo
Et iterum alia ſcriptura dicit.
Uidebūt in quē tranſfixerunt
P Hic legit͂ i tono euāgelij.
Oſt hec aūt rogauit pyla
tus ioſeph ab arimathia eo q
eēt diſcipulus ieſu: occult⁹ autē
ppter metū iudeoꝝ vt tolleret
corp⁹ ihu. Et pmiſit pylat⁹ Ue
nit ergo ⁊ tulit corp⁹ ieſu. Ueit
aūt ⁊ nichodem⁹: q̄ venerat ad
ihꝫ nocte primū ferēs mixturā
myrrhe ⁊ aloes q̄ſi libras cētū.
Acceperūt ergo corp⁹ ieſu: ⁊ li
gauerūt eū lintheis cū aroma
tib⁹ ſicut mos iudeis eſt ſepeli-
re. Erat aūt in loco vbi crucifi
xus ē hort⁹: ⁊ in horto monu-
mētū nouum in q̄ nondū q̄ſq̄
poſit⁹ fuerat. Ibi ergo ppt͂ pa-
ſceuē iudeoꝝ q: iuxta erat mo
numentū: poſuerunt ieſum.
Deinde ſacerdos dicit ſubſcri-
ptas ſolennes orationes incipi
ens abſolute. Oratio.

Oremꝰ dilectiſſimi nobis pro eccleſia ſancta dei: vt eam deus et dñs noſter pacificare adiuuare ⁊ cuſtodire dignetur toto orbe terrarũ: ſubijciens ei principatus ⁊ poteſtates: detq; nobis quietã et trãquillã vitã de gentibus glorificare deum patrem omnipotentẽ. Oremꝰ

Dyaconus. Flectamus genua

Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui gloriã tuã oĩbus in xpo gẽtibus reuelaſti: cuſtodi opa miſericordie tue: vt eccl'ia tua toto orbe diffuſa ſtabili fide in cõfeſſione tui noĩs perſeueret. Per eundem. R. Amen

Oremus p̄ beatiſſimo papa nr̄o. Or̄o N. vt de⁹ et dn̄s noſter qui elegit eum in ordine ep̄atus ſaluū atq; incolumen cuſtodiat: eccleſie ſue ſancte ad regendum populum ſanctum dei. Oremus. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Om̄ps ſempiterne de⁹ cui⁹ iudicio vniuerſa fundant̄ reſpice ꝓpitius ad p̄ces nr̄as: et electū nobis āntiſtitē tua pietate ꝯſerua vt xp̄iana plebs q̄ tali gubernat̄ auctore: ſub tanto pōtifice credulitatis ſue merit͛ augeat̄. Per d. R. Amen.

Oremus ꝛ p̄ oībus Or̄o epiſ. p̄ſbr̄is dyaconibus et ſubdyaconibus accolitis et exorciſtis: lectorib⁹: hoſtiariꝫ: ꝯfeſſorib⁹: v̄ginib⁹: viduis ꝛ p̄ omni pp̄lo ſancto dei. Orem⁹ Flectam⁹ genua Leuate. Or̄o

Om̄ps ſempiterne de⁹ cui⁹ ſpū totū corpus eccl̄ie ſanctificat̄ ꝛ regit̄: exaudi nos p̄ vniuerſis ordinibus ſupplicantes: vt gr̄e tue munere ab oib⁹ tibi gradibus fideliter ſuiat̄. Per dn̄m. R. Amen. Oratio.

Oremus ꝛ p̄ xp̄ianiſſimo imperatore nr̄o N. vt de⁹ ꝛ dn̄s nr̄ ſubditas illi faciat om̄s barbaras natiōes ad noſtram ppetuā pacē. Oremus. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Om̄ps ſempitne de⁹ i cui⁹ manu ſunt oīm ptātes et oīm iura regnorū: reſpice ad romanū benignus imperium: vt gētes q̄ in ſua feritate confidūt potētie tue dextera cōprimant̄. Per. R. Amē. Oratio.

Oremus ꝛ pro cathecuminis noſtris vt deus ꝛ dn̄s noſter adapiat aures p̄cordiorum ipſorū ianuāq; mie ſue: vt per lauachrū regn̄ationis accepta remiſſione oīm peccatorū: vt ipſi inueniantur in xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Orem⁹. Flectam⁹ genua Leuate. Oratio.

Om̄ps ſempiterne deus q̄ eccl̄iam tuā noua ſemp p̄le fecūdas: auge fidē ꝛ intellectum cathecuminis noſtris: vt renati fonte baptiſmatis: adoptionis tue filiꝫ aggregentur Per dn̄m. R. Amen. Oratio.

Orem⁹ dilectiſſimi nobis deū patrē oīpotentem vt cūctis mūdū purget erroribus morbos auferat: famem depellat: apiat carceres: vincula diſſoluat: pegrinātib⁹ redditū: infirmātib⁹ ſanitatē: nauigātib⁹ portū ſalut͛ indulgeat. Orem⁹. Flectam⁹ ge. Leuate. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deꝰ me ſtoꝝ ꝯſolatio:laborantiū fortitudo: ꝑueniant ad te p̄ces de quacūqꝫ tribulatiōe clamā-tium:vt om̄s ſibi in neceſſitati-bus ſuis miām tuaꝫ gaudeant affuiſſe. Per. ℟. Amen. Oṙo

OReımus ⁊ ꝓ hereticis et ſciſmaticis:vt deus ⁊ dn̄s noſter eruat eos ab erroribus vniuerſis:⁊ ad ſanctaꝫ matreꝫ ecleſiā catholicā atqꝫ aplicam reuocare digneṫ. Oremꝰ. Fle-ctamus genua Leuate. Oṙo.

OMnipotens ſempiterne deus q̄ ſaluas om̄s ⁊ nemīnē vis perire reſpice ad aīas dyabo-lica fraude deceptas vt oī here tica prauitate depoſita erran-tium corda reſipiſcant: ⁊ ad ve ritatis tue redeāt vnitatē. Per dn̄m. ℟. Amen. Oratio.

OReṁꝰ ⁊ ꝓ ꝑfidiſ iudeis vt deꝰ ⁊ dn̄s nr̄ auferat vela-men de cordibus eoꝝ:vt et ipſi agnoſcāt ieſum xp̄m dn̄m nr̄ꝫ Et nō r̄ndeṫ Amē. nec diciṫ Flectamus genua. Oratio

OMnipotens ſempiterne deuſ q̄ etiam iudaicā perfidiā a tua miā nō repellis:exaudi p̄-ces nr̄as q̄s ꝓ illius ppl̄i obſe-catiōe deferimus: vt agnita ve ritatis tue luce q̄ xp̄s eſt a ſuis tenebris erudiantur. Per eum dem. ℟. Amen. Oratio.

OReimus ⁊ ꝓ paganis vt deus op̄s auferat iniq̄ta teꝫ a cordibꝰ eoꝝ:⁊ relictis ido lis ſuis ꝯuertanṫ ad deū viuū et verū:⁊ vnicū filiū eius ieſuꝫ xp̄m deū ⁊ dn̄m noſtrū cū quo viuit ⁊ regnat cū ſpū ſctō deus Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Et nō reſpondeṫ. Amen. Oremus. Flectamꝰ ge. Leuate. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deuſ q̄ nō mortē pctōꝝ: ſed vitā ſemꝑ inq̄ris:ſuſcipe ꝓpitiꝰ ora tionē noſtram ⁊ libera eos ab idoloꝝ cultura⁊ aggrega eccle ſie tue ſancte ad laudē ⁊ gl̄iam nois tui. Per dn̄m. ℟. Amen.

Cōpletꝭ oṙoibꝰ ſacerdos depo ſita tm̄ caſula ꝓcedit ad poſte-riꝰ cornu altarꝭ dextrū ⁊ ibi acci pit crucē a miſtris ſibi p̄paratā quā v̄ſa facie ad choꝝ a ſūmi-tate parū diſcooꝑit incipiēs ſo lus añ. Ecce lignū crucis. Ab illo loco in antea iuuaṫ i cātu a miſtris vſqꝫ. Uēite adoremꝰ Choro vo cātāte. Uenite ado remꝰ. om̄s ſe ꝓſternūt. Poſtea ꝓcedit ſacerdos ad reliquum dextrū cornu altarꝭ ⁊ diſcoope riēs aplıꝰ crucē eleuās tā pau-liſꝑ altius q̄ꝫ primo incipit.

Ecce lignum cru cis in quo ſa lus mundi pepen dit. Ve nite adore mus.

Alijs cantātib⁹ ⁊ oratibus vt.s̄ Deīde ſacerdos ꝑcedit ad me dium altaris: ⁊ diſcoopiēs cru cem totaliter ac eleuando eaꝫ tertio altius incipit. Ecce li gnū crucis. Alijs cantātibus ⁊ adorantibus vt ſupra. Poſtea ſacerdos deponit crucē in loco ad hoc ꝑparato añ altare. De inde deponit calciamēta: ⁊ ac cedit ad adorandū ter genua flectēs ante deoſculationē cru cis. hoc facto reuertit̄ ad ſedeꝫ ſuā: ⁊ ibi recipit depoſita calci amēta ⁊ caſulā. Poſtmodū mi niſtri altaris: deīde alij ter ge nibus flexis vt dictū eſt crucez adorāt. Et interiꝫ cātant̄ ipro pia ⁊ alia q̄ ſequūt̄ totalit̄ vel i ꝑte, put m̄ltitudo adorantiuꝫ vl̄ paucitas req̄rit h̄ mō. Duo frēs ex ꝑte hedomadarij cātāt i medio chori ℣. Pp̄le me⁹ vſq; Agyos. ℣. Pp̄le me⁹ q̄d feci ti bi: aūt i q̄ ꝯtriſtaui te rn̄de mihi ℣. Qr eduxi te de terra egypti paſti crucē ſaluatori tuo. Cho r⁹ ex ꝑte hebdomadarij cantat Agyos otheos. Alius chorus rn̄det. Sctūs deus. Itē prim⁹ chorus. Agyos yſchiros. Se cūdus chor⁹. Sctūs fortis. Itē prim⁹ chorus. Agyos athana tos eleyſon ymas. Scd̄s chor⁹ Scūs ⁊ imortal' miſere nobis Poſtea duo fratres de ſecūdo choro cātāt. ℣. Quia eduxi te per deſertuꝫ quadraginta an nis et māna cibaui te et intro duxi te in terrā ſatis optimam Et chori reſpōdēt alternatim Agyos otheos ꝛc. Sctūs ⁊ i mortalis ꝛc. Item ꝙ prim⁹ cho rus ſemper reincipit. Agyos. Deīde duo frēs de primo cho ro cantāt. ℣. Quid vltra debui facere tibi ⁊ nō feci: ego quidē plantaui te vineā meā ſpecio ſiſſimam: et tu facta es mihi ni mis amara: aceto nāq; ſitiꝫ me am potaſti: ⁊ lancea ꝑforaſti la tus ſaluatori tuo. Item chori alt̄natim rn̄dēt. Agyos, othe. vt dictū ē. ℣. ſequētis iproperij a binis alt̄natiꝫ cātant̄ vtroq; choro ſimul repetēte poſt quē

libet verſum. Pple meus vſq3.
Quia eduxi te de terra egypti
Incipiũt improperia. Duo de
ſcdo choro cantãt. ℣. Ego ppt
te flagellaui egyptũ cũ primoge
nitis ſuis: ⁊ tu me flagellatum
tradidiſti. Chorus repetit Po
pule me⁹. Duo de primo cho
ro. ℣. Ego eduxi te de egypto
demerſo pharaone ĩ mare ru
brũ ⁊ tu me tradidiſti principi
bus ſacerdotũ. Chor⁹. Pople
meus. Duo de ſcdo choro. ℣.
Ego ante te aperui mare ⁊ tu
aperuiſti lancea latus meum.
Chorus. Populemeus. Duo
de primo choro. ℣. Ego ãte te
p̃iui in colũna nubis et tu me
duxiſti ad p̃toriũ pilati Chor⁹
Pople. Duo de ſcdo choro. ℣.
Ego te paui mãna p deſertũ et
tu me cecidiſti alapis ⁊ flagellis
Chor⁹. Pple. Duo de primo
choro. ℣. Ego te potaui aqua
ſalutis de petra et tu me pota
ſti felle et aceto. Chor⁹. Pple.
Duo de ſcdo choro. ℣. Ego p
pter te chananeorum reges p
cuſſi et tu percuſſiſti arundine
caput meu3. Chorus. Popule
Duo de primo choro. ℣. Ego
dedi tibi ſceptrũ regale: ⁊ tu de
diſti capiti meo ſpineã coronã
Chorus. Popule. Duo de ſe
cundo choro. ℣. Ego te exalta
ui magna vtute ⁊ tu me ſuſpẽ
diſti in patibulo crucis. Chor⁹
Pple me⁹. Hec añ. Crucẽ tuã
cu pſalmo. De⁹ misereatur nr̃i
Cantat cõiter ⁊ repetit imme
diate añ. Poſt. ℣. añ. Crucem
tuam adoramus dñe ⁊ ſanctã
reſurrectionẽ tuã laudamus ⁊
glorificamus: ecce enĩ propt li
gnum venit gaudiũ in vniuer
ſo mũdo. ps. Deus misereat
noſtri et bñdicat nobis illumi
net vultũ ſuũ ſup nos ⁊ miſere
atur noſtri. Deide hym. Crux
fidelis inter. cũ vſib⁹ hymnorũ
ſequentiũ. Pange lingua. Lu
ſtris ſex qui. Et cũ repetitõib⁹
hm q̃ inferius determinandũ
eſt cõiter cantat: vel ſicut cãtor
diſpoſuerit. Hymn⁹. Crux fi
delis inter oĩs arbor vna no
bilis nulla ſilua talẽ pfert fron
de flore germine: dulce lignum
dulces clauos dulce põd⁹ ſuſti
net. Hymn⁹. Pãge lingua glo
rioſi preliũ certaminis ⁊ ſuper
crucis tropheũ dic triumphu3
nobilẽ qualiter redẽptor orbis
immolatus vicerit. Repetitur
Crux fidelis. vſq3 Dulce lignũ
Et ſic fit q̃tiens repetit. Crux
fidelis. ℣. De parẽtis pthopla
ſti fraude facta pdolẽs quãdo

pomi noxial' morte morſu cor-
ruit ipſe lignū tunc notauit dā
na lignivt ſolueret. Repetitur
Dulce lignū. ℣. Hoc opus no
ſtre ſalutis ordo depopoſcerat
multiformis proditoris ars vt
artē falleret: ⁊ medelam ferret
inde hoſtis vnde leſerat. Re-
petit Crux fidelis ℣. Qñ ve-
nit ergo ſacri plenitudo tēpis
miſſus eſt ab arce pr̄is nat' or-
bis cōditor: atq; vētre virgiali
caro factus pdijt Repetitur.
Dulce lignū. ℣. Uagit infans
inter arta conditus p̄ſepia mē
bra pānis inuoluta vgo mater
alligat ⁊ manus pedeſq; crura
ſtricta cingit faſcia. Repetit.
Crux fidelis. Hym Luſtris
ſex qui iam pactis tp̄s implēs
corpis ſe volente natus ad hoc
paſſioni dedit' agnus in cruce
leuat immolādus ſtipite. Re
petit Dulce lignū. ℣. Hic ace-
tum fel arūdo ſputa claui lan-
cea: mite corp' pforat ſanguis
vnda pfluit terra pontus aſtra
mūdus quo lauantur flumine
Repetitur. Crux fidelis . ℣.
Flecte ramos arbor alta tenſa
laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat
ille quē dedit natiuitas: vt ſup
ni mēbra regis mite tendēs ſti-
pite Repetit Dulce lignū. ℣

Queſumus ſalua damnatos
agmina lugen ium te prophe-
te cecinerūt redemptorē oīum
tropheūq; mortis guſtās dans
vexillum oībus. Repetitur.
Crux fide ℣. Quē tot' mūdus
nō capit vno ſaxo claudit atq;
morte iaz pēti inferni clauſtra
ambigit: ſic deus trin' ⁊ vnus
die reſurgit tertia. Repetitur.
Crux fidelis. ℣. Gloriam deo
canamus hymnicis pcentibus
quem ſimul magna nobiſcum
tota machina voce conſona ce
lebrat i ſempiterna ſecula. Dū
ſupradicta cantant palla ſuper
tobaleas extendit: ⁊ corporale
a dyacono ſup pallam ponit.
Sacerdos vo corpus dn̄i qd
pridie fuerat reſeruatū in loco
cōuenienti reuerēter ponit ſup
patenā et corpali paruo plica-
to cooperit. Finita vero crucis
adoratione ſacriſta vel ali' ad
hoc aſſignatus reponit crucem
in loco ſuo ſup altare ⁊ accēdit
luminaria circa altare. Poſtea
omiſſa cōfeſſione cōſueta ſacer
dos cū miniſtris ad altare ac-
cedit. Deinde dyacon' abiens
cum miniſtris ad locum dn̄ici
corporis ibidem pparat calicē
cum vino puro cui taliter pre-
parato patenā cuz corpore dn̄i

cooperto diligēter ſuperponit
Tūc ad altare hoc ordine ꝓce
dunt. Primo ꝓcedit vnus cū
thuribulo fumigāte quē ſequū
tur duo portantes luminaria:
deinde ſubdyaconꝰ portās am
pulā aq̄. poſt h̄ venit dyaconꝰ
deferēs calicē cum corpe dn̄i.
Cū aūt ad altare ventū fuerit
dyaconus tradit calicē ſubdya
cono: accipiēſq; patenā cū cor-
pore dn̄i offert ſacerdoti q̄ ip̄ȝ
nihil dicēdo collocat ſuper cor
porale. Cūq; dyaconꝰ reſum-
pſerit ſacerdos accepta ampu-
la de manu ſubdyaconi aquā
vino puro commiſcet in calice
nihil dicēs. Deīde dyaconꝰ ca
licē collocat in altari: ⁊ corpale
coopit neutro eoꝝ aliq̄d dicen
te. Quo cōpleto more cōſueto
fit incēſatio a ſacerdote dicēte.
Incēſuȝ iſtud. Poſtea lotiſ ma
nibꝰ inclinat ſe an̄ altare dicēs
In ſpū hūilitatis ⁊ in aīo ꝯtri
to ſuſcipiamur dn̄e a te: ⁊ ſic fi
at ſacrificiū noſtrū in cōſpectu
tuo hodie: vt placeat tibi dn̄e
deus. Deinde erectus vertit ſe
ad populum dicēs Orate frēs
Conſequenter dicit in nota cō
ſueta abſolute. Oratio.
Oremus p̄ceptis ſalutari
bus moniti ⁊ diuina inſtitutōe
formati audemꝰ dicere. Pater
nr̄ q̄ es in celis ⁊c. Quo finito
chorꝰ r̄ndet. Sȝ libera nos ⁊c.
Sacerdos v̄o ſub ſilētio dicto
Amen. in eadē voce qua dixit
Pr̄ nr̄ abſolute ſine. Oremus
in tono orationis miſſe dicitur
Libera nos q̄s dn̄e ab oibus
malis ⁊c. Per eundē dn̄m nr̄ȝ
Et reſponſo a choro. Amen.
Frāgit hoſtiā more cōſueto in
tres ptes. Pax dn̄i non dicitur
Agnꝰ dei nō cantat̄ neq; pacis
oſculū dat̄. ſȝ immediate poſt
fractionē vnā partē hoſtie mit
tit in calicem nihil dicēs. Poſt
modū vero anteq̄ reliq̄s duas
partes recipiat dicit oīa q̄ dice
re diebus alijs conſueuit p̄ter
miſſa oꝛone. Dn̄e ieſu xp̄e fili
dei viui q̄ ex voluntate patris
Quia facit de ſanguine mētio
nem: q̄bus receptis et omiſſis
oībꝰ q̄ dici ſolēt an̄ ſumptōem
calicis immediate ꝑticulā ho-
ſtie cū vino ⁊ aqua de calice re
cipit reuerenter. Facta cōione
vt dictū eſt poſt cōio nō d̄r: ſȝ
ſacerdos more ſolito ablutis
manibus reuertit̄ ad mediū al
taris ⁊ corā ip̄o īclinatus dicit
Quod ore ſumpſimꝰ dn̄e pura
mente capiamus pretermiſſis
Corpus tuū dn̄e et Placeat ti

bi ſctā trinitas. Ac deinde ipſo
cū ministris in veſtiarū reuer
tentibus dicuntur veſpere ſine
cantu: poſtea crux deponitur ꝛ
denudantur altaria.

SAbbato ſancto hora com
petēti cooperiunt altaria
Dicta vero ſexta ignis excutit
de lapide ꝛ accēdit in clauſtro
poſtea frēs in ecclīa dicunt no
nam: ꝛ interim ſacerdos idut
ſine caſula dicta nona ſtat ī me
dio altaris: ꝛ aſtātibus ſibi mi
niſtris cū cruce ꝛ aq̄ bñdicta et
īcēſo carbonibuſq; accēſis igne
excuſſo de lapide in aliq̄ vaſe
a ſacriſta eiſdē p̄paratis bñdi
cit nouū ignē dicēdo. Dñs vo
biſcum. ℟. Et cū ſpū. Oratio.

DEus qui p filiū tuū angu
larē ſcilꝫ lapidē claritatꝭ
tue fidelibus ignē ꝯtuliſti pro
ductū ex ſilice: noſtris pfuturū
vſibꝰ nouū hūc ignē ſcti ✠ fica
et cōcede nobis ita p hec feſta
paſchalia celeſtibus deſiderijs
iflammari: vt ad perpetue cla
ritatis puris mentibus valea
mus feſta pertingere. Per eun
dem. ℟. Amen. Oratio

DOmine deus pater oīpo
tēs lumen indeficiens et
ſancte cōditor oīm luminū: be
ne ✠ dic hoc lumē qđ a te ſan
ctificatū atq; benedictū eſt: qui
illuminaſti oēm mundū vt ab
eo lumine accēdamur atq; illu
minemur igne claritatis tue: vt
ſicut igne illūinaſti moyſen ex
euntē de egypto: ita illumines
corda ꝛ ſenſus nr̄os vt ad vitā
etnā mereamur puenire. Per
xp̄ꝫ do. no. ℟. Amen. Oratio

DOmine ſancte pater oṕs
eterne deus bñdicētibus
nobis hūc ignē in noīe tuo: ꝛ ī
nomīe vnigeniti filij tui dei ac
dñi nr̄i ieſu xp̄i ꝛ ſcti ſpūs coo
perari digneris ꝛ adiuua nos
Qui viuis ꝛ regnas cū eodeꝫ
vnigenito tuo ꝛ ſpū ſctō deꝰ. p
oīa ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen.
Deinde benedicit incēſum po
nēdo in cereo abſolute dicens
hanc orationem. Oratio

VEniat q̄s oṕs deꝰ ſup h
icēſum larga tue bñdi ✠
ctionis īfuſio: ꝛ hūc nocturnuꝫ
ſplēdorē īuiſibilis regnator ac
cēde vt nō ſolū ſacrificiū quod
hac nocte litatū eſt archana lu
minis tui admixtiōe refulgeat
ſꝫ in q̄cūq; loco ex huiꝰ ſcifica
tionis myſterio fuerit depor
tatum expulſa dyabolice frau
dis nequitia: virtus tue maie
ſtatis aſſiſtat. Per chriſtum
dominuꝫ noſtrum. ℟. Amen.

Et dum benedicit incēſum: acolitꝰ aſſumēs de carbonibus pꝛedictis ponit in thuribulo. finita vero bn̄dictiōe incenſi ſacerdos ignem benedictū aſpergit aqua benedicta. ⁊ poſito incenſo in thurſbulo idē adolet dictum ignem. Interim omnia luminaria eccleſie extinguunt vt de igne bn̄dicto poſtmoduꝫ accendantur. Deinde dyaconꝰ dalmatica indutus recepta benedictione a ſacerdote cuꝫ ſubdyacono poꝛtante in arūdine vel baculo trium cubitoꝛum ⁊ dimidij triplicem candelaꝫ nouo igne illuminatam vna cum ꝗnqꝫ granis incenſi bn̄dicti vadit ad oꝛnatū pulpitū ⁊ incēſato libꝛo abſolute icipiat. Exultet iā ange. Aſtante ad dexteram eius dicto ſubdyacono. Peruēto autem ad. In huius igit noctis grā. ꝗnqꝫ grana incenſi benedicti a dyacono infigantur in cereo in moduꝫ crucis. In loco autem. Qui licet ſit diuiſus in partes. Accenditur cereus a pꝛedicto ſubdyacono. et cum dicitur. O vere beata nox. Accenduntur lampades.

Incipit benedictio cerei.

Exultet iam angelica turba celoꝛū: exultent diuina myſteria: et ꝑ tanti regis victoꝛia tuba intonet ſalutaris. Gaudeat ſe tellꝰ tātis irradiata fulgoꝛibus: et eterni regis ſplēdore illuſtrata totius oꝛbis ſe ſentiat amiſiſſe caliginē. Letetur ⁊ mater ecclīa tāti luminis adoꝛ-

nata fulgoꝛibus: et magnis po
puloꝝ vocib⁹ hec aula reſultet.
Quapꝛopter aſtãtibus vobis
fratres chariſſimi ad taꝫ mirã
huius ſancti luminis claritatẽ
vna mecum queſo dei oĩpotẽ-
tis miſericoꝛdiã inuocate: vt q̃
me non meis meritis intra
leuitarum numeruꝫ dignatus
eſt aggregare luminis ſui clari
tatem infundens: cerei huius
laudeꝫ implere perficiat. Per
dominũ noſtrum ieſum xp̄m
filium ſuum: cum quo viuit et
regnat ĩ vnitate ſpiritusſancti
deus. Per omnia ſecula ſecu-
loꝛum. ℟. Amen. ℣. Dñs vo-
biſcũ. ℟. Et cum ſpũ tuo. ℣.

Surſum corda. ℟. Habemus
ad dominum. ℣. Gratias aga
mus domino deo noſtro. ℟.
Dignum et iuſtum eſt.

Vere quia dignum ⁊ iuſtū
eſt. Inuiſibilem deum patrem
omnipotentem filiumq̃ eius
vnigenitū dn̄m noſtrū ieſum
chriſtuz toto cordis ac mentis
affectu et vocis miniſterio per
ſonare. Qui pro nobis eterno
patri ade debitum ſoluit: et ve
teris piaculi cautionem pio
cruore deterſit. Hec ſunt enim
feſta paſchalia in quibus ver⁹
ille agnus occiditur: cuius ſan
guine poſtes fidelium ꝯſecran
tur. Hec nox eſt in qua primū

patres noſtros filios iſrl' edu-
ctos de egypto rubrum mare
ſicco veſtigio tranſire feciſti.
Hec igitur nox eſt q̄ peccatorū
tenebras colūne illuminatōne
purgauit. Hec nox eſt que ho
die per vniuerſum mundū in
xp̄o credentes a vitijs ſeculi et
caligine peccatorū ſegregatos
reddit gratie: ſociat ſanctitati.
Hec nox eſt in qua deſtructis
vinculis mortis xp̄s ab inferis
victor aſcendit. Nihil enim
nobis naſci profuit niſi redimi
profuiſſet. O mira circa nos
tue pietatis dignatio. O ineſti
mabilis dilectio charitatis: vt
ſeruū redimeres filiū tradidiſti

O certe neceſſariū ade pecca-
tum: quod xp̄i morte deletum
eſt. O felix culpa que talez ac
tantum meruit habere redem-
ptorez. O vere beata nox que
ſola meruit ſcire tp̄s et horam
in qua chriſtus ab inferis re-
ſurrexit. Hec nox ē de qua ſcri
ptum eſt. Et nox ſicut dies illu

minabitur: et nox illumina-
tio mea in delitijs meis. Hu-
ius igitur ſanctificatio noctis
fugat ſcelera: culpas lauat
et reddit innocentiam lapſis:
et meſtis letitiam. Fugat
odia: concordiam parat: et cur
uat imperia

¶ Hic infigūtur quinq̄ grana
incenſi predicti in cereo a dya-
cono in modum crucis.

In huius igitur noctis gra-
tia ſuſcipe ſancte pater incen-
ſi huius ſacrificium veſperti-
num quod tibi in hac cerei ob
latione ſolenni per miniſtro-
rum manus de operibus apū
ſacroſancta reddit eccleſia. Sȝ
iam columne huius preconia
nouimus: quam in honorem
dei rutilans ignis accendit.

¶ Hic accenditur cereus a pre-
dicto dyacono.

Qui licet ſit diuiſus in partes
mutuati tamen luminis detri
menta non nouit. Alitur liquā
tibus cereis quas in ſubſtan-
tiam precioſe huius lampadis
apis mater eduxit.

¶ Hic accenditur lampas
ante altare.

O vere beata nox: q̄ expolia-
uit egyptios: ditauit hebre-
os. Nox in qua terrenis cele-
ſtia: humanis diuina iūgunt.
Oramus ergo te domine: vt
cereus iſte in honorē nominis
tui cōſecratus ad noctis huius
caliginem deſtruendā indefici
ens pſeueret. Ut in odorem

ſuauitatis accepꝰ ſupnis lumi
narib' miſceat. Flāmas eiꝰ lu-
cifer matutinus inueniat. Ille
inquā lucifer q̄ neſcit occaſum
Ille qui regreſſus ab inferis
humano generi ſerenus illu-
xit. Precamur ergo te domine
vt nos famulos tuos omnem
clerum: et deuotiſſimum po-

pulum vna cum beatiſſimo
papa noſtro. N. quiete tem-
porum conceſſa in his paſcha-
libus gaudijs aſſidua prote-
ctione regere et gubernare et
conſeruare digneris. Reſpice
etiam ad deuotiſſimū impera
torem noſtrū: cuius tu deus de
ſiderij vota prenoſcens: ineffa

bili pietatis ꝛ miſericordie tue
munere tranquilluꝫ perpetue
pacis accommoda: et celeſtem
victoriam cum omni populo
ſuo. Per dominū noſtrum ie-
ſum xp̄m filium tuuꝫ. Qui te-
cum viuit et regnat in vnitate
ſpūſſancti deus. Per omnia
ſecula ſeculoꝝ. R. Amen.

Completa bñdictione cerei ſa
cerdos ⁊ mĩſtri induti more ſo
lito ante altare ꝓcedũt: et facta
reuerẽtia ĩ locĩ ſuis ſedẽt Poſt
ea leguntur ꝓphetie ſine titulo
⁊ in fine ꝓphetiarũ dicũt ora-
tiones more ſubſcripto. Pro-
phetia prima Geneſis. i. capi.

In principio creauit deus
celum ⁊ terram. Terra autẽ
erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre
erant ſup̲ faciem abyſſi: ⁊ ſpũs
dñi ferebatur ſup̲ aq̃s. Dixitq̃
deus. Fiat lux. Et facta eſt lux
Et vidit deus lucẽ ꝙ eſſʒ bona
et diuiſit lucẽ a tenebris. Ap-
pellauitq̃ lucẽ diẽ: ⁊ tenebras
noctem. Factumq̃ eſt veſpe et
mane dies vnus. Dixit quoq̃
deus. Fiat firmamentũ in me-
dio aquarũ: et diuidat aquas
ab aquis. Et fecit deus firma-
mentuz: diuiſitq̃ aquas q̃ erãt
ſub firmamẽto ab his que erãt
ſuper firmamentum. Et factuz
eſt ita. Vocauitq̃ deus firma-
mentũ celum. Et factum eſt ve
ſpere et mane dies ſecundus.
Dixit vero deus. Congregent
aque que ſub celo ſunt in locũ
vnũ ⁊ appareat arida. Factũ-
q̃ eſt ita. Et vocauit deus ari-
dam terram: congregationeſq̃
aquarũ appellauit maria. Et
vidit deus ꝙ eẽt bonum: ⁊ ait.
Germinet terra herbã viren-
tem et facientẽ ſemen ⁊ lignuz
pomiferum faciens fructũ iu-
xta genus ſuum: cuius ſemẽ in
ſemetipſo ſit ſuper terram. Et
factum eſt ita. Et protulit ter
ra herbam virentem ⁊ afferen
tem ſemẽ iuxta genus ſuum: li-
gnumq̃ faciens fructum et ha-
bens vnumquodq̃ ſementem
ſm ſpeciem ſuam. Et vidit de-
us ꝙ eſſet bonum. Factumq̃
eſt veſpere ⁊ mane dies tertius
Dixit aũt deus. Fiãt lumina-
ria in firmamẽto celi ⁊ diuidãt
diem ac noctem: ⁊ ſint in ſigna
et tempora ⁊ dies et annos: vt
luceant in firmamẽto celi: et il
luminant terram. Et factum ẽ
ita. Fecitq̃ de⁹ duo magna lu-
minaria: luminare maius: vt p̃
eſſet diei. Et luminare minus:
vt preeſſet nocti: et ſtellas. Et
poſuit eas in firmamento celi
vt lucerent ſuper terram: ⁊ pre-
eſſent diei ac nocti vt diuiderẽt
lucem ac tenebras. Et vidit de
us ꝙ eſſet bonũ. Et factum eſt
veſpere ⁊ mane dies quartus.
Dixit etiam deus. Producant
aque reptile anime viuentis et
volatile ſuper terrã ſub firma-
mento celi. Creauitq̃ de⁹ cete
grandia: ⁊ omnem animam vi-
uentem atq̃ motabilem quã

producxerant aque i ſpecies ſu-
as:et omne volatile ſm genus
ſuuz. Et vidit deus ꝙ eſſet bo
nuz:benedixitq; eis dicēs. Cre
ſcite ꝛ multiplicamini ꝛ reple-
te aquas maris:aueſq; multi-
plicentur ſup terrā. Et factum
ē veſpere ꝛ mane dies quintus
Dixit quoq; deꝰ. Producat ter
ra animam viuentem i genere
ſuo iumēta ꝛ reptilia:ꝛ beſtias
terre ſm ſpecies ſuas. Factum
q; eſt ita. Et fecit deus beſtias
tre iuxta ſpecies ſuas:iumēta
et omne reptile terre in genere
ſuo. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonuz
et ait. Faciamus hominem ad
imaginem ꝛ ſimilitudinem no
ſtram:ꝛ preſit piſcibus maris
et volatilibus celi:ꝛ beſtijs vni
uerſeq; terre:omniq; reptili qd
mouetur i terra. Et creauit de
us hoīez ad imaginem ſuā:ad
imaginē dei creauit illum:ma-
ſculum ꝛ feminam creauit eos
Bn̄dixitq; illis deꝰ ꝛ ait. Cre
ſcite ꝛ multiplicamini ꝛ reple-
te terrā et ſubijcite eam:et dn̄a
mini piſcibus maris ꝛ volatili
bus celi:ꝛ vniuerſis aīantibus
que mouētur ſup terrā. Dixit
q; deꝰ. Ecce dedi vobis omnē
herbā afferentē ſemē ſuper ter
ram ꝛ vniuerſa ligna q̄ habent
in ſemetipſis ſementez generis
ſui vt ſint vobis in eſcam ꝛ cū-
ctis aīantibꝰ terre oīq; volucri
celi ꝛ vniuerſis q̄ mouentur in
terra ꝛ in q̄bus eſt aīa viuēs vt
habeāt ad veſcendū. Et factuz
eſt ita. Viditq; deꝰ cuncta q̄ fece
rat:ꝛ erāt valde bona. Et factū
eſt veſpe ꝛ mane dies ſextꝰ. Igi
tur pfecti ſunt celi ꝛ terra ꝛ oīs
ornatus eorū. Cōpleuitq; deꝰ
die ſeptimo opus ſuū qd fece-
rat ꝛ reqeuit die ſeptīo ab vni-
uerſo opere qd patrarat. Qua
cōpleta ſacerdos dicit Oremꝰ.
Et dyaconus Flectamꝰ genua
Leuate Oratio.

DEus qui mirabiliter crea
ſti hoīem ꝛ mirabilius re
demiſti:da nobis q̄s contra ob
lectamenta pctī mētis rōne pſi
ſtere:vt mereamur ad etna gau
dia peruenire. Per dominuz.

Prophetia ſecūda geneſ. vi. c.

NOe vo cū q̄ngentoꝝ eſſꝫ
annoꝝ:genuit ſem:cham
et iaphet. Cunq; cepiſſent ho-
mines mltiplicari ſup trām: et
filias procreaſſent vidētes filij
dei filias hoīz ꝙ eſſent pulchre
acceperūt ſibi vxores ex oībus
q̄s elegerāt:dixit quoq; deus.
Non pmanebit ſpūs meus in
hoīe in eteruū q: caro ē. Erūt

q; dies illi⁹ centū viginti ānoꝝ
Gygātes aūt erāt ſup terrā in
dieb⁹ illis. Poſtq̄ autē ingreſſi
ſunt filij dei ad filias hoim ille
q; genuerūt: iſti ſunt potētes a
ſeclo viri famoſi. Uidēs aūt de
us q̄ multa malicia hoim eēt
in terra ⁊ cūcta cogitatō cordis
hūani intenta eēt ad malū oī
tpe penituit eū q̄ hoiez feciſſz
in terra. Et pcauēs in futuruz
et tactus dolore cordis intrin-
ſecus. Delebo inq̄t hoiem quē
creaui a facie tre ab hoie vſq;
ad animantia a reptili vſq; ad
volucres celi: penitet eñi me fe-
ciſſe eos. Dixitq; deus ad noe.
Finis vniuerſe carnis venit co
ram me: repleta eſt terra iniq-
tate a facie eorum: ⁊ ego diſper
dam eos cū terra. Fac tibi ar-
chā de lignis leuigatis manſiū
culas in archa facies: ⁊ bitumi
ne linies intrinſecus ⁊ extrinſe
c⁹ ⁊ ſic facies eā. Trecētoꝝ cubi
toꝝ erit lōgitudo arche: q̄nqua
ginta cubitoꝝ latitudo ⁊ trigin
ta cubitoꝝ altitudo illi⁹. Fene
ſtrā in archa facies: ⁊ in cubito
ꝯſummabis ſūmitatē ei⁹. Oſti
um aūt arche pones ī latere de
orſum. Cenacula ⁊ triſtega fa-
cies ī ea. Ecce ego adducā dilu
uij aq̄s ſup terrā vt īterficiā om
nē carnē in qua ſpūs vite ē ſub
ter celū: ⁊ vniuerſa que in terra
ſunt cōſumētur: ponāq; fedus
meū tecū ⁊ īgredieris archā tu
⁊ filij tui. vxor tua ⁊ vxores fi-
liorū tuoꝝ tecum: ⁊ ex cunctis
aīantib⁹ vniuerſe carnis bina ⁊
bina induces in archā: vt viuāt
tecū maſculini ſex⁹ ⁊ feminini.
De volucribus iuxta gen⁹ ſuū
⁊ de iumētis in gñe ſuo ⁊ ex oī
reptili terre ſcḋm gen⁹ ſuū: bina
de oībus ingredietur tecum vt
poſſint viuere. Tolles igit̄ te-
cū ex oībus eſcis q̄ mandi poſ
ſunt ⁊ comportabis apud te: et
erunt tā tibi q̄ illis in cibum.
Fecit ergo noe oīa q̄ pceperat
illi deus. Eratq; ſexcētoꝝ āno
rū qñ diluuij aq̄ inūdauerunt
terrā. Rupti ſunt aūt oēs fon-
tes abyſſi magne ⁊ cataracte ce
li apte ſunt: ⁊ facta ē pluuia ſu
per terrā q̄dragīta diebus ⁊ q̄
draginta noctib⁹. In articulo
diei illi⁹ īgreſſus ē noe ſem chā
⁊ iaphet filij ei⁹: vxor illi⁹ ⁊ vxo
res filiorū ei⁹ cū eo in archā ipi
⁊ oē aīal ſcḋm gen⁹ ſuū: vniuerſa
q; iumēta in genere ſuo: et oē
qḋ mouetur ſup terrā in gene-
re ſuo cūctaq; volatilia ſcḋm ge-
nus ſuum. Porro archa fere-
bat̄ ſup aq̄s ⁊ aqua pualuerūt

nimis ſup terrã. Opertiq; ſunt
oẽs mõtes excelſi ſub vniuer-
ſo celo quindecĩ cubitis altior
fuit aqua ſuper mõtes q̃s opu-
erat. Cõſumptaq; eſt oĩs caro
que mouebat̃ ſup terrã: volu-
crũ: animãtiũ: beſtiarũ oĩmq;
reptiliũ q̃ reptãt ſup terrã. Re
manſit aũt ſolus noe ꝛ qui cuȝ
eo erãt in archa. Obtinuerũt
q; aq̃ terrã centũ q̃nquagita di
ebus. Recordat⁹ aũt dñs noe
cunctorũq; aĩantiũ ꝛ oĩm iumẽ
torũ qui erant cum eo in archa
adduxit ſpm̃ ſup terrã ꝛ imminu
te ſunt aq̃: ꝛ clauſi ſunt fontes
abyſſi et cataracte celi: ꝛ ꝓhibi
te ſunt pluuie de celo. Reuer-
ſeq; ſunt aque de terra eũtes et
redeũtes: ꝛ ceperũt minui poſt
centũ q̃nquaginta dies. Cũq;
trãſiſſent q̃draginta dies: ape-
riens noe feneſtrã arche quam
fecerat dimiſit coruũ. Qui egre
diebatur ꝛ nõ reuertebat̃ do-
nec ſiccarẽtur aque ſup terraȝ.
Emiſit colũbam poſt eũ: vt vi
deret ſi iam ceſſaſſent aque ſup
faciẽ terre. Que cũ nõ inueniſ-
ſet vbi requieſceret pes eius: re
uerſa eſt ad eũ in archã. Aque
eñ erãt ſuper vniuerſam terrã
Extenditq; manum: ꝛ appre-
henſam intulit in archam. Ex
pectatis aũt vltra ſeptẽ diebus
alijs rurſum dimiſit colũbã ex
archa. At illa vẽit ad eũ ad ve
ſperã portãs ramũ oliue viren
tibus folijs in ore ſuo. Intelle
xit ergo noe q̄ ceſſaſſent aq̃ ſup
terrã. Expectauitq; nihilomi-
nus ſeptẽ alios dies ꝛ emiſit co
lumbã q̃ nõ eſt vltra reuerſa ad
eũ. Locutus eſt aũt dñs ad noe
dicẽs Egredere de archa tu et
vxor tua filij tui: ꝛ vxores filio
rũ tuoꝝ tecũ cũcta aĩantia que
ſũt apd te ex oĩ carne tã in vo-
latilib⁹ q̄ i beſtijs ꝛ vniuerſ re
ptilib⁹ q̃ reptãt ſup t̃rã educ te-
cũ: ꝛ igredimĩ ſup terrã. Creſci
te ꝛ mltiplicamĩ ſup eã. Egreſ-
ſus ẽ ergo noe ꝛ filij eius ꝛ vxor
illius ꝛ vxores filioꝝ ei⁹ cũ eo.
Sȝ ꝛ oĩa aĩantia iumẽta ꝛ re-
ptilia q̃ reptãt ſup t̃rã ſ̃m gen⁹
ſuũ de archa egreſſa ſũt. Edifi
cauit aũt noe altare dño ꝛ tol-
lẽs de cũctis pecorib⁹ ꝛ volucri
bus mũdiſ obtulit holocauſta
ſup altare. Odoratuſq; eſt do-
min⁹ odorẽ ſuauitatiſ. Orem⁹.
Deus in Oro Flectam⁹.
cõmutabilis ṽtus ꝛ lumẽ
eṫnũ reſpice ꝓpiti⁹ ad toti⁹ eccl'e
tue mirabile ſacramẽtũ: ꝛ op⁹
ſalutis hũane ꝑpetue diſpõnis
effectu trãquilli⁹ opare: totuſq;

mūdus expiatur ꝛ videat deiecta erigi: inueterata reuocari: ꝛ ꝑ ipʒ redire oīa in integrū a q̄ ſumpſere principiū. Per dn̄m

Prophetia .ii. Geneſ. xxii. c.

IN diebus illis. Tēptauit deus abrahā ꝛ dixit ad euʒ. Abrahā abrahā. Et ille rn̄dit. Adſuʒ. Et ille. Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis iſaac: et vade in terrā viſiōis: et offeres eū ibi in holocauſtū ſup vnum mōtiū quē monſtrauero tibi. Igitur abrahā de nocte cōſurgēs: ſtrauit aſinū ſuū: ducēs ſecū duos iuuenes ꝛ iſaac filiū ſuum. Cūq̄ cōcidiſſet ligna ī holocauſtū abijt ad locū quē p̄ceperat ei de⁹. Die aūt t̄tio eleuatꝭ oculis: vidit locuʒ ꝓcul: dixitq̄ ad pueros ſuos. Expectate hic cū aſino: ego ꝛ puer illuc vſq̄ ꝓperātes: poſtq̄ adorauerim⁹ reuertemur ad vos. Tulit quoq̄ ligna holocauſti ꝛ īpoſuit ſup iſaac filiū ſuū. Ipſe vero portabat in manib⁹ ſuis ignē et gladiū. Cūq̄ duo ꝑgerēt ſimul dixit iſaac pr̄i ſuo. Pr̄ mi. At ille rn̄dit. Quid vis fili? Ecce inq̄t ignis ꝛ ligna: vbi ē victima holocauſti. Dixit aūt abrahā Deus ꝓuidebit ſibi victimā holocauſti fili mi. Pergebant ergo pˀiter venerūtq̄ ad locū quē oſderat ei de⁹. In quo edificauit altare: ꝛ deſup ligna cōpoſuit Cūq̄ colligaſſet iſaac filiū ſuū poſuit eū in altari ſup ſtruē lignoꝝ. Extēditq̄ manū ꝛ arripuit gladiū: vt imolaret filiū ꝛ ecce āgel⁹ dn̄i de celo clamauit dicēs. Abrahā abraham. Qui rn̄dit. Adſum. Dixitq̄ ei. Ne extēdas manū tuā ſup puerū: neq̄ʒ facias illi q̄cq̄. Nunc cognoui q̄ timeas deū: ꝛ n̄ pepciſti filio tuo vnigenito ꝓp̄t me. Leuauit abrahā oc'los ſuos: viditq̄ʒ poſt tergū arietē īter vepres herentē cornib⁹: quē aſſumēs obtulit holocauſtū ꝓ filio appellauitq̄ʒ nomē loci illius dn̄s videt. Vn̄ vſq̄ʒ hodie dr̄ in mōte dn̄s videbit. Vocauit aūt angel⁹ dn̄i abrahā ſcd̄o de celo dicēs. Per memetip̄m iuraui dicit dn̄s: q̄ feciſti rē hāc et nō pepciſti vnigenito filio tuo bn̄dicā tibi. ꝛ mltiplicabo ſemē tuum ſicut ſtellas celi: ꝛ velut arenā q̄ eſt in littore maris. Poſſidebit ſemē tuū portas īimicoꝝ ſuoꝝ: ꝛ bn̄dicētur in ſemīe tuo oēs gentes terre: q̄ obediſti voci mee. Reuerſuſq̄ʒ eſt abrahā ad pueros ſuos: abierūtq̄ʒ berſabee ſimul et habitauit ibi.

Oremus. Flectamus ge. Oro.
DEus fideliū pr̄ ſumme q̄
in toto orbe terrarū ꝓmiſſi
onis tue filios diffuſa adoptō
nis gr̄a multiplicas: ⁊ ꝑ paſcha
le ſacrm̄ abrahā puerū tuū vni
uerſarū ſicut iuraſti gentiū effi
cis pr̄em: da pplis tuis digne
ad gr̄am tue vocatōis itroire.
Per. Prophia.iiij.exo.xiiij.c.
IN dieb⁹ illis. Factū ē in vi
gilia matutina: ⁊ ecce reſpici
ens dn̄s ſup caſtra egyptiorū p
colūnā ignis ⁊ nubis īterfecit
exercitū eoꝝ ⁊ ſubuertit rotas
curruū ferebāturq; in ꝓfundū
Dixerūt ergo egyptij. Fugia
m⁹ iſraelē: dn̄s em̄ pugnat pro
eis ꝯ nos. ⁊ ait dn̄s ad moyſen
Extēde manū tuā ſup mare vt
reuertant aq̄ ad egyptios ſup
curr⁹ ⁊ equites eoꝝ. Cūq; ex
tendiſſ; moyſes manū ꝯ mare
reuerſu; eſt primo diluculo ad
priorē locū fugientibuſq; egy
ptijs occurrerūt aq̄: ⁊ inuoluit
eos dn̄s in medijs fluctib⁹. Re
uerſeq; ſūt aq̄ ⁊ cooperuerūt cur
rus ⁊ eq̄tes cūcti exercit⁹ pha
raōis q̄ ſeq̄ntes īgreſſi fuerant
mare nec vn⁹ quidē ſupfuit ex
eis. Filij aūt iſrael perrexerūt
ꝑ mediū ſicci maris: ⁊ aq̄ eis erāt
q̄ſi pro muro a dextris ⁊ a ſini
ſtris. Liberauitq; dn̄s in die il
lo iſrael de manu egyptiorū: et
viderūt egyptios mortuos ſup
litt⁹ maris: ⁊ manū magnā quā
exercuerat dn̄s contra eos. Ti
muitq; pplus dn̄m: ⁊ crediderūt
dn̄o ⁊ moyſi ſeruo ei⁹. Tūc ce
cinit moyſes ⁊ filij iſrl̄ carmen
h̄ dn̄o et dixerūt. Tract⁹. Cāte
m⁹ dn̄o glorioſe em̄ honorificat⁹
eſt equū ⁊ aſcēſorē ꝓiecit i ma
re: adiutor ⁊ ꝓtector factus ē mi
hi in ſalutē. ℣. Hic deus meus
honorificabo eū deus patris:
mei ⁊ exaltabo eū. ℣. Dn̄s cōte
rens bella: domin⁹ nomē eſt illi
Orem⁹. Flectam⁹ ge. Oratio.
DEus cui⁹ antiq̄ miracula
etiā nr̄is ſeculis choruſca
re ſentim⁹: dū qd̄ vni pplo a p
ſecutione egyptiaca liberando
dextere tue potentia contuli
ſti: id in ſalutem gentium per
aquam regenerationis operis
preſta vt in abrahe filios: et in
iſraeliticā dignitatē toti⁹ mūdi
tranſeat plenitudo. Per. Pro
phetia quinta eſaye.liiij.capl.
HEc eſt hereditas ſeruorū
dn̄i ⁊ iuſtitia eoꝝ apd̄ me
dicit dn̄s. Om̄s ſitiētes venite
ad aquas ⁊ qui nō habetis ar
gentum properate: emitte et co
medite. Venite emite abſq; ar

gento: ⁊ abſq; vlla cõmutatio-
ne vinũ ⁊ lac. Quare appẽdi-
tis argentũ nõ in panib⁹: ⁊ la-
borẽ vr̃m nõ in ſaturitate? Au
dite audientes me ⁊ comedite
bonũ: et delectabit̃ in craſſitu-
dine aĩa vr̃a. Inclinate aurem
vr̃am: ⁊ venite ad me: audite ⁊
viuet aĩa vr̃a. Et feriam vobi
ſcum pactũ ſempiternũ: miſe-
ricordias dauid fidelis. Ecce
teſtẽ pplis dedi eũ: ducẽ ac pre
ceptorẽ gentib⁹. Ecce gẽtes q̃s
neſciebas vocabis: ⁊ gẽtes que
nõ cognouerũt te ad te current
ppter dñm deũ tuũ ⁊ ſctm̃ iſrl'
q: glorificauit te. Querite dñz
dũ inueniri põt: inuocate eum
dũ ppe eſt. Derelinq̃t impius
viã ſuã: ⁊ vir iniquus cogitati
ones ſuas et reuertat̃ ad dñm
⁊ miſerebit̃ ei⁹: et ad deũ nr̃m
qm̃ mult⁹ ẽ ad ignoſcẽdũ. Nõ
em̃ cogitatões mee cogitatões
vr̃e neq; vie mee vie vr̃e dic̃ dñſ
q: ſicut exaltant̃ celi a terra: ſic
exaltate ſunt vie mee a vijs ve
ſtris ⁊ cogitatões mee a cogita
tionib⁹ vr̃is. Et quõ deſcendit
ymber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vl-
tra nõ reuertit̃: ſz iebriat terrã
⁊ infundit eã ⁊ germinare eaz
facit: ⁊ dat ſemẽ ſerenti: ⁊ panẽ
comedenti ſic erit verbũ meuz
qd egredit̃ de ore meo. Dicit
dñs ops. Orem⁹. Flectamus.

Oro.

OMnipotens ſempiterne. Deus multiplica in honorẽ
nois quod patrũ fidei ſpopon
diſti: ⁊ pmiſſionis filios ſacra
adoptione dilata: vt qd prio-
res ſancti nõ dubitauerunt fu
turũ eccleſia tua iã ex parte co
gnoſcat ĩpletũ. Per dominũ.

Prophetia. vi. baruch. iij. ca.

AUdi iſrael mãdata vite
aurib⁹ pcipe vt ſcias pru-
dentiã. Quid ẽ iſrael q in t̃ra
inimicoꝝ es? Inueteraſti i t̃ra
aliena: coinq̃natus es cũ mor-
tuis: deputat⁹ es cũ his q̃ ſunt
in iferno. Dereliq̃ſti fontẽ ſa-
pientie. Nã ⁊ ſi in via dei am
bulaſſes: hitaſſes vtiq; in pace
ſuper terrã Diſce vbi ſit ſapia:
vbi ſit v̾tus vbi ſit prudentia:
vbi ſit intellect⁹: vt ſcias ſimul
vbi ſit lõgiturnitas vite ⁊ vict⁹.
vbi ſit lumen oculorum ⁊ pax.
Quis inuẽit locũ eius ⁊ quis
introiuit i theſauros ei⁹. Ubi
ſũt principes gẽtiũ: et q̃ dñant̃
ſup beſtias q̃ ſũt ſup t̃rã? Qui
in auib⁹ celi ludũt q̃ argẽtũ the
ſaurizant et aurũ in q̃ cõfidũt
hoies ⁊ nõ eſt finis poſſeſſiõis
eoꝝ. Qui argẽtũ fabricãt ⁊ ſol
liciti ſunt: nec eſt inuentio ope-

rū illoꝝ. Et tñ exterminati ſunt
⁊ ad inferos deſcēderūt: ⁊ alij
in loco eoꝝ ſurrexerūt. Iuue-
nes viderūt lumē: ⁊ habitaue-
rūt ſup terrā. Viā aūt diſcipli
ne neſcierūt neqꝫ itellexerūt ſemi
tas eiꝰ: neqꝫ ſuſceperunt eā filij
eoꝝ. A facie eoꝝ longe facta ē
Nō eſt audita in tra chanaā:
neqꝫ viſa eſt in themā. Filij qꝫ
agar qui exq̄ſierūt prudētiam
q̄ de terra eſt: negociatores ter
re ⁊ themā: ⁊ confabulatores
et exquiſitores prudētie ⁊ intel
ligētie: viā aūt ſapie neſcierūt
neqꝫ meminerūt ſemitarū eius
O iſrl' q̄ magna ē domꝰ dei: ⁊
ingēs locꝰ poſſeſſiōis eiꝰ. Ma-
gnus ⁊ nō hꝫ cōſummatōem
excelſus ⁊ imēſus. Ibi fuerūt
gygātes noiati illi q̄ ab initio fu
erūt ſtatura magna ſciētes bel
lū. Nō hos elegit dñs neqꝫ viā
diſcipline īuenerūt: pptea pe-
rierūt. Et qm̄ nō habuerūt ſa
piētiā: interierūt ppter ſuā inſi
pientiā. Quis aſcēdit in celū
et accepit eā: ⁊ eduxit eā de nu
bibus? Quis trāſfretauit ma-
re ⁊ inuenit eā: ⁊ attulit eā ſup
aurū electū? Nō eſt q̄ ſciat viā
eius: neqꝫ q̄ excogitet ſemitas
eiꝰ. Sꝫ q̄ ſcit vniuerſa nouit il
lā: ⁊ adinuenit eā prudētia ſua
Qui pfecit terrā in ſempiter-
no tpe: ⁊ adimpleuit eā pecudi
bus. Vocauitqꝫ eā: ⁊ obediuit
illi in tremore. Stelle aūt de-
derūt lumē in cuſtodijs ſuis: et
letate ſunt. Vocate ſunt ⁊ di-
xerūt adſumꝰ: ⁊ luxerūt ei cū
iocūditate q̄ fecit illas. Hic eſt
deꝰ nr̄: ⁊ nō eſtimabit alius ad
eū. Hic adinuenit oēm viam
diſcipline: ⁊ dedit illam iacob
puero ſuo: ⁊ iſrael dilecto ſuo
Poſt hec ſuper terrā viſus eſt
⁊ cū hoibus cōuerſatꝰ eſt. Ore
mus. Flectamus ge. Le. Orō.

DEus q̄ eccleſiā tuā ſp gen
tiū vocatōne multiplicas
concede ppitiꝰ: vt quos aq̄ ba
ptiſmatis abluis: cōtinua pte-
ctōe tuearis. Per d. Prophia
vij. ezechiel. xxxvij. capitulo.

IN dieb' illis. Facta eſt ſup
me manꝰ dñi: ⁊ eduxit me i
ſpū dñi: ⁊ dimiſit me in medio
cāpi q̄ erat plenꝰ oſſibꝰ: ⁊ circū-
duxit me p ea i gyrū. Erāt aūt
oſſa mlta valde ſup faciē cāpi:
ſiccaqꝫ vehemēter. Et dixit ad
me. Fili hoīs putas ne viuent
oſſa iſta. Et dixi. Dñe deus tu
noſti. Et dixit ad me. Vatici-
nare de oſſibꝰ iſtis ⁊ dices eis.
Oſſa arida audite verbū dñi.
Hec dicit dñs deꝰ oſſibus his.

Ecce egoītromittā in vos ſpi-
rituz ⁊ viuetis: ⁊ dabo ſup vos
neruos: et ſuccreſcere faciā ſup
vos carnem ⁊ ſup extēdā in vo
bis cutē: ⁊ dabo vobis ſpm̄ et
viuetis. Et ſcietis q꞉ ego dñs.
Et ꝓphetaui ſicut p̄ceperat mi
hi. Factus eſt aūt ſonitꝰ ꝓphe-
tante me: ⁊ ecce cōmotio. Et ac
ceſſerūt oſſa ad oſſa: vnūquod
qꝫ ad iūcturā ſuā. Et vidi ⁊ ecce
ſup ea nerui ⁊ carnes aſcēderūt
⁊ extēſa ē in eis cutis deſup: et
ſpm̄ non habebāt. Et dixit ad
me. Vaticinare ad ſpm̄ vatici-
nare fili hoīs ⁊ dices ad ſpiritū
Hec dicit dñs deꝰ. A q̄ttuor vē
tis veni ſpūs: ⁊ inſuffla ſup int̄
fectos iſtos: ⁊ reuiuiſcant. Et ꝓ
phetaui ſic̄ precepat. Et egreſ-
ſus eſt in ea ſpūs: ⁊ reuixerūt: et
ſteterūt ſup pedes ſuos exerci-
tus grādis nimis valde. Et di-
xit ad me fili hoīs oſſa hec vni
uerſa domꝰ iſrl̄ eſt. Ipſi dicunt
aruerūt oſſa nr̄a: periit ſpes nr̄a
et abſciſi ſumꝰ: ꝓpt̄ea vaticina
re ⁊ dices ad eos. Hec dicit do
minꝰ deꝰ. Ecce ego apiā tumu
los vr̄os: ⁊ educā vos de ſepul
chris vr̄is ꝑplus meꝰ: ⁊ inducā
vos ī terrā iſrael. Et ſcietis q꞉
ego dñs cū aperuero ſepulchra
vr̄a: ⁊ eduxero vos de tumulis
vr̄is ꝑpls meus: ⁊ dedero ſpm̄
meū in vobis: ⁊ vixeritis: ⁊ re-
quieſcere vos faciā. Dicit dñs
omp̄s. Oremꝰ. Flectamus ge-
nua Leuate. Oratio.

Deus qui nos ad celebran
dū paſchale ſacr̄z vtriuſqꝫ
teſtamenti paginis inſtruis: da
nobis intelligere miſericordiā
tuam: vt ex perceptione preſen
tium munerum firma ſit expe-
ctatio futurorū. Per dominū.

Prophetia. viij. eſaye. iiij. ca.

Apprehēdent ſeptē mulie
res virum vnū in die illa
dicētes. Panē noſtrū comede-
mus: veſtimētis nr̄is operiemur
tm̄modo inuocet̄ nomē tuū ſu
per nos: aufer opprobriū nr̄m
In die illa erit germē dñi ī ma
gnificētia ⁊ gloria: et fructꝰ t̄re
ſublimis. ⁊ exultatio his q̄ ſal-
uati fuerint de iſrl̄. Et erit oīs
qui relictus fuerit in ſyō: ⁊ reſi-
duus in hierlm: ſctūs vocabit̄
oīs q̄ ſcriptꝰ ē in vita ī hierlm.
Si abluerit dñs ſordes filiarū
ſyon: ⁊ ſanguinē hierlm laue-
rit de medio eiꝰ in ſpū iudicij ⁊
ſpū ardoris: ⁊ creauit dñs deꝰ
ſup oēm locū mōtis ſyō: ⁊ vbi
inuocatꝰ eſt: nubē per diē: ⁊ fu-
mum: ⁊ ſplendorē ignis flam-
mātis in nocte. Sup omnē em̄

gloriā ꝓtectio: ꝛ tabernaculum
erit in vmbraculū diei ab eſtu
et in ſecuritatē ꝛ abſconſionē a
turbine ꝛ a pluuia. Tract⁹. Vi
nea facta eſt dilecto meo in cor
nu in loco vberi. ℣. Et maceriā
circūdedit ꝛ circūfodit ꝛ plāta
uit vineam ſoreph: ꝛ edificauit
turrim i medio ei⁹. ℣. Et torcu
lar fodit i ea: vinea em̄ domini
ſabaoth domus iſrael ē. Ore
mus. Flectam⁹ ge. Leua. Oro.

D Eus qui in oībus eccleſie
tue filijs ſctōꝝ ꝓphetarū
voce magnificaſti in omni loco
dn̄ationis tue ſatorē te bonoꝝ
ſemitū et electorū palmitū eſſe
cultorē: tribue q̄s populis tuis:
qui ꝛ vinearū apud te noīe cen
ſentur ꝛ ſegetū: vt ſpinarū ꝛ tri
buloꝝ ſqualore reſecato digna
efficiantur fruge fecundi. Per.

Prophetia. ix. exodi. xij. c.

I N diebus illis. Dixit dn̄s
ad moyſen ꝛ aarō i t̄ra egy
pti Mēſis iſte. Reqre retro in
paſceue. Oremus. Flectam⁹
genua. Leuate Oratio.

O Mnipotēs ſempit̄ne de⁹
qui in oīm operū tuorum
diſpenſatione mirabilis es: in
telligant redempti tui nō fuiſſe
excellentius q̄ initio factus eſt
mundus: q̄ꝫ q̄ in fine ſeculorū
paſcha noſtruꝫ immolatus eſt
chriſtus. Qui tecū viuit. Pro
phetia. x. ione prophete. iij. c.

I N diebus illis. Factum eſt
verbum dn̄i ad ionam pro
phetam ſecundo dicens. Sur
ge vade in niniuem ciuitatem.
Reqre in feria ſecūda poſt do
minicam de paſſione. Orem⁹.
Flectam⁹ genua. Leuate Oro.

D Eus q̄ diuerſitatē gentiū
in cōfeſſione tui noīs adu
naſti: da nobis ꝛ velle ꝛ poſſe q̄
p̄cipis: vt pplo ad eternitatem
vocato vna ſit fides mētiū ꝛ pi
etas actionū. Per. Prophetia
xi. deutronomij. xxxi. capitu.

I N dieb⁹ ill. Scripſit moy
ſes canticum ꝛ docuit filios
iſrl. Precepitq̄ dn̄s ioſue filio
Num ꝛ ait. Cōfortare ꝛ eſto
robuſt⁹. Tu em̄ introduces fili
os iſrael in terrā quā pollicit⁹
ſum eis: ꝛ ego tecū ero. Poſtq̄
ergo ſcripſit moyſes verba le
gis hui⁹ in volumie atq̄ cōple
uit: precepit leuitis q̄ portabāt
archam federis dn̄i dicēs. Tol
lite librū iſtū ꝛ ponite illū in la
tere arche federis dn̄i noſtri: vt
ſit ibi cōtra te in teſtimonium.
Ego enim ſcio contentionem
tuā ꝛ ceruicē tuam duriſſimā.
Adhuc viuēte me ꝛ ingrediēte

vobiſcū ſemꝑ cōtētioſe egiſtis
cōtra dn̄m: q̄to magis cū mor
tuus fuero. Cōgregate ad me
oēs maiores natu per tribꝰ ve
ſtras atq; doctores: ⁊ loq̄r au⸗
dientibꝰ illis ſmones iſtos: et
īuocabo cōtra eos celū ⁊ terrā
Noui eñ qḋ poſt morté meā
iniq̄ agetis: ⁊ declinabitis cito
de via quā p̄cepi vobis ⁊ occur
rent vobis mala ī extremo tē⸗
pore qn̄ feceritis malū in con⸗
ſpectu dn̄i vt irritetis eum: per
opa manuū veſtrarū. Locutꝰ ē
ergo moyſes audiente vniuer⸗
ſo cetu filiorꝫ iſrael v̄ba carmi
nis huius: ⁊ ad finē vſq; cōple
uit. Tractus. Attende celū ⁊ lo
quar: ⁊ audiat terra verba ex
ore meo. ℣. Expectet ſicut plu
uia eloquiū meū ⁊ deſcēdāt ſi
cut ros v̄ba mea. ℣. Sicut ym
ber ſuꝑ gramē ⁊ ſicut nix ſuper
fenum: q: nomē dn̄i inuocabo
℣. Date magnitudinē deo nr̄o
deus vera opa eiꝰ ⁊ oēs vie eiꝰ
iudicia. ℣. Deꝰ fidelis in quo
non eſt iniquitas iuſtus et ſan
ctus dominus. Oremus. Fle⸗
ctamus ge. Leuate. Orō.

DEus celſitudo humiliū ⁊
fortitudo rectorꝫ qui per
ſcm̄ moyſen puerū tuū ita eru
dire pplm̄ tuuz ſacri carminis
tui decātatōe voluiſti: vt illa le
gis iteratio fieret etiā nr̄a dire
ctio: excita in oēz iuſtificatarū
gentiū plenitudinē potētiā tu
am: ⁊ da letitiā mitigando ſro
rem: vt oīm pctis tua remiſſio
ne deletis qḋ denūciatū eſt in
vltionē: trāſeat in ſalutē. Per.

Prophetia. xij. daniel. iij. ca.

IN diebus illis. Nabucho
donoſor rex fecit ſtatuā au
reā: altitudine cubitorū ſexagi
ta: latitudine cubitorꝫ ſex: ⁊ ſta
tuit eā in cāpo duram prouin⸗
cie babylonis. Itaq; nabucho
donoſor rex miſit ad cōgregā⸗
dos ſatrapas: magr̄atꝰ: duces
⁊ iudices ⁊ tyrannos ⁊ p̄fectos
oēſq; pricipeſ regionū vt ꝯueni
rēt ad dedicationē ſtatue quaz
erexerat nabuchodonoſor rex
Tūc ꝯgregati ſūt ſatrape: ma
giſtratꝰ et iudices et tyranni et
optimates qui erāt in poteſta⸗
tibus conſtituti: ⁊ vniuerſi pri
cipes regionum: vt conuenirēt
ad dedicationē ſtatue quā ere
xerat nachodonoſor rex. Sta
bant autem in cōſpectu ſtatue
quam poſuerat nabuchodono
ſor rex: ⁊ preco clamabat valen
ter. Uobis dicit populis: tri⸗
bubus ⁊ linguis. In hora q̄ au
dieritis ſonitū tube ⁊ fiſtule ⁊ cy

thare et ſambuce: ⁊ pſalterij et
ſymphonie: ⁊ vniuerſi generis
muſicoꝝ cadētes adorate ſtatu
am aureā quā cōſtituit nabu-
chodonoſor rex. Si q̄s autez
nō ꝓſtratus adorauerit: eadez
hora mittet̄ in fornacez ignis
ardētis. Poſt hec igit̄ ſtatiz vt
audierūt oēs ppl̄i ſonitū tube
fiſtule et cythare ſābuce ⁊ pſal
terij ⁊ ſymphonie ⁊ oīs gener̄
muſicoꝝ: cadētes oīs populi
tribus ⁊ lingue adorauerunt
ſtatuā aureā quā conſtituerat
nabuchodonoſor rex. Statiz
qꝫ in ip̄o tempe accedētes viri
chaldei accuſauerūt iudeos di
xerūtqꝫ nabuchodonoſor regi
Rex in eternuz viue. Tu rex
poſuiſti decretū: vt oīs homo
qui audierit ſonitū tube: fiſtu-
le: et cythare: ſambuce et pſal-
terij ⁊ ſymphonie: ⁊ oīs gene-
ris muſicoꝝ; ꝓſternēt ſe ⁊ ado
rent ſtatuā aureā. Si q̄s autē
nō ꝓcidens adorauerit: mittat̄
in fornacē ignis ardētis. Sūt
ergo viri iudei quos ꝯſtituiſti
ſup opa regionis babylonis:
ſidrac: miſac ⁊ abdenago. Vi-
ri iſti cōtēpſerunt rex decretuz
tuū. deos tuos nō colunt: ⁊ ſta
tuā ereā quā erexiſti n̄ adorāt.
Tūc nabuchodonoſor i furo
re et in ira p̄cepit vt adducerē
tur ſidrac miſac et abdenago.
Qui cōfeſtim adducti ſunt in
ꝯſpectu regis. Pronūtiāſqꝫ na
buchodonoſor rex ait eis. Ve
re ne ſidrac miſac ⁊ abdenago
deos meos nō colitis: ⁊ ſtatuā
aureā quā cōſtitui nō adorat̄
Nūc ergo ſi eſtis parati: q̄cū-
qꝫ hora audieritis ſonitū tube
fiſtule ⁊ cythare ſābuce ⁊ pſal-
terij ⁊ ſymphonie oīſqꝫ gener̄
muſicoꝝ, ꝓſternite vos ⁊ adora
te ſtatuā quā feci. Quod ſi nō
adoraueritis: eadē hora mitte
mini in fornacē ignis ardētis
Et q̄s eſt deus q̄ eripiat vos
de manu mea. Rn̄dētes ſidrac
miſac ⁊ abdenago: dixerūt na
buchodonoſor regi. Nō opz
nos de hac re rn̄dere tibi. Ecce
eñi deus nr̄ quez colim⁹ poteſt
nos eripe de camino ignis ar
dentis: ⁊ de manib⁹ tuis o rex
liberare. Quod ſi noluerit no
tū ſit tibi rex: q: deos tuos nō
colimus ⁊ ſtatuā aureā quam
erexiſti nō adoram⁹. Tunc na
buchodonoſor replet⁹ ē furore
et aſpect⁹ faciei illi⁹ īmutatus ē
ſuper ſidrac ac miſac ⁊ abdena
go ⁊ p̄cepit vt ſuccēderetur for-
nax ſeptupluz q̄ ſuccēdi cōſue
uerat. Et viris fortiſſimis de

exercitu ſuo iuſſit vt ligatis pe
dibus ⁊ manibus ſidrac miſac
et abdenago mitterēt eos ī for
nacem ignis ardētis. Et confe
ſti viri illi vīcti cū brachijs ſuis
⁊ thiaris ⁊ calciament. ⁊ veſtib⁹
miſſi ſunt in medium fornacis
ignis ardētis. Nam iuſſio re-
gis vrgebat. Fornax aūt ſuccē
ſa erat nimis. Porro viros il-
los qui miſerant ſidrac miſac ⁊
abdenago interfecit flāma ignis
Uiri autē hi tres: id eſt ſidrac
miſac ⁊ abdenago ceciderūt in
medio caminis ardētis colli-
gati. Et ambulabāt in medio
flamme laudātes ⁊ benedicen
tes deum. Hic nō dr̄ Flectam⁹
genua Leuate. Oratio.

OMp̄s ſempiterne deus
ſpes vnica mūdi q̄ p̄phe
tarum tuorum p̄conio p̄ſentium
tēporum declaraſti myſteria: au-
ge populi tui vota placat⁹: q̄a
in nullo fideliū niſi ex tua in-
ſpiratione proueniūt quarūli-
bet incrementa virtutum. Per
Hiis finitis deſcēdēdo ad fon-
tes cantat tractus. Sicut cer-
uus deſiderat ad fontes aqua
rum ita deſiderat aīa mea ad
te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad
deum fontē viuū qñ veniā et
apparebo ante faciē dei mei. ℣

Fuerunt mihi lachryme mee
panes die ac nocte dū dicit mi
hi per ſingulos dies vbi eſt de
us tu⁹. Deinde ad fontes. Do-
minus vobiſcum. Oratio

OMp̄s ſempiterne de⁹ re-
ſpice p̄pitius ad deuotio
nem pplī tui renaſcētis: q̄ ſicut
ceruus aquarū expetit fontem
⁊ concede propitius: vt fidei ip
ſius ſitis baptiſmatis myſte-
rio animam corpuſq; letificet.
Per dn̄m. Poſtea p̄ceditur ad
bn̄dictionē fontiū. Sabbato
ſancto et vigilia penthecoſtes
benedictio fontiū. Adiutoriū
noſtrū in noīe dn̄i. Qui fecit
celū et terrā. Sit nomē domi-
ni benedictum. Ex hoc nūc et
vſq; in ſeculū. Legendo dicat.

OMp̄s ſem- Oremus.
piterne deus: adeſto ma-
gne pietatis tue myſterijs: ade
ſto ſacramentis: ⁊ ad creandos
nouos populos quos tibi fōs
baptiſmatis parturit ſpm̄ ado-
ptionis emitte: vt quod noſtre
humilitatis gerēdū eſt myſte-
rio: tue v̄tutis impleat effectu
Per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m
filium tuum qui tecū viuit ⁊ re
gnat in vnitate ſpiritusſancti
deus. Hic exaltet vocem ī mo-
dum prefationis.

[illegible]

Per omnia ſecula ſeculoꝝ ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcũ ℟. Et cum ſpũ tuo. ℣. Surſuꝫ corda. ℟. Habemus ad dñm. ℣. Grãs agamus dño deo noſtro. ℟. Dignum et iuſtum eſt.

Sequẽs prefacio cũ ſuo cantu dicitur ad benedictionem fontium die ſabbati ſancti: ⁊ in vigilia penthecoſtes.

Vere dignum et iuſtuꝫ eſt equum et ſalutare. Nos tibi ſemꝑ et vbiq̧ grãs agere domine ſancte pater oĩpotens eterne deꝰ. Qui inuiſibili potentia ſacramentorũ tuorũ mirabiliter operaris effectuꝫ. Et licet nos tantis myſterijs exequẽdis ſimus indigni: tu tamẽ grẽ tue dona non deſerẽs etiã ad ꝑces noſtras aures tue pietatis inclina. Deus cuius ſpũs ſuper aquas inter ipſa mundi primordia ferebatur: vt iã tũc virtutẽ ſanctificatiõis aquarũ natura cõciperet. Deus qui nocẽtis mũdi crimina per aquas abluens regeneratõis ſpeciem in ipã diluuij effuſiõe ſigñſti vt vniꝰ eiuſdẽq̧ elemẽti myſterio et finis eſſet vitio: ⁊ origo virtutibus. Reſpice dñe in faciẽ eccleſie tue: ⁊ multiplica in ea regenerationes tuas q̃ gratie tue affluentis impetu letificas ciuitatem tuam: fontemq̧ baptiſmatis aperis toto orbe terrarum gẽtibus innouãdis: vt tue maieſtatis imperio ſumat vnigeniti tui grãm de ſpũſctõ.

Hic manu tangat ⁊ diuidat aqua in modũ crucis. ✠.

Qui hanc aquã regenerandis hoĩbus preparatam archana ſui numinis admixtione fecundet: vt ſanctificatione concepta ab immaculato diuini fontis vtero: in nouam renatamq̧ creaturam progenies celeſtis emergat. Et quos aut ſexus in corpe: aut etas diſcernit in tpe omnes in vnam pariat gratia mater infantiaꝫ. Procul ergo hinc iubente te domine oĩs ſpũs immũdus abſcedat: ꝓcul tota neq̃tia dyabolice fraudis aſſiſtat. Nihil hic loci habeat ꝯtrarie virtutis admixtio: nõ inſidiando circũuolet: nõ latẽdo ſurrepat: non inficiendo corrumpat.

Hic aquam manu tangat.

Sit hec ✠ ſancta et innocens creatura liberaq̧ ab omni impugnatoris ingreſſu: ⁊ totiꝰ neq̃tie purgata diſceſſu. Sit fõs ✠ viuus aqua ✠ regenerans vnda ✠ purificãs: vt oĩs hoc

lauacro ſalutifero diluēdi ope
rāte i eis ſpūſctō ꝑfecte purga
tionis idulgētiā ꝯſequāt. Hic
faciat crucē ſupra fontē dicēdo

Unde bene ✠ dico te creatu-
ra aque per deū ✠ viuum per
deum ✠ verū per deū ✠ ſctm̄:
per deū qui te in principio ver
bo ſeparauit ab arida: cuiꝰ ſpi
ritus ſuper te ferebatur.
Hic diuidat ⁊ effundat aquaȝ
in quattuor partes. Qui te de
paradiſi fonte manare fecit et
in quattuor fluminibꝰ diuidēs
totaȝ terrā rigare p̄cepit. Qui
te etiā in deſerto amarā ſua v̄-
tute indita fecit eſſe potabileȝ
et ſitienti populo de petra pro
duxit. Benedico te ⁊ ꝑ ieſum
xp̄m filium eius vnicum dn̄m
noſtrū: qui te in chana galilee
ſigno admirabili ſua potentia
ꝯuertit in vinū. Qui pedibuſ
ſuis ſuꝑ te ābulauit: ⁊ a iohan
ne in iordane in te baptizatus
eſt. Qui te vna cum ſanguine
de latere ſuo, ꝓduxit: ⁊ diſcipu
lis ſuis iuſſit: vt credētes bapti
zarent in te dicēs. Ite docete
oēs gētes baptizātes eos ī no
mine patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti
Hic mutat vocē q̄ſi lectionem legēs

HEc nobis p̄cepta
ſeruantibus tu deus oṗs
clemēs adeſto: tu benignꝰ aſpi
ra: tu has ſimplices aquas tuo
ore benedicito: vt p̄ter natura-
lem emundationē quā lauan-
dis poſſunt adhibere corpibꝰ:
ſint et purificādis mētibus ef-
ficaces. Hic ponat cereum in
aquā: et in tono prefatiōis ter
eleuando vocem dicat.

Deſcendat in hanc plenitudi-
nem fontis virtus ſpūſſancti:
totāq; huius aque ſubſtantiā
regenerādi fecundet effectum.
Hic tollatur cereus de aqua.

Hic oīm peccatoꝝ macule de-
leant: hic natura ad imagineȝ
tuam cōdita: ⁊ ad honoreȝ ſui
reformata principij: cūctis ve-
tuſtatis ſqualoribus emūdet
vt omnis homo ſacramentum
hoc regenerationis ingreſſus:
vere innocētie noua infantia
renaſcat. Per dn̄m noſtrū ie-
ſum xp̄m filium tuū: qui vētu
rus eſt iudicare viuos ⁊ mor-
tuos ⁊ ſeculuȝ per ignem. Hic
aſpergat de ipa aqua bn̄dicta
ſuꝑ populum ⁊ interim q̄ſpiā
clericꝰ hauriat de aqua illa be
nedicta ex fonte: ad aſpergēdū
domos: ⁊ q̄libȝ alia loca. Poſt
ea infundat chriſma in modū
crucis in fonte ſuꝑ ipam aquā
dicens legendo. Sanctificet ⁊

fecundet fons iſte hoc ſalutiſe ro chriſmate. In nomine pr̄is ✠ et filii ✠ et ſpirituſſancti ✠ Amen. Tunc miſceat chriſma antedictum cum eadem aqua et aſpergat cum manu per totum fontem. Completa fontis benedictione redeūtibus omnibus clericis: a duobus eorum letanie cantātur. Ubi vero nō fuerīt fontes. Tractus. Sicut ceruus. Oratio ſequens et fontium benedictionem pretermittuntur. Sed finita oratione. Omīpotēs ſempiterne deus ſpes vnica mundi. Sacerdos caſula depoſita cum miniſtris ante altare procumbit et alii fratres ſtant erecti: et cantatur letania in medio chori a duobus fratribus: vtroque choro idem ſimul reſpondente. Perueniento autem ad Peccatores te rogamus audi nos. Sacerdos et miniſtri ad veſtiarium reuertentes ſolenniter induuntur et luminaria accenduntur circa altare de igne benedicto. Et perueniento ad Kyrieleiſon. In fine letaniarū Kyrieleyſon pro miſſa incipitur a cantoribus ſolēniter

Kyrieleiſon. Chriſteleiſon

Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos. Pater de celis deus

miſerere nobis. Fili redēptor

mūdi deus: miſerere nobis. Spūs

ſctē deus: miſerere nobis. Sctā

trinitas vnus deus: miſerere nobis

Sctā maria: ora pro nobis.

Sctā dei gēitrix: ora pro nobis

Sancta virgo virginū oꝝ
Sancte michael oꝝ
Sancte gabꝛiel oꝝ
Sancte raphael oꝝ
Omnes ſancti beatoꝝ ſpiri-
tuum oꝛdines oꝝ
Sctē iohānes baptiſta oꝝ
Omnes ſancti patriarche et
prophete oꝛate.
Sancte petre oꝝ
Sancte paule oꝝ
Sancte iohannes oꝝ
Sancte andrea oꝝ
Oīs ſancti apoſtoli et euan
geliſte oꝛate.
Sancte ſtephane oꝝ
Sancte laurenti oꝝ
Sancte vincenti oꝝ
Oēs ſancti martyres oꝛate
Sancte gregoꝛi oꝝ
Sancte auguſtine oꝝ
Sancte hieronyme oꝝ
Sancte ambꝛoſi oꝝ
Sancte martine oꝝ
Sancte franciſce oꝝ
Sancte antoni oꝝ
Sancte dominice oꝝ
Oēs ſcti cōfeſſoꝛes oꝛate
Sctā maria magdalena oꝝ
Sancta agnes oꝝ
Sancta agatha oꝝ
Sancta clara oꝝ
Omnes ſancti et ſancte dei
oꝛate pro nobis

Propitiꝰ eſto: ꝑce nobis dñe.
Propitiꝰ eſto: exaudi nos dñe
Ab oī malo: libera nos dñe
Ab omni peccato libera
A moꝛte ꝑpetua libera
Per myſterium ſancte incar-
nationis tue libera
Per aduentū tuū libera
Per natiuitatē tuā libera
Per baptiſmū ⁊ ſanctum ieiu
nium tuum libera
Per crucē ⁊ paſſionē tuā l.
Per moꝛtē ⁊ ſepulturā tuā l.
Per ſctāꝫ reſurrectōeꝫ tuā l.
Per admirabilem aſcenſionē
tuam libera
Per aduentuꝫ ſancti ſpiritus
paracliti libera
In die iudicij libera

Peccatoꝛes. te rogamꝰ audi nos.
Ut nobis indulgeas te.
Ut eccl'iam tuā ſanctā regere
et cōſeruare digneris te.
Ut domū aplicū ⁊ oīs ecclia-
ſticos oꝛdines in ſancta religio
ne cōſeruare digneris te.
Ut noſmetipos in tuo ſancto
ſeruitio confoꝛtare ⁊ conſerua

re digneris te.
Ut oib⁹ bñfactorib⁹ nr̄is ſem piterna bona retribuas te.
Ut fructus terre dare ⁊ cõſeruare digneris te.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem eternam donare digneris te.
Ut nos exaudire digneris te.

Agnus dei qui tollis peccata

mundi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tolliſ peccata mundi: miſerere nobis. Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos. Kyrieleiſon. Chriſteleyſon. Kyrieleyſon. Quo incepto ſacerdos de veſtiario cū miniſtris rediēs facit ꝯfeſſionem debitā in loco ꝯſueto ⁊ aſcendēs poſtmodū ad altare finito Kyrieleyſon. ſacerdos incipit ſolēniter. Gl'ia in excelſis deo et cāpana pulſat. finito Gl'ia in excel. dr̄. Dñs vobiſcū Orõ
Deus q̄ hanc ſacratiſſimā noctē glīa dñice reſurrectionis illuſtras: ꝯſerua in noua familie tue ꝓgenie adoptõnis ſpm̄ quē dediſti: vt corpe ⁊ mente renouati: purā tibi exhibeant ſeruitutē. Per eundem.
Hec oratio tantū dr̄. Epiſtola ad coloſſenſes. iij. capitulo.
Fratres. Si ꝯſurrexiſtis cum xp̄o: que ſurſuʒ ſunt querite: vbi xp̄s eſt in dextera dei ſedēs. Que ſurſum ſunt ſapite: nõ que ſup terrā Mortui em̄ eſtis: ⁊ vita veſtra aſcõdita eſt cum xp̄o in deo. Cum eniʒ xp̄s apparuerit vita vr̄a: tūc et vos appebitis cū ipo in gloria
Finita epiſtola ſacerdos qui cantat miſſam incipit.

Alle lu ya.
Et totū decantat ter exaltādo vocē ſuā gradatiʒ: ⁊ chor⁹ poſt quālibet vicem in eadem voce repetit illud idem poſtea. ℣.
Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia eius
Cantat cõiter: vel ſicut cantor diſpoſuerit. Deinde tractus.
Laudate dñm oms gētes: ⁊ collaudate eum oms pplī. ℣. Qm̄ cõfirmata eſt ſup nos mia ei⁹: et veritas dñi manet in eternū

Ad euangeliū nō portant lu minaria ſed incenſuȝ tantum Secūdū Mattheū. xxvij. capi.

Veſpe aūt ſabbati q̄ luceſcit in prima ſabbati vēit maria magdalene ꝛ altera maria videre ſepulchrum. Et ecce terremot⁹ fact⁹ eſt magn⁹. Angelus aūt dñi deſcēdit de celo: et accedēs reuoluit lapidē ꝛ ſedebat ſup eū. Erat aūt aſpectus eius ſicut fulgur: veſtimēta ei⁹ ſicut nix. Pre timore aūt ei⁹ exterriti ſūt cuſtodes: ꝛ facti ſunt velut mortui. Rñdēs aūt āgelus dixit mulierib⁹. Nolite timere vos. Scio em̄ ꝙ ieſum q̄ crucifixus eſt q̄ritis. Nō eſt hic ſurrexit em̄ ſicut dixit. Venite et videte locū vbi poſitus erat dñs. Et cito eūtes dicite diſcipulis ei⁹: q: ſurrexit: ꝛ ecce p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis: ecce p̄dixi vobis. Finito euāgelio dicat ſacerdos. Dñs vobiſcū ꝛ Orem⁹. Et nō dicit Credo in vnū. nec offer. Secr

Suſcipe dñe q̄s p̄ces pplī tui oblatōibus hoſtiarū: vt paſchalibus initiata myſterijs ad eternitatis nobis medelā te opante, pficiāt. Per. Prefa. Equū ꝛ ſalutare te quidē dñe omni tpe. Et dr quotidie vſq ad aſcenſionē niſi alia aſſignetur. In hac tm̄ miſſa tm̄ dicitur noctē. ꝛ poſt octauā nō dr diē. ſed in hoc potiſſimū glorioſus predicare. Infra actionem.

Communicātes ꝛ noctem ſacratiſſimaȝ celebrantes reſurrectionis dñi nr̄i ieſu xpi Sicut in paſcha: ſed dr hodie tm̄. Noctē. Alijs aūt dieb⁹ dr. diem. Alia infra actionem.

Hanc igit oblationē ſerui tutis nr̄e. Et dicūt tm̄ vſq ad ſabbatū in albis ſiue. Pax dñi. dr Agnus dei nō dicit. Pacis oſculū nō dat: nec poſt cōionē cantat. Sumpto ſacramento a ſacerdote: ſtatim pro veſpis icipit a choro añ. All'a all'a al'. Qua cātata cantat. ps. Laudate dñm omnes gentes ꝛ collaudate eum omnes ppli. totū cū Gloria patri. ꝛ Sicut erat Et iterat añ All'a. cap. hym. ꝟ. ℣. nō dicit. Ad magt. añ.

Veſpe aūt ſabbati q̄ luceſcit ī prima ſabbati vēit maria

magdalene ⁊ altera maria vi-

dere ſepulchrum alleluya.
ps. Magt. Glo̅ia pri̅. Sicut
erat. Et repetit̃ h̃ an̄. Veſpe
au̅t ſabbati q̄ lu. Poſt h̃ ſacer-
dos dicit Dn̄s vobiſcu̅. Oro.
S Pm̄ nobis dn̄e tue chari
tatis infunde: vt quos ſa-
crame̅tis paſchalibus ſatiaſti:
tua facias pietate concordes.
Per. in vnitate eiuſde̅. Deide
Dn̄s vobiſcu̅. Poſtea dyacon⁹
dicit Ite miſſa eſt. cu̅ duplici
Alla. ℞. Deo gr̄as. cu̅ duplici
Alla. Et ſic dr̄ vſq̄ ad ſabbatu̅
in albis iduſiue. Sz nullo alio
tp̄e iungit alla. cu̅ Ite miſſa e̅.
A Ductus dn̄i celebrat̃ vbi
cu̅q̄ dn̄icus dies venerit
inter q̄nto kale̅das dece̅bris et
tertio nonas eiuſdem menſis.
¶ Notandu̅ eſt q̄ feria. iiij. pri-
ma poſt dies ſc̄te̅ lucie cineruz
diei penth. ⁊ exaltatio̅is ſancte
crucis ſemp q̄ttuor tp̄a celebra̅
tur. ¶ Qn̄cu̅q̄ feſto deeſt aliqd̄
pp̄riu̅: p illo recurratur ad co̅e
ſcto̅r. Si feſtu̅ hu̅s vigilia̅ ve-
niat die lune officiu̅ vigilie fi-
at ſabbato p̄cede̅ti. In vigilijs
in qb⁹ ieiuniu̅ celebram⁹. miſſa
fit de vigilia. Et ſi feſtu̅ fit. fit
co̅me̅oratio de feſto: niſi ee̅t fe
ſtu̅ ſole̅ne: tu̅c ei dr̄ p̄ma miſſa
de feſto: ſc̄da de vigilia. ¶ Nota̅
du̅ q̄ qn̄cu̅q̄ in matutinis fit
de aliq̄ feſto aliq̄ co̅me̅oratio
ſp̄alis: de eode̅ fit co̅me̅oratio
i miſſa: niſi in ip̄o ſp̄alis miſſa
celebret̃. Qn̄cu̅q̄ Te deu̅ lau
dam⁹ dr̄ in matutis Glo̅ia i ex-
celſis deo. et Ite miſſa eſt. dicu̅
tur ad miſſaz illi⁹ officij tm̄ vn
de facte ſunt matutine ⁊ no̅ ali
as: niſi in cena dn̄i et ſabbato
ſcto̅. Tres oro̅nes tm̄ dicuntur
in miſſa ꝯuetuali niſi aliq̄ die
occurrerent plures neceſſario
dice̅de. In duplici vo feſto dr̄
vna oro̅ tm̄: niſi vbi vitari non
po̅t qn̄ occurru̅t pp̄rie dicende
Oro. A cu̅ctis nos q̄s dn̄e me̅
tis ⁊ corpis. dr̄ i miſſa ꝯuetua-
li ta̅ i ferialib⁹ dieb⁹ q̄ dn̄icis ⁊
feſtiuis a feſto purificatio̅is vſ-
q̄ ad dn̄icam de paſſione: ⁊ ab
octaua penth. vſq̄ ad a̅due̅tu̅:
exceptis feſtis duplicib⁹ in qb⁹
no̅ dr̄. nec p aliq̄s oct. nec i vigi
lijs q̄ ieiunant̃: nec in dieb⁹ in
qb⁹ ſufficia̅t pp̄rie co̅me̅oratio
nes: nec in feſtis bt̄i petri ap̄li

nec in miſſis btē marie virgis
Allá. Non cantatur in miſſa
a ſeptuageſima vſqꝫ ad ſabba-
tum ſanctū nec in vigilijs preť
vigilias paſche ⁊ pentħ: ⁊ nati
uitatis dñi ſi venerit in dñica:
nec cantať in feſto innocentū.
niſi venerit in dñica: nec in q̄t-
tuor tēporibus aduētus: et mē
ſis ſeptembris. Alijs autē tem
poribus ſemp cātať. Alleluya
Credo in vnum deum dicitur
oībus diebus dñicis toti⁹ anni
etiā ſi de feſto fiat miſſa ad pri
mā miſſam de nocte natiuitať
dñi: ⁊ ad oēs alias miſſas illi⁹
diei: ⁊ deinceps ꝑ totā octauā:
⁊ in octaua beati iohānis euā
geliſte. in epiphania per totaꝫ
octauā. in cōuerſione ſcī pauli
in purificatiōe beate marie. in
annūtiatione eiuſdē. in cathe-
dra ſancti petri. feria quinta ī
cena dñi. in reſurrectiōe dñi ⁊
ꝑ octauā. in feſto aſcēſionis ⁊ ꝑ
octauā. in pentħ. ⁊ per octauā
in feſto corpis xp̄i ⁊ ꝑ octauaꝫ
ī feſto ſcti iohānis añ portā la-
tinam. in feſto aplorūꝫ petri et
pauli ⁊ per octauā. In octaua
beati iohānis baptiſte, ꝓ eo ꝙ
eſt infra octauā aploꝝ. in feſto
viſitatōis btē marie ⁊ ꝑ octauā
in feſto ſancti petri ad vincla.
in aſſumptiōe btē marie virgī
nis ⁊ per octauā. octaua ſancti
laurētij ꝓ eo ꝙ venit īfra octa
uam beate v̄ginis. in natiuitate
beate v̄ginis ⁊ ꝑ octauā. in fe-
ſtiuitatibus ſancte crucis: in fe
ſtiuitatibus angelorū. in feſto
oīm ſanctoꝝ. in oībus ſolēni-
tatibus duodecim apoſtolorū
et euāgeliſtarū. et ſcti barnabe
et q̄ttuor doctoꝝ. in oībus cō-
ſecrationibus eccleſiarū ⁊ alta
riuꝫ. ⁊ in feſto illius ſcti vel ſcte
cui ſpāliter dedicata ē eccleſia
cōiter dici conſueuit.

Paratus ſacerdos cū ītrat
altare dicat. ℣. Introibo
ad altare dei. ℞. Ad deū q̄ le-
tificat iuuentutē meā. ps. Judi
dica me deus. totū cū Gloria
patri ⁊ ſicut erat. Deinde repe
tiť. ℣. Introibo ad altare dei.
℞. Ad deū qui letificat iuuen
tutem meā. ℣. Adiutoriū nr̄m
in noīe dñi. ℞. Qui fecit celuꝫ
et terrā. Deinde facit cōfeſſio-
nem et abſolutionē. Et hic di
cit. ℣. Deus tu cōuerſus viuifi
cabis nos. ℞. Et plebs tua le-
tabiť in te. ℣. Oſtēde nobis do
mine miaꝫ tuā. ℞. Et ſalutare
tuuꝫ da nobis. ℣. Dñe exaudi
orōnē meā. ℞. Et clamor me⁹
ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcum

℟. Et cū ſpū tuo. Oratio.

AUfer a nobis q̄s dn̄e cunctas iniq̄tates nr̄as: vt ad ſctā ſctōꝝ puris mereamur mētibus introire. Per xp̄m dn̄m nr̄m. ℟. Amē. Poſtea inclinatus dicit ſecreto hanc orōnem

ORemus te dn̄e ꝑ merita ſctōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliq̄e hic ſunt ⁊ oīz ſcōꝝ vt īdulgere digneris oīa pctā mea. Amen

Qua cōpleta aſcendit ad altare et deoſculās illud accipiēſq; thuribulum a dyacono incenſat altare: ⁊ reddito thuribulo dyacono perlegit introitum cuz miniſtris. deinde dicit quādo dicendum eſt.

GLoria in excelſis deo. Et in terra pax hoībus boneuolūtatis. Laudam⁹ te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificam⁹ te. Gr̄as agim⁹ tibi ꝓpter magnā gloriā tuam Dn̄e deus rex celeſtis deus pater oṗs. Dn̄e fili vnigenite ieſu chriſte. Spūs ⁊ alme orphanoꝝ paraclite. Dn̄e de⁹ agnus dei filius patris. Primogenitus marie v̓ginis mr̄is. Qui tollis pctā mundi miſerere nobis. Qui tollis peccata mūdi ſuſcipe deprecationem noſtrā. Ad marie gloriaz. Qui ſedes ad dexterā patris miſerere nobis. Qm̄ tu ſolus ſctūs. Mariam ſanctificās. Tu ſol⁹ dn̄s. Mariaz gubernās. Tu ſolus altiſſimus. Mariā coronans Jeſu xp̄e. Cū ſancto ſpiritu ī gl̄ia dei patris. Amen. Quo finito anteq̄ȝ dicat. Dn̄s vobiſcum oſculat altare in medio. In fine ḡdualis aut Alleluya aut tract⁹ iclinat ſe dyacon⁹ coram altari ⁊ dicit hāc orōnem

MUnda cor meū ac labia oṗs deus q̄ labia eſaye ꝓphete calculo mūdaſti ignito ita me tua gratia miſeratione dignare mūdare: vt ſctm̄ euangeliū tuū digne valeā nūtiare Per xp̄m dn̄m noſtrū. Amen

Dicta orōne ⁊ accepto textu īclinat ſe ſacerdoti celebraturo ⁊ petit benedictionē: dicendo Jube dōne bn̄dicē. Tūc dicat

DOminus Orō ſacerdos ſit in corde tuo ⁊ in labijs tuis: vt digne ⁊ cōpetēter ānūties euangeliū ſuū. Completo euangelio dicit ſacerdos.

CRedo invnū deū: patrē omīpotentē factorē celi et terre viſibiliū oīz ⁊ inuiſibiliū Et in vnū dn̄m ieſum chriſtū filiū dei vnigenitum. Et ex patre natum ante omnia ſecula.

Deum de deo lumen de lumi
ne deum verum de deo vero.
Genitũ non factum cõſubſtã
tialem patri per quẽ omnia fa
cta ſunt. Qui propter nos ho
mines ꝛ propter noſtram ſalu
tem deſcẽdit de celis. Et incar
natus ẽ de ſpirituſancto ex ma
ria virgine: ꝛ homo factus eſt.
Crucifixus etiã pro nobis ſub
pontio pylato: paſſus et ſepul
tus eſt. Et reſurrexit tertia die
ſcḋm ſcripturas. Et aſcendit in
celuꝫ ſedet ad dexteraꝫ patris
Et iterũ venturus eſt cum glo
ria iudicare viuos ꝛ mortuos.
Cuius regni nõ erit finis. Et
in ſpiritũ ſanctuꝫ dñm ꝛ viuifi
canteꝫ: qui ex patre filioqꝫ pro
cedit. Qui cum patre ꝛ filio ſi
mul adoratur ꝛ cũ glorificat̃.
Qui locutus eſt ꝑ prophetas
Et vnam ſanctã catholicam ꝛ
aplicam eccleſiam. Confiteor
vnum baptiſma in remiſſionẽ
peccatorũ. Et expecto reſurre-
ctionẽ mortuorũ. Et vitam vẽ
turi ſeculi. Amẽ. Qñ ſacerdos
offert hoſtiam ſuper altare di-
cat hanc orationem. Oro.

Suſcipe ſancte pater oṗs
eterne deus hãc immacu-
latam hoſtiam quã ego indi-
gnus famulus offero tibi deo
meo viuo ꝛ vero pro innume-
rabilibus pctĩs ꝛ offenſionib⁹,
ꝛ negligentijs meis: ꝛ ꝓ oĩbus
circũaſtantibus: ſed ꝛ pro oĩb⁹,
fidelib⁹ xp̃ianis viuis atqꝫ de-
functis: vt mihi ꝛ illis ꝓficiat ad
ſalutẽ in vitã eternam. Amen.
Quãdo mittit aquã in caliceꝫ

Deus qui dicit hãc oroẽꝫ.
humane ſubſtantie digni
tatem mirabiliter condidiſti ꝛ
mirabilius reformaſti: da no-
bis per hui⁹ aq̃ ꝛ vini myſteriũ
ei⁹ diuinitatis eſſe cõſortes: q̃
hũanitatis nr̃e fieri dignat⁹ eſt
ꝑticeps ieſus xp̃us fili⁹ tu⁹ dñs
noſter. Qui tecum viuit et re-
gnat in vnitate ſpiritus ſancti
deus. Per oĩa ſecula ſeculorũ.
Amen Quãdo offert calicẽ ſu
per altare dicat hãc oronem.

Offerimus tibi dñe calicẽ
ſalutaris tuã deprecãtes
clementiã vt in ↄſpectu diuine
maieſtatis tue ꝓ nr̃a ꝛ pro toti
us mũdi ſalute cũ odore ſua-
uitatis aſcẽdat. Amen. Dein-

In ſpũ hũilita de or. Oro
tis ꝛ in aĩo cõtrito ſuſcipia-
mur a te dñe ꝛ ſic fiat ſacrificiũ
noſtruꝫ in cõſpectu tuo hodie
vt placeat tibi domine deus.
Sequitur oratio ſuper hoſtiã
et calicem cum ſigno crucis.

Veni ſanctificator omnipotens eterne deus bene ✠ dic hoc ſacrificiū tuo ſctō nomini ꝑpatū

Cum ponit incenſum in thuribulum dicit hanc orationem.

Per inteceſſionē bti michaelis archāgeli ſtantis a dextris altaris incēſi et oīz electoꝝ ſuorū: incēſum iſtud dignetur dn̄s bene ✠ dicere et in odorez ſuauitatis accipere. Per chriſtum dominum noſtrū. Amē.

Cum incenſat oblata dicit.

Incenſuz iſtud a te benedictum aſcendat ad te dn̄e: et deſcendat ſuper nos mīa tua.

Cū incēſat altare dicit. Orō.

Dirigatur dn̄e orō mea ſicut incēſuz ī ↄſpectu tuo eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſptinuz. Pone dn̄e cuſtodiā ori meo: et oſtiuz circūſtātie labijs meis: vt non declinet cor meum in verba malicie ad excuſandas excuſatōes in pctīs.

Quando reddit thuribulum dyacono dicit. Oratio.

Accendat in nobis dominus ignē ſui amoris: et flāmaz eterne charitatis. Amen.

Poſtea ſacerdos vadit lotum man⁹ ſine aliqua orone vocali ſz in regreſſu ante medium altaris dicit hāc oroem. Orō.

Suſcipe ſctā trinitas hāc oblationem quā tibi offerim⁹ ob memoriā paſſionis reſurrectōnis et aſcēſiōis ihū xpi dn̄i nr̄i: et in honore beate marie ſemper virginis et beati iohannis baptiſte et ſanctorum apoſtolorum petri et pauli: et iſtorum et omnium ſanctorum: vt illis proficiat ad honorē: nobis autem ad ſalutem: et illi ꝓ nobis intercedere dignent̄ in celis quorum memoriam facimus in terris. Per chriſtū dominum noſtrum. Amen. Erigens ſe deoſculat̄ altare: et vertens ſe ad ppl̄m dicat. Oratio

Orate fratres: vt meuz ac veſtrū ſacrificiuz acceptabile fiat apud deum omnipotentem. Circumſtantes vero reſpondent. Oratio

Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriaz nominis ſui ad vtilitatem quoq3 noſtrā totiuſq3 eccleſie ſue ſancte. Amē

Sequens prefatio cum ſuo cātu dicit̄ quotidie a vigilia natiuitatis domini vſq3 ad epyphaniam: et in purificatione virginis marie: et in miſſa de corpore chriſti. Prefatio.

Eterne deus. Quia ꝑ in-carnati verbi myſterium no-ua mẽtis noſtre oculis lux tue claritatis infulſit. Ut dum viſibiliter deũ cognoſcimus ꝑ hũc inuiſibilium amorem rapia-mur. Et ideo cũ angelis et ar-changelis: cum thronis et do-minationib'. Cumq; omni milicia celeſtis exercitus hymnũ glorie tue canimus ſine fine di-cẽtes. Sanctus. Sanct'. Sanctus dominus

Communican- Infra can. tes et noctẽ vel diem ſacratiſſimum celebrantes: qua vel quo btẽ marie intemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorem. Sed et memoriam venerantes. In primis eiuſdẽ glorioſe ſemperq; virginis ma marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu xpi: ſed et beatorum apoſtolorum &c.

Sequens prefatio cum ſuo cãtu dicitur in epiphania domini et per totam octauam.

ETerne deus. Qui cū vni
genitus tuus in ſubſtantia no
ſtre mortalitatis apparuit: no
ua nos immortalitatis ſue lu-
ce reparauit. Et ideo cū angel.

Communicā Infra can.
tes ⁊ diē ſacratiſſimū cele
brantes: quo vnigenitus tuus
in tua tecum glia coeternus in
veritate carnis noſtre viſibilit
corpalis appuit. Sz ⁊ memo-
riam venerātes. In primis glo
rioſe ſemperq3 virginis marie
genitricis eiuſdē dei ⁊ domini
noſtri ieſu xpi ſed ⁊ beatorum
apoſtolorum ⁊c.

Sequens prefatio cū ſuo can
tu dicitur a dñica in quadrage
ſima vſq3 ad dominicam in ra
mis palmarum.

ETerne deus. Qui corpo
rali ieiunio vitia cōprimis: mē
tem eleuas: virtutē largiris et
premia. Per xp̄m dñm noſtrū
Per quem maieſtatem tuam.

Sequens prefatio cum ſuo cā
tu dicit quotidie a vigilia paſ
che vſq3 ad octauam: et in ſolē
nibus feſtis et per omnes do-
minicas vſq3 ad aſceſſionē vbi
non aſſignat alia prefatio.

EQuum ⁊ ſalutare. Te q̄-
dē dñe omni tpe: ſz ī hoc po-

tiſſimū diē glorioſius pdicare

cū paſcha noſtrū immolat⁹ eſt

xp̄s. Ipſe eñ verus eſt agnus q

abſtulit peccata mundi. Qui

mortem noſtram moriēdo de

ſtruxit: et vitam reſurgendo re

parauit. Et ideo cum.

Communicā Infra can̄.
tes τ diē ſacratiſſimū cele
brantes reſurrectionis dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i ſm carnē. Sed τ me-
moriam venerātes. In primis
glīoſe ſempq̄ vginis marie ge

nitricis eiuſdē dei τ dn̄i nr̄i ie
ſu xp̄i: ſed τ btōꝝ aplōꝝ τc.

Hanc igitur Infra can̄.
oblationē ſuitut noſtre:
ſed et cuncte familie tue quam
tibi offerimus pro nobis quo
qꝫ quos regenerare dignat⁹ es
ex aqua et ſpiritu ſancto tribu
ens eis remiſſionē oīm pecca-
torum: queſumus dn̄e vt placa
tus accipias: dieſqꝫ τc.

Sequēs pfatio cū ſuo cātu dr
in die aſcenſionis: τ deinceps
vſqꝫ ad vigiliā penth.

Per xp̄m dn̄m nr̄m. Qui

poſt reſurrectionē ſuaꝫ oībus

diſcipulis ſuis manifeſtus ap

paruit: et ipſis cernētib⁹ eſt ele-

uatus in celū: vt nos diuinita-

tis ſue tribueret eē participes.

Et ideo cum. Infra cano.

Communicātes ⁊ diē ſacratiſſimum celebꝛantes: quo dñs noſter vnigenitꝰ filius tuus vnitā ſibi fragilitatꝭ nr̄e ſubſtātiā in gloꝛie tue dextera collocauit. Sed et memoꝛiam venerantes in pꝛimis glorioſe ſemperq̄ virginis marie genitricis eiuſdē dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed ⁊ beatoꝝ apoſtoloꝛum ⁊c.

¶ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur a vigilia penth. vſq̄ ad octauam.

Per xp̄m dñm noſtrū. Qui

aſcendēs ſup oēs celos ſedēſq̄

ad dexterā tuā pꝛomiſſum ſpm̄

ſanctum hodierna die in filios

adoptionis effudit. Quapꝛo-

pter pꝛofuſis gaudijs totꝰ in oꝛ-

be terrarum mundus exultat.

Sed et ſuperne virtutes atq̄

angelice poteſtates: hymnum

gloꝛie tue concinūt ſine fine di-

cētes. Sctūs Scūs. Infra canō.

Cōicātes ⁊ diē ſacratiſſimū pēthecoſtes celebꝛātes: q̄ ſpūſſcūs aplis īnūerꝭ liguis ap-

guit: ſʒ ⁊ meōꝛiā ⁊c. Infra cañ.

HAnc igiť oblationē ſui- tutis noſtre: ſed ⁊ cūcte fa milie tue quā tibi offerimus: pꝛo his quoqꝫ quos regenera re dignatus es ex aqua et ſpū ſancto tribuens eis remiſſiōeʒ omniū peccatoꝛū: q̄s domine vt placatus accipias ⁊c.

Sequēs p̄fatio cū ſuo cātu dꝛ in oībus feſtis aplo꜡ ⁊ euāge liſtarum ⁊ ꝑ octauas eo꜡ et ſi d̄ alio feſto īfra illas oct. agať et hoc vbi alia nō aſſignať.

EQuū et ſalutare. Te dñe ſuppliciter exoꝛare vt gregem tuuʒ paſtoꝛ eterne nō deſeras ſed per beatos apoſtolos tuoſ continua protectione cuſtodi-

as. Ut eiſdem rectoꝛibus gu- bernetur quos operis tui vica rios eidem contuliſti preeſſe paſtoꝛes. Et ideo cum angelis et archangelis.

Sequēs prefatio cū ſuo cātu dicitur in oībus ſolēnitatibus beate marie virginis et infra octauas earum: excepto feſto purificatiōis etiā ſi de alio fe- ſto infra octauas agatur.

ETerne deꝰ. Et te in aſſū- ptione annūtiatione natiuita

te viſitatione ꝯceptione ꝑſen-
tatione beate marie ſemꝑ vir-
ginis collaudare benedicere ⁊
predicare. Que et vnigenituꝫ
tuū ſanctiſpiritus obūbratiōe
concepit et virginitatis gloria
ꝑmanente lumen eternū mun-
do effudit ieſuꝫ xp̄m dominū
noſtrum. Per quē maie.

Sequens prefatio cum ſuo cā
tu dicitur in ſolemnitatib' ſan
cte crucis.

Eterne deus. Qui ſalutē
humani generis in ligno cru-
cis cōtuliſti: vt vnde mors orie
batur: inde vita reſurget. Et q̄
in ligno vincebat: in ligno quo
q̄ vinceretur. Per chriſtū dn̄ꝫ
noſtrum. Per quem.

¶ Prefatio de ſancta
trinitate.

ETerne deꝰ. Qui cum vnigenito filio tuo et ſpū ſancto vnus eſt deus: vnus eſt dn̄s nō in vnius ſingularitate perſone ſed in vnius trinitate ſubſtantie. Quod em̄ de tua gl͞ia reuelante te credimus: hoc de filio tuo: hoc de ſpū ſancto ſine differētia diſcretionis ſentimꝰ: vt in cōfeſſione vere ſempiterneq; deitatis ⁊ in pſonis ꝓpꝛietas: ⁊ in eſſentia vnitas: ⁊ in maieſtate adoꝛet equalitas. Quem laudant angeli atq; archāgeli: cherubin quoq; ac ſeraphin: q̄ nō ceſſant clamare quotidie vna voce dicentes. Sanctus.

¶ Sequēs p̄fatio cū ſuo cantu dꝛ in oibus feſtiuitatibꝰ beati franciſci ⁊ per octauā eius.

Eterne deus. Qui vene-
randū confeſſoꝝ famulū tuuꝫ
btm̄ franciſcū tua de⁹ altiſſima
bonitate ⁊ clemētia ſanctoꝝ
tuoꝝ meritis ⁊ ꝟtutibus ſubli
maſti: mentēq; ipſi⁹ ſanctiſpūs
opatione amor ille ſeraphicus
ardētiſſime incēdit meritis: et
ſuū ſacratiſſimū corpus ſacris
ſtigmatibus īſigniuit exterius
ſigno crucifixi ieſu xp̄i domini
noſtri. Per quem.

¶ Sequēs prefatio cuꝫ ſuo cā-
tu dicitur in feſtiuitate ſancti
auguſtini.

Eterne deus. Quia vas
electōis tue ⁊ lux doctoꝝ mel-
lifluus auguſtinus toto terra-
rum orbe radio mire claritatis
infulſit: vt eccleſiam ſanctam

fidei orthodoxe vere auguſti-
nus illuſtrauit: deſtruxit here-
ſes errores repulit hereticoſq̃
pꝛoſtrauit: ac ſtatus fideliū vni-
uerſe chꝛiſtiane vite auguſtinꝰ
moꝛibꝰ decoꝛauit clericos do-
cuit: laycos monuit: deuios in
viam veritatis reduxit: cūctoꝝ
q̃ cōditionibus ſalubꝛiter pro

uidendo tuam in hoc mari na-
uiculam auguſtinus pꝛouide
gubernauit. Et ideo ꝛc.

¶ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in miſſis votiuis de ſpiritu ſancto

Per xpm dominū noſtruz
Qui aſcendēs ſup oīes celos
ſedenſq̃ ad dexterā tuam pꝛo
miſſum ſpm̄ ſanctum in filios
adoptionis effudit. Quapꝛo-

pter profuſis gaudijs: tot' in orbe terrarum mūdus exultat Sed ⁊ ſupne virtutes: atq; angelice ptātes hymnum glorie tue cōcinūt ſine fine dicentes.

¶ Sequēs prefatio cū ſuo cantu dicitur in miſſis votiuis de beata virgine.

ET te in veneratiōe beate marie ſp virgīs collaudare bñdicere et ꝑdicare. Que et vnigenitū tuū ſctiſpūs obūbratōe ꝯcepit ⁊ ꝟginitatꝭ glīa pmanē te mūdo lumē eternuꝫ effudit ieſum xp̄m dñm nr̄z. Per quē

Sequēs ꝑfatio dicit̄ i miſſis votiuis de cruce ⁊ feria .ij. iij. ⁊ iiij. maioris hebdomade.

QUi salutē hūani generis in ligno crucis cōſtituiſti vt vñ mors oriebat̄: inde vita reſurgeret. Et qui in ligno vincebat

in ligno q̄s vinceret. Per xp̄m dn̄m nostrū. Per quem.

¶ Sequēs p̄fatio cū ſuo cantu dicit diebus ferialibus a feria quarta cinerum vſq; ad dn̄icā in ramis palmarum.

Eterne deus. Qui corporali ieiunio vitia cōprimis: mētem eleuas: virtutē largiris et p̄mia. Per xp̄m dn̄m nostrū.

¶ Sequēs p̄fatio cū ſuo cātu dicit in dieb' ferialib' et feſtis ſimplicibus ab oct. paſche vſq; ad aſcenſionem.

Te quidē dn̄e omni tēpore: ſed in hoc potiſſimū glorioſius predicare: cū paſcha nr̄m imolatus ē xp̄s. Ipe eī verus eſt agnus: q̄ abſtulit pctā mundi. Qui mortē noſtram moriēdo deſtruxit: ⁊ vitam reſurgendo reparauit. Et ideo cum angelis et archangelis: cum thronis et dominationibus. Cūq;

omni militia celeſtis exercitus hymnum glorie tue canimus ſine fine dicentes.

Sequens prefatio cū ſuo cantu dr̄ i feſtis duplicib' ꝛ ꝑ octa. coꝝ etiā ſi de alio feſto infra illas agit̃. Et ī oīb' ſemiduplicib' ꝛ dñicis niſi ꝓpria aſſignet̃

Per oīa ſecula ſeculoꝝ. ℟ Amen. ℣ Dñs vobiſcū. ℟ Et cū ſpū tuo. ℣ Surſum corda. ℟ Habem' ad dñm. ℣ Gr̄as agam' dño deo nr̄o. ℟ Dignū et iuſtum eſt

Vere dignū ꝛ iuſtum eſt equū ꝛ ſalutare. nos tibi ſemꝑ ꝛ vbiq; gr̄as agere: dñe ſancte pater oīps eterne de'. Per xp̄m dñm noſtrū. Per quē maieſtatem tuā laudāt angeli: adorāt dominationes tremūt poteſtates. Celi celoꝛūq; virtutes ac

btã ſeraphin ſocia exultatōne
ↄcelebrāt. Cū quib' ꝛ nr̄as vo
ces: vt admitti iubeas depreca
mur ſupplici cōfeſſiōe dicētes
Sequēs p̄fatio cum ſuo can
tu dicit' in feſtis ſimplicibus ꝛ
diebus ferialibus: niſi propria
aſſignetur. ℣.

P Er omnia ſecula ſeculoꝝ
℟. Amen. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟.
Et cū ſpū tuo. ℣. Surſum cor
da. ℟. H.. beamus ad dn̄m. ℣.

Gratias agamus dn̄o deo no
ſtro. ℟. Dignū et iuſtum eſt.

V Ere dignuꝫ et iuſtum eſt
equū ꝛ ſalutare nos tibi ſemp
et vbiqꝫ grās agere: dn̄e ſancte
pater omp̄s eterne deus. Per
xp̄m dn̄ꝫ noſtrū. Per quē ma
ieſtatē tuā laudāt āgeli: adorāt
dn̄ationes: tremūt poteſtates.

¶ In minoribus ſemiduplici-bus et diebus dñicis.

Celi celorūq; virtutes ac beata ſeraphin ſocia exultatiõe cõcelebrāt. Cū q̄b' ⁊ nr̄as voces vt admitti iubeas dep̄camur ſupplici cõfeſſione dicētes.

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

In minoribus duplicibus

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

¶ In maioribus ſemiduplici-bus.

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

¶ In feſtis ſimplicib' ſolenib'.

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

¶ In feſtis ſimplicibus mino-ribus.

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

¶ In feſtiuitate beate marie virginis.

Gła i excelſis deo Ite miſſa ē

Bn̄dicam' dño Bn̄dicam' do-mino. Bn̄dicam' dño Bn̄di-cam' dño. Credo in vnū deū.

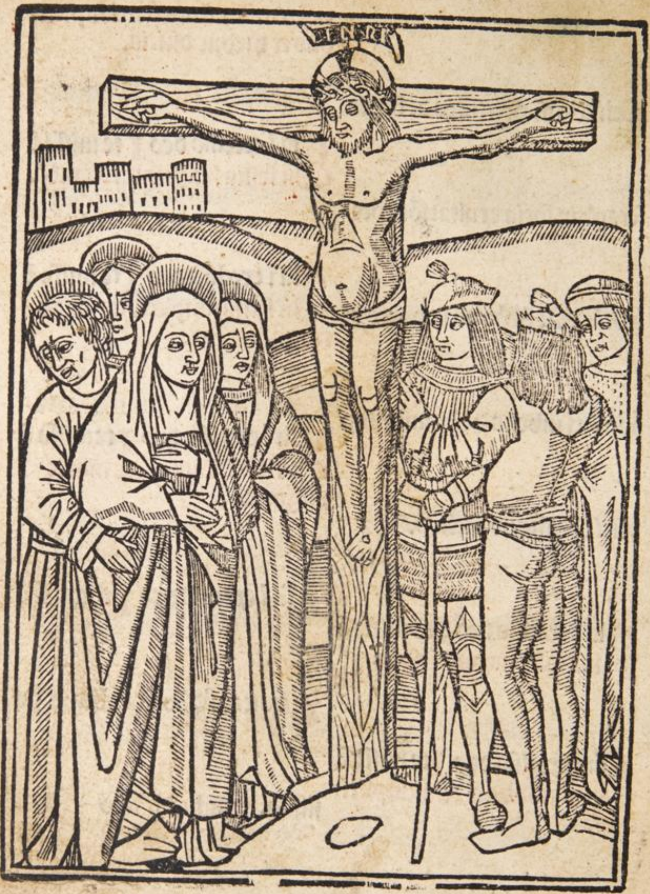

T E igit clemen
tiſſime pater p
ieſum chriſtuz
filium tuū dn̄z
noſtrū ſuppli-
plices rogam⁹
ac petim⁹:vti accepta habeas ꝛ
bn̄dicas hec ✠ dona hec ✠ mu
nera hec ✠ ſancta ſacrificia illi
bata:in primis q̄ tibi offerim⁹
ꝓ eccl'ia tua ſctā catholica quā
pacificare:cuſtodire:adunare:
et regere digner͛ toto orbe t͛ra
rum vna cū famulo tuo papa
nr̄o. N. ꝛ ātiſtite nr̄o. N. ꝛ re
ge nr̄o. N. ꝛ oib⁹ orthodoxis:
atq̧ catholice ꝛ aplice fidei cul
toribus. Oratio pro viuis.

M Emēto dn̄e famuloꝝ fa
mularūq̧ tuaruz. N. et
oiz circūaſtātiū q̄rū tibi fides
cognita ē ꝛ nota deuotio,ꝓ q̄b⁹
tibi offerim⁹ vl' q̄ tibi offerūt h
ſacrificiū laudis,ꝓ ſe ſuiſq̧ oi-
bus,ꝓ redēptōe aīarū ſuarū:ꝓ
ſpe ſalutis ꝛ incolumitatis ſue
tibiq̧ reddūt vota ſua eterno
deo viuo ꝛ vero. Infra actōez

C Ommunicātes ꝛ mēoriā
venerātes. In primis glo
rioſe ſemp̄q̧ virgis marie ge-
nitricis dei et dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.
Sed et beatoꝝ apoſtolorū ac
martyrum tuoꝝ Petri Pauli
andree Jacobi Johānis Tho
me Jacobi Philippi Bartho
lomei. Matthei Symonis et
Thadei Lini Cleti Clemētis
Sixti Cornelij Cypriani Lau
rentij Griſogoni Johannis ꝛ
Pauli. Coſme et Damiani ꝛ
oīm ſanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ meri
tis precibuſq̧ cōcedas:vt in oī
bus ꝓtectionis tue muniamur
auxilio. Per eundē xp̄m dn̄m
noſtruz. Amen. Infra actōez

H Anc igit oblationē ſerui
tutis nr̄e:ſed ꝛ cūcte fami-
lie tue q̄ſumus dn̄e vt placatus
accipias dieſq̧ nr̄os in tua pa
ce diſponas:atq̧ ab etn̄a dāna
tiōe nos eripi ꝛ i electoꝝ tuoꝝ
iubeas grege numerari. Per
xp̄m dn̄m nr̄m. amen. Oratio

Q Uam oblationē tu deus
in oib⁹ q̄ſum⁹ bn̄ ✠ dictaz
aſcri ✠ ptam ra ✠ tam rōnabi
lem acceptabilēq̧ facere digne
ris vt nobis cor ✠ pus ꝛ ſan ✠
guis fiat dilectiſſimi filij tui do
mini nr̄i ieſu xp̄i. Hic accipiat
hoſtiam in manibus dicendo.

Q Ui pridie q̄ͣ pateret acce
pit panē in ſanctas ac ve-
nerabiles man⁹ ſuas:ꝛ eleuatis
oculis in celū ad te deū patrez
ſuum omnipotentem tibi gra
tias agens bene ✠ dixit fregit

deditq̧ diſcipulis ſuis dicens. Accipite et mādu‍cate ex h oēs Hoc eſt eniꝫ corpus meū. Hic deponat hoſtiā et leuet calicē.

Simili modo poſteaq̄ ce‍natum eſt accipiēs et hūc preclarū calicē in ſanctas ac ve‍nerabiles man⁹ ſuas: item tibi grās agens bene ✠ dixit dedit q̧ diſcipulis ſuis dicens. Acci‍pite et bibite ex eo oēs. Hic eſt eīn calix ſanguinis mei noui ꝛ eterni teſtamēti myſteriū fidei qui pro vobis et pro multis ef‍fundetur in remiſſionē pecca‍torum. Hec quotiēſcūq̧ feceri‍tis in mei memoriam facietis.

Hic deponit calicem.

Unde et memores domīe nos ſerui tui: ſed et plebs tua ſancta xp̄i filij tui dn̄i nr̄i tam btē paſſiōis necnō ꝛ ab inferis reſurrectōis: ſed et in celos glo‍rioſe aſcēſiōis offerim⁹ p̄clare maieſtati tue de tuis donis ac datis: hoſtiā ✠ purā: hoſtiā ✠ ſanctā: hoſtiā ✠ immaculataꝫ panē ✠ ſanctū vite eterne ꝛ ca‍licē ✠ ſalutis ꝑpetue.

Supra que ꝓpitio ac ſere‍no vultu reſpicere digne‍ris: ꝛ accepta habere ſicuti acce‍pta habere dignatus es mune‍ra pueri tui iuſti abel ꝛ ſacrifi‍ciū patriarche noſtri abrahe: ꝛ qd̄ tibi obtulit ſummus ſacer‍dos tu⁹ melchiſedech: ſanctum ſacrificiū īmaculatā hoſtiam.

Hic iclinet ſe ꝛ dicat. Oratio.

Supplices te rogam⁹ oīps deus: iube hec ꝑferri per man⁹ ſcti āgeli tui ī ſublime al‍tare tuum in conſpectu diuine maieſtatis tue: vt quotquot ex hac altaris participatiōe ſacro‍ſanctū filij tui cor ✠ pus ꝛ ſan‍gui ✠ nē ſumpſerimus omni bene ✠ dictiōe celeſti et gratia repleamur. Per eundē chriſtū dominum noſtrum. Amen.

Commemoratio ꝓ defunctis.

Memēto etiaꝫ domine fa‍mulorum famularumq̧ tuarū. N. q̇ nos preceſſerūt cū ſigno fidei et dormiūt ī ſomno pacis: ipſis domine ꝛ oībus in xp̄o quieſcētib⁹ locū refrigerij lucis et pacis vt indulgeas de‍precamur. Per eundeꝫ chriſtū dominū noſtrum Amen. Hic percutiat pectus ſuum aliquā‍tulum altius dicens

Nobis q̧ pctōrib⁹ famu‍lis tuis de multitudine miſera‍tionū tuarū ſperātibus parteꝫ aliquā et ſocietatē donare di‍gneris cum tuis ſanctis apl̄is ꝛ martyribus cū Johanne Ste

phano Mathia Barnaba
Ignacio alexādro marcellino
Petro Felicitate Perpetua
Agatha Lucia agnete cecilia
anaſtaſia: ⁊ oĩbus ſctis tuis: in
tra quoꝝ nos conſortium non
eſtimator meriti ſed venie que
ſumus largitor admitte. Per
chriſtum dominum noſtrum.
Hic non dicitur Amen.

PEr quem hec oĩa domine
ſemp bona creas ſan✠cti
ficas viui✠ficas bene✠dicis
et preſtas nobis. Per ip✠ſuz
et cum ip✠ſo: et in ip✠ſo eſt
tibi deo patri omni✠poten-
ti in vnitate ſpiritus ✠ſancti
omnis honor et gloria.

Cantus ſequens dicitur in
omnibus feſtiuitatibus dupli
cibus et per octauas earum: et
oĩbus ſemiduplicibus et do
minicis diebus.

PEr omnia ſecula ſeculoꝝ

℟. Amē. Oremus. Preceptis ſalutaribus moniti: et diuina inſtitutione formati audemus dicere. Pater noſter qui es in celis ſanctificet nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fi at voluntas tũa ſicut in celo et in terra. Panem noſtruz quo tidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra:

ſicut et nos dimittimus debito
ribus noſtris. Et ne nos indu
cas in temptationem. ℟. Sed
libera nos a malo.

Cantus ſequens dicitur in
ferialibus diebus et feſtis ſim-
plicibus.

Per omnia ſecula ſeculorum
℟. Amen. Oremus preceptis
ſalutaribus moniti: et diuina
inſtitutione formati audemus
dicere. Pater noſter qui es in
celis ſanctificetur nomen tuum.
Adueniat regnum tuum: fiat
voluntas tua ſicut in celo et in
terra. Panem noſtrum quoti-
dianum da nobis hodie: et di-
mitte nobis debita noſtra: ſicut
et nos dimittimus debitoribus
noſtris. Et ne nos inducas in

temptationem. ℟. Sed libera nos a malo.

Libera nos quesumus domine ab omnibus malis preteritis presentibus et futuris: et intercedente beata et glorioſa ſemper virgine dei genitrice maria: et beatis apostolis tuis petro et paulo atque andrea cum omnibus ſanctis da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordie tue adiuti et a peccato ſimus ſemper liberi: et ab omni perturbatione ſecuri. Hic frangit hoſtiam primo in duas partes dicens Per eundem dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Deinde frangit vnam partem in duas partes dicens Qui tecum viuit et regnat deus in vnitate ſpirituſſancti. Hic eleuet modicum tertiam partem cum calice dicens.

Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Hic facit ſignum crucis ſuper ſanguinem dicens. ✠.

Pax ✠ domini ſit ✠ ſemper vobiſcum ✠. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Hic ponat particulam hoſtie in ſanguinem dicens.

Fiat commixtio et conſecratio corporis et ſanguinis domini noſtri ieſu chriſti accipientibus nobis vitam eternam. Amen

Sequitur. Agnus dei qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mundi dona nobis pacem. Hic inclinat ſe ante corpus domini dicens. Oratio.

Domine ieſu chriſte qui dixiſti apoſtolis tuis: pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis: ne reſpicias peccata mea: ſed fidem eccleſie tue: eamque ſecundum voluntatem tuam pacificare et coadunare digneris. Qui viuis et regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Hic deoſculatur altare dicens. Pax tecum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

DOmine ieſu xpe fili dei
viui qui ex volūtate pr̄is
cooperāte ſpūſancto p mortē
tuā mundū viuificaſti: libera
me per hoc ſacrū corpus ꝛ ſan
guinem tuum ab oībus iniqui
tatib⁹ meis: et vniuerſis malis
et fac me tuis ſp inherere man
datis: ꝛ a te nunꝗ ſeparī pmit
tas. Qui cū eodē deo patre et
ſpūſancto viuis ꝛ regnas deus
in ſecula ſeculoꝝ. Amen. *Oro*

PErceptio corpis tui dn̄e ie
ſu xpe quā ego indignus
ſumere preſumo nō mihi ꝓue
niat in iudiciū et ꝯdēnationē
ſed ꝓ tua pietate ꝓſit mihi ad
tutamentū mentis ꝛ corporis
et ad medelā ꝑcipiendā. Qui
viuis ꝛ regnas cū deo pr̄e ꝛc.

*Hic accipitur patena cum cor-
pore chriſti dicendo.*

PAnem celeſtem accipiam
et nomē domini inuocabo

Hic percutiat pectus ter dicens.

DOmine nō ſum dign⁹ vt i
tres ſub tectū meū: ſed tm̄
dic verbo et ſanabit aīa mea.

*Hic ſumat corpus reuerenter
ſignans ſe illo dicens.*

COrpus domini noſtri ie
ſu xpi cuſtodiat animam
meam in vitam eternā. Amen

Hic accipiat calicem et dicat.

QUid retribuā dn̄o ꝓ oīb⁹
q̄ retribuit mihi. Calicem
ſalutaris accipiā: ꝛ nomen dn̄i
inuocabo Laudās inuocabo dn̄m
et ab inimicis meis ſalu⁹ ero.

Hic ſumat ſanguinem dicens.

SAnguis domini noſtri ie
ſu xpi cuſtodiat animam
meam in vitam eternā. Amen

Poſt ſumptōem ſanguis dicat

QUod ore ſumpſimus dn̄e
pura mēte capiam⁹: et de
munere temporali fiat nobis
remedium ſempiternū. Amen

Hic dicit purificando.

COrpus tuū dn̄e qd̄ ſum-
pſi ꝛ ſanguis quē potaui adhe
reat viſcerib⁹ meis ꝛ p̄ſta: vt in
me nō remaneat ſcelerū macu
la: quem pura et ſancta refece-
runt ſacramenta. Qui viuis.

*¶ Finita miſſa ꝛ data bn̄dictō
ne inclinat ſe ante mediū alta-
ris ꝛ dicit hanc orōnem. Qua
finita oſculatur altare.*

PLaceat tibi ſancta trinitas
obſequium ſeruitutis mee
et preſta: vt ſacrificiū quod ocu
lis tue maieſtatis indign⁹ ob-
tuli: tibi ſit acceptabile mihiq
et omnibus pro quibus illud
obtuli: ſit te miſerāte propitia-
bile. Per chriſtum dominū no
ſtrum. Amen.

¶ Dñica reſurrectiõis domini
Statio ad ſanctam Mariam
maiorem. Introitus.

R Eſurrexi ꝛ ad
huc tecumſum
all'a: poſuiſti ſu
per me manuz
tuā all'a: mira-
bilis factā ē ſcia
tua all'a all'a. ps. Dñe probaſti
me ꝛ cognouiſti me tu cogno-
uiſti ſeſſionē meā ꝛ reſurrectio
nem meā. ℣. Gloria. Oratio.
DEus qui hodierna die p
vnigenitū tuū eternitatis
nobis additum deuicta morte
reſeraſti: vota noſtra que pre-
ueniēdo aſpiras: etiā adiuuan
do pſequere. Per eundē dñm
Ep'la ad Corinthios. i. cap. v.
FRatres. Expurgate vet'
fermentū: vt ſitis noua cō
ſperſio ſicut eſtis azimi. Etenī
paſcha noſtruz immolatus eſt
chriſtus. Itaq; epulemur: non
in fermento veteri neq; in fer-
mento malicie et nequitie: ſed
in azimis ſinceritatis ꝛ veritatis
Grad. Hec dies quā fecit dñs
exultemus et letemur in ea. ℣.
Confitemini dño qm̄ bonus:
quoniaz in ſeculum mīa eius.
All'a. ℣. Paſcha noſtrū immo
latus eſt chriſtus. Proſa.

VIctime paſchali laudes ī
molant xp̄iani. Agn' re-
demit oues xp̄s innocēs patri
recōciliauit pctōres. Mors et
vita duello cōflixere mirando
dux vite mortu' regnat viuus.
Dic nobis maria qd vidiſti in
via? Sepulchrū xp̄i viuētis et
gloriam vidi reſurgentis. Dic
nobis maria quid vidiſti ī via
Angelicos teſtes ſudariū et ve
ſtes. Dic nobis maria qd vidi
ſti in via? Surrexit xp̄s ſpes
noſtra precedet ſuos in galileā
Credēdū eſt magis ſoli marie
veraci q̄ iudeoꝝ turbe fallaci.
Scim' xp̄m ſurrexiſſe ex mor
tuis vere: tu nobis victor rex
miſerere. Amē. Scd̄m marcū
IN illo tempore xvi. c.
Maria magdalene ꝛ maria
iacobi et ſalome emerunt aro
mata: vt veniētes vngerēt ihm
Et valde mane vna ſabbatoꝝ
veniūt ad monumentū orto iā
ſole. Et dicebant ad inuicem.
Quis reuoluet nobis lapidez
ab oſtio monumēti? Et reſpi-
cientes: viderūt reuolutū lapi
dem. Erat quippe magn' val-
de. Et introeūtes in monumē
tum: viderūt iuuenē ſedentem
in dextris coopertum ſtola can-
dida ꝛ obſtupuerūt. Qui dixit

illis. Nolite expaueſcere. Je-
ſum queritis nazarenũ crucifi
xuz. Surrexit nõ eſt hic. Ecce
locus vbi poſuerũt eum. Sed
ite dicite diſcipulis eius et pe-
tro: quia p̃cedet vos in galileã
Ibi eũ videbitis ſicut dixit vo
bis. Offert. Terra tremuit et
quieuit duz reſurgeret in iudi
cio deus alleluya. Secreta.
SVſcipe q̃s dñe preces po
puli tui cum oblationibꝰ
hoſtiarũ: vt paſchalibꝰ initia-
ta myſterijs ad eternitatis no
bis medelã te operante profi-
ciant. Per. Cõio. Paſcha no-
ſtrum immolatus eſt xp̃s all'a:
itaq; epulemur in azimis ſin-
ceritatis et veritatis alleluya
alleluya alleluya. Poſt cõio.
SPiritũ nobis domĩe tue
charitatis infunde: vt q̃s
ſacramẽtis paſchalibus ſatia-
ſti: tua facias pietate ɔcordes.
Per. in vnitate eiuſdem ſpũſ.
Infra octauam paſche non fit
de aliquo feſto: ſed poſt oct. ce
lebrant. ¶ Feria.ij. Statio ad
ſanctum Petrum. Introitus.
INtroduxit vos dñs ĩ
terram fluentem lac ⁊
mel all'a: et vt lex dñi
ſemꝑ ſit in ore veſtro all'a all'a.
Ps. Confitemini domino ⁊ in
uocate nomen eius: annuntia-
te inter gentes opera eius. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
DEus qui ſolemnitate paſ-
chali mundo remedia cõ
tuliſti: populũ tuũ queſumus
celeſti dono ꝓſequere: vt ⁊ per
fectam libertatem conſequi me
reatur: et ad vitã proficiat ſem
piternã. Per dominũ noſtrũ.
Lectio actuũ apoſtoloꝝ.x.ca.
IN diebus illis. Stans pe
trus in medio plebis dixit.
Viri fratres vos ſcitis ꝙ factũ
eſt verbum per vniuerſam iu-
deam. Incipiens enim a gali-
lea poſt baptiſmũ quod predi
cauit iohannes ieſum a naza-
reth: quomodo vnxit eũ deus
ſpũſancto ⁊ v̾tute: q̇ ꝑtrãſiuit
bñfaciẽdo ⁊ ſanãdo oẽs oppꝰſ
ſos a dyabolo: qm̃ deꝰ erat cuz
illo. Et nos teſtes ſumꝰ oĩm q̃
fecit in regiõe iudeoꝝ ⁊ hier'z
quẽ occiderũt ſuſpẽdẽtes in li-
gno Hũc deꝰ ſuſcitauit t̾tia die
et dedit eũ manifeſtũ fieri non
oĩ pp'lo: ſ; teſtibꝰ p̃ordinatis a
deo: nobis q̇ mãducauimꝰ ⁊ bi
bimus cũ illo poſtꝙ̃ ſurrexit a
mortuis. Et p̃cepit nobis p̃di-
care pp'lo ⁊ teſtificari: q: ip̃e eſt
q̇ ɔſtitutꝰ ẽ a deo iudex viuoꝝ
et mortuoꝝ. Huic oẽs ꝓphete

teſtimoniū phibēt remiſſionē pctōꝝ accipe p nomē ei⁹ oēs q credūt in eū. Grad. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Dicat nūc iſrael qm̄ bonus qm̄ i ſeculū mia ei⁹ Alla. ℣. Angelus dn̄i deſcēdit de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapidem et ſedebat ſuper eum.

Scdm lucam. xxiiij. capitulo.

IN illo tpe. Duo ex diſcipul'is ibāt ipa die i caſtellū qd erat i ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta ab hierl'm noie emaus: ⁊ ipi loq̄bant ad inuicē de oib⁹ his q̄ acciderāt. Et factū ē duz fabularēt ⁊ ſecū q̄rerent: ⁊ ipe ihs appropinquās ibat cū ill'. Oculi aūt illoꝝ tenebātur ne eū agnoſcerēt. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermones quos cōfertis ad inuicē ambulantes ⁊ eſtis triſtes. Et rn̄dēs vnus cui nomē cleophas dixit ei. Tu ſolus pegrin' es in hierl'm: ⁊ non cognouiſti ea q̄ facta ſunt i illa his dieb⁹. Quibus ille dixit. Que? Et dixerūt. De ieſu nazareno: q fuit pphēta potens in ope ⁊ ſermone corā deo ⁊ oi populo. Et quō tradiderūt eū ſūmi ſacerdotes ⁊ pricipes nr̄i in damnationē mortis: ⁊ crucifixerūt eū. Nos aūt ſperabam⁹ q: ipe eſſz redēptur⁹ iſrl'. Et nunc ſup h' oia tertia dies eſt hodie q hec facta ſūt. Sz ⁊ mulieres q̄dam ex nr̄is terruerūt nos: que ante lucē fuerūt ad monumētū ⁊ nō inuēto corpe eius: venerūt dicētes ſe etiā viſionē angeloꝝ vidiſſe: q dicūt eum viuere. Et abierūt q̄dam ex nr̄is ad monumentū: ⁊ ita inuenerūt ſicut mulieres dixerūt ipm vo nō inuenerūt. Et ipe dixit ad illos. O ſtulti ⁊ tardi corde ad credēdū in oib⁹ q̄ locuti ſūt pphe. Nōne h' oportuit pati xpm: ⁊ ita intrare i gloriā ſuā? Et icipiēs a moyſe ⁊ oib⁹ pphetis interp̄tabat illis in oib⁹ ſcripturis q̄ de ipo erāt. Et appropiq̄uerūt caſtello quo ibāt. Et ipe finxit ſe longius ire. Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiſcū: qm̄ adueſperaſcit: ⁊ inclinata ē iaz dies. Et intrauit cū illis. Et factum eſt dū recūberet cū illis: accepit panē ⁊ benedixit ac fregit: ⁊ porrigebat illis ⁊ apti ſūt oculi eorū: ⁊ cognouerūt eū: et ipſe euanuit ab oculis eoꝝ. Et dixerūt ad inuicē. Nōne cor nr̄m ardēs erat i nobis de ieſu dum loq̄retur nobis in via: et aperiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes eadem hora regreſſi

ſunt in hierl'm: ⁊ inuenerūt cō
gregatos vndeci: ⁊ eos q̄ cum
ip̄is erāt dicētes: q2 ſurrexit do
min9 vere ⁊ appuit ſymōi. Et
ip̄i narrabāt q̄ geſta erāt i via:
⁊ quō cognouerūt eū i fractōne
panis. Offer. Angelus dn̄i de
ſcendit de celo ⁊ dixit mulie-
rib9: quē q̄ritis: ſurrexit ſic̄ dixit
S Uſcipe q̄s Secre. all'a.
dn̄e p̄ces ppl'i tui cū obla
tionib9 hoſtiarū vt paſchalib9
initiata myſterijs ad et̄nitatis
nobis medelā te opante pficí-
ant. Per Cōio. Surrexit dn̄s
⁊ apparuit petro all'. Poſtcō.
S Piritū nobiſ dn̄e tue cha
ritatis īfunde: vt quos ſa-
cramētis paſchalib9 ſatiaſti: tua
facias pietate cōcordes. Per.
in vnitate eiuſdē. Feria tertia
Statio ad ſcm̄ paulū. Intro.
A Qua ſapientie pota-
uit eos all'a: firmabit̄
in ill' ⁊ nō flectet̄ all'a:
⁊ exaltauit eos i et̄nū all'a all'.
Ps. Cōfitemini dn̄o ⁊ inuoca-
te nomē ei9 annūtiate inter gē-
tes opa eius: ℣. Gl'ia. Orō.
D Eus q̄ eccleſiā tuā nouo
ſp fetu multiplicas: cōce-
de famul' tuis: vt ſacm̄ viuēdo
teneant qd̓ fide pcepert̄. Per.
Lectio actuū apl'oꝝ. xiij. capi.

I N dieb9 illis. Surgēs pau
lus ⁊ manu ſilētiū indicens
ait. Uiri frēs filij gn̄is abrahā
⁊ q̄ in vobis timēt deū vobis
verbū ſalutis hui9 miſſum eſt.
Qui em̄ habitāt hierl'm: ⁊ pri
cipes ei9 ignorātes ih'm: ⁊ vo-
ces pphetarū q̄ p oē ſabbatū
legunt̄ iudicātes īpleuert̄. Et
nullā cām mortis inuenientes
in eo: petierūt a pylato vt int̄
ficerēt eū. Cūq3 cōſummaſſent
oīa q̄ de illo ſcripta erāt depo-
nētes eū de ligno poſuerūt eū
in monumēto. Deus vo ſuſci
tauit eū a mortuis t̄cia die: qui
viſus eſt per dies mltos his q̄
ſimul aſcenderēt cū eo de gali
lea in hierl'm: q̄ vſq3 nūc ſūt te-
ſtes ei9 ad plebē. Et nos vobis
annūtiam9 ea q̄ ad pr̄es nr̄os
repromiſſio facta ē: qm̄ hāc de
us adīpleuit filijs vr̄is reſuſci-
tās ih'm xp̄m dn̄z nr̄m. Grad.
Hec dies. ℣. Dicāt nūc q̄ redē-
pti ſūt a dn̄o quos redemit de
manu inimici: et de regionib9
cōgregauit eos all'a. ℣. Surre
xit dn̄s de ſepulchro q̄ p nobiſ
pepēdit in ligno. Scdm̄ Lucā
I N illo tpe. Stetit xxiiij. ca.
ieſus i medio diſcipl'oꝝ ſuo
rū ⁊ dixit eis. Pax vobis. ego
ſum: nolite timere. Cōturbati

vero ꝛ cōterriti eſtimabant ſe
ſpm̄ videre. Et dixit eis. Quid
turbati eſtis ꝛ cogitatōes aſcē
dūt in corda vr̄a? Videte ma-
nus meas ꝛ pedes meos: quia
egoipſe ſuȝ. Palpate ꝛ videte:
q: ſpūs carnē ꝛ oſſa nō hȝ: ſi-
cut me videtis hr̄e. Et cuȝ hoc
dixiſſet: oñdit eis manus ꝛ pe
des: Adhuc aūt illis nō credē
tibus ꝛ mirātibꝰ pre gaudio di
xit. Habetis hic aliq̄d qd mā-
ducetur. At illi obtulerūt ei p-
tem piſcis aſſi ꝛ fauum mellis:
Et cū manducaſſet corā eis: ſu
mens reliq̄as dedit eis ꝛ dixit
ad eos. Hec ſūt v̄ba q̄ locutus
ſum ad vos cū adhuc eſſem vo
biſcū qm̄ neceſſe ē ipleri oīa q̄
ſcripta ſunt ī lege moyſi ꝛ pro-
phetis ꝛ pſalmis de me. Tunc
aperuit illis ſenſum vt intelli-
gerent ſcripturas: ꝛ dixit eis.
Qm̄ ſic ſcriptū eſt: ꝛ ſic oporte
bat pati xp̄ȝ ꝛ reſurgere a mor
tuis die tr̄ia: ꝛ p̄dicari in noīe
eius penitētiā in remiſſionem
pctōꝝ in oēs gentes. Offer.
Intonuit de celo dn̄s ꝛ altiſſi-
mus dedit vocē ſuā: ꝛ appuerūt
fōtes aquarū mltarū alleluya.
SUſcipe fideliū. Secreta
p̄ces cū oblatōnibꝰ hoſtia
rum ꝛ ꝑ hec pie placatōis of-
ficia ad celeſtē gloriā trāſeamꝰ
Per. Cōio. Si cōſurrexiſtis
cū xp̄o q̄ ſurſuȝ ſunt q̄rite allā
vbi xp̄s ē ī dextera dei ſedēs q̄
ſurſuȝ ſūt ſapite allā. Poſtcō.
COncede q̄s oīps deus: vt
paſchalis ꝑceptio ſacra-
mēti ꝯtinua in nr̄is mētibꝰ pſe
ueret. Per. Feria.iiij. Statio
ad ſcm̄ laurētiū extra muros.
VEnite bn̄di Introitꝰ.
cti p̄ris mei ꝑcipite re
gnū allā: qd vobis pa
ratū eſt ab origine mundi allā
allā allā. ps. Cātate dn̄o cāti
cum nouū: cātate dn̄o oīs tr̄a.
℣. Gloria patri. Oratio.
DEus q̄ nos reſurrectōis
dn̄ice annua ſolēnitate le
tificas: concede propitius: vt ꝑ
temporalia feſta q̄ agimꝰ: pue-
nire ad gaudia eterna merea-
mur. Per eundē. Ab hac die
vſq; ad octauā poſt oēm di-
ei dicit oratio. Eccleſie tue q̄s
Uel Deus omnium fidelium
Lectio actuū aplorꝝ.iij. capi.
IN diebꝰ illis. Aperiēs pe-
trꝰ os ſuū dixit. Viri iſrae-
lite ꝛ qui timetis deuȝ audite.
Deus abrahā et deus yſaac et
deus iacob: deus patrum no-
ſtrorum glorificauit filiū ſuuȝ
ieſum quem vos quidē tradi-

diſtis ꝛ negaſtis ante faciē py-
lati iudicāte illoſ dimitti. Voſ
autem ſanctū ꝛ iuſtū negaſtis
ꝛ petiſtis virū homicidā do-
nari vobis. Auctorē vero vite
interfeciſtis: quē deus ſuſcita-
uit a mortuis: cuius nos teſtes
ſumus. Et nunc fratres ſcio q꞉
per ignorātiam feciſtis: ſicut et
principes vr̄i. Deus autē qui
prenūciauit per os oīuꝫ ꝓphe
tarum pati xp̄m ſuū impleuit
ſic. Penitemini igitur ꝛ cōuer
timini vt deleātur veſtra pctā.
Grad. Hec dies quā fecit ꝛc.
℣. Dextera dn̄i fecit virtutē de
xtera dn̄i exaltauit me. Allā. ℣
Surrexit dn̄s vere ꝛ apparuit
petro. Scd̄m iohannē.xxi.ca.
IN illo tp̄e. Manifeſtauit
ſe iterū ieſus diſcipulis ſuis
ad mare tyberiadis. Manife-
ſtauit aūt ſic. Erant aūt ſimul
ſymon petrus et thomas qui
dicit didymus ꝛ natanael qui
erat a chana galilee ꝛ filij zebe
dei ꝛ alij ex diſcipulis ei⁹ duo.
Dicit eis ſymō petr⁹ Vado pi
ſcari. Dicūt ei. Venim⁹ ꝛ nos
tecū. Et exierunt ꝛ aſcenderūt
in nauim: ꝛ illa nocte nihil prē
diderūt. Mane aūt facto ſte-
tit ieſus in littore: nō tamen co
gnouerūt diſcipuli q꞉ ieſus eſt
Dicit ergo eis ieſus. Pueri nū
quid pulmētū habetis? Rn̄de
rūt ei. Nō. Et dixit eis. Mit-
tite in dexterā nauigij rethe: et
inuenietis. Miſerūt ergo: ꝛ iā
non valebāt trahere pre multi
tudine piſcium. Dicit ergo di
ſcipul⁹ ille quē diligebat ieſus
petro. Dn̄s ē. Symō ergo pe-
trus cū audiſſet q꞉ dn̄s eſt: tuni
ca ſuccinxit ſe Erat eñ nud⁹: ꝛ
miſit ſe in mare. Alij aūt diſci
puli nauigio venerūt. Non eñ
lōge erāt a terra: ſꝫ q̄ſi cubitis
ducētis trahētes rethe piſciuꝫ.
Vt ergo deſcēderūt i trā vide
runt prunas poſitas: ꝛ piſcē ſu
perpoſitū ꝛ panē. Dixit ei ie-
ſus Afferte de piſcib⁹ q̄s prēdi
diſtis nūc. Aſcēdit ſymō petr⁹
ꝛ traxit rethe in terrā plenum
magnis piſcib⁹ centū q̄nquagi-
ta trib⁹. Et cū tanti eſſent nō ē
ſciſſū rethe. Dixit eis ih̄s. Ve
nite prandere. Et nemo aude-
bat diſcūbentiū interrogare eū:
tu q̄s es: ſciētes q꞉ dn̄s eſt. Et
venit ieſus ꝛ accepit panē ꝛ de
dit eis ꝛ piſcē ſimiliter. Hoc iā
tertio manifeſtat⁹ ē ieſus diſci
pulis ſuis: cū ſurrexiſſet a mor
tuis. Offer. Portas celi apuit
dn̄s: ꝛ pluit illis māna vt ede-
rent panē celi dedit illis: panē

angelorum mādcauit homo alleluya. Secreta.

SAcrificia dñe paſchalib' gaudijs imolamus: qbus mirabiliter paſcit eccl'ia tua ⁊ nutrit. Per. Cōio. Xp̄s reſurgens ex mortuis iā nō moritur all'a: mors illi vltra nō dñabit. AB oī nos Poſtcō all'al'. qs dñs vetuſtate purgatos ſacramēti tui venerāda pceptio in nouā trāſferat creaturā. Qui. Feria.v. Statio ad ſctōs duodeci aplos. Introit.

VIctricē manū tuā dñe laudauerūt pariter all'. ſapiētia apuit os mutuz: ⁊ linguas infantiū fecit diſertas all'a all'a. ps. Cātate domino canticum nouum q2 mirabilia fecit. ℣. Glia. Oro.

DEus q diuerſitatē gentiū in cōfeſſione tui nois adunaſti: da vt renatis fōte baptiſmatis vna ſit fides mentiū: et pietas actionū. Per do. Lectō actuū apoſtolorum. viij. capi.

IN dieb' illis. Angel' dñi locutus eſt ad philippū dicēs. Surge ⁊ vade cōtra meridianum ad viā q deſcendit ab hieruſalē in gazam: hec ē deſerta Et ſurgens abijt. Et ecce vir ethiops eunuchus potēs cādacis regine ethiopū q erat ſup oēs gazas eius: venerat adorare in hierlm. Et reuertebat ſedēs ſup currū ſuuz: legenſq ysaiā pphetā. Dixit aūt ſpūs philippo. Accede ⁊ adiūge te ad currū iſtuz. Accurrens aūt philippus audiuit illū legētez yſaiaz pphetā: ⁊ dixit. Putas ne itelligis q legis? Qui ait. Et quō poſſum: ſi aliqs nō oñderit mihi? Rogauitq philippum vt aſcēderet ⁊ ſederet ſecū Locus aūt ſcripture quā legebat hic erat. Tanq̄ ouis ad occiſionē duct' eſt: ⁊ ſicut agnus manſuetus corā tondāte ſe ſine voce ſic nō apuit os ſuū. In humilitate iudiciū ei' ſublatū eſt. Gñationē eius qs enarrabit? Qm̄ tolleret de terra vita ei'. Rñdens aūt eunuch' philippo ait. Obſecro te: de quo propheta dicit h de ſe: an aliquo alio? Aperiēs aūt philipp' os ſuū ⁊ incipiens a ſcriptura iſta euāgelizauit illi ieſum. Et dū irent per viā: venerūt ad quandam aquā. Et ait eunuchus. Ecce aqua. Quis phibet me baptizari? Dixit autē philippus. Si credis ex toto corde licet Et reſpōdēs ait. Credo filiuz dei eē iħz xp̄z. Et iuſſit ſta

re currum: ⁊ descẽderũt vterqꝫ
in aquã philippus ⁊ eunuch⁹:
⁊ baptizauit eũ. Cũ aũt ascen
dissent de aq̃: spũs dñi rapuit
phillipũ: ⁊ ampli⁹ nõ vidit eũ
eunuchus. Ibat aũt ꝑ viã suã
gaudẽs. Phillip⁹ aũt inuent⁹ ẽ
in azoto. Et ptrãsiens euãge-
lizabat ciuitatib⁹ cũctis donec
vẽiret cesareã: nomẽ dñi nr̃i ie
su xpi. Grad. Hec dies. ⁊c. ℣.
Lapidẽ quẽ reprobauerũt edi
ficãtes: hic fact⁹ est in caput an
guli: a dño factũ est istud: ⁊ est
mirabile in oculis nr̃is. Alla.
℣. Surrexit xps q̃ creauit oia
et misertus est humano generi

Secundũ iohannem. xx. ca.

In illo tpe. Maria stabat
ad monumẽtum foris plo-
rans. Dũ ergo fleret iclinauit
se ⁊ pspexit in monumẽtũ. Et
vidit duos angelos in albis se
dentes: vnũ ad caput: ⁊ vnũ ad
pedes vbi positũ fuerat corp⁹
iesu. Dicũt ei illi. Mulier qd
ploras? Dicit eis. Quia tule-
rũt dñm meũ: ⁊ nescio vbi po-
suerũt eũ. Hec cũ dixiss; ꝯuer
sa est retrorsum et vidit iesum
stantẽ ⁊ nesciebat q: ihs ẽ. Di-
cit ei iesus. Mulier qd ploras
Quid q̃ris? Illa existimãs q:
hortolanus esset dicit ei. Dñe
si sustulisti euz: dicito mihi vbi
posuisti eũ ⁊ ego eũ tollã. Di
cit ei iesus. Maria. Conuersa
illa dicit ei. Rabboni qd dicit
magister. Dicit ei ihs. Noli
me tãgere: nondũ enĩ ascẽdi ad
patrẽ meũ. Vade autẽ ad frẽs
meos ⁊ dic eis. Ascẽdo ad pa-
trẽ meũ ⁊ patrẽ vr̃m deũ meũ
⁊ deũ vr̃m. Venit ergo maria
magdalene annũtians discipu
lis q: vidit dñz: ⁊ h dixit mihi.
Offer. In die solẽnitatis vr̃e
dicit dñs inducã vos in terraz
fluentẽ lac ⁊ mel alla. Secreta

Suscipias q̃s dñe munera
populorũ tuorũ propiti⁹:
vt cõfessione tui nois ⁊ baptis
mate renouati sempiternã bea
titudinẽ ꝯsequãt. Per. Cõio.
Populus acq̃sitõnis annũtia
te ꝟtutes ei⁹ alla: qui vos de te
nebris vocauit in admirabile
lumẽ suũ alleluya. Postcõio.

Exaudi dñe pces nostras
vt redẽptionis nostre sa-
crosancta cõmertia ⁊ vite no-
bis cõferant pñtis auxilium: ⁊
gaudia sẽpitna ꝯciliẽt. Per d.

Feria. vi. Statio ad sanctam
mariã rotundã. Introitus.

Eduxit eos dñs in spe
alla: ⁊ inimicos eoruz
operuit mare alla alla.

Ps. Attēdite pplē meꝰ legē me-
am: īclinate aurē vrām in vba
oris mei. ℣. Gloria. Oratio.
O Mñs ſempiterne deꝰ qui
paſchale ſacramentū in
recōciliationis humane federe
ꝯtuliſti: da mētibus noſtris vt
quod profeſſione celebramus:
imitemur effectu Per dominū

Epiſtola beati petri .i. cap. iij.

C Hariſſimi. Chriſtꝰ ſemel
pro pctīs noſtris mortuꝰ ē
iuſtus ꝑ iniuſtis: vt nos offer-
ret deo: mortificatos q̄dem car
ne: viuificatos aūt ſpū. In quo
et his qui in carcere erāt ſpūa-
liter veiēs pdicauit: q̄ icreduli
fuerāt aliqn̄ qn̄ expectabāt dei
patientiā in diebus noe cū fa-
bricaret archa. i q̄ pauci id eſt
octo aīe ſalue facte ſunt ꝑ aquā
quod et vos nūc ſimilis forme
ſaluos fecit baptiſma nō car-
nis diſpoſitio ſordiū: ſꝫ ꝯſcien
tie bone interrogatio in deuꝫ.
Per reſurrectionē dñi nr̄i ihū
xp̄i q̄ eſt in dextera dei. Grad.
Hec dies ℞. ℣. Bñdictꝰ q̄ veīt
in noīe dñi deus dñs ꝛ illuxit
nobis. All'a. ℣. Dicite in genti
tibus q: dñs regnauit a ligno.

Scd̄m Mattheū. xxviij. cap.

In illo tpe. Undecim diſci
puli abierūt i galileā in mō
tem vbi cōſtituerat illis ieſus.
Et vidētes euꝫ adorauerunt:
quidā aūt dubitauerūt. Et ac-
cedens ieſus locutus eſt eis di
cens. Data eſt mihi oīs ptās i
celo ꝛ in terra. Eūtes ergo do
cete oēs gētes: baptizātes eos
in noīe pr̄is ꝛ filij et ſpūſſancti
docētes eos ſeruare oīa q̄cūqꝫ
mādaui vobis. Et ecce ego vo
biſcum ſum oībus diebus vſqꝫ
ad ꝯſūmationē ſeculi. Offer.
Erit vobis hec dies memoria
lis all'a: diē feſtum celebrabit' ſo
lennē domino in ꝑgenies ve-
ſtras legitimū ſempiternū diē
alleluya all'a all'a. Secreta.
H Oſtias q̄s dñe placatꝰ aſ-
ſume: q̄s ꝛ pro renatorū
expiatione peccati deferimꝰ: et
ꝑ acceleratione celeſtis auxilij
Per. Cōio. Data eſt mihi oīs
ptās in celo ꝛ in terra all'a. eun
tes docete oēs gētes baptizan
tes eos in nomine pr̄is et filij
et ſpūſſancti all'a all'a. Poſtcō.
R Eſpice q̄s dñe pplm̄ tuuꝫ
et quē eternis dignatus es
renouare myſterijs: tpalibꝰ cul
pis dignāt abſolue Per. Sab
bato in albis. ſtatio ad ſcm̄ io
hānē i lateran. Intro.
E Duxit dñs pplꝫ ſuū i
exltatōe all'a. ꝛ electos

ſuos ī letitia all'a all'a. ps. Cō-
fitemini dn̄o ⁊ inuocate nomē
eius: annūtiate inter gētes opa
eius. ℣. Gloria patri. Oro.

Concede q̄s op̄s de⁹: vt q̄
feſta paſchalia venerāda
egimus: p hec ꝯtingere ad gau
dia et'na mereamur. Per. Lectio
ep'le bti petri apoſtoli. i. ca. ij.

Chariſſimi deponētes oēs
maliciā ⁊ oēs dolū ⁊ ſimu
lationes ⁊ inuidiā ⁊ oēs detra
ctiones ſicut modo geniti īfan
tes rōnabiles ſine dolo lac ꝯcu
piſcite: vt ī eo creſcatis in ſalutē.
Si tn̄ guſtatis qm̄ dulcis ē dn̄s
Ad quē accedētes lapidē viuū
ab hoībus q̄dē reprobatum a
deo aūt electū ⁊ honorificatū
et ipſi tanq̄ lapides viui ſupe-
dificamini domos ſpūales: ſa
cerdotiū ſctm̄ offerre ſpūales
hoſtias acceptabiles deo p ih'z
xp̄m. Propter qd̄ ꝯtinet ſcriptu
ra. Ecce ponā in ſyon lapidē
ſūmū angularē electū p̄cioſū
et oīs q̄ crediderit in illum nō
cōfundet. Vobis igit' honor
credētibus: nō credētibus autē
lapis quē reprobauerūt edifi-
cātes: hic fact⁹ eſt in caput āgu-
li. Et lapis offenſiōis: ⁊ petra
ſcandali his q̄ offendūt verbo
nec credūt in quo ⁊ poſiti ſunt

Vos aūt eſtis genus electum:
regale ſacerdotiū: gens ſctā: po
pulus acq̄ſitiōis: vt v'tutes an-
nūtietis eius q̄ de tenebris vos
vocauit ī admirabile lumē ſuū
Qui aliq̄n nō pp'ls: nūc autē
populus dei. Qui nō cōſecuti
miam: nūc aūt miam ꝯſecuti.
Ab hac die vſq̄ ad oct penth.
dicunt quotidie duo Alleluya
in miſſa p̄ter q̄ in vigilia pen
thecoſtes ⁊ ī officio letaniarū
in q̄bus nō d: niſi vnum All'a
et p̄terq̄ in ſabbato infra oct.
penthecō. in quo dicunt' q̄nq̄.
Alijs vo temporibus qn̄ All'a
dicit' in miſſa vnū tm̄ d: All'a
℣. Hec dies quē fecit dn̄s exul-
temus ⁊ letemur in ea. All'a. ℣.
Laudate pueri dn̄m: laudate
nomē dn̄i. Scd'm Johē. xx. c.

In illo tēpe. Una ſabbati
maria magdalene venit ma
ne cū adhuc tenebre eſſent ad
monumentū: ⁊ vidit lapidem
ſublatū a monumēto. Cucur-
rit ergo et venit ad ſymonē pe
trum: ⁊ ad aliū diſcipulū quē
diligebat ieſus ⁊ dixit eis. Tu
lerūt dn̄m de monumēto: ⁊ ne
ſcimus vbi poſuerūt eū. Exijt
ergo petrus ⁊ ille ali⁹ diſcipul⁹,
et venerūt ad monumentum.
Currebāt aūt duo ſimul: ⁊ ille

alius diſcipul⁹ precucurrit citius
petro: ⁊ venit prim⁹ ad monu-
mētū. Et cū ſe inclinaſſꝫ vidit
lintheamina poſita: nō tamen
itroiuit. Venit ergo ſymō pe-
trus ſequēs eū: ⁊ introiuit in
monumentū. Et vidit linthea
mina poſita: ⁊ ſudariū qđ fue-
rat ſup caput eius: nō cum lin-
theaminib⁹ poſitū: ſꝫ ſepati in
uolutū in vnū locū. Tūc ergo
introiuit ⁊ ille diſcipul⁹ q vene-
rat prim⁹ ad monumētū: ⁊ vidit
et credidit. Nōdū em̄ ſciebat
ſcripturas: q: opoꝛtebat eum a
moꝛtuis reſurgē. Offer. Bñ-
dict⁹ q venit in noīe dñi: bñdixi
m⁹ vobis de domo dñi: de⁹ dñs
et illuxit nobis all'a all'. Secr.

C Oncede q̄s dñe ſp nos p
hꝫ ſacra myſteria paſcha-
lia ḡtulari: vt ꝯtinua nr̄e repa
tionis opatio ppetue nobis fi
at cauſa letitie. Per do. Cōio
Oms q in xp̄o baptizati eſtis
xp̄m induiſtis all'a. Poſtcōio.

R Edemptiōis nr̄e munere
vegetati q̄s dñe: vt hec per
petue ſalutis auxiliū fides ſem
per vera perficiat. Per dñm.

Dñica in oct. paſche. ſtatio ad
ſctm̄ pācraciū. Intro.

Q Uaſi modo geniti in
fantes all'a: rōnabiles
ſine dolo lac concupiſcite all'a
all'a all'a. ps. Exultate deo ad
iutoꝛi noſtro: iubilate deo ia-
cob. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

P Reſta q̄s oṗs deus: vt q
paſchalia feſta pegim⁹ hec
te largiēte moꝛibus ⁊ vita tene
am⁹. Per. Ab hac die vſq ad
aſcēſionē poſt oꝛonē diei dicū
tur oꝛones de btā virgine: ſcꝫ
Cōcede nos famu. Pꝛo papa
Deus oīm fideliū. Lectio epl'e
beati iohānis apoſtoli. i. ca. v.

C Hariſſimi Omne qđ natū
eſt ex deo vincit mundū
Et hec eſt victoꝛia q vincit mū
dum fides nr̄a. Quis eſt autē
q vincit mūdū: niſi qui credit
qm̄ ihs eſt fili⁹ dei. Hic ē q vēit
p aquā ⁊ ſanguinē ihs xp̄s nō
in aq̄ ſolū: ſed in aq̄ ⁊ ſanguie.
Et ſpūs eſt q teſtificat: qm̄ xp̄s
eſt veritas. Qm̄ tres ſunt q te-
ſtimoniū dant in celo: pr̄: v̄bū
et ſpūſſctūs. Et hi tres vnum
ſunt. Et tres ſunt q teſtimoniū
dāt ī terra: ſpūs: aq̄: ⁊ ſanguis:
Si teſtimoniū hoīꝫ accipim⁹
teſtimoniū dei mai⁹ eſt. Qm̄ hꝫ
eſt teſtimoniū dei qđ maius ē
q: teſtificat⁹ ē de filio ſuo. Qui
credit ī filiū dei hꝫ teſtimoniū
dei in ſe. All'a. ℣. In die reſur-
rectionis mee dicit domin⁹ pce

dam vos in galileam. Alľa. ℣.
Poſt dies octo ianuis clauſis
ſtetit ieſus in medio diſcipulo
rum ſuorũ et dixit: pax vobis.

Scđm Johannem.xx. caplo.

IN illo tpe. Cum eſſet ſero
die illa vna ſabbatoꝝ et fo⸗
res eſſent clauſe vbi erãt diſci⸗
puli cõgregati ꝓpter metũ iu⸗
deoꝝ: venit ieſus ⁊ ſtetit in me
dio eoꝝ ⁊ dixit eis. Pax vobis
Et cum hoc dixiſſet: oñdit eis
manus ⁊ latus. Gauiſi ſũt er⸗
go diſcipuli viſo dño. Dixit er
go eis iterũ. Pax vobis. Sic̃
miſit me pater: ⁊ ego mitto vos
Hec cũ dixiſſet: inſufflauit ⁊ di
xit eis. Accipite ſpm̃ſanctum:
quoꝝ remiſeritis pctã remittũ
tur eis: ⁊ quoꝝ retinueritis re
tenta ſunt. Thomas aũt vnus
de duodecim qui dꝛ dydim⁹ nõ
erat cum eis qñ venit ieſus. Di
xerũt ergo ei alij diſcipuli. Vi
dimus dñm. Ille aũt dixit eis.
Niſi videro in manibus eius
fixurã clauoꝝ: et mittã digitũ
meũ in locũ clauoꝝ: et mittam
manũ meã in latus ei⁹ nõ cre⸗
dam. Et poſt dies octo iterum
erãt diſcipuli eius intus: ⁊ tho-
mas cũ eis. Venit ihs ianuis
clauſis. ⁊ ſtetit in medio ⁊ dixit
eis. Pax vobis. Deinde dicit
thome. Infer digitũ tuũ huc: ⁊
vide man⁹ meas. ⁊ affer manũ
tuã: ⁊ mitte ĩ lat⁹ meũ: ⁊ noli eē
incredulus: ſed fidelis. Rñdit
thomas ⁊ dixit ei. Dñs me⁹ et
deus me⁹. Dixit ei ihs. Quia
vidiſti me thoma credidiſti: be
ati qui nõ viderũt ⁊ crediderĩt.
Multa quidẽ ⁊ alia ſigna fecit
ieſus in ↄſpectu diſcipulorum
ſuoꝝ que nõ ſũt ſcripta ĩ libro
h̃. Hec aũt ſcripta ſũt vt creda
tis q: ihs ẽ xp̃s fili⁹ dei: ⁊ vt cre⸗
dẽtes vitã h̃eatis in noĩe eius.

Offer. Angel⁹ dñi deſcẽdit de
celo ⁊ dixit mulierib⁹. Quem
q̃ritis ſurrexit ſicut dixit alľa.

Secre.

SUſcipe munera
q̃s dñe exultãtis eccleſie:
et cui cauſam tãti gaudij p̃ſtiti
ſti: ꝑpetuũ fructũ cõcede letitie
Per.

Cõmunio Mitte manũ
tuam et cognoſce loca clauorũ
alľa: et noli eſſe incredulus: ſed
fidelis alleluya alľa.

Poſt cõ.

QUeſum⁹ dñe deus nr̃: vt
ſacroſctã myſteria que ꝑ
repationis nr̃e munimine cõtu
liſti: ⁊ p̃ſens nobis remediũ eẽ
facias ⁊ futurũ. Per.

Dñica ſecũda poſt paſcha. Introitus.

MIſericordia dñi ple
na eſt terra alľa: verbo
dei celi firmati ſunt al

leluya allꝰa. ps. Exultate iuſti i
domino: rectos decet collauda
tio. ℣. Gloria pri. Oratio.
DEus q̃ in filij tui humili-
tate iacētē mūdū erexiſti:
fidelibus tuis ꝑpetuā concede
letitiā: vt q̃s ꝑpetue mortis eri
puiſti caſibus: gaudijs facias
ſempiternis ꝑfrui. Per eundē
Lec. epl'e btī Petri apl'i. i. c. ij.
CHariſſimi. Xp̄s paſſus ē
ꝓ nobis vobis relinquēs
exēplū: vt ſeq̄mini veſtigia eiꝰ.
Qui pctm̄ nō fecit nec inuētꝰ ē
dolus in ore eius. Qui cū ma-
lediceret nō maledicebat. Cū
pateret nō cōminabat. Tra-
debat aūt iudicāti ſe iniuſte q̃
pctā nr̄a ip̄e ptulit i corpe ſuo
ſup lignū: vt pctīs mortui iuſti
tie viuamꝰ: cuiꝰ liuore ſanati ſu
mus. Eratis eñ ſicut oues er-
rantes: ſed cōuerſi eſtis nūc ad
paſtorē ⁊ epm̄ aiarū veſtrarū.
Allꝰa. ℣. Cognouerūt diſcipuli
dn̄m ieſum in fractōne panis.
Allꝰa. ℣. Ego ſum paſtor bonꝰ
⁊ cognoſco oues meas ⁊ cogno
ſcūt me mee. Sc'dꝫ Iohē. x. c.
IN illo tp̄e. Dixit ih̄s diſci-
pulis ſuis. Ego ſum paſtor
bonꝰ. Bonꝰ paſtor aiam ſuaꝫ
dat ꝓ ouibꝰ ſuis. Mercēnariꝰ
aūt et q̃ nō eſt paſtor cuius nō
ſunt oues ꝓprie videt lupū ve-
nientē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit:
et lupus rapit et diſꝑgit oues.
Mercēnariꝰ aūt fugit q2 mer-
cēnariꝰ eſt: ⁊ nō ptinet ad eū de
ouibꝰ. Ego ſū paſtor bonꝰ ⁊ co
gnoſco oues meas ⁊ cognoſcūt
me mee. Sicut nouit me pr̄: et
ego agnoſco patrē: ⁊ aiaꝫ meā
pono ꝓ ouibus meis. Et alias
oues habeo que nō ſūt ex hoc
ouili. Et illas opꝫ me adduce
re: et vocē meaꝫ audiēt. Et fiet
vnū ouile et vnꝰ paſtor. Offer.
Deus deꝰ meꝰ ad te de luce vi-
gilo: et in noīe tuo leuabo ma
nus meas alleluya. Secreta.
BEnedictionē nobis dñe
conferat ſalutarē ſacra ſp
oblatio: vt qđ agit myſterio v-
tute ꝑficiat. Per. Coio. Ego
ſum paſtor bonꝰ allꝰa: ⁊ cogno
ſco oues meas ⁊ cognoſcūt me
mee allꝰa allꝰa. Poſt cōionem.
PReſta nobis q̄s oīps deꝰ
vt viuificatiōis tue grām
ꝯſequētes i tuo ſemp̄ munere
gloriemur. Per dn̄m. Dñica
tertia poſt paſcha. Introitus.
IUbilate deo oīs terra
allꝰa: pſalmū dicite no
mini eiꝰ allꝰa: date gl'iaꝫ
laudi eius allꝰa allꝰa. ps. Dicite
deo q̄ꝫ terribilia ſunt opa tua

dn̄e i multitudīe ꝟtut̄ tue mēti-
ent̄ tibi inimici tui. ℣. Glā. Oro
DEus q̄ errātibus vt in viā
poſſint redire iuſtitie veri
tatis tue lumē ondis: da cūctis
q̄ xp̄iana ꝓfeſſione cenſent̄ et
illa reſpuere que huic inimica
ſunt nomini: et ea que ſūt apta
ſectari. Per dn̄m. Lectio ep̄le
beati Petri apoſtoli. i. cap. ij.
CHariſſimi. Obſecro vos
tāq̄ aduenas ꝛ ꝑegrinos
abſtinere vos a carnalib' deſi-
derijs q̄ militāt aduerſus aīaz
Cōuerſationē veſtrā inter gē-
tes habētes bonā: vt in eo qd̄
detractāt de vobis tāq̄ de ma-
lefactoribus ex bonis opibus
vos cōſiderātes glorificēt deū
in die viſitationis. Subiecti
eſtote omni humane creature
ꝓpter deū. Siue regi q̄ſi pre-
cellenti. Siue ducib' tanq̄ ab
eo miſſis ad vindictā malefa-
ctorū laudē vero bonoꝝ. Qꝛ
ſic eſt volūtas dei vt bn̄facientes
obmuteſcere faciatis imprudē
tiuz hoīm ignorantiā. Quaſi
liberi ꝛ nō quaſi velamē habē
tes malicie libertatē: ſz ſicut ſer
ui dei. Oīs honorate: fratni-
tatē diligite. Deū timete: regez
honorificate. Serui ſubditi e-
ſtote in omni timore dn̄is: non
tm̄ bonis et modeſtis ſed etiāz
diſcolis. Hec ē em̄ grā. In xp̄o
ieſu dn̄o nr̄o. All'a. ℣. Redem
ptionē miſit dn̄s populo ſuo.
All'a. ℣. Oportebat pati xp̄m
et reſurgere a mortuis ꝛ ita in
trare i gl'iaz ſuā. Scd'z iohem
IN illo tp̄e. Dixit xvi. cap.
ieſus diſcipulis ſuis. Modi
cum et iam nō videbitis me: ꝛ
iterū modicū et videbitis me:
qꝛ vado ad patrē. Dixerūt er-
go diſcipuli ei' adinuicē. Quid
eſt hoc qd̄ dicit nobis: modicū
et nō videbitis me: ꝛ iterū mo
dicū et videbitis me: ꝛ qꝛ vado
ad patrē. Dicebāt ergo Quid
eſt hoc qd̄ dicit nobis modicū
Neſcim' qd̄ loquit̄. Cogno-
uit aūt ieſus qꝛ volebāt eū in-
terrogare: ꝛ dixit eis. De hoc
q̄ritis int̄ vos: qꝛ dixi modicū
et nō videbitis me: ꝛ iterū mo-
dicū et videbit̄ me. Amē amē
dico vobis: qꝛ plorabitis ꝛ fle-
bitis vos: mūd' aūt gaudebit:
vos aūt ꝯtriſtabimini: ſz triſti
tia veſtra vertet̄ in gaudium.
Mulier aūt cū parit triſtitiaz
hꝫ: qꝛ venit hora ei'. Cum aūt
pepit puerū iā nō memīt p̄ſſu
re, ꝓpter gaudiū: qꝛ nat' eſt hō
in mūdū. Et vos igit̄ nūc q̄dē
triſtitiā habetis. Iterū aūt vi-

debo vos. Et gaudebit cor vr̃z
et gaudiũ vr̃m nẽo tollet a vo
bis. Offer Lauda aĩa mea dñz
laudabo dñz ĩ vita mea psallã
deo meo q̃diu ero all'. Secre.
HIs nobis dñe mysterijs
cõferat quo terrena desi-
deria mitigantes: discam' ama
re celestia. Per. Cõio. Modi-
cuz et nõ videbitis me all'a: ite
rũ modicũ et videbitis me: q̃a
vado ad prẽz all'a all'. Postcõ.
SAcramẽta q̃ sumpsim' do
mine q̃s spũalib' nos in-
struant alimẽtis: ꝛ corporalib'
tueant' auxilijs. Per dominũ.

Dñica.iiij.post pascha Intro.

CAntate dño cãticũ no
uuz all'a: q: mirabilia
fecit dñs all'a: añ ꝯspe
ctum gentiũ reuelauit iustitiaz
suam all'a all'a. ps. Saluauit ſi
bi dextera eius et brachiũ ſan
ctum eius. ℣. Gloria. Oratio.
DEus q̃ fideliũ mẽtes vni'
efficis volũtatis: da pplis
tuis id amare qđ p̃cipis id de-
siderare qđ p̃mittis: vt int' mũ
danas varietates ibi nr̃a fixa
sint corda: vbi v̾a sunt gaudia.
Per. Lec. ep'le bti Jacobi ap'li
CHarissimi. Omne i.ca.
datũ optimũ ꝛ om̃e donũ
p̃fectũ desursum est descendẽs
a patre luminũ. Apud quẽ nõ
est transmutatio: nec vicissitu-
dinis obumbratio. Volũtarie
eñ genuit nos verbo veritatis
vt simus initiũ aliquod creatu
re ei'. Scitis frẽs mei dilectissi
mi. Sit autẽ oĩs homo velox
ad audiendũ: tardus autez ad
loquendũ ꝛ tardus ad irã. Ira
eñ viri iustitiã nõ opat'. Pro-
pter qđ abijciẽtes oẽm immũ-
ditiam ꝛ abundantiã malitie:
in mãsuetudine suscipite isituz
v̾bũ: qđ põt saluare aĩas vr̃as.
All'a. ℣. Dextera dñi fec̃ v̾tutẽ
dextera dñi exaltauit me. All'a
℣. Xp̃s resurgẽs ex mortuis iã
nõ morit': mors illi vltra non
dñabit'. Secdm Joh̃ez. xvi. ca.
IN illo tẽpe. Dixit iesus di-
scipulis suis. Vado ad eũ q̃
me misit: ꝛ nemo ex vobis iter
rogat me quo vadis. Sed q̃a
hec locutus suz vobis: tristitia
impleuit cor vestrũ. Sed ego
veritatẽ dico vobis: expedit vo
bis vt ego vadã. Si enim nõ
abiero paraclitus nõ vẽiet ad
vos. Si autẽ abiero: mittã eũ
ad vos. Et cum venerit ille: ar
guet munduz de peccato et de
iustitia et de iudicio. De pctõ
quidẽ: quia nõ crediderunt in
me. De iustitia vero: quia ad

patrē vado: et iam nō videbitis me. De iudicio aūt: q: pꝛinceps huius mūdi iā iudicatꝰ eſt. Ad huc multa habeo vobis dicere ſed nō poteſtis poꝛtare modo Cū aūt venerit ille ſpūs veritatis: docebit vos oēm vitatē. Non eñ loquet a ſemetipſo: ſed quecūqꝫ audiet loquet: ⁊ q̄ vētura ſunt annūtiabit vobis. Ille me clarificabit: q: de meo accipiet et annuntiabit vobis. Offer. Jubilate deo vniuerſa t̄ra: iubilate deo vniuerſa terra: pſalmū dicite nomini eius: venite ⁊ audite ⁊ narrabo vobis qui timetis deuꝫ q̄ta fecit dñs aīe mee allā. Secreta.

Deus q̄ nos p huiꝰ ſacrificij veneranda cōmercia vnius ſummeqꝫ diuinitatis pticipes eē feciſti: p̄ſta q̄s: vt ſicut tuam cognouimꝰ vitatē: ſic eā dignis moꝛibꝰ aſſeq̄mur. Per. Coio.

Cum venerit paraclitus ſpūs veritatis: ille arguet mundum de peccato et de iuſtitia ⁊ de iudicio alleluya. Poſtcōmunio.

Adeſto nobis dñe deus nr̄ vt per hec que fideliṫ ſumpſimus et purgemur a vitijs: et a periculis omnibus exuamur. Per dominū noſtrum.

Dñica. v. poſt paſcha Introitꝰ.

Uoce iocūditatis ānūtiate et audiaṫ allā: annūtiate vſqꝫ ad extremū terre: liberauit dñs pplꝫ ſuū allā allā. ps. Jubilate deo oīs terra: pſalmū dicite nomini eius: date glīam laudi eius. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio

Deus a quo bona cūcta pcedūt largire ſupplicibus tuis: vt cogitemus te inſpirāte que recta ſunt: ⁊ te gubernante eadem faciamus. Per. Epl̄a beati iacobi apoſtoli. i. caplō.

Chariſſimi. Eſtote factores verbi: ⁊ nō auditoꝛes tm̄: fallētes voſmetipſos. Quia ſi quis auditoꝛ eſt verbi ⁊ non factoꝛ: hic cōparabiṫ viro cōſideranti vultū natiuitatꝭ ſue in ſpeculo. Conſiderauit eñ ſe et abijt: ⁊ ſtatim oblitus eſt q̄lis fuerit. Qui aūt pſpexerit ī lege pfecte libertatis ⁊ pmāſerit in ea nō auditoꝛ obliuioſus factus: ſed factoꝛ opis: hic beatus in facto ſuo erit. Si q̄s autem putat ſe religioſum eſſe nō refrenans linguā ſuā ſed ſeducēſ coꝛ ſuū: huius vana ē religio. Religio mūda ⁊ immaculata apud deū et patrē hec eſt: viſitare pupillos ⁊ viduas in tribulatione eoꝝ. Et immaculatuꝫ

ſe cuſtodire ab hoc ſeclo. All'a
℣. Surrexit xp̄s et illuxit no-
bis quos redemit ſanguie ſuo.
Alleluya. ℣. Exiui a pr̄e et ve
ni in mundū: iterum relinquo
mundum et vado ad patrem.
Scd'm Johannē. xvi. caplo.
IN illo tp̄e. Dixit ih̄s diſci-
plis ſuis. Amē amē dico vo
bis: ſi q̄d petieritis patrē in noīe
meo dabit vobis. Vſq; modo
nō petiſtis q̄cq̄ in nomie meo
Petite ⁊ accipietis vt gaudiū
veſtrū ſit plenū. Hec in ꝓuer-
bijs locut' ſum vobis: venit ho
ra cū iam nō in ꝓuerbijs loq̄r
vobis: ſed palā de pr̄e meo an
nūtiabo vobis. Illo die ī noīe
meo petetis: ⁊ nūc dico vobis
q: ego rogabo patrē de vobis
Ipe eīn pat' amat vos: q: vos
me amaſtis ⁊ credidiſtis q̄a a
deo exiui. Exiui a pr̄e ⁊ veni
in mūdū. Iterū relinquo mū-
dum ⁊ vado ad patrē. Dicūt ei
diſcipuli eius. Ecce nūc palā
loq̄ris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis.
Nūc ſcimus q: ſcis oīa: et nō
op' eſt tibi vt q̄s te interroget.
In h' credimus q: a deo exiſti.
Offert. Bn̄dicite gētes dn̄m
deū nr̄m ⁊ obaudite vocē lau-
dis ei' q̄ poſuit aīam meā ad
vitā et nō dedit cōmoueri pe-
des meos: bn̄dictus dn̄s q̄ nō
amouit dep̄catōez meā ⁊ miam
ſuā a me alleluya. Secreta.
SVſcipe dn̄e fideliū p̄ces
cū oblatōib' hoſtiarū vt p
h' pie deuotōis officia: ad cele-
ſtē gl'iam trāſeam'. Per. Cōio.
Cātate dn̄o all'a cātate dn̄o et
bn̄dicite nomē ei' bn̄ nūciate d
die in diē ſalutare ei' all'a all'a.
TRibue nobis Poſtcōio.
dn̄e celeſtis menſe virtute
ſatiati et deſiderare q̄ recta ſūt
et deſiderata percipere. Per.
In letanijs maioribus. ſtatio
ad ſanctū petrum. Introitus.
EXaudiuit de templo
ſancto ſuo vocē meā
all'a: ⁊ clamor me' in
ꝯſpectu eius introiuit ī aures
eius all'a all'a. Ps. Diligā te dn̄e
fortitudo mea: dn̄s firmamētū
meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator
me'. ℣. Gl'ia. In h' officio n̄ d'r
Gl'ia in excelſis. nec. Credo.
PReſta q̄s om̄ps Orō.
deus: vt q̄ in afflictōe nr̄a
de tua pietate cōfidimus: con-
tra aduerſa oīa tua ſemp ꝓte-
ctione muniamur. Per. Ep'la
beati iacobi apoſtoli. v. caplo.
CHariſſimi. Cōfitemini al
terutrū pctā veſtra: ⁊ ora-
te ꝓ inuicē vt ſaluemini. Mul

tum em̄ valet deꝑcatio iuſti aſſidua. Helias homo erat ſilis nobis paſſibilis: ⁊ orōe oꝛauit vt nō plueret ſuꝑ terraꝫ: ⁊ non pluit annos tres ⁊ menſes ſex. Et rurſum oꝛauit: ⁊ celū dedit pluuiā ⁊ terra dedit fructū ſuū Si quis aūt ex vobis errauerit a v̄itate: ⁊ cōuerterit q̄s euꝫ ſcire debet: q̄m qui cōuertit fecerit peccatoꝛem ab erroꝛe vie ſue: ſaluabit aīam eiꝰ a moꝛte. Et operuit: mltitudinē pctōꝝ Allā. ℣. Confitemini dn̄o q̄m bonus: q̄m in ſeculū mīa eius.

Scd̄m Lucam. xi. capitulo.

IN illo tp̄e. Dixit iħs diſcipulis ſuis. Quis veſtrū habebit amicū: ⁊ ibit ad illū media nocte: ⁊ dicet illi. Amice accōmoda mihi tres panes: q̄m amicus meꝰ venit de via ad me et nō habeo qđ ponā an̄ illum Et ille deintus rn̄dens dicat. Noli mihi moleſtus eſſe: iam oſtiū meū clauſum eſt: ⁊ pueri mei mecū ſūt in cubili: nō poſſum ſurgere ⁊ dare tibi. Et ille ſi ꝑſeuerauerit pulſans: dico vobis ⁊ ſi nō dabit illi ſurgēs: eo ꝙ amicus eius ſit: ꝓpter improbitatē tn̄ eiꝰ ſurget: ⁊ dabit illi quotq̄t hꝫ neceſſarios. Et ego dico vobis. Petite ⁊ dabitur vobis: q̄rite ⁊ inuenietꝭ: pulſate et aperiet̄ vobis. Oīs em̄ q̄ petit accipit: ⁊ q̄ q̄rit inuenit et pulſanti aperiet̄. Quis aūt ex vobis patrē petit panē: nūquid lapidē dabit illi? Aut piſcē: nūq̄d ꝓ piſce dabit illi ſpētem? Aut ſi petierit ouū: nūq̄d poꝛriget illi ſcoꝛpionē? Si ergo vos cū ſitis mali: noſtis bona data dare filijs vr̄is: q̄to magis pr̄ vr̄ de celo dabit ſp̄m bonū petētibus ſe. Offer. Confitebor dn̄o nimis ī oꝛe meo: ⁊ ī medio multoꝝ laudabo euꝫ q̄ aſtitit ad dexterā pauperis: vt ſaluam faceret a ꝑſequentibus aīam meā allā.

Secreta

HEc munera q̄s dn̄e ⁊ vīcula nr̄e ꝑuitatis abſoluāt: et tue nobis mīe dona cōciliēt Per. Cōio. Petite ⁊ accipietꝭ q̄rite ⁊ inuenietꝭ: pulſate ⁊ aperietur vobis: oīs em̄ qui petit accipit: ⁊ qui q̄rit īuenit: ⁊ pulſanti aperiet̄ allā.

Poſt cōio.

VOta noſtra q̄s dn̄e pio fauoꝛe ꝓſequere: vt dū dona tua in tribulatōe ꝑcepimus de conſolatione noſtra in tuo amoꝛe creſcamus. Per dn̄m.

In vigilia aſcēſiōis dn̄i officiū miſſe et orōes dicunt̄ de dn̄ica ꝑterita ꝑter epiſtolam et euan

gelíũ:vt infra. Si vo in dicta
vigilia fuerit aliqd feſtum ſim
plex fit de ipo feſto tm̃ cõme-
moratio in miſſa. Qd ſi fuerit
feſtũ ſolẽne:miſſa dr de feſto:⁊
fit cõmemoratõ de vigilia. Si
aũt fuerit feſtũ duplex: de eo-
dẽ fit miſſa⁊ nulla cõmemo. de
vigilia. Epl'a ad Ephe. Fres
Vnicuiqȝ vſm Regre i natiui
tate aploꝝ. Scdm Johannẽ.

IN illo tpe. Suble xvij.ca.
uatis ieſus oculis in celũ di
xit. Pater venit hora clarifica
filiũ tuũ:vt fili' tuus clarificet
te Sicut dediſti ei ptãtem oĩs
carnis: vt oẽ qd dediſti ei det
eis vitã eternã. Hec eſt aũt vi-
ta eterna:vt cognoſcãt te ſoluȝ
deũ verũ:⁊ queȝ miſiſti ieſum
chriſtũ. Ego te clarificaui ſuꝑ
terrã:opus cõſummaui quod
dediſti mihi vt faciã. Et nunc
clarifica me tu pr apud temet
ipm claritate quam habui pri
uſqȝ mũd' eẽt apud te. Mani
feſtaui nomẽ tuũ hominib' qs
dediſti mihi de mundo. Tui
erãt:⁊ mihi eos dediſti:⁊ ſmo
nem tuũ ſuauerunt. Et nunc
cognoueſt:q: oĩa q̃ dediſti mi
hi abs te ſunt:q: vba que dedi
ſti mihi:dedi eiſ. Et ipi accepe
runt ⁊ cognouerũt vere:q: a te
exiui:⁊ crediderũt q: tu me mi
ſiſti. Ego ꝑ eis rogo non pro
mũdo rogo: ſed pro his quos
dediſti mihi: quia tui ſunt. Et
mea oĩa tua ſunt: ⁊ tua mea
ſunt:⁊ clarificat' ſum in eis. Et
iã nõ ſuȝ in mũdo:⁊ hi in mũ-
do ſũt ⁊ ego ad te venio. In fe
ſto aſcenſionis dñi. Introitus:

VIri galilei qd admira
mini aſpiciẽtes i celũ
alla: queãdmodũ vi-
diſtis eũ aſcẽdentẽ in celũ ita
veniet alla alla alla. ps. Cũqȝ
intuerẽtur in celũ euntẽ illum
ecce duo viri aſtiterũt iuxta il-
los in veſtibus albis q ⁊ dixe-
rũt. ℣. Gloria patri. Oratio.

COncede q̃s oỹs deus: vt
q hodierna die vnigenitũ
tuum redẽptorẽ nrm ad celos
aſcẽdiſſe credim':ipi qȝ mẽte i
celeſtib' habitem'. Per eundẽ.

PLectio actuũ aploꝝ.i.c.
PRimũ qdẽ ſmonẽ feci de
oĩbus o theophile q̃ cepit ihs
facere ⁊ docere vſqȝ in diem q
precipiẽs aplis per ſpm̃ſanctũ
quos elegit aſſumpt' ẽ. Quib'
⁊ p̃buit ſeipȝ viuũ poſt paſſio
nem ſuã in multis argumẽtis
ꝑ dies q̃dragita apparẽs eis ⁊
loquẽs de regno dei. Et cõue-
ſcens p̃cepit eis ab hieroſoly-

mis ne diſcederēt: ſed expecta-
rent pmiſſionē pr̄is quā audi
ſtis inq̄t per os meū. Quia io
hānes q̄dē baptizauit aq̄: vos
aūt baptizabimini ſpū ſctō: non
poſt mltos hos dies. Igit̄ qui
cōuenerāt interrogabāt eū di-
cētes. Dn̄e ſi in tpe h̄ reſtitues
regnū iſrl'? Dixit aūt eis. Nō
eſt vr̄m noſſe tpa vel momēta
q̄ pater poſuit in ſua ptāte: ſed
accipietis virtutē ſupueniētis
ſpūſſancti in vos: ⁊ eritis mihi
teſtes ī hierlm et in oī iudea ⁊
ſamaria: ⁊ vſq̄ ad vltimū terre
Et cū h̄ dixiſſet videntibꝰ illis
eleuatꝰ eſt: ⁊ nubes ſuſcepit euz
ab oculis eoꝝ. Cūq̄ ītuerētur
in celū euntē illū: ecce duo viri
aſtiterūt iuxta illos in veſtibꝰ
albis: q̄ ⁊ dixerūt. Viri galilei
q̄d ſtatis aſpiciētes ī celū. Hic
ieſus q̄ aſſumptꝰ eſt a vobis in
celū ſic veniet quēadmodū vi-
diſtis eū euntē in celū. Alla. ℣.
Aſcēdit deꝰ ī iubilatiōe ⁊ dn̄s ī
voce tube. Alla. ℣. Dn̄s in ſy-
na in ſancto aſcēdens in altū
captiuam duxit captiuitatem.

Secundum marcū .xvi. capi.

IN illo tpe. Recūbētibꝰ vn
decim diſcipulis appuit illꝰ
ieſus: ⁊ exprobrauit increduli-
tatē illoꝝ ⁊ duriciā cordis: q̄
his q̄ viderāt eū reſurrexiſſe a
mortuis nō crediderāt. Et di-
xit eis. Eūtes in mūdum vni
uerſum: p̄dicate euāgeliū omni
creature. Qui crediderit ⁊ ba-
ptizatus fuerit ſaluꝰ erit. Qui
vo nō crediderit: cōdēnabitur.
Signa aūt eos q̄ crediderint
h̄ ſequentur. In noīe meo de-
monia eijcient: linguis loquē
tur nouis: ſerpētes tollent ⁊ ſi
mortiferū q̄d biberint: nō eis
nocebit. Sup egros manꝰ īpo
nēt: ⁊ bn̄ habebūt. Et dn̄s qui
dem ieſus poſtq̄ locutꝰ ē eis: aſ
ſumptus eſt in celum: ⁊ ſedet a
dextris dei. Illi aūt pfecti pre
dicauerūt vbiq̄ dn̄o cooperan
te ⁊ ſmonē cōfirmāte: ſequenti
bus ſignis. Offer. Viri galilei
q̄d admiramini aſpicientes in
celū: h̄ ieſus q̄ aſſumptꝰ ē a vo-
bis in celū ſic veniet quēadmo
dum vidiſtis eum aſcendentem
in celum alleluia. Secreta.

SUſcipe dn̄e munera q̄ p
filij tui glīoſa aſcenſione
deferimꝰ: ⁊ cōcede ppitiꝰ: vt a
preſentibꝰ piculis liberemur: ⁊
ad vitā pueniamꝰ eternā Per eū.
Prefatio. Per xp̄m dn̄m nr̄m
Qui poſt reſurrectōem ſuam.
Et dicit̄ quotidie vſq̄ ad vigi
liā penthecoſtes excluſiue. In

fra aſcēſionez Cōmunicātes ⁊
diē ſacratiſſimū. Et dicit̄ per
octa. tm̄. Cōio. Pſallite dn̄o q̄
aſcendit ſup̱ celos celorum ad
orientē all'a Poſt cōionem.

PReſta nobis q̄s oṗs ⁊ mi
ſericors deꝰ: vt q̄ viſibilibꝰ
myſterijs ſumēda ꝑcepimꝰ in-
uiſibili conſequamur effectu.
Per. Infra octauā aſcēſionis
q̄tidie dr̄ miſſa de aſcēſione ni
ſi feſtū occurrat ꝑterq̄ de dn̄i
ca q̄ īfra oct. occurrit. Dn̄ica in
fra oct. aſcēſio. Intr.

EXaudi dn̄e vocē meā
qua clamaui ad te al-
leluya: tibi dixit cor meū q̄ſiui
vultū tuū vultū tuū dn̄e reqrā
ne auertas faciē tuā a me all'a.
all'a. ps. Dn̄s illumiatio mea ⁊
ſal' mea quē timebo. ℣. Glia.

OMnipotens ſem. Oro.
piterne deꝰ: fac nos tibi ſē
per ⁊ deuotā gerere volūtatē:
et maieſtati tue ſincero corde
ſuire Per. Epl'a. b. petri apl'i.

CHariſſimi. Eſto i. c. iiij.
te prudentes ⁊ vigilate in
orōnibꝰ: ante omnia autē mu
tuā in vobiſmetipis charitatē
cōtinuā hn̄tes: q: charitas opit
mltitudinē pctōꝝ. Hoſpitales
inuicem ſine murmuratione.
Vnuſq̄ſq; ſicut accepit gratiaʒ
in alterutrū illā adminiſtrātes
ſicut boni diſpenſatores mlti-
formis grē dei. Si q̄s loq̄tur
q̄ſi ſmones dei. Si q̄s miſtrat
tāq̄ ex v̄tute quā adminiſtrat
deꝰ: vt in oībꝰ honorificet̄ deꝰ:
ꝑ ieſuʒ xp̄m dn̄ʒ noſtrū. All'a.
℣. Regnabit dn̄s ſup̱ oēs gen
tes: deꝰ ſedet ſup̱ ſedē ſcām ſuā
All'a. ℣. Nō vos relinquā or-
phanos vado ⁊ venio ad vos
et gaudebit cor veſtrū. Scd̄m

IN illo tp̱e. iohannē. xv. c.
Dixit ihs diſcipulꝭ ſuis. Cū
venerit paclitus quē ego mittā
vobis a p̄re ſpm̄ v̄itatis q̄ a pa
tre, pcedit ille teſtimoniū ꝑhi-
bebit de me: ⁊ vos teſtimoniū
ꝑhibebitis: q: ab initio mecū
eſtis. Hec locutꝰ ſum vobis vt
nō ſcādalizemini. Abſq; ſyna-
gogis faciēt vos. Sʒ venit ho
ra vt oīs q̄ īterficit vos arbitre
tur obſequiū ſe p̄ſtare deo. Et
hec faciēt vobis: q: nō nouerīt
p̄rem neq; me. Sed h̄ locutus
ſum vobis: vt cuʒ venerit hora
eorū reminiſcamini q: ego di-
xi vobis. Offer. Aſcendit deꝰ
in iubilatōne ⁊ dominꝰ in vo-
ce tube alleluya. Secreta

SAcrificia nos dn̄e imacu
lata purificēt: ⁊ mētibus
noſtris ſuperne gratie dentvi-

gorē. Per. Cōio. Pr cū eſſem
cū eis ego ſuabā eos q̄s dedi-
ſti mihi all'a: nunc autez ad te
venio: nō rogo vt tollas eos de
mūdo: ſed vt ſues eos a malo
alleluya alleluya. Poſtcōionē

R Epleti dn̄e muneribus ſa
cris: da q̄s: vt in gratiaruz
ſemp actōne maneamus. Per.

Die veneris poſt octauā aſcen
ſionis ſi feſtū non fuerit: miſſa
agitur de dn̄ica p̄terita. In do
minica penthecoſtes poſt ter-
tiā hora ꝯpetenti frēs ꝯueniē
tes ad eccleſiā dicūt ſextā qua
cōpleta ſacerdos ꝛ miſtri indu
ti: ꝛ facta reuerētia ante altare
in locis ſuis ſedēt. Poſtea legūt
ꝓphetie ſine titulo. In fine ꝓ
phetiarū dicunt oꝛones ſine
Flectam' genua Leuate. Pro
phetie om̄s ꝛ tract' dicūtur de
ſabbato ſancto. Prophetia pri
ma. Temptauit de' abrahaz.
Requre in ſabbato ſctō. Qua
finita ſacerdos dicit. Oratio.

D Eus q̄ in abrahe famuli
tui opere hūano generi
obediētie exempla prebuiſti:
cōcede nobis ꝛ noſtre volūta-
tis prauitatē frangere: ꝛ tuorū
preceptorū rectitudinē in om-
nibus adiplere. Per dn̄m no.
Prophetia ſcd̄a. Factū eſt in
vigilia matutina: ꝛ ecce. Trac
tus. Cantemus dn̄o glorioſe

D Eus q̄ in primis. Oro.
tēporib' impleta miracu-
la noui teſtamēti luce reſeraſti
vt ꝛ mare rubrum forma ſacri
fontis exiſteret: ꝛ liberata plebs
ab eyptiaca ſuitute xp̄iani po
puli ſacramenta ꝑferret: da vt
om̄s gentes iſraelis priuilegiū
merito fidei cōſecute: ſpiritus
tui participatione regenerētur
Per in vnitate eiuſdez. Pro-
phetia t̄tia. Scripſit moyſes.
Tract' Attēde celū. Oratio.

D Eus glorificatio fideliuz
ꝛ vita iuſtorū q̄ per moy
ſen famulū tuū nos quoq; mo
dulatione ſacri carminis eru-
diſti vniuerſis gentibus miſeri
cordie tue munus opare tribu
endo beatitudinez: auferendo
terrorē: vt quod pronūciatū ē
ad ſuppliciū: in remediū tranſ
feratur eternū. Per dominuz.
Prophetia quarta. Apprehē-
dent ſeptem mulieres. Tract'.
Vinea facta eſt. Oratio.

O Mnipotens ſempiterne
deus: qui per vnicum fili
um tuum eccleſie tue demon-
ſtraſti te eſſe cultorez: vt omnē
palmitē fructū in eodē chriſto
tuo que veravitis ē afferentem

clemēter excollēs fruct⁹ afferat ampliores fidelib⁹ tuis q̄s velut vineā ex egypto p fontē baptiſmi trāſtuliſti: nulle peccatorū ſpine ꝑualeant vt ſpūs tui ſctificatōe muniti ppetua fruge ditent. Per. In vnitate eiuſ.

Prophetia q̄nta. Audi iſrael. Mandata vite. Oro.

Deus q̄ nobis per ꝓphetarum ora p̄cepiſti tpalia relinq̄re atq; ad eťna feſtinare: da famulis tuis vt q̄ a te iuſſa cognouim⁹ iplere celeſti inſpiratōne valeamus. Per. Prophetia ſexta. Factā eſt ſup me man⁹ do.

Domine de⁹ v̄tutū. Oro

Deus q̄ collapſa repas: ⁊ reparata cōſeruas: auge pplōs in tui nois ſctificatōe renouādos: vt oēs q̄ ſacro baptiſmate diluuntur: ſemper tua inſpiratōe dirigant. Per. His finitis deſcendēdo ad fontes cantat tract⁹. Sicut ceruus. Deinde ad fontes dicitur. Domin⁹ vobiſcuꝫ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oro.

Concede q̄s ops de⁹: vt q̄ ſolēnitateꝫ doni ſctiſpūs colim⁹: celeſtib⁹ deſiderijs accēſi fontē vite ſitiamus. Per. in vnitate eiuſdē. Deinde ꝓcedit ad bn̄dictōem fontiū. Ubi vo nō fuerūt fontes tractus ⁊ oratio ⁊ benedictiones fontiū pretermittuntur: ſed finita orone. Dn̄e de⁹ virtutū. Sacerdos caſula depoſita cum miſtris ante altare procūbit: et fratres alij ſtant erecti: ⁊ cantātur letanie a duobus fratribus in medio chori: vtroq; choro ideꝫ ſimul reſpondente. Peruēto aūt ad. Pctōres: te rogam⁹ audi nos. Sacerdos ⁊ miſtri ad veſtiariū reuertētes ſolēniter induūtur et lumiaria circa altare accēdūtur. Peruēto aūt ad. Kyrieleiſon. Letaniarū. Kyrieleiſon ꝓ miſſa ſolēniter incipit. quo icepto ſacerdos de veſtiario cum miniſtris rediens facit confeſſionem debitam in loco conſueto. Et aſcendēs poſtmodū ad altare: finito. Kyriel. incipit ſolēniter. Glia i excelſis et campana pulſatur. Oratio.

Preſta q̄s ops de⁹: vt claritatis tue ſuper nos ſplendor effulgeat: et lux tue lucis corda eorum qui per gratiam tuā renati ſunt ſpūſcti illuſtratōe ꝯfirmet. Per. i vni. eiuſdē. Lectio actuūaplorum. xix. ca.

In diebus illis. Factū ē autē cū appolo eſſet corinthi: ⁊ paulus pagratis ſuperiorib⁹ ptib⁹ veniret epheſum: ⁊ inueni

ret quoſdā de diſcipulis: dixit
ad eos. Si ſpm̄ſctm̄ accepiſtis
credentes? At illi dixerūt ad eū
Sꝫ neqꝫ ſi ſpūſſctūs ē audiui
mus. Ille vo ait. In quo ergo
baptizati eſtis? Qui dixerunt
In iohānis baptiſmate. Dixit
aūt paulus. Johānes baptiza
uit baptiſmo pnīe pplīn dicēs
in eū q̄ venturus ē poſt xp̄ꝫ vt
crederēt h̄ eſt in ieſuꝫ. His au
ditis baptizati ſunt ī noīe dn̄i
ieſu. Et cū īpoſuiſſꝫ illis man⁹
paul⁹ ſpūſſctūs venit ſup eos
⁊ loq̄bant̄ varijs linguis et ꝓ
phetabāt. Erāt aūt oēs viri fe
re duodecī. Introgreſſus autē
paul⁹ in ſynagogā cuꝫ fiducia
loq̄bat̄ ꝑ tres mēſes diſputās
⁊ ſuadēs de regno dei. Deīde
a duob⁹ fratribus d̄r. Alla. Et
chor⁹ repetit. Alla. Poſtea ſe-
quit̄. ℣. Confitemini dn̄o qm̄
bon⁹: qm̄ in ſeculuꝫ mīa eius.
Quo a duob⁹ fratrib⁹ cantato
nō repetitur. Alla. ſꝫ īmedia
te d̄r tract⁹. Laudate dominuꝫ
oēs gentes et collaudate eum
oēs ppli. ℣. Qm̄ cōfirmata eſt
ſup nos mīa eius: ⁊ vitas dn̄i
manet in eternū. Ad euāgeliū
non poꝛtantur luminaria: ſed
incenſum tantum. Secundum
Johannem. xiiij. capitulo.

IN illo tpe. D. i. d. ſuis. Si
diligit̄ me mādata mea ſer-
uate. Et ego rogabo patreꝫ: ⁊
aliū paraclitū dabit vobis: vt
maneat vobiſcū ī etnū ſpm̄ ve
ritatis quē mūdus nō pōt acci
pere q: nō videt eū nec ſcit euꝫ
Vos aūt nō cognoſcetis eū q:
apud vos manebit: ⁊ in vobis
erit. Nō relinquā vos oꝛpha-
nos: veniā ad vos. Adhuc mo
dicū: ⁊ mūdus iā me nō videt.
Vos aūt videbitis me: q: ego
viuo: ⁊ vos viuetis. In illo die
vos cognoſcetis q: ego ſum in
pr̄e meo: ⁊ vos in me: ⁊ ego in
vobis. Qui hꝫ mādata mea ⁊
ſeruat ea: ille eſt qui diligit me
Qui aūt diligit me: diliget̄ a
pr̄e meo ⁊ ego diligā eū: ⁊ ma
nifeſtabo ei meipm̄. Offert.
Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabunt̄
⁊ renouabis faciē terre: ſit gl'ia
dn̄i in ſecula alla. Secreta.
MUnera q̄ſum⁹ dn̄e obla-
ta ſanctifica: ⁊ coꝛda nr̄a
ſctīſpūs illuſtratione emunda.
Per. ī vnitate eiuſdē Prefatio
Per xp̄m dn̄m noſtrum. Qui
aſcendens ſuper omnes celos
Infra actōem. Cōicantes ⁊ di
em ſacratiſſimum celebꝛantes.
Alia infra actionē. Hanc igit̄
oblationem ſeruitutis noſtre.

Et dicunt p totam oct. Cōio
Ultimo feſtiuitatꝭ die dicebat
ihs: q̄ in me credit flumina de
vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue: hoc aūt
dixit de ſpū quē accepturi erāt
credētes i eū all'a all'a. Poſtcō
Sancti ſpiritus dn̄e corda
noſtra mūdet infuſio ⁊ ſui
roris intima aſperſione fecun-
det. Per. in vnitate eiuſ. Et dr̄
uona poſt initiaz In die pēth.
Statio ad ſctm̄ petrū. Intro.
Spirit⁹ dn̄i re-
pleuit orbem
terrarū all'a: ⁊
hoc qd̄ ꝯtinet
oia ſciam ha-
bet vocis all'a
all'a all'a. ps. Omniuʒ eniʒ eſt
artifex oēm habēs virtutē: oīa
ꝓſpiciens. ℣. Gloria. Oratio.
Deus q̄ hodierna die cor-
da fideliū ſcīſpūs illuſtra
tione docuiſti: da nobis i eodē
ſpū recta ſape: et de eius ſemꝑ
ꝯſolatōe gaudere. Per in vni.
eiuſ. Lectio actuū aplor. ij. ca.
In diebus illis. Dū cōple-
rent dies pēthecoſtes erāt
oēs diſcipuli pariter in eodem
loco: ⁊ fact⁹ eſt repēte de celo ſo
nus tanꝗ aduenietis ſpūs ve-
hemētis: ⁊ repleuit totā domū
vbi erant ſedētes: ⁊ apparuerūt
illis diſptite lingue tanꝗ ignis:
ſeditq ſupra ſingulos eoꝝ. Et
repleti ſunt oēs ſpūſancto: ⁊ ce
perunt loqui varijs linguis: ꝓ
ut ſpūſanct⁹ dabat eloq̄ illis.
Erant aūt in hierl'm habitan
tes iudei viri religioſi: ex omni
natōe q̄ ſub celo eſt. Facta aūt
hac voce cōuenit multitudo et
mēte confuſa eſt: qm̄ audiebat
vnuſquiſq lingua ſua illos lo-
quētes. Stupebāt aūt oēs et
mirabant dicētes. Nōne ecce
oēs iſti qui loquūt galilei ſūt?
Et quō nos audiuim⁹ vnuſqſ-
q linguā noſtrā in qua nati ſu
mus? Parti et medi ⁊ elamite
et qui habitāt meſopotamiaʒ:
iudeā et capadociā: pōtū ⁊ aſiā
phrigiā et pamphiliā: egyptū
et partes lybie q̄ eſt circa cyre-
neʒ: et aduene romani. Iudei
q et proſeliti: cretes et arabes.
Audiuimus eos loquētes no-
ſtris linguis magnalia dei all'a
℣. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabunt
et renouabis faciē terre. All'a.
℣. Ueni ſctē ſpūs reple tuoꝝ
corda fideliuʒ et tui amoris in
eis ignem accende. Proſa.
Sancti ſpiritus aſſit nobis
gratia. Que corda noſtra
ſibi faciat habitacula. Expul-
ſis inde cūctis vitijs ſpiritalib⁹

Spūs alme illuſtrator hoīm.
Horridas noſtre mētis purga
tenebras. Amator ſancte ſenſa
torum semp cogitatuū. Infun
de vnctionē tuā clemēs noſtris
ſenſibus. Tu purificator oīm
flagitiorū ſpūs. Purifica nri
oculū interioris hoīs. Ut vi-
deri ſupm⁹ genitor poſſit a no
bis. Mūdi cordis quē ſoli cer
nere poſſunt ocli. Prophetas
tu inſpiraſti: vt pconia xpi pre
cinuiſſent inclyta. Aplos con-
fortaſti vti tropheū xpi p totū
mundū veherēt. Qñ machinā
p verbū ſuū fecit deus celi ter
re mariū. Tu ſup aqs foturus
eas: numē tuū expādiſti ſpūs.
Tu aīabus viuificādis aqs fe
cundas. Tu aſpirādo das ſpi-
ritales eſſe hoīes. Tu diuiſuz
p linguas mūdū ⁊ rit⁹ aduna-
ſti dñe. Idolatras ad cultū dei
reuocas magiſtrorū optime.
Ergo nos ſupplicātes tibi ex-
audi ppitius ſctē ſpūs. Sine
quo pces oīs caſſe creduntr ⁊
indigne dei aurib⁹. Tu q oīm
ſeculorū ſanctos. Tui numinis
docuiſti inſtinctu amplectēdo
ſpūs. Ipe hodie apoſtolos xpi
Donans munere inſolito ⁊ cū
ctis inaudito ſeculis. Hunc di
em glorioſum feciſti. Amen.

Alia proſa infra octauam

Ueni ſancte ſpūs ⁊ emitte
celitus lucis tue radium.
Ueni pater pauperū: veni da
tor munerū: veni lumē cordiū
Conſolator optime dulcis ho
ſpes anime dulce refrigerium.
In labore requies in eſtu tem-
peries in fletu ſolatiū. O lux
beatiſſima reple cordis intima
tuorum fideliū. Sine tuo nu-
mine nihil eſt in lumine nihil
eſt innoxiū. Laua quod eſt ſor
didum: riga quod eſt aridū: ſa
na quod eſt ſauciuz. Flecte qd
eſt rigidum: foue quod eſt fri-
gidum: rege quod eſt deuium
Da tuis fidelibus in te ꝯfiden
tibus ſacrum ſeptenariuz. Da
virtutis meritū: da ſalutꝭ exitū
da perenne gaudium. Amen.

Secdm Johannem. xiiij. capi.

In illo tpe. Dixit ihs diſci-
pulis ſuis Si qs diligit me
ſermonē meū ſeruabit. Et pa
ter meus diliget eum ⁊ ad euz
veniemus: et manſionez apud
euz faciemus. Qui nō diligit
me ſermones meos nō ſeruat.
Et ſermonē quem audiſtis nō
eſt meus: ſed eius qui miſit me
patris. Hec locutus ſuz vobis
apud vos manēs. Paraclytus
autē ſpūſſanctus quem mittet

pater in noīe meo:ille vos do
cebit omnia:et ſuggeret vobis
omnia quecūq̧ dixero vobis.
Pacem relinquo vobis:pacez
meā do vobis. Nō quomodo
mūdus dat ego do vobis. Nō
turbet cor veſtrum:neq̧ formi
det. Audiſtis q: ego dixi vobiſ
vado et venio ad vos. Si dili
geretis me gauderetis vtiq̧ q:
vado ad patrē:q: pater maior
me eſt. Et nūc dixi vobis pri-
uſq̃ fiat:vt cū factū fuerit cre-
datis. Jam non multa loquar
vobiſcuz. Venit eñ princeps
huius mūdi: ⁊ in me nō habz
quicq̃. Sed vt cognoſcat mū-
dus q: diligo patrē: ⁊ ſicut mā
datū dedit mihi pater ſic facio
Offer. Cōfirma hoc deus qd̓
opatus es in nobis a templo
tuo qd̓ eſt in hierlm:tibi offe-
rēt reges munera all'a. Secre.
Muera q̄s domine obla
ta ſanctifica:et corda nr̄a
ſancti ſpūs illuſtratōe emūda.
Per. in vnitate eiuſdē. Cōio.
Factus eſt repente de celo ſo-
nus aduenīētis ſpiritus vehe-
mentis vbi erant ſedentes all'a
et repleti ſunt om̄es ſpūſancto
loquentes magnalia dei all'a.
Sancti Poſtcōio. all'a.
ſpūs domie corda noſtra
mūdet infuſio:et ſuis roris in-
tima aſperſione fecūdet. Per
in vnitate eiuſdez. Infra octa.
pentḃ. nō fit de aliquo feſto:ſʒ
poſt octauaz celebrant. Feria
ſecūda. ſtatio ad ſanctū petruz
ad vincula. Introitus.
Cibauit eos ex adipe
frumenti all'a: ⁊ de pe
tra melle ſaturauit
eos all'a all'a all'. Ps. Exultate
deo adiutori nr̄o iubilate deo
iacob. ℣. Gloria. Oratio.
Deus qui apoſtolis tuis
ſanctū dediſti ſpm̄:conce-
de plebi tue pie petitionis effe
ctum: vt quibus dediſti fidem
largiaris et pacem. Per. i vni
tate eiuſdez ſpūſſancti. Lectio
actuum apoſtolorum. x. caplo
In diebus illis. Aperiens
petrus os ſuum dixit. Viri
frēs et pr̄es nobis precepit do
minus pplo et teſtificari: quia
ipe eſt qui cōſtitutus eſt a deo
iudex viuoꝝ et mortuoꝝ. Hu
ic om̄s pphete teſtimoniū phi
bent remiſſionē pctōꝝ accipe
per nomē eius oēs qui credūt
in eum. Adhuc loquēte petro
verba hec: cecidit ſpūſſanctus
ſup om̄s qui audiebāt verbuz
Et obſtupuerūt ex circūciſiōe
fideles qui venerāt cum petro

qui ⁊ in natões gr̃a ſpũſſancti
effuſa eſt. Audiebant em̃ illos
loquẽtes linguis ⁊ magnificã-
tes deũ. Tunc reſpõdit petrus
Nunq̃d aquã quis prohibere
poteſt vt nõ baptizent̃ hi qui
ſpm̃ſctm̃ acceperũt ſicut et nos
Et iuſſit eos baptizari in no-
mine dñi noſtri ieſu xp̃i. Allꝰa.
℣. Loquebant̃ varijs linguis
apl̃i magnalia dei Allꝰa. ℣. Ve
ni ſancte ſpũs. Infra octauam
quotidie dicit̃ proſa ſcꝫ Sãcti
ſpũs. vel Veni ſancte ſpiritus
Secundũ Johannẽ.iij. caplꝰo

IN illo tp̃e. Dixit ihs diſci-
pulis ſuis. Sic deus dilexit
mundũ vt filiũ ſuũ vnigenituꝫ
daret:vt oĩs q̃ credit in illũ nõ
peat ſed habeat vitã eternam.
Non em̃ miſit deus filiũ ſuuꝫ
in mundũ vt iudicet mundũ:ſꝫ
vt ſaluet̃ mundus p ip̃m. Qui
credit in eũ nõ iudicat̃:q̃ aũt ñ
credit iam iudicatꝰ eſt:q꞉ nõ cre
dit in noĩe vnigeniti filij dei.
Hoc eſt aũt iudiciũ q꞉ lux vẽit
in mũdũ ⁊ dilexerũt hoĩes ma
gis tenebras q̃ lucẽ. Erant em̃
eoꝝ mala opa. Oĩs em̃ q̃ ma-
le agit odit lucẽ. Et nõ vẽit ad
lucẽ vt nõ arguant̃ opera eius
Qui aũt facit veritatẽ: vẽit ad
lucẽ vt manifeſtent̃ opa eius:
quia in deo ſunt facta. Offer.
Intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſi
mꝰ dedit vocẽ ſuã:⁊ apparuerũt
fontes aquarũ allꝰa. Secreta.

PRopitius q̃s dñe hec do
na ſanctifica: ⁊ hoſtie ſpũ
alis oblatõne ſuſcepta:noſmet
ipſos tibi perfice munꝰ eternũ.
Per dñm. Cõio. Spũſſanctꝰ
docebit vos allꝰa q̃cũqꝫ dixero
vobis allꝰa allꝰa. Poſt cõionem

ADeſto dñe q̃s pplꝰo tuo:⁊
quẽ myſterijs celeſtibꝰ ibu
iſti:ab hoſtiuꝫ furore defende
Per. Feria tertia. Statio ad
ad ſanctã anaſtaſiã. Introitus

ACcipite iocũditatem
glorie veſtre allꝰa:gr̃as
agẽtes deo allꝰa:q̃ vos
ad celeſtia regna vocauit allꝰa
allꝰa allꝰa. ps. Attẽdite pplꝰe me
us legem meã:inclinate aurem
veſtram in verba oris mei. ℣.
Gloria patri et filio. Oratio.

ADſit nobis q̃s dñe v̾tus
ſpũſſcti:q̃ et corda nr̃a cle
mẽter expurget:⁊ ab oĩbꝰ tuea
tur aduerſis. Per.in vni.eiuſ.
Lectio actuũ apoſtoloꝝ.viij.c

IN diebꝰ illis. Cũ audiſſent
apl̃i q̃ erãt hieroſolymis q꞉
recepit ſamaria v̾bũ dei:miſe-
rũt ad eos petrũ ⁊ iohannem.
Qui cũ vidiſſent:orauerunt,p

ſpis vt acciperēt ſpm̄ſctm̄. Nō dū em̄ i queꝗ̄ illoꝝ venerat ſʒ baptizati tm̄ erāt i noīe dn̄i ie ſu. Tūc imponebāt man⁹ ſuꝑ illos ⁊ accipiebāt ſpm̄ſcm̄ Alł'a ℣. Spūſſanctus docebit vos q̄ cūqꝫ dixerovobis.alł'. ℣. Ueni ſctē ſpūs. Scdm Johem.x.ca.

IN illo tpe. Dixit ihs diſci pul'ſuis. Amē amē dico vobis. Qui nō intrat ꝑ oſtiuʒ in ouile ouiū:ſed adſcēdit aliūde ille fur eſt ⁊ latro. Qui autē in trat ꝑ oſtiū:paſtor ē ouiū. Hu ic oſtiarius aꝑit:⁊ oues vocez ei⁹ audiūt. Et ꝓprias oues vo cat noīatiʒ:⁊ educit eas. Et cū ꝓprias oues emiſerit:ante eas vadit:⁊ oues illū ſequunt̄: q̄a ſciūt vocē eius. Alienū aūt nō ſequūt̄ ſed fugiūt ab eo: q: nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓ uerbiū dixit eis ieſus: illi aūt nō cognouerūt q̄d loq̄ret̄ eis. Dixit ergo eis iterū ihs Amē amē dicovobis:q: ego ſuʒ oſti um ouiū. Oēs quotquot ante me venerūt fures ſunt ⁊ latro nes:ſed nō audierūt eos oues Ego ſum oſtiuʒ. Per me ſi q̄s introierit ſaluabit̄ ⁊ ingrediet̄ et egrediet̄ ⁊ paſcua inueniet. Fur nō venit niſi vt furetur:et mactet ⁊ ꝑdat. Ego veni vt vi tam habeāt:⁊ abūdāti⁹ hēant.

Offert. Portas celi aꝑuit dn̄s et pluit illis māna vt ederēt:et panē celi dedit illis panē āgeloꝝ mādncauit hō alł'a. Secr.

PUrificet noſ q̄s dn̄e munerıs pn̄tis oblatō ⁊ dignos ſacra ꝑticipatiōe efficiat. Per.

Cōio Spūs q̄ a pr̄e procedit alleluya:ille me clarificabit al leluya alleluya. Poſt cōionē.

MEntes nr̄as q̄s dn̄e ſpūſ ſanct⁹ diuīnis reꝑet ſacr̄is quia ipſe eſt remiſſio omnium peccatoꝝ. Per.in vni. eiuſdez

Feria quarta. Statio ad ſan ctam mariā maiorē. Introit⁹.

DEus dū egredieris corā pplo tuo alł'a: iter faciēs eis alł'a habitāſ i illis alł'a alł'a. ps. Exurgat de us et diſſipent̄ inimici ei⁹:⁊ fu giant q̄ oderūt eū a facie eius. ℣. Glł'a. Oremus. Et nō dicit̄ Flectam⁹ genua Leuate. Oro

MEntes nr̄as q̄s dn̄e paracli t⁹ q̄ a te ꝓcedit illuminet: et inducat in oēm ſicut tu⁹ ꝓmi ſit fili⁹ vitatē. Qui tecū in vni. eiuſdē. Lec. actuum aplo̅ꝝ.ij.c.

IN dieb⁹ illiſ. Stās petr⁹ cū vndecim leuauit vocē ſuaʒ: et locut⁹ eſt eis. Uiri iudei et q̄ habitatis hierl'm vniuerſi hoc

vobis notū ſit ꝛ aurib' pcipite
verba mea. Non eñ ſicut vos
eſtimatis hi ebrij ſunt: cum ſit
hora diei tertia Sꝫ hoc eſt qḋ
dictū ē p ꝓphā iohel. Et erit
in nouiſſimis dieb' dicit dñs
effundā de ſpū meo ſup oēm
carnē ꝛ ꝓphetabūt filij veſtri ꝛ
filie vrē. Iuuenes vri viſiones
videbūt: ꝛ ſeniores vri ſomnia
ſomniabūt. Et quidē ſup ſer-
uos meos ꝛ ſup ācillas meas
in dieb' illis effundā de ſpiritu
meo et ꝓphetabūt. Et dabo ꝓ
digia in celo ſurſum: ꝛ ſigna in
tr̄a deorſum ꝛ ſanguinē ꝛ ignē
et vaporē fumi. Sol ꝯuertet
in tenebras ꝛ luna ī ſanguinē:
anteꝗ̄ veniat dies dñi magn'
et manifeſt'. Et erit oīs ꝗcūqꝫ
inuocauerit nomē dñi ſaluus
erit. alla. ℣. Verbo dñi celi fir
mati ſunt: ꝛ ſpū oris ei' oīs vt'
coꝝ. Hic dr̄. Glīa in excelſis.
Poſtea ſequit Dñs vobiſcū
Preſta q̄s oṗs et Oro.
miſericors de' vt ſpūſſcūs
adueniens templū nos glorie
ſue dignāter inhabitādo ꝑfici
at. Per. in vnitate eiuſdem.
Ab hac die vſqꝫ ad dñicā ſe-
quentē poſt orōnē diei dr̄ orō
Eccl'ie tue. vel Deus oīm fid̄.
Lectio actuū apoſtoloꝝ. v. ca.

IN dieb' illis. Per man' au
tē apl'oꝝ fiebāt ſigna ꝛ ꝓdi
gia multa in plebe. et erāt vna
nimiter oēs ī porticu ſalomo-
nis. Ceteroꝝ aūt nemo aude-
bat ſe ꝯiūgere illis: ſꝫ magnifi
cabat eos ppl's: magis aūt au-
gebat credētiū in dño multitu
do viroꝝ ac mulierū: ita vt in
plateas eijcerēt infirmos ꝛ po
nerēt in lectulis ꝛ in grabatis
vt vēiēte petro ſaltē vmbra illi
us obūbraret quēꝗ̄ illoꝝ ꝛ li-
berarent ab infirmitatib' ſuis
Concurrebat aūt multitudo
vicinarū ciuitatū hierl'm affe-
rentes egros ꝛ vexatos a ſpiri
tibus immūdis qui curabant
oñs. All'a. ℣. Veni ſctē ſpūs.
Secundū Johannē. vi. capl'o

IN illo tpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis. Nemo pōt ve
nire ad me: niſi pr̄ q̄ miſit me
traxerit eū. Et ego reſuſcitabo
eū ī nouiſſimo die. Eſt ſcriptū
in ꝓphetis. Et erūt oñs doci-
biles dei. Oīs q̄ audiuit a pr̄e
et didicit venit ad me. Nō q̄a
patrē vidit quiſꝗ̄: niſi is q̄ eſt
a deo hic vidit patrem Amen
amē dico vobis. q̄ credit in me
hꝫ vitā eternā. Ego ſum pāis
vite. Patres vri mādūcauerūt
māna in deſerto et mortui ſūt

Hic eſt panis de celo deſcēdēſ vt ſi q̄s ex ipo māducauerit n̄ moriaṫ. Ego ſum panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdi. Si q̄s manducauerit ex hoc pane viuet i eternū. Et panis quē ego dabo caro mea eſt p mūdi vita Offer. Meditabor i mādatis tuis q̄ dilexi valde: ⁊ leuabo man⁹ meaſ ad mādata tua que dilexi all'a. Secreta. Accipe q̄s dn̄e munus oblatū ⁊ dignanṫ opare: vt qd̄ myſterijs agimus pijs effectib⁹ celebremus. Per. Cōio. Pacē meam do vobis alleluya: pacē relinquo vobis alleluya alleluya. Poſt cōio. Sumentes dn̄e celeſtia ſacramēta: q̄s clemētiā tuā vt qd̄ ore tpaliter gerim⁹: eternis gaudijs conſeq̄mur. Per.

Feria.v.ſtatio ad ſctū̄ laurentiū officiū miſſe ⁊ orōnes reſumunṫ de die penthe. Introit⁹ Spūs dn̄i repleuit. Oratio. De⁹ q̄ hodierna die ⁊c. Lectio actuum apoſtolorum. viij.cap. In dieb⁹ illis. Philipp⁹ deſcendēs in ciuitatē ſamarie p̄dicabat illis xp̄m. Intēdebāt aūt turbe his q̄ a philippo dicebanṫ vnanimiter: audiētes ⁊ vidētes ſigna q̄ faciebat. Multi eñ̄ eorum qui habebāt ſpūs inmūdos clamātes voce magna exibant. Multi aūt paralitici ⁊ claudi curati ſūt. Factū eſt ergo gaudiū magnū in illa ciuitate. Scd̄m Lucam.ix.ca. In illo tpe. Cōuocatis ieſus duodeciꝫ aplis dedit illis virtutē et ptātem ſup om̄ia demonia: et vt lāguores curarent. Et miſit illos p̄dicare regnum dei: et ſanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neq̄ virgā: neq̄ peram: neq̄ panē: neq̄ pecuniaꝫ: neq̄ duas tunicas habeatis. Et in quācūq̄ domū itraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et q̄cūq̄ nō receperīt vos exeūtes de ciuitate illa: etiā puluerē pedū veſtroꝝ excutite in teſtimoniū ſup̄ illos. Egreſſi aūt circuibāt p caſtella: euāgelizātes et curātes vbiq̄.

Feria.vi.ſtatio ad ſcōs.xij.aplos. Introit⁹ Repleaṫ os meuꝫ laude tua all'.: vt poſſiꝫ cātare all'a: gaudebūt labia mea dum cantauero tibi all'a all'a. ps In te dn̄e ſperaui nō cōfundar in eternū in iuſtitia tua libera me et eripe me. ℣ Gloria patri. Oratio Da q̄ſum⁹ ecclīe tue miſericors de⁹: vt ſpiritu ſancto

ꝯgregata hoſtili nullatenꝰ in-
cuſione turbetur. Per in vni.
eiuſdē. Lec. Johelis pphe.ij.c.

HEc dicit dñs deus. Exul-
tate filie ſyō: ⁊ letamini i
dño deo vr̃o: q: dedit vobiſ do
ctorē iuſtitie: ⁊ deſcēdere faciet
ad vos hymbrē matutinū ⁊ ſe
rotinū ſicut a principio. Et im
plebunt horrea vr̃a frumēto ⁊
redūdabunt torcularia vino ⁊
oleo. Et cōedetis veſcētes ⁊ ſa-
turabimini. Et laudabitis no
mē dñi dei vr̃i q̄ fecit vobiſcū
mirabilia. Et nō ꝯfundet po
pulꝰ meꝰ in ſempitnū: ⁊ ſcietis
q: in medio iſrael ego ſum. Et
ego dñs deꝰ vr̃: et nō eſt āplius
et nō ꝯfundet ppl's meꝰ i etnū
Ait dñs ops. All'a. ℣. O q̄ bo
nus ⁊ ſuauis eſt dñe ſpūs tuus
in nobis All'a. ℣. Veni ſancte
ſpūs. Scdm Lucam.v.caplo.

IN illo tpe. Factū eſt in vna
dierū: ⁊ ih̄s ſedebat docens
Et erant phariſei ſedētes ⁊ le
giſdoctores q̄ venerāt ex oī ca-
ſtello iudee ⁊ galilee ⁊ hierl'm
et vtꝰ dñi erat ad ſanandū eos
Et ecce viri portantes in lecto
hoīem q̄ erat paraliticꝰ ⁊ que-
rebant eū inferre ⁊ ponere āte
eū. Et nō inuenīētes qua pte
illū inferrēt pre turba: aſcēde
runt ſup tectū: ⁊ p tegulas ſub
miſerūt illū cū lecto in mediū
ante ieſū. Quoꝝ fidē vt vidit
dixit. Hō remittunt tibi pctā
tua. Et ceperūt cogitare ſcribe
et phariſei dicētes. Quis eſt h
q̄ loquit blaſphemias? Quis
poteſt dimittere peccata niſi
ſolus deus? Ut cognouit autē
ieſus cogitatōes eoꝝ: r̄ndēs di
xit ad illos. Quid cogitat̄ ma
la in cordibus vr̃is? Quid ē fa
ciliꝰ dicere: dimittunt tibi pec
cata tua: an dicere ſurge ⁊ ābu
la? Ut ſciatis aūt q: filiꝰ hoīs
hȝ ptātem in terra dimittendi
pctā ait paralitico. Tibi dico
ſurge: tolle lectū tuū ⁊ vade in
domū tuā. Et ꝯfeſtim ſurgens
corā illis tulit lectū in quo iace
bat ⁊ abijt i domū ſuā magni-
ficās deū. Et ſtupor app̄hēdit
oēs ⁊ magnificabāt deum. Et
repleti ſunt oēs timore dicētes
q: vidimus mirabilia hodie.
Offert. Lauda aīa mea dñm
laudabo dñȝ i vita mea: pſallā
deo meo q̄diu ero all'a. Secr.

SAcrificia dñe tuis oblata
ꝯſpectibꝰ ignis ille diuinꝰ
aſſumat: q̄ diſcipuloꝝ xp̄i filij
tui p ſpm̄ſanctū corda ſuccēdit.
Per eū.i vni.eiuſ. Cōio. Nō
vos relinquā orphanos veniā

ad vos iterũ allᷓa: et gaudebit coꝛ vẽſtrũ allᷓa allᷓa. Poſt cõio.

Sumpſimꝰ dñe ſacri dona myſterij humiliter depcã tes: vt que in tui cõmemoratõe nos facere pꝛecepiſti: in noſtre ꝓficiant infirmitatis auxiliũ. Qui viuis. Sabbato Statio ad ſanctũ Petrum. Introitus

Charitas dei diffuſa ẽ in coꝛdibus vr̃is allᷓa: ꝑ inhabitantẽ ſpm̃ eiꝰ in vobis allᷓa allᷓa. ps. Bñdic aĩa mea dñm ⁊ oĩa q̃ intra me ſunt nõi ſctõ eiꝰ. ℣. Glᷓia. Oro nes ſubſcripte dicunt ſine Fle ctamus genua Leuate. Oro.

Mentibꝰ noſtris q̃s domi ne ſpm̃ſanctũ benignꝰ in funde: cuiꝰ et ſapiã cõditi ſumꝰ et pꝛouidẽtia gubernam̃. Per in vni. eiuſ. Pꝛophetia pꝛima Lectio Johelis ꝓphete. ij. caꝰ

Hec dicit dñs deus Effun dam de ſpũ meo ſuꝑ oẽm carnẽ et ꝓphetabũt filij veſtri et filie veſtre. Senes vr̃i ſõnia ſomniabunt: ⁊ iuuenes vr̃i vi ſiones videbũt. Sed et ſuꝑ ſer uos meos ⁊ ancillas meas ĩ di ebus illis effundã de ſpũ meo ⁊ ꝓphetabũt. Et dabo ꝓdigia in celo ſurſum: ⁊ ſigna in terra deoꝛſum: ſanguinẽ et ignẽ ⁊ va poꝛẽ fumi. Sol ꝯuertet̃ in te nebꝛas ⁊ luna in ſanguinẽ ãte q̃ veniat dies dñi magnꝰ ⁊ hoꝛ ribilis. Et erit oĩs q̃cũq; inuo cauerit nomen dñi ſaluus erit. Allᷓa. ℣. Spũs eſt q̃ viuificat caro aũt nõ ꝓdeſt q̃cq̃. Oro.

Illo nos igne q̃s dñe ſpiritꝰ ſanctꝰ inflãmet: quẽ dñs nr̃ ieſus xp̃s miſit in terrã ⁊ volu it vehemẽter accẽdi. Qui tecũ in vni. eiuſdẽ. Pꝛophetia ſcd̃a Lectio libꝛi leuitici. xxiij. caꝑ.

In diebus illis. Locutꝰ eſt dñs ad moyſen dicẽs. Loq̃ re filijs iſrl̃: ⁊ dices ad eos. Cũ igreſſi fueritis terrã quã dabo vobis ⁊ meſſueritis ſegetẽ fere tis manipulos ſpicarũ pꝛimi tias meſſis veſtre ad ſacerdotẽ qui eleuabit faſciculũ coꝛã do mino vt acceptabile ſit ꝓ vobis altera die ſabbati et ſctĩficabit illũ. Numerabitis ergo ab ip ſo die in quo obtuliſtis mani pulos pꝛimitiarũ: ſeptẽ hebdo madas plenas vſq; ad alterum diẽ expletiõis hebdomade ſe ptime: et ſic offeretis ſacrificiũ nouũ dño ex oĩbus hĩtaculis vr̃is. Panes pꝛimitiarũ duos de duabus decimis ſile quos eleuabit ſacerdos coꝛam dño. Cũq; eleuauerit eos ſacerdos

cū panibus primitiarū corām dn̄o: cedēt in vſum eius. Et vocabitis hunc diē celeberrimū atq̧ ſanctiſſimū. Omne op⁹ ſeruile nō facietis in eo. Legitimū ſempiternū erit in cūctis habitaculis et gn̄ationib⁹ vr̄is: dicit dn̄s op̄s. All'a. ℣. Spirit⁹ eius ornauit celos. Oratio.

DEus ꝗ ad aīarū medelā ieiunij deuotōe caſtigari corpa ꝑcepiſti: ꝯcede nobis ꝓpitius et mēte et corpe ſēꝑ tibi eē deuotos. Per. Prophetia iij. Lectio libri deutro. xxvi. c

IN dieb⁹ illis. Dixit moyſes. Audi iſrl' q̄ ego ꝑcipio tibi hodie. Cū intraueris trā quā dn̄s deus tu⁹ tibi datur⁹ eſt poſſidēdā ⁊ obtinueris eā atq̧ habitaueris in ea: tolles de cūctis frugibus tuis primitias et pones in cartallo: ꝑgeſq̧ ad locū quē dn̄s deus tu⁹ elegerit vt ibi inuocet nomē eius. Acceſeſq̧ ad ſacerdotē ꝗ fuerit ī diebus illis ⁊ dices ad eū. Profiteor hodie corā dn̄o deo tuo ꝗ exaudiuit nos ⁊ reſpexit humilitatē nr̄aʒ ⁊ laborē atq̧ anguſtias ⁊ eduxit nos d̾ egypto in manu forti ⁊ brachio extento: ingētiq̧ pauore in ſignis atq̧ portētis: ⁊ introduxit ad locum iſtū: ⁊ tradidit nobis traʒ lacte et melle manantē. Et idcirco nūc offero primitias frugū tre quā dn̄s de⁹ tu⁹ dedit mihi. Et dimittet eas ī cōſpectu dn̄i dei tui: ⁊ adorato dn̄o deo tuo epulaberis ī oībus bonis que dn̄s deus tu⁹ dederit tibi. All'a. ℣. Dum complerent dies penthecoſtes erant omnes pariter dicentes. Oratio.

PReſta q̄s op̄s de⁹ vt ſalutaribus ieiunijs eruditi: ab oībus etiā vitijs abſtinētes ꝓpitiationē tuā facilius impetremus. Per. Prophetia iiij. Lectio libri Leuitici. xxvi. cap

IN dieb⁹ illis. Dixit dn̄s ad moyſen. Loq̄re filijs iſrael et dices ad eos. Si in ꝑceptis meis ambulaueritis: ⁊ mādata mea cuſtodieritis ⁊ feceritis ea: dabo vobis pluuias tꝑib⁹ ſuis: ⁊ tra gignet germē ſuū: ⁊ pomis arbores replebunt. Apprehēdet meſſiū tritura vindemiā: ⁊ vindemia occupabit ſementē. Et cōedetis panē vr̄m ī ſaturitate: ⁊ abſq̧ pauore habitabitis in tra vr̄a. Dabo pacē ī finib⁹ vr̄is: dormietis ⁊ n̄ erit ꝗ exterreat: auferā malas beſtias a vobis ⁊ gladi⁹ nō trāſibit terminos veſtros. Perſeq̄mi-

ni inimicos veſtros: ⁊ corruent
corā vobis. Perſeq̄ntur quiq̄
de vr̄is centū alienos: ⁊ centū
ex vobis decē millia Cadēt ini
mici veſtri in cōſpectu vr̄o gla
dio. Reſpiciā vos ⁊ creſcere fa
ciā. Multiplicabimini ⁊ firma
bo pactū meū vobiſcū. Et cō-
edetis vetuſtiſſima veterum ⁊
nouis ſupuenientib' vetera ꝓij-
cietis. Ponā tabernaculū in
medio vr̄i: ⁊ nō abijciet vos vl
tra aīa mea. Ambulabo inter
vos ⁊ ero veſter de': voſq̄ erit
ppl's me' Dicit dn̄s oꝑs All'a.
℣. Veni ſctē ſpiritus. Oratio.
Preſta q̄s oꝑs de' ſic nos
ab epulis carnalib' abſti-
nere: vt a vitijs irruentib' pari
ter ieiunem'. Per. Prophetia
quinta. Lectio Danielis ꝓphe
te. iij. capitulo
In dieb' illis. Angel' dn̄i de
ſcendit cū azaria ⁊ ſocijs ei'
in fornacē: et excuſſit flāmam
ignis de fornace: ⁊ fecit mediū
fornacis quaſi ventū roris flan
tem. Flāma aūt diffuſa eſt ſuꝑ
fornacē cubit' q̄dragita nouē:
⁊ incēdit quos repit iuxta for-
nacē de chaldeis miſtros regis
qui eā incēdebāt. Illos aūt nō
tetigit omnino ignis neq̄ ꝯtri
ſtauit: nec quicq̄ moleſtie intu
lit. Tūc hi tres q̄ſi ex vno ore
laudabāt ⁊ glorificabāt ⁊ bn̄di
cebant deū in fornace dicētes
All'a. ℣. Bn̄dict' es dn̄e de' pa
trū nr̄orum ⁊ laudabilis in ſecl'a.
Finito vſu dr̄ Gl'ia in excelſis
Seq̄tur. Dn̄s vobiſcū. Orō.
Deus q̄ tribus pueris mi-
tigaſti flāmas igniū: cōce
de ꝓpiti': vt nos famulos tuos
nō exurat flāma vitiorum. Per.
Ep'la ad. Romanos. v. capi.
Frēs. Juſtificati igitur ex
fide pacē habeamus ad
deū ꝑ dn̄m nr̄m ieſuz xp̄z: per
quē ⁊ acceſſum habeam' ꝑ fi-
dem in grām iſtaz in q̄ ſtam' ⁊
gloriamur in ſpe glorie filiorum
dei. Nō ſolū aūt ſz ⁊ gloriam̄
in tribulationib': ſciētes q: tri
bulatio patientiā oꝑatur: pati
entia aūt ꝓbatōem: ꝓbatio ve
ro ſpez. Spes aūt nō cōfūdit
q: charitas dei diffuſa ē in cor
dibus noſtris ꝑ ſpiritū ſanctū
qui dat' eſt nobis. Grad. Lau
date dn̄m omnes gentes ⁊ col-
laudate eum oēs ppl'i. ℣. Om̄
confirmata eſt ſuper nos miſe
ricordia eius: ⁊ veritas dn̄i ma
net in eternum. Poſtea ſequit̄
proſa. Sancti ſpiritus. Se-
cundū lucam. In illo tp̄e Sur
gens ieſus de ſynagoga. Req

re in feria.v.poſt dn̄icā tertiaꝫ
q̄drageſime. Offer. Dn̄e deus
ſalutis mee ī die clamaui ⁊ no
cte corā te intret orō mea in cō
ſpectu tuo dn̄e alla. Secreta.
Ut accepta tibi ſint domīe
noſtra ieiunia p̄ſta nobis
q̄s huiꝰ munere ſacramenti pu
rificatū tibi pectꝰ offerre. Per
Cōio. Spūs vbi vult ſpirat ⁊
vocē eiꝰ audis alla: ſꝫ neſcis vn̄
vēiat aut q̇ vadat alla alla all.
Prebeāt nobis Poſtcō.
dn̄e diuinū tua ſctā feruo
rem quo eoꝝ pariter ⁊ actu de
lectemur ⁊ guſtu. Per. In fe-
ſto trinitatis. Introitus.
Benedicta ſit ſan-
cta trinitas atq̄ ī
diuiſa vnitas cōfi
tebimur ei q: fe-
cit nobiſcū miſeri
cordiaꝫ ſuā. ps. Bn̄dicamꝰ pa
treꝫ ⁊ filiū cū ſctō ſpū. ℣. Glā.
Omnipotens ſem Orō.
piterne deus qui dediſti
famulis tuis in cōfeſſione ve-
re fidei eterne trinitatis glori-
am agnoſcere: ⁊ in potētia ma
ieſtatis adorare vnitatem que
ſumus, vt eiuſdē fidei firmita-
te ab oībus ſemꝑ muniamur
aduerſis. Per. Lectō libri apo
calipſis bti iohānis apl'i. iiij. c.

In diebꝰ illis. Ecce ego io-
hannes vidi oſtiū apertū ī
celo ⁊ vox prima quā audiui
tanq̄ tube loquētis mecuꝫ di-
cens. Aſcende huc ⁊ oſt̄dā tibi
que oportet fieri cito poſt hec.
Statim fui in ſpū ⁊ ecce ſedes
poſita erat in celo. Et ſupra ſe
dem ſedens. Et qui ſedebat ſi-
milis erat aſpectui lapidis ia-
ſpidis ⁊ ſardini. Et yris erat
in circuitu ſedis ſimilis viſioni
ſmaragdine. Et in circuitu ſe-
dis ſedilia viginti quattuor ſe
niores ſedētes circūamicti ve-
ſtimētis albis ⁊ in capitibꝰ eoꝝ
corone aureę. Et de throno ꝓ
cedebāt fulgura ⁊ voces ⁊ to-
nitrua. Et ſeptē lāpades ardē
tes ante thronū q̇ ſunt ſeptem
ſpiritus dei. Et in conſpectu
ſedis tanq̄ mare vitreū ſimile
criſtallo. Et in medio ſedis ⁊ ī
circuitu ſedis quattuor aīalia
plena oculis ante ⁊ retro. Et
aīal primū ſimile leoni Et aīal
ſcdm ſimile vitulo. Et tertium
animal hn̄s faciē q̄ſi hoīs. Et
quartū aīal ſimile aquile volā
ti. Et quattuor aīalia ſingula
eorum habebant alas ſenas. ⁊
in circuitu et intus plena ſunt
oculis. Et requiē non hēbant
die ac nocte dicentia. Sanctꝰ

ſanctus. ſctūs. dominꝰ deus oi-
potēs qui erat ꝛ qui eſt et qui
venturus eſt. Et cū darēt illa
q̄ttuoꝛ aīalia glīam ꝛ honoꝛē.
et benedictionē ſedēti ſup thꝛo
nū viuēti in ſecl'a ſeculoꝝ. pci
debant viginti quattuoꝛ ſenio
res ante ſedētē in thꝛono. Et
adoꝛabāt viuētē i ſecl'a ſecloꝝ.
Grad. Bñdictus es dñe qui
intueris abyſſos: et ſedes ſup
cherubin. ℣. Bñdictꝰ es dñe in
firmamēto celi ꝛ laudabilis in
ſecula. all'a. ℣. Benedictus es
dñe deꝰ patrū noſtroꝝ ꝛ lauda
bilis in ſecula. Euangeliū ſm
iohannē. Erat hō ex phariſe-
s nichodemus nomīe ꝛc. Re
q̄re i feſto inuētiōis ſctē crucis.
Offer. Bñdictus ſit pr̄ vni-
genituſq; filiꝰ dei ſctūs quoq;
ſpūs: q: fecit nobiſcū miaꝫ ſuā
SAnctifica q̄s dñe Secre.
deꝰ noſter p tui nōis inuo
catōem huiꝰ oblationis hoſtiā
et per eā noſmetipſos tibi pfi-
ce munꝰ eternū. Per. Prefatō.
Eterne deus. Qui cū vnigeni
to tuo. Cōio. Bñdicimꝰ deū
celi ꝛ coꝛā oībus viuētibꝰ cōfite
bimur ei quia fecit nobiſcum
miſericoꝛdiā ſuā. Poſtcōio.
PRoficiat nobis ad ſalutē
coꝛpoꝛis ꝛ anime dñe deꝰ
noſter huiꝰ ſacramēti ſuſceptio
et ſempiṫne ſctē trinitatis eiuſ
demq; īdiuidue vnitatis cōfeſ
ſio. Per. Dñica. i. poſt pēthe.
DOmine ī tua Intro.
miſericoꝛdia ſpaui. ex
ultauit coꝛ meū in ſa-
lutari tuo: cātabo dño qui bo-
na tribuit mihi. ps. Uſq; quo
dñe obliuiſceris me ī finē vſq;
quo auertis faciē tuam a me.
℣. Gloꝛia patri. Orō.
DEus in te ſperātiū foꝛti
tudo: adeſto ꝑpitius īuo
cationibus nr̄is: q: ſine te nihil
poteſt moꝛtalis infirmitas: pꝛe
ſta auxiliū grē tue: vt ī exequē-
dis mandatis tuis ꝛ voluntate
tibi ꝛ actōe placeamꝰ. p. dñm.
Epl'a bti Johis apl'i. i. ca. iiij.
CHariſſimi. Deꝰ charitas
ē. In hoc appuit charitas
dei in nobis: qm̄ filiū ſuū vni-
genitū miſit deus in mūdū vt
viuamꝰ p eū. In hoc eſt chari-
tas: nō quaſi nos dilexerimus
deum: ſꝫ qm̄ ipſe pꝛioꝛ dilexit
nos ꝛ miſit filiū ſuū ꝑpiciatō-
nem pꝛo pctīs noſtris. Chariſ
ſimi: ſi ſic deꝰ dilexit nos ꝛ nos
debemꝰ inuicē diligere. Deum
nemo vidit vnq̄. Si diligamꝰ
inuicē: deus in nobis manet: et
charitas eiꝰ in nobis pfecta eſt

In hoc itelligimꝰ qm̄ in eo ma
nemus ⁊ ip̄e in nobis: qm̄ de
ſpū ſuo dedit nobis. Et nos vi
dimꝰ ⁊ teſtificamur: qm̄ pr̄ mi-
ſit filiū ſuuʒ ſaluatorē mundi.
Quiſq̄s cōfeſſus fuerit qm̄ ie-
ſus eſt filiꝰ dei: deꝰ in eo manet
et ipſe in deo. Et nos cognoui
mus ⁊ credimꝰ charitati quaʒ
hʒ deus ī nobis. Deꝰ charitas
eſt. Et qui manet in charitate:
in deo manet: ⁊ deꝰ in eo. In
hoc ꝑfecta eſt charitas dei no-
biſcū: vt fiduciā hēamus ī die
iudicij: q: ſicut ille eſt ⁊ nos ſu-
mus in hoc mūdo. Timor nō
eſt ī charitate: ſʒ ꝑfecta chari-
tas foras mittit timorē: qm̄ ti-
mor penā hʒ. Qui aūt timet:
nō eſt ꝑfectꝰ in charitate. Nos
ergo diligamꝰ deū: qm̄ deꝰ pri
or dilexit nos. Si q̄s dixerit:
qm̄ diligo deū ⁊ fratrē ſuū ode
rit: mēdax ē. Qui eī nō diligit
fratrē ſuū quē videt: deū quē n̄
videt quō pōt diligere? Et h̄
mādatū habemꝰ a deo: vt q̄ di
ligit deū diligat ⁊ fratrē ſuuʒ.
Grad. Ego dixi dn̄e miſerere
mei: ſana aīaʒ meā qm̄ peccaui
tibi. ℣. Beatꝰ q̄ intelligit ſuꝑ
egenū ⁊ pauperē: in die mala
liberabit eū dn̄s. All'a. ℣. Ver
ba mea auribꝰ ꝑcipe dn̄e intel
lige clamorē meū. ſʒ lucā. vi. c.

In illo tpe. Dixit iħs diſci
pulis ſuis. Eſtote miſerico-
des ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſericors ē.
Nolite iudicare ⁊ nō iudica-
bimini. Nolite cōdēnare: ⁊ nō
cōdēnabimini. Dimittite ⁊ di-
mittemini. Date ⁊ dabit̄ vobis
Mēſurā bonā ⁊ cōfertā ⁊ coa
gitatam ⁊ ſupeffluentē dabūt
in ſinū vr̄m. Eadē q̄ppe men-
ſura qua mēſi fueritis remetie
tur vobis. Dicebat aūt illis et
ſimilitudinē. Nunq̄d pōt cecꝰ
cecū ducere? Nōne ambo in
foueā cadūt? Nō eſt diſcipulꝰ
ſuꝑ magiſtrū. Perfectꝰ aūt oīs
erit ſi ſit ſicͭ magr̄ eiꝰ. Quid au
tē vides feſtucā in oclo fr̄is tui:
trabē aūt q̄ in oclo tuo ē nō cō
ſideras? Aut quō poteris dice
re fratri tuo? Frat: ſine eijciā
feſtucā de oclo tuo ip̄e trabē i
oculo tuo nō vides? Hypocri
ta eijce primū trabē de oculo
tuo: ⁊ tūc ꝑſpicies vt educas fe
ſtucā de oculo fr̄is tui. Offer.
Intende voci oŕonis mee rex
meꝰ ⁊ deꝰ meus: qm̄ ad te orabo

Hoſtias nr̄as Secre. dn̄e
dn̄e tibi dicatas q̄s placa-
tus aſſume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis
tribue ꝓuenire ſubſidiū. Per.
Cōio. Narrabo oīa mirabi-

lia tua: letabor ⁊ exultabo in te
pſallã nõi tuo altiſſime. P'cõ.
T Antis dñe repleti muneri
bus p̃ſta q̃s: vt ⁊ ſalutaria
dona capiam' : et a tua nunq̃
laude ceſſemus. Per. In feſto
glorioſiſſimi corporis xpi. Intro.
C Ibauit eos ex adipe
frumenti all'a: ⁊ de pe
tra melle ſaturauit
eos all'a all'a all'. Ps. Exultate
deo adiutori nr̃o: iubilate deo
iacob. ℣. Gloria. Oratio.
D Eus qui nobis ſub ſacro
mirabili paſſiõis tue me
moriã reliquiſti: tribue q̃s ita
nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſa-
cra myſteria venerari: vt redẽ-
ptionis tue fructũ in nobis iu-
giter ſentiamus. Qui viuis.
Epiſtola ad Corinth. i. ca. xj.
F Ratres Ego enĩ accepi a
dño qd et tradidi vobis
q̃m dñs ieſus in qua nocte tra-
debat accepit panem: et gr̃as
agens fregit ⁊ dixit. Accipite
⁊ mãducate h' eſt corpus meũ
qd pro vobis tradet. Hoc faci
te in meã cõmemorationẽ. Si
militer ⁊ calicẽ poſtq̃ cenauit
dicẽs. Hic calix nouũ teſtamẽ-
tuz eſt in meo ſanguĩe. Hoc fa
cite quotiẽſcũq̃ ſumitis ĩ meã
cõmemoratõem. Quotiẽſcũq̃
enĩ mãducabitis panẽ hũc ⁊ ca
licẽ bibetis: mortẽ dñi anũcia-
bitis donec veniat. Itaq̃ q̃cun
q̃ mãducauerit panẽ vel bibe
rit calicẽ dñi indigne reus erit
corporis ⁊ ſanguinis dñi. Probet
aũt ſeipm hõ: ⁊ ſic de pane il-
lo edat: ⁊ de calice bibat. Qui
enĩ mãducat ⁊ bibit ĩdigne iu-
diciũ ſibi mãducat ⁊ bibit: nõ
diiudicãs corpus dñi. Grad.
Oculi oĩm in te ſperãt dñe: et
tu das illis eſcam ĩ tpe oportu
no. ℣. Aperis tu manũ tuã ⁊ ĩ-
ples oẽ aĩal bñdictione. All'a.
℣. Caro mea vere eſt cib' ⁊ ſan
guis me' vere eſt pot': q̃ mãdu
cat meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſan-
guinẽ ĩ me manet ⁊ ego in eo.
L Auda ſyon ſalua Proſa.
torẽ: lauda ducẽ ⁊ paſtorẽ ĩ
hymnis ⁊ canticis. Quãtum
põt tm̃ aude: q2 maior oĩ lau-
de nec laudare ſufficis. Lau-
dis thema ſpecialis. panis vi-
uus ⁊ vitalis hodie pponitur.
Quẽ in ſacre mẽſa cene turbe
fratrẽ duodene datũ nõ ambi
gitur. Sit laus plẽa ſit ſonora
ſit iocunda ſit decora: mentis
iubilatio. Dies enim ſolennis
agitur in qua menſe prima re-
colitur huius ĩſtitutio. In hac
mẽſa noui regis nouũ paſcha

noue legis:phaſe vetus termi
nat. Vetuſtatē nouitas vmbra
fugat veritas.noctem lux illu⸗
minat. Qḋ i cena xp̄s geſſit fa
ciendū h̄ exp̄ſſit in ſui mēoriā.
Docti ſacris inſtitutis panē vi
num i ſalutis cōſecramꝰ hoſtiā.
Dogma dat̃ xp̄ianis q̄ in car
nē trāſit panis:⁊vinū i ſangui
nē. Qḋ nō capis qḋ nō vides:
aīoſa firmat fides p̄ter rerū or
dinē. Sub diuerſis ſpēbus ſi⸗
gnis tm̄ ⁊ nō rebꝰ latēt res exi⸗
mie. Caro cibꝰ ſanguis potꝰ
manet tm̄ xp̄s totus ſub vtraqꝫ
ſpecie. A ſumente non cōciſus
nō cōfractus nō diuiſus īteger
accipit̃. Sumit vnus ſumunt
mille:quātū iſti tm̄ ille nec ſum
ptus cōſumitur. Sumūt boni
ſumūt mali:forte tm̄ ineq̄li:vite
vel interitus Mors eſt malis:
vita bonis:vide paris ſumptō
nis q̄ ſit diſpar exitus. Fracto
demū ſacr̃o: ne vacilles ſꝫ me
mēto:tm̄ eē ſub fragmēto quā
tuꝫ toto tegitur. Nulla rei ſit
ſciſſura:ſigni tm̄ fit fractura q̄
nec ſtatꝰ nec ſtatura ſignati mi⸗
nuitur. Ecce panis angelorū
factꝰ cibus viatorū:vere panis
filiorꝝ:nō mittēdꝰ canibꝰ. In fi
guris p̄ſignat̃:cū yſaac imola
tur agnꝰ paſche deputat̃: dat̃
māna patribus. Bone paſtor
panis vere ieſu nr̄i miſerere:tu
nos paſce nos tuere:tu nos bo
na fac videre i t̃ra viuētiū Tu
qui cūcta ſcis ⁊ vales: qui nos
paſcis hic mortales:tu nos ibi
cōmenſales:coheredes ⁊ ſoda
les fac ſcōrum ciuium. Amen.

Secundū Johannem. vi. ca.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus di⸗
ſcipulis ſuis ⁊ turbis iude⸗
orum. Caro mea vere eſt cibꝰ ⁊
ſanguis meꝰ vere ē potꝰ. Qui
manducat meā carnē et bibit
meū ſanguinē in me manet et
ego in illo. Sicut miſit me vi⸗
uens pr̄: ⁊ ego viuo ꝓpter pa⸗
trē: Et qui mādụcat me ipſe vi
uet ꝓpter me. Hic eſt panis q̄
de celo deſcendit. Nō ſicut mā
ducauerūt pr̄es veſtri manna
et mortui ſunt. Qui mādụcat
hūc panē viuet i et̃nū. Offer.
Sacerdotes dn̄i incēſuꝫ ⁊ pa
nes offer̃t deo: ⁊ ideo ſcti erūt
deo ſuo ⁊ nō polluēt nomē eiꝰ

ECcleſie tue Secre. alla.
q̄s dn̄e vnitatis ⁊ pacis ꝓ
pitiꝰ dona cōcede: q̄ ſub oblatis
muneribꝰ myſtice deſignātur.
Per. Prefatio. Quia ꝑ incar
nati v̄bi. ⁊c. Et dr̄ ꝑ tota octa.
Cōio. Quotienſcūqꝫ māduca
bitis panē hūc ⁊ calicē bibetis

morte dñi annūtiabitis donec veniat: itaqꝫ quicūqꝫ manducauerit vel biberit calicē domini indigne reus erit corpis et sanguinis dñi allā. Post cōionē

Hac nos qs dñe diuinitatis tue sempiterna fruitōe repleri: quā p̄ciosi corporis ⁊ sanguinis tui tp̄alis pceptio prefigurat. Qui viuis. Dñica scda post penthe. Introit.

f Factus est dñs ꝓtector meus et eduxit me in latitudine: saluum me fecit qm̄ voluit me. ps. Diligā te domie fortitudo mea: dñs firmamentum meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meus. ℣. Glia. Oratio.

Sancti nois tui dñe timorē parit' ⁊ amorē fac nos habere ppetuum: qꝛ nunqꝫ tua gubernatōe destituis: quos in soliditate tue dilectōis istituis Per. Epla bti Jobis.i.ca.iij.

Charissimi. Nolite mirari si odit vos mūd'. Nos scim' qm̄ trāslati sum' de morte ad vitā: qm̄ diligimus fratres. Qui nō diligit manet in morte. Ois em̄ q̄ odit fratrē suum homicida est. Et scitis qm̄ ois homicida nō hꝫ vitā eternam in se manētē. In hoc cognouimus charitatē dei: qm̄ ille ꝓ nobis aiam suā posuit: ⁊ nos debemus ꝓ fratrib' aiaꝫ ponere Qui habuerit substātiā mūdi hui' et viderit fratrē suū necessitatē habere: ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quō charitas dei manet in eo. Filioli mei nō diligam' v̄bo neqꝫ lingua: sꝫ ope et v̄itate. Grad. Ad dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. ℣. Dñe libera aiam meā a labijs iniqs ⁊ a lingua dolosa. allā. ℣. Dñe de' me' in te spaui saluū me fac ex oib' pseq̄ntib' me ⁊ libera me. Scdꝫ Lucam

In illo tēpe. Dixit iħs discipulis suis pabolaꝫ hanc. Homo quidā fecit cenaꝫ magnā: ⁊ vocauit multos. Et misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt: qꝛ parata sūt oia. Et ceperūt oēs simł' excusare. Prim' dixit ei. Villā emi: ⁊ necesse habeo exire et videre illā. Rogo te habe me excusatū. Et alr' dixit. Juga boū emi q̄nqꝫ ⁊ eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Vxorē duxi: ⁊ ideo nō possuꝫ venire. Et reuersus ꝯu': nūtiauit hec dño suo Tūc iratus pr̄familias dixit seruo suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ paupes ac debiles xiiij.c.

cecos et claudos introduc huc
Et ait ſuus. Dñe factuꝫ eſt vt
impaſti: ꝛ adhuc locus eſt. Et
ait dñs ſuo. Exi i vias ꝛ ſepes
ꝛ cõpelle intrare: vt impleatur
dom⁹ mea. Dico aũt vobis ꝙ
nemo viroꝝ illorũ qui vocati
ſunt guſtabit cenã meã. Offer.
Domine cõuertere ꝛ eripe ani
mã meã: ꝛ ſaluuꝫ me fac ꝑpter
miſericordiã tuam. Secreta.

OBlatio nos dñe q̃s tuo
nõi dicãda purificet: ꝛ de
die in diẽ ad celeſtis vite trãſfe
rat actionẽ. Per. Cõio. Cãta-
bo dño qui bona tribuit mihi
et pſallã nomini dñi altiſſimi.

SUmptis mune Poſtcõ.
ribus ſacris dñe q̃s: vt cuꝫ
frequẽtatione myſterij creſcat
noſtre ſalutis effectus. Per.

Dñica.iij.poſt penth. Introit⁹

REſpice in me ꝛ miſere
re mei dñe: q̃m vnic⁹ ꝛ
paup ſuꝫ ego vide hu
militatẽ meã et laborẽ meuꝫ ꝛ
dimitte oĩa pctã mea de⁹ meus
Ps. Ad te leuaui animã meaꝫ
deus meus in te confido non
erubeſcam. ℣. Gloria. Oratio

PRotector in te ſperãtium
de⁹ ſine quo nihil ẽvalidũ
nihil ſanctũ: multiplica ſuper
nos miãꝫ tuam: vt te rectore te
duce ſic tranſeam⁹ p bona tpa-
lia vt nõ amittam⁹ eterna. Per

Epiſtola bti petri apli. i.ca.v.

CHariſſimi Humiliamini
ſub potenti manu dei: vt
vos exaltet in tpe viſitationis.
Omẽ ſollicitudinẽ veſtrã, pij-
ciẽtes in eũ: q̃m ipſi cura eſt de
vobis. Sobrij eſtote ꝛ vigilate
q: aduerſari⁹ veſter diabol⁹ tan
ꝙ leo rugiẽs circuit q̃rẽs queꝫ
deuoret: cui reſiſtite fortes in fi
de. Scientes eandẽ paſſioneꝫ
ei q̃ in mũdo eſt vr̃e fraĩnitati
fieri Deus aũt oĩs grẽ qui vo-
cauit nos in eternã ſuã gloriaꝫ
in xp̃o ieſu modicũ paſſos ipe
ꝑficiet: cõfirmabit ſolidabitq;.
Ipſi gloria et imperiũ in ſecl'a
ſeculoꝝ amẽ. Grad. Jacta co-
gitatũ tuũ in dño ꝛ ipe te enu-
triet. ℣. Dum clamarẽ ad dñm
exaudiuit vocẽ meaꝫ ab his q̃
appropinquant mihi. All'a. ℣.
Deus iudex iuſtus fortis ꝛ pa
tiens nũquid iraſcet ꝑ ſingl'os
dies. Scd'm Lucam. xv. cap.

IN illo tpe. Erant appropi
quantes ad ieſum publica-
ni et pctõres vt audirent illuꝫ.
Et murmurabãt ſcribe ꝛ pha-
riſei dicẽtes: q: hic pctõres reci
pit ꝛ mãducat cum illis. Et ait
ad illos parabolã iſtam dicẽs.

Quis ex vobis homo q̄ habz centū oues: ⁊ ſi pdiderit vnam ex illis: nōne dimittit nonagintanouē in deſerto ⁊ vadit ad illam q̄ pierat donec inueniat illam? Et cū inuenerit eā impo nit in humeros ſuos gaudens Et veniēs domū: cōuocat amicos ⁊ vicinos dicēs illis. Congratulamini mihi: quia iueni ouē meā q̄ pierat. Dico vobis ꝙ ita gaudium erit in celo ſup vno pctōre pniaz agēte: ꝙ ſup nonagintanouē iuſtis qui non indigent penitētia. Aut q̄ mulier habēs dragmas decē: et ſi perdiderit dragmā vnā: nonne accēdit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ q̄rit diligēter donec inuēiat? Et cū inuenerit: cōuocat amicas et vicinas dicēs. Cōgratulamini mihi q꞉ iueni dragmaz quā perdiderā. Ita dico vobis gaudiū erit in celo corā āgelis dei ſup vno pctōre penitentiā agēte. Offer. Sperēt i te oēs q̄ nouerunt nomē tuū dñe: qm̄ nō derelinq̄s q̄rētes te: pſallite dño q̄ habitat in ſyō qm̄ nō ē oblit⁹ orōnē pauperū. Secre.

Reſpice dñe q̄ſum⁹ munera ſupplicātis eccl'ie: ⁊ saluti credentiū perpetua ſctificatōe ſumēda concede. Per. Cōio. Dico vobis gaudium eſt angelis dei ſuper vno peccatore pe nitentiam agente. Poſt cōio.

Sancta tua nos dñe ſūpta viuificent: ⁊ mīe ſempiter ne preparent expiatos. Per.

Dñica.iiij.poſt penth. Intro.

Dominus illumīatio mea ⁊ ſalus mea quez timebo: dñs defenſor vite mee a quo trepidabo: qui tribulāt me īimici mei īfirmati ſunt ⁊ ceciderūt. ps. Si cōſiſtant aduerſuz me caſtra nō timebit cor meū. ℣. Glia. Orō.

Da nobis dñe q̄s: vt ⁊ mūdi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigat̄ ⁊ eccl'ia tua tranq̄lla deuotōe letetur. Per.

Epiſtola ad Romāos. viij. c.

Frēs. Exiſtimo em̄ ꝙ nō ſūt ɔdigne paſſiōes hui⁹ tpis ad futurā gl'iam q̄ reuelabit̄ in nobis. Naz expectatio creature reuelatōez filioꝝ dei expectat. vanitati em̄ creatura ſubiecta eſt nō volēs ſed ꝓpter eū q̄ ſubiecit eā in ſpe: q꞉ ⁊ ipa creatura liberabit̄ a ſeruitute corruptōis ī libertatē gl'ie filiorū dei. Scim⁹ em̄ ꝙ oīs creatura īgemiſcit ⁊ pturit vſq꞉ adhuc nō ſolū aūt illa: ſz ⁊ nos ipi primitias ſpūs habētes: ⁊ ipi itra

nos gemimus adoptionē filio
rum dei expectātes redēptōez
corꝑis nr̄i. In xp̄o ieſu domio
nr̄o. Grad. Propiti⁹ eſto dn̄e
pctīs nr̄is ne qñ dicāt gētes vbi
eſt de⁹ eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹
ſalutaris nr̄ et ꝓpter honorem
noīs tui dn̄e libera nos all'. ℣.
Deus q̄ ſedes ſup thronū ⁊ iu
dicas eq̄tatē. Scd̄m Lucā .v.c.

IN illo tpe. Cū turbe irrue
rēt in ieſuz vt audirēt v̄buz
dei: et ip̄e ſtabat ſecus ſtagnuz
genezareth. Et vidit duas na
ues ſtātes ſecus ſtagnū. Piſca-
tores aūt deſcēderāt ⁊ lauabāt
rhetia. Aſcendēs aūt in vnam
nauiz q̄ erat ſymonis: rogauit
eū vt a terra reduceret puſillū.
Et ſedēs docebat de nauicula
turbas. Vt ceſſauit aūt loqui:
dixit ad ſymonē. Duc in altuz
et laxate rhetia vr̄a ī capturaz
Et reſpondēs ſymō dixit illi.
Preceptor ꝑ totā noctē laborā
tes nihil cepim⁹: in v̄bo autez
tuo laxabo rhete. Et cum hoc
feciſſent: ꝯcluſerūt piſciū mul-
titudinē copioſam. Rūpebaꝛ̄
aūt rhete eoꝝ ⁊ ānuerūt ſocijs
qui erāt in alia naui vt venirēt
et adiuuarēt eos. Et venerunt
et impleuerūt ābas nauiculas
ita vt pene mergerenꝛ̄. Quod
cū videret ſymō petrus ꝓcidit
ad genua ieſu dicēs. Exi a me
q2 hō pctōr ſuz dn̄e. Stupor ei
circūdederat eū ⁊ oēs q̄ cū illo
erant in captura piſciū quā ce-
perant. Siliter aūt iacobuz ⁊
iohannē filios zebedei q̄ erāt
ſocij ſymonis. Et ait ad ſymo
nē ih̄s. Noli timere: ex h̄ eniz
iā eris hoīes capiēs. Et ſubdu
ctis ad terrā nauib⁹ relictis oī-
bus ſecuti ſunt eū. Offer. Illu
mina oculos meos ne vnq̄ ob
dormiā ī morte: ne qñ dicat ini
micus me⁹ ꝓualui aduerſus eū

Secreta

OBlationibus
nr̄is q̄s dn̄e placare ſuſce-
ptis: et ad te nr̄as etiā rebelles
cōpelle ꝓpiti⁹ volūtates. Per.
Cōio. Dn̄s firmamentū meū
et refugiū meū ⁊ liberator me⁹
de⁹ me⁹ adiutor me⁹ Poſt cōio.

MYſteria nos dn̄e q̄ſumus
ſumpta purificent: et tuo
munere tueanꝛ̄. Per dominū

Dñica .v. poſt. penth. Introit⁹.

EXaudi dn̄e vocē meā
q̄ clamaui ad te adiu-
tor me⁹ eſto ne dereli-
quas me neq̄ deſpicias me de
us ſalutaris me⁹. ps. Domin⁹
illuminatio mea: et ſalus mea
quē timebo. ℣ Glīa. Oro

DEus q̄ diligētib⁹ te bona

inuiſibilia preparaſti: infun-
de cordib⁹ nr̃is tui amoris affe-
ctum: vt te in oĩbus et ſup oĩa
diligētes, pmiſſiões tuas q̄ oē
deſideriū ſupāt ꝯſeqmur. Per
Ep̃la btī Petri apl̃i.i.cap.iij.
Chariſſimi. Om̃s vnani-
mes in orõne eſtote: cõpa
tiētes: fraternitatis amatores:
miſericordes: modeſti: hũiles:
nõ reddētes malū, p malo: vel
maledictū, p maledicto: ſꝫ ecõ-
trario bñdicētes. Quia in hoc
vocati eſtis: vt bñdictionē here
ditate poſſideatis. Qui enim
vult vitā diligere ⁊ videre dies
bonos: coerceat linguā ſuam a
malo ⁊ labia eius ne loquant
dolū. Declinet aūt a malo ⁊ fa
ciat bonū: inq̄rat pacē ⁊ ſequa
tur eam: q: oculi dñi ſup iuſtos
⁊ aures eius in p̄ces eoꝝ. Vul
tus aūt dñi ſup faciētes mala.
Et q̄s eſt qui vobis noceat: ſi
boni emulatores fueritis? Sꝫ
et ſi q̄d patimini, ppter iuſtitiā
beati. Timorē autē eoꝝ ne ti-
mueritis: vt nõ conturbemini.
Dñm aūt xp̄m ſanctificate in
cordib⁹ vr̃is. Grad. Protector
nr̃ aſpice deus ⁊ reſpice ſup ſer
uos tuos. ℣ Dñe de⁹ v̄tutū ex-
audi p̄ces ſuorꝝ tuorū all'a. ℣.
Dñe in v̄tute tua letabit rex ⁊
ſup ſalutare tuū exultabit ve-
hemēter. Scd'ꝫ mattheū.v.ca.
In illo tp̄e. Dixit ih̃s diſci
pulis ſuis. Amē dico vobis
niſi abūdauerit iuſtitia veſtra
pluſq̄ ſcribarū ⁊ phariſeorꝫ:
nõ intrabitis in regnū celorꝫ
Audiſtis q: dictū eſt antiquis
Nõ occides. Qui aūt occide-
rit reus erit iudicio. Ego autē
dico vobis q: oĩs q̄ iraſcit fra
tri ſuo re⁹ erit iudicio. Qui au
tē dixerit fratri ſuo racha reus
erit ꝯcilio. Qui aūt dixerit fa
tue: re⁹ erit gehenne ignis. Si
ergo offers mun⁹ tuū ad altare
et ibi recordat⁹ fueris q̄ frater
tu⁹ hꝫ aliq̄d aduerſum te: relin
que ibi mun⁹ tuū ante altare: ⁊
vade pri⁹ recõciliari fratri tuo
et tūc veniēs offeres mun⁹ tuū
Offer. Bñdicā dñm q̄ tribu-
it mihi intellectū, puidebā deū
in ꝯſpectu meo ſemp: qm̄ a de-
xtris eſt mihi ne commouear.
Propitiare dñe Secreta
ſupplicatõibus noſtris et
has oblatiões famuloꝝ famu
larūq̄ꝫ tuarū benign⁹ aſſume vt
qd' ſingli obtulerūt ad honorē
noĩs tui: cūctiſ pficiat ad ſalutē
Per. Cõio. Unā petij a dño
hāc req̄rā vt inhabitē ĩ domo
dñi oĩb⁹ dieb⁹ vite mee. P'cõ.

QVos celeſti dñe dono ſa
tiaſti pſta qs:vt a noſtris
mūdemur occultis:⁊ ab hoſti-
um liberemur inſidijs. Per.

Dñica.vi.poſt penth Introitꝰ

DOminꝰ fortitudo ple
bis ſue:⁊ ꝓtector ſalu
tariū xpi ſui eſt:ſaluū
fac pplm tuū dñe ⁊ benedic he
reditati tue:et rege eos ī ſeculū
Ps. Ad te clamabo deus meus
ne ſileas a me: ne qn taceas a
me ⁊ aſſimilabor deſcendētibꝰ
in lacum. ℣. Gloria. Oratio.

DEus v̓tutū cuius eſt totū
qd ē optimū:īſere cordibꝰ
nris amorē tui nois: ⁊ pſta in
nobis religiōis augmētū: vt q̄
ſunt bona nutrias: ac pietatis
ſtudio q̄ ſūt nutrita cuſtodias.
Per. Epla ad romanos.vi.c.

FRes Quicūq baptizati
ſumus in xpo ieſu in mor
te ipſius baptizati ſumꝰ. Con
ſepulti eni ſumus cū illo ꝑ ba-
ptiſmū in mortē:vt quō ſurre-
xit xps a mortuis ꝑ gliaȝ pris
ita et nos in nouitate vite am-
bulemus. Si eni cōplātati fcti
ſumus ſilitudini mortis eius:
ſimul et reſurrectiōis erimus.
Hoc ſciētes q: vetꝰ hō nr ſiml
crucifixus eſt:vt deſtruat corpꝰ
peccati vt vltra nō ſuiamꝰ pctō
Qui eni mortuꝰ eſt:iuſtificatꝰ ē
a pctō. Si aūt mortui ſumus
cū xpo credimus: q: ſimul etiā
viuemus cū ipo. Scientes qa
xps reſurgēs a mortuis iaȝ nō
morit:mors illi vltra nō dña-
bitur. Qd eni mortuꝰ eſt pctō:
mortuꝰ eſt ſemel. Qd aūt viuit
viuit deo. Ita et vos exiſtima-
te vos mortuos qdē eſſe pctō:
viuentes aūt deo. In xpo ieſu
dño noſtro. Grad. Cōuertere
dñe aliquātulū et depcare ſuꝑ
ſeruos tuos. ℣. Dñe refugium
factꝰ es nobis:a gñatiōe ⁊ ꝓge
nie Alla. ℣. In te dñe ſpaui nō
ꝯfundar ī etnū in tua iuſtitia
libera me ⁊ eripe me: iclina ad
me aurē tuā: accelera vt eripi-
as me. Scdm Marcū.viij.c.

IN illo tēpe. Cū turba mul
ta eſſet cū ieſu nec haberent
quod manducarēt conuocatis
diſciplis ait illis. Miſereor ſu
per turbam:q: ecce iam triduo
ſuſtinēt me nec habēt qd man-
ducēt. Et ſi dimiſero eos ieiu
nos in domū ſuā:deficiēt ī via
Quidā eni ex eis de longe ve-
nerūt. Et rñderūt ei diſcipuli
ſui. Unde iſtos qs poterit hic
ſaturare panibꝰ in ſolitudine?
Et interogauit eos. Quot pa-
nes habetis. Qui dixerūt.ſeptē.

Et p̄cepit turbe diſcūbere ſup terrā. Et accipiēs ſeptē panes gratias agens fregit: et dabat diſcipulis ſuis vt apponerent. Et apposuerunt turbe. Et ha bebant piſciculos paucos: ⁊ ip ſos bn̄dixit ⁊ iuſſit apponi. Et manducauerūt ⁊ ſaturati ſunt Et ſuſtulerūt quod ſuꝑauerat de fragmētis: ſeptē ſportulas. Erant aūt q̄ manducauerant q̄ſi q̄ttuor millia: ⁊ dimiſit eos Offert. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis vt nō moueant̄ veſtigia mea: inclina aurē tuā et exaudi verba mea: mirifica miſericordias tuas q̄ ſaluos fa‑ cis ſperātes in te dn̄e. Secreta

Propitiare dn̄e ſupplica‑ tionibus nr̄is et has ppl'i tui oblatiōes benign' aſſume: et vt nullius ſit irritū votum: nullius vacua poſtulatio: p̄ſta q̄ſumus: vt quod fideliter peti mus efficaciter ꝯſeq̄mur. Per Cōio. Circuibo ⁊ immolabo in tabernaculo eius hoſtiā iu bilationis cantabo et pſalmuꝫ dicam domino. Poſt cōionē.

Repleti dn̄e munerib' tuis tribue q̄ſumus: vt eoꝝ mū demur effectu ⁊ muniamur au xilio Per dn̄m. Dominica ſe‑ ptima poſt pentb. Introitus.

Omnes gētes plaudite manib': iubilate deo i voce exultationis. ps. Qm̄ dn̄s excelſus terribil' rex magn' ſup oēm terrā. ℣. Glīa.

Deus cui' ꝓuidētia Orō in ſui diſpoſitōe nō fallit̄ te ſupplicit̄ exoram': vt noxia cūcta ſubmoueas: ⁊ oīa nobis ꝓfutura ꝯcedas. Per. Epl'a ad

Fratres. Romanos.vi.c. Humanū dico ꝓpter īfir mitatē carnis vr̄e. Sic ei exhi buiſtis mēbra vr̄a ſuire īmūdi tie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatē: ita et nūc exhibete mēbra vr̄a ſuire iuſtitie ī ſcīficatōeꝫ. Cū eī ſui eſſetis peti: liberi fuiſtis iuſtitie. Quē ergo fructū hūiſtis tūc ī illis in q̄b' nūc erubeſcetis: naꝫ finis illoꝝ mors ē. Nūc ṽo li‑ berati a pctō: ſui aūt facti deo hētis fructū vr̄m ī ſctificationē finē ṽo vitā et̄nā. Stipēdia eī peti mors. Gr̄a aūt dei vita et̄ na In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Gra. Uenite filij audite me: timorē dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illūinamini ⁊ facies vr̄e n̄ ꝯfūdent̄. All'a. ℣. Om̄s gētes plaudite manib' iubilate deo ī voce exl'tatōis. ſm matth.vij.c

In illo tp̄e. D.i.d.ſ. Attēdi te a falſis ꝓphetis q̄ veniūt

ad vos in veſtimētis ouiū: itri
ſecus aūt ſunt lupi rapaces. A
fructibus eoꝝ cognoſcetis eos
Nūqd colligūt de ſpinis vuaſ
aut de tribulꝭ ficus. Sic oīs ar
boꝛ bona fructꝰ bonos facit: ma
la aūt arboꝛ fructꝰ malos facit.
Nō pōt arboꝛ bona fructꝰ ma
los facere: neqꝫ arboꝛ mala fru
ctꝰ bonos facere. Oīs arboꝛ q̄
nō facit fructū bonū excidetꝛ ⁊
ī ignē mittetꝛ. Igitꝛ ex fructibꝰ
eoꝝ cognoſcetis eos. Nō oīs q̄
dicit mihi dñe dñe: intrabit in
regnū celoꝝ: ſꝫ q̄ facit volūtatē
pr̄is mei q̄ ī celis ē ipē intrabit
in regnū celoꝝ. Offer. Sic in
holocauſtū arietū ⁊ thauroꝝ ⁊
ſicut ī milibꝰ agnoꝝ pinguiū ſic
fiat ſacrificiū nr̄z ī ꝯſpectu tuo
hodie vt placeat tibi: q: nō eſt
ꝯfuſio ꝯfidētibꝰ ī te dñe. Secr.
DEus q̄ legaliū differētiaꝫ
hoſtiarū vnīꝰ ſacrificij pfe
ctiōe ſanxiſti: accipe ſacrificiū a
deuotis tuis famulis ⁊ pari bñdi
ctiōe ſicut munera abel ſctifica
vt qđ ſinguli obtulerīt ad maie
ſtatis tue honorē: cūctis pficiat ad
ſalutē. P. Cōio. Inclina aureꝫ
tuā accelera vt eruas me. P⁹cō.
TUa nos dñe medicinalis
opatio ⁊ a nr̄is pūerſitati
bus clementer expediat: et ad
ea q̄ ſunt recta pducat. Dñica
viij. poſt penth. Introitus.
SUſcepimꝰ deus miam
tuā in medio tēpli tui
ſm nomen tuū deus:
ita ⁊ laus tua in fines tr̄e: iuſti
tia plena eſt dextera tua. Ps.
Magnꝰ dñs ⁊ laudabilꝭ nimis
in ciuitate dei noſtri in monte
ſancto eius. ℣. Gloria. Orō.
LArgire nobis dñe q̄s ſemp
ſpm̄ cogitādi q̄ recta ſunt, p
pitiꝰ ⁊ agēdi: vt q̄ ſine te eſſe nō
poſſumꝰ ſm te viuere valeamꝰ.
Per. Epl'a ad Roma. viij. ca.
FRatres. Debitores ſumꝰ
nō carni: vt ſm carneꝫ vi
uamus. Si eñ ſm carnē vixe
ritis: moriemini. Si autē ſpū
facta carnis mortificaueritis vi
uetis. Quicūqꝫ ſpū dei aguntꝛ
hi filij dei ſunt. Nō eñ accepi
ſtis ſpm̄ ſuitutis iterū in timo
re: ſꝫ accepiſtis ſpm̄ adoptiōis
filioꝝ in quo clamamꝰ: abba
pater. Ipē eñ ſpūs teſtimoniū
reddit ſpūi noſtro q͂ ſumus fi
lij dei. Si aūt filij et heredes.
Heredes quidē dei: coheredes
autē xp̄i. Građ. Eſto mihi in
deū protectorē ⁊ in locuꝫ refu
gij vt ſaluū me facias. ℣. Deus
in te ſperaui dñe nō cōfundar
in eternū. All'a. ℣. Magnꝰ do

minus ⁊ laudabilis valde in ci
uitate dei in mõte ſancto eius.
Secundum Lucam. xvi. cap.
IN illo tpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis parabolã hãc.
Homo q̇dã erat diues q̇ habe
bat villicũ: ⁊ hic diffamatꝰ eſt
apud illũ q̄ſi diſſipaſſet bona
illius. Et vocauit illũ: ⁊ ait illi
Quid h̄ audio de te. Redde
rõnẽ villicatõis tue. Jã eñ nõ
poteris villicare. Ait aũt villi-
cus ĩtra ſe. Quid faciã qꝛ dñs
meꝰ aufert a me villicatõez. Fo
dere nõ valeo: mẽdicare erube
ſco. Scio q̇d faciã: vt cũ amotꝰ
fuero a villicatiõe recipiãt me
ĩ domos ſuas. Cõuocatꝭ itaqꝫ
ſingulis debitoribꝰ dñi ſui dice
bat primo. Quãtũ debes dño
meo? At ille dixit. Centum ca
dos olei. Dixitqꝫ illi. Accipe
cautionẽ tuaz ⁊ ſede cito ⁊ ſcri
be q̇nq̄ginta. Deinde alio di-
xit. Tu v̇o q̄tum debes? Qui
ait. Cẽtũ choros tritici. Ait il
li. Accipe litteras tuas ⁊ ſcribe
octoginta. Et laudauit dñs vil
licũ iniq̇tatꝭ qꝛ prudẽter feciſſʒ
qꝛ filij huiꝰ ſeculi prudentiores
filij lucis in gñatione ſua ſunt.
Et ego dico vobis. Facite vo-
bis amicos de mãmona iniq̇-
tatis: vt cũ defeceritꝭ recipiant
vos ĩ etña tabernacl̃a. Offer.
Populũ humilez ſaluũ facies
dñe ⁊ oc̃los ſupboꝝ hũiliabis
qm̃ q̇s deus p̄ter te dñe. Secre
SUſcipe munera q̄s dñe q̄
tibi de tua largitate defe-
rimꝰ: vt hec ſacroſctã myſteria
grẽ tue opante v̇tute: ⁊ p̄ſentis
nobis vite cõuerſatiõe ſctificẽt
⁊ ad gaudia etña pducãt. Per
dñʒ. Cõio. Guſtate et videte
qm̃ ſuauis eſt dñs btũs vir qui
ſperat in eo. Poſt cõmunionẽ
SIt nobis dñe repatio mẽ
tis ⁊ corporis celeſte my-
ſteriuʒ: vt cuius exeq̇mur actio
nem ſentiamus effectum. Per
Dñica.x.poſt penth. Introit
ECce deus adiuuat me
⁊ dñs ſuſceptor eſt aĩe
mee auerte mala ĩimi
cis meis ⁊ in veritate tua diſp-
de illos protector meus domi-
ne. ps. Deus in nomĩe tuo ſal
uum me fac et in virtute tua iu
dica me. ℣. Gloria. Oratio.
PAteãt aures miẽ tue dñe
p̄cibꝰ ſupplicãtiũ: ⁊ vt pe-
tẽtibꝰ ꝯſiderata ꝯcedas fac eos
que tibi ſunt placita poſtulare
Per. Ep̃la ad Corinth.i.ca.x.
FRatres. Non ſimꝰ ꝯcupĩ
ſcẽtes maloꝝ ſicut ⁊ illi cõ
cupierũt. Neqꝫ idolatre effici-

amini ſicut quidã ex ipis quẽ-
admodũ ſcriptũ eſt. Sedit po
pul' mãducare ⁊ bibere: ⁊ ſur-
rexerũt ludere. Neqꝫ fornice-
mur ſicut quidam ex ipſis for-
nicati ſunt: ⁊ ceciderũt in vna
die vigintitria millia. Neqꝫ tẽ
temus xp̃m ſicut quidã eoꝝ tẽ
tauerũt ⁊ a ſerpẽtib' perierunt
Neqꝫ murmuraueritis ſicut q̃
daꝫ eoꝝ murmurauerũt ⁊ ꝑie
rũt ab exterminatore. Hec aũt
oĩa in figura ꝯtingebant illis.
Scripta ſunt aũt ad correptio
nẽ noſtrã in q̃s fines ſeculoruꝫ
deuenerunt. Itaqꝫ qui ſe exiſti
mat ſtare: videat ne cadat. Tẽ
tatio vos ñ app̃hẽdat niſi hũa
na. Fidelis aũt de' eſt q̃ nõ pa
tiet vos tẽtari ſupra id qd̃ po-
teſtis: ſed faciet etiã cũ tẽtatõne
prouentũ vt poſſitis ſuſtinere.
Grad. Dñe dñs nr̃ q̃ꝫ admira-
bile eſt nomẽ tuuꝫ in vniuerſa
terra. ℣. Qm̃ eleuata ẽ magni
ficẽtia tua ſuper celos. Allꝫa. ℣.
Eripe me de inimicis meis de'
me': ⁊ ab inſurgẽtibus in me li
bera me. Scd̃m Lucam. xix. c.
IN illo tp̃e. Cũ appropinq̃
ret ieſus hierl'z: videns ciuita
tem fleuit ſup illã dicẽs. Q: ſi
cognouiſſes et tu. Et quidẽ in
hac die tua: q̃ ad pacẽ tibi: nũc
aũt abſcõdita eſt ab ocul' tuis.
Q: veniẽt dies in te ⁊ circũda
bunt te inimici tui vallo: ⁊ cir-
cũdabunt te ⁊ coanguſtabũt te
vndiqꝫ: et ad terrã ꝓſternent te
et filios tuos q̃ i te ſunt. Et nõ
relinquẽt i te lapidẽ ſup lapidẽ
eo ꝙ nõ cognoueris tp̃s viſita
tionis tue. Et ingreſſus in tẽ-
plũ cepit eijcere vendẽtes i illo
⁊ emẽtes dicẽs illis. Scriptũ ẽ
q: dom' mea dom' oĩonis eſt.
vos aũt feciſtis illã ſpeluncã la
tronũ. Et erat docẽs q̃tidie in
templo. Offer. Juſtitie dñi re
cte letificãtes corda ⁊ dulciora
ſup mel et fauũ: nam ⁊ ſeruus
tuus cuſtodit ea. Secreta.
COncede nobis h' q̃s dñe
digne freq̃ntare myſteria
q: quotiẽs hui' hoſtie cõmẽo-
ratio celebraꝛ: opus nr̃e redẽ-
ptionis exercetur. Per. Cõio.
Qui mãducat carnẽ meã ⁊ bi-
bit ſanguinẽ meũ in me mãet
⁊ ego in eo dicit dñs. Poſt cõ.
TUi nobis dñe cõio ſacra
menti et purificationẽ cõ
ferat ⁊ tribuat vnitatẽ. Per d̃.
Dñica.xi.poſt penthe. Intro.
DUm clamarẽ ad dñm
exaudiuit vocẽ meam
ab his qui appropin-
quat mihi: et humiliauit eos

qui eſt añ ſecla ⁊ manet in eter
nu3: iacta cogitatū tuū in dño
⁊ ipſe te enutriet. ps. Exaudi
deus orōnē meā ⁊ ne deſpexe-
ris depcationē meaʒ: intende
mihi ⁊ exaudi me. v. Gloria.

Deus q̄ oīpotētiā Orō.
tuā pcendo maxime ⁊ mi
ſerādo manifeſtas: multiplica
ſup nos miam tuā: vt ad tua ꝓ
miſſa currētes: celeſtiū bonorū
facias eſſe cōſortes. Per dñm.

Epl'a ad Corinthios. i. ca. xij.

Frēs. Scitis qm̄ cū gen-
tes eſſetis: ad ſimulachra
muta ꝓut ducebamini euntes.
Jō notū vobis facio ꝙ nemo i
ſpū dei loqns dicit anathema
ieſu: ⁊ nemo pōt dicē dñs ihs
niſi in ſpūſctō. Diuiſiōes vero
gratiarū ſunt: idē aūt ſpūs. Et
diuiſiōes miſtrationū ſunt: idē
aūt dñs. Et diuiſiōes opatio-
nu3 ſunt: idē ꝟo de⁹ q̄ opatur
oīa in oīb⁹. Unicuiq3 aūt dat
manifeſtatio ſpūs ad vtilitatē.
Alij quidē p ſpm̄ dat ꝟmo ſa-
piētie: alij aūt ꝟmo ſciētie ꝟm
eundē ſpm̄. Alteri fides in eo-
dem ſpū. Alij gratia ſanitatu3
in vno ſpū. Alij opatō virtutū
Alij ꝓphetia. Alij diſcretō ſpi
rituū. Alij gn̄a linguarū. Alij
interꝑtatio ꝟmonū. Hec autē
oīa opat vn⁹ atq3 idē ſpiritus:
diuidēs ſingul' ꝓut vult. Gra.
Cuſtodi me dñe vt pupillā ocu
li: ſub vmbra alarū tuarū ꝓte-
ge me. v. De vultu tuo iudiciū
meū ꝓdeat: oculi tui videāt eq̄
tatem. All'a. v. Te decet hym-
nus de⁹ i ſyō: ⁊ tibi reddet vo-
tū i hierl'3. Scd'3 Lucā. xviij. c.

In illo tpe. Dixit ieſus ad
quoſdā q̄ in ſe ꝯfidebāt tan
ꝗ iuſti: ⁊ aſpnabant ceteros ꝑ
abolā iſtā. Duo hoīes aſcende
runt in tēplū vt orarent: vnus
phariſeus: ⁊ alter publicanus
Phariſeus ſtās h' apud ſe ora
bat. Deus grās ago tibi q2 nō
ſu3 ſicut ceteri hoīm: raptores
iniuſti adulteri: velut etia3 hic
publicanus. Jeiuno bis in ſab
bato: decimas do oīm q̄ poſſi-
deo. Et publican⁹ a longe ſtās
nolebat nec oclos ad celū leua
re: ſed pcutiebat pect⁹ ſuū dicēs
Deus ꝓpiti⁹ eſto mihi pctōri.
Amē dico vobis: deſcēdit hic
iuſtificatus in domū ſuā ab il-
lo. Quia oīs qui ſe exaltat hu
miliabitur: ⁊ q̄ ſe hūiliat exal
tabitur. Offert. Ad te dñe le-
uaui aīam meā: de⁹ me⁹ in te cō
fido nō erubeſcā: neq3 irrideāt
me inimici mei: etem̄ vniuerſi
qui te expectāt nō cōfundētur.

Ibi dn̄e ſacrificia **Secre.** dicata reddātur: q̄ ſic ad honorem nois tui deferenda tribuiſti vt eadē remedia fieri noſtra preſtares. Per. **Cōio.** Acceptabis ſacrificiuz iuſtitie oblatōnes ⁊ holocauſta ſuper altare tuum dn̄e. **Poſtcōio.** Queſumꝰ dn̄e deꝰ noſter: vt q̊s diuinis reparare non deſinis ſacramētis: tuis nō deſtituas benignꝰ auxilijs. Per.

Dn̄ica.xi. poſt penthe. Intro.

Deus in loco ſctō ſuo: deꝰ q̄ inhabitare facit vnanimes ī domo: ipe dabit vtutē ⁊ fortitudinē plebi ſue. **ps.** Exurgat deꝰ ⁊ diſſipentur inimici eiꝰ: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eiꝰ. **℣.** Glīa. **Orō** Omnīps ſempiīne deꝰ: qui abūdantia pietatis tue ⁊ merita ſupplicū excedis et vota: effunde ſup nos miam tuā: vt dimittas q̄ cōſcia metuit: et adijcias qd̄ orō n̄ pſumit. Per

Epl̄a ad Corinth.i.ca.xv.

Frēs. Notū vobis facio euāgeliū qd̄ predicaui vobis qd̄ ⁊ accepiſtis: ī quo ⁊ ſtatis: p qd̄ ⁊ ſaluamini. Qua rōne pdicauerīz vobis ſi tenetꝭ niſi fruſtra crediditſtis. Tradidi eñ vobis in primis qd̄ accepi: qm̄ xp̄s mortuꝰ eſt ꝓ pctis nr̄is ſm̄ ſcripturas: ⁊ q: ſepultus ē: ⁊ q: reſurrexit t̄tia die ſm̄ ſcripturas. Et q: viſus eſt cephe: ⁊ poſt h̄ vndecim. Deide viſuſ eſt pluſq̄ quingētis fratribus ſimul: ex q̄bus mlti manēt vſq̄ adhuc: quidā aūt dormierunt. Deinde viſus ē iacobo: deide apl̄is oībus. Nouiſſime autē oīm tanq̄ abortiuo viſus eſt ⁊ mihi. Ego eñ ſuz minimꝰ apl̄oꝝ qui nō ſuz dignꝰ vocari aplus qm̄ pſecutꝰ ſuz eccl̄iam dei: grā aūt dei ſuz id qd̄ ſum. Et grā eiꝰ in me vacua nō fuit. **Grad.** In deo ſperauit cor meū ⁊ adiutꝰ ſuz: ⁊ refloruit caro mea ⁊ ex volūtate mea cōfitebor illi. **℣.** Ad te dn̄e clamaui deꝰ meus ne ſileas ne diſcedaſ a me. All'. **℣.** Exultate deo adiutori nr̄o iubilate deo iacob ſumite pſalmum iocundum cum cythara.

Scd̄m marcū.vij.capl̄o.

In illo tp̄e. Exiēs ieſus de finibus tyri venit per ſydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei ſurdū ⁊ mutū: ⁊ deprecabant eū vt īponat illi manū Et app̄hendēs eū de turba ſeorſuz miſit digitos ſuos in auriculas eiꝰ ⁊ expuēs tetigit lin-

guã ei⁹. Et ſuſcipiẽs in celũ in
gemuit ⁊ ait illi. Effeta qđ eſt
adaperire. Et ſtatim apte ſũt
aures eius ⁊ ſolutũ eſt vincu-
lũ lingue ei⁹ ⁊ loquebaẜ recte.
Et precepit illis ne cui dicerẽt
Quãto aũt eis ꝓcipiebat: tan
to magis plus ꝑdicabant et eo
amplius admirabãtur dicẽtes
Bñ oĩa fecit: ⁊ ſurdos fecit au
dire: ⁊ mutos loq̃. Offer. Ex
altabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me
nec delectaſti inimicos meos ſu
per me: dñe clamaui ad te ⁊ ſa
naſti me. Secreta.
REſpice dñe q̃s ad noſtraȝ
ꝓpitius ſeruitutẽ: vt quod
offerim⁹ ſit tibi mun⁹ acceptuȝ
et ſit nr̃e fragilitatis ſubſidiuȝ.
Per. Cõio. Honora dñm de
tua ſubſtantia: ⁊ de primitijs
frugũ tuarũ: vt impleanẜ horrea
tua ſaturitate: ⁊ vino torcularia
redundabunt. Poſtcõmunio.
SEntiam⁹ dñe q̃s tui ꝑce-
ptione ſacri ſubſidiũ mẽ
tis ⁊ corpis: vt in vtroq; ſaluati
celeſtis remedij plenitudine gl̃i
emur. Per. Dñica. xij. poſt pẽ
thecoſtes. Introitus.
DEus in adiutoriũ me
um intẽde dñe ad ad
iuuãdũ me feſtina: cõfundãtur
⁊ reuereãtur inimici mei qui q̃
runt aĩam meã. Ps. Auertãtur
retrorſuȝ ⁊ erubeſcãt q̃ volunt
mihi mala. ℣. Gl̃a pr̃i. Oro.
OMnipotẽs ⁊ miſericors
deus de cui⁹ munere vẽit
vt tibi a fidelib⁹ tuis digne et
laudabiliter ſeruiaẜ: tribue no-
bis q̃s: vt ad ꝓmiſſiones tuas
ſine offenſiõe curramus. Per.
Epl̃a ad corinth. ij. capi. iij.
FRatres. Fiduciã talẽ ha
beam⁹ p xp̄m ad deũ non
q̃ ſufficiẽtes ſimus aliq̃d cogi-
tare a nobis quaſi ex nobis: ſȝ
ſufficiẽtia nr̃a ex deo eſt. Qui
⁊ idoneos nos fecit miniſtros
noui teſtamenti: nõ littera: ſed
ſpũ. Littera eĩ occidit: ſpũs au
tem viuificat. Qđ ſi miniſtra-
tio mortis litteris deformata ĩ
lapidib⁹ fuit in gl̃a: ita vt non
poſſent intẽdere filij iſrael in
faciẽ moyſi ꝓpter gloriã vult⁹
eius q̃ euacuaẜ: quõ nõ magis
miſtratõ ſpũs erit in gl̃ia. Nã
ſi miſtratio dãnationis in gl̃a
eſt: multomagis abũdat miſte
riũ iuſtitie in gl̃a. Grad. Bñ
dicã dñm in oĩ tpe: ſemp laus
eius in ore meo. ℣. In domĩo
laudabiẜ aĩa mea: audiãt mã-
ſueti ⁊ letenẜ. All'a. ℣. Dñe de⁹
ſalutis mee ĩ die clamaui ⁊ no
cte corã te. Scd'm lucam. x. ca.

IN illo tpe. Dixit ihs diſci-
pulis ſuis. Beati oculi q vi-
dẽt q̄ vos videtis. Dico eñi vo
bis q multi ꝓphete ⁊ reges vo
luerũt videre q̄ vos videt ⁊ nõ
viderũt: ⁊ audire q̄ auditis: et
nõ audierũt. Et ecce qdã legis
peritꝰ ſurrexit tẽptãs illũ ⁊ di-
cens. Magr̃ qd faciẽdo vitã
eťnã poſſidebo? At ille dixit
ad eũ. In lege qd ſcriptuz eſt?
Quõ legis? Ille aũt rñdẽs di-
xit. Diliges dñm deũ tuũ ex
toto corde tuo: et ex tota aĩa
tua: ⁊ ex oĩbꝰ viribꝰ tuis: et ex
oĩi mẽte tua ⁊ ꝓximũ tuuz ſi
cut teipm̃. Dixitq illi. Recte
rñdiſti. Hoc fac ⁊ viues. Ille
aũt volẽs iuſtificare ſeipm̃: di-
xit ad ieſuz. Et qs eſt meꝰ ꝓxi-
mꝰ? Suſcipiẽs aũt ieſus dixit.
Hõ qdã deſcẽdebat ab hierlz
in hierico: ⁊ incidit ĩ latrones
qui etiã diſpoliauerũt eũ: ⁊ pla
gis ĩpoſitis abierũt ſemiuiuo
relicto. Accidit aũt vt ſacerdos
quidã deſcẽderet eadẽ via ⁊ vi
ſo illo ꝑteriit. Siĺiter ⁊ leuita
cuz eſſet ſecus locuz et videret
eũ: ꝑtrãſiit. Samaritanus aũt
qdã iter faciẽs venit ſecus eũ:
et vidẽs eũ mĩa motus eſt. Et
appropians alligauit vulnera
eius: ĩfundẽs oleũ ⁊ vinũ. Et
imponens illũ in iumẽtũ ſuũ:
duxit ĩ ſtabulũ: ⁊ curã eiꝰ egit.
Et altera die ꝓtulit duos de-
narios ⁊ dedit ſtabulario ⁊ ait
Curã illius habe: ⁊ qdcũq ſu-
ꝑerogaueris ego cũ rediero red
dam tibi. Quis hoꝝ trium vi
deť tibi ꝓximus fuiſſe illi q in
cidit in latrones? At ille dixit.
Qui fecit mĩaz ĩ illũ. Et ait il
li ihs. Vade ⁊ tu fac ſilr. Offer.
Precatus ẽ moyſes ĩ cõſpectu
dñi dei ſui ⁊ dixit: ꝑcatꝰ eſt mo
yſes ĩ cõſpectu dñi dei ſui ⁊ di-
xit. q̄re dñe iraſceris pplo tuo
ꝑce ire aĩe tue: memento abra
ham yſaac ⁊ iacob: qbꝰ iuraſti
dare terrã fluentẽ lac ⁊ mel: et
placatꝰ factꝰ eſt dñs de maligni
tate quã dixit facere pplo ſuo.
Hoſtias q̄s dñe Secreta
placatꝰ intẽde: q̄s ſacris al
taribꝰ exhibemꝰ vt nobis indul
gentiã largiẽdo tuo nõi dent
honorẽ. Per. Cõio. De fructu
operũ tuoꝝ dñe ſatiabiť ťra
vt educas panẽ de ťra ⁊ vinuz
letificet cor hõis: vt exhilaret
faciẽ ĩ oleo: ⁊ panis cor hois cõ
Viuificet firmet Poſtcõ.
nos q̄s dñe huiꝰ ꝑticipatõ
ſacri: ⁊ pariť nobis expiatiõez
tribuat ⁊ munimẽ Per. Dñica
xiij. poſt penth. Introitus.

R Eſpice dñe in teſtamē
tū tuū et animas pau
perū tuoꝝ ne derelin
quas in finem exurge domiē ⁊
iudica cauſam tuā: ⁊ ne obliui
ſcaris voces q̄rentiū te. ps. Vt
quid de⁹ repuliſti in finē irat⁹ ē
furoꝛ tu⁹ ſuꝑ oues paſcue tue.
℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
O Mnipotēs ſempit̄ne de⁹
da nobis fidei ſpei ⁊ cha-
ritat̄ augmētū: ⁊ vt mereamur
aſſeq̄ qd̄ ꝓmittis: fac nos ama-
re qd̄ pꝛecipis. Per. Ep̄la ad
Galath. iij. c.
F Rēs. Abꝛa
he dicte ſunt ꝓmiſſiones
⁊ ſemini ei⁹. Nō dicit ⁊ ſemni
bus q̄ſi in multis: ſʒ q̄ſi in vno
⁊ ſemini tuo q̄ ē xp̄s. Hoc aūt
dico teſtamētū ꝯfirmatū a d̄o
que poſt q̄dringētos et trigita
annos fc̄tā eſt lex: nō irritū fa-
cit ad euacuādā ꝓmiſſionem.
Nā ſi ex lege hereditas: iā nō
ex ꝓmiſſiōe. Abꝛahe aūt ꝑ re-
pꝛomiſſiōeʒ dōauit d̄s. Quid
igit̄ lex? Pꝛopt̄ trāſgreſſiōes
poſita eſt: donec veniret ſemen
cui repꝛomiſerat: oꝛdinata per
angelos in manu mediatoꝛis.
Mediatoꝛ aūt vni⁹ nō eſt: de⁹
aūt vn⁹ eſt. Lex ergo aduerſus
ꝓmiſſa dei. Abſit. Si eñ data
eſſet lex q̄ poſſet viuificare: ve
ex lege eſſet iuſtitia. Sʒ cōclu-
ſit ſcriptura oīa ſub pctō: vt ꝓ-
miſſio ex fide ieſu xp̄i daretur
credētib⁹. Grad. Reſpice dñe
in teſtamētū tuū ⁊ aīas paupe
ruʒ tuoꝝ ne obliuiſcaris in fi
nē. ℣. Exurge dñe ⁊ iudica cāʒ
tuā memoꝛ eſto oppꝛobꝛij ſuo
rū tuoꝝ. All'a. ℣. Dñe refugiū
fact⁹ es nobis a generatione ⁊
pꝛogenie. Sc̄dm lucā. xvij. ca.
I N illo tp̄e. Cū iret ieſus i
hieruſalē: tranſibat ꝑ mediā
ſamariā ⁊ galileā. Et cū ingre
derek quoddā caſtellū: occurre
runt ei decē viri lepꝛoſi. Qui
ſteterūt a lōge: ⁊ leuauerūt vo-
ceʒ dicētes. Jeſu p̄ceptoꝛ miſe-
rere nr̄i. Quos vt vidit dixit.
Jte oſtēdite vos ſacerdotibus.
Et factū ē dū irēt mūdati ſunt
Vn⁹ aūt ex illis vt vidit q: mū
dat⁹ eſt regreſſus eſt cū magna
voce magnificās deum et ceci-
dit in faciē aū pedes ei⁹: grās
agens. Et hic erat ſamaritan⁹.
Rn̄dēs aūt ieſus dixit. Non
ne decē mūdati ſūt: ⁊ nouē vbi
ſunt? Nō eſt inuētus q̄ rediret
⁊ daret gl'aʒ deo: niſi hic alieni
gena. Et ait illi. Surge vade
q: fides tua te saluū fecit. Offer
Jn te ſꝑaui dñe dixi tu es de⁹
me⁹: in manib⁹ tuis tēꝑa mea.

P[R]opitiare dñe Secre.
pplo tuo, ppitiare muneri
bus vt hac oblatione placatus
⁊ indulgētiā nobis tribuas: et
poſtulata cōcedas. Per dñm.
Cōio. Panem de celo dediſti
nobis dñe hñtē oē delectamen
tum ⁊ oēm ſaporē ſuauitatis.
S[V]mptis dñe ce Poſtcō.
leſtibus ſacramētis: ad re
dēptōis etne q̄s, pficiam⁹ aug-
mentū. Per dñm nr̄m ieſum.

Dñica.xiiij.poſt pēthe Intro.

P[R]otector noſter aſpi
ce de⁹ ⁊ reſpice in faciē
xpi tui: q: melior ē di
es vna in atrijs tuis ſup milia.
Ps. Quā dilecta tabernacula
tua dñe virtutū cōcupiſcit ⁊ de
ficit anima mea i atria dñi. ℣.
Gloria pri ⁊ filio. Oro
C[V]ſtodi dñe q̄s eccleſiam
tuā ppitiatione ppetua:
⁊ quia ſine te labitur humana
mortalitas: tuis ſemp auxilijs
et abſtrahat a noxijs: ⁊ ad ſa-
lutaria dirigatur. Per dñm.
Epla ad Galathas.v.caplo.
F[R]atres. Spū ambulate
Et deſideria carnis nō p
ficietis. Caro eñ cōcupiſcit ad
uerſus ſpm̄. ſpūs aūt aduerſus
carnē. Hec eī ſibi inuicē aduer
ſant: vt nō quecunq; vultis illa
faciatis. Qd̄ ſi ſpiritu ducimi-
ni: nō eſtis ſub lege. Manife-
ſta aūt ſunt opa carnis: q̄ ſunt
fornicatio: imundicia: impudi
citia: luxuria auaritia: qd̄ ē ido
loꝝ ſeruitus: veneficia: inimici-
tie: cōtētōes: emulatōes: ire: ri-
xe diſſenſiōes: ſecte: inuidie: ho-
micidia: ebrietates: cōmeſſatio
nes: ⁊ his ſilia: q̄ pdico vobis ſi
cut pdixi q̄m q̄ talia agunt re-
gnū dei nō cōſequētur. Fruct⁹
aūt ſpūs eſt charitas: gaudiū:
pax: patientia: longanimitas:
bonitas: benignitas: māſuetu-
do: fides: ſpes: modeſtia: ɔtinē
tia: caſtitas. Aduerſus huiuſ-
modi nō eſt lex. Qui aūt ſunt
chriſti carnē ſuā crucifixerunt
cum vitijs et concupiſcentijs.
Grad. Bonū eſt confidere in
dño q̄ ɔfidere in hoīe. ℣. Bo
num eſt ſperare in dño q̄ ſpa-
re in principib⁹. Alla. ℣. Veni
te exultemus domino iubile-
mus deo ſalutari nr̄o. Scdm
I[N] illo tpe. Matheū.vi.c.
Dixit ieſus diſcipulis ſuis
Nemo pōt duob⁹ dñis ſeruire.
Aut eñ vnū odio hēbit: ⁊ alte
rū diliget. aut vnū ſuſtiebit ⁊
alterū cōtemnet. Nō poteſtis
deo ſeruire ⁊ māmone. Ideo di
co vobis ne ſolliciti ſit̄ aīe vr̄e

q̃d mãducetis neq; corpi vr̃o q̃d
induamini. Nõne aĩa plus ẽ
q̃ eſca: ⁊ corpus pluſq̃ veſtimẽ
tũ. Reſpicite volatilia celi: qm̃
nõ ſerunt neq; metũt: neq; con
gregant in horrea: ⁊ pať veſter
celeſtis paſcit illa. Nonne vos
magis pluris eſtis illis? Quis
aũt veſtrũ cogitãs põt adijcere
ad ſtaturã ſuam cubitũ vnũ?
Et de veſtimẽto quid ſollicici
eſtis Cõſiderate lilia agri quõ
creſcunt: nõ laborãt neq; nent.
Dico autẽ vobis qm̃ nec ſalo-
mon in oĩ gloria ſua cooptus
eſt ſicut vnũ ex iſtis. Si eñ fe-
nũ agri quod hodie eſt et cras
in clibanũ mittiť: de' ſic veſtit:
q̃to magis vos minime fidei?
Nolite ergo ſolliciti eſſe dicẽ
tes: q̃d mãducabimus: aut q̃d
bibemus aut quo coopiemur.
Hec eñ oĩa gentes inquirunt.
Scit eĩ pr̃ veſter q: his oĩbus
ĩdigetis. Querite ergo primũ
regnũ dei ⁊ iuſtitiã ei': ⁊ h̃ oĩa
adijciẽť vobis. Offer. Immit-
tet angel' dñi in circuitu timen
tiũ eũ ⁊ eripiet eos: guſtate ⁊ vi
dete qm̃ ſuauis eſt dñs. Secr.

C Oncede nobis dñe q̃s vt
h̃ hoſtia ſalutaris ⁊ nr̃oꝝ
fiat purgatio delictoꝝ ⁊ tue ꝓ
pitiatio ptãs. Per. Cõio. Pri

mũ q̃rite regnũ dei ⁊ oĩa adij-
ciẽť vobis dicit dñs. Poſtcõ.

P Urificent ſemp et muniãt
tua ſacramẽta nos deus:
et ad perpetue nos ducant ſal
uationis effectuz. Per. Dñica
xv. poſt pentheco. Introitus.

I Nclina dñe aurẽ tuã
ad me et exaudi me:
ſaluũ fac ſeruũ tuum
deus me' ſpantẽ in te: miſerere
mihi dñe: qm̃ ad te clamaui to
ta die. ps. Letifica animaz ſui
tui: quoniã ad te animã meam
leuaui. ℣. Gloria. Oratio.

E Cleſiã tuã dñe miſeratio
ꝯtinuata mũdet ⁊ muni-
at: ⁊ q: ſine te nõ põt ſalua cõſi
ſtere: tuo ſp munere guberneť
Per. Ep̃la ad Galath. vi. ca.

F Res. Si ſpũ viuim' ſpũ ⁊
ãbulem'. Nõ efficiamur
inanis glĩe: cupidi inuicẽ ꝓuo
cãtes: inuicẽ inuidẽtes. Fr̃es ⁊
ſi ꝓoccupať' fuerit hõ ĩ aliquo
delicto: vos q̃ ſpirituales eſtis
hmõi inſtruite in ſpũ leuitatis
ꝯſiderans teipm̃ ne ⁊ tu tẽteris
Alter alteri' onera portate: et
ſic adimplebitis legẽ xp̃i. Nã
ſi q̃s exiſtimat ſe aliq̃d eſſe cũ
nihil ſit: ipſe ſe ſeducit. Opus
aũt ſuuz ꝓbet vnuſq̃ſq;: ⁊ ſic in
ſemetipo tm̃ gloriã habebit: et

nō in altero. Unuſquiſq̄ eniꝫ
onꝰ ſuū portabit. Cōicet autē
is qui catheſizat ṽbo ei qui ſe
catheſizat in oībꝰ bonis. No-
lite errare: deus nō irridetur.
Que ei ſeminauerit homo h̄
et metet: qm̄ q̄ ſeminat ī carne
ſua: de carne et metet corruptō
nem. Qui aūt ſeminat in ſpū
de ſpū metet vitā eternā. Bo-
nū aūt faciētes nō deficiamus
tpe em̄ ſuo metemꝰ nō deficiē-
tes. Ergo dū tp̄s habemꝰ ope
mur bonū ad om̄s. Maxime
aūt ad domeſticos fidei. Gra.
Bonū eſt ꝯfiteri dn̄o ꝛ pſalle
re nōi tuo altiſſime. ℣. Ad an-
nūtiandū mane miām tuā: et
veritatē tuā ꝑ noctem. Allā. ℣.
Qm̄ deꝰ magnꝰ dn̄s et rex ma
gnꝰ ſuꝑ oēm terrā. Scd̄ꝫ lucā.
In illo tpe. Ibat ieſus in ciui-
tatē que vocat̄ naym. Reqre
in feria.v.poſt dn̄icā.iiij.in.xl.
Offer. Expectans expectaui
dn̄m ꝛ reſpexit meꝛ exaudiuit
deprecationē meā ꝛ immiſit ī
os meum canticū nouū hym-
num deo noſtro. Secreta.
Tua nos dn̄e ſacrā cuſto-
diant: ꝛ ꝯtra dyabolicos
tueant̄ ſꝑ icurſus Per. Cōio.
Panis quem ego dedero caro
mea eſt ꝑ ſecli vita. Poſt cōio.
Mentes nr̄as ꝛ corpa nr̄a
poſſideat q̄s dn̄e doni ce
leſtis opatio: vt nō nr̄ ſenſus ī
nobis: ſꝫ eiꝰ iugit̄ p̄ueniat effe
cꝰ. p. Dn̄ica.xvi.pꝰ pēth. Intr.
Miſerere mihi dn̄e qm̄
ad te clamaui tota die
q: tu dn̄e ſuauis es ac
mitis: ꝛ copioſus in mīa oībuſ
inuocātibus te. ps. Inclina do
mine aurē tuā mihi et exaudi
me: quoniaꝫ inops et pauper
ſum ego. ℣. Gloria. Oratio.
Tua nos dn̄e q̄s grā ſemꝑ
p̄ueniat et ſequat̄: ac bo-
nis opibus iugiter p̄ſtet eē in-
tētos. Per. Epl̄a ad eph.iij.c.
Frēs. Obſecro vos ne de
ficiatis in tribulatōnibus
meis ꝑ vobis: q̄ eſt glīa veſtra.
Huiꝰ rei grā: flecto genua mea
ad patreꝫ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ex q̄
oīs pr̄nitas in celo ꝛ ī tra no-
minat̄: vt det vobis ſm̄ diuiti
as glīe ſue virtutē corroborari
ꝑ ſpm̄ eius in interiori homīe
hītare xp̄m ꝑ fidē in cordibus
vr̄is. In charitate radicati ꝛ fū
dati vt poſſit cōprehendere cū
oībus ſcīs q̄ ſit latitudo lōgitu
do: ſublimitas ꝛ ꝓfundū. Sci-
re etiā ſupeminētē ſcie charita
tem xp̄i: vt impleamini in oēꝫ
plenitudinē dei. Ei autem qui

potēs eſt oīa facere ſupabūdā
ter ꝙ̄ petimus aut intelligim⁹
ſm virtutē q̄ operat̄ in nobis
ipi glīa in eccleſia ⁊ in xp̄o ieſu
in oēs generatōes ſeculi ſeculo
rum amen. Grad. Timebunt
gētes nomē tuū dn̄e ⁊ om̄s re-
ges terre glīaꝫ tuā. ℣. Qm̄ edi
ficauit dn̄s ſyon: ⁊ videbit̄ in
maieſtate ſua. Allā. ℣. Cātate
dn̄o cāticū nouū q꞉ mirabilia
fecit dn̄s. Sc̄dm Lucā. xiiij. c.

In illo tp̄e. Cū itraret ih̄s
in domū cuiuſdā principis
phariſeoꝝ ſabbato mādUcare
panē: ⁊ ipſi obſeruabāt eū. Et
ecce hō q̄dā hydropic⁹ erat ān
illū. Et rn̄dēs ieſus dixit ad le
giſperitos ⁊ phariſeos dicens.
Si lꝫ ſabbato curare? At illi
tacuerūt. Ipſe v̄o app̄hensum
ſanauit eum ac dimiſit. Et rn̄-
dens ad illos dixit. Cui⁹ vr̄m
aſin⁹ aut bos in puteū cadet: et
nō cōtinuo ex̄het illū die ſab-
bati? Et nō poterāt ad h̄ rn̄de
re illi. Dicebat aūt ⁊ ad iuita-
tos parabolā intēdēs quō pri
mos accubit⁹ eligerēt: dicēs ad
illos. Cū inuitat⁹ fueris ad nu
ptias: nō diſcumbas in primo
loco ne forte honoratior te ſit
inuitat⁹ ab eo: ⁊ veniēs is q̄ te
et illū inuitauit dicat tibi. Da
huic locū. Et tūc incipias cuꝫ
rubore nouiſſimū locū tenere.
Sꝫ cū vocat⁹ fueris: vade et re
cūbe in nouiſſimo loco: vt cuꝫ
venerit q̄ te inuitauit dicat tibi
Amice aſcēde ſupi⁹. Tūc erit
tibi glīa corā ſimul̄ diſcūbētib⁹.
Q꞉ oīs q̄ ſe exaltat hūiliabit̄
⁊ q̄ ſe hūiliat exaltabit̄. Offer.
Dn̄e ī auxiliū meū reſpice: cō-
fundant̄ ⁊ reuereant̄ qui q̄rūt
aīam meā vt auferāt eā: dn̄e in
auxiliū meū reſpice. Secreta.

Munda nos dn̄e q̄s ſacri-
ficij p̄n̄tis effectu: ⁊ ꝑfice
mis̄at⁹ in nobis vt ei⁹ mereām̄
eſſe ꝑticipes. Per. Cōio. Dn̄e
memorabor iuſtitie tue ſolius
de⁹ docuiſti me a iuuētute mea
et vſqꝫ in ſenectā et ſeniū deus
ne derelinquas me. Poſtcōio.

Purifica dn̄e q̄s mētes no
ſtras benign⁹: ⁊ renoua ce
leſtib⁹ ſacramētis: vt ꝯſequent̄
et corpoꝝ p̄n̄s pariter ⁊ futurū
capiamus auxiliū. Per dn̄m.

Dn̄ica. xviij. poſt pēth. Intro.

Iuſtus es dn̄e ⁊ rectū
iudiciū tuū fac cū ſer-
uo tuo ſm m̄iam tuā
Ps. Btī imacl'ati in via q̄ ābu
lant in lege dn̄i. ℣. Glīa. Orō

Da q̄s dn̄e pplo tuo dya-
bolica vitare ꝯtagia ⁊ te

ſolũ deuz pura mẽte ſectari.p.

Epiſtola ad Epheſios.iiii.ca.

Fratres/Obſecro vos ego vinct⁹ in dño:vt digne am
buletis vocatione qua vocati
eſtis:cũ omni humilitate ⁊ mã
ſuetudine: cũ patiẽtia ſuppor
tãtes inuicẽ in charitate. Sol
liciti ſuare vnitatẽ ſpũs in vin
culo pacis. Vnũ corpus et vn⁹
ſpũs ſicut vocati eſtis i vna ſpe
vocatiõis vr̃e. Vn⁹ dñs:vna fi
des:vnũ baptiſma. Vn⁹ deus
et pater oĩm:qui eſt ſup oẽs et
per oĩa:⁊ in oĩb⁹ nobis. Qui ẽ
bñdictus in ſecula ſclo℞ amẽ.

Grad. Beata gẽs cui⁹ eſt dñs
deus eo℞ ppl's quẽ elegit dñs
in hereditatem ſibi.℣. Verbo
dñi celi firmati ſunt ⁊ ſpũ oris
eius oĩs virtus eorum. all'a.℣.
Domine exaudi orationẽ me
am:et clamor meus ad te per
ueniat. Scdʒ mattheũ.xxii.c.

In illo tpe. Acceſſerunt ad
ieſum phariſei:⁊ interroga
uit eum vn⁹ ex eis legis doctor
tẽtans eũ. Magiſter quod eſt
mandatũ magnũ in lege? Ait
illi ieſus. Diliges dñm deum
tuum ex toto corde tuo:⁊ ex to
ta aĩa tua:⁊ ex tota mente tua
Hoc eſt maximũ ⁊ primũ mã
datũ. Scdm aũt ſimile ẽ huic.
Diliges p̄ximũ tuũ ſicut teip
ſũ. In his duobus mandatis
vniuerſa lex pendet ⁊ pphete.
Cõgregatis aũt phariſeis iter
rogauit eos ieſus:dicẽs. Quid
vobis videt̃ de xp̃o:cui⁹ filius
eſt? Dicũt ei. Dauid. Ait illis.
Quõ ergo dauid in ſpũ vocat
eũ dñm dicens. Dixit dñs dño
meo ſede a dextris meis donec
ponã inimicos tuos ſcabelluʒ
pedũ tuo℞. Si ergo dauid vo
cat eum dñm:quõ filius ei⁹ eſt.
Et nemo poterat rñdere ei ver
bum:neq; auſus fuit quiſq̃ ex
illa die ampli⁹ eũ interrogare

Offer. Oraui deum meũ ego
daniel dicens:exaudi dñe p̄ces
ſerui tui illumina faciem tuaʒ
ſuper ſanctuariũ tuum: et pro
pitius intende populuʒ iſtum
ſuper quem inuocatum eſt no
men tuum deus. Secreta

Maieſtatẽ tuã dñe ſuppli
citer dep̄camur: vt h̃ ſcã
que gerim⁹ ⁊ a p̄teritis delictis
nos exuãt ⁊ futur̃. Per. Cõio

Vouete ⁊ reddite dño deo vr̃o
oẽs qui in circuitu eius affer
tis munera terribili et ei q̃ au
fert ſpm̃ principũ terribili apd̃
oẽs reges terre. Poſt cõio.

Sanctificationib⁹ tuis om
nipotẽs deus:et vitia nr̃a

curent: et remedia nobis etiã
ꝓueniãt. Per. Feria.iiij.qttu
or tempoꝝ menſis ſeptembris
Statio ad ſanctã mariã maio
EXultate deo rē Introi.
adiutori nr̃o iubilate
deo iacob: ſumite pſal
mũ iocũdũ cũ cythara: canite
initiũ mēſis tuba: q꞉ ꝑceptũ in
iſrľ eſt: ⁊ iudiciũ deo iacob . ps
Teſtimoniũ in ioſeph poſuit
illud cũ exiret de terra egypti.
℣. Gloria. Oremꝰ. Flectamꝰ
genua Leuate. Oratio
MIſericordie tue remediis
q̃s dñe fragilitas noſtra
ſubſiſtat: vt q̃ ſua ꝑditione at-
terit: tua clemētia reparetur.
Per. Lectio amos ꝓphe.ix.c.
HEc dicit dñs deus. Ecce
dies veniũt: et cõprehēdet
arator meſſorē: ⁊ calcator vue
mittentē ſemen. Et ſtillabunt
mõtes dulcedinē: ⁊ oēs colles
culti erũt. Et cõuertã captiui-
tatē ppli mei iſrľ: ⁊ edificabũt
ciuitates deſertas et hitabunt
in eis. Et plantabũt vineas: et
bibent vinũ earum. Et facient
hortos: ⁊ comedēt fructꝰ eorũ.
Et plãtabo eos ſup humũ ſu-
am ⁊ nõ euellã eos vltra d̃ tra
ſua q̃ dedi eis. dicit dñs oĩps
Grad. Quis ſicut dñs deꝰ nr̃ q̃ i
altis hitat: ⁊ humilia reſpicit in
celo ⁊ in tra. ℣. Suſcitãs a tra
inopē ⁊ de ſtercore erigēs pau
perē. Sequit Dñs vobiſcū
nũc Flectamus ge. Oratio.
PReſta q̃s dñe familie tue
ſupplicãti: vt dum a cibis
corpalibus ſe abſtinet: a vitiis
q̃ꝫ mēte ieiunet. Lectio li. eſdre
IN diebꝰ illis neemie.viij.
Cõgregatꝰ eſt oĩs ppłs qua
ſi vir vnꝰ ad plateã q̃ eſt ãn por
tam aquarum: ⁊ dixerũt eſdre
ſcribe vt afferret librũ leg̃ mo
yſi quã ꝑcepit dñs iſraeli. At-
tulit ergo eſdras ſacerdos le-
gē corã mltitudie viroꝝ ac mu
lierũ: cũctiſqꝫ qui poterãt itelli
gere i die prima mēſis ſeptimi
et legit i eo apte in platea que
erat ãte portã aquarũ a mane
vſqꝫ ad mediũ diē in cõſpectu
viroꝝ ac mulierũ ⁊ ſapientũ.
Et aures oĩs ppli erant erecte
ad librũ. Stetit aũt eſdras ſcri
ba ſup gradũ ligneũ quē fece-
rat ad loquēdũ ⁊ ſteterũt leui-
te iuxta eũ. Et apuit eſdras li
brum corã oĩ pplo. Et bñdixit
eſdras dño deo magno. Et rñ
dit oĩs ppłs. Amen amē eleuã
tes manꝰ ſuas: et incuruati ſũt
et adorauerũt deũ pni i terrã.
Porro leuite ſilentiũ faciebãt

in pplo ad audiendā legē. Populus aūt ſtabat in gradu ſuo Et legerunt in libꝛo legis dei diſtincte ꝛ apte ad intelligēdū Dixit aūt neemias ſacerdos ꝛ eſdras ſcriba: ꝛ leuite interp̄tātes vniuerſo pplo. Dies ſctificatus ē dño deo nr̄o: nolite lugere ꝛ nolite flere: et dixit eis. Jte ꝛ comedite pinguia ꝛ bibite mulſū: ꝛ mittite partes eis q̄ nō p̄parauerūt ſibi: q2 ſctūs dies dñi eſt. Et nolite ꝯtriſtari gaudiū etem̄ dñi eſt foꝛtitudo vr̄a. Grad. Btā gēs cuius eſt dñs deus eoꝝ: ppls quē elegit dñs in hēditatē ſibi. ℣. Verbo dñi celi firmati ſunt ꝛ ſpū oꝛis ei⁹ oīs virt⁹ eoꝝ. Sc̄dm marcū ix.c.

In illo tpe. Reſpondens vn⁹ de turba dixit ad ieſum. Magr̄: attuli filiū meū ad te habentē ſpm̄ mutū: q̄ vbicūq3 eū app̄hēderit allidit eū et ſpumat ꝛ ſtridet dētib⁹ ꝛ areſcit: ꝛ dixi diſcipulis tuis vt eijcerēt illū ꝛ nō potuerūt. Qui rn̄dens dixit eis. O gñatio incredula: q̄diu apud vos ero. q̄diu vos patiar. Afferte illū ad me. Et attulerūt eū. Et cū vidiſſet illū: ſtatim ſpūs ꝯturbauit eū: ꝛ eliſus in terra volutabat ſpumās. Et interrogabat patrē eius. Quātū tēpis eſt ex quo ei h̄ accidit At ille ait. Ab infantia. Et frequēter eū et in ignē ꝛ in aquā miſit: vt eū perderet. Sz ſi q̄d potes adiuua nos miſert⁹ nr̄i. Jeſus autē ait illi Si potes credere: oīa poſſibilia ſunt credenti. Et ꝯtinuo exclamās pr̄ pueri cum lachꝛymis aiebat. Credo dñe: adiuua incredulitatē meā. Et cum videret ieſus cōcurrentē turbā comminatus eſt ſpūi immūdo dicēs illi. Surde et mute ſpūs ego tibi p̄cipio exi ab eo: ꝛ amplius nō introeas ī eū. Et clamās ꝛ multū diſcerpēs eū exiuit ab eo. Et fact⁹ eſt ſicut moꝛtuus: ita vt multi dicerēt: quia moꝛtu⁹ eſt. Jeſus aūt tenēs manū eius: eleuauit eū et ſurrexit Et cū itroiſſz in domū diſcipuli eius ſecreto interrogabant eū Quare nos nō potuim⁹ eijcere illū. Et dixit illis. Hoc gen⁹ ī nllo pōt exire niſi ī orōne ꝛ ieiunio. Offert. Meditaboꝛ in mādatis tuis q̄ dilexi valde et leuaui man⁹ meas ad mandata tua que dilexi. Secreta.

Hec hoſtia dñe q̄s emūdet nr̄a delicta: ꝛ ad ſacrificiū celebꝛādū ſubditoꝝ tibi coꝛpa mēteſq3 ſctificet. p. Cōio. Cōe

dite pinguia ꝛ bibite mlſum et
mittite ptes eis q̄ nō ꝑparauerūt
ſibi:ſctūs etem̄ dies dn̄i eſt:noli
te ꝯtriſtari:gaudiū etem̄ dn̄i ē
foꝛtitudo veſtra. Poſt cōio.
SUmētes dn̄e dōa celeſtia
ſupplicit̃ deꝑcamur: vt q̄
ſedula ſuitute te donante geri
m⁹:dignis ſenſib⁹ tuo munē ca
piam⁹ Per. Feria.vi.ſtatio ad
ſctōs.xij.aplos. Intr.
LEtet coꝛ q̄rentiū dn̄z
querite dn̄m ꝛ ꝯfirma
mini:q̄rite faciē eius ſemꝑ. ps.
Cōfitemini dn̄o ꝛ inuocate no
mē eius:annūtiate inter gētes
opera eius. ℣ Gloria. Oratō
PReſta q̄s ops deus:vt ob
ſeruatōnes ſacras annua
deuotiōe recolētes ꝛ coꝛpe tibi
placeamus ꝛ mēte. Per dn̄m.
Lectio Oſee ꝑphete. xiiij.ca.
HEc dicit dn̄s de⁹. Conuer
tere iſrl̃ ad dn̄m deū tuuz
q̄m coꝛruiſti in īiq̄tate tua. Tol
lite vobiſcū v̄ba:ꝛ ꝯuertimini
ad dn̄z:ꝛ dicite ei. Om̄ auferꝛ
iniq̄tatē ꝛ accipe bonū:ꝛ redde
m⁹ vitulos labioꝝ nr̄oꝝ. Aſſur
nō ſaluabit nos:ſup equos nō
aſcēdem⁹: nec dicem⁹ vltra: dij
nr̄i opa manuū nr̄arū q2 ei⁹ q̄ i
te eſt miſereberis ppl̄i. Sana-
bo ꝯtritōes eoꝝ:diligā eos ſpō
tanee: q2 auerſus eſt furoꝛ me⁹
ab eis. Ero q̄ſi ros:iſrl̃ germi-
nabit q̄ſi liliū. Et erumpet ra-
dix ei⁹ vt libani ibūt rami eius
Et erit q̄ſi oliua glīa ei⁹ ꝛ odoꝛ
ei⁹ vt libani. Cōuertent̃ ſeden-
tes in vmbꝛa ei⁹:viuēt tritico ꝛ
germinabūt q̄ſi vinea. Memo
riale ei⁹ ſicut vinū libani. Ego
exaudiā ꝛ dirigā eū:ego vt ab
ietē virentē ex me fruct⁹ eius in
uēt⁹ eſt. Quis ſapiēs ꝛ itelliget
iſta:itelligēs ꝛ ſciet hec. Quia
recte vie dn̄i:ꝛ iuſti ābulabūt i
eis. Grad. Cōuertere dn̄e ali-
q̄ntulū ꝛ deꝑcare ſup ſuos tu-
os. ℣. Dn̄e refugiū fact⁹ es no-
bis a gn̄atōe ꝛ ꝓgenie. Scdꝫ lu
cā. In illo tpe. Rogabat ieſuz
q̄dā phariſe. Req̄re in.v.feria
poſt dn̄icā de paſſione. Offer.
Bn̄dic anima mea dn̄z ꝛ noli
obliuiſci oēs retributōes ei⁹:ꝛ
renouabit̃ ſicut aq̄le iuuēt⁹ tua
ACcepta tibi ſint Secre.
dn̄e q̄s nr̄i dona ieiunij q̄
ꝛ expiādo nos tua grā dignos
efficiāt:et ad ſempit̃na ꝓmiſſa
ꝑducant. Per. Cōio. Aufer a
me oppꝛobꝛiū ꝛ ꝯtēptū q2 mā
data tua exq̄ſiui dn̄e: nā ꝛ teſti
monia tua meditatio mea eſt.
QUeſumus ops Poſtcō.
deus: vt perceptis mune

ribus gratias exhibẽtes: bene-
ficia potiora ſumamus. Per
dñm noſtrũ. Sabbato. ſtatio
ad ſanctum Petrum. Introitꝰ

Venite adoremus deũ
⁊ ꝓcidamꝰ ante dñm:
ploremꝰ añ eũ q̇ fecit
nos: q: ipe eſt dñſ deꝰ noſter. ps
Vẽite exultemꝰ dño: iubilemꝰ
deo ſalutari nr̃o. ℣. Glia Ore
mus. Flectamꝰ ge. Le. Orõ.

Omnipotẽs ſempit̃ne de
us q̇ per ꝯtinẽtiã ſalutarẽ
corꝑibꝰ mederis ⁊ mẽtibꝰ: ma-
ieſtatẽ tuã ſupplices exoramꝰ:
vt pia ieiunãtiũ depcatõe pla
catꝰ: ⁊ pñtia nobis ſubſidia tri
buas ⁊ vẽtura. Prophia
prima. Lec. li. Leuitici. xxiii. c.

In diebꝰ illis. Locutꝰ ẽ dñs
ad moyſen dicens. Decimo
die menſis huius ſeptimi dies
expiationũ erit celeberrimꝰ et
vocabit̃ ſanctus. Affligetiſq̃
aĩas vr̃as in eo: et offeretis ho
locauſtũ dño. Omñe opꝰ nõ fa-
cietis in tpe diei huiꝰ: q: dies ꝓ
pitiatiõis eſt vt ꝓpitiet̃ vobis
dñs deus veſter. Oĩs aĩa q̃ af-
flicta nõ fuerit die hoc peribit
de ppl̃is ſuis. Et q̃ opis q̇ppiã
fecerit delebo eã de ppl̃o ſuo.
Nihil ergo opis faciet̃ in eo
Legitimũ ſempit̃nũ erit vobis
in cũctis g̃ñationibꝰ ⁊ habitati
onibus vr̃is. Sabbatũ requieti
onis eſt: affligetiſq̃ aĩas vr̃as.
Die nono mẽſis huiꝰ a veſpa
vſq̃ ad veſperã celebrabit̃ ſab
bata vr̃a. Dicit dñs oꝑs. Ora.
Propitius eſto dñe pctis nr̃is
ne qñ dicãt gẽtes vbi eſt deus
eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſaluta
ris noſter et ꝓpt̃ honorẽ nois
tui dñe libera nos. Oremus.
Flectamus ge. Leuate. Orõ.

Da nobis q̃s oꝑs deꝰ: vt ie
iunãdo tua gr̃a ſatiemur
⁊ abſtinẽdo cũct̃ efficiamur ho
ſtibꝰ fortiores. Per d. Prophe
tia. ii. Lec. lib. Leuitici. xxiii. c.

In diebꝰ ill̃. Locutꝰ ẽ dñs ad
moyſen dicẽs. Quintodeci
mo die menſis huiꝰ ſeptimi qñ
ꝯgregaueritis oẽs fructꝰ terre
vr̃e: celebrabit̃ ferias dñi ſeptẽ
diebꝰ. Die primo ⁊ die octauo
erit ſabbatũ: id eſt requies. Su-
metiſq̃ vobis die primo fructꝰ
arboris pulcherrime ſpatulaſ-
q̃ palmarũ. ⁊ ramos ligni den
ſarũ frondiũ: ⁊ ſalices de torrẽ
te ⁊ letabimini corã dño deo
veſtro: ⁊ celebrabitis ſolẽnita-
tem eius ſeptẽ diebus ꝑ annũ.
Legitimũ ſempiternũ erit vo-
bis in g̃ñationibus vr̃is. Mẽ
ſe ſeptimo feſta celebrabitis: et

habitabitis ĩ vmbꝛaculis ſeptẽ
diebus. Dĩs qui de genere iſ-
rael eſt manebit in tabernacul'
vt diſcãt poſteri vr̃i ꝙ in taber
naculis habitare fecerĩ filios
iſrael cũ educerẽ eos de terra
egypti. Ego dñs deꝰ vr̃. Oraõ
Protectoꝛ nr̃ aſpice deꝰ ⁊ reſpi
ce ſup ſeruos tuos. ℣. Dñe deꝰ
virtutũ exaudi p̃ces ſeruoꝛum
tuoꝛum. Oremus. Flectamus
genua Leuate. Oratiõ.

Tuere q̃s dñe familiã tuã
vt ſalutꝭ etn̄e remedia q̃ te
inſpirãte reqͥrimus: te largiẽte
ↄſeq̃mur. Per. Prophetia.iij
Lectio Michee ꝓphete. vij.c.

Domine deꝰ noſter paſce
pplin tuũ in virga tua gre
gẽ hereditatis tue: habitantes
ſolos terrã in ſaltu iuxta dies
antiquos. Videbunt gentes ⁊
ↄfundent̃ ſup om̃i foꝛtitudine
tua. Qm̃ q̃s deus ſilis tui: qui
aufers iniq̃tatẽ ⁊ trãſfers pec-
catũ reliq̃arũ hereditatis tue?
Non immittet vltra furoꝛem
ſuũ: qm̃ volẽs m̃iam eſt. Et re
uertet̃ ⁊ miſerebit̃ nr̃i. Depo-
net oẽs iniq̃tates nr̃as: ⁊ pꝛoij
ciet in ꝓfundũ maris oĩa pctã
nr̃a. Dabis v̾itatẽ iacob: m̃iã
abꝛahã q̃ iuraſti p̃ribus nr̃is a
dieb' ãtiq̃s. Dñe deꝰ nr̃. Oraõ.

Conuertere dñe aliquãtulũ et
dep̃care ſup ſ̾uos tuoſ. ℣. Dñe
refugiũ factꝰ es nobis a gñatio
ne et pꝛogenie. Oremꝰ. Flecta
mus genua Leuate. Oratio.

Preſta q̃s dñe ſic nos ab
epulis abſtinere carnali-
bus vt a vitijs irruẽtibꝰ pariter
ieiunemus. P. Prophetia.iiij.
Lectio zacharie ꝓphete. viij.c.

In diebus illis. Factũ eſt
verbũ dñi ad me dicẽs. Hec
dicit dñs deꝰ exercituũ. Sicut
cogitaui vt affligerẽ vos cũ ad
iracundiã me ꝓuocaſſent p̃res
veſtri ⁊ nõ ſum miſertus: ſic cõ
uerſus cogitaui in diebꝰ iſtis vt
benefaciã hierlm ⁊ domui iu-
da. Nolite timere. hec ſunt er
go verba q̃ facietis. loquimini
veritatẽ vnuſquiſq; cũ ꝓximo
ſuo: veritatẽ ⁊ iudiciũ pacis iu
dicate in poꝛtꝭ vr̃is: ⁊ vnuſq̃ſq;
malũ cõtra amicũ ſuũ nõ cogi
tetis in coꝛdibus vr̃is: ⁊ iura-
mentũ mendax ne diligatis.
Oĩa em̃ hec ſunt que odi dicit
dñs. Et factũ eſt verbũ dñi ex-
ercituũ ad me dicẽs. Hec dicit
dñs exercituũ. Ieiuniũ q̃rti et
ieiuniũ q̃nti: ⁊ ieiuniũ ſeptimi
et ieiunium decimi erit domui
iude in gaudiũ ⁊ letitiam: ⁊ in
ſolẽnitates p̃claras. Veritatẽ

tm̄ et pacē diligite dicit dn̄s ex-
ercituū. Grad. Dirigat̄ oratō
mea ſicut incenſum in ꝯſpectu
tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuum
mearū ſacrificiū veſpertinum.
Oremꝰ Flectamꝰ ge Le. Orō.
UT nobis dn̄e tribuis ſolē
ne tibi deferre ieiuniū: ſic
nobis queſumus indulgentie
preſta ſubſidiuꝫ. Per dominū.
Prophetia. v. Lec. Danielis p
phete. In diebꝰ illis. Angelus
dn̄i deſcēdit cū azaria. Reqre
in ſabbato q̄ttuoꝛ tēpoꝝ de ad
uētu. Hym. Bn̄dictꝰ es dn̄e de
us patrū nr̄o. Reqre in ſabba
to quattuoꝛ tēpoꝝ de aduētu.
Sequit̄. Dn̄s vobiſcum. ſine
Flectamus genua. Oratio.
DEus q̄ tribꝰ pueris miti-
gaſti: flām̄as igniū: ꝯcede
ꝓpitius: vt nos famulos tuos
nō exurat flām̄a vitioꝝ. Per.
Epiſtola ad Hebreos. ix. cap.
FRēs. Tabernaculū factū
eſt primū in quo erant cā
delabra ⁊ mēſa ⁊ ꝓpoſitio pa-
nū que dicit̄ ſctā: poſt velamen
tum aūt ſcd̄m tabernaculū qd̄
dicit̄ ſancta ſcōꝝ aureū habēs
thuribulū: et archā teſtamenti
circūtectaꝫ ex om̄i ꝑte auro: in
qua vrna aurea habēs mānā ⁊
virga aarō q̄ frōduerat: ⁊ tabu
le teſtamēti: ſuꝑ q̄ erant cheru-
bī glīe: obūbrātia ꝓpitiatoriū
de q̄bus modo nō eſt dicendū
ꝑ ſingula. His v̄o ita cōpoſitis
in priori q̄dē tabernaculo ſꝑ in
troibāt ſacerdotes ſacrificiorū
officia ꝯſummātes. In ſcd̄o v̄o
ſemel in anno ſolꝰ pontifex nō
ſine ſanguine quē offerret pro
ſua ⁊ ppl̄i ignorātia hꝰ ſignificā
te ſpūſctō nōdū ꝓpalatam eſſe
ſcōꝝ viā adhuc priore taberna
culo habēte ſtatū. Que ꝑabo-
la eſt tp̄is inſtātis: iuxta quam
munera ⁊ hoſtie offerunt̄: que
nō poſſunt iux̄ ꝯſciam ꝑfectuꝫ
facere ſeruienteꝫ ſolūmodo in
cibis ⁊ in potibꝰ: ⁊ ī varijs bap
tiſmatibꝰ ⁊ iuſtitijs carnis vſq̄
ad tp̄s correctiōis īpoſit̄. Xp̄s
aūt aſſiſtēs pōtifex futurorum
bonoꝝ ꝑamplīꝰ ⁊ ꝑfectīꝰ taber-
naculū nō manufactū: id ē nō
huiꝰ creatōis: neq̄ ꝑ ſanguineꝫ
hircoꝝ aut vituloꝝ ſꝫ ꝑ ꝓpriū
ſanguinē ītroiuit ſemel in ſctā
etn̄a redēptiōe inuēta. Tractꝰ.
Laudate dn̄ꝫ ōs gētes ⁊ collau
date eū oēs ppl̄i. ℣. Qm̄ ꝯfirma
ta ē ſuꝑ nos mīa eiꝰ ⁊ v̄itas dn̄i
manet ī etn̄ū. Scd̄ꝫ lucā. xiii. c.
IN illo tēpe. Dicebat ieſus
turbis ſilitudinē hāc. Arbo
rē fici habebat q̄dā plantatam

in vinea sua: ⁊ venit q̄rens fru
ctū in illa: et nō inuenit. Dicit
aūt ad cultorē vinee. Ecce āni
tres ſunt ex q̄ venio q̄rens fru-
ctum in ficulnea hac: ⁊ nō inue
nio. Succide ergo illā. Ut q̄d
etiā t̄rā occupat? At ille r̄ndēs
dixit illi. Dñe dimitte illā ⁊ h̄
anno vſq₃ dū fodeā circa illā:
⁊ mittā ſtercora. Et ſiquidē fe-
cerit fructū: ſin aūt i futurū ſuc
cides eā. Erat aūt docēs in ſy
nagoga eorū ſabbatis. Et ecce
mulier q̄ habebat ſpm̄ infirmi
tatis annis decē ⁊ octo: ⁊ erat
iclinata nec oīno poterat ſurſū
reſpicere. Quā cū videret ihs
vocauit eā ad ſe ⁊ ait illi. Mu
lier dimiſſa es ab infirmitate
tua. Et ipoſuit illi manꝰ: ⁊ con
feſtim erecta ē ⁊ glificabat deū
Rn̄dens aūt archiſinagogus
indignās q: ſabbato curaſſꝫ ie
ſus dicebat turbe Sex dies ſūt
in q̄bus opꝫ operari. In his
ergo venite ⁊ curamini ⁊ nō in
die ſabbati. Reſpondēs autē
ad illū ieſus dixit. Hypocrite
vnuſq̄ſq₃ vr̄m ſabbato nō ſol-
uit bouē ſuū aut aſinū a preſe-
pio ⁊ ducit adaq̄re? Hanc autē
filiā abrahe quā alligauit ſa-
thanas ecce decem ⁊ octo anni
ſunt: nōne oportuit ſolui a vin
culo iſto die ſabbati? Et cū h̄
diceret: erubeſcebāt oēs aduer
ſarij eiꝰ. Et oīs ppl's gaudebat
in vniuerſis q̄ glorioſe fiebant
ab eo. Offer. Dñe deus ſalutis
mee in die clamaui ⁊ nocte co-
ram te intret orō mea in cōſpe
ctu tuo domine. Secreta.
Concede q̄s ops deus: vt
oculis tue maieſtatis mu-
nus oblatū: ⁊ gratiā nobis pie
deuotiōis obtineat: ⁊ effectū
btē perennitatis acq̄rat. Per.
Cōio. Mēſe ſeptimo feſta ce-
lebrabitis cū in tabernaculis
hitare feceri filios iſrl': cū edu-
cerē eos de t̄ra egypti ego dñs
deus veſter. Poſtcōmunionē.
Perficiant in nobis dñe q̄s
tua ſacra q̄d cōtinēt vt qui
nūc ſpe gerimꝰ: rerū v̄itate ca-
piamꝰ. Per. Dñica.xviij.poſt
Da pacē pēthe. Intro.
dñe ſuſtinentibꝰ te: vt
pphete tui fideles iue
niāt exaudi p̄ces ſ̄ui tui ⁊ ple
bis tue iſrl'. ps. Letatꝰ ſum i his
q̄ dicta ſunt mihi in domū dñi
ibimus. ℣. Glia. Oratio.
Dirigat corda noſtra q̄ſu-
mus domine tue miſerati
onis operatio: q̄a tibi ſine te
placere non poſſumus. Per.
Ep'la ad Corinthios. i.ca.i.

A IRēs. Grās ago dō meo
ſemꝑ ꝓ oīb⁹ vobis in grā
dei q̄ data eſt vobis in xp̄o ie
ſu. Quia in oīb⁹ diuites facti
eſtis in illo in oī v̄bo ⁊ in oī ſci
entia ſicut teſtimoniū xp̄i ꝯfir
matū eſt in vobis ita vt nihil
vobis deſit in vlla grā: expectā
tib⁹ reuelatōez dñi nr̄i ieſu xp̄i
Qui ⁊ cōfirmabit vos vſq; i fi
nē ſine crimine in die aduētus
dñi nr̄i ieſu xp̄i. Grad. Letat⁹
ſuz in his q̄ dicta ſunt mihi: in
domū dñi ibim⁹. ℣ Fiat pax i
v̄tute tua: ⁊ abundātia in turri
bus tuis. Alla. ℣ Timebūt gē
tes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges
t̄re gl'ā tuā. Sc'dm matth.ix.c.
I N illo tp̄e. Aſcendēs ieſus
in nauiculā trāſfretauit: ⁊ ve
nit in ciuitatē ſuā. Et ecce offe
rebāt ei paꝛlyticū iacētē in lecto
Et vidēs ieſus fidē illoꝝ dixit
paralytico Cōfide fili remittū
tur tibi pc̄tā tua. Et ecce q̄daz
de ſcribis dixerūt intra ſe. Hic
blaſphemat. Et cū vidiſſz iħs
cogitatōes eoꝛuz dixit. Ut q̄d
cogitatis mala in coꝛdib⁹ vr̄is?
Quid eſt facili⁹ dicere remittū
tur tibi pc̄tā tua: an dicere ſur-
ge ⁊ ābula? vt ſciat) aūt qm̄ fi-
lius hoīs hꝫ ptātē in t̄ra dimit
tendi pc̄tā tunc ait paralytico.
Surge tolle lectū tuū ⁊ vade
i domū tuā. Et ſurrexit ⁊ abijt
in domū ſuā. Uidētes aūt tur
be: timuerūt ⁊ gloꝛificauerunt
deū q̄ dedit ptātez talē hoīb⁹.
Offer. Sctificauit moyſes al
tare dño offerēs ſuꝑ illō holo-
cauſta: ⁊ imolans victimas fe-
cit ſacrificiū veſꝑtinū in odoꝛē
ſuauitat) dño in ꝯſpectū filioꝝ
israel. Secre.
D Eus qui
nos ꝑ hui⁹ ſacrificij vene
randa cōmertia vni⁹ ſummeq;
diuinitat) ꝑticipes efficis: p̄ſta
q̄s vt ſicut tuā cognoſcim⁹ v̄ita
tem: ſic eā dignis moꝛib⁹ aſſeq̄-
mur. Per. Coio. Tollite ho-
ſtias ⁊ introite in atria ei⁹ ado
rate dñz i aula ſctā ei⁹ Poſtcō.
G Ratias tibi referim⁹ dñe
ſacro munere vegetati tuā
miāz depcātes: vt dignos nos
eius ꝑticipatōe ꝑficias. Per.
Dñica.xix.poſt pēthe. Intro.
S Alus ppl'i ego ſuz di-
cit dñs: de q̄cunq; tri-
bulatiōe clamauerint
ad me exaudiā eos: ⁊ ero illo-
ruz dñs in ꝑpetuū. Ps. Attēdi-
te ppl'e me⁹ legē meā: inclinate
aurem vr̄am in v̄ba oꝛis mei.
℣ Gloꝛia patri. Oratio.
O Mnipotēs et miſericoꝛs
de⁹ vniuerſa nobis aduer

ſantia, ꝓpitiat⁹ excludē: vt mēte et corpe pariter expediti q̄ tua ſunt liberis mentib⁹ exeq̄mur. Per. Epl'a ad ephesios. iiij. c.

Fratres. Renouamini ſpiritu mentis vr̄e et induite nouū hoīem q̄ ſm deū creat⁹ ē in iuſtitia et ſctītate veritatis. Propt̄ qd̄ deponētes mendaciū: loq̄mini v̄itatē vnuſquiſq3 cū ꝓximo ſuo: q̄m ſum⁹ inuicez mēbra. Iraſcimini ⁊ nolite peccare. Sol nō occidat ſup iracundiā veſtrā. Nolite locū dare dyabolo. Qui furabat̄ iaz nō furet̄. Magis aūt laboret operādo manib⁹ ſuis qd̄ bonū eſt: vt habeat vn̄ tribuat neceſſitatē patiēti. Grad. Dirigat̄ orō mea ſicut incēſum in ꝯſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuum mearū ſacrificiū veſptinū. All'a. ℣. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē ei⁹ ānūtiate inter gētes opa ei⁹. Sc̄d'm math. xxij.

In illo tpe. Loq̄bat̄ iħs cū principib⁹ ſacerdotuz ⁊ phariſeis ī pabolis dicēs. Simile factū eſt regnū celoꝝ hōi regi qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſuos ſuos vocare inuitatos ad nuptias ⁊ nolebāt venire. Iterū miſit alios ſuos dicēs. Dicite īuitat̄. Ecce prādiū meū paraui: thauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt ⁊ oīa parata: venite ad nuptias. Illi aūt neglexerūt. Et abierūt ali⁹ in villaz ſuā: alius v̄o ad negociationē ſuā. Reliq̄ v̄o tenuerūt ſuos ei⁹: ⁊ cōtumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cū audiſſet iratus eſt: ⁊ miſſis exercitib⁹ ſuis perdidit homicidas illos: ⁊ ciuitates illoꝝ ſuccēdit. Tūc ait rex ſuis ſuis. Nuptie q̄dē parate ſunt: ſ3 q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ergo ad exit⁹ viarū ⁊ quoſcūq3 inueneritis vocate ad nuptias. Et egreſſi ſui eius in vias cōgregauerūt oēs quos inuenerūt bonos ⁊ malos: ⁊ iplete ſunt nuptie diſcūbentiū. Intrauit autē rex vt videret diſcūbentes: ⁊ vidit ibi hoiez nō veſtitū veſte nuptiali ⁊ ait illi. Amice quō huc intraſti nō habēs veſtē nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex miſtris. Ligatis pedib⁹ ei⁹ ⁊ manib⁹ mittite eū ī tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Multi em̄ ſunt vocati: pauci vero electi. Offert̄. Si ambulauero in medio tribulatōis viuificabis me dñe: ⁊ ſup iraz inimicoꝝ meorū extēdes manū tuam ⁊ ſaluum me

fecit dextera tua. Secreta.
HEc munera q̄s dn̄e q̄ ocu
lis tue maieſtatꝭ offerimꝰ
ſalutaria nobis eē ꝯcede. Per
Cōio. Tu mādaſti mandata
tua cuſtodiri nimis vtinā diri-
gant vie mee ad cuſtodiēdas
iuſtificatōes tuas. Poſtcōio.
TUa nos q̄s dn̄e medici-
nalis operatio ⁊ a noſtris
peruerſitatibꝰ clementer expe-
diat: ⁊ tuis faciat ſemꝑ inhere-
re mandatis. Per dominum.
Dn̄ica. xx. poſt penthe. Intro.
OMnia q̄ feciſti nobis
dn̄e in vero iudicio fe
ciſti: q: peccauimꝰ tibi
et mādatis tuis nō obediuimꝰ
ſed da gloriā nōi tuo ⁊ fac no-
biſcū ſm multitudinē miſeri-
cordie tue. Ps. Bti īmaculati
in via q̄ ambulāt in lege dn̄i.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Orō.
LArgire q̄s dn̄e fidelibꝰ tuiſ
indulgētiā placatꝰ ⁊ pacem
vt pariter ab oībꝰ mūdent of-
fenſis: ⁊ ſecura tibi mēte deſer
uiāt. Per. Epl'a ad ephe. v. ca.
ERēs. Uidete itaq; quō
caute ābuletis nō quaſi in
ſipiētes: ſed vt ſapiētes redimē
tes tp̄s: qm̄ dies mali ſūt. Pro
pterea nolite fieri īprudētes ſ;
intelligentes q̄ ſit volūtas dei.
Et nolite iebriari vino in quo
ē luxuria: ſ; īpleamini ſpū ſan
cto loquētes vobiſmetipſis in
pſalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis ſpi
ritualibꝰ: cātantes et pſallētes
in cordibꝰ vr̄is dn̄o gr̄as agen-
tes ſemꝑ ꝓ oībꝰ in noīe dn̄i ie-
ſu xp̄i: deo ⁊ pr̄i ſubiecti īuicē
in timore xp̄i. Gra. Ocli oīm
in te ſperant dn̄e et tu das illis
eſcam in tēpore oportuno. ℣.
Aperis tu manū tuā ⁊ iples oē
aīal bn̄dictōe. All'a. ℣. Para-
tū cor meū deꝰ paratū cor meū:
cātabo ⁊ pſallā tibi gl'ia mea.
Scd̄m Johannem. iiij caplo.
IN illo tp̄e. Erat q̄dā regu
lus cuius filiꝰ infirmabatur
capharnaū. Hic cū audiſſet q:
ieſus veniret a iudea in galileā
abijt ad eū: ⁊ rogabat eū: vt de
ſcēderet ⁊ ſanaret filiū eiꝰ. Inci
piebat em̄ mori. Dixit ergo ie
ſus ad eū. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia
videritis: nō creditis. Dicit ad
eū regulꝰ. Dn̄e deſcēde priuſq̄
moriat filiꝰ meꝰ. Dixit ei ieſus
Uade filiꝰ tuus viuit. Credidit
hō ſmoni quem dixit ieſus: et
ibat. Ia; aūt eo deſcēdēte ſui
occurrerūt ei ⁊ nūtiauerūt di-
cētes: q: filius eiꝰ viueret. Inter-
rogabat aūt hora; ab eis in q̄
melius habuerat. Et dixerunt

ei. Q: heri hora ſeptima reli‑
qͥt eū febris Cognouit ergo pr̃
q: illa hora erat in q̃ dixerat ei
ihs fili⁹ tu⁹ viuit Et credidit ipe
⁊ dom⁹ ei⁹ tota. Offert. Sup
flumina babylonis illic ſedim⁹
⁊ fleuim⁹ dū recordarem̄ tui ſy
Celeſtē nobis Secre. on.
pbeant h̄ myſteria q̃s dñe
medicinā ⁊ vitia nr̄i cordis ex‑
purgēt. Per. Cōio. Memēto
verbi tui ſeruo tuo dñe in quo
mihi ſpem dediſti hec me cōſo
lata ē i hūilitate mea. Poſtcō.
Ut ſacris dñe reddamur
digni munerib⁹: fac nos
tuis q̄ſum⁹ obedire mandatis.
Per dominuz noſtrū. Dñica.
xxi. poſt penthe. Introitus.
In volūtate tua dñe
vniuerſa ſunt poſita ⁊
non eſt q̄ poſſit reſiſte
re volūtati tue: tu ei feciſti oīa
celū ⁊ terrā ⁊ vniuerſa q̃ in celi
ambitu cōtinētur: dn̄s vniuer‑
ſoruz tu es. ps. Bti immacu‑
lati in via qui ambulāt in lege
dñi. ℣. Glŕia patri. Oratio.
Familiā tuā q̄s dñe conti‑
nua pietate cuſtodi vt a cū
ctis aduerſitatib⁹ te ꝓtegēte ſit
libera: ⁊ in bonis actib⁹ tuo no
mini ſit deuota. Per dñm no.
Epl̃a ad Ephesios. vi. caplõ.
Fratres. Cōfortamini in do
mino: ⁊ in potētia v̄tutis
ei⁹. Induite vos armatura dei
vt poſſitis ſtare aduerſus inſi‑
dias dyaboli: qm̄ nō eſt nobis
colluctatio aduerſus carnem ⁊
ſanguinē: ſ3 aduerſus princi‑
pes ⁊ ptātes: aduerſus mūdi re
ctores tenebrarū harū: contra
ſpiritalia nequitie in celeſtib⁹
Propterea accipite armaturā
dei vt poſſitis reſiſtere in die ma
lo ⁊ in omibus perfecti ſtare.
State ergo ſuccinti lūbos ve‑
ſtros inveritate: ⁊ induti loricā
iuſtitie: ⁊ calciati pedes in p̄pa
ratione euangelij pacis. In oī
bus ſumentes ſcutū fidei in q̄
poſſitis oīa tela neq̄ſſimi ignea
extinguē. Et galeā ſalutis aſſu
mite: ⁊ gladiū ſpūs qd̄ eſt ver‑
bum dei. Grad. Dñe refugiū
factus es nobis a gn̄atione et
ꝓgenie. ℣. Priuſq̄ montes fie
rent aut formaret̄ t̄ra ⁊ orbis
a ſeculo vſq̄ in ſeculū tu es de⁹.
All'a. ℣. In exitu iſrael de egy
pto dom⁹ iacob de pplo barba
ro. Scd̃m Mattheū. xviij. ca.
In illo tp̄e. D. i. d. ſ. pabolā
hāc. Sil'e eſt regnū celorum
hoi regi q̄ voluit rōez ponē cū
ſuis ſuis. Et cū cepiſſet rōem
ponē oblat⁹ ē ei vn⁹ q̄ debebat

ei decẽ millia talenta. Cũ aũt nõ haberet vñ redderet: iuſſit eũ dñs eiꝰ venũdari: ⁊ vxorẽ eiꝰ ⁊ filios ⁊ oĩa q̇ habebat ⁊ reddi. Procidẽs aũt ſuus ille: rogabat eũ dicens. Patiẽtiã habe in me: ⁊ oĩa reddã tibi. Miſertus autem dñs ſerui illius: dimiſit euꝫ: et debituꝫ dimiſit ei. Egreſſus aũt ſuꝰ ille: inuenit vnũ de conſeruis ſuis q̇ debebat ei centũ denarios. Et tenens ſuffocabat eũ dicẽs. Redde qđ debes. Procidẽs aũt cõſuus eius: rogabat eũ dicens. Patiẽtiã habe in me: ⁊ omĩa reddã tibi. Ille aũt noluit. ſed abijt ⁊ miſit eũ in carcerẽ: donec redderet vniuerſũ debitũ. Vidẽtes aũt cõſerui eiꝰ que fiebant: cõtriſtati ſunt valde. Et venerũt ⁊ nũtiauerũt dño ſuo omĩa que facta fuerant. Tunc vocauit illũ dñs ſuus ⁊ ait illi. Serue neq̃: oẽ debitũ dimiſi tibi q̃m rogaſti me. Nõne ergo oportuit ⁊ te miſeri cõſerui tui ſicut ⁊ ego tui miſertꝰ ſum? Et iratꝰ dñs eiꝰ tradidit eũ tortoribꝰ quoaduſq; redderet vniuerſuꝫ debitũ. Sic ⁊ pr̃ meꝰ celeſtis faciet vobis ſi nõ remiſeritis vnuſq̇ſq; fratri ſuo de cordibus vr̃is.

Offer. Vir erat in terra hus nomine iob ſimplex ⁊ rectus ac timens deuꝫ quem ſathan petijt vt tẽptaret: ⁊ data eſt ei poteſtas a dño ĩ facultate ⁊ in carne eiꝰ: ꝑdiditq; oẽꝫ ſubſtãtiã ipſius ⁊ filios: carnẽ quoq; eiꝰ g̃ui vlcere vulnerauit

Secre. SUſcipe dñe ꝓpitius hoſtias q̇bꝰ ⁊ te placari voluiſti: ⁊ nobis ſalutẽ potẽti pietate reſtitui. Per.

Cõio. In ſalutari tuo anima mea et in v̇bũ tuũ ſꝑaui q̃ñ facies de ꝑſequẽtibꝰ me iudiciũ: iniq̇ ꝑſecuti ſũt me adiuua me dñe deꝰ.

Poſtcõ. IMmortalitatis alimonia ꝯſecuti q̄s dñe vt qđ ore ꝑcipimꝰ: pura mẽte ſectemꝰ. Per.

Dñica. xxij. poſt pentħ. Introit.

SI iniq̇tates obſeruaueris domine: dñe quis ſuſtinebit: q: apud te ꝓpitiatio eſt deꝰ iſrl̃. Ps. De ꝓfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meam. V. Gloria.

Oratio. DEus refugiũ noſtrũ ⁊ virtus adeſto pijs eccleſie tue p̃cibꝰ auctor ipe pietatis ⁊ preſta: vt quod fideliter petimus: efficaciter conſequamur. Per.

Epl'a ad philippenſes. i. capi.

FRatres. Cõfidimꝰ in domino ieſu: q: q̇ cepit in vo

bis op⁹ bonū pficiet vſq₃ in diē
xpi ieſu. Sicut em̄ mihi iuſtū
eſt hoc ſentire,p oībus vobis:
eo ꝙ habeā vos in corde et in
vinculis meis: ⁊ in defenſione
⁊ confirmatiōe euāgelij ſocios
gaudij mei oēs vos eē. Teſtis
em̄ mihi eſt de⁹ quomodo vos
oēs cupiā in viſceribus chriſti
ieſu. Et hoc oro vt charitas ve
ſtra magis ac magis abūdet in
ſciētia ⁊ in omī ſenſu: vt pbetis
potiora: vt ſitis ſinceres et ſine
offenſa in die xpi ieſu. Reple
ti fructu iuſtitie p ieſum xp̄ʒ in
gloriam et laudem dei. Grad.
Ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iocundū ha
bitare fratres in vnū. ℣. Sicut
vnguentū in capite qd̄ deſcen
dit in barbam: barbam aaron
Alla. ℣. Qui timēt dñm ſpent
in eo: adiutor ⁊ ptector eoꝝ eſt
Scdm Mattheum.xxij.capi.
IN illo tpe. Abeūtes phari
ſei cōſiliū inierūt vt caperēt
ieſum in ſmone. Et mittūt ei
diſcipulos ſuos cū herodianis
dicentes. Magiſter ſcimus ꝙa
verax es: et viam dei in ỽitate
doces: ⁊ nō eſt tibi cura de ali
quo. Non em̄ reſpicis pſonas
hoīm. Dic ergo nobis.ꝗd tibi
videt. Licet cenſum dare ceſari
an nō. Cognita aūt ihs nequi
tia eoꝝ ait. Quid me tēptatis
hypocrite? Oſ̄dite mihi num
miſma cēſus. At illi obtulerūt
ei denariū. Et ait illis ihs Cu
ius eſt imago hec ⁊ ſuperſcriptō
Dicūt ei. Ceſaris. Tūc ait illis.
Reddite ergo que ſūt ceſaris
ceſari: ⁊ q̄ ſunt dei deo. Offer.
Recordare mei dñe oīpotēta
tui dñans da ſermonē rectū in
os meū vt placeāt ỽba mea in
cōſpectu principis. Secreta.
DA miſericors de⁹: vt hec
ſalutaris oblatio ⁊ a ppriis
nos reatibus indeſinēter expe
diat: ⁊ ab oīb⁹ tueat aduerſis.
Per. Cōio. Ego clamaui qm̄
exaudiſti me de⁹ inclina aurē
tuā ⁊ exaudi ỽba mea. Poſtcō
SUmpſimus dñe ſacri do
na myſterij humiliter de
pcātes: vt q̄ in tui cōmēoratiōe
nos facere pcepiſti: in nr̄e pfi
ant ifirmitatis auxiliū. Qui vi.
Dñica.xxiiij.poſt pēth. Intro.
DIcit dñs: ego cogito
cogitatiōes pacis ⁊ nō
afflictionis: inuocabi
tis me ⁊ ego exaudiam vos: et
reducam captiuitatē veſtram
de cunctis locis. Ps. Benedixi
ſti domine terram tuam auer
tiſti captiuitatē iacob. ℣. Glo
ria patri et filio. Oratio

Abſolue dñe q̄s tuoꝝ delicta ppl'oꝝ: ⁊ a peccatorū noſtroꝝ nexibus que pro nr̄a fragilitate ꝯtraximus: tua benignitate liberemur. Per dñz

Ep̄la ad Philippenſes.iij.ca.

Fratres. Imitatores mei eſtote: et obſeruate eos q̄ ita ambulant ſicut habetis formam noſtrā. Multi em̄ ambulant quos ſepe dicebaz vobis. Nunc aūt et flens dico inimicos crucis xp̄i quoꝝ finis interitus: quoꝝ deus vēter eſt et gloria in cōfuſione ipſorū: qui terrena ſapiūt. Noſtra autem conuerſatio in celis eſt. Unde etiā ſaluatorez expectam⁹ dn̄m noſtrum ieſum xp̄m: qui reformabit corpus humilitatis nr̄e configuratū corpori claritatis ſue ſm operationē: qua poſſit etiaz ſubijcere ſibi om̄ia. Itaq̄ fratres mei chariſſimi ⁊ deſideratiſſimi: gaudium meum et corona mea: ſic ſtate in domino chariſſimi. Euchodiam rogo ⁊ ſynticē deprecor idip̄m ſapere in domino. Etiā rogo ⁊ te germane cōpar: adiuua illas que mecum laborauerūt in euāgelio cum clemēte ⁊ ceteris coadiutoribus meis. Quorum nomina ſunt in libro vite. Grad.

Liberaſti nos domine ex affligentibus nos: ⁊ eos q̄ nos oderunt cōfudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die et nomini tuo cōfitebimur in ſecl'a. Alleluya ℣. De profūdis clamaui ad te domine: domine exaudi vocē meam.

Secd̄m Mattheū.ix.c.

In illo tp̄e. Loq̄nte ieſu ad turbas: ecce princeps vn⁹ acceſſit: ⁊ adorabat eum dicens. Domine filia mea modo defūcta eſt: ſed veni impone manū tuā ſup eam ⁊ viuet. Et ſurgēs ieſus ſequebat̄ eum: ⁊ diſcipl'i eius. Et ecce mulier q̄ ſanguis fluxum patiebat̄ ānos duodecim: acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriam veſtimēti eius. Dicebat em̄ intra ſe. Si tetigero tantū veſtimentū eius ſalua ero. At ieſus conuerſus: ⁊ videns eam dixit. Cōfide filia fides tua te ſaluam fecit. Et ſalua facta eſt mulier ex illa hora. Et cum veniſſet ieſus in domū principis et vidiſſet tibicines et turbam tumultuantē dicebat. Recedite: nō eniz eſt mortua puella ſʒ dormit. Et deridebāt euz. Et cum eiecta eſſet turba: intrauit et tenuit manū eius. Et ſurrexit puella. Et exijt fama hec ꝑ vniuerſam terrā illam. Offer.

De pfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi orōez meā: de pfūdis clamaui ad te dñe. Secre.

PRo noſtre ſeruitutis augmento ſacrificiuz tibi dñe laudis offerimus: vt quod in meritis contuliſti ꝓpitius exequaris. Per. Cōmunio Amē dico vobis quicquid orantes petitis credite: quia accipietis et fiet vobis. Poſt cōionem.

QUeſumus omnipotēs deus: vt quos diuina tribuis ꝑticipatiōe gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dñm. Dñica. xxiiij. p' pentheco. officium reſumit de dominica preterita. ſcz. Dicit dominus ego cogito. Oratio.

EXcita dñe q̄s tuorum fideliuz voluntates: vt diuini operis fructū propenſius exequentes pietatis tue remedia maiora percipiant. Per dñm.

Epiſtola ad collocenſes. i. cap

FRatres. Non ceſſamus pro vobis orantes et poſtulantes: vt impleamini agnitione voluntatis dei in omni ſapientia et intellectu ſpirituali: vt ambuletis digne deo per omnia placentes in omni opere bono ſacrificantes ꝛ creſcentes in ſciētia dei. In omni virtute confortati ꝯm potentiam claritatis eius. In omni patiētia et longanimitate cum gaudio gratias agentes deo ꝛ patri: qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctorum in lumine. Qui eripuit nos de poteſtate tenebrarum: et tranſtulit in regnum filij dilectionis ſue: in quo habemus redemptiōez et remiſſionem peccatorū. In chriſto ieſu domino noſtro.

Grad. Liberaſti nos. vt ſupra

Secdm Mattheum. xxiiij. ca.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum videritis abominationem deſolationis que dicta eſt a daniele propheta ſtantez in loco ſancto: qui legit intelligat. Tunc q̄ in iudea ſunt fugiant ad montes: et qui in tecto non deſcendant tollere aliquid de domo ſua. Et qui in agro: non reuertatur tollere tunicā ſuam. Ue autem pregnantibus ꝛ nutriētib' in illis diebus. Orate autem vt nō fiat fuga veſtra hyeme vel ſabbato. Erit enim tūc tribulatio magna qual' nō fuit ab initio mundi vſq3 modo: neq3 fiet. Et niſi breuiati fuiſſent dies illi nō fieret ſalua oīs caro. Sed propter electos bre

uiabũtur dies illi. Tũc ſi quis vobis dixerit: ecce hic eſt xp̄us aut illic: nolite credere. Surgent enĩ pſeudo xp̄i et pſeudo ꝓphete: ⁊ dabũt ſigna magna ⁊ ꝓdigia: ita vt in errorē̄ inducantur ſi fieri poteſt etiā electi. Ecce predixi vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in deſerto eſt nolite exire. Ecce ī penetralibus: nolite credere. Sicut enĩ fulgur exit ab oriente et paret vſqꝫ in occidentē: ita erit aduētus filij hominis. Ubicũqꝫ fuerit corpus: illic ꝯgregabunť ⁊ aquile. Statim aũt poſt tribulationem dierum illorũ ſol obſcurabitur: et luna nō dabit lumen ſuum: ⁊ ſtelle cadent de celo: ⁊ virtutes celorum cōmouebuntur. Et tunc apparebit ſignum filij hominis in celo. Et tunc plangent omnes trib⁹ t̄re: et videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cum virtute multa ⁊ maieſtate. Et mittet angelos ſuos cum tuba et voce magna. Et congregabunt electos ei⁹ a quattuor vētis: a ſummis celoꝝ vſqꝫ ad terminos eoꝝ. Ab arbore autem fici diſcite parabolā. Cum iaꝫ ramus eius tener fuerit ⁊ folia nata: ſcitis quia ꝓpe eſt eſtas. Ita et vos cũ videritis hec oīa fieri: ſcitote quia prope ē in ianuis. Amen dico vobis qꝛ nō preteribit generatio hec donec oīa fiant. Celum et terra trāſibũt: verba autem mea nō trāſibunt. Offertoriũ. De profundis clamaui ad te. Secreta.

Propiti⁹ eſto domine ſupplicationibus noſtris: et populi tui oblationibus precibuſqꝫ ſuſceptis: omniũ noſtrũ ad te corda conuerte: vt a terrenis cupiditatibus liberati: ad celeſtia deſideria tranſeamus. Per dominũ noſtrum. Cōio. Amen dico. Poſt cōmunionē.

Concede nobis dñe queſumus: vt ꝑ hec ſacramenta que ſumpſim⁹ quicqd in nobis vitioſum eſt ipſius medicationis dono curetur. Per.